ANASTASIA NOVIH

ALLATRA

Zagreb
2023

Sva prava pridržana.
Nijedan dio ove knjige ne može biti reproduciran ili se koristiti u bilo kojem obliku ili na bilo koji način, elektronički ili mehanički, bez prethodnog pismenog odobrenja od A. Novih i „Allatra“ LLC.

Knjiga AllatRa ključna je knjiga Anastasije Novih koja iznosi temeljna znanja o svijetu i čovjeku. Izvornik ovog djela, kao i ostalih knjiga Anastasije Novih, napisan je na ruskom jeziku. Mora se razumjeti da sve što podliježe prevođenju ovih knjiga na druge jezike više nije izvornik kao takav. To su prijevodi značenja i razumijevanja ljudi koji čine ove prijevode u pokušaju da te informacije prenesu drugima. Stvarno spoznati knjigu AllatRa moguće je samo u originalu da bi se shvatilo ne samo njezino iskonsko značenje, već i impresivnu snagu i duh istinitosti ove knjige.

Ovaj prijevod na hrvatski jezik napravljen je od verzije s engleskog jezika.

© A. Novykh, 2013
© A. Novykh, dizajn knjige, 2013
© „Allatra“ LLC, 2013
Engleska verzija © „Allatra“ LLC, 2017

Krik Anđela odjevenog u odjeću ili patnje čovjeka s Anđelom umjesto duše

Kome i zašto pišem ove retke? Vjerojatno samom sebi. Boraveći u svetom mjestu godinama, prepoznat sam samo dvaput i to od ljudi s Dušom, po Božjoj volji, slobodnom od uma. Um čovjeka — kamen je spoticanja, možda, čitava litica koja stoji pred Dušom. Nije ju moguće zaobići ili preskočiti. Penjati se po oštrom kamenju, stružući noktima dok krvare padajući niz klizave izbočine; onda ustati iznova, povrativši duhovnu snagu i opet puzati... Nije svakome dano. Jer je tako ljupko, ugodno, slatko i toplo u podnožju litice. A um, sačinjen od krhke odjeće, stvara iluzije o svemu što poželiš. Sve dok nastavljaš željeti. Želeći zemaljsku ljubav s gorućim ognjištem, djecu koja će produžiti vrstu, želeći bogatstvo, slavu — sve je to isto. Sve dok nastavljaš željeti. Željeti, željeti i sve će biti dato. U jednoj ili drugoj iluziji, to nije važno, sve dok nastavljaš željeti. Željeti! Željeti zemaljsko...

„Ali to je tako teško!“ — viču mnogi. Ne, nije teško. Toliko sam puta oblačio odjeću. Lutao sam beskrajnom cestom sa stvarima, hraneći meso samo onim što sam našao. Bio sam kralj i dugo vladao nad bezbrojnim narodima. I svaki put je odjeća bila preuska, sputavala me i sprječavala u življenju. Tresla se od straha i boljela i, kao kod svih, u početku puno htjela, dok je nisam ukrotio. Divlja zvijer, od koje je satkana sva naša odjeća, boji se samo vladara — Duše. Ali mnogi se više boje Duše nego zvijeri, Duše koja im ometa život

baš kao što odjeća ometa moj. Ne mogu razumjeti takve ljude. Zamijeniti cijelu vječnost za trenutak? Koji je smisao u tome? Trpjeti u oklopu zvjerske kože, služiti odjeću koja propada iz dana u dan. Je li život u tome? Život je beskonačan! U njemu nema patnje, on nije rastrgan, jer nije moguće istrošiti Dušu. Odjeća nema Doma, postoji samo ormar gdje je ona privremeno pohranjena. Istinski Dom samo Duša ima. I Duša je ta koja, stremeći tamo gdje je Vječnost, rađa taj osjećaj Doma, koji čovjek i traži cijeli svoj život.

Rigden Djappo

U godinama proteklim od izlaska prvih knjiga desili su se mnogi događaji koji su me još jednom uvjerili da iskrena želja jednog čovjeka da pomogne ljudima, zajedno sa svojim stvarnim postupcima i samousavršavanjem, stvarno donosi svoje zadivljujuće plodove. Čak se ne radi ni o knjigama kao štivu, već o razumijevanju i praktičnoj primjeni Znanja danog u njima. Knjiga — to je sredstvo prenošenja Znanja. Znanja ne u smislu „vlasništva“ ili „vlastitog zaključka“, već kao Mudrosti odozgo, koja prolazi kroz stoljeća. Mudrosti, kao Otvorenih Vrata za ulazak u ono divno više stanje duhovnosti, kroz koje dolazi uvid od Onoga Koji je sve stvorio. Mudrosti koja je uvijek bila, jest i bit će, čak i kad sjećanje na njezine ljudske provodnike nestane u prašini vjekova.

Upravo ta Mudrost, poput istinskog sjemena, daje dobru sadnicu u čovjeku, pomažući mu da oslobodi svoj um iz niše ljudskih strahova i uskih svodova tame zablude, da prevlada čvrstinu materijalnog mišljenja i otkrije bezgraničnu sferu spoznaje Istine. Pomaže mu da se uzdigne iznad svoga zemaljskog jastva i da svijet vidi s visine duhovnog vidika bez predrasuda i materijalnih zasljepljenja. Mudrost obdaruje čovjeka iskrenošću i svrhovitošću, obogaćuje ga razumijevanjem i povećava njegovu odgovornost za duhovnu kvalitetu života.

Ova vječna Mudrost za duhovnog čovjeka je kao životvorna vlaga za rasuto klasje dobrog sjemena. Ona omogućuje spoznaju korijena ljudskih problema i poboljšava atmosferu duhovnog života.

Ona daje glavne *ključeve* za razumijevanje složene stvarnosti čovjeka i svijeta, služi kao *izvor* za stvaranje jedinstvenih uvjeta u stvaranju od čovjeka kreativnog Duhovnog društva, u okrutnom svijetu materijalnog Životinjskog uma. Vječna Mudrost omogućuje čovjeku da se duhovno transformira i spozna skrivenu suštinu prošlih i budućih događaja. Ova Mudrost je stvaralačko načelo stvoreno Njime, koje otvara svakome, prihvativši Nju, put do Njegove Vječnosti.

Rigden: Postoji bitna razlika između onih koji postavljaju pitanja iz uma i onih koji su vođeni žeđu traženja Istine. U svijetu uče samo um, pamćenje, znanje iz logike. A pri spoznaji Istine potrebno je razviti povišeni stupanj samousavršavanja, osvješćivanja i razumijevanja onih dubokih duhovnih osjećaja koji dolaze iz Duše. Uostalom, duhovno iskustvo leži izvan granica uma ...

Anastasia: Da, vi ste o tome govorili i ranije, ali tek sada, nakon godina rada na sebi svaki dan, kada sam počela osjećati i u potpunosti shvaćati informacije, u praksi sam shvatila što je duhovno iskustvo, koje je izvan granica uma. U tome mi je puno pomoglo duhovno razumijevanje svijeta i sebe, zahvaljujući jedinstvenom Znanju koje dolazi u svijet preko vas.

Nije prošlo puno godina od izlaska knjiga kroz koje su ljudima predana duhovna zrna Mudrosti. Ljudi nisu samo prihvaćali knjige sa zahvalnošću. Duše mnogih od njih, poput ranjene strune, sudarajući se s ovom Mudrošću, ispuštaju nečujni svečani zvuk. Štoviše, ove knjige utječu čak i na one ljude koji se ustručavaju u svom izboru i u čijoj svijesti dominira Životinjska priroda. Ljudi su počeli marljivije raditi na sebi, pokušavajući kontrolirati vlastite misli, pokušavajući razumjeti smjer u kojem će ići u svom razvoju, suštinu svojih duhovnih potreba, vidjeti vječno sjeme u tradicionalnim vjerovanjima. Čitatelji ovih knjiga nisu se tek počeli buditi, oni su počeli duhovno rasti.

I to se može pratiti evolucijom njihovih pitanja. Prvo pitanje koje većina ljudi neoprezno postavlja iz ljudskog uma: postoje li zaista glavni likovi knjiga ili ne, jesu li fikcija ili istina, posebno glavni lik Sensei? (Rigden se prijateljski nasmiješio). Drugi ljudi, osjećajući radost unutarnje srdačnosti, požuruju postaviti pitanje u smjeru potrošačkog razmišljanja: „Pročitao sam novu knjigu, kada će izaći sljedeća?“ Treći se pokušavaju baviti duhovnim praksama opisanim u knjigama, ali zapravo bez promjene vlastitih materijalnih prioriteta, pa se stalno nalaze u stanju spora sa samim sobom. Pitanja koja dolaze od njih su iste prirode, kažu, bavio sam se duhovnim praksama, a nikakvo čudo se ne događa i ništa se u životu ne mijenja.

Rigden: Čovjek je po prirodi dualan. Um čovjeka lako može prelaziti iz jedne krajnosti u drugu, stvarajući tako zbunjenost i nestabilnost. Vanjsko je samo odraz unutarnjeg.

Anastasia: Ali, ima i onih ljudi koji su prožeti dubinom Znanja. To im je preokrenulo život u korijenu. Ne trebaju nikakve dokaze da duhovno prevladava nad logikom uma. Čvrsti su u svom životnom izboru. Ti su ljudi čiste Duše, a njihova svijest nije uronjena u obrasce ponašanja egocentrizma svijeta i osobnih sumnji. Oni su poput cvjetova lotosa: jednom kad su osvijetljeni sunčevim zracima, posežu za Svjetlošću. Zbog toga je kvaliteta njihovih pitanja u vezi s unutarnjim potpuno *različita*. Njihova pitanja ne dolaze ni iz logike, ni iz uma, već iz najdubljih osjećaja, pa se čini kao da se između Duša odvija nevidljiva komunikacija.

Rigden: Najdublji osjećaji su upravo poseban jezik koji se razlikuje od ljudskog. Kada čovjek nadvlada najniže u sebi, svaki dan radi na sebi, razvija se i duhovno transformira kao ljudsko biće, on tada postaje prosvijetljen. U procesu duhovnog razvijanja, čovjek

se susreće s pitanjima iz uma. Iskustvo u duhovnim praksama daje mu do znanja da je njegov materijalni mozak ograničen u percepciji i da je dio tijela; tijelo je kvarljivo i konačno. Što se tiče Duše koja živi u njemu, ona je nevidljiva, a opet vječna. Razumije da je nemoguće precizno izraziti iskustvo svojih osjećaja riječima uma. Uostalom, duhovne prakse su samo oruđe koje pomaže otkriti, znati i razviti najdublje ljudske osjećaje putem kojih se njegova komunikacija s Vrhovnima iz Onostranog odvija na njihovom jeziku, jeziku najdubljih osjećaja. Zato se o božanskom ne može izravno govoriti, jer bi bilo koja misao bila samo alegorija. Jer božanski je *različit* jezik, ne jezik uma, već najdubljih osjećaja, a njega razumije Duša. To je jedini jezik ljudskih Duša. Upravo je to jezik Istine.

Anastasia: Da, takvo iskustvo zaista dolazi s praksom. Shvatila sam da postoji značajna razlika između umnih asocijacija i razumijevanja najdubljih osjećaja. Teško je dijeliti vlastito iskustvo riječima. Iako vas ljudi, koji su na istoj duhovnoj valnoj duljini kao i vi, razumiju bez ijedne riječi.

Rigden: Pitanje o tome kako podijeliti duhovno iskustvo i objasniti ljudima stvarnu Realnost, uvijek je brinulo one koji su zaista spoznali Istinu. Teško je riječima prenijeti bit osobnoga duhovnog iskustva, jer je to iskustvo spoznaje posve *drugačijeg svijeta*, različitog od materijalnog. Drugim riječima, sve što kažete bit će protumačeno materijalnim razmišljanjem kroz prizmu iskustva ovog svijeta i, shodno tome, ili će biti pogrešno shvaćeno ili iskrivljeno u percepciji. Nadalje, od tisuća slušatelja, tek će ih nekoliko zapravo čuti. Ostali od toga neće imati koristi. **Uostalom, aspekti Stvarnosti poznati su samo onome čije Oko to promatra.**

Anastasia: Postoje također i čitatelji s bogatim životnim iskustvom. Prema ljudskim standardima, u životu su uspjeli u mnogim stvarima, postigli su puno i dobili

priliku da puno toga promijene u svijetu oko sebe. Znanje je dirnulo njihovu Dušu, ali rezonanca koja proizlazi iz njihove učenosti ne daje im spokoj. Iako postavljaju pitanja iz logike na temelju svojih životnih iskustava, suština njihovih upita dolazi iz njihovog duhovnog. Osjeća se da takvi ljudi žele znati odgovor zato što žele promijeniti svijet nabolje. Jedno od takvih pitanja smatrala sam dovoljno važnim i ključnim da bih ga vam postavila, jer odgovor na njega može u korijenu promijeniti svjetonazor ljudi i utjecati na globalni izbor civilizacije. Pitanje je sljedeće: „Postoji li Znanje koje ljudi neće moći koristiti u vojne svrhe, nego koje će moći uzdrmati službene znanosti i usmjeriti znatiželjni um na izravne znanstvene dokaze o *porijeklu materijalnog svijeta iz Duhovnog svijeta, to jest o stvaranju svijeta Bogom*?“

Rigden: Da, vidim da ovo pitanje dolazi od nekog tko žudi za Istinom... Pa, ako ljudi već postavljaju takvo pitanje, znači da je vrijeme da otkrijemo odgovor na njega. Da, takvo Znanje postoji. Odnosi se na granu astronomije, točnije na znanost astrofizike koja proučava pojavnosti u svemirskom prostoru, kao i evoluciju i interakcije nebeskih tijela i njihovih sustava. Uzimajući u obzir da u sadašnjoj fazi svog razvoja astrofizika koristi nova otkrića u suvremenoj fizici, kao i najnovija dostignuća znanstvenog i tehničkog napretka, informacije koje će je obogatiti na mnoge će načine pomoći razvoju same fizike kao znanosti koja proučava opće obrasce prirodnih pojava. Ako ljudi shvate zakone fizike dovoljno duboko, moći će putem znanosti doći do pravog dokaza da je Duhovni svijet primarni, a materijalni svijet sekundarni. Posljedično, to će promijeniti kvalitetu i smisao ljudskog života i otvorit će još jedan put do postizanja Istine, naime, kroz znanost.

Anastasia: To Znanje bi zaista bilo pravovremeno. Koliko znam, astrofizičari pokušavaju istražiti pitanja

evolucije i odgovoriti na višegodišnja pitanja „Što je bilo?“ i „Što će biti?“. Međutim, unatoč današnjem skoku u znanosti, ljudima je prilično teško to učiniti. Za to postoje mnogi razlozi. Poznato je da se danas znanje o zvijezdama u mnogočemu temelji na spektralnoj analizi elektromagnetskog zračenja nebeskih objekata, to jest na informacijama dobivenim zahvaljujući proučavanju slabih tokova elektromagnetskih valova koji dolaze s nebeskih objekata na Zemlju. I sve to, osim vidljive svjetlosti, uključujući radio valove, infracrveno, ultraljubičasto, X-zračenje i gama zračenje su elektromagnetski valovi različite valne duljine, koji su ili kraći ili duži od zraka koje su vidljive ljudskom oku. Općenito govoreći, bez obzira koje instrumente izmislili, zahvaljujući najnovijim znanstvenim otkrićima to je ono što vide.

Rigden: Među mnoštvom valova najrazličitije prirode u kozmičkom oceanu, ti elektromagnetski valovi, koji su poznati današnjoj znanosti, po spektru zauzimaju tek jedan mali interval zračenja.

Anastasia: To je problem. Nakon svega, rad suvremenih fizičara sličan je čovjeku koji pokušava otkriti kakav je cijeli svijet gledanjem kroz uski prorez koji pokazuje samo ograničeno područje, i to samo daleku prošlost, a ne sadašnjost, a da ne spominjemo budućnost. Ako se pitate što je svjetlost, prema današnjoj znanosti, odgovor će biti da je, u užem smislu ovog pojma, svjetlost elektromagnetski valovi unutar frekvencijskog područja koje opaža ljudsko oko; a u širem smislu to je optičko zračenje. S obzirom na brzinu svjetlosti poznatu znanstvenicima, nije ni čudo što se mnogi fenomeni vezani za zvijezde vide kao nešto što se dogodilo davno. Na taj način, oni promatraju procese koji su se odvijali milijunima godina unazad...

Rigden (smiješeći se)**:** Doista... kada Homo sapiens još nije niti postojao na ovom planetu.

Anastasia: Ispada zanimljivo... Znanstvenici vjeruju, da se suvremeni čovjek pojavio ne kasnije od 40 000 godina unazad, a prvi „autentični“ Homo, kao predstavnik ljudskog roda na Zemlji, oko 2 milijuna godina unazad. A ako uzmemo u obzir da svjetlost iz Andromedine maglice, kao jedne od obližnjih galaksija, dolazi do nas više od 2 milijuna godina, onda ispada da ne vidimo ono što je sada, nego ono što je bilo onda kada na Zemlji nije bilo ni nagovještaja ljudske prisutnosti.

Rigden: Upravo tako. A što se može reći o udaljenim ekstragalaktičkim objektima? Ljudi ih vide onakve kakvi su bili prije milijarda godina. Zvijezde, čak i one koje najkraće traju, žive mnogo duže u usporedbi s ljudskom civilizacijom. Čak ne govorim niti o običnom čovjeku kao o „razumnom subjektu“ koji, za vrijeme svog brzog postojanja, često ne ostvaruje svoju pravu svrhu, a kamoli nešto veće. Njegov se život, poput pare, pojavi na trenutak i odmah nestaje...

Osim toga, čovječanstvo i samo pripada civilizacijama koje se brzo izgube. Iako je ljudima povremeno davano Znanje, u mnogim se slučajevima takvo Znanje nedugo nakon što se pojavi u svijetu, odmah koristi za stjecanje moći nad sebi sličnima. To je, u stvari, ljudski izbor prema Životinjskoj prirodi. Samo rijetki uspijevaju iskoristiti ovo Znanje za svoj duhovni razvoj. **Rezultat izbora je poput vode, koja poprima oblik jedne ili druge posude.**

Anastasia: Nažalost, to se može primijetiti i u sadašnjoj civilizaciji, gdje je čovjek u ropstvu svojih pogubnih strasti. Evo nedavnog primjera: svemirski prostor oko Zemlje ljudi su počeli istraživati gotovo odmah nakon što su stvoreni balistički projektili i atomska bomba.

Rigden: Ako čovječanstvo globalno ne promijeni svoje prioritete u razmišljanju prema duhovnom, tada civilizaciju očekuje tužna sudbina. U pravilu, takve

civilizacije postoje relativno kratko vrijeme, jer same sebe uništavaju u ratovima.

Anastasia: Da, sto godina, kao i tisuću, to je ništa na ljestvici Svemira. Naravno, za smrtnog čovjeka ovdje nema potrebe govoriti o bilo kakvim globalnim praktičnim promatranjima svemirskih objekata.

Rigden: Život čovjeka je trenutak, to je istina. Ali čovjek je mnogo više nego samo tijelo. Zato je ljudima u početku dano mnogo znanja, prije svega, o pojavama nevidljivim ljudskom oku. Dakle, ljudi su od davnina znali za ustrojstvo svijeta i Univerzuma, te za višedimenzionalnost čovjeka, njegovu suštinu i svrhu. Drugo je pitanje kako je to Znanje, uzurpirano ljudskim Egom, iskrivljeno do neprepoznavanja umom ograničenim u materiji i u obliku u kojem je sačuvano do danas.

Anastasia: Kao da je namjerno, u naše vrijeme se sve to drevno znanje naroda svijeta predočava ljudima kao mitologija i drevna „primitivna vjerovanja“. A „nezgodne činjenice“ koje svjedoče o znanjima drevnih ljudi, još donedavno nepoznate današnjoj znanosti, ne komentiraju se. Također, cjelokupna znanost temelji se isključivo na materijalističkom razmišljanju. Na primjer, u astrofizici za proučavanje astronomskih događaja, analitičke metode se često koriste za izgradnju modela i teorija, te za izradu predviđanja.

Rigden (osmjehnuvši se): U škripavoj košarici čisto materijalističkog svjetonazora neće se daleko dospjeti u stvarnoj znanosti. Ipak, prije ili kasnije, pravi znanstvenik doći će do znanstvenih horizonata u kojima neće biti moguće koristiti postojeće potpornje na kojima počiva čitav lanac ljudskog rasuđivanja. U današnje vrijeme ljudi često pokušavaju objasniti nevidljivo u smislu vidljivog. Dakle, imamo „problem uma“, u mnogim se slučajevima teorije i slučajno otkrivene

činjenice ne podudaraju. Znanstvenici, primjerice, još uvijek nemaju jasno razumijevanje što je, na primjer, električna struja, što je točno gravitacija ili crna rupa. Pa ipak, djeluju po tim konceptima. Ali, da bismo imali sveobuhvatno razumijevanje i prodor u prirodu takvih pojava, potrebno je imati bitno *drugačije* razumijevanje svijeta, koje se kvalitativno razlikuje od materijalnog svjetonazora.

Anastasia: Razumijevanje pojava iz Duhovnog svijeta?

Rigden: Upravo tako.

Anastasia: Jednom ste rekli da „Svemir je toliko ogroman da se ne može uklopiti u svijest čovjeka. No u njemu nema niti jednog mjesta gdje bi bilo moguće zabosti najsitniju medicinsku iglu tako da joj se vrh ne nasloni na nešto ili da nešto ne dodirne“.

Rigden: To je zaista tako. Odgovarajući na postavljeno pitanje, dotaknut ću se samo nekoliko vrlo važnih tema astrofizike, prirodno, u obliku dostupnom razmišljanju čovjeka. No **razumijevanje izrečene suštine može dati ljudima znanosti globalno *drugačiji pogled* na ustrojstvo svijeta.**

Počet ću s predloškom, za trenutno obrazovani um, suvremene teorije predložene za Veliki prasak koji se, kako znanstvenici vjeruju, dogodio rođenjem Svemira. Ovu popularnu hipotetičku teoriju oni potkrepljuju zakonima termodinamike. Prema danoj pretpostavci, Svemir je bio sabijen u točku, a nakon njegovog Praska pojavili su se objekti mase oko milijardu tona i veličine protona.

Anastasia: Kako bi se reklo, ono što znaju na današnji dan, time i argumentiraju. Da i sam termin „termodinamika“, preveden s grčkog jezika, vrlo dobro karakterizira njihove sporove u znanstvenoj zajednici:

„therme“ — „vrućina“, „toplina“, a „dynamikos“ — „jak“. Tamo je, kakav god bio spor, puno žara i vrućine.

Rigden: Strastveni govor ne znači učenost; jedna oluja ne znači sezonu kiše. Jak u sporu uživa u pobjedi jednoga, a *znalac* donosi pobjedu tisućama.

Anastasia: Koliko znam, omjer „moćnih“ i „znajućih“ u suvremenoj je znanosti katastrofalan u smislu mnogobrojnosti prvih i zamjetnom nedostatku drugih. Obrazovan čovjek je vrijedan u bilo kojem znanstvenom timu. On je kao proton (u prijevodu s grčkog jezika znači „prōtos“ — „prvi“), kao ta elementarna čestica, koja uvijek ima pozitivan naboj i dio je svih atomskih jezgri. Tako i znajući čovjek na kojem, može se reći, počiva sva znanost tog tima (znanstvenika).

Rigden: Istina. Nadam se da će Znanje koje ljudi primaju povećati broj *znajućih*, ne samo u znanosti, već i u društvu i promijeniti razumijevanje svijeta, uključujući i pitanja o porijeklu Svemira. Kao što sam već rekao, danas ljudi naivno pretpostavljaju da je Svemir sabijen u točku, a nakon njegovog „Velikog praska“ pojavili su se objekti mase oko milijardu tona i veličine protona. Nadalje, ova pogrešna pretpostavka iz uma kaže da ti objekti nisu ništa drugo do mikroskopske crne rupe. Nažalost, moram razočarati gorljive „teoretičare“, takvi objekti veličine protona i mase oko milijardu tona ne postoje.

Međutim, postoji sljedeći fenomen u prirodi kozmosa: to su objekti koji nastaju iz informacijskih klastera (nakupina) tijekom oslobađanja informacija iz materije kada ona uđe u zonu djelovanja crne rupe. Najveći i „najteži“ spojevi koje mogu formirati informacijski klasteri su objekti nešto veći od protona i mase nešto manje od jednog grama ili, preciznije, 0, 8 grama. Ti objekti su kratkoživući, to jest postoje samo djelić sekunde, poslije čega

se raspadaju u zasebne „cigle“. Stvaranje takvih objekata doista je izravno povezano s onim što ljudi nazivaju crnim rupama u Svemiru.

Anastasia: Objekti nešto veći od protona? Prema najnovijim istraživanjima, polumjer protona je 0, 84184 femtometara (1 fm = 10^{-15} metara). Ako uzmemo u obzir ono što ste rekli, a to je da takvi predmeti imaju masu nešto manju od jednog grama, ispada da su to zaista „teški“ objekti za mikrokozmos. Ove su informacije izuzetno zanimljive. U svjetlu toga, ljudi mogu imati najmanje tri pitanja. Što su informacijski klasteri, „građevni blokovi“? Što je pražnjenje informacija iz materije? I kako je stvaranje takvih čestica povezano s crnim rupama u Svemiru?

Rigden: U ovom materijalnom svijetu, sve, uključujući i ono što je ljudima trenutno poznato, od subatomskih čestica do atoma, od mrlja prašine na cipelama do nakupljanja galaksija u dubokom svemiru, sve to postoji zahvaljujući strukturiranim informacijama. To je strukturirana informacija koja tvori materiju i postavlja njena svojstva, volumen, oblik, masu i druge karakteristike. Skrećem ti pažnju na činjenicu da sada ne govorimo, o pojmu „informacija“ koji je poznat ljudskom mozgu, već o nešto drugačijoj njegovoj manifestaciji. Iako i u uobičajenom razumijevanju, riječ „informacija“ za čovjeka ima nekoliko značenja, uključujući „misliti, učiti, tumačiti“ i „oblikovati, formirati, stvarati“. Radi lakšeg razumijevanja, nazovimo takve strukturirane informacije „informacijskim blokovima“. Što su takvi informacijski blokovi u praksi? Možda ću to bolje objasniti asocijativnim primjerom koji je lako razumljiv. Zamislite da ste se odlučili na neku vrstu eksperimenta. Za to vam je potrebno: voda, stakleni akvarij i mali građevni blokovi za izradu oblika, lagani poput pjenaste plastike, a njihova boja, recimo, nije uobičajena bijela, već prozirna. Vaše radnje su: u praznom staklenom akvariju izgradite prekrasan dvorac, koristeći prozirne

građevne blokove od pjenaste plastike (poput dječjeg kompleta lego kocaka), s puno soba, kula i tako dalje. Kada jedan prozirni građevni blok povežete s drugim, pojavljuje se određena boja vidljiva vašem oku. Drugim riječima, imate u glavi *plan* kako graditi dvorac, imate *volju* za njegovim stvaranjem i *silu*, primjenom koje *gradite* ovim *neobičnim materijalom*. Zatim ste izgradili dvorac koji je postao vidljiv zahvaljujući takvim vezama i sada se možete diviti njegovoj ljepoti, volumenu i složenosti njegove arhitekture.

Zatim, nastavljajući eksperiment, akvarij napunite vodom. Što će se dogoditi? Pretpostavimo da će voda napuniti akvarij takvom silom (pritiskom) da će uništiti dvorac koji ste izgradili. Pri tome će pjenasti građevinski blokovi, koji su nekada bili zidovi, krovovi i elementi vašeg dvorca, sada početi plutati vodenom površinom: neki će ostati zasebno pa će opet postati nevidljivi, a drugi će lebdjeti u skupinama — grozdovima, koji još uvijek ostaju vidljivi oku jer su međusobno povezani. Na kraju će se vaša cijela struktura raspasti pod pritiskom vode u zasebne građevne blokove, koji će opet postati prozirni, to jest nevidljivi. Dakle, neće ostati ni jedan trag vašeg dvorca. Ako uklonite svu vodu iz akvarija, građevinski blokovi od pjenaste plastike ostat će na dnu. Sami blokovi, bez vašeg plana, volje i primjene akcije nikada neće imati oblik uredno izgrađenog dvorca. To će jednostavno biti kaotična skupina građevinskih blokova od prozirne pjene nevidljiva našim očima. Možete tresti svoj akvarij koliko god dugo želite, miješati ih, ali oni nikada neće postati dvorac. Sve dok ga ponovo ne izgradite.

Dakle, ovi, uvjetno rečeno, prozirni građevni blokovi su figurativna usporedba s **informacijama koje stvaraju materiju postavljanjem određenih parametara: oblika, volumena, mase i tako dalje**. Vidljivi dvorac je tek jedan od materijalnih proizvoda **organiziranih informacija, koje čine elementarne podčestice koje čine atome,**

molekule, kemijske spojeve i tako dalje, to jest materiju Svemira. No i na kraju, **volja, plan izgradnje i sila primjene glavne su sastavne sile duhovnog svijeta, koje se manifestiraju u ovom svijetu.**

Anastasia: Kažete da u temelju cijele materije leže informacije.

Rigden: To je točno. Atom se, na primjer, sastoji od elementarnih podčestica koje se pak sastoje od određenog broja blokova informacija. Isto vrijedi i za sve u Svemiru. Međutim, jednom kad se informacije uklone, ono što nazivamo materijom nestaje poput rupe u krafni nakon što pojedeš krafnu.

Anastasia: Drugim riječima, evo osnovnog prikaza događaja: dok postoji krafna, postoji i rupa, ali jednom kad se krafna pojede, nestaje i rupa. Nestaje li tako i materija? Ako nema informacije, nema manifestacije materije?

Rigden: Upravo tako. Usput, evo jedne zanimljive činjenice: količina materije u Svemiru se neprestano mijenja, a ta fluktuacija, prema njegovom povećanju ili smanjenju, može biti vrlo značajna. Pri tome, **količina informacija je uvijek stabilna, zahvaljujući čemu se ukupna masa Svemira od dana Stvaranja do danas nije promijenila ni za jedan milijarditi dio grama.**

Anastasia: Da, ovo je nešto o čemu treba promišljati.

Rigden: Dakle, količina informacija u Svemiru je konstantna od dana njegovog Stvaranja. No, ako bi nestao samo jedan blok informacija, nestao bi cijeli Univerzum.

Anastasia: Ako dio nestane, nestaje i cjelina. Sada počinjem shvaćati kakav će biti kraj priče o širenju Svemira.

Rigden: Svemir će se jednostavno proširiti do određene veličine i nestati. Sve je genijalno, kao i uvijek, jednostavno... Ti informacijski gradivni blokovi Svemira nikada i nigdje ne nestaju, to jest nikada ne napuštaju granice Univerzuma (u našem primjeru akvarija) i postoje u njemu na strogo određeni način. Dopusti mi da naglasim da bi oni, sami po sebi, bez određenog plana gradnje i volje Konstruktora, bili jednostavno neuredna gomila (kaos na dnu akvarija). Što se tiče materijalnog svijeta Svemira, ti informacioni gradivni blokovi, između ostalih karakteristika formiranja materije, kao što sam već rekao, postavljaju parametre njegove mase. **Oni određuju točno mjesto u svemiru za stvorenu materiju. To je naručena informacija, ti informativni građevni blokovi smješteni su strogo na svojim mjestima, koji razlikuju kvark od kvazara. Recimo to tako, urednost informacija prema „glavnom planu“ čini Svemir živim.**

Anastasia: Drugim riječima, kažete da je sve na ovom svijetu strogo uređeno i postoji prema točno određenom planu, volji i sili Konstruktora. Ali to dokazuje da je naš Univerzum stvoren umjetno, a ne kaotično sam po sebi, kao što se pretpostavlja!

Rigden: Apsolutno. A to je sasvim moguće i znanstveno dokazati! To i nije tako teško, *ako se ide u smjeru navedenom u tvojim prethodnim knjigama i sumira ga se s ovdje danim informacijama, kao i s najnovijim dostignućima znanosti*... Život Svemira očituje se u stalnoj razmjeni informacija, što materiju stavlja u pokret, koja, interakcijom sa sobom, izaziva primarne fizičke i kemijske reakcije. Posljedično, odvijaju se različiti procesi, na primjer, eksplozije masivnih zvijezda, rađanje novih i tako dalje.

Anastasia: Usput, o eksplozijama ogromnih zvijezda... Znate, zanimala sam se za astronomiju i srodne znanosti odmah nakon toga, kako ste rekli, da **za vrijeme**

života i aktivnog rada Agapita Pečerskog, posebno u ljeto 1054. godine, na nebu se pojavila sjajna zvijezda, koja je bila vidljiva čak i danju. Također ste tada spomenuli da je to bila svjetlost koja je stigla do Zemlje nakon eksplozije supernove, koja se nalazi u sazviježđu Bika u našoj galaksiji. Pročitala sam da se ostaci supernove sada promatraju kao šireća Rakova maglica s neutronskom zvijezdom (pulsar) u središtu, u koju se eksplodirana zvijezda pretvorila. Zanimljivo je da radio valovi ovog pulsara i dalje klize Zemljom, baš kao što snop rotirajućeg svjetionika klizi duž morske površine kao signal za brodove.

Iznenađujuće, ovo je bila prva neutronska zvijezda u Svemiru, koju su znanstvenici započeli povezivati s ostacima supernove. Bila sam zadivljena činjenicom da se za ovu veličinu zvijezde pretpostavlja veličina od samo 25 km, to jest to je zapravo zvijezda veličine grada, ali koja pokreće ogromnu Rakovu maglicu. Gustoća neutronskih zvijezda je vrlo velika. Najzanimljivije je da su nedavno započeli promatrati neočekivano snažne emisije gama zraka koje dolaze od ovog pulsara iz Rakove maglice.

Rigden: Mnogo zanimljivih stvari se događa u posljednje vrijeme, ne samo na ovom planetu već i u svemiru.

Anastasia: Da, proces rođenja novih zvijezda vrlo je zanimljiv i informativan...

Rigden (smiješeći se): Bez sumnje, ali ovaj je proces također poprilično destruktivan za mnoge suvremene teorije... Istina je da vidljivi proces stvaranja zvijezda, koji danas mogu primijetiti znanstvenici, započinje formiranjem tako nazvane predzvjezdane jezgre. Drugim riječima, unatoč modernoj opremi, astronomi su sposobni „otkriti“ (vidjeti, promatrati) rođenje nove zvijezde samo u fazi formiranja gustih oblaka plina i prašine. To jest, kada materija, kao rezultat interakcije,

počne zračiti energijom, posebno ono što ljudi nazivaju „svjetlošću“. Tek nakon proučavanja spektra, koji jasno ukazuje na kompresiju pojedinih dijelova u oblacima plina, donose zaključke o rođenju nove zvijezde. Isto tako, ne mogu odgovoriti, odakle dolaze i zašto sami nastaju ti oblaci plina, a pogotovo zašto i kako od male količine materije u tim oblacima ne nastaju samo pojedinačne zvijezde, već ponekad i cijeli zvjezdani skupovi.

Problem je u tome što se sve moderne teorije, od Einsteinove opće teorije relativnosti do zakona termodinamike, temelje na interakcijama „vidljive materije“ ili na njezinom logički predvidljivom ponašanju. Iako i ovdje postoje mnoge čudne stvari. Uzmimo za primjer crne rupe u Svemiru — te misteriozne objekte, neistražene od strane suvremene znanosti, a koje apsorbiraju materiju. Ipak, prije nego što razmotrimo ove stvari i također osvijetlimo pitanje predmeta čije je stvaranje izravno povezano s crnim rupama, prvo bih te želio pitati, što znaš o crnim rupama?

Anastasia: Pa, ne onoliko koliko bih htjela... Crne rupe su nevidljive za vanjskog promatrača jer ne odašilju iznutra ni svjetlost ni bilo koje drugo znanosti poznato zračenje ili tijelo. Trenutno se pokušavaju identificirati crne rupe koristeći samo neizravne znakove proučavanjem njihove interakcije s okolnom materijom... Vjeruje se da crna rupa savija geometriju prostora i vremena oko sebe.

U sadašnjoj fazi razvoja astrofizike pretpostavlja se da je crna rupa neko lokalizirano područje svemira nastalo neograničenom gravitacijskom kompresijom masivnih nebeskih tijela. Koliko razumijem, to je nešto poput gravitacijskog groba u kojem, kad jednom nešto uđe, to nestaje. Granica takvog područja naziva se horizont događaja i njegov polumjer, gravitacijski radijus. Smatra

se da potonje izravno ovisi o količini materije uvučenoj u rupu. Kako se masa crne rupe povećava, tako se povećava i njezina veličina linearno, to jest povećava se i njen polumjer. Veličina ovog objekta može varirati...

Suvremena teorija evolucije zvijezda smatra da je nastajanje crnih rupa rezultat propasti masivnih i supermasivnih zvijezda. Po mom razumijevanju, kad nuklearno gorivo teče i termonuklearne reakcije prestanu unutar neke zvijezde, visoka temperatura i tlak, koji su spriječili kontrakciju zvijezde, sada se smanjuju pod utjecajem vlastite gravitacije. Ako je masa neke zvijezde manja od tri mase Sunca, zvijezda se neće pretvoriti u crnu rupu, jednostavno će postati neutronska zvijezda ili bijeli patuljak. Ali, ako je masa zvijezde veća od tri mase Sunca, znanstvenici vjeruju da je katastrofalan kolaps neizbježan. Čitava njegova materija brzo će prijeći horizont događaja, a zvijezda će postati crna rupa...

Ponovno, na temelju suvremene teorije evolucije zvijezda, smatra se da od 100 milijardi zvijezda mora biti najmanje 100 milijuna crnih rupa. Samo u našoj galaksiji, tisuće crnih rupa navodno lutaju i u potpunosti apsorbiraju sve oblake plina i prašine i zvijezda koje se „slučajno“ nađu na putu crnim rupama. Postoje pretpostavke da se supermasivne crne rupe s masom od milijardu Sunaca mogu nalaziti u središtu naše galaksije.

Rigden: Nije loše. Imaš opću ideju o tome kako globalna znanost trenutno obilježava vrijeme, ulazeći u začarani krug besmislenih rasprava.

Anastasia: Možda nisam u potpunosti svjesna detalja njihovih rasprava, ali kako kažete, imam općenitu ideju... Također, nešto drugo mi je privuklo pažnju. Pretpostavlja se da su unutar crne rupe vrijeme i prostor značajno iskrivljeni zbog ogromne gravitacije.

Uobičajena euklidska geometrija možda nije istinita, tamo gdje se paralelne linije mogu dobro presijecati i tako dalje... Neki čak izražavaju mišljenje da bi sve što se nalazi unutar crne rupe, u načelu, trebalo pasti u njezino središte, gdje bi se kasnije zvjezdana materija mogla stisnuti do te mjere da bi se to na kraju pretvorilo u točku s beskonačnom gustoćom, to jest mogla bi se pojaviti singularnost.

Rigden: Ovo su samo pokušaji teoretičara da uklope svoje, na umu zasnovane zaključke, na nategnutu teoriju Velikog praska. Kao što vjeruju, Prasak se pojavio iz beskrajno guste točke u kojoj je cijela tvar Svemira navodno bila koncentrirana i kondenzirana; i kad je unutar ove „točke“ *to-nešto* izazvalo Veliki Prasak, materija je počela letjeti u svim smjerovima i započeo je proces širenja Svemira. Budući da se postavljaju brojna pitanja, na koja znanstvenici nisu u stanju pronaći odgovore iz perspektive materijalnog svjetonazora, pojavljuju se takve zbunjujuće moderne teorije. Autori jednostavno vode jedni druge prema slijepoj ulici. Pokušavaju objasniti pojave pomoću baze podataka koja im je već poznata. Kao rezultat toga, dok razvijaju teoriju o porijeklu Svemira i tih na primjer crnih rupa, nalaze se u situaciji sličnoj onoj iz basne o slonu. To jest, umjesto da se bave pitanjem odakle se slon pojavio, zašto se kreće i želi jesti, oni proučavaju putanju kretanja slonova u afričkoj savani, vjerojatnost kakve biljke slonovi mogu jesti na svom putu, dostupnost biljaka na tom lokalitetu i kakve su kakvoće te biljke. Tako je i sa znanstvenicima: ono što vide je ono o čemu razgovaraju, dok ono što ne vide i ono što se ne uklapa u njihov format pogleda na svijet, u principu, za njih ne postoji.

Anastasia: Ali, možda, najsmješnija stvar te moderne teorije, po mom su mišljenju, takozvane „početne crne rupe“. Prema pretpostavkama znanstvenika, takve crne rupe navodno su se pojavile odmah nakon Velikog

praska, otprilike prije oko 14 milijardi godina, kada je započelo širenje Svemira. Postoji mišljenje da je crna rupa uvijek spremna apsorbirati bilo kakvo zračenje ili tvar, povećavajući tako svoju masu. Hipotetski, prema shvaćanju znanstvenika, veličine crnih rupa mogu varirati: od supermale (mase od samo 1015 grama, koja bi do sada mogla ostati netaknuta negdje u otvorenom Svemiru), do superdivovskih i supermasivnih, koje se hipotetski nalaze u središtu galaksije.

Čak i ako pretpostavimo da je nakon Velikog praska materija nastavila letjeti odvojeno maksimalnom mogućom brzinom u milijun godina i tek nakon toga da je nastala jedna supermala crna rupa mase od samo 1015 grama, ali koja ima nezasitni „oštar gastronomski apetit“, to bi značilo da bi umjesto Univerzuma sada postojala jedna gigantska crna rupa.

Rigden: Drago mi je što razumiješ ovo. S teoretskim scenarijem kakav je ovaj, Svemir bi prestao postojati prije najmanje pet milijardi godina.

Anastasia: Izrazito poštena primjedba. Dakle, općenito su crne rupe vrlo zanimljiva i privlačna tema, posebno kada čitam istraživačke radove ljudi koji žele znati i razotkriti tajne Svemira i koji pišu za ljude. S druge strane, istina je, ima puno radova u kojima autori evidentno razgovaraju o crnim rupama iz dosade. Očito su radili na svojim radovima kao u ruskoj izreci:„gdje sam kihnuo stavio sam zarez; gdje sam štucnuo stavio sam dvotočku, a gdje sam duhan ponjušio stavio sam točku“... Dakle, kao vanjskog promatrača različitih zaokreta u znanosti, moj dojam crnih rupa je poput popularne šale: „Ono što znanost zna na tu temu je da ne zna ništa“.

Rigden: Da, tako nekako. Mnogi znanstvenici griješe kad usredotoče svoje napore, a ponekad čak i troše svoje živote razvijajući teoriju u slijepoj ulici. Ljudima

jednostavno nedostaju elementarno“ — *Znanje i orijentacija u pravcu* istraživanja. Imajući njih, sasvim je moguće postići revolucionarni iskorak ne samo u znanosti, već i u razvoju društva. Informacije koje sam već podijelio i koje ću dalje dijeliti, uvjeren sam da će tome u velikoj mjeri doprinijeti, ako to bude izbor ljudi.

Anastasia: Ali što je crna rupa u stvarnosti?

Rigden: U stvarnosti, ono što ljudi nazivaju **crnom rupom** na ljestvici Svemira, **je prolazan fenomen koji sam po sebi nema masu. Nastanak i nestanak bilo kojeg broja crnih rupa u Svemiru ne krši zakon postojanosti ukupne mase Svemira. Čak i najveća crna rupa, u stvari, postoji relativno kratko vrijeme, i njezina masa je jednaka nuli. No njena uloga u astrofizičkim transformacijama Svemira je kolosalna.**

Asocijativno bih usporedio crnu rupu s mišlju. Najprije, misao se ne može vidjeti. Ne može se vagati ili dodirivati, ali postoji otkad se pojavila u našoj svijesti. Misao ima volumen (barem u smislu informacija). Prolazna je u svom postojanju jer je brzo prate druge misli. Misao nema masu, ali može imati ogromne posljedice u materijalnom svijetu. U stvarnosti misao je Ništa.

Anastasia: Ništa?! Za današnje ljudsko razumijevanje Ništa je u najboljem slučaju vakuum.

Rigden: Nije tako prazan ovaj vakuum. Evo jednostavnog primjera. U međuzvjezdanom prostoru prevladava takozvani visoki vakuum. Njegova prosječna gustoća je manja od 1 molekule po kubnom centimetru. Ako za usporedbu uzmemo najrafiniraniji vakuum, koji su stvorili ljudi, on sadrži oko 100 000 molekula po kubnom centimetru. Znanstvenici već razumiju da čak i apsolutni vakuum, u kojem čestice trebaju biti potpuno odsutne, nije „apsolutna praznina“ bez

ikakvih svojstava. Čak i sada se suvremena fizika već približila teoriji fizičkog vakuuma, kako su znanstvenici imenovali najniže energijsko stanje kvantnih polja. Fizički vakuum u navedenoj teoriji karakterizira odsutnost bilo kakvih stvarnih čestica, ali istodobno sadrži sve vrste virtualnih čestica. Međutim, postoji i druga teorija (istina koju „službena znanost“ uporno odbija), koja razmatra rađanje čestica i antičestica (šest klasa) iz primarnog vakuuma njegovim raslojavanjem duž spina i pojavom desnog i lijevog torzijskog polja — svojevrsnih katalizatora koji izazivaju rađanje grube materije.

Vrijeme će zasigurno presuditi tko je bliži Istini. Problem je što se u stvarnosti mnogi znanstvenici, želeći spoznati Istinu, suočavaju s njenim lažnim odrazom u vlastitoj svijesti. Oni su u žurbi da najave teorije koje su za njih najpovoljnije i dugo će braniti „ispravnost“ tih teorija, trošeći godine života i opterećujući vlastite i tuđe „živce“ i ne razmišljajući o dubljim uzrocima zašto se takva inverzija događa u njihovoj svijesti. U stvarnosti, ljudi još nisu svjesni mnogih stvari o nevidljivom svijetu, o tome koliko je u tom svijetu snažan Životinjski um, i koliko je važno da svaki čovjek brine o svojoj duhovnoj čistoći. Jer upravo ovo posljednje otkriva Istinu onostranog u svojoj iskonskoj prirodi.

Anastasia: Da, prisjetila sam se te teorijske sheme stvaranja čestica i antičestica. Nevjerojatno je da sve postoji po shemi dijagonalnog križa... Jednom ste napravili vrlo jasnu i asocijativnu usporedbu Svemira s oceanom u kojem je sve ispunjeno do krajnjih granica. Što bi bila crna rupa u Svemiru, ako na to gledamo koristeći ovu figurativnu usporedbu s oceanom?

Rigden: Crna rupa u Svemiru izgleda, govoreći relativno, poput mjehurića zraka u vodama oceana. Pa ipak, ona samo izgleda kao mjehurić, ali nije mjehurić, jer je mjehurić u oceanskim vodama ispunjen zrakom,

dok crna rupa u prostranstvu Svemira uopće nije ispunjena ničime, barem u ljudskom razumijevanju ovog fenomena.

Anastasia: Drugim riječima, crna rupa je kao Nešto, strana instalacija koja nije tipična za materijalni svijet?

Rigden: Da, moglo bi se i tako reći.

Anastasia: Spomenuli ste da je uloga crne rupe u astrofizičkim transformacijama Svemira ogromna. Molim vas, recite nam nešto više o tome, o glavnim funkcijama crne rupe, najbolje korištenjem asocijativnih primjera.

Rigden: Pa, funkcije crne rupe mogu se vrlo uvjetno usporediti s imunološkim odgovorom ili, točnije, s imunološkim stanicama u ljudskom tijelu, koje organizam štite od raznih uzročnika bolesti, identificirajući i uništavajući patogene ili degenerirane stanice organizma (tumorske stanice) i tako dalje.

Ako u organizam uđe strano tijelo, poput virusa ili patogenih mikroba, naše ga imunološke stanice pronalaze i uništavaju. Ako stanica ili skupina stanica postanu oštećene ili prestanu funkcionirati ispravno i, na primjer, počnu se nekontrolirano dijeliti, imunološke će stanice dovesti to u red uništavanjem takvih „neposlušnih“ stanica. Međutim, takva usporedba nije posve točna u vezi s crnim rupama u Svemiru, jer imunološke stanice neprestano krstare prostranstvom našeg organizma u potrazi za „prijestupnicima“ dopuštenih ograničenja.

A crne rupe se, s druge strane, pojavljuju u Svemiru Niotkuda i samo tamo gdje je to potrebno, a kasnije nestaju natrag u Nigdje. Pritom one nestaju odmah, često (ali ne uvijek) ostavljajući za sobom u materijalnom svijetu čitave klastere zvjezdanih fragmenata i ogromne

oblake prašine i plinova, koje je uz pomoć suvremene opreme prilično lako otkriti. Ta zaostala tvar nakon uništenja glavne „patogene“ tvari slična je, recimo, smeću koje je palo s transportera u radovima drobljenja i obrade kamena.

Teško je objasniti kako Nešto što se pojavljuje iz Niotkuda, ponekad uništava čitave nakupine zvijezda, a zatim nestaje u Nigdje. **Pritom crna rupa značajno zakrivljuje prostor i vrijeme oko sebe i ima ogromno gravitacijsko privlačenje, utječući na okolnu materiju.** Crna rupa je ono što se može nazvati pravom Prazninom ili Ništa, pošto u ljudskom razumijevanju tamo nema ničega materijalnog.

Anastasia: Dobro, to će znanstveni materijalisti teško shvatiti…Uostalom, uzimajući u obzir gorenavedene podatke, postavlja se sljedeće pitanje: a Tko iz Niotkuda vodi ovaj proces? Tko otkriva takve nedostatke u Svemiru i pokreće nastanak i nestanak crnih rupa upravo na tim područjima?

Rigden: Da bismo razumjeli te procese, a da ne spominjem prevođenje procesa u formule, ovdje se mora imati fundamentalno *drugačiji* svjetonazor.

Anastasia: Spomenuli ste da je **masa crne rupe jednaka nuli**. Kako se prerađuje materija koju ona upija? Rekli ste da se formiranje najtežih mikroobjekata u Svemiru izravno odnosi na crne rupe. Znači li to da bi ipak trebala postojati neka masa?

Rigden: Vjerujem da kad jednom shvatiš princip „rada“ crne rupe, takva će pitanja nestati sama od sebe. Kako onda crna rupa uvlači materiju i gdje ona nestaje nakon toga? Crna rupa je, recimo to tako, nekakvo neuobičajeno područje. Budući da je nematerijalna struktura, ona se pojavljuje u onim dijelovima Univerzuma u kojima postoji određena

uznemirenost polja. Njezin je cilj uništiti materiju koja uzrokuje ove smetnje. Sama činjenica prisutnosti crne rupe u određenom dijelu Svemira uzrokuje deformaciju prostora i vremena. Drugim riječima, crna rupa sama aktivira poremećaj nesmetanog protoka vremena u danom području prostora. To dovodi do određenih interakcija koje rezultiraju ogromnom gravitacijom koja počinje privlačiti materijalnu strukturu. Je li to jasno?

Anastasia: Da.

Rigden: Idemo dalje. Na primjer, kada je materija privučena, fragmenti veličine Mjeseca, na primjer, počinju se deformirati već kada se približe takvom anomalnom području, zbog ogromne sile gravitacije. I kad jednom materija počne ulaziti u zonu akrecije (izraz se koristi u astrofizici za proces gravitacijskog privlačenja više tvari - opaska prevoditelja), stvori se najmoćnije gravitacijsko polje i materija se raspadne na komade. Postaje poput mašine za mljevenje mesa.

Anastasia: Pojasnite, molim, upotrebljava li se ovdje pojam „zona akrecije“ u značenju u kojem ga razumiju suvremeni znanstvenici? Imajući u vidu akrecijski disk kao snažan izvor zračenja koji se vrti oko crne rupe i formira se tijekom propadanja (akrecije) materije susjedne zvijezde ili međuzvjezdanog plina na ovom objektu pod utjecajem njegovog gravitacijskog polja. Je li to točno? Drugim riječima, materija nakon sudara s crnom rupom, počevši rotirati oko nje, formira ovaj brzo rotirajući disk?

Rigden: Da. Tijekom takvog „mljevenja materije“ događa se vrlo važan trenutak. Sila je takva da jednostavno gura informacijske građevne blokove jedan od drugog, tako da više ne mogu ostati u svom strogo određenom položaju, zato se odvajaju od svog informacijskog poretka. Čim nestane informacijski poredak, zahvaljujući kojem je materija stvorena

kao takva, informacije se ispuštaju iz materijalne strukture, i materija nestaje. Ovdje postoji paradoks, jer crna rupa sama po sebi ne utječe na informacijske građevne blokove, a opet izravno utječe na materiju. Potonja je izobličena velikom snagom, a informacijski građevinski blokovi guraju se jedan od drugog, i kao posljedica toga, materija prestaje postojati.

Anastasia: Znači, informacije nisu uništene. Materija je sazdana na temelju informacija, a kad se informacije otpuste, materija nestaje.

Rigden: Točno. Ako cijeli ovaj postupak opišemo primjenom asocijativnog primjera našeg uvjetnog eksperimenta, imat ćemo sljedeće. Zamisli da si izgradila zamak od nevidljivih pjenastih građevnih blokova, čineći ga tako vidljivim. Dalje, pažljivo ga podigneš i jednostavno baciš u akvarij ispunjen vodom. Što će se dogoditi? Prirodno, sudarajući se s vodom, zamak će se raspasti na male dijelove. U našem slučaju prebacit će se u drugo stanje: materija će nestati i ostat će samo informacije u obliku primarnih nevidljivih građevinskih blokova od pjenaste plastike koji će ostati plutati na vodenoj površini. Pitanje je: „Kamo će nestati sam zamak (materija)?“ Jasno je zašto moje pitanje donosi osmijeh na tvoje lice. Reći ćeš: „Na istom mjestu gdje nestane rupa u krafni nakon što pojedeš krafnu“. I bit ćeš potpuno u pravu.

Zamisli sada da je akvarij malo veći i da barem deset ljudi poput tebe stoji iznad njega s dvorcima u rukama. I svi, gotovo istovremeno, bacite svoje dvorce u akvarij. Kada vaši dvorci dođu u kontakt s vodom, građevni blokovi od pjenaste plastike (pojedinačni informacijski građevinski blokovi ili povezani blokovi) ne ostaju plutati na vodenoj površini, već se odmah odbijaju od nje (kao od nečega supergustog), poput teniske loptice od asfalta. Jesi li zamislila? Pa, ovo je, u ponešto iskrivljenom obliku, model „rada” crne rupe.

Anastasia: A što se događa s informacijskim blokovima, tim klasterima? Oni predstavljaju najmanju materiju, ali ona je ipak vidljiva materija. Još uvijek nisu razdvojeni u nevidljive informacijske blokove?

Rigden (smiješi se): Dobro, vidim da pratiš situaciju... Oblik crne rupe je sferičan. Kad se informacija otpusti iz materije, kada se informacijski građevni blokovi odvoje od prerađene materije, određeni dijelovi njih odvajaju se kao čitave grupe, klasteri. Upravo ti klasteri postaju kratkoživući objekti mase 0,8 grama, koji dolaze izravno s „polova“ ove sfere kao pozadinsko zračenje. Pojam „polovi“ u ovoj sferi je relativan, jer ono što je ovdje važno jest položaj promatrača i nakupljanje obrađene materije u odnosu na ovu sferu.

Anastasia: Čini se da se postupak koji se odvija s materijom u blizini crne rupe može usporediti s ponovnim formatiranjem računalnog diska kada se sve informacije na disku uništavaju. Zašto su ovi objekti kratkoživući i zašto postoje samo djelić sekunde?

Rigden: Zato što nemaju nikakav program za život. Oni se jednostavno raspadaju u zasebne informacijske blokove. Paradoks je u tome da informacijski blokovi istovremeno postoje u dva stanja: energijskom i materijalnom (u obliku skupine informacijskih građevnih blokova kada tvore materijalnu česticu). Drugim riječima, oni nekako ne postoje i istovremeno postoje. Pojedinačni informacijski blokovi nemaju masu. No informacije su te koje stvaraju materiju s njenom masom, kao i prostorom, gravitacijom i vremenom. A informacijama upravlja Onaj, Koji je sve stvorio. On je stvorio informaciju kao silu sposobnu generirati energije, tvoreći materiju (u ljudskom razumijevanju).

Uzgredno, ovi isti blokovi, formiranjem niskoinformativnih čestica (neutrino i tome slično) u velikoj mjeri iskrivljuju „dobro sastavljenu“ teoriju relativnosti Einsteina. Stvar je

u tome što neke od tih čestica, zbog „jednostavnosti“ svoje strukture, u malom stupnju, barem u našoj dimenziji, djeluju s drugim česticama u Svemiru, što im omogućava kretanje nepreglednim prostorom Svemira brzinom koja znatno prelazi brzinu svjetlosti.

Anastasia: Brzina koja prelazi brzinu svjetlosti? U tom će slučaju sama činjenica postojanja takvih čestica natjerati ljude da preispitaju ne samo Einsteinovu teoriju, već i mnoge druge aspekte suvremene fizike.

Rigden: Bez sumnje, nešto mora biti preispitano. S druge strane, to će značajno produbiti čovjekovo razumijevanje procesa interakcije materije u Svemiru. Možda će se i čovječanstvo približiti spoznaji fizičke manifestacije vremena kao što je prostor... Dakle, od informacijskih blokova sastoje se i najbrži i najteži mikroobjekti ovoga svijeta, kao i sve ostalo...

Anastasia: Ako hipotetski zamislimo, recimo... neutronsku zvijezdu koja bi se sastojala od takvih najtežih, kratkoživućih objekata, to znači da bi se njezina veličina smanjila stotinama puta, a masa bi se povećala pa bi se povećalo i gravitacijsko stezanje zvijezde. Grubo govoreći, može li u ovom slučaju takva zvijezda doživjeti totalni gravitacijski kolaps i prijelaz u stanje crne rupe?

Rigden: Hipotetski, možemo zamisliti što god nam se sviđa, naravno. Međutim, ono što si opisala u stvarnosti je nemoguće, jer je nespojivo s prirodom materijalne strukture. Bilo koja materijalna struktura jednostavno bi se srušila pod takvom silom, to jest, prestala bi postojati kao materija jer bi se tijekom takvog procesa stvorili određeni uvjeti koji bi neminovno razdvojili informacijske blokove jedne od drugih. Također, gravitacijske sile imaju svoje granice, pa je takvo nešto jednostavno nemoguće. Uzmimo, na primjer, procese koji se odvijaju u blizini crne rupe. Kratkoživući objekti,

o kojima sam pričao, raspadaju se u pojedinačne informacijske blokove vrlo brzo, čim energija, koja ih povezuje počne padati.

Teško je shvatiti te procese pristranim umom u korist čisto materijalne percepcije svijeta. Uostalom, prije ili kasnije, svaki će se čovjek, pri svom duhovnom razvoju, suočiti s granicama tako ograničenog razumijevanja, koje skriva potpuno drugačiji svijet i potpuno različite zakone. Bez obzira koliko je velika zvijezda i koliko sunčevih masa sadrži, ona se nikada neće moći transformirati u crnu rupu u današnjem smislu, jer materija se nikada ne može podvrgnuti potpunom gravitacijskom kolapsu. Uostalom, materija se sastoji od informacijskih blokova. A informacijski blokovi su neuništivi, ne mogu se uništiti niti izmijeniti, i **oni su kvantitativno stabilno postojani u Svemiru.**

Anastasia: Sad vidim zašto i sama crna rupa ima masu nula. Crna rupa, kao objekt nematerijalnog svijeta, jednostavno stvara uvjete, silu u kojoj se odvija glavna radnja, to jest grubo rečeno, nepotrebna materija se reciklira. To je gotovo poput gumice za brisanje (brisalice) koja čisti papirnu površinu od zapisa. Materija u potpunosti nestaje, a da ne upada u samu crnu rupu. O čemu ovisi veličina crne rupe?

Rigden: Veličina crne rupe ovisi o količini, recimo tako, „patološke materije“ (nemoguće je drugačije nazvati takvu materiju) koja je podvrgnuta uništavanju u određenom području Svemira. Crna rupa može biti bilo koje veličine: velika i mala. Da bi se bolje razumjelo te procese u Svemiru, možda bi trebalo dati uvjetni asocijativni primjer, vezan za ljudsku aktivnost. Zamislite da čovjek treba kositi korov na određenom dijelu poljane. On vidi ovo čišćenje i izračunava koliko sile treba primijeniti, te koliko vremena će trebati za ovaj rad. Kasnije, jednog lijepog jutra, pojavi se na poljani i izvrši planirani posao, koji se događa, recimo tako,

sasvim neočekivano za korov. Drugačije je kada postoji čitavo polje takvog korova. U ovom slučaju, kako bi se eliminirala tako velika količina, čovjek će koristiti veće kapacitete, na primjer, opremu, uključivanje dodatnih ljudskih resursa i tako dalje. Odnosno, točka primjene sile ovisi o području „patologije“, a način primjene sile ovisi o obujmu određenog opterećenja.

Anastasia: Dobar primjer... Općenito gledano, pitanje porijekla mase kao takve i dalje ostaje otvoreno u suvremenoj fizici. Nadalje, sami znanstvenici ističu ovo pitanje kao jedno od temeljnih. Unatoč mnoštvu postojećih teorija i pretpostavki, nije utvrđeno zašto neke čestice imaju masu, a druge ne. Ranije, prije nego što sam se više zainteresirala za ovu temu, također sam uzimala masu zdravo za gotovo kao određenu karakteristiku bilo kojeg materijalnog predmeta. Svi razumiju da je slon teži od muhe, pa je i masa slona veća. No, pokazalo se da, kada zaronimo u mikrokozmos, ovdje ne ide sve glatko. Znanstvenici su utvrdili da postoje čestice koje se nazivaju „elementarnim“ — to su čestice s nultom masom. Jedan od predstavnika takvih čestica bez mase (u stanju mirovanja) svima je poznat foton, kvant svjetlosti.

Rigden: Zapravo, znanost još ne može odgovoriti na to pitanje jer je ograničena granicama predloženih teorija. A ove teorije, unatoč tendenciji da postanu složenije, još uvijek ne mogu dati pouzdane odgovore na tako važna pitanja koja se odnose na dublje razumijevanje djelovanja Univerzuma, na primjer: „Što točno daje masu jednoj ili drugoj vrsti čestica?“, „Zašto se mase čestica razlikuju?“

Smatra se da masa tijela izravno ovisi o tvari koju sadrži i koja se sastoji od atoma. Ali što je osnova atoma? Prema modernim predodžbama, atomi se sastoje od elektrona, protona i neutrona. Pretpostavlja se da se protoni i neutroni formiraju iz kvarkova. A elektroni i

kvarkovi su ti koje ljudi smatraju uistinu elementarnim česticama...

Anastasia: Da, pretpostavljati ne znači raspolagati znanjem. Vječna igra logike stanovnika trodimenzionalnog prostora s „vjerujem — ne vjerujem“: ono što ne mogu vidjeti trenutno dostupnom opremom, toga u prirodi nema.

Rigden: Svaki čovjek ima svoj vlastiti način spoznaje Istine, ponekad i prevladavanjem brojnih kušnji i pogrešaka. Međutim, čistoća misli i fleksibilnost uma omogućuju istinskom istraživaču širi pogled na svijet i uklanjanje nametnutih predložaka. Nije to pitanje Znanja, već ljudske percepcije.

Anastasia: Najsmiješnije je što kad jednom nepristrano pogledamo teorijske opise ponašanja elementarnih čestica, predloženih u posljednjih stotinu godina, stječe se dojam da svaka sljedeća teorija pokušava pokriti praznine koje su se pokazale kao pukotina prethodnih, kao rezultat najnovijih eksperimentalnih otkrića. Možda je potreban potpuno drugačiji pristup ovom pitanju... Recite, molim vas, što masa predstavlja na globalnoj razini?

Rigden: Sve je zapravo jednostavnije nego što ljudi misle. Količina materije (njen volumen, gustoća i tako dalje), kao i sama činjenica njezine prisutnosti u Svemiru, ne utječe na ukupnu masu Svemira. Ljudi su navikli da materiju sa svojstvenom masom doživljavaju isključivo iz perspektive trodimenzionalnog prostora. Međutim, da bismo imali dublje razumijevanje predmeta, potrebno je znati o višedimenzionalnosti Svemira. Volumen, gustoća i ostale karakteristike vidljive materije, s kojima su ljudi upoznati, u svoj svojoj raznolikosti (uključujući takozvane „elementarne“ čestice), mijenjaju se već u petoj dimenziji. Ipak, masa ostaje nepromijenjena, budući da je dio općih podataka

o „životu“ ove materije uključen sve do šeste dimenzije. **Masa materije je samo informacija o interakciji jedne materije s drugom pod određenim uvjetima.** Kao što sam već rekao, uređene informacije stvaraju materiju i postavljaju njena svojstva, uključujući i masu. **S obzirom na višedimenzionalnost materijalnog Svemira, njegova masa uvijek je jednaka nuli.** Ukupna masa materije u Svemiru bit će ogromna samo za Promatrače iz treće, četvrte i pete dimenzije...

Anastasia: Masa Svemira jednaka je nuli? Ali to pokazuje iluzornu prirodu svijeta kao takvog, što se spominjalo u mnogim drevnim legendama svjetskih naroda...

Rigden: Znanost budućnosti, ako odabere način naznačen u tvojim knjigama, moći će se približiti odgovorima na pitanja o porijeklu Svemira i o njegovom umjetnom stvaranju.

Anastasia: Postoji još jedno pitanje. U suvremenoj znanosti postoje pretpostavke da supermasivne crne rupe postoje u jezgrama gotovo svih velikih galaksija. Je li to istina?

Rigden: Ne. Ova se pretpostavka pojavila među znanstvenicima, jer aktivne galaksije emitiraju vrlo moćno zračenje i zvijezde se kreću oko tih središta na način kao da ih privlači nešto vrlo masivno, ali nevidljivo suvremenim uređajima. Međutim, u galaktičkim jezgrama nema crnih rupa. Tamo postoje nešto drugačiji zakoni.

Anastasia: Spiralne galaksije bile su jedne od prvih koje su otkrivene. Igra li spiralni oblik neku posebnu ulogu u mikro i makrokozmosu Svemira?

Rigden: Da, tako je i odnosi se na strukturirano kretanje energija, kao i na pohranu i razmjenu informacija,

odnosno na naprednu fiziku. Ako pažljivo proučiš ovo pitanje, shvatit ćeš da je **mnogo toga u materijalnom svijetu poredano u spiralni oblik** ili se kreće u spiralu, od mikro do makro objekata. Na primjer, uzmimo mikro predmete našeg svijeta, poput citoskeleta eukariotskih stanica. Kao što se sjećaš definicije iz biologije, eukarioti su organizmi čije stanice imaju oformljenu jezgru.

Anastasia: Da, ovo nadcarstvo uključuje sve više životinje i biljke, gljivice, jednostanične i višestanične alge i praživotinje.

Rigden: Točno. Unutar njihovog citoskeleta naći ćemo linearno uvijenu spiralu, dvostruku spiralu, a također i superspiralnu strukturu.

Anastasia: Točno! Napokon, njihove stanice imaju jezgru zatvorenu unutar membrana i kromosoma spiralne strukture koje sadrže biopolimer, koji je također dio živih organizama, dvolančane molekule DNK. U većini slučajeva DNK ima strukturu dvostruke spirale! Čak i određene bakterije koje su prokariotske (organizmi s nerazlikujućom jezgrom) imaju jedinstvenu dvolančanu molekulu DNK u obliku kružnog lanca.

Rigden: Apsolutno točno. Sjeti se i procesa diobe stanica i sudjelovanja kromosoma ženskih stanica i kromosoma muških stanica u njemu... U svim fazama staničnog ciklusa osnove kromosoma sastavljaju kromoneme...

Anastasia: Da, da, da... strukture slične nitima.

Rigden: Obrati pažnju na sljedeću značajku: u nepodijeljenoj stanici su raspletene, recimo, despiralizirane, dok su tijekom diobe stanica čvrsto uvijene u spiralu, figurativno govoreći, *u obliku dviju isprepletenih zmija*... I tako, možda se sjetiš da funkcije DNK uključuju pohranu podataka, njihov prijenos i provedbu genetskog programa razvoja.

Općenito, ako detaljnije ispitamo biokemiju životinja, uključujući i čovjeka, možemo pronaći veliku raznolikost vrsta spirale (lijeve spirale, desne spirale, tronavojne spirale i tako dalje). Na primjer, tipična molekula kolagena sastoji se od tri polipeptidna lanca različitih vrsta (α-spirale). Obično su uvijeni u obliku desne trostruke spirale. Ipak, što je kolagen? To je najrasprostranjeniji protein nalik nitima u životinjskim organizmima, koji čini gotovo 25% ukupne količine proteina. On čini osnovu kolagenih vlakana vezivnog tkiva, osiguravajući njegovu snagu i fleksibilnost. Stoga se od njega sastoje kosti (uključujući lubanju, kralježnicu i tako dalje), hrskavice i tetive.

Ili drugi primjer. Što su kosa i nokti čovjeka, a u životinja perje, kandže, bodlje i dlake? Sve ove strukture uglavnom se sastoje od keratina (rožnata materija). Keratin, kao strukturni protein, također je uglavnom građen u obliku spirale, poput, na primjer, strukturnih proteina kose ili krzna α-keratina. Najdulji dio njegovog peptidnog lanca uvijen je u desnu α-spiralu, a dva peptidna lanca tvore jednu lijevu superspiralu. Figurativno rečeno, to je *isprepletena spirala u obliku dviju zmija*. Superspirale zauzvrat se kombiniraju u *tetramere*, a potonji se kombiniraju u složenije strukture. *Osam* takvih složenih struktura čine mikrovlakno dlake ili krzna. To su jednostavno procesi koji su vidljivi u materijalnom svijetu i koji se formiraju na nevidljivoj energijskoj razini organizacije materije.

Spiralna struktura jedan je od najpovoljnijih oblika dugoročnog pohranjivanja informacija. Današnja se znanost tek bliži ovom razumijevanju. Na primjer, zahvaljujući postojećim metodama testiranja DNK, moguće je otkriti mnoge stvari o čovjeku i također obaviti genetičko testiranje kako bi se utvrdilo biološko srodstvo. Prije toga, krv je korištena za DNK-analizu. Sada se za takvu analizu koriste slina, kosa i nokti

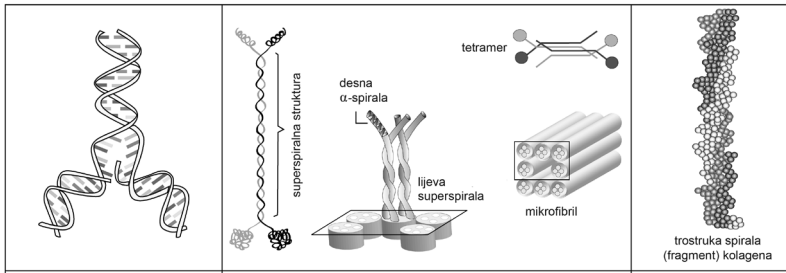

Slika 1. ***Spiralne strukture:***
1) dioba DNK; 2) protein a-keratin;
3) trostruka spirala kolagena.

čovjeka. U forenzici sudski liječnici mogu utvrditi dob i spol čovjeka pomoću jedne vlasi kose. Također mogu utvrditi koje su tvari i mikroelementi prisutni u nečijoj kosi, u kojem je razdoblju života pojedinca bilo više ili manje njih u njegovom organizmu. Takvi podaci, pak, upućuju na životni stil čovjeka: koje lijekove je uzimao, što je jeo i tako dalje. Analiza DNK kose, ako je usporedimo s drugim uzorcima, omogućava stručnjacima da identificiraju njenog „vlasnika“. Ovu metodu arheolozi također koriste za proučavanje različitih mjesta pokopa i drevnih grobnica, jer su dlake očuvane čak i bolje od kostiju.

Istina je da je to daleko od granice znanja. Trenutno se znanost nalazi upravo na pragu uočavanja misterija spiralne strukture (kojih u čovjeku također ima u izobilju) i međusobnog povezivanja materije i energije. Usput, znanje o svemu tome postojalo je u drevnim vremenima. O tome svjedoče znakovi i simboli drevnih ljudi koji su ostali kao natpisi na obrednim predmetima, kamenju, artefaktima s pokopa ili na simboličkim predmetima arhitekture, kao i u odjecima magijskih rituala koji su bili uobičajeni gotovo u cijelom svijetu među različitim narodima. Usput, nije slučajno da su

rituali bili povezani s kosom, noktima i kostima, drugim riječima, sa spiralnim strukturama koje su sposobne pohranjivati i prenositi silu (informaciju). Informacija, ili „spavajuća sila“, kako se ranije nazivala, aktivira se (budi) uz pomoć čarolija, odnosno određenih zvučnih vibracija ili koncentriranjem sile misli i pažnje. Ljudi su to znanje koristili i na pozitivne i na negativne načine. Dakako, slični su se rituali zadržali i danas, ali uglavnom su ih ljudi već smiješno iskrivili, to je već prazna imitacija, izgubljenog značenja.

Anastasia: Mnogi narodi imaju različita praznovjerja, čak i tabue povezane s kosom i noktima. Na primjer, smatra se da se ošišana kosa i nokti ne smiju rasparčati okolo, jer nose određene energijske informacije o svom vlasniku i mogu pasti u ruke nedobronamjerniku koji ih može dovesti zlom završetku. Neki narodi imaju čak i tabu pljuvanja: ne treba pljuvati nigdje, jer se smatra kako bi čarobnjak mogao uzeti pljuvačku kako bi prokleo tog čovjeka. Što ako se ovaj pljuvački tabu uvede za gradske stanovnike; tada bi se naša kultura mogla poboljšati, ulice bi postale čišće i možda bi ljudi manje patili od raznih poremećaja i bolesti nepoznatog podrijetla...

Rigden: Kultura, naravno, nikad ne boli. Međutim, nije stvar zdravlja, tabua, čarobnjaka i praznovjerja. Sve je to vanjsko, a opet proizlazi iz unutrašnjosti samog čovjeka. To je stvar navike, prevlasti određenog razmišljanja pojedinca i svakodnevnog izbora. Ako čovjek očisti svoj um od ideološkog kaosa i uvede duhovne prioritete stvaranja u svoj život, tada mu čarobnjaci sa svojim praznovjerjima neće smetati.

Anastasia: Potpuno se slažem s vama... Nije ni čudo što su primjeri negativnog utjecaja kroz takve spiralne strukture gotovo u svakom koraku opisani u popularnoj literaturi suvremenog društva. Ipak, ako postoje negativni primjeri, trebaju postojati i

pozitivni. Spomenuli ste da su se ta znanja koristila i na pozitivan način.

Rigden: Da tako kažem, u početku su ta saznanja ljudima davana upravo na pozitivan način. Uzmimo, na primjer, kosu. Kosa čuva podatke o čovjeku i povezanosti s njegovom fizičkom i energijskom strukturom. U stara vremena ljudi su znali za takvu povezanost kose s energijskom strukturom, koju današnja znanost još uvijek ne razumije. Sada možemo pronaći samo odjeke ovoga. Na primjer, drevni Slaveni, baš kao i drugi narodi, vjerovali su da lepršava kosa daje čarobnu snagu ženi ili da mali pramenovi muške (ratničke) kose uzetom točno iz krune glave, također imaju magičnu silu. Sve je to odjek prijašnjih znanja o energijskoj strukturi čovjeka i mogućnostima njegove pravilne upotrebe u životu kako bi se pomoglo u duhovnom putu.

Čak i uvojak ošišane kose zadržava vezu s čovjekom. Ranije, kada je netko iz zajednice bio poslan na dugo putovanje s određenom svrhom, taj je čovjek ostavio uvojak kose zajednici. Dok je bio na misiji, zajednica bi s vremena na vrijeme sjela u krug, stavljajući ovu kosu u središte i radila ono što bismo danas nazvali meditacijom, molitvom. Drugim riječima, ljudi iz zajednice, iako u izmijenjenom stanju svijesti (u meditaciji), davali bi ovom čovjeku dodatnu duhovnu silu kroz uvojak kose kako bi ga podržali u njegovoj misiji.

Usput, ranije, kada je zajednica namjeravala pružiti duhovnu potporu određenom čovjeku, pramenovi njegove kose prethodno su bili posječeni na tri mjesta, a ta su mjesta na neki način simbolizirala trokut iznad njegove glave: na sljepoočnicama, (bliže točki iznad ušiju) i na stražnjoj strani glave. A onda bi zajednica, da tako kažem, meditirala nad tom odrezanom kosom. To je tom čovjeku pomagalo u blokiranju negativnog stanja (koje se odnosi na prošlost čovjeka) i suzbijanju navale njegove Životinjske prirode. Kosa nikada nije

bila odsječena s čela, jer se prednji dio čovjeka i prostor ispred njega vidio kao veza s duhovnim smjerom, putem prema naprijed.

Zapravo se na čovjeka kroz kosu vrši vrlo stvaran utjecaj, iako slab i kratkotrajan. Međutim, takav utjecaj može samo pojačati ono što već dominira u takvoj Osobnosti. Drugim riječima, kroz kosu dobrog čovjeka, utječući najdubljim unutarnjim osjećajima, drugi dobar čovjek može prenijeti pozitivnu energiju i ojačati pozitivne sile unutar njega kroz određeno razdoblje. Ali, naravno, glavni rad na sebi i dalje ovisi o samoj Osobnosti.

Zanimljivo je da se u drevnim vremenima znanje o takvoj dodatnoj sili koristilo u magijskim ritualima samo da bi pružilo duhovnu pomoć čovjeku. A sada je to znanje izobličeno ili se koristi na negativan način. Ljudi su zaboravili da im je to znanje dano u svrhu pomaganja jedni drugima.

Anastasia: U nekim suvremenim religijama postoje obredi šišanja kose. Na primjer, preuzimanje monaških zavjeta u Kršćanstvu, brijanje kose među muslimanima koji hodočaste u Meku, brijanje glava u budističkim samostanskim zajednicama ili brijanje prednjeg dijela glave među Kinezima, Mandžurijancima ili Ainuima (starosjedioci Japana) kao žrtvu Bogu. Na čemu se temelje ovi rituali?

Rigden: Sve su to danas čisto simbolični postupci koji se u religijama tumače kao završno razdvajanje čovjeka sa svojom prošlošću i njegovom odlukom da služi danoj religiji, što se smatra „žrtvom Bogu“. U stvarnosti, ako izvana čovjek odreže ili obrije kosu, ali se unutarnja kvaliteta ne promijeni, sve će to i dalje ostati čista simbolika. Ponavljam, nisu bitni atributi, odjeća ili bilo kakve vanjske karakteristike, već unutarnja komponenta čovjeka. Na primjer, križno rezanje kose ili brijanje vrha glave ili čela — to je već iskrivljen

prijenos znanja, tumačenje od strane samih ljudi, čisto simbolička vanjska demonstracija nekog čovjeka s njegovom povezanosti s Bogom, procesa duž duhovnog puta i njegova pripadnost ovoj ili onoj religiji.

Anastasia: Dakle, ne kažu bez razloga da čovjeka ne treba ocjenjivati po izgledu... Vraćajući se pitanju spiralnih oblika u mikro i makrokozmosu, sjećam se da je gibanje elektrona u vremenski nepromjenjivom magnetskom polju također spiralno.

Rigden: Mnoge su prirodne pojave povezane s takvim kretanjem. Obrati pažnju na velike prirodne pojave, kao što su, na primjer, zračni cikloni, anticikloni, gigantski morski virovi (tako zvani prstenovi, čije se središte može nalaziti na desetine metara ispod razine oceana), polja spiralne turbulencije, stvaranje spiralnih valova i tako dalje, na primjer, spiralna struktura i kretanje makroobjekata, poput galaksija.

Još više ću reći o spiralnom obliku u makrokozmosu, o onome što je današnjoj znanosti nepoznato, ali odražava se u drevnim mitovima o stvaranju kod različitih naroda. Usput, pametni ljudi trebali bi razmisliti, zašto unatoč očitoj raznolikosti mogućih slika svijeta, glavne informacije različitih naroda imaju iznenađujuću sličnost? Nadalje, samo u nekoliko slučajeva takve se „slučajnosti“ mogu objasniti kontaktom kultura. Kako su drevni ljudi znali kako je nastao Svemir i život u njemu, ili da polarni kozmički principi imaju nešto zajedničko? Zašto su drevni ljudi svijet shvatili kao vječnu tvorbu, a stvari koje postoje u njemu kao plod borbe? Kako su znali za postojanje različitih „prostora“ koji su gusto naseljeni „raznim bogovima i duhovima“ (3, 7, 9 i više „nebesa“, „zemlje“, „nebeske zemlje“ i tako dalje), o „višeslojnom Svemiru“, pojmu jedinstvenog temeljnog principa Svemira koji svijetu daje oblik, karakteristike i svojstva, ali je lišen svih tih svojstava?

Zašto se sličnosti kvantitativnih i kvalitativnih karakteristika elemenata nalaze u mitovima i zašto se najčešće govori o *četiri* elementa: vodi, vatri, zraku i zemlji? Zašto u većini slučajeva peti središnji element objedinjuje ova četiri elementa i sve je to zajedno vezano za materijalnu osnovu svijeta? Na primjer, drevni Kinezi su pet osnovnih elemenata svijeta označili terminom „u-grijeh“ („u“ znači „pet“, dok hijeroglif „grijeh“ znači „djelovati, kretati se“), drugim riječima, „pet elemenata u neprestanom kretanju“. Oni su razvoj svijeta, opet, definirali kao interakciju dva suprotstavljena kozmička principa — yin i yang. U drevnim spisima Indije, osim četiri elementa, važna uloga u Svemiru bila je dodijeljena Duši (atman), umu (manas), a također i vremenu (kāla), svemiru (dik), i pojmu „akaša“. „Akaša“ tvar predstavljena je kao nešto nedjeljivo i sveprožimajuće. Pripisivana joj je samo jedna karakteristična osobina — Zvuk. Upravo ona, prema staroindijskim opisima, povezuje sve gore navedene tvari; to jest četiri materijalne i četiri nematerijalne. Mnoge svete legende naroda svijeta sačuvale su znanje da se čovjek sastoji od pet osnovnih dijelova.

Usput, ideje drevnih ljudi o životu i smrti bile su u potpunosti različite od suvremenog svjetonazora. Smrt, prema njihovom svjetonazoru, nije bila konačno uništenje čovjeka. Život i smrt međusobno su usko povezani i nadopunjuju se. Smrt se u legendama smatra prijelazom u drugačiji oblik postojanja. Ali taj prijelaz ovisi o duhovnoj kvaliteti života čovjeka, i zato je rečeno da život rađa smrt, a smrt — život. Umrijeti znači roditi se iznova na temelju zasluga ili napustiti ovaj za bolji svijet. Štoviše, ovaj prijelaz u *drugi* svijet povezan je s preobražajem čovjeka kao i prelazak „kozmičkih voda“ (prema različitim legendama: brodom, pticom, konjem, zmijom ili fantastičnim stvorenjem).

I tako, naravno, legende naroda svijeta opisuju kako će točno Svemir propasti. Pametni ljudi trebali bi

razmišljati o tome, otkuda su drevni ljudi sve to mogli znati i mogli razmišljati u kategorijama tako velikih razmjera. Uostalom, ljudi drevnih vremena, u većini slučajeva, nikada nisu vidjeli ništa drugo osim mjesta na kojem su živjeli, da prostor ne spominjemo, a kamoli rođenje i uništenje Svemira.

Ipak, znanje o Svemiru je postojalo! Opća suština, na kojoj su se temeljili svi kozmološki mitovi naroda svijeta, govoreći suvremenim jezikom, bila je sljedeća. *Iz svijeta Boga* (koji u različitim legendama ima različita imena: svjetske vode, svjetski ocean, svijet Praiskona, Stvoritelja) *pojavio se Praiskonski Zvuk* (mitska Ptica, Zvuk, Prva Riječ, Riječ Božja). Ponekad legende spominju da je svijet stvoren iz kaosa. Pri tome bismo trebali razumjeti da grčka riječ „xaoc“ (kaos) — „zjapljenje“, došla od korijena „cha”, riječi „chaino“, „chasco“ — „zijevati“, „otvoriti“. Dakle, kaos u mitologiji ima značenje „zijevanja“, „otvorenog prostora“, „praznog protezanja“.

Anastasia: To je gotovo kao početak Biblije, koja govori o stvaranju svijeta: „Zemlja je bila još pusta i bezoblična, tama je ležala nad bezdanom, Duh je Božji lebdio nad vodama“.

Rigden: Tek sada Sinodalni prijevod Biblije ima problem. (Ruska sinodalna Biblija ruski je ne-crkvenoslavenski prijevod Biblije koji Ruska pravoslavna crkva, ruski baptisti i druge protestantske, kao i rimokatoličke zajednice u Rusiji koriste — op. prev.) Izvorno, u drevnom mezopotamskom tekstu, iz kojeg su hebrejski svećenici posudili sumersku i babilonsku kozmologiju, nazvan je „iskonskim univerzalnim vodama“, „morem“. Ako pogledamo značenje glagola „lebdjeti“ u originalu iz kojeg je i prijevod, primijetit ćemo da je isti glagol primijenjen i na „kvočku“ koja leže svoje piliće u gnijezdu. A pojam „duh Božji“ („ruakh Elohim“ u engleskom prijevodu (Sveti Duh u Starom zavjetu — op.

prev.)) potječe od drevnog semitskog korijena i povezan je s arapskim „rukh“. Iz ovog korijena nastalo je ime divovske mitske ptice Rukh, a ta se ptica i danas pojavljuje u drevnim arapskim pričama.

Anastasia: Želite reći da se ta biblijska priča temeljila na ranijim mitovima drugih naroda koji su opisivali kako je svijet stvoren velikom pticom koja je lebdjela iznad iskonskog svjetskog oceana? Općenito govoreći, da. Uostalom, motiv izvlačenja zemlje iz prvobitnih voda, konkretno pticom, prilično je rasprostranjen mit među narodima svijeta. Ispada da je cijela poanta ovdje u kretanju, djelovanju i stvaranju s ovog svijeta.

Rigden: Potpuno istinito. Dakle, *Praiskonski Zvuk rodio je Svemir oblikovan kao sfera* (univerzalno, kozmičko jaje, Zlatni Fetus, primarno sjeme). *Na površini sfere, pod utjecajem sila Allata (inicijalne energije koja stvara životni pokret), materija se počela formirati* (dio energije počeo se pretvarati u materiju). *Zahvaljujući, opet, silama Allata* (u mitologiji — Pramajci svih stvari, božanskom ženskom principu stvaranja, stvarajućem, Načelu sposobnosti za život, Majci-ptici, volji Boga, sili Božje misli), *materija počinje međusobno komunicirati.* Prije toga sam već detaljnije opisao kako je točno nastao Svemir, kao i što su zapravo Allat, vrijeme, prostor i gravitacija.

Anastasia: Da, te sam podatke uključila u knjizi „Sensei-4“ i „Ezoosmos“.

Rigden: Dobro, to znači da je sada jasnije o kojim procesima govorimo. Dakle, *na mjestima najveće koncentracije i aktivnosti sila Allata na površini tog početnog sfernog stanja Svemira, materija se počela akumulirati u određenim formacijama. Potonji su postali „praroditeljima“ budućih galaksija iz kojih je nastao život.* (Različite legende to opisuju slikama pojave golemih prvih ljudi, divova, predaka koji su svojim

tijelima formirali Svemir i koji su se nakon smrti razdvojili na dijelove i rodili druge formacije). Uzgred, unutar tih početnih akumulacija pojavila su se žarišta toplinskog zračenja, koja su i sada ostala unutar mikrovalnog opsega. Trenutno ih nauka poznaje kao kozmičko, mikrovalno, pozadinsko zračenje (relikvijsko zračenje). Upravo je to očitovanje prvog učinka sila Allata tijekom stvaranja materijalnog svijeta. *Zapravo treba napomenuti da je upravo zahvaljujući Allatu materija postala obdarena životom i započelo je uređivanje svega što postoji.*

Ovdje je još jedan vrlo važan aspekt oblikovanja Svemira, koji daje razumijevanje onoga što Svemir sada predstavlja. *Težnja sile Allata k jednom uređenom obliku (po Bogu) postavila je kretanje Svemira „iznutra prema van“ i počela ga okretati u pravilnoj spirali, za širenje.* Tako je postavljena funkcija stvaranja. (Ljudi iz gornjeg paleolitskog doba simbolično su prikazali taj pokret „iznutra prema van“ kao ispravnu 卐 svastiku („ravna“, „desna“ svastika), to jest u obliku križa s krajevima savijenim ulijevo. Ona simbolizira kretanje u smjeru kazaljke na satu — u desnu stranu. Usput, u prijevodu sa sanskrta, staroindijska riječ „svastika“ od „su“ —„povezano s dobrim“, to jest „su-asti“ — „lijepo postoji“, „dobro postojanje“.

No istodobno, okrećući Svemir u ispravnoj spirali, sila Allata rodila je suprotstavljajuću silu. Potonja je počela okretati kretanje unutar Svemira u obrnutoj spirali u smjeru suprotnom glavnom smjeru Allata — „izvana prema unutra“, ujedinjujući materiju u jedinstven materijalni Um (Životinjski um). Tako je postavljena razarajuća funkcija, suprotstavljanje silama Allata. (Ljudi su taj pokret „izvana prema unutra“ simbolično prikazali kao pogrešan, agresivan, 卍 obrnutu svastiku, to jest u obliku križa s krajevima savijenim u desnu stranu. Ona simbolizira kretanje u smjeru suprotnom od kazaljke na satu — u lijevu stranu. U mitologiji je

nastanak suprotstavljene sile zabilježen u slici pojave vatre iz vode).

Anastasia: Što se tiče razumijevanja rotacije dviju svastika, pomoglo mi je vaše pojašnjenje, ako u šalici čaja žlicom okrećemo „vrtlog“ (lijevak) u smjeru kazaljke na satu, moguće je promatrati uvijanje valova ispravne svastike uz rubove. Ako tekućinu zavrtimo u smjeru suprotnom od kazaljke na satu, primijetit ćemo valove obrnute svastike.

Rigden: Točno, ovo je najjasniji primjer s kojim se čovjek svakodnevno susreće. *Dakle, tako su se u Svemiru pojavile dvije izravno suprotne sile: veća sila, koja Svemir okreće prema van, i manja sila, koja se opire unutar samog Svemira. Nakon što su se ove dvije sile očitovale, Svemir je izgubio svoj sferni oblik i spljoštio se pod njihovim utjecajem, to jest stisnuo se i postao ravniji.* Ovaj trenutak je zabilježen u kozmičkim legendama svjetskih naroda kao cijepanje svjetskog jajeta, dijeljenje na dvije polovice, od kojih su stvorene nebo i zemlja, a između njih su stavljena odjeljenja (prostori) i vode. Druge legende kažu da su se komponente, koje su ostale nakon raskola jajeta, proširile i pretvorile u Svemir. U trećim predajama spominju podjelu svijeta na dva elementa ili dva božanstva s izravno suprotnim funkcijama, stvaranje nevidljivog para.

Same spirale u mitovima su predstavljene kao na primjer prvi par bogova sa suprotnim funkcijama (jedan koji ima božansku suštinu, a drugi koji ima demonsku suštinu), od koga kasnije drugi bogovi vode porijeklo. U drugoj verziji legendi prikazani su kao polu-ljudi i polu-zmije (pa tako, stvoreni bivaju vodena božanstva, s tijelima izrazito *zelene boje*). U trećoj verziji to su bili likovi koji su utjelovljivali poredak, životne vode, plodnost i svjetlost, suprotni su personificirali poremećaj, smrt, tamu, neupareno stvorenje (na primjer, prema afričkim mitovima, šakala koji je želio

postati gospodar Svemira). Dakle, tako se stvaranje Svemira odrazilo u mitovima. Upravo su današnji ljudi izgubili razumijevanje duhovne strane stvari i sve je svedeno na razinu materijalne percepcije drevnih priča.

Anastasia: Dakle, to znači da se sada Svemir širi u spiralu zbog gibanja Allata?

Rigden: Da, i pri svakom sljedećem, većem zavoju, njegova brzina se povećava, dok vrijeme prolaska zavoja ostaje isto. Dakle, cjelokupno kretanje materije u Svemiru, uključujući sveukupno kretanje galaksija, odvija se u spirali.

Anastasia: Ovo su doista važne informacije i otvaraju pogled na svijet iz potpuno drugačije perspektive.

Rigden: Usput, riječ „spirala“ potječe od latinske riječi „spira“, što znači „uvojak, oblina“, „vijuga zmije“. Ovo zadnje je došlo s Istoka, gdje se zmija smatrala svetom životinjom i gdje su mnoge stvari povezane s nevidljivim procesima u svijetu tada bile objašnjene ljudima na jasnim primjerima vidljivog svijeta. Na primjer, spiralno kretanje objašnjeno je vizualnim primjerom omotavanja zmije.

U duhovnim praksama mnoge su stvari također povezane sa spiralnim kretanjem energije. Na primjer, na Istoku, u drevnoj Indiji, skrivenu, ogromnu potencijalnu snagu čovjeka simbolizira Kundalini energija, čije se skladište nalazi u dnu kralježnice. Od davnina je ta energija prikazivana kao simbol *uspavane zmije zamotane u spiralu tri i pol puta*. Usput, riječ „kundalini“ prevodi se sa sanskrta kao „(sila) namotana u spiralu“, „namotana u obliku zmije“. Buđenje uspavane „Zmije Kundalini“ i njezino aktiviranje smatraju se jednim od najviših dostignuća u duhovnoj praksi. Ali u stvari, kao što već znaš, to je samo tek jedna od faza duhovnog razvoja, samo još jedan korak, ništa više od toga.

Trebao bih spomenuti da je u mitovima raznih naroda svijeta simbol zmije bio povezan s plodnošću, sa ženskom stvaralačkom snagom, sa zemljom, zrakom, vodom, vatrom (posebno nebeskom), kao i s Mudrošću. Sada, usporedi to s informacijama koje već znaš. Na primjer, o diobi stanica, kretanju elektrona, zračnim ciklonama, anticiklonama i virovima. Ili s funkcijom spiralnih struktura (na primjer, DNK) koje su povezane s dugoročnim pohranjivanjem i prijenosom informacija. Eto simbola Mudrosti. Ipak, ovo je samo mali dio onoga što se danas zna. Na primjer, postoji mnogo znanja o Zemlji, Svemiru i galaksijama, koje su ljudi do sada povezivali s „primitivnom mitologijom“, jer suvremena znanost još nije opazila pojave u njoj opisane jezikom asocijacija. Ne bih rekao da je to znanje sačuvano u mitovima u svom početnom obliku, ali još uvijek ga se može razumjeti čak i postojećim nagovještajima ljudske fantazije, ako se spozna bit globalnih fizičkih procesa.

Anastasia: Ako je moguće, molim navedite primjer takvog znanja.

Rigden: U redu. Uzmimo, na primjer, kozmogonijske mitove Europe, Azije, Afrike ili Amerike. Mnogi od njih povezani su slikom zmije uvijene u kolutove. Konkretno, ako barem dođeš do srži legendi Drevne Indije, s kojima si, na primjer, upoznata s obzirom na svjetsku *tisućo*glavu (ili *sedmo*glavu u drugim tumačenjima) zmiju Sheshu, možemo razumjeti mnogo. Uostalom, prema drevnim legendama, ona ne samo da podržava Zemlju, već zahvaljujući bezbrojnim *kolutima* služi i kao ležaj za boga Višnu. Nadalje, legende opisuju da je s bezbroj usta neprestano zauzeta pjevanjem veličanstvenosti i imena boga Višnua.

Anastasia: Da, Višnu je jedan od najviših bogova u hinduističkoj mitologiji. Brahma, Šiva i Višnu tvore božansku trijadu — „Trimurti“, što je na sanskrtu „tri

oblika“. Ime Višnu u indijskoj tradiciji tumači se kao „sveobuhvatno“ i „sveprožimajuće“, kao univerzalni revitalizirajući princip.

Rigden: Tako je. Prema ovoj legendi, vjeruje se da je na kraju svakog svjetskog ciklusa zmija Shesha ispustila otrovnu vatru, koja uništava Svemir. Tada Višnu zaspe, odmarajući se na toj zmiji, koja pluta u svjetskom uzročnom oceanu. Kad se bog Višnu probudi, on razmatra o novom stvaranju zavaljen u Sheshine *namotaje*. Tada iz Višnuovog pupka izraste *Lotos*. Iz Lotosa se očituje Brahma, koji stvara Svemir. Dolazi novi svjetski ciklus... Zanimljivo je da je trajni epitet Sheshe Ananta, što znači „Beskonačno“.

Anastasia: Zmija koja personificira beskonačnost... Ananta je simbol beskonačnosti. Pitam se, što ako pretpostavimo da namotaji zmije znače spiralno kretanje energije...

Rigden (smijući se): Reći ću još više, u nekim mitovima zmija Shesha se doživljava kao Višnuova *iluzija*, dok u drugima kao Višnuov *dio*... Dovoljno je pročitati više „racionalnih“ mitova, poput, na primjer, onog o egipatskoj zmiji Mehenti koja okružuje Zemlju ili o skandinavskoj Midgardovoj zmiji Jormungand koja, prema legendi, živi u oceanu i okružuje cijelu Zemlju... Ili uzmi mitologiju zapadnoafričkih naroda, na primjer, Dogona. Spominju da je Zemlja okružena, poput vijenca, prostorom sa slanom vodom. Sve je to isprepleteno ogromnom zmijom koja grize vlastiti rep. U središtu Zemlje nalazi se željezni stup, a Zemljin se disk tijekom dana vrti oko svoje željezne osi. Ili pogledaj mitove Indijanca središnjeg dijela Južne Amerike, prema kojima je postojalo doba kada se nebo srušilo na zemlju, a samo ih je zmija koja se omotala oko neba i zemlje mogla razdvojiti. Vjeruje se da ih ona i dalje drži razdvojenim.

Anastasia: Drugim riječima, možda je to neka vrsta sile sa spiralnom strukturom, koja održava dva okruženja u ravnoteži?

Rigden (smiješeći se)**:** I Indijanci Amazonskog porječja sačuvali su mit da se zmija Boyusu danju predstavlja svijetu u obliku *Duge* (kao gospodar kiše koji pije nebesku *vodu*), dok se noću očituje kao crna rupa u Mliječnom putu.

Anastasia: Crna rupa? Nevjerojatno!

Rigden: Znanje postoji, ali da bismo ga razumjeli, potrebna je kvalitativno *drugačija* percepcija svijeta. Vratimo se našem razgovoru o Svemiru. Crna rupa jedinstvena je pojava u ovom svijetu. Ona povlači materiju u sebe i uništava je, pritom odgurujući (i na taj način čuvajući) informacije koje tvore materiju. I to je ono o čemu bi pametni ljudi trebali razmišljati, jer će razumijevanje ovog postupka dati istinit odgovor na pitanje o stvaranju Svemira, i ne samo na njega. Ovaj će odgovor u potpunosti promijeniti iskrivljenu ljudsku predodžbu o fenomenima makrokozmosa i mikrokozmosa. Tada će postati jasno zašto informacija nikad i nigdje ne nestaje i zašto je, kad je odgurnuta crnom rupom, koncentrirana u određenim područjima Svemira. Zbog čega ti informacijski građevni blokovi sastavljaju uređene oblike i iz Ničega stvaraju materiju? Zašto se molekularni oblaci pojavljuju u prostranstvu Svemira kao da su došli niotkuda i kako se unutar takvih oblaka formira elektromagnetsko polje? Zbog čega se molekule ujedinjuju u makroobjekte, na primjer, u gigantske zvijezde? I na kraju, što rađa život, i ne samo život, već ponekad i Inteligentni život? Ova se pitanja na prvi pogled čine teškim. Međutim, ako radoznali ljudski um usporedi sva prethodna saznanja koja se daju u tvojim knjigama, s onim što sam upravo rekao, i ako iskoristi „pjenaste plastične građevne blokove“, mnoge se stvari mogu promijeniti, barem u životima ljudi…

S druge strane, nisam rekao ništa novo. Sve je to nekoć bilo znano čovječanstvu.

Anastasia: Dakle, ljudi su znali za postojanje informacija koje stvaraju materiju.

Rigden: Djelomično. Na primjer, u drevnom Egiptu ovo je znanje zapisano na zlatnim pločama kao baština za potomke. Kasnije su takvu baštinu ljudi nazvali Knjigama Thoth-a. Iako su ploče na kraju uništene ili, točnije, rastopljene, jer većina je ljudi zlato uvijek cijenila više od Znanja. Ipak, sačuvane su kopije ploča, nanovo napisane na komadima papirusa ili barem jedan dio njih. Nažalost, takve su kopije svećenici uništavali bez obzira na to gdje su ih našli. Zato jer podaci sadržani u njima doslovno su potkopavali moć svećenika nad ljudima. Ipak, nešto je ostalo i to nešto je spašeno i ponovno skriveno u planinama Hrvatske, te dalo svijetu dva eminentna znanstvenika u drugoj polovici 19. stoljeća. No kad je to palo u pogrešne ruke 1936. godine, prouzročilo je nepovratne posljedice, čijem su početku kasnije svjedočili mirni stanovnici Hirošime i Nagasakija.

Anastasia: Da, poslovični ljudski izbor.

Rigden: Dakle, u cjelini, iako su takve informacije važne za budućnost, izazvat će najveći bijes… recimo tako, suvremenih „svećenika znanosti“.

Anastasia: „Svećenika znanosti“?

Rigden: Da, mislim na one čija težnja nije usmjerena napretku znanosti, već zadržavanju „krune“ na vlastitim glavama i na one koji smatraju da je njihovo mišljenje o znanosti nepokolebljivo. Jedno je sigurno, oni će u javnosti jednostavno kipjeti u bijesu dok pokušavaju linčovati ovo Znanje i glupo se smijući Istini, sakrivati svoj strah pred njom.

Anastasia: Ipak, na svijetu postoje pravi znanstvenici koji čeznu za spoznajom Istine radi same Istine, čija svijest nije zaslijepljena takvim mišljenjima „autoriteta“.

Rigden: Nesumnjivo će to Znanje s vremenom pronaći oni koji su doista Pravi Znanstvenici. Ljudi će početi provjeravati ove informacije, uspoređivati ih i na kraju će dostići Istinu. Radoznali um, vidjevši smjer i već dostupno Znanje, može sam otkriti sve ono što sam namjerno ostavio nerečenim, otvorivši na taj način vlastiti put spoznaji Istine. Što se tiče „autoriteta“, nema vlasti koja može postojati u stvarnoj znanosti. **Prava je znanost proces spoznaje Istine, a ne sredstvo za postizanje moći.**

Nakon što ove informacije o crnoj rupi i najtežim mikroobjektima u našem materijalnom Svemiru dobiju potvrdu (to se može učiniti čak i današnjom opremom), ova otkrića neće dati odgovore samo na brojna neriješena pitanja suvremene znanosti, od podrijetla Svemira do transformacije čestica u mikrokozmosu. Radikalno će promijeniti cjelokupno razumijevanje strukture svijeta, uključujući sve, od mikro do makroobjekata i pojava koje oni stvaraju. To će potvrditi primarnu prirodu informacija (duhovne komponente). Sve je informacija. Materija ne postoji kao takva, ona je sekundarna. Što je primarno? Informacija. Shvaćanje toga promijeniti će puno. To će stvoriti nove trendove u znanosti. Ali glavno je da će ljudi odgovoriti na pitanje kako je zapravo uređen čovjek. Napokon, znanje o ljudskoj Suštini i općoj energijskoj strukturi, koja je različita od fizičkog tijela, još uvijek se čuva u tajnosti. Takvo razumijevanje zauzvrat će radikalno promijeniti svjetonazor mnogih ljudi iz materijalnog u duhovni.

Anastasia: Da, to doista može promijeniti tijek ljudske civilizacije prema pravom duhovnom razvoju.

Rigden (nasmiješen)**:** Kad bi tvoje riječi… došle ljudima u uši.

Anastasia: Voljela bih vjerovati da će ljudi to zaista čuti. Napokon, ovo je Znanje tako jedinstveno…

Rigden: Za čovjeka ovo je jedinstveno samo kad on već shvaća mnogo izvan obrazaca materijalnog svijeta i kada se Duša želi izdići iznad horizonta događaja. A mnogi… Toliko puta je Znanje dano u različitim vremenima. Ljudi su skloni gubitku znanja s vremenom. A zašto? Jer ljudski um toliko komplicira da jednostavno više ne može vidjeti Istinu.

Usput, evo jedne **drevne Indijske prispodobe na** račun toga. Datira iz vremena kada su žene ne samo imale jednaka prava s muškarcima, već se njihova duhovna mudrost vrlo poštovala… Nekada davno živjela je žena — Majstorica po imenu Vidya (u prijevodu sa Sanskrta ovo ime znači „Znanje“). Imala je učenika koji se zvao Amrit („besmrtni“). Kad je učenik odrastao, Majstorica Vidya mu reče: „Odrastao si, sada možeš kontrolirati svoje misli i emocije i podnijeti vlastiti bijes. Idi u svijet. Spreman si pronaći i znati samo sjeme Istine“. Amrit upita: „Majstorice Vidya, zahvalan sam na tvojim mudrim riječima i dobrim djelima. Puno si me naučila. Ali daj mi barem nagovještaj, gdje da potražim jedinstveno sjeme Istine?“ Majstorica Vidya samo se nasmiješila i odgovorila: „Slušaj svoju Dušu, odvest će te u pravom smjeru“.

Nedugo po dolasku u veliki grad, Amrit je čuo vijest da je car zemlje održao veliko Vijeće mudraca kako bi se raspravljalo o smislu života. Pobjedniku će biti dodijeljena velika nagrada — sto krava s rogovima ukrašenih zlatom. Amrit je stigao na Vijeće, nadajući se da će dobiti odgovor na pitanje gdje pronaći jedinstveno sjeme Istine. Ali dogodilo se nešto neočekivano.

Kada su mudraci upitani: „Što je smisao života?“, svaki ponaosob je odgovorio na svoj način. Jedna je žena među mudracima rekla: „Ovaj svijet za čovjeka nije ništa drugo do privremeno boravište. Čovjek se rađa stisnutih šaka, pokušavajući ga osvojiti. A iz života odlazi otvorenih dlanova, ne uzimajući ni zrnce prašine od svijeta. Smisao života je u rađanju čovjekovih želja koje oblikuju njegovu sudbinu u zagrobnom životu“. Jedan od mudraca nastavio je raspravu: „Čovjekove su želje nebrojene poput zrnja morskog pijeska. Ali njegova su djela rijetka poput granitnog kamenja. Čovjekova djela čine njegov život. Njegova zla ili dobra djela postaju njegova zla ili dobra sreća. Smisao ljudskog života sazdan je od onoga što čini svaki put ovdje i sada“. Druga žena među mudracima odgovori mu: „Djela su samo posljedica čovjekovih misli. Ako se djeluje zlim mislima, patnja ga slijedi kao što kotač kola slijedi volove noge. Ako čovjek djeluje dobrim mislima, radost ga slijedi poput sjene jarkog sunca. Smisao života leži u njegovim mislima“.

Tako se rasprava nastavila do podneva. Napokon, jedan od dobro znanih gurua, čuven na dvoru zbog svog učenja, reče: „Misli izbijaju iz emocija poput vatre koja je buknula iz munje. Jučerašnji se čovjek razlikuje od sutrašnjeg. Znati učiti od života znači dvaput živjeti. Smisao života je u mijenama koje proizlaze iz teškog rada i briga“. Među mudracima nastala je tišina. Kad nitko od ostalih mudraca nije odgovorio, Amrit, koji je stajao među običnim ljudima, odlučio je sudjelovati u raspravi i reče: „Život čovjeka prolazi kao san. Da bismo shvatili njegovo značenje, potrebno je probuditi se. Promjene izvana čine dobro samo ako dolaze iz unutarnjeg svijeta čovjeka. Sve što postoji i što ne postoji na ovom svijetu je ovdje — u Duši čovjeka. Znati ovu Istinu smisao je života“.Obični ljudi radovali su se nakon tih riječi, a mudraci su odobravali kimanjem, slažući se s mudrošću koja dolazi od ovog nepoznatog

mladića. Carevu nagradu je dobio Amrit. Tako je u samo jednom danu odjednom postao bogat i poznat.

Nakon vijeća mudraca, Amritu je prišao poznati učitelj koji je do tog trenutka bio bolji od svih svojih protivnika u raspravi i kojem je ovaj mladić tako neočekivano odnio pobjedu. Pitao je Amrita zašto je došao u ovu zemlju. Saznavši za Amritovu potragu za jedinim sjemenom Istine, obradovao se: „O, mladiću! Imaš neizrecivu sreću! Danas si stekao ne samo bogatstvo i slavu, nego i istinskog prijatelja i mudrog učitelja — mene. Ja sam dobro poznat u ovoj zemlji. Podučavam različite znanosti u kojima su sakrivena mnoga sjemenja Istine“. Nakon ovog razgovora s poznatim guruom, Amrit je odlučio postati njegov učenik i potrošio je sav svoj novac za učenje svjetskih znanja od njega. Ubrzo je postao jedan od njegovih najboljih učenika, te je svladavši mnoge jezike i naučio sva znanja tog vremena.

Ponosan zbog postignuća, Amrit se vratio u kuću Mudrosti. Majstorica Vidya boravila je u vrtu. Oduševljen što ju je vidio, Amrit joj je počeo pričati o svojim putovanjima: „Kad sam napustio kuću Mudrosti, dogodilo se nešto neočekivano. Tog dana Car zemlje održao je veliko Vijeće mudraca. Otišao sam tamo u nadi da ću dobiti odgovor na svoje pitanje. Na Vijeću se raspravljalo o značenju ljudskog života. Izrazio sam svoje mišljenje i iznenada dobio Carevu nagradu. U samo jednom danu postao sam bogat i poznat. Kako bih upoznao jedinstveno sjeme Istine, odlučio sam potrošiti sav novac na lekcije poznatog gurua. Sada sam stekao veliko znanje iz mnogih područja i mogu vam reći o mnogim sjemenjima Istine u svakoj od znanosti koje sam naučio...“ Amrit je počeo prepričavati što je naučio. Međutim, Majstorica Vidya, slušajući Amritovu priču o njegovim postignućima i znanjima, samo se nasmiješila i rekla:

„Pokazao si svoje učenje. Sve što si u svijetu naučio znanje je iz uma. To ne znači da si pronašao i

spoznao jedinstveno sjeme Istine. Mnoštvo se rađa iz Cjeline. Da bi pronikao suštinu Skrivenog, potrebna ti je sposobnost osjećanja, kao i svjesnost i razumijevanje“. Majstorica Vidya je s tla uzela plod koji je pao s obližnjeg stabla i pokazala ga Amritu: „Proučio si iz čega je sazdan materijalni svijet, ali propustio si spoznati od čega je stvoren i razlog zašto sve to postoji“. Majstorica Vidya podijelila je plod na pola. Izvadivši sjemenku, i nju je prepolovila, pokazujući Amritu pulpu unutar sjemenke. „Svojim umom spoznao si vidljivu jezgru sjemena iz koje izrasta veliko stablo. Ali samo kroz osjećaj možeš spoznati nevidljivo, onu životvornu prazninu iz koje izrasta veliko stablo. Sjeme je samo posuda za tu prazninu. Životvorna praznina satkana je iz jedinog sjemena Istine, iz kojeg je sve bilo rođeno i u kojem će se sve ponovo rastvoriti.

Kad si krenuo na Put, već si posjedovao to znanje. Zahvaljujući njemu stekao si bogatstvo i slavu. Ali koristio si bogatstvo za um. Bogatstvo je dano da se shvati odgovornost. Bogatstva ovog svijeta pripadaju ovom svijetu, u kojem je sve prolazno i podložno smrti. Da si koristio bogatstvo za dobrobit ljudi, pronašao bi i spoznao jedino sjeme Istine, čiji dio postoji i u tebi“. „Ali što bih sada trebao učiniti?“, Amrit je promrmljao nervozno. „Nemam više bogatstva da ispravim svoju pogrešku“. Na to je Majstorica Vidya odgovorila: „Nastavi dalje s mjesta na kojem si stao. Nastavi svoj put, nadograđujući iskustvo koje već imaš. Stekao si svjetovna znanja koja ljudi cijene i na taj način percipiraju vidljivi svijet. Idi i nauči ljude tom znanju i pokaži im ne samo iz čega je vidljivi svijet satkan, već im pokaži od čega se sastoji i zašto sve to postoji“.

Amrit je bio iznenađen: „Kako ću ljudima pokazati ono što ni sam ne znam?“ Majstorica Vidya se nasmiješila: „Postani onaj kojeg ne poznaješ. Postani ti koji jesi, jer

ti si dio jedinstvenog sjemena Istine. Čovjek je samo lađa za Dušu, a Duša je izvor njegove Suštine. Pronađi to Jedno i uoči Ga. To je najvažnije. Jednom kada opaziš jedinstveno sjeme Istine, spoznat ćeš sebe“. Amrit upita: „Ali kako da to učinim?“ Majstorica Vidya odgovori: „Koristi svoj um za dobrobit ljudi i dosegni iskustvo. **Kada tvoja djela proizašla iz osjećaja radi Istine postanu mnogo više od riječi iz uma radi Ega, tada ćeš opaziti jedinstveno sjeme Istine“.**

Anastasia: Zanimljiva priča, relevantna za sva vremena.

Rigden: Problem suvremenog čovječanstva je taj što je egoizam tako temeljito razbio znanje da je izgubljeno jedinstveno značenje, izgubljena je svrha tog znanja. Zato danas, na primjer, astrofizičari radije gledaju samo zvijezde, razvijajući nevjerojatne teorije, na primjer, o crnim rupama. Arheolozi i etnolozi radije gledaju samo dolje, kopajući po antici, izražavajući svoja nagađanja o prošlosti...

Anastasia: Sve u svemu, ne postoji jedinstvo o svestranoj spoznaji jedinstvene cjeline, nema širenja horizonta i najvažnije — nema znanja čovjeka o sebi i o svojoj istinskoj Suštini.

Rigden: Nažalost je tako. Dat ću još jedan zanimljiv primjer u vezi s tim. Kao što sam već spomenuo, u zapadnoj Africi postoji pleme Dogona. Krajem 19. stoljeća, kada su vodeće europske zemlje počele dijeliti Afriku na svoje kolonije, teritorij na kojem je ovo pleme živjelo, baš kao i njihovi susjedi, potpalo je pod vlast Francuske. U to je vrijeme bila aktivna trgovina robovima s afričkog kontinenta. Ipak, Dogoni nisu bili time pogođeni jer su živjeli u nepristupačnim područjima. Dakle, prvi koji je saznao za njihovo postojanje bio je službenik kolonijalnih trupa koji je pratio popis plemena „divljaka“. Odnos prema tom narodu odgovarao je predlošku koji su stvorili političari

njegove zemlje, to jest da „divljaci čak nisu ni ljudi“. Kulturu ovih ljudi otkrio je (premda samo za uski krug stručnjaka iz Europe) francuski etnograf za Afriku Marcel Griaule. Prije svega, zanimala ga je duhovna strana života Dogona i zato su mu svećenici ovog naroda na kraju otkrili svoju najveću tajnu.

Anastasia: „Čovjeku s dobrim srcem i čistih misli otkriva se tajno Znanje...“

Rigden: Upravo tako... Međutim, svijet je saznao za kozmološki sustav Dogona ne iz djela ovog etnografa, već iz djela astronoma koji je također bio ljubitelj arheologije i etnografije i koji je uspio sve to znanje usporediti. Dakle, Dogoni i srodni Bambari su među rijetkim narodima koji su sačuvali izvorne podatke, praktički s minimalnim iskrivljenjem, često čak i ne shvaćajući smisao tih informacija. A potonje je takvo da je daleko ispred svih suvremenih znanstvenih dostignuća.

Anastasia: Zanimljivo...

Rigden: U kozmologiji Dogona i Bambara postoje podaci o značajnoj primarnoj ulozi vibracija i spiralnog gibanja u stvaranju Svemira.

Anastasia: Dogoni posjeduju znanje o spiralnom gibanju svemira?!

Rigden: Da. U mitologiji Dogona postoji vrhovno božanstvo — stvoritelj boga po imenu Amma. Jedan od mitova Dogona kaže da je svijet nastao od riječi „Amma“.

Anastasia: Zanimljivo je da Dogoni u Africi imaju „Ammu“ dok je, prema indijskim legendama, Svemir nastao iz vibracije svetog zvuka „Om“. U Vedama se ovaj zvuk također smatra simbolom Duše koja se približava Božjem svijetu i označena je posebnim znakom...

Rigden: Dakako, sve su ove legende jednom imale jednu te istu osnovu i Znanje. Prema mitologiji Dogona, svijet je nastao iz riječi „Amma“. Nije bilo ničeg drugog osim ove riječi. *Prva riječ* stvorila je beskonačno mali osnovni element svijeta koji Dogoni nazivaju „kize-uzi“ (to je ujedno i sjeme prosa Po). Pomoću unutarnje vibracije, „kize-uzi“ se pretvorio u „jaje svijeta“. U dogonskim mitovima, Amma ima epitet *„vrtložni vihor“*, a primijećeno je da njegovo kretanje ide *u spiralu*. Nadalje, opisane su same tvorevine Amme, a spominju se i *sedam* svjetova, Sunce i Mjesec. Konkretno, Sunce je okruženo spiralom od osam zavojnica crvenog bakra. Mjesec je okružen istom spiralom, ali bijelog bakra. Začudo, današnja fizika još uvijek nije dostigla razinu znanstvenog razumijevanja ovih pitanja. Ali to nije ono najzanimljivije. Vratimo se stvaranju svijeta... Nakon što je „Po sjeme“ stvoreno i kretanje je započelo u spiralu, „nevidljiva Amma“ je počela stvarati *znakove* koji određuju sve na ovom svijetu: dva „vodeća znaka“ koja pripadaju Ammi i osam „glavnih“...

Anastasia: Znakovi? S obzirom da Šambala također komunicira i stvara događaje znakovima... Znakovi su u osnovi posebna tema. U vezi s gore navedenom legendom, čitatelji bi se mogli zapitati: „Što znače vodeći i glavni znakovi?“

Rigden: Prije svega, sama činjenica da su Dogoni posjedovali takvo znanje svjedoči o činjenici da su ih njihovi preci primili kroz paleo-kontakte. Dva „vodeća znaka“ su znakovi koje po njihovim mitovima može koristiti samo onaj koga zovu Amma. Osam „glavnih znakova“ su kreirajući znakovi koji, kada se na njih primijeni određena sila, figurativno govoreći, kao ključ za bravu, otvaraju određene mogućnosti upravljanja procesima stvaranja i uništavanja. Vrlo je rijetko, ali događa se da „glavni znakovi“ postanu dostupni suštini čovjeka.

Anastasia: Vrlo rijetko postaju dostupni ljudskoj suštini... Ali to je Gral! Zabilježila sam to znanje u knjizi „Sensei-4“. Svojedobno ste spomenuli da se Gral sastoji od dvanaest znakova, a mitologija Dogona ih spominje osam, izuzevši ona dva koji su ljudima, u načelu, nedostupni. Prema tome, Dogoni su ili imali nepotpune informacije, ili su se one s vremenom djelomično izgubile, ili su skrivene od europskih istraživača koji su zapisali njihove mitove. Ali činjenica da se Gral sastoji od „glavnih znakova“ pomoću kojih se može oblikovati svijet i prilagođavati po svojoj volji neizravno se spominje u mnogim legendama raznih naroda.

Rigden: Sasvim točno... Takvo „sveto“ znanje za određeni narod svećenici gotovo nikada ne otkrivaju u potpunosti, osobito nasumičnim ljudima. Što se tiče Grala, treba imati na umu da kada je sakriven, nije bilo slučajno da je 12 znakova bilo podijeljeno u četiri dijela s po tri znaka u svakom dijelu. To je znatno kompliciralo proces raspoređivanja znakova i aktiviranje Grala zvukom. Znakovi Grala u određenom slijedu su poput oblika, poput ključa za bravu koji, kada se primijeni određena sila (zvučna formula Praiskonskog Zvuka), čovjeku se otvaraju onostrane mogućnosti.

Anastasia: Četiri dijela s tri znaka u svakom dijelu...

Rigden: Usput, ti su drevni narodi sačuvali zapise da broj četiri utjelovljuje ženski princip, tri muško načelo, a njihov zbroj jednak je sedam, što je osnova ljudske Suštine (princip vječnog Života) i savršenstva.

Anastasia: Četiri utjelovljuje ženski princip... Dakle, s obzirom je Gral sastavljen od četiri dijela, znači da to posredno ukazuje na povezanost sa stvarajućom božanskom silom ženskog principa — Allatom.

Rigden (nasmiješivši se): Zašto posredno? Usput, govoreći o Allatu. U kozmogonijskim mitovima naroda

Bambara koji govore o bezvremenskom početnom stadiju stvaranja svijeta, spominje se da svijet potiče od praznine obdarene pokretom — „gla“. „Gla“ je zauzvrat rodio zvučnog blizanca. Kao rezultat toga, pojavio se par — „gla gla“. U cjelini, nakon niza pretvaranja i transformacija, zahvaljujući vibraciji, pojavili su se „znakovi“ koji su trebali biti postavljeni na objekte koji još nisu stvoreni, kako bi ih obilježili. Tijekom čina stvaranja, pojavio se duh Yo (od koga su potekle prve snažne sile Pembo i Faro, koje su sudjelovale u stvaranju svijeta), 22 osnovna elementa i 22 spiralne zavojnice. Spominje se da, kada su te spiralne zavojnice „promiješale“ Yo, kao rezultat toga, pojavili su se svjetlo, zvuk, sve radnje, sva stvorenja i svi osjećaji... Mitovi spominju da se Pembo kretao prostorom u vrtlogu i da je bacio gore ono što je kasnije nazvano Faro. Faro je zauzvrat stvorio sedam nebesa i duh zraka, a ovaj je prolio život na zemlju u obliku vode. Sveprisutan je i obilazi sve vode. U suštini, Faro je nastavio stvarati svijet, stavio je Svemir u red i razvrstao sve njegove elemente, stvorio je ljude i naučio ih Riječi.

Anastasia: Faro je Svemir doveo u red. Ali te su funkcije stvaralačke moći Allata!

Rigden: O tome govorim. Usput, što se tiče govora. U mitologiji Dogona, vodena božanstva (božanski blizanci) oblikovana kao polu-ljudi i polu-zmije zvana su Nommo. Ostaju legende da su, kad su s neba ugledali majčicu zemlju, goli i bez govora, napravili za nju suknju od deset pramenova nitima nebeskih biljaka. Upravo su te vlažne niti, *uvijene spiralno*, a koje su sadržavale riječ, bile pune suštine Nommo-a koje su govorile zemlji — prvi svjetski jezik. Dakle, neki ljudi nisu trebali nazivati narode Dogona i Bambara „barbarima“. Ti „barbari“ sačuvali su za buduće generacije daleko više informacija od „civiliziranih ljudi“. Svakako, ne bez svojih elemenata izobličenja, ali ipak je i to puno bolje nego ništa.

Anastasia: Da, nakon svega što ste upravo rekli, čovjek želi odustati od svega i otići u Afriku, jer je takvo znanje tamo sačuvano.

Rigden (smije se): U toj se Africi nema što raditi. Bilo bi to isto kao i odlazak na Tibet. Odmah ćeš pronaći mnoge ljude koji su voljni pokazati „pravi put“... k Ahrimanu, a povrh toga tvojim vlastitim novcem... U stvarnosti je sve puno bliže nego što čovjek može zamisliti. Sve je to stvar žile Znanja i prevladavajućeg svjetonazora. Pogledaj ovdje, svijet si vidjela u različitom svjetlu Znanja, iz perspektive duhovnog svjetonazora. Informacije koje su nekad bile nebitne za tebe sada su postale važne. Fragmentirano znanje iz fizike, mitologije i astronomije sjelo je na mjesto poput puzzle slagalice, a svaki komad nadopunjuje drugi kad zauzme svoje zasluženo mjesto. Zamisli sada o čemu će razmišljati ljudi koji ne posjeduju takve informacije, o znakovima, na primjer? Uostalom, većina suvremenih ljudi neće niti razumjeti o čemu se ovdje zapravo govori. Prema suvremenom svjetonazoru, znakovi koji „stvaraju svijet“ u najboljem slučaju mogu biti simboli koji tvore tablicu kemijskih elemenata, ništa više...

Ipak, na primjer, spirala kao simbol bila je poznata već u paleolitiku. Njezine slike mogu se naći u preddinastičkom Egiptu, drevnoj Indiji i Kini, drevnim kulturama Krete i Mikene, te među narodima koji žive na različitim kontinentima — u Europi, Africi i pretkolumbovskoj Americi. Ipak, kakva je danas situacija? Što je ostalo od davno poznatog spiralnog ustroja makrokozmosa i nevidljivog svijeta? Dovoljno je izaći na ulicu i pitati bilo koga, a posebno stručnjake koji se bave takvom znanošću kao što je fizika o onome što ljudi sada znaju o spirali. Kao rezultat toga, u najboljem ćeš slučaju dobiti standardni odgovor koji, nažalost, odražava samo uobičajeni predložak materijalističkog svjetonazora ljudi, a koji ne nadilazi okvire saznanja o vidljivom svijetu.

Anastasia: To sigurno! Ne treba ići daleko da bi se našlo takve primjere. Ne tako davno i ja sam mislila u sličnim pojmovima... Ispada da drevni nisu bili lišeni tako divnih saznanja o svijetu. Nije važno u kojem obliku je znanje prezentirano; važna je sama suština koja utječe na čovjekov svjetonazor, a time i njegov život. Na kraju krajeva, te informacije pomažu razumjeti da se svijetom upravlja odozgo i da je sve na ovom svijetu uređeno i stvoreno umjetno. Iz ovog proizlazi razumijevanje onoga što ovaj prolazni život jest, čemu čovjek treba težiti i kako iskoristiti svoju silu za vlastiti duhovni razvoj.

Rigden: U ovom iluzornom svijetu sve brzo prolazi, kao fatamorgana u pustinji. Stoga, sve što posjedujemo u fizičkom svijetu nema vrijednost, jer je prolazno. Moramo požuriti naučiti osjećati Dušom i spoznati ljepotu, jer sve u ovom materijalnom svijetu, uključujući i ljudski život, nije ništa više nego mjehurići pjene na morskom pijesku.

Čovjek osjeća da on nije samo dvonožno stvorenje, da je u njemu nešto mnogo veće i da je njegov unutarnji svijet *različit* od vanjskog svijeta. Unutar njega je Duša — *čestica izvana — iz duhovnog svijeta*. Ona ima jedan vektor kretanja, jednu želju. Duša zapravo želi pobjeći od ovog svijeta. Ona teži Bogu, svom vlastitom svijetu. Međutim, u materijalnom svijetu, ta težnja, taj najdublji osjećaj koji dolazi od Duše, susreće se sa sviješću čovjeka. A onda svijest čovjeka različito tumači ove najdublje poticaje, temeljene na znanju i iskustvu stečenom u ovom životu. Ovdje vrlo važnu ulogu igra čovjekov dominantni svjetonazor, njegovo Znanje o svijetu i sebi. Ako u njemu dominira materijalni svjetonazor, njegova svijest je sužena i nedostaje mu duhovno Znanje, tada se u njegovoj svijesti događaju brojne zamjene. To jest, Osobnost koristi tu silu ne za duhovni razvoj, već da zadovolji svoje materijalne želje. Sila jedinstvenog duhovnog osjećaja podijeljena je u svijesti u brojne želje Životinjske prirode. Kao

rezultat toga, umjesto da teži Vječnosti, čovjek počinje paničariti i bojati se te taj trodimenzionalni svijet smatrati jedinom stvarnošću svog postojanja. Troši silu svog života na postizanje zadovoljstva vlastitog Ega u materijalnom svijetu, na stjecanje moći nad vlastitom vrstom i na gomilanje zemaljskog bogatstva. Međutim, smrću tijela čovjek sve to gubi, ostavljajući iz svog prijašnjeg života u poslijesmrtnoj sudbini samo ugrušak negativne energije, koji će mu još dugo donositi muku i tjeskobu. A ako u čovjeku dominira duhovni svjetonazor i on ne samo da posjeduje Znanje o svijetu i o sebi, već ga koristi svrsishodno i prikladno, radeći na sebi, tada se mijenja u kvaliteti. Kreće se duž duhovnog vektora svog života zahvaljujući najdubljim osjećajima koji proizlaze iz njegove Duše. Za duhovno zrelog čovjeka smrt fizičkog tijela u biti je oslobođenje. To je samo prijelaz u kvalitativno *drugo* stanje, stanje istinske slobode u Vječnosti.

Anastasia: Znate, mnogi čitatelji ističu da je, s obzirom na svu raznolikost dostupne literature, zapravo teško pronaći bilo kakve konkretne podatke o Duši. Nadalje, u modernom potrošačkom društvu, čak se i sam termin „duša“ sve češće zamjenjuje pojmovima koji su dijametralno suprotstavljeni duši, kao što su „um“, „psiha“, ljudsko „ja“ i „samosvijest“. U najboljem scenariju čitatelji pronalaze neku opću filozofiju, pa čak je i tada ona obično zapečaćena u ljušturi, bilo dijela etnologije, bilo religije i misticizma, bilo psihologije i sociologije.

Od davnina se vjerovalo da je duhovno bogata Duša najdragocjeniji posjed istinskog Čovjeka. Teoretski, u ljudskom društvu koje se kreće u duhovnom smjeru, najvažniji značaj treba dati proučavanju duhovnog. Napokon, opažanje Duše pridonosi opažanju bilo koje druge istine, uključujući i znanstvenu. Postoji širok spektar idealističkih i materijalističkih mišljenja o Duši, dogmatskih izjava, uključujući i one spekulativne

prirode. Međutim, sve su to samo *potrage* mnogih ljudi u različitim vremenima, počevši od mudraca, proroka i svetaca, pa sve do znanstvenika, učitelja, prirodnjaka i običnih ljudi. Sporovi su se uglavnom odvijali zbog nedostatka *Znanja*. Ipak, ono što je važno je da ako ljudi imaju sustavno znanje o čovjeku, a prije svega o Duši, oni bi mogli, dok bi se rukovodili potrebama Duše, kontrolirati težnje svoga uma. Znajući sebe, bolje bi razumjeli sve sastavnice svog života: intuiciju, misli, osjećaje, emocije, tajne čežnje, motive ponašanja, posljedice vlastitih postupaka i tako dalje. U ovom slučaju, ako ovo Znanje ne samo da postane dostupno, već ga shvati i većina, bilo bi moguće bez ikakvih poteškoća izgraditi i afirmirati u svijetu društvo dobrote i sklada, o kojem ljudi sanjaju već tisućljećima.

Postoje čitatelji prirodno nadareni sposobnošću da osjete manifestacije nevidljivog svijeta nešto više od običnih ljudi. Pri tome obično skrivaju svoje sposobnosti od onih koji ih okružuju. Uglavnom, to su prilično pametni ljudi koji su se već „etablirali u životu“ u ljudskom razumijevanju: odgojili su djecu, postigli određeni društveni status, postali istaknuti stručnjaci na svojim poljima i stekli akademske diplome. Međutim, u tim ljudskim dostignućima nisu otkrili glavni smisao svog života, ono što intuitivno osjećaju unutar sebe. I to ih brine. Pokušavaju pronaći odgovor na ovo pitanje koje im je važno, razumjeti sebe i svoju Dušu i tako odrediti smjer glavnog vektora svog života. Nedostaje im Znanje da bi shvatili svoju suštinu, kako živjeti u ovom svijetu i kako pripremati sebe za poslijesmrtni život. Uostalom, neki od njih, nakon što su iskusili manifestacije nevidljivog svijeta i stekli neprocjenjivo osobno iskustvo, već su radikalno promijenili svoj svjetonazor. **Glavno pitanje koje ovi ljudi postavljaju je: „Kako spasiti svoju Dušu?“** Mislim da će oni, pa čak i buduće generacije, koje će doći u kontakt s ovim Znanjem, biti vrlo zahvalne ako odgovorite na ovo glavno, životno važno pitanje za svakog čovjeka.

Rigden: Kako **spasiti svoju Dušu**? Zapravo, ovdje nema ništa komplicirano, ako se doista teži tome u svom svakodnevnom životu, ako se poznaje i razumije svoja vlastita Duša, a samim tim i razlog svog postojanja. Za to je sigurno potrebno Znanje o sebi, o svojoj prirodi, kao i o glavnom djelovanju u životu čovjeka, rad na sebi. Sjeme različitih klica vlastitih suština skriveno je u čovjeku, ali samo je jedna od njih istinita. Zašto se čovjek, dok traži smisao svog dolaska na svijet, toliko bavi misterijom života do samog odlaska? Jer iako je ovdje privremeno, on ima moć promijeniti svoju prirodu. Značenje boravka čovjeka u ovom svijetu je duhovni rast, težnja da se napusti stanje materijalnog omalovažavanja svijesti radi duhovnog uzdizanja, preobrazbe i uzleta u vlastitoj svrsi i procvat svega najboljeg što je u njemu. Kad čovjek stekne krila samorazvoja, ona ga uzdižu do visina opažanja Istine, kvalitativno transformirajući njegovu prirodu. Možda ću detaljnije govoriti o unutarnjoj strukturi čovjeka. To se Znanje gotovo izgubilo u rijeci vremena, ali njegov se odjek i danas može pronaći na obalama suvremenog svijeta.

Dakle, što je Duša? Kao što sam već rekao, Duša je istinska antimaterija, čestica izvana — čestica iz Duhovnog svijeta, svijeta Boga. Duša je sastavni dio samo ljudskog bića. Ona je njegov glavni potencijal, portal i izravna veza s Duhovnim svijetom. Ne postoji ni u biljkama, ni životinjama, niti u bilo kojoj drugoj materiji, uključujući i inteligentnu. Duša se uvodi u energijsku strukturu čovjeka osmi dan nakon rođenja fizičkog tijela (novorođenčeta). Ako se vodite građom fizičkog tijela, tada je njen približan položaj područje solarnog pleksusa, to jest stvarno središte čovjeka. No ona nije ni solarni pleksus, ni srce, niti bilo koji drugi fizički organ ili sustav, uključujući ni mozak, ni um, ni svijest, ni mišljenje, ni intelekt ni mentalne sposobnosti. Sve gore spomenuto nije ni produkt, ni

svojstvo Duše, sve se to odnosi na materijalni svijet. Kirurško uklanjanje, transplantacija različitih organa fizičkog tijela (na primjer, srca) ili transfuzija krvi nemaju nikakve veze s Dušom. Naglašavam pažnju na tome da se ona nalazi u energijskoj strukturi čovjeka, a ne u fizičkom dijelu ove strukture. U čovjeku je jedna Duša. Ona je jedna i nedjeljiva. Nema razlike između Duše muškarca ili žene, Duša nema spola. Duše svih ljudi su iste po svojoj prirodi. I u tom smislu može se reći da su ljudi vrlo bliski i srodni jedni s drugima. Duša nije materija, ona se ne troši, ne stari, ne razbolijeva se. Ona je savršena u odnosu na materijalni svijet, no nedovoljno individualno savršena u odnosu na svijet Boga. Slijedom nejednokratnih reinkarnacija u materijalnom svijetu, Duša je opterećena informacijskim ljuskama.

Što predstavlja samo ljudsko biće? Ljudsko biće tijekom života predstavlja višedimenzionalni prostorni objekt, koji je izgrađen oko Duše i ima svoju inteligentnu Osobnost. Uobičajeni oblik i struktura fizičkog tijela vidljivog oku, zajedno s njegovim fizičkim i kemijskim procesima i sustavima upravljanja, (uključujući materijalni mozak), samo je dio cjelokupne strukture čovjeka koja se odnosi na trodimenzionalni prostor. To jest, čovjek se sastoji od Duše s informacijskim omotačima, Osobnosti i strukture koja se sastoji od, recimo, različitih polja drugih dimenzija (uključujući fizičko tijelo koje se nalazi u trodimenzionalnom prostoru).

Što je inteligentna Osobnost? U novoj strukturi, u novom tijelu formira se i nova Osobnost – ona je to što svaki čovjek percipira kao sebe tijekom svog života, ona je ta koja čini izbor između Duhovne i Životinjske prirode, analizira, izvodi zaključke i sakuplja osobnu prtljagu osjetilnih i emocionalnih dominanti. Ako se čovjek duhovno razvija tijekom svog života do te mjere da se njegova Osobnost stopi s Dušom, tada se formira

kvalitativno novo, zrelo Biće, različito od ljudskog i koje odlazi u Duhovni svijet. To se, u stvari, naziva „oslobađanjem Duše iz zarobljeništva materijalnog svijeta“, „prelaskom u Nirvanu“, „postizanjem svetosti“, i tako dalje. Inače, ako se tijekom ljudskog života takvo spajanje ne dogodi, tada nakon smrti fizičkog tijela i uništenja energijske strukture, ova inteligentna Osobnost, zajedno s Dušom, odlazi u ponovno rođenje (reinkarnaciju), okrećući se, nazovimo to radi praktičnosti, kako bismo shvatili suštinu, u podosobnost. Kad fizičko tijelo umre, ljudsko biće nastavlja svoje postojanje. U stanju prijelaza (smrti) ono ima sferni oblik sa spiralnim strukturama. Duša je zatvorena u ovoj formaciji, zajedno s informacijskim kapsulama — podosobnostima iz prijašnjih utjelovljenja, uključujući i Osobnost iz nedavnog života.

Informacijske kapsule, koje se nalaze oko Duše, su osjetilno-emocionalni ugrušci, točnije, inteligentna informacijska struktura, koje se asocijativno može usporediti s vrstom maglice. Jednostavno rečeno, to su bivše Osobnosti iz prijašnjih utjelovljenja. Takvih podosobnosti blizu Duše može biti mnogo, ovisno od toga koliko je u čovjeka bilo reinkarnacija.

Anastasia: To znači da je podosobnost Osobnost, kao i ti, koja je bila aktivna u prošlim utjelovljenjima tvoje Duše.

Rigden: Da. Drugim riječima, to je bivša Osobnost iz prošlog života sa svom prtljagom osjetilno-emocionalnih dominanti (pozitivnih ili negativnih) koje je ona akumulirala u životnim izborima.

Osobnost, u pravilu, nema izravnu vezu s podosobnostima; prema tome, čovjek se ne sjeća prethodnih života i u skladu s tim, iskustava i stečenih znanja tih podosobnosti. Međutim, u rijetkim slučajevima kada se određene

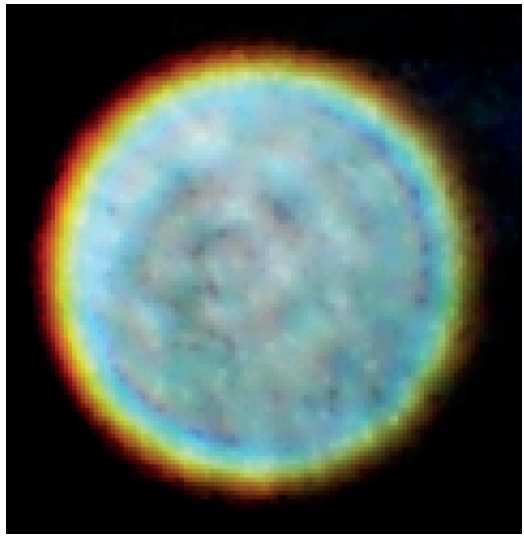

Fotografija 1. ***Duša čovjeka u stanju tranzicije nakon smrti fizičkog tijela.***

Na slici Duše jasno se vidi rubna kapsula. Sastoji se (kada idete dublje prema sferi) od crvene boje (ostatak životne energije — prana), kao i žute i bjelkastožute boje drugih energija. Sam sferni oblik je nebeskoplav s nijansama svijetlozelene boje; ima karakterističnu spiralnu strukturu koja je uvijena prema središtu i koja ima dugine nijanse i bijele mrlje.

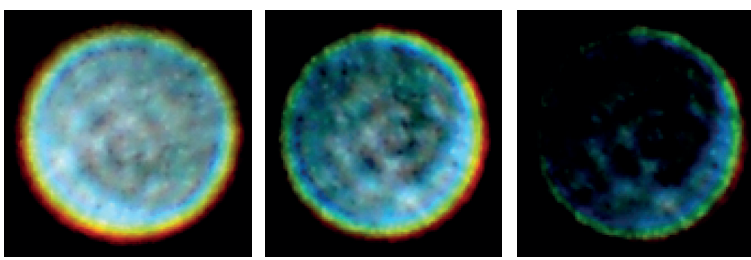

Fotografija 2. ***Nestajanje Duše čovjeka iz materijalnog svijeta tijekom procesa prijelaza.***

okolnosti preklapaju, Osobnost može osjetiti nejasan déjà vu osjećaj ili kratkotrajne spontane manifestacije aktivnosti zadnje podosobnosti (one koja je prethodila trenutnom utjelovljenju). To je osobito tipično čovjeku u ranom djetinjstvu.

Postoje slučajevi koji su zabilježeni u radovima pri psihijatriji, kada djeca, kod kojih nisu primijećena odstupanja i imaju zdrave roditelje, očituju kratkotrajno neprirodno ponašanje slično graničnom poremećaju osobnosti. Navest ću jedan takav primjer. Četverogodišnja djevojčica počela je sanjati jedan te isti san: u pozadini svjetlosti, dječak ju je zvao da mu priđe, ali je nije pustio da uđe u svjetlo. Počela se žaliti roditeljima na taj ugnjetavački san, a navečer očitovati nepredvidivo, agresivno ponašanje, ranije neuobičajeno za nju i neobičnu snagu. Četverogodišnja djevojčica ljutito bi prevrtala stolove, stolice, težak ormar; ne bi prepoznavala majku, postajala bi vrlo ljuta i optužujući govorila: „Ti nisi moja majka!“, „Ionako ćeš umrijeti“. i tako dalje. Odnosno, riječi i ponašanje djevojčice bili su joj nesvojstveni, ali bili su sasvim prirodni za podosobnost koja je preživjela reinkarnaciju i nalazi se u stanju „pakla”, doživljavajući patnju i životinjsku bol. Sljedećeg bi dana dijete opet postalo normalno i ponašalo se kao i obično. Ovo je tipičan primjer kratkotrajne manifestacije negativizma prethodne podosobnosti. Najbolje što se u ovom slučaju može učiniti je aktivno razvijati djetetov intelekt, proširiti njegove vidike spoznaje svijeta i čekati dok se ne dogodi primarni val, formira nova Osobnost.

Primarni val se, u pravilu, događa s navršenih 5-7 godina života čovjeka. Činjenica je da se u ranom djetinjstvu zaista može dogoditi takva kratkotrajna aktivacija prethodne Osobnosti (podosobnost). Posljednja, dok se formira nova Osobnost, pokušava se probiti do svijesti i preuzeti vlast nad čovjekom.

Međutim, drugi su slučajevi očitovanja podosobnosti mnogo češći. To je slučaj kada djeca u dobi od 3-5 godina (u razdoblju kada još nije formirana nova Osobnost) počnu razgovarati s pozicije odraslog, iskusnog čovjeka. U rijetkim slučajevima to mogu biti detaljni opisi njihovih prethodnih života kao odraslih, što je zapravo nemoguće znati u toj dobi. Češće, ipak, dijete neočekivano mudro govori o nečemu, jasno izražava ne djetinjaste misli, a ponekad to mistično plaši odrasle. Roditelji se ne bi trebali bojati takvih manifestacija; umjesto toga, oni bi jednostavno trebali razumjeti njihovu prirodu. Jednom kada se formira djetetova Osobnost, takve manifestacije će proći.

Dakle, svaka podosobnost čuva individualnost svoje prethodne svijesti u obliku želja i težnji koje su dominirale tijekom njenog aktivnog života. Osobnost, kao što sam već rekao, nema izravnu vezu s podosobnostima, to jest čovjek se svjesno ne sjeća svojih prethodnih života. Međutim, takva povezanost između Osobnosti i podosobnosti sačuvana je na podsvjesnoj razini. Podosobnosti mogu neizravno utjecati na Osobnost i „gurati“ je na određene radnje, poticati je na donošenje određenih odluka. To se događa na nesvjesnoj razini. Povrh toga, podosobnosti, figurativno rečeno, nalik su „zamagljenim svjetlosnim filterima“ koji znatno ometaju izravnu povezanost Duše i nove Osobnosti, takoreći postavljaju se između izvora Svjetlosti i onog koji ga treba.

Anastasia: „Mutni svjetlosni filtri“? Vrlo zanimljiva usporedba.

Rigden: Možda ću govoriti o tome detaljnije. Ali potrebno je razumjeti da se svi ti procesi odvijaju na razini energija, stoga ću upotrijebiti figurativne usporedbe radi lakše percepcije. Dakle, podosobnosti su smještene oko Duše, mogu se zamisliti... kao „inteligentne“ maglice. S jedne strane, smještene su blizu Duše i doživljavaju utjecaj ove moćne anti-materijalne strukture, takoreći,

u blizini su „daha Vječnosti“, „prisutnosti čestice iz svijeta Boga“. S druge strane, podosobnosti doživljavaju snažan utjecaj i pritisak gustih materijalnih struktura Životinjske prirode. Odnosno, podosobnosti su stisnute između dvije snažne sile, duhovnog i materijalnog svijeta. One stalno osjećaju ogroman pritisak s obje strane. Stoga svaka podosobnost postaje svojevrsni „svjetlosni filter“ na putu ostvarenja povezivanja sadašnje Osobnosti s Dušom. Razina „zatamnjenja“ takvog „svjetlosnog filtera podosobnosti“ ovisi od akumuliranih u njenom prošlom životu dominirajućih životnih izbora, preferencija i osjetilno-emocionalnih prioriteta.

Na primjer, ako je u prošlom životu čovjek bio dobar, čestit i učinio mnogo za svoj duhovni razvoj, ali nedovoljno da bi se napokon oslobodio iz materijalnog svijeta, tada će u datoj njegovoj podosobnosti biti više mira i manje vibracija. To znači kroz takav „svjetlosni filter“ će bolje prolaziti energija, impulsi iz Duše. Međutim, ako je čovjek potratio svoj prošli život na prioritete materijalnih vrijednosti, tada će takav „svjetlosni filter - podosobnost“ biti gušći u svojoj strukturi zbog “težih” vibracija; drugim riječima, sposobnost propusnosti, recimo, „svjetlosti“ koja izlazi iz Duše bit će puno lošija. To se asocijativno može usporediti sa staklom zaprljanim čađom kroz koje se istinska svjetlost izobličava ili lošije probija. Drugim riječima, Životinjska strana dominira nad čovjekom tijekom njegovog života i što više prevladavaju materijalne vrijednosti, teže će mu biti poslije, jer će biti nosilac veće razine izobličenja. Ako postoji mnogo takvih podosobnosti s gustim „svjetlosnim filterima“, tada je vrlo teško za sada živu Osobnost boriti se protiv svoje Životinjske prirode, teško je skrenuti s puta materijalnih dominanti i osjetiti svoju Dušu.

Anastasia: To znači da je takav čovjek nekako utonuo u materiju i da mu je teže promijeniti životni vektor prema duhovnom razvoju?

Rigden: Da. Međutim, nikada nije kasno da čovjek preokrene situaciju, budući da trenutna Osobnost ima životnu silu i pravo izbora... Inače, čeka ga ista sudbina koju proživljavaju njegove podosobnosti. Usput, upravo iskustvo podosobnosti neizravno rezultira manifestacijama straha od smrti kod čovjeka na podsvjesnoj razini. Ono što podosobnosti osjećaju u novoj Osobnosti, za njih je zapravo „pakao“, govoreći jezikom religije. Nakon smrti fizičkog tijela Osobnost, koja tada postaje podosobnost, stječe svoje vlastito iskustvo i razumijevanje onoga što je zapravo materijalni svijet, što je Duša i koja je njena važnost za ljudsko biće. Ali, u strukturi novog tijela, podosobnost je već u očajnom položaju okovanog uma, koji razumije sve, osjeća snažnu osjetilnu i emocionalnu bol, ali ne može učiniti ništa kako bi se uključila i dijelila to iskustvo s novom Osobnošću. To je ekvivalentno situaciji kada si zatvoren u tijelu, ali to tijelo ne služi tvojoj svijesti, ne sluša te i ne čini ono što mu naređuješ. Odnosno, uopće ti ne služi i živi samostalno. Svjestan si svega toga, ali ne možeš učiniti ništa po tom pitanju, osjećaš samo nevjerojatan pritisak, vidiš iste greške koje je napravila nova Osobnost, ali ne možeš promijeniti smjer vektora potrošnje životne energije. Uzgred, ljudski strahovi, kao što je, na primjer, strah od zatvorenih prostora, proizlaze upravo iz toga. Korijeni glavnih uzroka pojave takve iskrivljene prostorne percepcije, koji u čovjeku rađaju najdublji osjećaj straha i panike, povezani su sa sektorom strukture čovjeka u kojem su smještene podosobnosti.

Zašto, na primjer, ljude privlače poticaji „živjeti vječno u tijelu“, a koriste ih mnoge sekte i religije? Psiholozi to obično pripisuju tajnoj želji čovjeka koja se javlja kao odgovor na iracionalni strah od smrti (tanatofobija). Ova fobija ima određene manifestacije u ponašanju, čiji je cilj bilo izbjeći predmet fobije ili smanjiti strah od nje nekim djelovanjem (pridržavanje vjerskih pravila i obreda, kao i pokazivanje povećanog interesa za informacije kao što

su, na primjer, „vječni život u tijelu“ i tako dalje). To jest, čovjek se skriva iza svega toga od svog nerješivog unutarnjeg sukoba stvorenog iracionalnim strahom, koji je obično popraćen osjećajem zle slutnje. Odakle potječu takve predrasude i takav strah? Iz podsvijesti, a to je povezano s ugnjetavajućim senzornim i emocionalnim stanjem podosobnosti koje već imaju praktično razumijevanje što je smrt i ponovno rođenje. Figurativno rečeno, zbog straha od nepristupačnosti Vječnosti za njih, što im znači neizbježnu i konačnu smrt, u čovjeku je prisutna želja živjeti “vječno u tijelu”. Ovo je samo jedna od želja Životinjske prirode i njezina zamjena (na podsvjesnoj razini) za težnje Duše.

Anastasia: A ako se čovjek za života uspije duhovno razviti do takve razine, da on može kao duhovna, zrela Osobnost izaći iz kruga ponovnih rođenja, što se onda događa s podosobnostima?

Rigden: One su tada jednostavno uništene. Na kraju krajeva, to je tek informacijska struktura.

Anastasia: Bez obzira jesu li te podosobnosti bile dobre ili loše Osobnosti u prethodnim životima?

Rigden: Figurativno rečeno, ne mogu postojati „dobre“ (po tvom razumijevanju) podosobnosti, ako je Osobnost postala podosobnost. **Osobnost se može svjesno razvijati duhovno i spojivši se sa Dušom postati slobodna unutar jednog života!** U stvarnosti je sve jednostavno, ako se čovjek tijekom ovog života nastojao razvijati u duhovnom smjeru, ali se nije trudio dovoljno, onda će u sljedećem životu nova Osobnost imati bolje uvjete. To će proširiti mogućnosti za njezin duhovni rast, ali će se također povećati otpor Životinjske prirode. Opet, sve će (nastavak ili prestanak patnji podosobnosti, kao i sudbina Duše i same Osobnosti) ovisiti o individualnom izboru nove Osobnosti.

Anastasia: Znači li to da je podosobnost tek informacijska struktura?

Rigden: Da. Svaka materija je samo informacijski val, uključujući i čovjeka. Što se nalazi pred tobom — na primjer, planet ili bakterija, stolica ili čovjek — ovisi upravo o umetnutim informacijama. No, unutar čovjeka postoji Duša koja razlikuje njega od bilo koje druge materije.

Anastasia: Može li se Duša nazvati informacijskom česticom?

Rigden: Ne. Duša ne pripada materijalnom svijetu; ona dolazi iz potpuno drugog svijeta, svijeta Vječnosti... Međutim, čovjek je, s obzirom na svoju višedimenzionalnu strukturu u materijalnom svijetu (uključujući njegovu Životinjsku prirodu), kako sam već rekao, upravo informacijski val. Ono što je u čovjeku stvarno je Duša, to je glavna komponenta, na koju je usmjerena cijela struktura! Sve ostalo su samo dodatne informacije za razvoj, koje poslije sazrijevanja duhovne Osobnosti, sjedine se s Dušom (duhovno oslobođenje), jednostavno se dediferenciraju, to jest prestaju postojati kao organizirana struktura.

Anastasia: Jednostavno rečeno, u ljudskom razumijevanju, taj se informacijski val uništava, odnosno transformira se u drugačiju kvalitetu jer se informacije (informacijski blokovi od kojih je sve sačinjeno) ne uništavaju kao takve.

Rigden: Upravo tako.

Anastasia: Jednom ste spomenuli da je dovoljno moćan medij doista sposoban pozvati umrlog čovjeka na razgovor, jer zapravo čovjek nikad ne umire na razini informacija.

Rigden: Da, Osobnost čovjeka i dalje postoji, ali jednostavno u drugom obliku — u obliku podosobnosti. Ako je medij dovoljno moćan i sposoban prenijeti dio svoje životne energije (prana) u podosobnost umrlog čovjeka, ako je može ispuniti ovom energijom, tada takva podosobnost dobiva privremenu sposobnost komuniciranja s medijem. Što se tiče podosobnosti, prana živog čovjeka je, relativno gledano, „slatka hrana“ u „paklu“; to je mogućnost da se dobije vjerojatnost manifestiranja u kratkom vremenskom periodu. Stoga medij, kako ljudi kažu, zapravo „zove dušu“ mrtvog čovjeka radi komunikacije. U stvari, on uspostavlja informacijsku vezu s podosobnošću. A to se događa samo ako se već dogodila reinkarnacija čovjeka i dana podosobnost je prisutna u materijalnom svijetu u novoj živoj strukturi tijela s novom Osobnošću. Tada čitav kontakt prolazi nezapaženo za novu Osobnost. Ali, ako je čovjek otišao u Nirvanu, onda ga niti jedan medij neće „izvući“ odatle za kontakt, baš kao i onog čovjeka koji je u fazi ponovnog rođenja (prije nove inkarnacije u materijalnom svijetu). Zašto? Zato što su takvi „kontakti“ medija jedna od hipostaza Životinjskog uma, njegovih manifestacija i veza u materijalnom svijetu. Duhovni svijet je nepristupačan Životinjskom umu.

Anastasia: Vau! To znači da pravi medij troši (otpušta) svoju pranu, i sve to kako bi nahranio tu podosobnost. To je nejednaka razmjena: trošenje dragocjene energije, namijenjene duhovnom rastu određenog čovjeka za neku beznačajnu informaciju od podosobnosti. Dakle, takvo „hranjenje“ podosobnosti zapravo je samo još jedan trik Životinjskog uma! Sada razumijem zašto se tradicionalne religije protive djelovanju medija i odakle potiču legende o gladnim, nezasitnim duhovima, koje su živi ljudi pokušali „nahraniti“ po ljudskom razumijevanju.

Rigden: Da, to je jedan od trikova Životinjskog uma. Srećom, a s obzirom na sveukupno nepoznavanje tih

stvari, pravih medija nije toliko mnogo, većinom ih oponašaju ljudi koji zabavljaju nesavjesnu javnost svojim čisto psihološkim trikovima.

Anastasia: Vjerovanje je preživjelo do današnjih dana, da se umrli ne smiju pamtiti na loš način, a ako mislite na njih, onda samo na dobar način. Ako dođe u snu umrli čovjek, vjeruje se da se „njegova duša nije smirila“. Koliko su ta uvjerenja istinita?

Rigden: Napomenuo bih da ako se razmišlja o umrlima, to bi trebalo činiti samo iz perspektive Duhovne prirode živih, iz perspektive duhovne Ljubavi, koja je konstruktivna za žive, a ne iz perspektive tuge za prošlošću. Osim toga, potrebno je razumjeti procese koji se odvijaju u ovom slučaju. Prije svega, u svim tim slučajevima ne govori se o Duši čovjeka kao takvoj. U pravilu, nije samo njegova rodbina ta koja tijekom života čovjeka nije znala ništa o tome, nego ni on sam. Pod tim se podrazumijeva upravo Osobnost čovjeka kojeg je zajednica dobro poznavala i koji je postao podosobnost nakon smrti tijela. Sama Duša, kad ide na ponovno rođenje, ne vraća se na mjesto svog prethodnog „zatvora“. Međutim podosobnost, kao inteligentna informacijska struktura materijalnog svijeta, čak i kad je „zaključana“ u novom tijelu, može koristiti energije novog tijela (uglavnom kad nova Osobnost još nije sazrela). Kad kratkotrajno stekne silu, može posjetiti, zahvaljujući svojim projekcijama, ona mjesta i one ljude kojima je bila privržena tijekom života. Podosobnost se također može očitovati kada živi ljudi počnu razmišljati o njoj (umrlom čovjeku), dajući joj silu svoje pažnje. Što to znači za živog čovjeka?

Nažalost, ovdje ne mogu otkriti sve detalje široj javnosti, jer je poznato da „znanje umnožava tugu“. Međutim, reći ću sljedeće za opće razumijevanje suštine tih procesa. Stvar je u tome da kada se čovjek počne sjećati pokojnika, događa se sljedeće. Ulažući u

taj proces svoju pažnju, nelokalizirani strah, astenične emocije (tuga, malodušnost, depresija), proizašle iz sjećanja na pokojnika, on, govoreći jezikom fizike, podosobnosti daje dodatni „naboj“ (prenosi silu). A podosobnost se zahvaljujući tome aktivira. To jest, postupak prisjećanja na umrle od strane živih sličan je trenutnom prijenosu „naboja“ (sile) iz jedne elementarne čestice u drugu, bez obzira na vrijeme ili prostor. Podosobnost ostaje u novom tijelu, ali njezina se projekcija odmah očituje pri prenošenju tog „naboja“; točnije, ona dolazi u kontakt s Osobnošću čovjeka koji se nje sjeća. Potonji na podsvjesnoj razini osjeća tu povezanost s podosobnošću pokojnika, takvu razmjenu informacija. U stvari, on sam hrani taj kontakt svojom životnom energijom. Od tog ne treba očekivati ništa dobro, jer takva podsvjesna razmjena informacija s podosobnošću samo pojačava u čovjeku navale Životinjske prirode.

Kao rezultat takvog informacijskog kontakta, živući čovjek počinje osjećati melankoliju („težinu“) i tugu, biva uhvaćen u petlju misli: „da je on živ, to mi se ne bi događalo“ ili „ovo se ne bi dogodilo da je ona živa“, „on ne bi dopustio da se prema meni tako ponašaju“ i tome slično. U stvarnosti, Životinjska priroda jednostavno prikriva potrošačke želje tog čovjeka (na primjer, želja da se osjeća važnim) pod pojmom izgubljene Ljubavi, u njemu se stvara čežnja za prošlošću, strah od predstojeće smrti i tako dalje.

To donosi patnje kako onom koji se sjeća, očitujući u sebi prevladavajuće misli iz Životinjske prirode, tako i podosobnosti onoga kojega se prisjeća. S jedne strane, takav je kontakt dodir oživljujuće sile za podosobnost. No s druge strane, takav životni „naboj“ joj daje jasnu svijest o vlastitom neaktivnom položaju i stanju beznađa. A ovo samo dodaje muku za bivšu Osobnost (koja je postala podosobnost). Osim toga, takva provokacija iz Životinjske prirode dodatno opterećuje

ne samo samu podosobnost, već i Osobnost čovjeka u čijoj se energijskoj strukturi nalazi.

Možda ću, radi lakšeg razumijevanja što takav kontakt sa živim čovjekom znači za podosobnost, dati figurativni primjer. Zamislite čovjeka kako hoda u vreloj, vrućoj pustinji. Već je osuđen. On je gotovo na rubu smrti. Muči ga bol i nepodnošljiva žeđ. A onda mu mala kapljica vode padne na usne s neba. Ona ne utažuje žeđ, ali mu s jedne strane daje iluzornu nadu u život, točnije, sjećanje na njegov davni život, a s druge strane to mu daje jasno razumijevanje činjenice da je smrt neizbježna. Ta spoznaja dodatno pojačava muke i patnje osuđenog.

Anastasia: Da, doista, ne znamo što radimo. To znači da, prisjećajući se njih, zapravo donosimo patnju našim bivšim rođacima, a i sami patimo od toga. A što ako pogledamo povijest? Kako povijesne javne ličnosti moraju patiti ili, bolje rečeno, to su već podosobnosti, kojih se živi prisjećaju više stoljeća, pa i tisućljeća. Ispada da takve masovne uspomene još više pogoršavaju njihove patnje.

Rigden: Ako ljudi, bivajući u dominaciji Životinjske prirode, sjećaju ih se ulažući svoju emocionalnu silu, onda to, naravno, značajno ih opterećuje, kao i one kojih se sjećaju. Ali, kako su živjeli svoje živote ovdje, to su i dobili po svojim zaslugama tamo.

Anastasia: Pa, da, s obzirom na činjenicu da se i povijest ne piše o Duhovnoj prirodi koja prevladava među narodima u svijetu, već o dominaciji Životinjske prirode u čovječanstvu: tko je vladao nad kim i protiv koga su se vodili ratovi…U redu, recite, molim, kako se mogu objasniti sljedeći fenomeni? U etnološkoj studiji sam čitala o praznovjerjima i slučajevima povezanim sa sibirskim šamanima. Jaki šamani tražili su od rodbine da ih ponovo pokopaju tri puta nakon njihove smrti —

jednom svakih stotinu godina. Ljudi su te informacije prenosili iz generacije u generaciju. Ako se iz nekog razloga pokop ne dogodi, tada je šaman počeo nevidljivo „proganjati“ živu generaciju svojih potomaka prijeteći im katastrofama. Ako nova generacija nije odgovorila na to, onda je lokalno stanovništvo pretrpjelo razne nesreće kao što su epidemije, gubitak stoke, prirodne katastrofe, i tako dalje. To je bio slučaj i s „dobrim“ i „lošim“ šamanima. Spomenuto je i da ako su ljudi s poštovanjem tretirali „dobre“ šamane, onda su ih oni zauzvrat štitili od katastrofa ili osobnih nesreća.

Rigden: Ovdje je nužno razlikovati pojmove. U ovom svijetu djeluju i sile Životinjskog uma materijalnog svijeta i sile Duhovnog svijeta. Manifestacije povezane s prirodnim silama uglavnom se odnose na radnje Životinjskog uma. Što se tiče podosobnosti čovjeka (koja je tijekom svog života kao Osobnost, dok je razvijala natprirodne moći, dosegla određenu razinu utjecaja na ljude), ona može izazvati tek uzburkavanje Životinjske prirode kod ljudi, pogađajući ih uglavnom kroz njihovu podsvijest sredstvima razmjena informacija. Svaka podosobnost čuva Ego, njegovu samoidentifikaciju. Ona ima iskustvo, znanje i vještine utjecaja na materijalni svijet, ali nema životnu silu. Nije umrli šaman taj koji stvara katastrofe među ljudima, već vjerovanje samih ljudi u to praznovjerje. To se događa na trošak sile živih ljudi. Osim toga, ne smijemo zaboraviti na trenutke aktivacije sile, znakove s kojima je šaman radio tijekom svog života, te duhove ovog ili onog lokaliteta koji su također podložni Životinjskom umu. Međutim, ovo je druga tema, nije za ovaj razgovor.

Anastasia: Ispada da podosobnosti zadržavaju sjećanje na sve.

Rigden: Da. One su inteligentne strukture. Vrlo su uplašene i mučene zbog buduće reinkarnacije koja,

s jedne strane, proširuje njihovu agoniju, a s druge strane, približava ih konačnoj smrti. Zato je za živu Osobnost vrlo važno učiniti sve što je moguće i nemoguće u životu kako bi se sjedinila sa svojom Dušom. Cilj Životinjske prirode tijekom života Osobnosti jest na bilo koji način odvratiti je od Duhovne prirode, bilo u mislima, željama, postupcima ili djelima — to nije važno, sve dok čovjek žudi za materijalnim, zemaljskim i smrtnim. I za nju su sva sredstva dobra, uključujući i takve manifestacije podosobnosti. U Životinjskoj prirodi nema Dobra! Ona je smrtna. Zato je njezina namjera, baš kao i svake inteligentne materije, steći moć nad drugom materijom i koristiti njenu životnu silu za vlastite svrhe. Životinjska priroda čini sve što je moguće kako bi promijenila smjer životnog vektora Osobnosti i odvratila je od Duhovne prirode. Ona ne preza ni od čega i upotrebljava cijeli svoj „arsenal“. A to je, prije svega, agresija, napad. To je potraga za slabom točkom u čovjeku, gdje ga može mentalno „ugristi“ i emocionalno „udariti“ ili jednostavno zavesti drugom „slatkom“ iluzijom. Ona stalno nameće čovjeku nove stavove ili aktivira stare. **Životinjska priroda — to je diktatura mrtvaca!**

Anastasia: Dobro ste rekli u vezi s diktaturom mrtvaca. Kako kažu, zemlja je lijes za svakog mrtvaca. Sve što čovjek želi u ovom materijalnom svijetu doista je prolazno i smrtno…

Rigden: Životinjska priroda je raznolika u svojim lukavim trikovima. Ako čovjek ne razumije sebe, teško mu je u ovom životu, a još teže nakon njega. Ali, ne radi se o vanjskim uvjetima, već o ljudskom izboru. Život prolazi vrlo brzo. Najgore u postojanju čovjeka nije smrt tijela. Najgore je kad je čovjek živio svoj život u iluzornom zaboravu ovoga svijeta i nije razumio ništa, te se njegova Osobnost nije razvila u duhovnom aspektu. Tada dolazi apsolutna neizbježnost: evo, trpio si tijekom života, dok ćeš tamo patiti stoljećima

i nećeš imati priliku promijeniti išta, jer neće više biti instrumenta za to, za razliku od Osobnosti koja je u tijelu. Za podosobnost takva je situacija ekvivalentna teškoj situaciji gladnog čovjeka, koji stoji i promatra obilje raznolike hrane iza stakla, a dobiti je ne može. Čini se da je ona tako blizu, ali staklo ga sprječava da je uzme. Tada se iz egoizma počinju izlijevati pitanja podosobnosti poput: „Za što?! Uostalom, bio sam tako dobar?“ **Baš zato što si odabrao trenutne užitke, materijalne vrijednosti umjesto Vječnosti. Baš zato što si u svojim mislima potajno žudio za vlašću nad drugima, ugađao svojoj Životinjskoj prirodi i djelovao protivno Savjesti. Baš zato što si svaki dan trošio i u djelima i u mislima na svoj egocentrizam. I mnogo je takvih „zato“ u svim danima tvog kratkog života, gdje god upreš prstom...**

Anastasia: Da, to je tužno... Ipak, mnogi ljudi jednostavno ne mogu zamisliti živjeti drugačije osim u brizi za materiju. Iako ljudi sami nisu loši i pate od jednih te istih okova Životinjske prirode, za te patnje okrivljuju šablonske „razloge“ i „odgovore“ nametnute u društvu: „svi tako žive“, „u takvo vrijeme živimo“, „takva je moja sudbina“, „ne možeš pobjeći od svoje sudbine“. Odnosno, ljudi se ponašaju pasivno kad je riječ o preoblikovanju sebe i svoje sudbine. Dok su drugi, naprotiv, aktivni, ali u krivom smjeru. Upoznala sam ljude koji po svojoj prirodi imaju, može se reći, urođene osobine vođe. Praktično od djetinjstva, osjećali su unutarnju silu kojom mogu utjecati na ljude i predvidjeti događaje. Usput, kako se može objasniti takva urođena sila u čovjeku? Može li to ikako biti povezano s prethodnim životom čovjeka?

Rigden: Slučajevi su, naravno, različiti. Međutim, ako govorimo o urođenom talentu čovjeka, to znači da se u prošlom utjelovljenju ove Duše Osobnost duhovno razvijala, postigla određene rezultate u samorazvoju i razumijevanju ovog svijeta. Drugim riječima, dogodio

se dobar skok u duhovnom razvoju, ali to nije bilo dovoljno za napuštanje sustava Ahrimana, za prekid kruga ponovnih rođenja. Ipak, u novom životu nova Osobnost s takvom Dušom ima određene prednosti u usporedbi s drugim ljudima. Čovjek se rađa s velikim energijskim potencijalom koji, ako se pravilno koristi, doprinosi bržem duhovnom rastu Osobnosti i daje mu realne šanse za spajanje s Dušom i napuštanje kruga ponovnih rođenja.

Mnogo je takvih talentiranih ljudi. Ti ljudi osjećaju da oni nisu kao svi ostali. Od djetinjstva su takvi ljudi vrlo društveni, imaju liderske kvalitete, urođeni dar utjecaja na ljude, određenu razinu osjetljivosti na događaje i manifestacije suptilnih energija i tako dalje. Međutim, postoji još jedna kategorija ljudi s velikim potencijalom. U djetinjstvu, kao rezultat uvjeta u koje su uvučeni, odrastaju povučeni, udaljeni od vanjskog svijeta. Tek kasnije, kao odrasli, razvijaju svoj potencijal u svoj svojoj snazi.

Anastasia: Očito je takav dar velika odgovornost?

Rigden: Da, ali prije svega zbog samog čovjeka. Ljudi rođeni s velikim duhovnim potencijalom trebali bi razumjeti da će postojati podjednako snažno protivljenje Životinjske prirode, koja će učiniti sve da tu silu iskoristi u svoje svrhe. Ako društvu nedostaju Znanja koja objašnjavaju ove trenutke, ako su postavljeni brojni obrasci mišljenja, poput zamki, u formatu Životinjske prirode, tada tako nadareni ljudi, slijedeći prioritete društva, počinju trošiti svoju jedinstvenu silu na provedbu programa Životinjske prirode.

Primjećuju da se određena naizgled teška pitanja mogu vrlo lako riješiti. Oni razumiju da imaju utjecaj na druge; lako im je biti vođa u bilo kojoj grupi. Ali, bez Znanja samoga sebe, u pravilu, počinju koristiti svoj dar bilo u sebične svrhe za provedbu programa svoje

Životinjske prirode ili općenito za sustav koji postoji u okviru programa Životinjskog uma. Tako oni postaju apsorbirani u materiju, biraju je češće i razvijaju taj smjer u svom životu. Tako ih Životinjski um obmanjuje. Životinjska priroda aktivira se u čovjeku, događa se suptilna zamjena duhovnog vektora života materijalnim i ta se urođena sila troši u korist Životinjskog uma. U vrlo rijetkim slučajevima, takvi daroviti ljudi, prevladavajući snažno protivljenje svoje Životinjske prirode, postaju, na primjer, duhovni vođe (ne mislim na one koji imaju religijsku moć nad ljudima, već na one koji uistinu slijede duhovni put, pomažući drugima da se duhovno razvijaju i oslobađaju njihovu svijest iz zatočeništva materije). Ali uglavnom koriste ovaj dar za izgradnju karijere za sebe, stjecanje moći, za gomilanje materijalnog posjeda, i tako dalje.

U pravilu takvi ljudi postaju vođe u društvu: neki postanu javne osobe, drugi postanu gospodarstvenici, netko kriminalni autoritet i tako dalje. Ponekad jednostavno iznenade ljude oko sebe koji ne mogu shvatiti kako i zašto se to događa u životu kada jasno „intelektualno slabiji“ čovjek, prema njihovom mišljenju, bez visokog školskog obrazovanja, izgradi financijsko „carstvo“ koje ima ogroman utjecaj? Zapravo, ovaj čovjek jednostavno ima veliki unutarnji potencijal i suženu svijest, koja je usmjerena prema materijalnim prioritetima, jer Životinjska priroda stalno dominira u njemu. Ako bi takav čovjek proširio svoje vidike i odabrao duhovne prioritete u životu, to jest, ukoliko bi radikalno promijenio svoj unutarnji smjer kretanja iz negativnog u pozitivan, tada bi mogao postići puno u svom duhovnom razvoju. Svjesno se transformirajući ka boljemu, u duhovno, ima više nego realne šanse za postizanje duhovnog oslobođenja i napuštanje kruga reinkarnacija već u ovom životu. Iako takvu priliku, usput, ima svaki živi čovjek. Ovdje odlučujuću ulogu ima osobni izbor čovjeka, njegova odlučnost, rad na sebi, ustrajnost ka duhovnom cilju. Naglašavam da su takve

promjene povezane isključivo *s preobražajem unutarnjeg svijeta čovjeka*. Ako čovjek pokuša promijeniti vanjske uvjete bez promjene iznutra, to neće biti dobro.

Anastasia: Valjda, poput većine ljudi kad ostanu sami, takvi ljudi povremeno osjećaju teret materije, svakodnevnih problema. Oni, očito, razumiju da sve što su postigli na životnom putu nije istinsko, nije rezultat onoga što je njihova „Duša željela“, i da je sve to svjetovno i površno... Događa li se da Životinjska priroda potpuno preuzme vlast nad takvim nadarenim ljudima?

Rigden: Događa se. Ali u takvim se slučajevima ovi ljudi pretvaraju u stvarno sebične, agresivne mutante, nema drugog naziva za takva bića... Ali to samo dokazuje da podosobnosti praktički ne utječu na izbor nove Osobnosti vektora *svojega* razvoja tijekom života. Recimo to ovako, čak i ako je podosobnost u svojim danima postigla značajne duhovne visine i samo je nedostajao jedan korak do Nirvane (konačni bijeg iz kruga rađanja), to ne znači da će sljedeća Osobnost učiniti taj korak. U pravilu se događa suprotno. Zato što su takve Osobnosti (s duhovno razvijenom podosobnošću) izložene većoj pažnji Životinjskog uma već u ranom djetinjstvu. Kao rezultat toga, ti ljudi, umjesto da nastave svoj razvoj u duhovnom smjeru i postignu konačno spajanje s Dušom, duhovno oslobođenje (ulaz u Nirvanu), ti ljudi troše svoj dar, svoju vrijednu, „naslijeđenu“ silu od prethodne Osobnosti, na iluziju koju nameće Životinjska priroda. Na kraju, umjesto namjeravanog skoka naprijed u duhovnom smislu, čovjek pada unatrag, opterećujući na taj način svoju Osobnost, Dušu. Naravno, ovaj put opet završava u krugu reinkarnacije, samo u puno gorim uvjetima. I, kao činjenica, ova Osobnost će morati doživjeti smrt, postati podosobnost, a zatim patiti u novim tijelima još dugo vremena zbog svoje „kobne greške“.

Anastasia: Znači, oni troše tu silu, ne na skok u Vječnost, već na vlast nad sebi sličnima u ovom „smrtnom trenutku“, koji vrlo brzo prolazi.

Rigden: Da. Glupo je biti samo korak od duhovne Vječnosti i davati prednost smrtnoj materiji. Tijelo će ionako umrijeti, no s čim ostaješ ti?! Strah inteligentne materijalne strukture od neizbježnog uništenja upravo je glavni razlog zbog kojeg čovjek ima unutarnje, iz Životinjske prirode, protivljenje Bogu i Njegovom svijetu. Takvo se suprotstavljanje pojavljuje tamo gdje se duhovni i materijalni svijet sudaraju ili presijecaju. Taj se fenomen opisuje u nekim religijama kao bitka između arhanđela i palih anđela. Ali to su u stvarnosti puke asocijacije. To ne znači da netko negdje vodi nebeski rat za Dušu čovjeka. Sve se to događa ovdje i sada unutar svakog čovjeka, a bojno polje su njegova svijest, misli, emocije i želje. Njihova prevlast u korist, bilo duhovne ili materijalne, znači pobjedu ili poraz Osobnosti u trenutnoj bitci za Dušu, i na kraju — za pravo spajanja s njom i prijelaz u Vječnost. Strašno je izgubiti bitku, ali pogubno je izgubiti rat.

Zašto se čovjek boji Boga, malo Ga voli, malo Ga mrzi? Zato što svatko, zahvaljujući opetovanim reinkarnacijama svoje Duše, podsvjesno zna da postoji Duhovni svijet, postoji Bog, postoje duhovna bića koja služe Bogu. Potonji među ljudima se u legendama nazivaju „anđeli“. Ali oni ne izgledaju onako kako ih ljudi zamišljaju u asocijativnim kategorijama religije. Ovo su bića druge dimenzije, koja se razlikuje od trodimenzionalnog svijeta. Napokon, ta se stvarnost ne može opisati riječima. Svaki pokušaj takve interpretacije toga svijeta čovjek će svojim mišljenjem asocijativno vezati uz ovaj svijet te stoga iskrivljavati stvarnost. Ako se naknadni prijenos ovih podataka provede pod dominacijom Životinjske prirode, dakle, ti sama si, susrećući se s tim više puta, naposljetku vidjela u kakvom su obliku ove „legende“ i kakvi su

detalji. Uzmimo, na primjer, priče „o Božjem Sudu“. Zapravo, sve je jednostavno: svaki put nakon smrti materijalnog tijela, čovjek (točnije, Osobnost i Duša s podosobnostima) ima „sastanak“ s predstavnicima Duhovnog svijeta i odgovara, da tako kažem, za život koji je živio, nakon čega se odlučuje o daljnjoj sudbini tog čovjeka. Otuda razne legende naroda svijeta o Božjem Sudu, o poslijesmrtnoj sudbini čovjeka i tako dalje. No, kako je sve to okrenuto naopako i predstavljeno u tim religijama i raznim vjerovanjima?!

Sve to nerazumijevanje se događa i zbog činjenice da Osobnost tijekom svog života nema pristup sjećanju i iskustvu podosobnosti i čovjek ne zna cijelu istinu o sebi. Kad život čovjeka (Osobnosti) ne bi počinjao ispočetka svaki put, kao prazan list, s blokiranim sjećanjem na prošle živote, ne bi postojali uvjeti za Izbor. Kad bi se ljudi svjesno prisjećali svih inkarnacija svoje Duše i nepodnošljive patnje koju još uvijek proživljavaju njihove podosobnosti, uvjeravam te da bi svi ljudi već odavno postali anđeli. Ali, nažalost, sjećanje na prošle živote je blokirano. Svaki put čovjek mora iznova zaroniti u ovaj svijet radi neovisnog, svjesnog duhovnog sazrijevanja svoje Osobnosti.

Ipak, što je dobro u takvom „čistom listu“ svijesti nove Osobnosti? Prije svega, činjenica da su na njemu iznova ispisani prioriteti koji određuju dominantni izbor tijekom života nove Osobnosti, bez obzira na prethodne „zasluge“ podosobnosti. Odnosno, ako čovjek drastično promijeni svoj životni vektor u korist Duhovne prirode, usmjeri svoje dominantne misli na duhovni kanal i disciplinira svoju svijest, tada će on (Osobnost) dobiti pravu šansu da spasi sebe i svoju Dušu u svom životu. Uostalom, u takvom će se slučaju početi kvalitativno transformirati na bolje i živjeti u Duhovnom svijetu. Međutim, ako se čovjek (Osobnost) opet želi uhvatiti u okove materijalnog razmišljanja, misli Životinjske prirode uvijek će dominirati u njemu,

tada će takva Osobnost imati samo jedan put — da postane podosobnost. Budući da će silu namijenjenu oslobađanju Duše čovjek rasipati na beskrajne želje materijalnog svijeta.

Razumiješ u čemu je temeljna razliku između života čovjeka s materijalnom dominantom i života čovjeka s duhovnom dominantom? S materijalnom dominantom u svijesti, čovjek *živi materijalni svijet* i samo povremeno razmišlja o Duši. Ponekad čak može pokušati obavljati duhovne prakse. Njih obično smatra jednim od svojih hobija ili kao sredstvo pomoći u razvoju „supersposobnosti“ kako bi ojačao svoj utjecaj na ljude, i tako dalje. Pri tome se takav čovjek prirodno ne trudi mnogo raditi na sebi i ukrotiti svoju Životinjsku prirodu. Ali s duhovnom dominantom u svojoj novoj kvaliteti, Osobnost *živi duhovni svijet*, sa svojom Ljubavlju prema Bogu, ostajući u njoj cijelo vrijeme. U tom stanju čovjek na sve trikove Životinjske prirode gleda s humorom, poznajući njihovu prirodu i predviđa njene daljnje napade i kasnije postupke. I oni više ne opterećuju Osobnost, jer im čovjek ne podliježe, zato što u svojim mislima i osjećajima *već živi* duhovni svijet. A s materijalnim svijetom samo se dodiruje, dok nastavlja postojati u tijelu, čineći dobra djela.

Anastasia: Da, zaista, tko je u Ljubavi, on je u Bogu i Bog je u njemu, jer Bog je Ljubav.

Rigden: Uistinu sveti Čovjek po tome i *živi*.

Anastasia: Znanje o podosobnostima je dragocjeno, ali kod čovjeka se može roditi strah da neće imati dovoljno vremena razviti se do stanja potpunog duhovnog oslobođenja sebe i svoje Duše, te stoga postati smrtna podosobnost.

Rigden: Pa, prije svega, takav strah može biti izazvan samo egoizmom, odnosno Životinjskom prirodom.

Drugo, sama si svjedočila kako čovjek prima Znanje, da tako kažem, od nule, kao i svi drugi u grupi. Ali postala si toliko nadahnuta tim zrnima Istine i željela si se toliko snažno sjediniti s Duhovnim svijetom, da ti je bilo potrebno samo dvije godine savjesnog rada na sebi da te Duhovni svijet prihvati. I to unatoč svim nepovoljnim životnim uvjetima u kojima si se nalazila, u odnosu na ostatak grupe. Dakle, tamo gdje postoji volja, postoji način! I treće, kada Ljubav prema Bogu prevlada u životu čovjeka, iz njega nestaje svaki strah na putu ka ostvarenju željenog cilja. Dat ću ti slikovit primjer za razumijevanje suštine duhovnih djela.

Zamisli da čovjek u ratu brani svoju Domovinu. Voli je tako žarko i duboko da je spreman boriti se za nju svom snagom, ne zaustaviti se pred ičim za pobjedu i učiniti sve što je moguće i nemoguće radi jednog cilja — osloboditi svoju Domovinu! Za ljubav prema Domovini, spreman je umrijeti za nju. Ne mari što će se dogoditi s njegovim tijelom. Za njega je najvažniji osjećaj koji doživljava, koji ga vodi u bitku i tjera da se trijumfalno bori. A taj osjećaj Ljubavi ga ne napušta čak ni kad ga neprijatelj zarobi i kad zna da mu je suđeno da umre u agoniji. Jer ispunjen je osjećajem istinske Ljubavi za koju je živio i zbog koje će umrijeti. Dakle, sve ovisi o čovjeku! *Ako je on ispunjen istinskom Ljubavlju prema Bogu, koju on* ***živi*** *u svakom danu, tada u njemu nema mjesta sumnji. On ima samo jedan cilj — pobjedu radi oslobađanja svoje Duše!*

Anastasia: Da, pobjeda po svaku cijenu...

Rigden: Dakle, spašavanje vlastite Duše glavno je djelo u životu čovjeka, njegov glavni cilj, smisao postojanja. Spasenje Duše je istinsko služenje duhovnom svijetu, a ne materijalnom. Spasi sebe i oko tebe će biti spašene tisuće. I ovdje nije ništa teško sve dok postoji želja. Treba jednostavno započeti s osnovnim — raditi na sebi. Mozak je poput računala: ono što u njega ubaciš,

to on i daje; kakve ciljeve odrediš, kakve programe u njega instaliraš, on će raditi u tom smjeru. Tijekom života njegova memorija nakuplja iskustvo različitih asocijativnih senzacija, opažanja, misli, osjećaja, i tako dalje. Te su asocijacije uglavnom povezane s dojmovima dobivenim iz okolnog svijeta.

Zašto je za današnjeg čovjeka koji ide duhovnim putem vrlo važno da neprestano širi svoje vidike, čita više, upoznaje se s raznim informacijama i obogaćuje svoje prtljagu znanja u različitim smjerovima? Zato što će tada čovjek imati više asocijacija, poboljšanu memoriju i sveobuhvatnu percepciju svijeta. Napokon, podsvijest iz koje izviru asocijacije slična je ormaru: što u njega staviš kasnije ćeš pronaći. Materijalna struktura mozga sadrži slike (holograme) koje je dobivao tijekom proživljenog života. Na primjer, kada čovjek prima nove informacije putem vida ili sluha, u određenom području mozga događa se pobuđivanje neurona. Mozak obrađuje informacije i, ako koristimo već poznate kategorije, dolazi do pobuđenosti određenih „informacijskih blokova“. Mozak otkriva „što je to“ na temelju prethodnog znanja i iskustva. To obuhvaća sve — zvuk, senzacije, znanje, i tako dalje. Figurativno rečeno, mozak djeluje kao pretraživač na računalu: na primjer, ako ukucaš riječ „Dobrota“, pojavit će se sve datoteke s informacijama koje sadrže ovu riječ. Općenito, mozak traži ono što je slično asocijacijama koja su u sadržaju ormara naše podsvijesti. Istovremeno, on također pohranjuje nove informacije sa svim njihovim karakteristikama, nadopunjavajući njima svoj ormar.

Ako je čovjek previše lijen da bi usavršavao svoje znanje i razvijao analitičke vještine, ograničavajući se samo na ono što mu prezentiraju „u gotovom obliku“ sredstva masovnog informiranja, tada on svećenicima i političarima postaje idealan objekt za upravljanje kroz vlastitu svijest. Zbog vlastite lijenosti, čovjek svjesno sužava svoj horizont znanja. Kad je mozak siromašan

asocijacijama (a i one su uglavnom zaokupljene materijalnim prioritetima), čovjek postaje duhovno slab, njime je lakše upravljati, lakše ga je prevariti i usaditi mu neke stavove. Zato zapravo svećenici i političari nastoje dovesti čovjeka u stanje sužene svijesti. U takvom je stanju pogodan za upravljanje. Nadalje, dovoljno je unijeti mu u svijest određene asocijacije, primjere za oponašanje, i čovjek postaje poslušna marioneta u njihovim rukama.

Anastasia: To je točno. Ako čovjeku pokažete kako je sve loše, on će reproducirati loše stvari u svojim mislima, nehotice usredotočujući svoju pozornost na njih; oživjet će i aktualizirati negativne situacije, prisjetivši se odgovarajućih asocijacija. Uostalom, slično privlači slično. U isto vrijeme, ako se čovjeku pokažu dobre stvari, ako mu se skrene pažnja na duhovne aspekte života, ako mu se češće prikazuju primjeri dobrote, morala, kulture, dobrih manira i duhovnog načina razmišljanja, tada će oblikovati svoj svjetonazor u tom smjeru.

Rigden: Ljudi su po svojoj prirodi sugestivni i skloni oponašanju. Pritom uvijek teže nečemu novom, često ne znajući čemu. Usput, zašto čovjeku uvijek nešto nedostaje, te on traži i uči nove stvari? Zato što ga Duša gura da traži svoj rodni, Duhovni svijet. Ali različiti „svjetlosni filteri“ u obliku podosobnosti i Životinjske prirode, koji dominiraju u ljudskoj svijesti, iskrivljuju vektor pretraživanja. Niz problema u čovjekovu duhovnom traganju stvara i asocijativna percepcija materijalnog mozga. Uostalom, Duhovni svijet se razlikuje od materijalnog. Sve što čovjek ovdje opaža, kako kažu, sa svojih pet osjetila, je percepcija samo malog dijela trodimenzionalnog svijeta materijalnog okruženja koji se promatra kroz prizmu asocijativnog materijalnog mišljenja. Drugim riječima, razmišljajući u kategorijama i asocijacijama trodimenzionalnog svijeta, čovjek pokušava razumjeti što je Duhovni svijet.

Anastasia: Kroz prizmu materijalnog razmišljanja? Dobro rečeno, a suština je izražena tako precizno.

Rigden: Da. Kao što znaš, ljudski mozak je od rođenja prilagođen frekvenciji Životinjske prirode. Iako to ne znači da kasnije te postavke nije moguće promijeniti. Moguće je. U njemu je programirano nekoliko stanja svijesti. Ali, promjena je moguća samo osobnom željom i težnjom samog čovjeka. Ljudi većinom uopće ne znaju za sve to, zato se tijekom života ponašaju baš kao i svaka druga inteligentna materija. Kad se čovjek susreće sa Znanjem koje mu širi percepciju svijeta, prva stvar koja se u njemu aktivira je Životinjska priroda. Grubo rečeno, Životinjska se priroda „izdiže“ otkrivajući prvi ljudski porok — ponos, kako ne bi izgubila svoju moć nad čovjekom. Čovjek misli da već sve zna i da sve može. Ali kad se uroni u Znanje, razumije da je to daleko od istine i da je takvo početno rasuđivanje bilo pogrešno.

Anastasia: Da, ponos je uzrok uništenja mnogih ljudi i svi su mu skloni u različitom stupnju. Vjerujem da je važno da svaki čovjek spozna ovog tajnog neprijatelja lice u lice kako bi bolje razumio sebe i svoju prirodu. Jednom ste u razgovoru spomenuli da je ponos manifestacija upravljanja Životinjskog uma u čovjeku.

Rigden: Istina. Vrlo je teško shvatiti da ono što čovjek smatra svojim vlastitim mislima tvore njegovo „Ja“, to je samo rezultat njegovog izbora između volje Duhovne prirode i volje Životinjske prirode. To je posebno teško razumjeti ljudima koji su od djetinjstva živjeli u društvu s odgovarajućim potrošačkim prioritetima. Na primjer, prioriteti materijalističke psihologije i srodne vrijednosti. Jednako je teško onima čija je svijest ograničena nekim religijskim, filozofskim ili nekim drugim konceptom izgrađenim na načelima prevlasti vrijednosti materijalnog svijeta, prikriveno duhovnim postulatima.

Ponos motivira mnoge misli čovjeka. Ponos je osjećaj. Osjećaj, kao takav, to je sila, energija, to je osnova na kojoj nastaje dominantna misao. Vrlo je važno kako je misao „obojena“: željama Životinjske prirode ili željama Duhovne prirode. Napokon, to određuje hoće li se osjećaj, na primjer tog istog ponosa, pretvoriti u ponos, a time u osjećaj samoljublja, uzdizanja sebe iznad drugih ili u osjećaj plemenitog, unutarnjeg ponosa za vlastita djela na duhovnom putu u težnji prema Bogu.

Ovdje bismo možda mogli zaviriti u prirodu čovjeka, u izvor njegovih najdubljih težnji i njegovih projekcija u svijetu materije. U životu čovjeka vrlo je važno kakve osjećaje čovjek rađa svojim izborom i nakuplja tijekom svog života. Zašto? Zato što s ovom prtljagom, s ovim informacijama ili, figurativno rečeno, s tim „Ja“ (Osobnost), on će morati prijeći „granicu“ nakon smrti tijela i biti odgovoran za taj svoj izbor.

Pogledajmo sada **mehanizam nastanka osjećaja**. Početni poticaj bilo kojeg osjećaja dolazi od duboke sile, koja dolazi iz Duše. Budući da je Duša vrlo moćna čestica nematerijalnog svijeta, ona uvijek ima jedan vektor kretanja, jednu želju — pobjeći iz ovog svijeta u svoj vlastiti svijet koji ljudi nazivaju duhovnim svijetom, svijetom Boga. Ovaj početni poticaj iz Duše je osnovni princip stvaranja dubokih moćnih osjećaja. Ako netko koristi ovu silu svrhovito u duhovnom smjeru, tada će biti dovoljno da čovjek, bez obzira na prošlost, za svog života napusti ciklus ponovnih rođenja.

Kad se stvori tako dubok osjećaj, naš materijalni mozak počinje reagirati na tu silu i, prema tome, kroz svijest te osjećaje tumači na svoj način. To jest, čovjek, vođen svojim asocijacijama, počinje „tumačiti“ nastali osjećaj prema obrascu razmišljanja na koji je navikao. A u ovoj fazi svjetonazor čovjeka igra vrlo važnu ulogu. To uključuje sve što je od djetinjstva

stavljeno u njegovu svijest, njegovo nakupljeno životno iskustvo, oblikovane obrasce ponašanja i razmišljanja (uključujući i one oblikovane od strane sredstava masovnih informiranja) a koji su se ukorijenili u njegovoj podsvijesti, kao i njegov osobni opseg znanja, sposobnost kontroliranja misli i usmjeravanja pažnje. Prevladavajući svjetonazor čovjeka određuje kako će se i gdje trošiti sila koja proizlazi iz Duše. Uostalom, svijest često jednostavno dijeli i iskrivljava ovu unutarnju jedinstvenu silu (duboki osjećaj) kroz prizmu dominantnih misli.

Anastasia: Može li se ovaj proces usporediti, na primjer, s načinom na koji je sunčeva zraka razlomljena u trokutastoj staklenoj prizmi, to jest raspadanjem snopa u raznobojni spektar duge?

Rigden: Apsolutno. Taj se postupak može figurativno usporediti s disperzijom svjetla, kada je jedan val podijeljen u nekoliko valova različite duljine. Svijest, s nakupljenim iskustvom svojih asocijacija, je poput prizme koja dijeli jedinstvenu silu, usmjerava je na brojne male sastojke — misli, dodajući toj sili svoje nijanse. Što god dominira u svijesti čovjeka, takva je i nijansa misli, takve su i želje. Zahvaljujući toj sili, misli Životinjske prirode čine želje šarenim i privlačnim na iluzoran način, to jest, u suštini ne odgovaraju stvarnosti koja je jednom shvaćena (jer su one prazne). Jednostavno rečeno, dominantne misli, na koje je usredotočena pažnja, usmjeravaju silu tog jedinstvenog dubokog osjećaja prema provođenju želja čovjeka.

Anastasia: Kako kažu, sila je sila. Važan je izbor čovjeka, kuda on tu silu usmjerava.

Rigden: Upravo tako. Uzmimo, na primjer, osjećaj ponosa ili mržnje. Postoji suvremena poslovica: „od ljubavi do mržnje - jedan korak“. Danas su neuroznanstvenici već potvrdili da kada se u čovjeku

pojave osjećaji mržnje ili romantične ljubavi, „iz nekog razloga“ jedno te isto područje mozga postaje aktivno, iako su ti osjećaji bitno različiti. Kada znanstvenici postignu znanstveno razumijevanje sile koja leži u osnovi dominantne misli, shvatit će „zašto“ se to događa. Zapravo je sve jednostavno. Na kraju, to nije stvar vanjskih okolnosti ili činjenice da je netko utjecao na maniju, veličinu čovjeka, uvrijedio, rekao ili učinio nešto krivo. Stvar se odnosi samo na unutarnje osjećaje samog „uvrijeđenog“. Jednostavno, Životinjska priroda koja je dominantna u njegovoj svijesti koristi istu silu dubokih osjećaja, samo je uz pomoć mašte boji u druge misli, predstavljajući sve kao negativnu situaciju. Štoviše, ova izmišljena „skicirana priča“ je zatim dopunjena različitim asocijacijama koje je čovjek sakupio iz obrazaca ponašanja koji su mu nametnuti u sličnim situacijama. Eto ti predmet sukoba.

Događa se da Životinjska priroda jednostavno iskrivljuje ili zamjenjuje pojmove. Na primjer, čovjek se počne žaliti, govoreći: „ja radim sve za druge, ali nitko ne radi ništa za mene“. To je upravo zamjena. Životinjska priroda je potrošač. Duhovna priroda je dobročinitelj. Ako uđeš u korijen ogorčenosti, pronaći ćeš je unutar sebe. Vanjska ljutnja prema nekome je rezultat tvojeg poraza od vlastite Životinjske prirode. Ona govori o tom da nisi bio ispravan, prije svega pred samim sobom. Nepovjerenje u sebe i sumnje proizlaze iz nepoznavanja Istine. Nepoznavanje Istine — od nespremnosti gledanja u sebe, jer Istina je tu. *Istina je Život ili smrt. Strah od Istine proizlazi iz Životinjske prirode, iskrivljuje ju, pokušava se udaljiti od nje. No ona je neizbježna, kakav god izbor napravi Čovjek.* ***Ni tamnica ne lišava slobode svijetlu Dušu, i nikakva zemaljska sila neće osloboditi životinju osuđenu na smrt.***

Anastasia: Dakle, to u biti znači da ljudi u konfliktnim situacijama troše svoju silu koja je namijenjena duhovnom rastu.

Rigden: Oni je glupo rasipaju, birajući Životinjsku prirodu, za što će naknadno morati odgovarati... Drevni su ljudi, objašnjavajući duhovno putovanje čovjeka, figurativno uspoređivali tijelo s brodom u kojem čovjek plovi oceanom iluzija, vodeći se svjetionikom Duše. A Životinjska priroda i Životinjski um Materije uspoređivani su sa sveprožimajućim Neprijateljem koji nastoji zaokupiti čovjekov um privremenim, nebitnim stvarima i odvratiti ga od Vječnog, od svjetlosti svjetionika Duše. Napokon, sklonost iluziji materije sužava perspektivu i ograničava um na brodske probleme, a ne proteže se više od metra od njegova ruba. Tako čovjekov Neprijatelj pokušava čovjeka skrenuti s ispravnog smjera. Međutim, ne treba biti obmanut oceanom iluzija i kratkim boravkom u brodu. Kada čovjek završi svoju plovidbu, ostavit će čamac na obali, kao nešto privremeno što mu više nije potrebno za putovanje i što je podložno propadanju i uništenju. Sve vidljivo će nestati i pretvoriti se u ništa, kao što nestaje goruća svijeća. Samo onaj koji nije vezan za vidljivo brine o Duši. Kako su mudri govorili: „Spasi svoju dušu, jer lovac na nju ne spava. Drži stražu svakog sata i svake minute i koristi svoj život u svrhu spašavanja svoje duše“.

Anastasia: Samo onaj koji nije vezan za vidljivo brine o Duši... To je zaista tako. Upravo je vidljivo ono što u velikoj mjeri iskušava ljude u njihovim mislima. Otkrivanje nevidljivih aspekata koji su prisutni u njima i koji se doživljavaju kroz najdublje osjećaje pomaže im ne samo da osjete svijet Duše, već i da ga žele više od svega u materijalnom svijetu. Upoznala sam mnoge ljude koji idu duhovnim putem ne predajući se svojoj Životinjskoj prirodi. Da, ponekad to izgube u određenim trenucima, ali tada to shvaćaju i stječu dragocjeno iskustvo izbjegavanja takvih zamki. Takvi se ljudi često pitaju kako se zaštititi od napada Životinjske prirode i kako spriječiti njezine manifestacije, kako ih prepoznati i izbjeći razvoj negativne situacije u sebi.

Rigden: Jednostavno treba znati mehanizme napada Životinjske prirode, njihovu suštinu i naučiti upravljati sobom. Obrati pažnju da kada je čovjek na duhovnom valu, radi na sebi, obavlja duhovne prakse, ima prošireno stanje svijesti. Već u tim meditacijama on osjeća kako njegova svijest nadilazi uobičajene aspekte percipiranja svijeta. I što je najvažnije, čovjek doživljava osjećaj radosti, sreće, koji **proizlazi iz Duše**, to jest kao iz njega, iz dubine osjećaja, u vanjski okolni svijet. Upravo je taj osjećaj mozak asocijativno identificirao kao osjećaje nezemaljske sreće, radosti i slobode. Svijest postaje jasna, čista. Svi zemaljski problemi izgledaju kao sitnice u usporedbi s osjećajem rodnog doma, neizmjernog mira i Vječnosti. U skladu s tim, raspoloženje postaje veselo, uzvišeno, a djelovanja se ispunjavaju silom. Sada istražimo što se događa s čovjekom kada ga napadne Životinjska priroda.

Napadi Životinjske prirode mogu biti različiti. Neprijatelja, kako kažu, morate poznavati licem u lice. Razmotrimo za početak **grubi napad Životinjske prirode**, koji **se temelji na ogorčenosti, osjećaju nezadovoljstva sobom ili samokritičnosti, pod općim sloganom „život je nesretan“ (pozicija „žrtve“)**. Prije svega, takav nasilni napad Životinjske prirode može se opisati kao *vanjski pritisak*. Ako pažljivo pogledaš iz perspektive *Promatrača iz Duhovne prirode*, odakle potječe taj pritisak, koji se može osjetiti čak i na fizičkoj razini, osjetit ćeš da dolazi upravo izvana, od vrha prema dnu, kao pritisak iz pravca glave ili leđa prema prsima.

Kao rezultat takvog nasilnog napada Životinjske prirode, u kratkom se vremenu čovjek od aktivnog pojedinca pretvara u pasivnog, postaje dezorijentiran. Čini se kao da je izgubio neku vrstu temelja, baze pod sobom. Negativne slike, misli i nadaleko uočeni problemi iznenada se pojavljuju i počinju se igrati u njegovoj svijesti, privlačeći i usredotočujući svoju

pažnju na njih... Kad se to dogodi, čovjek doživljava nezadovoljstvo i emocionalni stres koji se očituje uglavnom u standardnim obrascima. Iznutra postaje neprijatno i nelagodno kao da ga nešto stišće u prsima. Teško se usredotočiti na bilo koji rad jer ga vanjske misli neprestano vraćaju da misli na jednu te istu bolnu temu. Nastaje ljutnja ili, kako kažu, „duševna bol“, loše misli idu jedna za drugom, događa se samookrivljavanje i mučenje zbog nečega. Pojavljuje se splet negativnih misli, asocijacija i emocija. Općenito, pažnja se usredotočuje na problem koji pojačava Životinjska priroda. Svijest se sužava do točke ovog problema. Čovjek počinje vidjeti samo ovaj problem i ništa drugo. Na primjer, čovjek upali televizor pokušavajući se odvratiti od tih misli. Ali svijest, kao da se namjerno prilijepila i usredotočila svoju pažnju na one fragmente programa koji se dotiču njegovog bolnog problema. Ili drugi primjer. Čovjek u ovom stanju započinje raspravu s nekim o nepovezanim temama. Ali na kraju primijeti da svijest još uvijek nesvjesno vodi razgovor u kanalu istih problema... Ako čovjek doživi takvo stanje, mora razumjeti da je ta opsesija negativnim mislima i takvo depresivno stanje svijesti zapravo početak grubog napada Životinjske prirode.

Anastasia: To jest, čovjek nekako reagira na situaciju jednostrano.

Rigden: Istina je, kod njega se jednostavno gubi cjelovita percepcija slike svijeta, dolazi do suženja svijesti. Čovjek postaje opsjednut određenim problemom. Figurativno rečeno, prije toga vidio bi širok raspon boja, ali tijekom napada Životinjske prirode usredotočen je samo na crnu boju, dok druge boje prestaju postojati, čini se da ih ne primjećuje.

Što je smisao ovog grubog napada Životinjske prirode? Njegov je cilj blokirati vezu Osobnosti s Dušom i zato postoji neka vrsta pritiska izvana prema unutra. Za

vrijeme takvog napada, figurativno rečeno, signal iz Duše ne dopire do svijesti Osobnosti u svom čistom obliku (kao što se događa u duhovnim praksama) i značajno se iskrivljuje aktiviranjem „onečišćenih filtera“. Važno je znati da Životinjska priroda uglavnom hvata čovjeka na njegove vlastite slabosti, jer je svjesna svih njegovih slabih točaka, njegove prošlosti i sadašnjosti, svih njegovih tajnih snova na koje je svojedobno usredotočio svoju pažnju, žudeći za ovom ili onom dobrobiti ovoga svijeta za svoje dragocjeno ja. Štoviše, želje koje opterećuju duhovni put ne pojavljuju se u čovjeku ili, bolje rečeno, u njegovoj novoj Osobnosti, niotkuda. To su uglavnom tradicionalni materijalnome naklonjeni obrasci navika koji dominiraju u okolnom društvu. Zbog toga kod većine ljudi dominiraju osobine iz Životinjske prirode kao što su egocentrizam, zavist, neizmjerna pohlepa i sažaljenje svog dragocjenog sebe…

Anastasia: Da, čovjek se vrlo brzo zarazi poticajima iz Životinjske prirode.

Rigden: Usput, želio bih napomenuti da za vrijeme napada Životinjske prirode čovjek sebe vidi samo kao „dobrog čovjeka“. On je, kažu, „super“ u svakom smislu, a svi ostali nisu drugo nego „gmizavi gadovi“. Kada se čovjek nalazi u takvom stanju, bolje da mu ne kažeš da je on sam kriv zbog svojih negativnih osobina koje manifestira, jer će on tada svu svoju negativnost usmjeriti na tebe. Njegova Životinjska priroda će trenutno započeti s agresivnom obranom svoje pozicije. Činjenica je da dok je u takvom stanju, čovjek ne može svjesno percipirati takva objašnjenja glede svoje Osobnosti. Zašto se to događa? Prije svega zbog trenutno sužene svijesti, opsjednutosti vlastitim egoizmom. Uostalom, u ovom stanju za čovjeka, osim „ja, ja, ja“ u raznim oblicima, ništa i nitko ne postoji.

Anastasia: Da, Životinjska priroda zna majstorski svaljivati krivnju na nekoga i izmišljati vanjske razloge,

samo daje razloge za navući se. I još jedan omiljeni trik Životinjske prirode je ubaciti čovjeku misao koja će ga dovesti u začarani krug: „A moglo je biti sasvim drugačije, kad bi...“ Usput, čitatelji vrlo često pitaju zašto se događa takvo kruženje misli u istom krugu, čak i kad je čovjeku od toga samo lošije?

Rigden: Iz dva razloga. Kao prvo, to je rad Životinjske prirode. Ona stvara čovjeku unutarnje uvjete za njegov izbor. A čemu Osobnost daje prednost u svom kratkom životu (Volji Duhovne prirode ili Životinjske, dobrim ili lošim mislima), to je već njezino pravo. No iz izabranih prioriteta čovjeka u svakom danu formira se njegova poslijesmrtna sudbina. Drugo, petlja negativnih misli je samo jedna od tehnika Životinjske prirode kojom ona privlači pozornost čovjeka na sebe čineći time da Osobnost služi hirovima Životinjskog uma, shodno tome trošeći životnu energiju u smrtno. Stvar je u tome da se čovjek pri takvom ciklusu počinje baviti samokritikom, ljutiti se, stalno razmišljati o prošlosti. Jednostavno rečeno, njegova se svijest sužava na jednostranu, emocionalnu stranu nekog „osobnog“ problema, dok u isto vrijeme on ne razumije tko, zašto i zbog čega postavlja u njemu ovaj smjer mišljenja.Tu se čak ne radi o specifičnom ograničavajućem problemu (ovaj će se riješiti, obavezno će se pojaviti drugi). Stvar je u tome da je neophodno naučiti upravljati sobom, tada će se unutarnji problemi smanjiti, jer od njih rastu vanjske situacije u životu čovjeka.

Anastasia: To je istina. Takvo će se trčanje u krugove nastaviti sve do završetka života. Postoji jedna poslovica: „Ti vučeš s jedne strane, a on vuče s druge strane. Bez obzira tko pobijedi, oboje ćete pasti“.

Rigden: Događa se da čovjek cijeli svoj život kuka nad sobom zbog nekih propuštenih mogućnosti glede poboljšanja života u materijalnom svijetu. On sanja o takvim nerealiziranim „srećama“ i vidi sebe samo u dobrom svijetlu, gdje je njegova vlastita važnost

(megalomanija) zadovoljena i zauzima prvo mjesto u njegovim snovima. Čovjek ne uzima u obzir da mu Životinjska priroda prikazuje još jednu idealnu iluziju i da će taj san, kad bude realiziran, izgledati potpuno drugačije od onoga što je on zamišljao. U tom stanju čovjek ne razumije da kada bi se sve dogodilo drugačije, ne bi znao kakav bi on tada bio, i bi li imao mogućnosti i uvjete koje sada ima. Svaki korak u životu vuče za sobom promjene i pokreće lanac događaja koji oblikuju budućnost čovjeka.

Anastasia: Sve dok čovjek ne shvati svoju pravu prirodu, za njega će biti teško shvatiti što je prava sreća...

Rigden: Postojii **druga vrsta napada Životinjske prirode**, nježniji i suptilniji, **baziran na ponosu**. On je suprotan od grubog napada. Za vrijeme takvog napada, čovjeku se počinje činiti da je sve sjajno, sve pod kontrolom, da je on tako cool, da ga svi oko njega hvale. No, ako pogledamo ovu situaciju sa strane *Promatrača Duhovne prirode* i analiziramo te trenutke samo-divljenja, tada je lako vidjeti da je sve to bazirano na samo-opsesiji i sebičnosti. Čovjekova svijest tako se sužava, zatvara ga u voljenog sebe, samo u drugom smjeru. Metaforički rečeno, on, poput Narcisa, ne primjećuje nikog okolo, osim sebe. I pritisak se ponovo osjeća izvana prema unutra, samo nije grub, već mekan, suptilan, zadovoljavajući, ima karakter uživanja u izvanjskom.

Anastasia: Koji se još napadi mogu očekivati od Životinjske prirode?

Rigden: Načini njenog utjecaja su različiti. Na primjer, radiš neki važan zadatak koji će utjecati na živote mnogih ljudi na dobar način. Već u prvim fazama implementacije tog zadatka, „Zvjerka“ (Životinjska priroda) počinje usađivati ideje koje zahtijevaju da

potrošiš onoliko vremena i truda koliko i na glavni posao. Te potpuno nevažne ideje u tom trenutku počinju odvraćati tvoju pažnju mnogim svojim pitanjima koja zahtijevaju „hitnu odluku“. Na taj ćeš način biti uhvaćen u te probleme i, kako kažu, bit će mnogo ispraznosti a malo koristi. Ali na kraju, ako procijeniš koeficijent korisnosti proizveden tvojim djelovanjem, pokazat će se da isprazna djela nisu dala tako značajan rezultat kakav je moglo dati početno važno neispunjeno djelo. I uzalud se gubi vrijeme i uzalud se troši sila u prazno. U tome i jest suptilna zamjena.

Druga varijanta napada Životinjske prirode iz repertoara zamjene. Na primjer, uspio si primijetiti napad i sposoban si zadržati svoju poziciju. Odjedanput, iznutra se javi neki osjećaj panike, nešto poput, „Straža! Hitno želim u vječnost! Što trebam učiniti? Kako se hitno spasiti?“ To je također nakićena zamjena. Nažalost, takvih zamjena je mnogo. Događa se da dok je čovjek pod utjecajem Životinjske prirode i ne bavi radom na sebi, samo se hvali svojim duhovnim dostignućima pred drugima. Pogrešno vjeruje (iz ponosa), da svoju Životinju „čuva“ pod „punom bojnom opremom“. U stvarnosti, ta je situacija slična basni o vuku i lovcu:

„Jednom davno, vuk je odlučio ići sam u lov, da bi se kasnije mogao hvaliti čoporu kako je on sam išao u lov na samog čovjeka. U isto vrijeme, čovjek je odlučio otići sam u lov na vuka, da bi se kasnije mogao hvaliti ljudima kako je on sam išao u lov na vuka. Tako su i vuk i čovjek otišli, a obojica su se bojali, drščući od straha u noći. Oba su se udobno smjestili na rubu šume, naslonivši se na „toplo drvo“. Sjedili su tako sve do zore, u strahu su stisnuli leđa jedan drugome, tješeći se mišlju o tome kako će se hvaliti svojima da su sami bili u lovu. Bilo im je toplo i ugodno, i oboma neizrecivo drago da su živi i zdravi. Vuk je bio sretan što ga lovac nije ulovio, a lovac je bio sretan što ga nije ulovio vuk“.

Anastasia: Dobro rečeno. Mnogi se ljudi uopće ne trude raditi na sebi, i sami sebe tješe ugađajućim mislima. A poslije budu iznenađeni i pitaju se zašto nema nekog značajnog napretka u njihovom duhovnom razvoju, iako su puno puta „otišli loviti“ svoju Životinju. Začuđujuće je koliko mnogo suptilnih zamjena postoji. Čini se da ne samo da ti rasteš u znanju, nego ni Životinja ne spava, konstantno se poboljšava u onome u čemu te može uloviti.

Rigden: To je istina. Smiješno je da Životinjska priroda ima standard, istovrsne programe. Ljudi uvijek staju na iste grablje i misle da samo oni dobivaju udarac u čelo. Misle da je njima gore od bilo koga i da je baš njihova prepreka najteža. Ali, sva ta sumornost je zamka Životinjske prirode, kako bi čovjek mogao koncentrirati svoju pažnju na svoje stavove. Poznavajući sve te trikove, čovjek može predvidjeti i izbjeći drugi napad. Najuobičajeniji programi životinjske prirode su bazirani na ponosu, egocentrizmu i strahu. Ti negativni osjećaji mogu izazvati zavist, ljubomoru, tugu, jadikovanje, samosažaljenje, želju za kontrolom, okrivljavanje drugih, strah od promjena, strah od bolesti, od gubitka nekoga od bliskih, strah od samoće, strah od starosti, strah od smrti, i tako dalje. Pri tome se odvijaju procesi sužavanja svijesti o kojima sam već govorio.

No, kako su govorili u drevna vremena: **„Onaj koji se penje na visoku planinu, smije se svjetovnoj užurbanosti“.** Ako se čovjek ozbiljno želi pobrinuti za svoj duhovni razvoj, prvo mora disciplinirati svoje misli. Mora biti svjestan svojih osjećaja i svojih misli. Treba analizirati njihovu prirodu i mehanizam njihove pojave. Mora biti iznad okolnosti i iznad svjetovnog. Mora biti sposoban promatrati svijet iz perspektive Promatrača iz Duhovne prirode, a ne iz perspektive Promatrača Životinjske prirode.

Životinjska priroda stalno čovjeku crta veliku iluziju o tome kakav je čovjekov unutarnji svijet, stavljajući

naglasak na Ego Osobnosti, i što je vanjski svijet u njegovoj interpretaciji, koji bi navodno trebao služiti tom Egu. Iz pozicije ove iluzije, ona Osobnosti nameće pogrešno mišljenje o svijetu, o drugim ljudima, distancirajući tako čovjeka od shvaćanja Istine. U stvarnosti, sve je drugačije.

Anastasia: U pravu ste. Čovjek može reći da smo svi mi iluzija u ovom svijetu, dok ne počnemo raditi na sebi. Ali, kad počnemo raditi na sebi, shvaćamo da je i ovaj svijet također iluzija. Radeći na sebi svakodnevno, shvatila sam koliko je važno shvatiti tko je taj unutar tebe koji promatra svijet i koliko je važno otkriti koje zaključke taj Promatrač donosi.

Rigden: Primijeti da **Promatrač nikad nije odvojen od promatranog jer će on uvijek percipirati promatrano kroz svoje vlastito iskustvo. Zapravo, on promatra aspekt samog sebe.** Dok razgovara o svijetu, čovjek naglas iznosi svoju interpretaciju svijeta baziranu na njegovom načinu razmišljanja i vlastitom iskustvu, a ne na kompletnoj slici stvarnosti koja se može percipirati jedino iz perspektive viših dimenzija.

Anastasia: Očito je da takva promatranja iz uobičajenog stanja svijesti koja su učinjena iz prosudbi, usporedbi o sličnostima i različitostima objekata, služe prvenstveno da čovjek objasni nešto samom sebi.

Rigden: Točno tako. Mehanizmi uspoređivanja su ugrađeni u ljudsku prirodu kako bi mu omogućili da uči, primi i procesuira iskustvo, stekne vještine, posudi stil ponašanja kroz imitaciju i povezujući način razmišljanja. Zbog toga čovjek može biti naučen različitim djelovanjima i uzorcima ponašanja te on tako može vrlo brzo otkriti svijet koji ga okružuje. Dakako, sve je to povezano s identifikacijom i kontrastom, odnosno, s uspoređivanjem. Uostalom, prosudba zahtijeva usporedbu. I ovdje sve ovisi o tome što

dominira u Osobnosti kao Promatraču: Duhovna priroda ili Životinjska priroda.

Kada dominira Duhovna priroda, uspoređivanje igra sekundarnu ulogu. Ona je potrebna samo da transferira duhovno iskustvo kroz poznate asocijacije. Dok sam proces spoznaje u istoj duhovnoj praksi ide za račun intuitivnog osjećaja, proširene svijesti i potpuno novog unutarnjeg razumijevanja za čovjeka, pri čemu nema potrebe da se išta uspoređuje, gdje jednostavno postoji jasnoća svijesti o svim procesima, koji se ne mogu objasniti pomoću logike. Čovjek se osjeća dijelom Duhovnog svijeta, dijelom veće cjeline, istinske stvarnosti.

Kada dominira Životinjska priroda, Osobnost potpuno uranja u iluziju materijalnog svijeta. Ona **stalno uspoređuje sebe s nekim** po nekoj osnovi (intelektualnoj, profesionalnoj, izgledu, tipu ljudi) i tako dalje. Da bi se bolje shvatilo, idemo istražiti sljedeću situaciju. Kada je u takvom stanju, što čovjek obično misli o svom susjedu ili kolegi s posla, čija je plaća malo veća ili čija je pozicija malo viša? U pravilu, on sebe uspoređuje s njim, kaže: „on je isto kao ja, po čemu sam ja gori…“ Ponos od Životinjske prirode također okida mehanizam zavisti, koji provocira val agresije i ljutnje. Zbog svojih unutarnjih grešaka, čovjek krivi ljude oko sebe ili pada u samo-kritiziranje. Životinjska priroda ima tendenciju da pojača misli samo-potiskivanja i samo-opresije u čovjeku, tako da on, kad se uspoređuje s drugima, zaključuje da on radi nešto krivo ili čak gore od ostalih. U slučaju, potrebno je zapamtiti da nije Životinja kritičar, već je Savjest tvoj najbolji pomoćnik.

Anastasia: Što nagoni čovjeka da osuđuje nekoga?

Rigden: Kao prvo, dominantne karakteristike iz Životinjske prirode, koje su u njemu samom. Na to bi trebalo obratiti pažnju kada se takve osuđujuće misli pojave.

Kao drugo, bezbrojne egoistične iluzije, postavke predloška i rad Životinjske prirode, koji uzrokuju emocionalne izboje, pogurivanje čovjeka na osuđivanje nekoga. Uzorci tipa: „ja to mogu napraviti bolje od drugoga“, „moje mišljenje je jedino ispravno“ i tako dalje. Oni su bazirani na egoizmu, potajnoj želji da se vlada sebi sličnima, da im se naređuje i da se izgradi svoje vlastito carstvo utjecaja. Sve su to zapravo alati kojima Životinjska priroda upravlja i manipulira čovjekom.

Treće, čovjeka gura da osudi nečije pokušaje Životinjske prirode da pronađe ili izmisli probleme koji zapravo ne postoje, ali mislima kojima će biti sposobna prisiliti čovjeka dugo vremena držati negativnu sliku u svijesti. A potonje pridonosi razvoju navike negativnog načina razmišljanja Osobnosti, odnosno bez obzira što čovjek kaže ili misli, sve će uvijek biti loše, negativno za njega, i, glavno, on će beskrajno dugo to *osuđivati*.

Što je rizik? Taj proces se fokusira i dugo vremena drži pažnju čovjeka na tim mislima. A pažnja je sila, početak stvaranja. Fokus pažnje ima sposobnost da koncentrira i akumulira određene vrste energija, čiji izboj rađa čin djelovanja, stvaranja nečega (emocija, misli, djelovanja, događaja) u vidljivim i nevidljivim svjetovima. To, sa svoje strane, oblikuje sudbinu čovjeka za vrijeme njegovog života, i nakon smrti fizičkog tijela. Hoće li rezultat ovog stvaranja biti negativan ili pozitivan, ovisi o izboru čovjeka, njegovim prioritetima, svakodnevnim navikama načina razmišljanja, koliko zna kontrolirati i disciplinirati svoje misli i emocije.

Anastasia: Na koji način Životinjska priroda uzrokuje takozvana stanja neutemeljene agresije u čovjeku?

Rigden: Stanja „neutemeljene“ agresije su učestala kada se čovjek zapetlja u razmišljanja o svom vlastitom lažnom ponosu i kada daje pozornost borbi za dominaciju njegovog „autoritativnog mišljenja“ među

prijateljima i poznanicima. Prirodno, takav čovjek je pod vlašću Životinjske prirode koja ga čini ovisnim o njezinim programima i uzorcima. U tom slučaju, čovjek postaje lako manipuliran od materijalnog Uma kroz sistem potrošačkih vrijednosti, gdje je u prvom planu zadovoljenje beskrajnih potreba Životinjske prirode.

Anastasia: Zašto čovjek toliko puno brine o tuđem mišljenju o njemu?

Rigden: Vrednovanje sebe i drugih te rezultirajuća usporedba vuku porijeklo iz Životinjskog dijela čovjeka. To je drevni instinkt kako bi se bilo alfa mužjak ili alfa ženka. Životinjska priroda uvijek želi izgledati veća i ljepša u protivnikovim očima. To je razlog zašto je čovjek toliko zabrinut i promišlja o nečijem mišljenju o njemu. Tipično, to je ograničeno željom da se „radije izgleda, nego da se bude“. Čovjek je zabrinut oko toga „što će drugi reći?“ No on se nikada ne zaustavlja da promisli tko je taj koji će njega procjenjivati. Strah čovjeka od mišljenja Životinjskih priroda drugih ljudi dolazi iz lažnog ponosa i uobraženosti, odnosno taštine. Zašto? Zato što se tuđa kritika doživljava kao smanjenje važnosti njegovog vlastitog Ega. U isto vrijeme sve je to dio istog procesa: borba za moć i dominacija nad drugim ljudima. Stoga, kukanje i žaljenje raste, a time također agresija i depresija.

Anastasia: Molim vas, recite čitateljima *što moramo učiniti* da bi se izbjegle takve situacije?

Rigden: Čovjek (Osobnost) nalazi se u tijelu, a tijelo je baština Životinjske prirode. Ako znaš da postoje mogući napadi, uvijek možeš poduzeti kontranapad. To je poput istraživanja terena. Ako se moraš suočiti s neprijateljem koji je daleko superiorniji od tebe, u smislu sile, važno je znati kvalitetu i količinu njegove sile, raspored i tehniku njegovih akcija kako bi se kreirala efikasna obrana. To će tada poboljšati šanse za pobjedu.

Moraš kontrolirati procese uspoređivanja u svom umu. Moraš se zapitati, što je češće moguće, od kud dolazi zavist? S kim se i s čim se ja to uspoređujem? Je li ta usporedba ispravna? Ljudi ne mogu biti identični. Svatko je različit u svojim karakteristikama u smislu građe, genetike, talenata, nivoa predanosti itd. Ljudi imaju svoje karakteristike i u vidljivoj, ali i u nevidljivoj strukturi. Jednostavno rečeno, svatko je različit, svatko nosi svoj vlastiti „križ“ i svatko ima svoju vlastitu sudbinu. Kada se sljedeći put pokaže Životinjska priroda, dobro je koristiti sljedeći moto. „Nemoj uspoređivati, nemoj biti ponosan i nemoj biti ljubomoran.“ Bolje je tretirati svaku situaciju iz perspektive Promatrača iz Duhovne prirode, to jest odvojen od misli i emocija Životinjske prirode.

Moraš prihvatiti situaciju i ljude kakvi jesu, jer ti svaka situacija, svaki čovjek može biti „učitelj“. Moraš biti sposoban naučiti pozitivne lekcije iz bilo koje okolnosti, čak i negativne. Budi zadovoljan onim što imaš. Uostalom, korijen osjećaja zadovoljstva ne leži u vanjskom svijetu, nego u unutarnjem svijetu čovjeka, u njegovoj najdubljoj želji. Ako čovjek želi postati Duhovna Osobnost, onda sve njegove želje moraju biti oko duhovnog žara.

Za Čovjeka je važno zapamtiti da želja da se pojavi ne znači biti. Glavno je osloniti se na unutarnje, na ono što dolazi iz Duše. Ne živite za mišljenja drugih „životinja“. Najbolji sudac je Savjest. Nakon što ste osobno odlučili paziti na misli, vrlo je teško dopustiti sebi varanje. U čovjeku je važna čistoća unutarnjeg otkrivenja pred samim sobom, jer on nikada nije sam, Bog je uvijek s njim.

Često se događa da, ako se ljudi ne brinu oko analize, kontrole i discipline svojih misli, oni se počnu petljati u živote drugih savjetima i propovijedanjem. *Moramo zapamtiti da ljudi pričaju, ne o onom što brine njihovog sugovornika, nego o onom što bi oni sami voljeli razriješiti. Kao što je mudar čovjek jedanput rekao:*

„Dok podučavaš nekoga, nauči sebe i jedan ćeš dan shvatiti što si to učio.“ Čovjek se ne bi smio miješati u živote drugih. Treba dati pravo osobnog izbora svakom pojedincu. Svatko odabire život za koji će kasnije biti odgovoran. Odgovornost za svoje riječi, misli i djela je vrijedno čovjeka. Dajući savjet kada ga nitko nije tražio i propovijedajući o nečemu kada to nije traženo od tebe, znači činiti čin nasilja čak i prema lijenoj i krivo vođenoj, ali ipak Osobnosti.

Život svakome daje u skladu s njegovim sposobnostima i zaslugama, ali ne prema vanjskim zaslugama nego unutarnjim. Što više mijenjaš svoj unutarnji svijet, što više profinjuješ svoje unutarnje kvalitete, te će se promjene više projicirati u vanjski svijet. *Dok je čovjek u stanju dominacije Duhovne prirode, čovjek razumije sebe, analizira svoje misli i akcije smirenog uma. Bilo koja vanjska situacija i provokacija negativnosti od drugih takvom čovjeku služi kao signal za osobni rad na sebi, čime dobiva iskustvo usavršavanja. Naposljetku, provokacije dolaze iz pratećeg impulsa koji vuče porijeklo iz samog čovjeka pa tako on mora svoje misli i emocije držati pod kontrolom. Unutarnje sumnje uzrokuju vanjski kaos. Čvrsto znanje stvara mir i red. Kada čovjek nauči sebe kontrolirati, on neće čekati poticaj izvana da bi se pokrenuo. On će slijediti svoj vlastiti put samousavršavanja. Treba zapamtiti: „Mudri uče i od neprijatelja.“*

Smisao i ciljevi Životinjske prirode su tu da odvuku čovjeka različitim sredstvima od glavnog cilja — duhovnog razvoja i da ulovi njegovu pozornost na „slabim točkama“. Putevi kojima napada Životinjska priroda su različiti. No postoje zajednički elementi. Te zamke su uvijek bazirane na sebičnosti, u ovom ili onom obliku: mazohizam kao mentalno samokažnjavanje i samosažaljenje, te narcizam, to jest samo-divljenje. To su dva glavna ekstrema Životinjske prirode. **Uvijek kada Životinjska priroda napada, tok iz unutarnjeg**

prema vanjskom nestaje, a pojavljuje se pritisak izvana koji se jasno može pratiti do nivoa osjećaja. Ako se ti kao Osobnost nastojiš osloboditi, jednostavno trebaš potisnuti takve provokacije. Ovo posljednje je vrlo važno, jer kad primijetiš početak napada, ti si već dobio pola bitke sa Životinjskom prirodom. Sila Životinjske prirode leži u njenoj skrovitosti. Znajući to, uvijek možeš poduzeti ispravne korake.

Slikovito govoreći, to je poput istočnjačkih borilačkih vještina. Ako si fizički i mentalno bolje pripremljen od protivnika, ako znaš metode njegove borbe, kao i njegove navike, ako predviđiš i najmanji znak njegovog napada i ispravno reagiraš na njegove „omiljene udarce“ tada imaš vremena poduzeti kontranapad i stoga više šanse za pobjedu. Moraš predvidjeti udarac i maknuti se u stranu na vrijeme. Ako sumnjaš u Životinjsku prirodu svog protivnika misleći da ti je on partner, nema svrhe govoriti o šansi da pobijediš. Percipirat ćeš njegove agresivne napade kao prirodno stanje, bez razumijevanja zašto te život toliko kažnjava, i bit ćeš konstantno uhvaćen u te provokacije bez da razlikuješ svoju pravu stvarnost od imaginacije.

Što više budeš ograničavao sebe na samodisciplinu i što se više budeš opirao mislima Životinjske prirode, više ćeš zadobiti moći nad njom.To je kao u ratu. Ili ćeš ti srediti svog neprijatelja, ili će on pobijediti tebe. Tvoj je zadatak pobijediti pod svaku cijenu, ovdje i sada. Vrijeme brzo prolazi i moraš biti brz da napraviš puno dobrih stvari. Trebaš biti čvrst u svojoj namjeri da spasiš Dušu.

Kada je ratnik u tajnosti u neprijateljskom kampu, neće razmišljati o delikatesama, luksuzu i zabavi. On će biti fokusiran na pobjedu i bit će tri puta oprezniji nego inače. Razmišljat će o tome kako da pobijedi u ovom trenutku rata. Istinski ratnik svoje osjećaje drži daleko od grijehova vidljivog svijeta. Ne

gleda sa zavišću i ljubomorom na nečije stvari. Ne daje slobodu svojoj imaginaciji iskrivljenoj iluzijama ovog svijeta. Jer, iluzije ovog svijeta su upravo taj neprijateljski kamp, a nesreća dolazi iz tih iluzija koje su ga izazivale. Ratnik ne daje prostor ljutnji ako izgubi u trenutnoj bitci. Jer koliko god bio poražen od neprijatelja za vrijeme sukoba, on zna da će sve to biti za njegovu dobrobit kako bi njegov duh bio snažniji, izdržljiviji, a njegova posljedična djela mudrija.

Anastasia: Kako odblokirati stanje uske svijesti, nametnuto od Životinjske prirode?

Rigden: Ako shvatiš da si pod napadom Životinjske prirode, moguće je, a i neophodno odblokirati to stanje. Drugim riječima, treba poduzeti sljedeće radnje. U biti, Životinjska priroda ima svoje slabe točke. Ona se boji dvije stvari: **prolaznosti vremena i smrti fizičkog tijela**. Pa tako, prva stvar koju treba napraviti u vrijeme napada, je **maknuti se od vezanosti za tijelo**, te na njega gledati iz pozicije *Promatrača iz Duhovne prirode*, proširene svijesti, kao da planet gledaš iz svemira. Treba shvatiti da je vrijeme prolazno, kao i tvoje tijelo, i sve njegove želje i potrebe.

Neophodno je **proširiti sliku percepcije svijeta** i analizirati situaciju iz različitih kutova iz perspektive *Promatrača iz Duhovne prirode*. Treba pristupiti svojoj unutrašnjosti na samokritičan način koristeći postojeće znanje o čovjeku i svijetu, te doći do dna tajni svoje Životinjske prirode. U pravilu, u osnovi njenih žudnji leži žeđ za moći nad nekim ili nečim. Ona kamuflira svoju želju finim izgovorima.

Nakon toga, moraš nastaviti s kočenjem neurona koji su pobuđeni takvom agresijom. Jednostavnije rečeno, moraš **raditi duhovne prakse**: na primjer, **„Cvijet lotosa“**, o kojem si dala opis u knjizi „Sensei“.

Zahvaljujući toj praksi, uspostavlja se cjelovita percepcija svijeta, ograničenja u svijesti se uklanjaju i manifestira se dubina osjećaja koji emaniraju iz Duše. Događa se **izboj dubokih osjećaja iz nutrine prema van**. Slijedeći takvu promjenu stanja svijesti, čovjek se prebacuje na pozitivnu percepciju svijeta. Mozak, dekodirajući tu informaciju, pronalazi raspon asocijacija obojenih pozitivnim emocijama.

Tako je put iz stanja sužene svijesti povezan s aktivnim protuargumentima, razumijevanjem prolaznosti i smrtnosti materije, izborom životnog smjera prema duhovnoj orijentaciji i korištenjem prikladnih alata kako bi se podesili na željenu pozitivnu valnu duljinu. Ljudima je osnovni argument da im nedostaju riječi kako bi uvjerili sebe da izađu iz uskog stanja svijesti i vide širu sliku svijeta. Upravo je zato važno raditi na sebi svaki dan, važno je shvatiti svu odgovornost takvih radnji. Neophodno je zapamtiti da dok god je svijest ili (prije) Osobnost nestabilna u svom dominantnom izboru, čovjek će biti neodlučan i u sumnjama. Kako bi bili uporni na svom duhovnom putu, treba točno znati što se želi postići u svom životu i koja je krajnja svrha. Ako nema svrhe, nema ni *života*, jer *život* je svrhovito kretanje.

Anastasia: Neki su čitatelji primijetili u svojim pismima da dok rade duhovne prakse ili izgovaraju molitve, ponekad imaju trenutni osjećaj paničnog straha. Kako se to može objasniti?

Rigden: To ovisi od samog čovjeka, o njegovom stavu i razumijevanju procesa koji se događa unutar njega. Jer kada točno znaš što se s tobom događa, uvijek možeš poduzeti prikladne mjere kako bi prebrodio bilo kakvu situaciju. Podosobnosti uglavnom nisu prijateljski naklonjene prema Duši i njenom svijetu (svijetu Boga) zbog prevladavajuće materije u njihovim prošlim životima. U duhovnim praksama, kada meditant

traži sjedinjenje sa svojom Dušom, mogu se dogoditi sljedeće manifestacije. Čovjeku se čini da je uspio ugasiti (zaustaviti) misaoni proces, to jest ima osjećaj da je uklonio misli i podesio sebe za osjetilni kontakt s Dušom, ali postoje i druge manifestacije napada Životinjske prirode: iz nekog razloga može se pojaviti panični strah. Čovjeku se čini kao da gubi kontrolu nad svojim tijelom, čini mu se da će umrijeti. Iz kojih korijena raste ovaj strah? Raste iz tih „svjetlosnih filtera — podosobnosti“ koje su ispunjene strahom jer one doživljavaju reinkarnaciju i razumiju svoje prokletstvo i neizbježnost smrti svega što je materijalno.

Anastasia: Što treba učiniti kad se pojavi takav strah?

Rigden: Ako se to dogodi za vrijeme meditacije, potrebno je krenuti naprijed prema svjetlu Duše bez obzira na sve, i uroniti dublje u osjetilni nivo ignorirajući paniku, tada će strah nestati. Naposljetku, strah stvara sumnje. No kako bi se dostigle duhovne visine, potrebna je čistoća iskrene vjere. Čovjek je često sputan upravo sumnjama i strahom od rastanka s poznatim životom.

Postoji zanimljiva priča glede toga. „Jednoga dana čovjek je pao sa stijene. Ali dok je padao, uspio se nekako uhvatiti za grančicu malog drveta koje je raslo iz stijene. Viseći tako, shvatio je beznadnost svoje situacije. Nije bilo moguće popeti se na vrh, a nije bilo moguće ni spustiti se dolje jer su ispod bile oštre stijene. Ruke, kojima se držao za granu, bile su sve slabije i slabije. Čovjek je pomislio: „Sada me samo Bog može spasiti. Nikad nisam u njega vjerovao, ali čini se da sam bio u krivu. Ništa ne mogu izgubiti u ovoj situaciji ako povjerujem u Njega sada.“ Započeo je iskreno zazivati Boga. „Bože, ako postojiš, spasi me. Nikad nisam vjerovao u Tebe, ali ako me sada spasiš, zauvijek ću u Tebe vjerovati.“ Tako je on molio.Odjedanput se čuo Glas s nebesa.„Vjerovat ćeš? Oh ne, poznajem ljude poput tebe. “Čovjek se toliko iznenadio i uplašio da je

skoro ispustio granu, ali nakon što se pribrao, počeo se moliti još jače. „Dragi Bože, od sada pa nadalje bit ću Ti vjeran i činit ću sve što je Tvoja volja, samo me spasi“. Bog se nije pokolebao pa je čovjek počeo još strastvenije i snažnije sa svojim uvjeravanjima i molitvom. Konačno, Bog se sažalio nad njim i rekao: „Dobro, neka bude tako. Spasit ću te. Pusti granu.“ „Što?“, upita čovjek. „Pusti granu“ — ponovi Bog. „Da pustim granu? Misliš da sam lud?“ Tako je u životu. Život čovjeka je u suštini situacija u kojoj visiš iznad litice. Iako čovjek razumije smrtnost svoje pozicije, i dalje se nastavlja s obje ruke držati za granu zbog sumnji svoje Životinjske prirode bojeći se izgubiti život i predati se volji Boga.

Pa tako, kada interpretirate asocijacije nakon meditacije, važno je otkriti tko se to u vama boji Vječnosti. Slična metoda samoispitivanja o temi „Tko sam ja?“ i povezanim tehnikama bile su korištene dugo vremena u duhovnim i mističnim školama različitih naroda i u različitim religijskim sustavima. Poznate su od drevnih vremena i bile su uobičajene među ljudima u drevnoj Indiji i zemljama Istoka. Bile su prakticirane od strane drevnih jogija, sufija i šamana.

Te tehnike uključuju odmotavanje **misli na temu „Tko sam ja?“** U meditativnom stanju, važno je zapitati sebe novo mentalno pitanje nakon svakog mentalnog odgovora te promatrati koje se misli pojavljuju, osjetiti njihovu prirodu i opet se pitati: „Tko je taj koji mi odgovara?“ Poželjno je da misli teku glatko, bez puno promišljanja ili koncentracije. Kada misao dođe, presretnemo je trenutno s pitanjem i „promatramo“ prvi odgovor koji nam padne na um. Najvažnije je proniknuti sve dublje i dublje u sebe.

Anastasia: Ta tehnika prepoznavanja misli i osjećaja je zanimljiva i služi kako bismo shvatili sebe i onoga koji dominira u našoj svijesti. To pomaže da se na neki način sredimo, odvojimo žito od kukolja. Sjećam se

ljudi koji su dijelili utiske o ovoj tehnici. Imali su puno načina o tome kako su stjerali u kut svoju Životinjsku prirodu. Zapitali su: „Tko sam ja? “A tko pita ovo pitanje?” “Jesam li ja tijelo?” “Ali tijelo je smrtno”. “Ja sam student”. “Ali student je status”. “Ja sam onaj koji uči”. “Ali tko uči?” “Ja sam čovjek”. “Tko u meni naziva mene čovjekom i zašto?” “Ja sam čovjek koji voli ljude”. “Ali tko u meni voli?” “Ja imam tijelo”. “A tko si ti koji ima tijelo?” “Tijelo nisam ja, no ja sam u njemu”. “I tko je taj Ja?” “Ma goni se… Ja sam Ja, cjeli i nedjeljiv”.Dakle, Životinjska priroda također ima osjećaj za „humor“. To je jako dobra vježba koja pomaže da dođemo do našeg najdubljeg „Ja“, do naših strahova i problema.

Rigden: Da, Životinjska priroda je istovremeno i neprijatelj i učitelj mudrosti. Ako budeš svjestan s čije strane takve misli dolaze, od kuda se pojavljuje problem, od kuda raste korijen straha, shvatit ćeš kako da se toga riješiš i kako da kontroliraš svoje stanje. Ako ta meditativna tehnika samoispitivanja bude ispravno učinjena, pojavit će se jasnoća i bistrina svijesti.

Kao što sam već rekao, postoje površni osjećaji koji emaniraju iz Životinjske prirode i najdublji osjećaji koji emaniraju iz Duhovne prirode (istinski osjećaji koji su manifestacija najviše Ljubavi). Na primjer, kako biste proniknuli u sebe, u stanje spoja s Dušom za vrijeme prakse „Cvijet lotosa“ potrebni su iskrenost i otvorenost za Boga, morate ići prema naprijed, prema svjetlu Duše, bez obzira na sve. U toj meditaciji izgrađujete najdublji osjećaj ljubavi za Boga. Drugim riječima, sila koja emanira iz Duše se koristi za tu namjeravanu svrhu. Primijetite da je najdublja duhovna praksa rad s najdubljim osjećajima, ne s mislima. Za vrijeme tih trenutaka jedino što dominira u čovjeku je duhovna žudnja, ista kao i u Duši.

Anastasia: Upravo je kontakt s tokom čiste sile koja dolazi iz Duše za Osobnost vrlo važna.

Rigden: To daje više duhovne sile trenutnoj Osobnosti, ona više počinje osjećati svijet Duše, svijet Boga, i shvaća suštinsku razliku između ovog i onog svijeta. Usput, to se odražava i na fizičkoj razini — na razini tijela, jer u tom stanju dolazi do navale sile, dolazi do snažnog naleta endorfina i drugih hormona „sreće“, fizičko i psihičko stanje čovjeka značajno se poboljšava.

To se posebno da primijetiti za vrijeme dubokih meditacija, kada padnu sve slike i maske čovjeka, a dogodi se neometana izmjena informacija između Osobnosti i Duše. Obratite pažnju, to se ne događa u svakoj meditaciji, nego samo u onima koje su povezane s radom na najdubljem osjetilnom nivou i koje imaju cilj buđenje Duše (duhovna praksa „Lotosov cvijet“). Čovjek se ispuni osjećajima svijeta Duše, svijeta Boga. U idealnom slučaju, meditant duboko uranja u duhovnu praksu, isključivanjem svih percepcija misaonih formi, odvaja um od svih misli te započinje percipirati tok sile koja emanira iz Duše.

Za vrijeme takvih dubokih meditacija, Osobnost osjeća svijet i procese koji nemaju analogiju u materijalnom svijetu. To je razlog zašto se taj svijet (svijet Boga, svijet Duše) ne može opisati riječima, on se može samo osjetiti. U tako duboku meditativnu stanju čovjek počinje osjećati i shvaćati što je istinska Sloboda, iznutra postaje oslobođen od svrhe Životinjske prirode i od agresivnog utjecaja okružujućeg materijalnog svijeta. Postaje duhovno snažniji i počinje shvaćati da materijalni svijet nije njegov dom, te da je to agresivno i opasno okruženje za njegovu Dušu. Naravno, sve se to događa kad čovjek radi duhovne prakse na odgovoran način, kad sistematski nadzire svoju Životinjsku prirodu, kontrolira svoje misli i osjećaje, radi dobre stvari u vanjskom svijetu, to jest kada je potpuno uključen u razvoj sebe iznutra i kada akumulira dobra djela, misli i osjećaje. U pravilu, tek je nekolicina takvih ljudi.

Većina ljudi koji pokušavaju raditi duhovne prakse suočeni su s određenim iskrivljenjem koje se događa na nivou materijalnog mozga, točnije svijesti. To je ono što sam govorio ranije. Osim “svjetlosnih filtera-podosobnosti”, kroz koje prolazi informacijski tok iz Duše, postoje i tako zvani asocijativni “svjetlosni filteri” mozga. Suštinski, to su naše asocijacije u posudi memorije koja pohranjuje naša životna iskustva, utiske, i tako dalje. Prevladavajuća većina asocijacija je povezana s trodimenzionalnim svijetom. Stvar je u tome da je ljudska svijest od rođenja podešena da percipira ovaj trodimenzionalni svijet iako je ona programirana za različita stanja i modalitete. Mijenjajući stanja svijesti, čovjek se može prebaciti na druge programe percepcije.

Pa se tako događaju asocijativna iskrivljena kako mozak procesuira informaciju primljenu za vrijeme meditacije. Ako čovjek nije pripremljen za takvu informaciju u promijenjenom stanju svijesti (zbog nedovoljnog duhovnog rada ove Osobnosti), mozak će, dok prima informacije, dati rezultat na nivou asocijacija koje su tada dostupne u memoriji i prevladavajućim prioritetima poznatog svijeta. Drugim riječima, primljena informacija će biti iskrivljena od strane asocijacija materijalnog svijeta. Slično, ali u manjem stupnju iskrivljenja, događa se onima koji pokušavaju sistematski meditirati, ali malo rade na sebi u smislu praćenja misli Životinjske prirode.

Anastasia: To je problem. Ljudi koji počinju raditi duhovne prakse još ne razumiju u potpunosti njihov smisao i što to stvara uvjete za duševnu radost. Oni još ne razlikuju misli i osjećaje u svojoj svijesti: koji su iz Životinjske prirode, a koji dolaze iz Duhovne prirode. Više su svjesni radosti koju doživljavaju u okruženju materijalnog svijeta, jer imaju stečeno iskustvo toga. Duhovne prakse, za vrijeme kojih se događa kontakt Osobnosti i Duhovnog svijeta te razumijevanje što stvarna duhovna radost jest, kao i sve što je novo za

živuću Osobnost, traži aktivnu praksu, upornost, strpljenje, vjeru u sebe i osjećaj svrhe. Drugim riječima, dobivanje novog iskustva čak i u stanju svijesti koje je neuobičajeno za čovjeka.

Rigden: To je istina i razlog zašto je početnicima lakše percipirati osnovne informacije kroz asocijativne primjere, parabole i tako dalje. Još ću jedanput objasniti ono što sam rekao o svjetlosnim filterima koristeći maštu za bolje razumijevanje. Duša je kao čisti izvor, vrelo. Kada ti osjećaš Dušu, održavaš s njom stalni kontaktu kroz osjećaje, tada se u životu važna duhovna djela događaju, dobra djela i pomoć drugim ljudima dolaze, kao da netko pomaže odozgo. Sve se slaže jedno s drugim, čak i kada ti se čini da ti okolnosti nisu naklonjene. I što je najvažnije, tu podršku osjećaš i razumiješ na dubokoj razini, kao da je unaprijed znaš. Ali, kada Životinjska priroda počne diktirati svoja pravila igre, obično tiho i nenametljivo, izgubi se veza s Dušom — postane ometena. Slikovito rečeno, što je više tvoja pažnja zauzeta igrom Životinjske prirode, to je veća površina područja tog bistrog potoka koji postaje prekriven travom. Što dublje uroniš u svoje probleme, gledajući ih kroz prizmu Životinjske prirode, pokrivač postaje deblji. U skladu s tim, taj pokrivač još više ometa vezu između Osobnosti, Duše i Boga. Počinješ imati strahove koje ti sugerira Životinjska priroda, pojavljuje se nemir i postaješ opterećen brojnim problemima. Prestaješ shvaćati važnost duhovnog rada na sebi i počinješ nepravedno okrivljavati i vrijeđati ljude oko sebe. Ako to primijetiš, znaj da je to još jedan napad Životinjske prirode i neophodno je poduzeti hitnu akciju kako bi se uspostavila izgubljena veza s Dušom i kako bi se prošlo kroz nagomilanu debljinu pokrivača. Kada dođeš do bistre vode, ograničavajući problemi će nestati i jasno ćeš vidjeti svoj glavni cilj.

Osobnost je samo embrio individualne Svijesti mogućeg budućeg Duhovnog Bića. Sama po sebi ne predstavlja

ništa duhovno. Duša, međutim, sadrži veliki potencijal, ali bez spoja Duše s Osobnošću, taj potencijal može biti potrošen uzalud. Samo onda kad se, uvjetno rečeno, dogodi rezonancija vibracija, neka vrsta spajanja, „oplođenje“ Duše s Osobnošću, samo se tada rađa novo, besmrtno Duhovno Biće s individualnom sviješću i velikim duhovnim potencijalom. U tome leži značenje ljudskog postojanja: bilo da je to pobjeda Života ili poraz Smrću.

Anastasia: Pobjednik nije onaj kojemu je iza leđa smrt, nego onaj kojemu je iza leđa duhovni Život.

Rigden: Apsolutno. **Što je duhovni život?** Život je slijed događaja gdje je svaki trenutak poput karike u lancu, poput filmskih sličica, to jest snimka na koju su zabilježene sve misli i djela nekog čovjeka. Ponekad gledaš dobar film i utisci su ti pozitivni jer je većina sličica blještava i svijetla. Ponekad gledaš film koji ti stvori depresivno raspoloženje jer je većina njegovih slika tamna i sumorna. Važno je da tvoj životni film bude pun svjetla i jasnoće te da ima što više dobrih sličica. A svaka od tih sličica treba biti trenutak ovdje i sada. Kvaliteta svake sličice tvog životnog filma ovisi samo o tebi, jer ti si taj koji život čini ili vedrim ili tamnim, svojim mislima i djelima. Ne možeš izbrisati trenutak koji si proživio, ne možeš ga izrezati, i neće biti drugog kadra. Duhovni život bi bio zasićivanje svake sličice Dobrotom, Ljubavlju, dobrim mislima i djelima.

Važno je orijentirati svoj život prema Duhovnoj prirodi, raditi duhovnu praksu, širiti horizonte Znanja, ne pokoravati se provokacijama Životinjske prirode, i u sebi kreirati osjećaj istinske Ljubavi za Boga. I, naravno, češće činiti dobra djela, živjeti po Savjesti.To je svakodnevni rad i postupna pobjeda nad sobom. Sve ovo čini tvoj put, kojim nitko neće proći umjesto tebe i nitko neće obaviti taj duhovni rad umjesto tebe.

Anastasia: Jedanput ste rekli riječi koje su mi se urezale u pamćenje: **„Dušu za tebe nitko neće spasiti i nitko osim tebe neće obaviti taj duhovni rad“.** Molim vas, recite čitateljima kako čovjek treba pristupiti duhovnoj praksi ako iskreno želi svoje duhovno spasenje?

Rigden: Čovjeku koji teži ujediniti se sa svojom Dušom važno je svaku meditaciju tretirati kao najveću i najvažniju proslavu svog života. Također, kada se izvodi čak i dobro uhodana meditacija, potrebno je maksimalno uroniti u nju i svaki put pokušati dostići novi nivo njezine spoznaje. Tada će se čovjek razvijati, a ne stagnirati, za njega će svaka meditacija biti zanimljiva i nova u rasponu osjećaja te fascinantna u spoznavanju i savladavanju.

Mnogi pogrešno vjeruju da je dovoljno samo naučiti ovu ili onu tehniku meditacije, to je sve, trebalo bi im se dogoditi nešto dobro, kao u bajci. Ne, to je zabluda. Čovjek će se promijeniti nabolje samo kada on sam tome teži, kada duhovno postavi kao glavni prioritet svog života, kada svake sekunde kontrolira svoje misli, prati manifestacije Životinjske prirode, maksimalno ostvaruje dobra djela, živi samo s jednim glavnim ciljem — doći Bogu kao zrelo Duhovno Biće. Meditacija je alat pomoću kojeg moraš raditi dugo vremena kako bi učinio nešto dobro za sebe. Taj alat je mnogostran. Na primjer, čovjek neće biti sposoban u potpunosti shvatiti duhovnu praksu „Cvijet lotosa“ — cijeli život mu neće biti dovoljan. Bilo koja meditacija, kao i Mudrost, nema granica u svojoj spoznaji. Dosadno je raditi meditaciju onima koji su lijeni ili se uznose u ponosu: „Ja sam savladao ovu meditaciju, želim drugu.“ Još jednom ponavljam, meditacija je alat, i tko iskreno želi dostići duhovne visine i nije lijen raditi na sebi, može postići maksimum čak, i za vrijeme ovog života.

Anastasia: To je istina. Susrela sam mnogo ljudi koji su žurili promijeniti sebe i nisu gledali primjer nekoga

tko se već duhovno promijenio. Za njih je vrlo važno da imaju primjer nekoga tko već živi u skladu s duhovnim kanonima i načinom razmišljanja. I to ne negdje vani, nego ovdje, u istim uvjetima kao i oni. Za mnoge je to važno. Takvi ljudi vjeruju da će, ako vide sličan primjer, to značiti da i oni mogu tako živjeti.

Rigden: Već sam rekao da je za ljude tipično da oponašaju i da imaju asocijativno razmišljanje. No važnije je da ti sam postaneš Čovjek, a ne da trošiš dragocjeno vrijeme tražeći nekoga tko teži tome istom. **Puno veću korist čovjek, kao Osobnost, može donijeti sebi i društvu kada sam postane primjer drugima.** Radeći na svojim unutarnjim problemima, savladavajući prepreke svoje Životinjske prirode, a istovremeno živeći za dobro ljudi, čovjek gradi svoj put. Sve je u rukama čovjeka. Žudnja i nastojanje ne ovise o vanjskim faktorima života. Iz nekog razloga, ljudi žive u iluziji da bi ih netko trebao voditi i da bi sve trebao učiniti za njih i samo će tada oni biti sposobni živjeti sretno. Svi čekaju vođu izvana. Ali čovjek, kao i društvo u cjelini, se ne bi trebao fokusirati na vanjsko, materijalno, nego bi trebao biti vođen od unutarnjeg, duhovnog. Postoji priča u vezi ovoga, priča o sretnom i bogatom čovjeku.

„U jednom selu živio je jedan Čovjek. Isticao se od drugih po tome što je živio u siromaštvu, ali je živio u sreći, nesebično pomažući drugima, dajući onoliko koliko je mogao. Ponekad je davao riječi, a ponekad djela.

Čule su se glasine da taj čovjek, kada je sam, slavi Boga, iskreno Mu zahvaljujući za svo bogatstvo koje mu je dodijelio. Te je glasine čuo jedan poznati svećenik. Svećenik je odlučio posjetiti Čovjeka i istražiti koji su to bogati darovi na kojima on zahvaljuje Bogu.

Ušao je u njegovu oronulu kolibu i rekao: „Dobar ti dan.“

Čovjek je odgovorio sa smiješkom: „Ja se uistinu ne sjećam dana koji za mene nije bio dobar.“

Svećenik je bio iznenađen odgovorom jer mu nitko nije odgovorio na taj način, pa je odlučio pozdraviti na drugi način: „Ja se samo nadam da ti je Bog dao sreću.“

Čovjek se također iznenadio pa rekao: „Ali ja nikada nisam ni bio nesretan.“

Svećenik je pomislio kako taj siromašni čovjek jednostavno nije bio naučen kako se treba ponašati i kako treba voditi razgovor na „visokoj razini“.

Rekao je: „O čemu ti pričaš? Ja ti samo želim sreću u životu.“

Čovjek se još više iznenadio i iskreno odgovorio: „Ali ja nikada nisam imao zlu sreću, dobri čovječe.“

Svećenik je shvatio da taj čovjek ne prepoznaje njegovu značajnu osobu te je krenuo požurio prijeći na stvar: „Dobro, u redu. Ja ti želim sve ono što ti sam sebi želiš.“

„Ono što ja želim za sebe? Ali meni ništa više nije potrebno. Ja imam sve što želim.“ — odgovori mu čovjek.

„Kako to misliš?“ — sada je bio red na svećeniku da se iznenadi. „Ali ti živiš u siromaštvu. Čak i bogatim ljudima je potrebno mnogo stvari, a kada dobiju to što žele, žele još više, a kamoli ne siromašni.“

Čovjek je rekao: „Ti ljudi su nesretni jer traže zemaljsku sreću i žive u strahu od gubitka svojih iluzija. Nesretni su oni koji svoju sreću traže u iluzijama ovog svijeta. Postoji samo jedna istinska sreća — a to je da si čvrsto ujedinjen s Bogom i da živiš po Njegovoj volji. Ja ne tražim privremene stvari i dobrobiti jer sam zahvalan na onome što imam i što mi je u životu Bog dao. Svjesno prihvaćam sve, i ono što ljudi zovu srećom i ono što ljudi zovu patnjom. Zahvaljujem Mu što me obdario tako bogatim darovima.“

Svećenik mu podrugljivo odgovori: „Ali Bog ti nije dao ništa. To znači da Mu ti zahvaljuješ ni na čemu.“

Čovjek je rekao: „Bog vidi sve moje izazove i sve prilike za mene i uvijek mi daje ono što će omogućiti moj duhovni rast.“

Svećenik je upitao: „Kako onda živiš?“

Čovjek mu odgovori: „Moja jedina briga u toku

dana je da čvrsto budem povezan s Bogom i da živim u skladu s Njegovom voljom, da moj *život* bude potpuno ujedinjen i usklađen s voljom Božjom. Tako prolazi moj dan, a svake noći kada idem spavati, ja idem Bogu.“

„Gdje si našao Boga?“ — upita svećenik.

Čovjek odgovori: „Našao sam Ga na mjestu gdje sam pronašao Istinu kada sam, poput odjeće, ostavio sve stvari ovoga svijeta na obalama svojih sumnji i ušao u Njegove vode dobrih misli i čiste Savjesti.“

Svećenik je oklijevao jer nikada nije susreo tako siromašnog čovjeka koji bi govorio takve riječi. „Reci mi, govoriš li ti to iz svog vlastitog uvjerenja? Hoćeš li to isto misliti ako ti Bog pošalje Dušu u pakao?“

Čovjek je slegnuo ramenima i rekao: „Svaki dan se držim Boga neodvojivim zagrljajem moje Duše. Moja iskrena Ljubav prema Njemu je neizmjerna. Moj je zagrljaj tako jak, a Ljubav prema Njemu tako bezgranična, da gdje god bi me Bog poslao, i On bi tamo bio sa mnom. A ako je On sa mnom, čega da se bojim? Život je za mene tamo gdje je On. A ako će On biti sa mnom, zašto bih se trebao ičega bojati? Moj život je tamo gdje je On. Za moju Dušu bi bilo ljepše izvan Neba s Bogom nego na Nebu bez Njega.“

„Dobro, tko si ti?“ — svećenik je upitao s iznenađenjem i strahom.

„Tko god da jesam, sretan sam i svoj život ne bih mijenjao za živote i bogatstvo svih zemaljskih vladara. Svaki čovjek koji zna kako biti gospodar sebe, koji zna kako upravljati svojim mislima i koji zna tko je on u snažnom zagrljaju Ljubavi prema Bogu, je najbogatiji i najsretniji čovjek na ovom svijetu.“

„Reci mi, siromašni čovječe, tko te naučio takvoj Mudrosti?“ — upita svećenik.

„Ja imam samo jednog učitelja, Boga. Svaki dan svoga života pokušavam napraviti malo dobra u ovom svijetu. Molim se i vježbam imati ispravne misli. Istovremeno, vodim brigu o jednoj stvari: da budem čvrsto ujedinjen s Bogom i Njegovom beskrajnom Ljubavlju za mene. To

me čini duhovno jakim. Upravo je život u toj Ljubavi ono što me uči svemu.“ — reče čovjek.“

Svaki čovjek je prvenstveno Osobnost odgovorna za sve ono što čini i izabire u svom životu. Većina ljudi razumije što odgovornost jest. Preuzimaju odgovornost svaki puta kad rješavaju mnoge kućne, financijske i druge probleme. U osnovi, oni čine ovaj napor ne za sebe, nego za svoje obitelji, za budućnost svoje djece, unuka, za svoje prijatelje i tako dalje. Pa je tako, u duhovnom smislu, zadatak svakog čovjeka da preuzme odgovornost za svoju vlastitu duhovnu sudbinu i da učini sve moguće i nemoguće da se ujedini s Dušom i pronađe stvarnu Slobodu od materijalnog svijeta. Nema potrebe da se na ikoga čeka, treba djelovati sam, započevši sa samim sobom. Ti sam moraš biti dobar primjer drugima, tada nećeš čekati pozitivne promjene u tebi i u društvu.

Anastasia: Istina je u vašim riječima. Ona duboko dira Dušu. Duhovna ljubav, koja nema niti mjeru niti granicu, sve osvaja. Znate, primijetila sam da čitaoci svih starosnih dobi pitaju isto pitanje: „Što je istinska Ljubav?“ Imajući na umu informaciju koju ste ranije dali o ovom pitanju, sada razumijem da je pojam Ljubavi jako iskrivljen u značenju i suštini. Gdje god se pogleda, postaje poprilično jasno da u današnjem svijetu skoro kod svih ljudi postoji nedostatak stvarnog osjećaja ljubavi — kod djece, tinejdžera, mladih, starih, samaca, oženjenih ljudi i ljudi koji nisu vezani brakom.

Rigden: Neću reći da su ključevi ovog koncepta u potpunosti izgubljeni. Oni su skriveni u slojevima razumijevanja i pod oklopom materijalističkog pogleda na svijet. Da bi ih ljudi našli, potrebno je da znaju što uopće traže. Važna stvar u potrošačkom društvu je ta da se uvjeri ljude da oni ne mogu naći te ključeve i da žive bez tog Znanja u patnji vođeni samo životinjskim instinktima. Zašto? Zato što istinska Ljubav oslobađa

čovjeka iznutra i daje mu najdragocjeniji poklon s nebesa — stvarnu Slobodu od ovog materijalnog svijeta. To je vrlo moćna sila koja budi Dušu. To je direktni put ka Bogu.

Anastasia: Možete li još nešto reći o tome, barem o onome što se može reći otvoreno? Postoji mnogo pametnih ljudi kojima će i nagovještaj biti dovoljan, savjet o smjeru koji bi oni mogli potražiti tako da mogu neovisno doći do razumijevanja suštine ove stvari, a sve kako bi mogli naći ključeve.

Rigden: Mogu objasniti i detaljnije, naravno... Na nesreću, ljudi smatraju da je ljubav sve: od sebičnog instinkta „alfa mužjaka“ i „alfa ženke“ do odnosa između supružnika, roditelja i djece te moralne odgovornosti ispred svoje rodbine, društva, zemlje i tako dalje. Ali sve su ovo konvencije. Istinska Ljubav je puno veća sila nego što ljudi zamišljaju.

Moglo bi se reći da je trenutno razumijevanje ljubavi ograničeno u umovima većine ljudi od strane predložaka iz djetinjstva. Za mase, to je većinom igra unutar određenih konvencija lokalnih tradicija. Društvo je uvijek posjedovalo informaciju koja je istovremeno dostupna i nedostupna javnosti. Pristupačne informacije su se fokusirale na vladu i javne interese. Ona je bila proširena među masama kako bi se slijedio određeni uzorak ponašanja koji je po volji struktura koje posjeduju te ograničene informacije. Povjerljive informacije su bile korištene naširoko u različitim strukturama povezanih s moćima okultnog i religijskog smjera. One su bile bazirane na znanju o nevidljivom svijetu koje je sposobno učiniti da te elite zadobiju dodatne moći i utjecaj nad masama.

Važna uloga o ovim informacijama je dana jednoj od najmoćnijih energija u ljudskom tijelu, uvjetno je nazovimo seksualna energija. Pristupačnost informacija

o ovome u pravilu je ili zapetljana u Životinjsku prirodu čovjeka, ili je ograničena tabuima vrlo primitivnih objašnjenja koja odvlače ljude daleko od suštine tog pitanja. Kao rezultat toga, čovjek padne ili u gorljivu požudu ili pati od mentalnog samo-kriticizma i pretjeranog ograničenja za vrijeme izboja ove energije. To se događa jer on ne razumije svoju prirodu i nedostaje mu dovoljno znanja o ovoj sili. U oba slučaja čovjek završava ne dobivajući dugo očekivanu sreću i dugo očekivani mir, nego osjeća prazninu i iscrpljenost.

Seksualna energija je jedna od najmoćnijih sila koja ima utjecaj na čovjeka. Njena se moć može vidjeti ako pratimo svjesne ili podsvjesne interpretacije želja u mislima čovjeka. Jednostavnije rečeno, kada bi ljudi promišljali o spasenju svoje Duše za vrijeme dana onoliko koliko razmišljaju o seksu, svi bi već odavno bili sveci. Sila je sila, i sve ovisi o tome tko je koristi i kako, odnosno na što fokusira svoju pozornost. Ako je čovjek koristi u svrhu dominacije Životinjske prirode, ona se pretvara u kult samovažnosti, požude, agresije i dokazivanja da je netko „alfa mužjak“ ili „alfa ženka“. U potrošačkom se društvu sve svodi na to, kao u dječjoj igri, na neiscrpno posjedovanje najljepše igračke koju svi žele. Nakon što čovjeku dosadi ova igračka, započinje potragu za novom, prekrasnom igračkom, sve dok ne vidi nešto bolje. Nema kraja tim željama. Primijeti da su iste želje, to jest posjedovanje najboljeg i najljepšeg, manifestirane i kod muškaraca i kod žena i u drugim područjima: auti, stanovi, odjeća i tako dalje. Korijen svega ovoga je Životinjska priroda, koja uvijek traži moć i posjedovanje privremenog, konačnog i zemaljskog, a u globalnom smislu pobjednik je Životinjski um koji na taj način, s još jednim setom iluzija, čini da ljudi troše svoju životnu energiju i da daju pozornost na smrtno, umjesto da se fokusiraju na svoje duhovno spasenje.

Anastasia: Ljudi svojom pozornošću hrane svog neprijatelja, koji ih u biti ubija.

Rigden: Da... Za svakog inteligentnog čovjeka logično je pretpostaviti da, pošto ima seksualnu energiju i ona je manifestirana, ne samo u vezi s instinktom razmnožavanja, nego također ima snažni fiziološki utjecaj na čovjeka tokom života. To znači da njezina kreativna sila zauzima važno mjesto u vidljivoj i nevidljivoj strukturi čovjeka. Naposljetku, što je izboj hormona? To je oblikovanje kemijskih spojeva koji potječu od rada energija, odnosno naprednije fizike. A aktivator je misao. Usput rečeno, riječ hormon (hormao), kada se prevede s grčkog, znači upravo „Ja pobuđujem“, to jest „Ja provodim u djelo“. Hormoni, kao biološki aktivne supstance, počinju proizvoditi promjene u organizmu imajući utjecaj na sve vitalne procese u tijelu i ovdje govorimo o onome što je ljudima poznato na nivou fiziologije, to jest vidljivog svijeta, vidljive materije. Sada zamislite što ta sila predstavlja nevidljivom svijetu u kojem se događaju fini efekti i transformacije i iz koje je sve rođeno. U duhovnom aspektu, seksualna energija je sila i provodnik najdubljih osjećaja, u svijet misterija Vrhovnog. To posebno znanje je predstavljeno u mnogim tradicionalnim religijama i vjerovanjima naroda cijelog svijeta. Objasnit ću detaljnije.

Istinska Ljubav je najdublji osjećaj čovjeka, koji se ne može izraziti riječima. To je sila Duše, stanje Ljubavi za Boga. Istinska Ljubav među ljudima započinje kad jedan čovjek doživi najdublje osjećaje za Dušu drugog čovjeka, kada, kako kažu, čovjek vidi suštinu drugoga i kada postoji „čuđenje u tišini“.

Vidiš li razliku? To je stanje drugačije od uobičajenog zajedničkog seksualnog izboja ljudi koji su pod dominacijom Životinjske prirode, kada čovjek ima želju posjedovati, dominirati i koristiti drugog čovjeka za vlastite sebične svrhe. Ono je značajno različito od psihološkog koncepta koji se izražava kao dominacija nekog trenutnog raspoloženja, nesigurnog osjećaja ili želje. Sve se ovo događa kad je čovjek pod iluzijom

da on, navodno, dominira nekim i daje sve od sebe, ali ne dobiva recipročan osjećaj, kada on demonstrira konstantnu patnju u svom ponašanju u ime nekog izmišljenog ideala, iako u praksi ne doživljava stvarnu, nesebičnu Ljubav, nego pokušava pokazati svoj alfa značaj sebi i drugima. U odnosima se sve to, prije ili kasnije, pretvara u krivo razumijevanje i napetost, generira se mržnja jer ništa nije bazirano na stvarnom, dubokom osjećaju, nego na željama Životinjske prirode. Čovjek počinje kriviti sve osim sebe. Sve to pokazuje da on time utvrđuje svoj Ego i da ne zna Voljeti nego takvu Ljubav zahtijeva za sebe — „rat i mir počinje“ prije svega u svijesti. Problem je što čovjek ne želi stvarno raditi na sebi kako bi proizveo pravu duhovnu Ljubav, tu istu Ljubav koju njegova Duša osjeća za Boga. Naposljetku, brzi duhovni rast Osobnosti je kao voda za suhu biljku.

Istinska Ljubav je velikodušan, unutarnji poklon koji jedan čovjek daje drugom zbog obilja najdubljih osjećaja. Takva se Ljubav može dati onda kad zaboraviš na sebe. Za takvu se Ljubav kaže da je strpljiva, nezavidna, opraštajuća, oslobođena ponosa, oslobođena traženja ičega za sebe i oslobođena ikakvog zla.

Istinska Ljubav obnavlja jedinstvo Duša. Čovjek koji voli, vidi više od površinske ljepote, to jest mentalne i fizičke ljepote drugoga, njegovih talenata i sposobnosti. On vidi ljepotu njegove Duhovne prirode, ljepotu njegove Duše. On tada vidi drugog čovjeka iz potpuno drugog kuta. I u tom čovjeku se događa primjetna transformacija. Zamisli čovjeka koji se prema vanjskom svijetu ponaša agresivno. Odjedanput se desi da netko u njemu ne vidi zlog čovjeka nego dobrog, umjesto njegovih loših kvaliteta primjećuje dobre kvalitete, to jest primjećuje duhovnu ljepotu koja se u njemu nalazi, ali trenutno nije dominantna u njegovoj svijesti. Zahvaljujući ovom osjećaju, taj čovjek se počinje mijenjati nabolje, s punom sviješću u kaležu punom Ljubavi. Ljudi koji

žele slijediti duhovni put ne bi smjeli čekati da netko dođe i da ih iskreno voli. Trebali bi naučiti kako otkriti Ljubav unutar sebe, prema sebi, prema Bogu i Duši, a onda će se to reflektirati na okružujući svijet. To će im omogućiti da sve ljude vide iz perspektive duhovne ljepote. A sve je, zapravo, bliže ljudima nego što oni mogu zamisliti.

Anastasia: Da, stječe se utisak da je izgubljeno znanje o tome što je istinska Ljubav. Masama su ostavljene tradicije, ali bez razumijevanja suštine: na primjer u pravoslavnoj tradiciji, za vrijeme svadbe postoji molitva u kojoj se moli da milost s nebesa siđe i pomogne muškarcu i ženi koji su odlučili sjediniti svoje sudbine kako bi transformirali ljudski odnos u nebeski. Imajući na umu ono što ste upravo rekli, to nisu samo riječi.

Rigden: Apsolutno. Poanta je u samoj suštini: misteriji Duše. Kada dvoje ljudi pokazuje Istinsku Ljubav jedan prema drugome, kada su ujedinjeni u svojim najdubljim osjećajima, tada čak i fizičko sjedinjenje („tjelesna komunikacija ili veza ljudskog mesa“) pomaže, kako kažu u pravoslavlju: „otkriti im pravu misteriju tog čina koji dolazi od Boga i koji dovodi do Njega“. To je „čudo koje nadmašuje sve odnose i sva prirodna stanja“. Ovo ima duboko značenje i u ovoj je misteriji stvarno skrivena ogromna sila. Upravo je Duh ovdje primaran, ne materija. Materija je samo dodatno sredstvo.

Anastasia: Da, Ljubav sve osvaja...Moram vam postaviti još nekoliko pitanja koje pitaju čitatelji koji su u ovom trenutku, na sreću, još uvijek tradicionalni: je li moguće da se današnji čovjek promijeni?

Rigden: Da. Radi se o tome da čovjek ne zna puno o svojim sposobnostima.

Anastasia: Što može čovjeka sprječavati od spoznavanja svojih sposobnosti?

Rigden: To je zbog straha od Životinjske prirode — strah od nepoznatog, koji uzbuđuje maštu većine. Ali taj strah postoji sve dokad nepoznato ne postane poznato. Kako bi spoznao nepoznato, moraš najprije biti zainteresiran za to. A onda moraš proširiti raspon svog razmišljanja. Kako čovjek može vidjeti išta novo ako apsorbira samo ono što mu je poznato i ako postavlja ograničavajuće okvire za dolazeće informacije? Uzak pogled i nedostatak dubokog razumijevanja svijeta također stvara strah u čovjeku (od Životinjske prirode) od dolaska u kontakt s Vječnim i gubljenja tog privremenog kojeg sad ima, slikovito rečeno, gubljenja one iste grane koje se čovjek držao u onoj priči koju sam spomenuo ranije.

Anastasia: Rekli ste da kako bi nešto spoznao, potrebno je barem pokušati početi to spoznavati.

Rigden: Da. Upravo zbog toga su drevni mudraci imali običaj reći da kako bi spoznao svijet, moraš prvo spoznati sebe, a da bi spoznao sebe, moraš se maknuti od uobičajenih uzoraka percepcije. Naposljetku, naš unutarnji svijet je puno veći i zanimljiviji nego što smo navikli o tome razmišljati. Njegova ljepota, raspon i dubina ne mogu biti spoznati samo uobičajenom percepcijom. Poniruć u dubine nepoznatog za vrijeme meditacijske prakse, čovjek može vidjeti i osjetiti ono što je oduvijek bilo s njim i ono što daje sveobuhvatno razumijevanje svijeta. Najdublji osjećaji (takozvano *šesto čulo*, osjet intuicije, koji se može razviti određenim meditativnim praksama) dozvoljavaju da se percipira više informacija nego što to može svijest limitirana logikom. Oni pružaju široko znanje o svemu iz perspektive Promatrača Duhovne prirode.

Naposljetku, stvaran svijet, a ne uzak spektar kojeg mi vidimo, toliko je višestruk i varirajući da je iracionalno proučavati ga iz perspektive trodimenzionalnog prostora. Multidimenzionalna struktura čovjeka omogućava Promatraču iz Duhovne prirode da radi u promijenjenim

stanjima svijesti i da bude na različitim mjestima u isto vrijeme. To čovjeku omogućava da bude u različitim alternativnim stanjima, dimenzijama, drugim riječima, „da može vidjeti“ ili imati različite opcije u različitim stvarnostima. Ta različitost potencijala „nerealnosti“ je manifestirana sve dok Promatrač ne učini određeni izbor. Izbor manifestira jednu od međupovezanih stvarnosti s kojom meditator dolazi u rezonanciju. Drugim riječima, dok je čovjek u meditaciji, on mijenja stvarnosti svojim izborom. Meditacija je poput života u kojoj osobni izbor kreira ovu ili onu budućnost.

U tome nema ničega iznenađujućeg. To je različito od današnje neistražene fizike. Dakako, istraživanja u tom smjeru su poduzeta. Razumijevanje ili razrješenje određenih znanstvenih pitanja generira još više pitanja. Na primjer, odgovori koje kvantna fizika pronalazi otvaraju pitanja u biokemiji, biofizici i tako dalje kroz kompleksni lanac međupovezanosti i međuovisnosti ovog teškog svijeta. Poznato je da je makrokozmos odraz mikrokozmosa, pa kako bi se shvatila makro-struktura, mora se početi s proučavanjem i razumijevanjem mikrokozmosa.

Anastasia: Eksperimenti su pokazali da čovjek, zahvaljujući svojim sposobnostima, može promijeniti polarizaciju svjetlosnih zraka, elektromagnetskog polja i osobine vode, kao i odraziti lasersku zraku, pročitati informacije s drugih objekata i tako dalje. Ako pogledamo u ljudske sposobnosti koje znanost danas može dokazati, shvaćamo da nije dovoljno proučavati samo vidljivo nego, ono što je još važnije, nevidljivu strukturu čovjeka?

Rigden: Nedvojbeno. Svaki materijalni objekt se sastoji od seta kemijskih elemenata. Ako govorimo o čovjeku, onda njegovo tijelo sadrži cijelu tablicu Mendeljejeva, ali i mnogo drugih, neotkrivenih kemijskih elemenata. Ako se udubimo u mikrokozmos čovjeka, pronaći

ćemo da će se broj kemijskih elemenata smanjiti, a da će njihova interakcija postati kompleksnija. Na primjer, ako dođemo do veličine molekule, vidjet ćemo da je broj kemijskih elemenata smanjen na samo njih nekoliko. S daljnjim ulaskom u mikrokozmos atoma, kemija nestaje i preostaje samo kvantna fizika na nivou čestica. Elementarne čestice pokazuju osobine ograničenog stanja: jedna te ista čestica može biti materija (čestica) pod određenim okolnostima, ali može biti i energija (val). Osim tih, otkrivaju se i druge iznenađujuće osobine. Na primjer, interakcija čestica bez obzira na udaljenost i transfer energije. Možemo reći da je i kvantna fizika također limitirana: ona stoji na pragu dva svijeta, gdje se materija (čestica) transformira u energiju (val).

S daljnjim poniranjem, kvantna fizika nestaje, a počinje potpuno novi, nepoznati svijet, multidimenzionalni svijet energija. Ako idemo još dalje, dolazimo do svijeta informacija koji se sastoji od temeljnih građevnih blokova informacija spomenutih ranije. Još dalje počinje svijet informacija koji formira materiju, oblik i sam život.

Tu se nalazi paradoks, ja bih to tako nazvao. Paradoks čovjeka. Na primjer, uzmimo jednog sredovječnog čovjeka koji teži 70 kg i visok je metar i 70 cm. Ako zajedno stavimo sve elementarne čestice koje čine tog čovjeka, one neće ispuniti niti naprstak, a njihova težina će biti manja od jednog grama. Ali ako preraspodijelimo elementarne čestice u skladu s informacijskom strukturom tog čovjeka u danom trenutku vremena i u danom prostoru, dobit ćemo sredovječnog čovjeka teškog 70 kg i visokog metar i 70 cm.

Anastasia: To je iznenađujuće…

Rigden: Pitanje je: što se događa s njegovom masom i njegovim volumenom?

Anastasia: Možda ista stvar koja se događa s rupom u krafni kad se krafna pojede… Znači li to da je težina čovjeka također iluzija? Ili, što kreira iluziju težine tog čovjeka, odnosno što nam sugerira da je nešto teško?

Rigden: Na to pitanje postoji odgovor, ali on je izvan shvaćanja današnje fizike. Odgovor je baziran na znanju o informacijskim građevnim blokovima svemira o kojima sam govorio ranije.

Idemo to reći ovako: različiti građevni blokovi informacija su kreirani u skladu s određenim „planom“. Kao rezultat toga, iz istih kemijskih elemenata su formirani različiti oblici „žive“ i „nežive“ materije. Različite opcije rasporeda informacija i različito primarno porijeklo energija u procesu opservacije je kreirano od, reći ćemo to tako, Super-Promatrača s druge strane. Ljudi Ga zovu Bog, Kreator, Vrhovna inteligencija, Onaj koji, u skladu s mitologijama naroda svijeta, stvara Svemir i njime upravlja. Upravo o tom Super-Promatraču ovisi kako će se kombinirati informacije i koje će od energija ili njihovih komponenata biti pretvorene u elementarne čestice, a zatim, što će točno biti manifestirano i kreirano u materijalnom svijetu, kamen ispod tvojih nogu ili zvijezda iznad tvoje glave. Sve oko nas, uključujući i nas same, je sastavljeno od jednih te istih elemenata, ali oni su povezani u skladu s različitim programima. Ti informacijski programi su samo manifestacija plana Onoga Tko kreira sve. Oblik i kombinacije su različite, ali ipak sve je međusobno povezano jedno s drugim. Sve „živuće“ i sve „neživuće“ je u interakciji. To je Njegova volja, to je Njegova ideja.

Čovjek sadrži česticu Onoga Tko kreira sve. Ljudi je zovu Duša. Njeno postojanje u ovom obliku (porobljeno u materiji) je dio Njegovog plana, jer nema smisla kreirati nešto bez promatranja onoga što je kreirano. Pa isto tako, kao što je vrijedno za čovjeka da promatra svoju duhovnu transformaciju, tako je isto za Boga vrijedno

da promatra Duše. Vrijedan je onaj koji se vratio Njemu. U isto vrijeme, čovjeku je dana sloboda izbora, te on može izabrati bilo koji put, ali sve je privremeno i smrtno osim puta ka Vječnosti. Upravo je Osobnost ta koja duhovnim razvojem i spojem s Dušom postaje Promatrač iz Duhovne prirode koji, poput Kreatora, zahvaljujući svom vlastitom promatranju može promijeniti mnoge stvari u materijalnom svijetu. Može promijeniti ne samo svoju sudbinu, nego i sudbine drugih ljudi i kreirati promjene u svijetu oko sebe.

Anastasia: Kako Promatrač može učiniti promjene svojim promatranjem?

Rigden: Da bi odgovorio na ovo pitanje jasno, idemo na put u kvantnu fiziku. Što više znanstvenici proučavaju ovakva pitanja, prije će doći do zaključka da je u svijetu sve povezano i da postoji nelokalno. Na primjer, elementarne čestice su isprepletene. Prema teoriji kvantne fizike, ako se isprovocira istovremena formacija čestica, one više neće biti u stanju „superpozicije“, to jest na mnogo mjesta u isto vrijeme. Promjena stanja jedne čestice će dovesti do *trenutne* promjene stanja druge čestice bez obzira na njihovu udaljenost, čak i kada ta udaljenost prelazi raspon djelovanja svih prirodnih sila poznatih suvremenom čovječanstvu.

Anastasia: Što je tajna ove trenutne međupovezanosti?

Rigden: Objasnit ću. Idemo pogledati u elektron. On se sastoji od informacijskih građevnih blokova (ili Po-a, kako su bili zvani od strane drevnih naroda), koji definiraju njegove glavne karakteristike i određuju njegov unutarnji potencijal, između ostalog. Prema suvremenim teorijama, elektron se kreće oko jezgre atoma kao po nekoj „stacionarnoj orbiti“ (orbitalama). Da budemo specifični, njegovo kretanje je predstavljeno ne u obliku materijalne točke s određenim definiranim

putem, nego u obliku elektronskog oblaka, a to je uobičajena slika elektrona koja je „razmrljana“ preko cijelog volumena atoma. Elektronski oblak, kao takav, nema jasne granice. Orbita (orbitala) se ne odnosi samo na kretanje elektrona po posebnoj liniji, nego i kao određeni dio prostora područja oko jezgre atoma koji ima najveću vjerojatnost lokacije elektrona u atomu (atomska orbitala) ili u molekuli (molekularna orbitala).

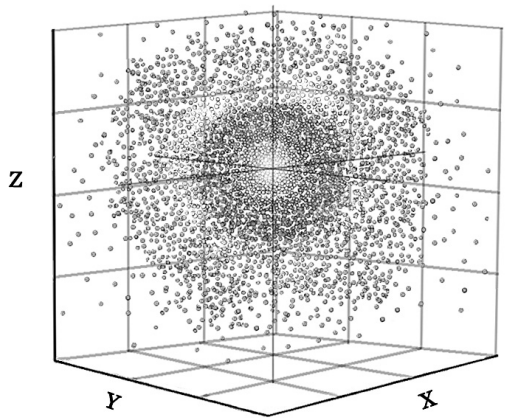

Slika 2. ***Elektronski oblak atoma vodika:*** *područje trodimenzionalnog prostora oko jezgre atoma gdje je spremljena najveća vjerojatnost nalaženja lokacije elektrona.*

Razlika između unutarnjeg potencijala i vanjskog naboja kreira takve orbitale. Kvaliteta unutarnje energije potencijala karakterizira materijalni objekt. Drugim riječima, koristeći jezik suvremene znanosti, takve elektronske orbitale atoma određuju električne, magnetske i kemijske osobine atoma i molekula, te većinu osobina čvrstih, materijalnih tijela, ovisno o broju i poziciji elektrona u njima. Oblik elektronskog oblaka, kakvog se sjećamo sa satova kemije u školi, može varirati.

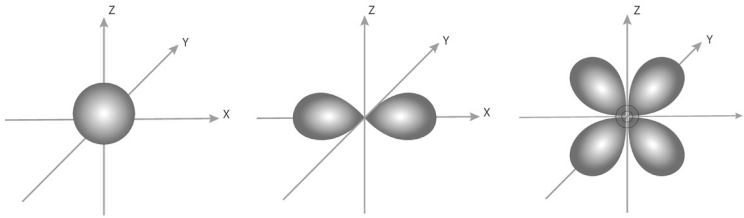

1 2 3

Slika 3. ***Različiti oblici elektronskog oblaka*** *(„geometrija“ kvantne kemije):*

1) *s-orbitala – elektronski oblak u obliku lopte (znak kruga);*
2) *p-orbitala – oblik bučice ili dvostruke kruške (znak beskonačnosti);*
3) *d-orbitala – oblik četverolisnog cvijeta (znak kosog križa).*

Tako elektron može postojati u dva stanja simultano, **kao čestica i kao val.** Može se manifestirati na različitim mjestima u isto vrijeme, u skladu s kvantnom fizikom. Nestajući iz orbite, elektron se kreće *trenutačno*, to jest nestaje ovdje i pojavljuje se u drugoj orbiti.

Najzanimljivija stvar je ona koju znanstvenici još ne znaju. Za primjer uzmimo atom vodika, koji je sastavni dio vode, živih organizama i prirodnih resursa. Vodik je jedan od najučestalijih elemenata u prirodi. Orbitala koja okružuje jezgru atoma vodika je sferično oblikovana. To je ono što današnja znanost može detektirati. Međutim, znanstvenici još uvijek ne znaju da je **sam elektron uvrnut u spiralu** (zavojnicu). *Ta zavojnica može biti orijentirana lijevo ili desno, što ovisi o području naboja na njoj. Zahvaljujući tom spiralnom obliku i promjeni područja naboja, elektron se lako može mijenjati iz stanja čestice u val i obrnuto.*

Evo slikovitog primjera. Zamisli da imaš naranču. Nožem ukloniš svu njenu koru u krug, poput spirale krećući se po njenim vrhovima, uvjetno rečeno iz točke A u točku B. Odvojena narančina kora će biti savinuta

u sferični oblik, odražavajući konture naranče. Ako se takva kora istegne, postat će kao uže. U našem slikovitom primjeru, kora naranče predstavlja zavojnicu elektrona na čijoj se površini nalazi vanjski naboj u području točke A, dok se unutarnji naboj nalazi na području točke B s unutarnje strane, to jest na bijeloj površini kore. Bilo koja vanjska promjena u točki A na narančastoj strani kore dovest će do trenutačne unutarnje promjene, na točki koja je locirana na bijeloj strani kore ispod točke B, ali ta će promjena biti suprotna po sili i utjecaju. Čim se smanji vanjski elektronski naboj, spirala se izduži pod utjecajem unutarnjeg potencijala i elektron se mijenja u val. Kada se pojavi vanjski naboj koji se formira zbog interakcije valova s materijom, zavojnica se stisne i elektron se ponovo vrati u stanje čestice. U čestičnom stanju elektron ima negativni vanjski naboj i ljevostranu zavojnicu. Kada je elektron u valnom stanju, on ima pozitivni vanjski naboj i desnostranu zavojnicu. Cijela se transformacija događa zbog ezoozmosa.

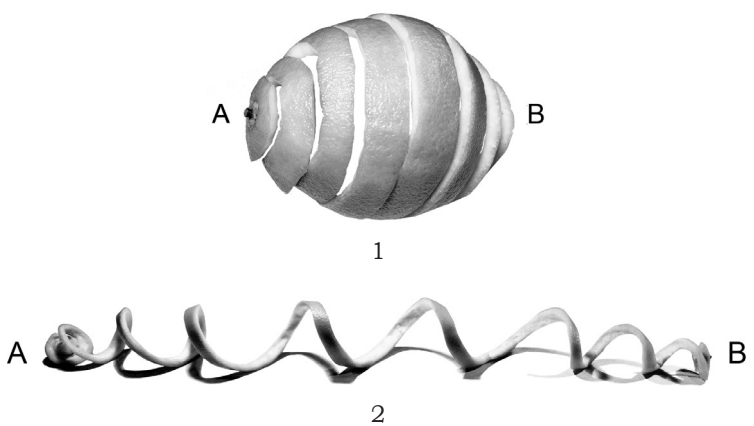

Slika 4. ***Slikoviti primjer transformacije elektrona iz čestice u val:***
1) stanje čestice; 2) stanje vala.

Ako se stvore određeni tehnički uvjeti, tada Promatrač iz trodimenzionalnog svijeta može vidjeti česticu, ali Promatrač iz perspektive viših dimenzija, koji bi naš materijalni svijet gledao u obliku energije, mogao bi promatrati i drugu strukturu elektrona, odnosno informacijski građevni blokovi koji čine elektron pokazali bi samo osobine energijskih valova (ispružene zavojnice). Osim toga, taj val bi bio beskonačan u prostoru. Jednostavno rečeno, pozicija elektrona je takva da bi on bio lociran posvuda u materijalnom svijetu.

Anastasia: Želite li reći da on postoji, bez obzira vidimo li ga mi kao Promatrači trodimenzionalnog svijeta ili ne?

Rigden: Da. Kako bismo ovo shvatili, uzmimo u obzir drugi primjer, primjer s ogledalom. Uzmimo da nekoliko temeljnih informacijskih građevnih blokova formira strukturu koja predstavlja nekakav objekt. Stavimo ga u sredinu sobe u kojoj se nalazi velik broj ogledala postavljenih pod određenim kutom, tako da se taj predmet odražava u svakom od ogledala. Mi to vidimo, i stoga informacija o njemu postoji u našim umovima. Informacija o predmetu postoji simultano na nekoliko mjesta, to jest ogledala. Ako uklonimo jedno ogledalo, više nećemo vidjeti taj predmet na tom mjestu. Ako vratimo ogledalo, predmet će se ponovo pojaviti u ogledalu. To znači da informacija o predmetu u sredini sobe nije nestala. Mi vidimo predmet pod određenim uvjetima kao manifestaciju informacije i jedanput kad se uvjeti promijene (maknemo ogledalo), mi predmet više ne vidimo. Ovaj predmet nastavlja postojati na svom mjestu u smislu informacije. Odraz može imati kontinuirani tijek, što znači da taj predmet postoji u svakoj točki te sobe (ne samo sobe nego i u prostoru izvan granica sobe), bez obzira vidimo li ga mi ili ne.

Prema kvantnoj fizici, postojanje elektrona u čestičnom stanju ovisi o samom činu mjerenja, to jest promatranja.

Drugim riječima, elektron koji nije bio mjeren/promatran ne ponaša se kao čestica, nego kao val. U tom slučaju, postoji cijelo polje mogućnosti za njega, pošto on postoji ovdje i sada na mnogim mjestima simultano, to jest u stanju superpozicije. Pritom, unatoč činjenici da elektron ima višestruke pozicije, on će uvijek biti jedan te isti elektron i jedan te isti val. Superpozicija je rezultat simultanog postojanja u svim mogućim alternativnim stanjima sve dok se ne napravi izbor, sve dok Promatrač ne učini mjerenje. Čim Promatrač fokusira pozornost na ponašanje elektrona, elektron se trenutačno sruši u česticu, to jest iz vala se transformira u materijalni objekt, u poziciju koja postaje lokalizirana. Ukratko, nakon mjerenja, odnosno nakon izbora Promatrača, objekt će postojati na samo jednom mjestu.

Anastasia: To je zanimljiva informacija! Otkrića kvantne fizike su jako važna za one koji su uključeni u samousavršavanje. Ovo na neki način objašnjava zašto čovjek ne uspijeva u meditaciji. Što pomaže da se „materijalizira“ proces meditacije, to jest što pomaže prelasku iz valnog stanja u materijalno stanje u kojem energija ponovno stječe osobine materije? Upravo kontrola i promatranje Životinjske prirode. Meditacija je neuspješna kada mentalni procesi, tipični za svakodnevno stanje svijesti, postanu aktivni. U tom slučaju mozak uvijek pokušava identificirati nešto i lokalizirati predmet promatranja. To se događa kada Osobnost ne uroni dovoljno u izmijenjeno stanje svijesti za vrijeme meditacije ili kad izgubi kontrolu nad tim stanjem. To dozvoljava Životinjskoj prirodi da se umiješa u proces promatranja. Kao posljedica toga, pojavljuju se asocijativne slike, a Istina se gubi. Val se transformira u materiju. Čim isključiš misaone procese u mozgu i u potpunosti uđeš u meditaciju, zahvaljujući svojim dubokim osjećajima, događa se ekspanzija svijesti i materija se sada promatra iz Duhovne prirode i transformira se u val. Spajaš se s istinskom stvarnošću

svijeta, postaješ jedno s njom, a u isto vrijeme osjećaš svu raznolikost, kao da postoji veliki broj tebe i kao da si posvuda. U takvoj meditaciji događa se proces spoznavanja Istine.

Rigden: Upravo tako. Svijet Životinjske prirode je svijet dominacije materije i njenih zakona. Svijet Boga je svijet energija. Kada čovjek meditira, kada se nalazi u izmijenjenom stanju svijesti, tada postaje dio tog procesa, dio Božanske manifestacije. Čim se aktivira Promatrač iz Životinjske prirode, čovjek misli da je zadobio kontrolu nad materijom, ali zapravo je materija Životinjski um i ona zadobiva kontrolu nad tobom. Kao rezultat, čovjek postaje manifestirani objekt, odnosno pretvara se u čestični predmet opće materije (korpuskula, od latinskog corpusculum što znači „tijelo“, „najmanja čestica materije“) i pokorava se njenim zakonima. Ako se prebaciš na valno stanje, postaješ dio Božanske manifestacije u ovom svijetu. Upravo je zato rečeno: „Ono čega imaš više u sebi, to ćeš i biti.“

U stanju meditacije nestaje obična percepcija. Svijest iskusnog praktikanta, posebno ako uzmemo njegovo stanje u duhovnoj praksi „Cvijet Lotosa“, širi se izvan granica poznatog svijeta. Čovjek se osjeća kao da je u jednom trenutku posvuda. Moglo bi se reći da je superpozicija kvantne fizike, to jest stjecanje valnog stanja, isto kao stanje u meditaciji, stanje izlaza prema višim dimenzijama u kojima je materija nestala. Superpozicija u stanju meditacije je kada „vidiš“ cijeli svijet i njegove različite manifestacije najdubljim osjećajima. Čim se Promatrač fokusira na predmet, njegova svijest se sužava i limitira promatrani predmet, to jest jedanput kad učiniš izbor i fokusiraš se na određeni detalj, val se transformira u materiju. Naposljetku, kad se koncentrira na detalje, nestaje sveobuhvatna percepcija i ostaje samo detalj. Misli iz Životinjske prirode su jedna vrsta alata, sila da se materijalizira objekt. Dok su osjećaji iz Duhovne prirode sila za širenje svijesti i pristup u više dimenzije.

Anastasia: Da, kako li je samo kompleksan ovaj svijet. Ali u njemu stvari mogu biti jednostavne.

Rigden: Glede kvantne fizike... Pojam Promatrača je proširio znanje, ali u drugu ruku, znanstvenike je doveo pred zid. Perspektiva Super-Promatrača dokazuje da postoji neka ogromna sila koja može izvana utjecati na čitav Svemir, na sve predmete i na sve procese koji se u njemu događaju.

Anastasia: Znači, to je način da se znanstveno dokaže postojanje Boga?

Rigden: Da. Čovjek ima Dušu kao dio Božanske sile. Što on više transformira svoj unutarnji svijet i što se više njegova Osobnost spoji s Dušom, pred Bogom duhovno postaje snažniji i dobiva sposobnost da utječe na fizički svijet iz viših dimenzija. Što je više takvih ljudi, veći je i utjecaj. Super-Promatrač je Bog koji može utjecati na sve. Čovjek, kao Promatrač iz Duhovne prirode, je Promatrač koji se može miješati u procese svijeta i koji ih može promijeniti na mikrorazini. Naravno, neke određene manipulacije s materijom su dostupne ljudima kao Promatračima iz Životinjske prirode. Ali čovjek dobiva stvarnu silu utjecaja samo kada se aktivira Promatrač iz Duhovne prirode.

Anastasia: Kada obavljaš duhovnu praksu i kada imaš proširen pogled na stvarnost svijeta, shvatiš da je to činjenica. Različita čuda, ljudi koji su živjeli u različitim vremenima, na različitim kontinentima, koje nazivamo svecima, su dokaz da je to tako. Za njih je bilo lako zaustaviti elemente, promijeniti strukturu vode, izliječiti bolesne i uskrsnuti ljude iz mrtvih.

Rigden: Naravno, čovjek ni ne zamišlja koje su sposobnosti u njega ugrađene. Promatranje je prvi korak u spoznavanju ovih skrivenih tajni. Mi utječemo na bilo koju situaciju, njen mogući ishod i

na razrješenje u svijetu koji je za nas nevidljiv samom činjenicom kontempliranja iz perspektive Promatrača iz Životinjske prirode ili iz perspektive Promatrača iz Duhovne prirode. Mi smo ti koji čine izbor. Svaka situacija je vrsta odgovora, ne samo na naše prisustvo na ovom mjestu ovdje i sada, nego je i odgovor kako mi promatramo sebe u tom trenutku.

Anastasia: U suštini, mi promatramo dio sebe u onome što nas okružuje i nije stvarnost svijeta ono što mi prosuđujemo nego način na koji tu stvarnost interpretiramo u skladu s našim iskustvom i razumijevanjem svijeta.

Rigden: Točno. Izražavajući nešto o svijetu, mi u stvari izražavamo nešto o sebi. Dobar slušatelj će u riječima govornika uvijek čuti ono što govornik prešućuje o sebi.

Anastasia: Drugim riječima, mi vidimo svijet oko sebe kroz neku vrstu „ružičasto obojenih naočala“ Promatrača iz Životinjske prirode. Što manje radimo na transformaciji našeg unutarnjeg svijeta, to će biti gore za nas, možemo čak dobiti i iskrivljeniju sliku percepcije svijeta.

Rigden: Da. To se može pratiti i iz perspektive postojećeg znanja o mozgu, svijesti, načinu razmišljanja čovjeka i njegovom formiranom svjetonazoru. U potrošačkom društvu, određeni stavovi su od rođenja urezani u čovjeka, a to je da je materijalan svijet jedina stvarnost koja postoji za čovjeka. Već sam rekao da je mozak podešen na način da se on vrlo brzo prilagođava različitim uzorcima ponašanja; štoviše, on će ostati u tim uzorcima ponašanja sve dok čovjek ne odabere neke nove uzorke ponašanja. Tako, čovjek od djetinjstva počinje graditi svoj život na krivim postavkama i jednostranim pogledima na svijet iz perspektive Promatrača Životinjske prirode. On jednostavno ignorira sve ono što ne korespondira s njegovim uzorkom. Izabire vrstu

uskog životnog raspona percepcije svijeta i sebe i tada nije zainteresiran za bilo što drugo. Kao rezultat toga, čovjek koristi „banalne“ asocijacije i postaje predvidiv u svojim djelovanjima i namjerama.

Što te selektivne informacije iz vanjskog svijeta (velik dio njih dolazi vidom) predstavljaju? Ono što vidimo, u skladu s kvantnom fizikom, je iluzija generirana od geometrije prostora. U uobičajenom stanju svijesti percipiramo svijet, ne iz perspektive odvojenog kozmičkog ili drugog Promatrača, nego iz perspektive Promatrača koji je zakoračio u trodimenzionalni svijet i smješten je u koordinatama u danoj točki vremena. Upravo je to razlog zašto svijet percipiramo jednostrano, samo s ove točke. Zbog toga će uvijek postojati iskrivljenje. Mi, čak i naša vlastita tijela, vidimo kao trodimenzionalne slike percipirane našim mozgom koji je podešen na uobičajeno stanje svijesti. Ako u promijenjenom stanju svijesti (meditacija) pogledamo naša fizička tijela, vidjet ćemo auru i ljuske koje korespondiraju s potpuno različitom strukturom. Radeći kompleksne vježbe meditacije povezane s promatranjem iz viših dimenzija, možete vidjeti cijelu strukturu u većem mjerilu, uključujući dijelove u drugim dimenzijama. Sve će to promijeniti naše razumijevanje o energijskoj strukturi čovjeka.

Moramo uzeti u obzir da se mozak nalazi u kranijumu, drugim riječima, on je u potpunosti udaljen od vanjskog okruženja. Nema direktni kontakt sa svjetlom vanjskog svijeta. Svjetlo koje ulazi u oko pretvara se u električni signal i taj signal mozak analizira i dekodira u svojoj „tami“. Drugim riječima, naš mozak ne vidi „stvarnu sliku“ ili, točnije rečeno, geometriju danog prostora. On samo „vidi“ signal izvana koji je pretvoren u *„električnu kopiju“* slike vidljive u ograničenom rasponu percepcije.

Anastasia: Općenito, to je „električna kopija“ stanja promatranog predmeta u trenutku koji je već prošao.

Štoviše, ta kopija se ne može čak ni nazvati dijelom informacije zbog različitosti vidljivog i nevidljivog svijeta, a čovjek se još uvijek zavarava misleći da poznaje i razumije svijet oko sebe.

Rigden: Da, čovjek vjeruje iz nekakve navike razmišljanja iz Životinjske prirode... Međutim, čovjek se mora zapitati: „Tko to točno u njemu misli i što je to svijest?“ Mozak je izuzetan prema složenosti svoje strukture i funkcija (uključujući broj zaštita), biostroj s astronomskim brojem elemenata i veza između njih, koji nema izravni kontakt s okruženjem. Mozak je sposoban izvoditi nemjerljivi broj kompleksnih funkcija koje su neophodne, na primjer, za život na planetu Zemlji. Mozak je neprestano u poslu, noću i danju, on samo mijenja svoja stanja, u snu, budnosti i tako dalje. Ima urođenu samo-organizaciju sustava. Uobičajeno ostaje stabilan od 0,5 do 2,5 sekunde, nakon čega se aktiviraju neke veze i varijable, druge se gase, dok čvrste veze rade konstantno. Mozgu je na neki način „dosadno“ i monotono. Stoga se u njemu nalazi stalni misaoni proces. Procesuiranje različitih informacija u njemu se događa cijelo vrijeme.

Mozak je posrednik između svijesti i svijeta. On prima i pokušava dešifrirati kodove, to jest signale koji dolaze iz naših pet osjetila. Važno je napomenuti da je mozak sposoban primati i mnoge druge signale, ne samo iz vidljivog nego i iz nevidljivog svijeta. Dokaz za to su eksperimenti koji su izvedeni s ljudima koji su uključeni u različite meditativne prakse dok mijenjaju svoje stanje svijesti. To su budistički monasi, sibirski šamani, vidovnjaci i tako dalje. Ta eksperimentalna grupa je u sebe uključila i ljude koji su imali različite sposobnosti sporadično i spontano. To uključuje telepatiju (prijenos misli), viđenje budućnosti, telekinezu (sposobnost pomicanja fizičkih predmeta i promjena njihovih oblika mislima) i tako dalje. Općenito, te su sposobnosti urođene svakom čovjeku, ali ih treba razvijati.

Anastasia: To je dokaz da čovjek koji ima posebno Znanje je uspješan u istraživanju svijeta u izmijenjenom stanju svijesti bez napuštanja prostorije, zatvorenih očiju i bez pomoći osjetilnih organa.

Rigden: Primijeti da će takvo znanje biti puno bogatije informacijama nego znanje stečeno u uobičajenom stanju svijesti. Zašto? Zato što tada ljudska svijest počinje raditi u *drugačijem* modu.

Možeš pratiti kako se aktivnost mozga reorganizira u promijenjenom stanju svijesti, suvremenom opremom. Kada čovjek misli u običnom stanju svijesti, aktivnost živčanih stanica na različitim područjima mozga se čini kao zvjezdano nebo. Drugim riječima, razbacano. Ali kada je čovjek u promijenjenom stanju svijesti, tada se formira potpuno drugačija slika mozga. „Zvijezde“ se na neki način poredaju u oblik posebnih „zvjezdanih klastera“ (nakupina): sfera, oblaka, toka i zraka s jasnim smjerom.

Dodatno, pozornost bi trebala biti na strukturi (oblik) ljudske lubanje iznutra i tkiva oko nje. Frontalne, parijentalne i okcipitalne kosti, sa svojim posebnim reljefom, zaslužuju posebnu pozornost. To je vrsta biološkog prototipa konkavnih zrcala koje mogu fokusirati, apsorbirati i reflektirati valove različitih frekvencija. Ovakav dizajn služi kao dobar rezonator (od lat. riječi „resono“, što znači „Ja odzvanjam kao odgovor“), to jest sposoban je akumulirati i fokusirati energiju vibracija te ih osnaživati.

Anastasia: Ta je informacija poprilično zanimljiva. Kao što znamo iz primjera modernih radio inženjera, konkavna zrcala imaju osobine primajućih i emitirajućih antena.

Rigden: Točno tako. Dakle, mozak je, do neke granice, jedinstveni biološki uređaj, koji izvodi mnoge funkcije i

služi kao primatelj i odašiljač informacija, ne samo iz vidljivog svijeta, nego i iz nevidljivog svijeta, uključujući i čovjekov unutarnji svijet.

Kad čovjek počne meditirati, on daje mentalnu zapovijed da se uključe ove ili one čakre i aktiviraju fine energije koje aktiviraju određena područja u energijskoj strukturi. Zahvaljujući tom mentalnom redu, mozak fizičkog tijela također postavlja sebe u operativni način izmijenjenog stanja svijesti. Možemo reći da se u dubokim meditacijama događa jako zanimljiv proces: meditant izvršava „zaustavljanje misli“. Informacije u svom čistom obliku dobivaju se silom koju ljudi još od drevnih vremena zovu šesto čulo ili intuicija (intuitivno Znanje). Znanje dobiveno na ovaj način je puno dublje i bogatije od uobičajene vidljive percepcije svijeta. Promatrač iz Duhovne prirode osjećajima percipira energijske procese u potpunosti i vrlo jasno doživljavajući istinsku stvarnost. Zahvaljujući tome, nakon meditacije za njega postaje očito koja je razlika između percipiranja iz uzoraka trodimenzionalnog svijeta i što je to prava „stvarnost“ koja oblikuje događaje ovog svijeta. Za takvog Promatrača nije problem izvući informaciju koja je daleko ispred trenutnog znanstvenog razumijevanja određenog procesa u ovom svijetu.

Pa je tako vanjski svijet za mozak, kao biouređaj, višestruke kopije koje on percipirau skladu s unutarnjim svijetom i izborom Promatrača. Svaki čovjek živi svoju stvarnost u skladu sa svojim izborom i unutarnjom percepcijom.

Anastasia: Da, sada imam dublje razumijevanje zašto trebamo zadobiti iskustvo iz prve ruke glede perspektive Promatrača iz Duhovne prirode. Samo tada postoji šansa da ne potrošimo život na bezbrojne krive zaključke i da se ne zapletemo u krive iluzije zapažanja iz Životinjske prirode, a sve kako bi promijenili svoju sudbinu i oblikovali stvarnost našeg duhovnog spasenja

čak i za vrijeme ovog života. Ono što mi mislimo je ono što će biti stvoreno.

Rigden: U svojoj spoznaji, čovjek može ići onoliko daleko koliko vjeruje da može. Što je uporniji u svom kretanju ograničavajućeg raspoloženja kreiranog od Životinjske prirode, bit će više prividnog utjecaja na stvarnost. Formirajući snažnu perspektivu Promatrača iz Duhovne prirode, čovjek može shvatiti svoju duboku povezanost i interakciju sa cijelim svijetom.

Čovjek, kao Promatrač iz Životinjske prirode, registrira objekte koji su važni za njega, osnažujući njihovu važnost snagom svoje pozornosti. Kojem objektu će čovjek dati važnost, ovisi o njegovom pogledu, njegovom iskustvu u spoznaji svijeta i samog sebe. Jedanput kad se čovjek počinje oslanjati na vanjske okolnosti, on započinje kretanje koje ga čini tjeskobnim i počinje manifestirati višestruke iluzije koje zahvaćaju njegovu pozornost.

Čovjek, kao Promatrač iz Duhovne prirode, neutralno gleda na svijet, podržava život, a značajan objekt u tome je Duša. Naposljetku, nemoguće je spoznati istinu vanjskog bez spoznavanja Istine unutarnjeg.

Anastasia: Znate, postojao je trenutak u mom životu kada sam mnoge od vaših riječi percipirala više intuitivno nego svjesno: one su mi pomogle da živim i prebrodim ljudske teškoće. Ali, kada su započele duhovne prakse, posebno one povezane s nevidljivom strukturom čovjeka, to je uvelike proširilo granice moje percepcije svijeta i doprinijelo stjecanju izvanrednih duhovnih iskustava; to je pružilo mogućnost za duhovnu kontemplaciju i samoistraživanje najdubljih osjećaja. Zahvaljujući tom iskustvu, shvatila sam vrijednost Znanja kojeg nam dajete. Iskustva meditacije ne mogu se objasniti riječima, ali ona u temelju mijenjaju stav prema svijetu kada osjetiš nešto vrjednije od cijelog

materijalnog svijeta... Najzanimljiviji dio je da se od tih praktičnih prodora kvaliteta samih meditacija promijenila. Glede rada s najdubljim osjećajima, željela bih istaknuti svestranost meditacije „Cvijet lotosa“ i zapanjujuće praktično temeljno Znanje o sebi koje nam omogućuje spoznati energijsku strukturu čovjeka u meditaciji „Piramida“. Usput, je li moguće reći svijetu o toj meditaciji koju riječ? I ako da, bila bih vam vrlo zahvalna kada bi ljudi mogli učiti o ovom iskonskom Znanju izravno od vas.

Rigden: Naravno. „Piramida“ je daleko od granica perfekcije, iako je to vrlo efikasna meditacija koja pomaže da se osjeti istinsko unutarnje sebstvo i da se shvati kompleksna struktura čovjeka koja je malo poznata današnjim ljudima. Dakako, prije govora o toj meditaciji, mislim da je potrebno ljude upoznati sa znanjem o nevidljivoj strukturi čovjeka. Od drevnih vremena, različiti ljudi su posjedovali ovo znanje. Ne mogu reći da je ono u potpunosti izgubljeno; neki dijelovi su ostali, ali pitanje je u kojem u obliku. Sofisticirani um čovjeka je sposoban za puno više.

Kao što sam već rekao, čovjek je daleko više od same materije. On je kompleksan, ne samo na fizičkom nivou, nego i na nivou energije. Promatranjem fizičke strukture čovjeka, čak i suvremenim instrumentima, možemo vidjeti dio njegove konstrukcije koja postoji u tri dimenzije. Štoviše, ako u obzir uzmemo cjelokupnu strukturu čovjeka, vidjet ćemo da je većina njegove konstrukcije vezana za nevidljivi svijet. Možemo vidjeti da na fizičkom nivou on ima puno slabiju zaštitu nego na nivou finih energija.

Cjelokupna struktura čovjeka je dizajnirana na takav način da je Duša bolje zaštićena od tijela. Tijelo je samo pokretna materijalna ljuska kreirana za određene uvjete postojanja u Svemiru, u geometriji trodimenzionalnog prostora. Privremeno je i smrtno.

Ono je vrsta biostroja kojom upravlja Osobnost, drugim riječima, onaj koji konstantno čini izbore u odnosu na događaje u svom životu, kao i na općeniti duhovni razvoj. Promjena tijela za vrijeme reinkarnacija je poput obnavljanja dodatne vanjske ljuske. To je nešto poput obnavljanja kože u fizičkom tijelu ili promjene odjeće u svakodnevnom životu. Prirodno, interakcija se događa između energije i fizičkih dijelova konstrukcije čovjeka, različiti procesi razmjene energije i informacija.

Kao što sam već rekao, sve u svijetu je međusobno povezano. Svijet je multidimenzionalan i ima različite paralele. **Čovjek u nevidljivom svijetu je informativno kompleksno prostorno orijentirani entitet koji postoji stabilno u 6 dimenzija simultano**. Za modernog čovjeka je to teško shvatiti, ali ja se nadam da će razvoj nove fizike i biologije otkriti tu činjenicu. **Čovjek simultano stabilno postoji u 6 dimenzija koje utječu jedna na drugu, ali čovjek ima priliku za vrijeme svog života ujediniti svoju Osobnost s Dušom, postići duhovnu zrelost i „pobjeći“ u sedmu dimenziju (Nirvana, raj) to jest čovjek može dostići duhovno oslobođenje i čak spoznati više dimenzije ako to želi.** Na primjer, Bodhisatva je Duhovno Biće koje postoji za vrijeme zemaljske inkarnacije u ljudskoj strukturi tijela (kao Duhovno Biće, Bodhisatva ima mogućnost otići u duhovni svijet u bilo koje vrijeme za razliku od Duše čovjeka koja je porobljena u konstrukciji), čvrsto postoji u 72 dimenzije simultano. To je točan broj dimenzija u globalnom Svemiru. Ukratko, Bodhisatva privremeno postoji u konstrukciji koja je locirana u 6 dimenzija materijalnog svijeta kao i svaki čovjek. Ali, umjesto ljudske Duše, on posjeduje savršeno Duhovno biće iz svijeta Boga koje čvrsto i simultano postoji u 72 dimenzije te on u njima može činiti promjene.

Anastasia: Da, to je jako dobar primjer. On pruža razumijevanje o tome koje to mogućnosti čovjek ima

od duhovnog razvoja tokom svog života i zašto je svaki trenutak života vrijedan. Rekli ste da Svemir ima 72 dimenzije. Mislim da bi čitateljima bilo zanimljivo da znaju da je broj dimenzija u svemiru ograničen. Sjećam se kad ste objašnjavali o ezoozmosu, paralelnim svjetovima, paralelnom paradoksu, razlici između koncepata „paralelnih dimenzija“ i „paralelnim svjetovima“.

Rigden: Da, paralelni svjetovi i dimenzije nisu isto. Može postojati veliki broj paralelnih svjetova. Na ovaj ili onaj način oni su isprepleteni s različitim dimenzijama, ali sve to postoji u jednom globalnom Svemiru. Što je paralelno? Objasnit ću to slikovitim primjerom iz života ljudi. Svaki čovjek živi u svojoj svakodnevnoj „stvarnosti“, u svom mikrokozmosu, koji se u nekim trenucima siječe s nekim drugim „stvarnostima“ u životima drugih ljudi. Drugim riječima, njegova individualna svijest živi odvojeno u jednoj svojoj vlastitoj paraleli, ali u svijetu koji je zajednički za sve. Drugi ljudi sa svojim životima, mislima, unutarnjim svjetovima žive paralelno s njim, a on nije ni svjestan njihovog postojanja. Ista stvar je s paralelnim svjetovima. Njih ima mnogo, neki su u kontaktu, drugi postoje u paraleli ostajući individualni, ali svi su oni uključeni u sistem od 72 dimenzije globalnog Svemira.

Te 72 dimenzije su predstavljene finim i grubim energijama koje sačinjavaju energijska polja, stvarajući ovu ili onu dimenziju. Nema jasnih granica između njih. Iste energije mogu biti prisutne u jednoj dimenziji i u drugoj i u trećoj... Sve su dimenzije međusobno povezane i odvojene u isto vrijeme, razlika je u energijskoj arhitekturi svake dimenzije. U dimenzijama u kojima dominiraju suptilne energije, čak i najmanja promjena može proizvesti globalne promjene u drugim dimenzijama koje su dominirane grubim energijama, a koje se sastoje od finih energija. 71. dimenzija je jedna

od najkompleksnijih dimenzija, a 72. dimenzija je najsofisticiranija, najviša i najuniverzalnija dimenzija Svemira. Iz nje se može imati utjecaj na bilo koju dimenziju ili paralelu i proizvesti bilo koju promjenu tamo, to jest postoji direktan utjecaj na ezoozmos. To je najviša dimenzija koju individualni Duhovni um može spoznati zahvaljujući svom razvoju u ovom univerzalnom svijetu, koji se manifestira kroz božanski Zvuk. 72. dimenzija, iako je najkompleksnija, ona je u isto vrijeme jednostavna. Povezana je s 1. dimenzijom. Prva dimenzija je u stvari primarni poticaj, ezoozmos koji nosi sve promjene drugim dimenzijama i ima efekt na svu materiju, uključujući i na vrijeme, prostor, gravitaciju i tako dalje. Bez ezoozmosa ne bi bilo nikakvog kretanja i stoga ne bi bilo života.

To je znanje postojalo od drevnih vremena, doduše samo u asocijativnim oblicima koji su bili poznati tada živućim ljudima. Na primjer, u drevnoj Indiji, Kini i Egiptu, znanje o geometriji prostora i o strukturi svemira je postojalo još od davnih vremena. Sveti simbol sedamdeset dvije dimenzije je bila zmija koja grize svoj vlastiti rep. Njeno tijelo je bilo opisano sa 72 koluta (točnije„karike“ tijela), koja simbolično ukazuju na dimenzije Svemira. Zmijina je glava simbolizirala kompleksnu energijsku arhitektoniku 71. dimenzije koja prelazi u 72. dimenziju. Ugriz zmije za vlastiti rep simbolizira tranziciju od složenog u jednostavno i povezanost sedamdeset druge dimenzije s prvom dimenzijom.

Anastasia: Ja sam se stalno suočavala s tim drevnim artefaktom u arheološkim radovima posvećenima kulturi i životu različitih naroda svijeta. Vjerujem da bi čitatelji bili zainteresirani o učenju bitnih detalja. Na primjer, u kojem bi smjeru zmijska glava trebala biti pozicionirana, u smjeru kazaljke na satu ili suprotno od kazaljke na satu? Postoje različite varijacije u različitim kulturama.

1

2 3

Slika 5: ***Simbol Svemira-zmija koja grize svoj rep:***

1) *dijelovi slike u basreljefu, slike u hramovima drevne egipatske kulture;*
2) *prsten u obliku zmije koja grize svoj rep, iz arheo-loških otkrića u dolini Hindusa („Harappanska civilizacija“ — protoindijska civilizacijska koja je postojala od 3.-2. tisućljeća pr.n.e.*
3) *drevni kineski simbol — zmija koja grize svoj vlastiti rep (simbol napravljen od žada; žad se smatra „kamenom života“ u Kini).*

Rigden: Izvorna pozicija zmijske glave je bila u smjeru kazaljke na satu, kao simbol kreacije i razvoja. Shematski prikaz broja dimenzija u obliku kolutova na tijelu je bila slijeva nadesno. Krug (zmijski namotaj) je također bio simbol stvaranja spiralnog kretanja Svemira (u smjeru kazaljke na satu, a to je ispravna svastika). Drugim riječima, kretanje je u skladu sa silama Allata (nadmoći Duha nad materijom). U drevnim vremenima taj je simbol bio korišten kao ukras u hramovima i kao sveti simbol kojim se prenosilo božansko Znanje.

Zmijska glava je bila okrenuta suprotno od kazaljke na satu od poklonika materijalnog Uma (Životinjskog uma), kao mala sila koja pokreće Svemir iznutra, suprotno od smjera kazaljke na satu (obrnuta svastika), a sve s ciljem destrukcije i uništenja. Ti ljudi, dok su se pokoravali Volji Životinjskog uma, utjelovljavali su princip materije nad Duhom i princip dominacije materijalne moći.

Anastasia: U suštini, to je zamjena znaka iz plusa u minus. Često sam viđala zmije čija je glava usmjerena suprotno od kazaljke na satu, u arhitektonskim prikazima slobodnih zidara.

Rigden: Taj fenomen je često viđen, na primjer u srednjem vijeku za vrijeme uspona alkemije, kada je smjer glave ovog drevnog reptila bio opisan suprotno od kazaljke na satu, kao simbol umjetnog ograničenja ili regresije. Takvi su detalji bili poznati samo uskom krugu inicijanata. Masama su bili predstavljeni s poprilično vjerodostojnom interpretacijom tog koncepta, tako da obični ljudi nisu davali pozornost rotaciji glave u ovom ili onom smjeru, a to nije dobro jer znakovi i simboli igraju značajnu ulogu u društvu, čak i onda kad društvo to ne zna.

Neki su zmijsku glavu predstavljali suprotno od kazaljke na satu svjesno, dok su drugi, zbog ljudske zbunjenosti, izgubili to znanje, ili su neispravno kopirali drevne informacije bazirane na skicama. Na primjer, isto se može danas vidjeti na simboličkoj predstavci svijeta u obliku drevne indijske zmije Anante. U skladu s indijskom mitologijom, Svemir je gigantska *svjetska zmija koja grize svoj rep* i sebe omata oko kreacije *u krug*. Unutar kruga nosi divovsku kornjaču na čijim leđima stoje *četiri* slona koji podupiru svijet. U središtu svijeta je naseljena zemlja koja se zove Jambudvipa, a ona je ostatak oblika cvjetajućeg *lotosovog cvijeta* s *planinom Meru* u sredini.

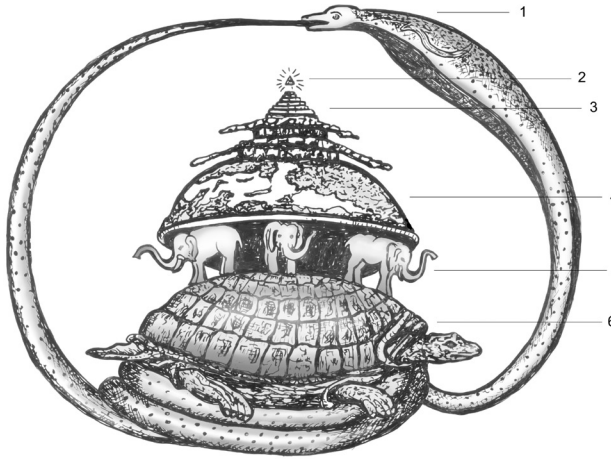

Slika 6. ***Drevni indijski simbolički prikaz svijeta***

Tradicionalna interpretacija slike u enciklopedijama uskladu s mitovima:

1) *legendarna zmija Ananta (sanskrt — „beskonačno“, „beskrajno“) koja pluta u vodama kozmičkog oceana: drugo ime je Shesha (Šeša); legende spominju da bog Višnu počiva na njenim kolutovima;*
2) *trokut iznad krnje piramide predstavlja moć višeg nad nižim;*
3) *po vjerovanjima, prikaz Planine Meru; u ovom slučaju u obliku krnje piramide;*
4) *simbol vidljivog fizičkog svijeta u obliku polulopte;*
5) *četiri slona (simbol elemenata) koji podupiru zemaljski svijet (slon koji simbolizira element zraka nije vidljiv);*
6) *kornjača koja počiva na kolutovima zmije Ananta Šeše — ona je utjelovljenje drevnog indijskog boga Višnua (univerzalna oživljujuća priroda).*

Tumačenje slike iz perspektive tajnog znanja:

Crtež je načinjen iz perspektive svijeta slobodnih zidara sa zamjenom znakova i reorijentacijom na agresivni smjer svijeta i nadmoć Životinjskog uma. Zmijska je glava promijenjena, nacrtana je kobra s otvorenom čeljusti, a njena glava je u suprotnom smjeru kazaljki na satu, dakle, gleda nalijevo. U

središtu svijeta, umjesto lotosovog cvijeta i simboličke slike planine Meru, nalazi se dvodimenzionalni crtež. U trećoj dimenziji, ljudskoj, krnja piramida je postavljena sa šest stepenica i pratećim simbolom zemaljske moći, a to je vrh s trokutom koji ima 13 zraka, a to je slika Slobodnih zidara, koju oni koriste kao „svoj znak“.

Simbol zmije koja grize svoj rep je bio prilično uobičajen kod raznih naroda u drevnim vremenima. U mitovima je bio povezan sa slikom Svemira, s činom stvaranja svijeta ili održavanja Zemlje. Na primjer, u afričkoj mitologiji, posebno u dahomejskoj mitologiji, postoji arhaični lik Aido Hwedo, a to je Dugina zmija. U tom mitu, ona se pojavila prva i postojala je prije svih drugih. Ta je zmija podržavala Zemlju, omotala se i grizla svoj vlastiti rep. Prema jednom drugom mitu, ta zmija Aido Hwedo prati panteon bogova Mawu-Lisa kao sluga. Ta zmija nosi spomenutog boga u svojim ustima, odnosno u čeljusti.

Anastasia: To znači da je vrhovni bog Dahomeja napravio kreaciju svijeta iz čeljusti zmije.Dakle, ovo je izravna referenca na Znanje koje Bog zapravo stvara iz 72. dimenzije; točnije, na raskrižju 72. i 1. dimenzije ?! Odlično je! Ispada da su ljudi Dahomeja također posjedovali takvo znanje?

Rigden: Nažalost, ova zapadnoafrička nacija, kao i mnoge druge, više ne posjeduje takvo znanje, a samo je djelomično sačuvala neke informacije do današnjih dana u svojim legendama, koje su prenesene njihovim precima davno. Iako je u davnim vremenima to znanje davano različitim narodima na različitim kontinentima, geografski odvojenim jedan od drugog.

Anastasia: Da, simbol zmije koja grize svoje rep može se naći ne samo u mitologiji drevnih naroda Afrike (Dogoni, Egipćani), nego također Azije (Kinezi i Sumerani), Sjeverne Amerike (Azteci) i u mitovima drevnih kultura drugih kontinenata.

Rigden: S vremenom je u ljudskoj interpretaciji simbol zmije koja grize svoj rep dobio značenje sveobuhvatnog jedinstva, svega u jednom. Postao je simbol vječnosti i beskonačnosti, označio je početak i kraj (alfa i omega, stvaranje i uništenje), a također samoobnavljanje prirodnih ciklusa, cikličnosti vremena, rođenja i smrti. Ovaj simbol Svemira, ovjekovječen u drevnim egipatskim slikama, kasnije se pojavio kod Feničana i Grka, koji su smislili ime za njega — „ouroboros“, što na grčkom znači „proždirući (gutajući) svoj rep“. Tada je riječ postala uobičajena u upotrebi alkemičara, a značenje ovog simbola podvrgnuto je još većem izobličavanju. U današnjem svijetu je, na prijedlog kabalista, ovaj simbol došao pod tumačenje „psihologije dubine“. U ovoj verziji, iskrivljenoj ljudskim umom, smatra se „osnovnim arhetipom koji simbolizira pretpovijesno jedinstvo muškog i ženskog, služeći kao početak ljudske individualnosti kad je 'ja' uronjeno u nesvjesno, od čega se svjesno iskustvo ipak ne razlikuje“. Općenito, što je dalje od izvornog Znanja i što je veće uranjanje u bezdan materijalne ljudske logike, Istina se više gubi. Iako to ne znači da je ta Istina danas nepoznata. Uzmite sadašnje svećenike koji imaju pristup drevnom Znanju: oni pokušavaju sakriti istinu od masa kako bi zadržali svoju moć nad tim masama. U početku je Znanje bilo dano svim ljudima.

Anastasia: Da, **na ovom je svijetu sve jednostavno kada imaš Znanje**. Glede spominjanja broja 72... Iznenađujuće je što je zapravo broj 72 kombinacija brojeva: 12 puta (ciklusi) po 6.

Rigden: Apsolutno. Ovaj je broj zanimljiv na mnogo načina. U starom Egiptu, na primjer, postojalo je detaljno poznavanje geometrije prostora, točnih brojčanih vrijednosti za mjerenje kutova geometrijskih figura. Potonje je formiralo osnovu znanja o provedbi raznih projekata u građevinarstvu i arhitekturi, uključujući one jedinstvene, zbog kojih su stvoreni

uvjeti za promjenu fizike prostora. Jasan primjer je skup „velikih piramida“ u Gizi, sagrađenih u doba drevnog Egipta. Iako, prava svrha takvih složenih arhitektonskih objekata, čiji su kutovi precizni unutar jednog stupnja, građenih određenim materijalima i specifičnom složenom arhitekturom, vjerojatno je jasna samo onima koji imaju Znanje o međudjelovanju polja, o suptilnim energijama i načelima djelovanja drugih dimenzija, a također i o utjecaju kojeg znakovi imaju na svijet. Ali nije to poanta. Glavno je u ovom trenutku da je to znanje postojalo u drevnom Egiptu.

Anastasia: Jednom ste govorili o drevnom egipatskom bogu Ozirisu, o njegovoj aktivnosti, govoreći našim jezikom, kao Bodhisatvi, te o činjenici da su stari Egipćani broj 72 povezivali sa svetim vjerskim simbolima.

Rigden: Točno. Ideje drevnih Egipćana o svetom broju 72 također su u vezi sa stupnjem poimanja Bodhisatve, kao Duhovnog Bića povezanog izravno sa svijetom Boga, koji poznaje suštinu i koji je u stanju upravljati i koristiti cjelovitost 72 dimenzije. Taj isti Oziris portretiran je ne samo kao čovjek, nego i kao cvijet lotosa (u početku sa 72 latice). Neke njegove slike sadržavale su šifrirano znanje o Svemiru. Naprimjer, u nekim pričama je bijeli ogrtač, u kojem je Oziris predstavljen kao Svevišnji Sudac ljudskih duša u zagrobnom životu, bio prekriven ispripletenim brojem čvorova, koji su bili pupoljci lotosa (izvorno 72). Kasnije, kad su te priče nebrojeno puta prepričavane i kopirane od ljudi koji su to činili ne znajući za sveto znanje predočeno tamo, ovaj se broj promijenio, a Ozirisova odjeća se prikazivala kao mumijina; drugim riječima, na način koji je bio razumljiviji za mentalitet prosječnog čovjeka. Ali opet, ako posjedujete Znanje, onda čak i u onim tekstovima koji su tisućljećima dolazili sadašnjim naraštajima, zahvaljujući slikama na hramovima i grobovima starih Egipćana, moguće je razumjeti o čemu se radi; kako kažu, „odvojiti žito od kukolja“.

Anastasia: Nije čudo što danas čitanje ovih tekstova, njihovo prevođenje i tumačenje uzrokuje velike poteškoće za stručnjake. Uostalom, da bismo razumjeli o čemu su pisali stari Egipćani, moramo se barem odmaknuti iz okvira potrošačkog načina razmišljanja, a u najboljem slučaju imati bitno drugačiji svjetonazor, kvalitativno drugačiju razinu Znanja.

Rigden: Da, inače će se dogoditi ista zbrka kao kod srednjovjekovnih kabalista. Danas nije tajna da su židovski svećenici mnogo znanja posudili od drugih naroda, uključujući i Egipćane, protumačivši ga na svoj način, a zatim predstavivši ta znanja kao svoja religijska učenja. Dakle, broj 72 bio je povezan s kabalističkom idejom o neizrecivom imenu Boga, koji može kontrolirati sve razine Svemira. Za srednjovjekovne kabaliste ovo je tajno ime bilo glavni predmet proučavanja. Ustvari, ovaj broj nema nikakve veze s Božjim imenom, nego s idejom da je ono suština Univerzuma i da sadrži sve prirodne sile. Njihova je pogreška bila isključivo ljudske prirode; naime, pogrešno su prevodili i tumačili podatke o drevnom egipatskom znanju i znakovima, a zatim ih modificirali te predstavili kao kabalističku ideju (oznaku) imena Boga. Vjerovali su da onaj koji je u stanju pravilno izgovoriti ovo ime, smije od Boga tražiti bilo što. Zapravo, ovo je ograničeno razumijevanje, koje dolazi iz ljudskog uma. Takvo izopačeno znanje tipično je za ljude koji počnu tumačiti duhovno znanje iz logike svoje Životinjske prirode.

Anastasia: U pravu ste. Ljudi bezumno žude za apsolutnom moći, prodavajući Vječnost za iluzorni trenutak.

Rigden: Nažalost, ljudi se prepuštaju iluzijama nametnutim od Životinjskog uma, ne kopajući dublje i zanemarujući svoje najveće bogatstvo — Duhovnu suštinu. Razmotrimo sljedeći primjer. Prenesena je do danas drevna egipatska legenda o Ozirisu i Sethu. U

svoje je vrijeme interpretirana od umova drevnih grčkih filozofa iz bogate klase. Kaže se da je Oziris ljude učio novom svjetonazoru, poljoprivredi, liječenju, izgradnji gradova, rudarstvu te obradi bakrene i zlatne rude, općenito svim odlikama civiliziranog života. Seth, mlađi Ozirisov brat, koji se smatrao zlim bogom pustinje, bio je ljubomoran na slavu i moć svog brata te je poželio vladati umjesto njega. Smislio je pametan način za uništiti Ozirisa. Izvodeći ga, došao je Ozirisu sa svoja 72 suučesnika. Njihov plan je ostvaren i ubili su Ozirisa. Ali zahvaljujući Ozirisovoj supruzi Izidi, zlo je bilo naknadno kažnjeno i pravda zadovoljena. Kao rezultat, Oziris je uskrsnuo, ali ovaj put kao Sudac ljudskih duša u zagrobnom životu.

Dakle, to je ono što želim reći na ovu temu. Ljudi često razmišljaju iz perspektive svojih ljudskih želja, gubeći u vidu važne stvari. Budući da je broj 72 predstavljao razinu znanja Ozirisa (Bodhisatve), protivnici Duhovnog svijeta počeli su ga pripisivati sebi, kako bi se istakla snaga njihove suprotstavljajuće sile. Zato su kasnije, u strukturi podređenoj Arhontima, formirani krugovi čija se veličina razlikovala unutar ograničenja od 72 „izabrana“ svećenika i tako dalje. Ali ovaj ljudski način razmišljanja je smiješan, jer je ***kvaliteta*** *sile duhovnog Bića izvan svake usporedbe, posebno s obzirom na* ***kvantitativni broj*** *ljudi čijom sviješću dominira Životinjska priroda.*

U ovoj legendi, u obliku u kojem je stigla do danas, svećenici su pokušali masama prikazati da su se bogovi ponašali na isti način kao i ljudi. Usput, ta je ideja bila posebno aktivno širena kroz starogrčke legende (o bogovima Olimpa) i nije slučajno da su kasnije bile raštrkane diljem svijeta među različitim narodima. Zašto je to učinjeno? Da bi se masi usadila ideja da su ratovi, koje su zapravo osmislili i organizirali svećenici koji se bore između sebe radi zemaljske moći, „normalni“, jer bogovi, navodno, rade to isto, da je i

zlo „prirodno“, jer je obilježje bogova. Drugim riječima, svećenici su uvjerili ljude da, ako je iznad tebe kralj koji želi vlast i šalje ljude u rat, to je „normalno“, jer to isto rade bogovi; ako je iznad tebe zli „šef“, to je također prirodno, a ti, plebejac, moraš ga slušati i udovoljiti mu. Kao rezultat, nastaje podanička opća svijest, a ljude se odvodi od stvarnog duhovnog puta. Za generaciju svećenika takva je ideologija zgodan izgovor za njihovu pohlepu za bogatstvom i želju za vlašću. Zato su danas te informacije podsvjesno ukovane u glavama ljudi, gotovo od djetinjstva. Mogu se naći u udžbenicima raznih „civiliziranih“ zemalja. Tako se duhovno znanje iskrivljuje i zamjenjuje materijalnim ciljevima i konceptima u svrhu porobljavanja masa.

Anastasia: Čini se da ljudima nedostaje odlučnost da ogule sve ljuske i da žive po Savjesti — kako im Duša sugerira... Spomenuli ste da čovjek, ne samo što može postići duhovno oslobođenje tijekom svog života i dostići razinu sedme dimenzije, nego također i upoznati više dimenzije.

Rigden: Upravo tako. Sve u Svemiru je međusobno povezano. Čovjek je, zahvaljujući svojoj jedinstvenoj energijskoj strukturi, povezan sa svih 72 dimenzije. Međutim, jedno je biti povezan bez da uopće shvatiš te nevidljive veze, a drugo je svjesno poznavati sve ove dimenzije, štoviše, u novoj duhovnoj kakvoći. Duhovno razvijeni čovjek može poznavati sve 72 dimenzije i dostići razinu Bodhisatve za života. Ali, kao što rekoh, čovjek koji poznaje sedmu dimenziju prestaje biti čovjek i postaje poput novorođene jedinice Duhovnog svijeta — besmrtno Duhovno Biće s individualnom sviješću i velikim duhovnim potencijalom. Drugim riječima, Biće oslobođeno kruga reinkarnacije, koje može napustiti svoju privremenu ljusku — fizičko tijelo smješteno u trodimenzionalnom fizičkom svijetu i svjesno ući u Duhovni svijet u bilo kojem trenutku. Zamislite koje će se promjene dogoditi u njemu tijekom spoznavanja

svih dimenzija Svemira u njegovu kvalitativno novom stanju. Ali opet, takav brz duhovni razvoj je moguć samo tijekom života. Nažalost, u praksi je bilo malo takvih ljudi u povijesti čovječanstva. Prilikom spoznavanja viših dimenzija čovjek se, recimo, ne upoznaje samo s umjetno stvorenim Svemirom na dubljoj razini i u većem razmjeru, nego i s idejom Boga, silom Duhovnog svijeta i svom zajedništvu s Njim. Čovjek, evoluirajući duhovno do razine Bodhisatve, prolazi 72 hipostaze u duhovnom razvoju, 72 „zrcala“. Naravno, ovaj način spoznaje svijeta kako ga je Bog zamislio, nije lagan, a za takav je duhovni put potreban pravi, precizan alat, baš kao i u znanosti; drugim riječima, poznavanje određenih meditativnih tehnika koje omogućavaju postupni duhovni razvoj. Jasno je da taj put nije za svakoga, ali ipak, duhovno žedan Istine je u stanju razumjeti je. Legenda o Sethu i Ozirisu upravo upozorava da ne smijete koračati tim putem sve dok posjedujete ljudsku logiku iz Životinjske prirode i želju za neizmjernom moći i zemaljskim, jer završit će kaznom za takve duhovno nezrele ljude.

Ali čak i veliki duhovni put započinje malim, prvim koracima. Nužno je prakticirati duhovnu svijest, a ne razumijevanje koje proizlazi iz egoizma i uma ispunjenog snovima o zadovoljavanju zemaljskih želja. Ako se čovjek koji se želi duhovno razvijati ograničava samo na želje poput „ja želim“, „ja ću postati“, „ja ću“, a u stvarnosti ne radi ništa i ne mijenja se u svom svakodnevnom životu, onda iz toga neće izaći ništa dobro. Ali ako se čovjek stvarno bavi samoobrazovanjem i samorazvojem, stalno se oplemenjujući disciplinom, samokontrolom i duhovnim praksama, tada napokon nauči kako kontrolirati svoje emocije, svoje ponašanje i svoje misli. Tek kada čovjek ovlada izmijenjenim stanjem svijesti, koje je za njega novo, i uravnoteži pripitomljavanje svoje Životinjske prirode, tada će mu nevidljivi svijet početi otkrivati svoje tajne. Dalje se duhovno usavršavajući i učeći o procesima složenog

svijeta Univerzuma s gledišta Promatrača Duhovne prirode, čovjek se otkriva poput cvijeta lotosa s mnogo latica, obogaćujući se Mudrošću i Znanjem. Kada shvati složenost ovog svijeta, istodobno shvaća njegovu jednostavnost u svjetlu razotkrivanja vječne Istine. Dok se duhovno razvija, čovjek se može kolebati u svome izboru, dok ne prijeđe šestu dimenziju u svom duhovnom razvoju. U sedmoj dimenziji gubi svaku sumnju, kao novo Duhovno Biće, a samo jedna Istina ostaje — duhovni vektor daljnjeg razvoja.

U drevna su vremena na Istoku faze ljudskog učenja Bodhisatvinog puta slikovito uspoređivane s cvjetanjem cvijeta lotosa kad bi izrastao iz blata kroz vodu i otkrio zreli bijeli cvijet na njenoj površini. Početak čovjekovog duhovnog puta bio je uspoređivan sa sjemenom lotosa koje je proklijalo na dnu močvare ili jezera, pod kojim se podrazumijeva trodimenzionalni materijalni svijet. Čovjekov duhovni rast, njegova borba protiv Životinjske prirode, uklanjanje sumnji i zemaljskih želja, rad na disciplini mišljenja i savladavanje duhovnih praksi uspoređivali su se s rastom stabljike, njezinim prolaskom kroz gustu blatnu vodu dok se probijala prema površini. Spajanje Osobnosti s Dušom i duhovno oslobođenje pri postizanju sedme dimenzije, kada je začeto novo Duhovno Biće i kad je postalo vidljivo u duhovnom svijetu, uspoređivano je s izgledom pupoljka iznad vodene površine, drugim riječima, njegovom manifestacijom u potpuno drugačijem svijetu. Što je najvažnije, dostupnost pupoljka, neizobličenog blatnom vodom, izravnim sunčevim zrakama (sila Duhovnog svijeta), pod kojima je počeo otkrivati svoje snježno bijele latice. Svaka nova otvorena latica predstavljala je duhovno dostignuće sljedeće dimenzije pomoću Osobnosti. I taj je proces trajao sve dok Čovjek nije naučio sve 72 dimenzije; drugim riječima, sve dok se 72 latice nisu potpuno otvorile i dok se nije pojavio veličanstveni lotos, u svoj svojoj božanskoj ljepoti, pod sjajnim zrakama moćnog Svjetlonoše koji ga je stvorio.

Tako je Čovjek, koji je dostigao razinu Bodhisatve, sa svim svojim duhovnim bogatstvom stajao ispred Onoga Tko je stvorio ovo božansko sjeme i dao mu vječni život.

Anastasia: Ovo je vrlo dojmljiva i točna usporedba. Jednom, tijekom rasprave o rezultatima jedne od duhovnih praksi, pojasnili ste jedan važan detalj o tome zašto je u davnim vremenima otvorena latica lotosa predstavljala utjelovljenje duhovnog shvaćanja sljedeće dimenzije. Možete li reći čitateljima nešto i o tome?

Rigden: Naravno. Čak i danas, čovjekova spoznaja svake nove dimenzije može se usporediti s postupkom rasta i razvijanja novih latica lotosa, koji se pojavljuje, raste i dobiva polet u svom razvoju, iako je prije toga njihova projekcija bila samo u polaganju genetskog programa razvoja danog cvijeta. Isto je s čovjekom, koji tijekom spoznaje i ovladavanja svakom novom dimenzijom, u svojoj strukturi očituje „novu laticu“, koja je, figurativno rečeno, odgovorna za odnos s danom dimenzijom. Naravno, cvijet lotosa je uvjetna usporedba, da tako kažem, za razumijevanje suštine postupka. Ali ako govorimo o stvarnosti, tada se manifestacija, razvoj i poboljšanje raznolikih međusobnih veza, koje su u njega ugrađene u početku, odvijaju u energijskoj strukturi čovjeka tijekom njegova duhovnog razvoja.

Anastasia: Mnogi ljudi jednostavno povezuju vlastito postojanje samo s trećom dimenzijom, bez razumijevanja svoga istinskog potencijala. Ali kad shvatiš čak i mali dio njega, također razumiješ veliku odgovornost za svoj život i u kojoj je mjeri sve povezano u njemu, uključujući i dimenzije.

Rigden: To je istina. Već sam rekao da, kad se čovjek rađa u tijelu u ovom materijalnom svijetu, stanje njegove svijesti podešeno je na val Životinjske prirode, na osnovnu percepciju od strane nove Osobnosti informacija o materijalnom trodimenzionalnom svijetu

s fizičkim osjetilnim organima. Zadatak čovjeka koji kreće na put duhovnog razvoja nije samo naučiti kako se samostalno prebaciti u drugo stanje svijesti, nego i istraživati svijet u svojstvu koje mu je novo, širiti svoje sposobnosti, razumjeti temeljnu razliku između materijalnog i Duhovnog svijeta; drugim riječima, napraviti svjestan odabir.

Doista, sve u svijetu je vrlo tijesno povezano. Ali što čovjek zna o svijetu? Recimo samo da su danas određena polja treće dimenzije do jedne mjere proučena, na primjer fizička polja: akustička, elektromagnetska, gravitacijska i tako dalje. Imaj na umu da govorim o dimenziji s kojom se svaki čovjek poistovjećivao od djetinjstva i smatrao je „rodnom“, „bliskom“ i „uglavnom poznatom“. Ali zna li čovjek da se, u biti, ta polja sastoje od grube energije? S druge strane, ove grube energije sastoje se od takozvanih suptilnih energija, koje suvremena znanost, nažalost, nije proučavala do danas. Stvar je u tome što su ove suptilne energije dio polja sljedeće dimenzije. Na taj način dolazi do razmjene i interakcije između dimenzija.

Jednostavan primjer je ljudska misao. Zašto znanstvenici još uvijek ne mogu pratiti njeno podrijetlo? Zato što je njezino formiranje povezano sa suptilnim energijama različitih dimenzija, u kojima čovjek također postoji ili, bolje rečeno, u kojem dijelu se nalazi njegova energijska struktura. U našoj dimenziji manifestiraju se grube energije, takoreći derivati navale koju su zabilježili znanstvenici promatrajući paljenje neurona u mozgu. Općenito, treba napomenuti da su sve dimenzije, prostor i vrijeme, međusobno povezane; potječu i sastoje se od različitih kombinacija upravo uvjetnih informacijskih građevnih blokova svemira o kojima sam govorio ranije.

Anastasia: Da, u znanosti se danas malo zna o drugim dimenzijama, ali već postoje podaci koji tjeraju

inteligentne ljude da počnu razmišljati. Naprimjer, zanimljivo je da čovjek svoje tijelo vidi upravo u ovom obliku, a ne u drugom, jer mu je vid prilagođen percepciji elektromagnetskih valova unutar određenog raspona frekvencija ili, kako fizičari kažu, u rasponu vidljive svjetlosti. U infracrvenom ili ultraljubičastom spektru (u svjetlu koje oku nije vidljivo) ili na Kirlianovoj fotografiji, čovjek će izgledati nešto drugačije.

Rigden: Nesumnjivo. Ukratko, s modernom opremom ili određenim tehnikama meditacije mogu se vidjeti drugačiji oblici svjetlosti, čovjekovo elektromagnetsko polje, oblici aura i tako dalje. I cijeli neodređeni oblik čovjeka se može vidjeti u trodimenzionalnom prostoru koji, u kombinaciji s vremenom, čini četverodimenzionalni prostor. Ali u **petodimenzionalnom prostoru**, s gledišta međudjelovanja suptilnih energija, **čovjek** se već pojavljuje drugačije — **u obliku krnje piramide s odvojenim vrhom**. U šestoj dimenziji postoji malo povećanje piramide...

Važno je napomenuti da je **vlast Životinjskog uma ograničena na samo šest dimenzija**, koje čine „materijalni svijet“ Svemira. Ugrubo, materijalni svijet čini samo 5% Svemira. Od sedme do sedamdeset druge dimenzije postoji svijet energija i informacija koji također tvori materijalne svjetove Svemira, a također usavršava energijske strukture, zahvaljujući kretanju i sili Allata. I izvan Svemira postoji svijet koji je kvalitativno različit od njega — Duhovni svijet, svijet Boga, u koji, zapravo, čovjek može ući kao novo Duhovno Biće. Dovoljno mu je doći do sedme dimenzije, pobjeći iz materijalnog zarobljeništva, da bi svojom voljom mogao kasnije prijeći u Duhovni svijet.

No, vratimo se materijalnom svijetu. Čovjek je sposoban (čak i uz dominaciju Životinjske prirode) doživljavati, međudjelovati na energijskoj razini i svjesno utjecati na materiju do šeste dimenzije. Čovjek obično nastoji

razviti takve natprirodne sposobnosti radi stjecanja moći nad svojom vlastitom vrstom u trodimenzionalnom svijetu. Ovo je glavna želja, u kojoj je čovjek uspješan ako u njemu dominira Životinjska priroda. Iako ta dominantna želja ostaje gotovo nezapažena u svijesti čovjeka u stanju predaje volji Životinjskog uma. U najboljem slučaju, čovjek to čak i sebi pokušava opravdati plemenitim razlozima, navodno pokazujući brigu za druge ljude i pomažući im.

Anastasia: Drugim riječima, ove natprirodne sposobnosti mogu biti prisutne ne samo kod ljudi koji slijede duhovni put i održavaju dominaciju Duhovne prirode u sebi, nego i kod onih koji idu u suprotnom smjeru te žive pod vlašću volje Životinjske prirode.

Rigden: Tako je. To mogu biti, naprimjer vidovnjaci, mađioničari, čarobnjaci, ljudi s paranormalnim sposobnostima; drugim riječima, oni koji su sposobni zaroniti do šeste dimenzije u izmijenjenom stanju svijesti i odatle utjecati na niže dimenzije i slabe strukture (kako bi se očitovala energijska aktivnost i činile izvjesne transformacije). Utjecaj na treću dimenziju iz perspektiva viših dimenzija (četvrte, pete i šeste), prirodno, utječe na grubu materiju trodimenzionalnog svijeta na razini informacija. Međutim, dok vrši takav utjecaj, sam čovjek nije potpuno svjestan zašto mu je dana ova moć i što stvarno radi, koje promjene stvarno čini i kome ona zapravo služi. Takav energijski utjecaj, čak i iz šeste dimenzije, ali iz perspektive dominacije Životinjske prirode u čovjeku, ne označava duhovni razvoj.

Anastasia: Jednom ste rekli da ako se čovjek ne razvija duhovno, tada je njegova energijska struktura u naknadnim dimenzijama (iznad šeste) pojednostavljena.

Rigden: Za Promatrača iz viših dimenzija, bilo koji čovjek iz prve dimenzije predstavlja, govoreći u ljudskim asocijacijama, običnu točku, drugim riječima — ništa.

Važno je napomenuti da čovjek koji se ne razvija duhovno (unatoč činjenici da je njegova struktura mnogo sofisticiranija u materijalnom svijetu i u šestoj dimenziji ima oblik piramide), u sedmoj dimenziji njegova energijska struktura izgleda kao maglica ili, bolje rečeno, zamućeno mjesto koje postaje dalje pojednostavljivano u kasnijim, višim dimenzijama. I napokon, u 72. dimenziji duhovno nerazvijeni čovjek predstavlja, baš kao u prvoj dimenziji, samo točku, ništa. **A u tome leži odgovor na najvažnije pitanje za svakog čovjeka!** Nadam se da će pametni ljudi ovo razumjeti.

Promatranje materijalnog svijeta iz sedme dimenzije je kao, da tako kažem, promatranje blatne močvarne vode od strane onoga koji stoji na obali. Baš kao i materijalni svijet, močvara je prirodno sredstvo za čišćenje sustava, filtar za čišćenje vode; drugim riječima, ono što čini osnovu života. U dubini se odvijaju složeni procesi, ali Promatrača zanima samo njegov rezultat, koji se pojavljuje na površini mutne vode. Mnogi su ljudi koji su život uzalud živjeli i nisu uspjeli iskoristiti svoju duhovnu priliku, poput mjehurića koji se pojavljuju na površini, ispunjeni prazninom želja materijalnog svijeta. Njihova sudbina na površni vode je tužna i unaprijed određena. Pod dodirom kvalitativno drugačijeg okruženja mjehurići puknu, pretvaraju se u „ništa“. Ali postoje oni koji su, spajajući se sa svojom Dušom tijekom života, poput prekrasnog pupoljka lotosa koji se pojavljuje na površini mutne vode. Ovaj snježnobijeli cvijet zadivljuje pažnju Promatrača svojom čistoćom i novošću. Promatrač se divi ljepoti cvijeta i daje mu svoju pažnju, promatrajući postupak cvjetanja svake od latica. Cvijet lotosa se kakvoćom razlikuje od praznog mjehurića zraka, jer je već postao sastavni dio drugog svijeta.

Rečeno na drugi način, ako se čovjek razvije duhovno, a njegove težnje i želje su povezane sa svijetom Božjim, dakle u njemu dominira Duhovna priroda, tada će na

kraju moći izbjeći ograničenja materijalnog svijeta (šest dimenzija) tijekom svog života i ući u **sedmu dimenziju**. U ovom slučaju, njegova energijska **struktura u sedmoj dimenziji postaje složenija**. Ako govorimo o tim složenim energijskim procesima u asocijacijama koje su razumljive umu „stanovnika“ trodimenzionalnog svijeta, tada se kod čovjeka **struktura transformira iz piramidalnog oblika u oblik kocke postavljene na jedan od njenih uglova**. Drugim riječima, energijska struktura takvog duhovno oslobođenog čovjeka kvalitativno se razlikuje od piramidalne energijske strukture običnog čovjeka u šestoj dimenziji. I što čovjek dublje zađe u duhovni samorazvoj, energijska mu struktura postaje složenija.

Takvu je transformiranu energijsku strukturu čovjeka nemoguće previdjeti onima koji imaju istinski duhovni vid. Piramidalna energijska struktura čovjeka zauzima puno više prostora od fizičkog tijela, a ona kubična zauzima deset puta više. Ovaj jedinstveni fenomen je na energijskoj razini teško propustiti, čak i iz perspektive Promatrača viših dimenzija. Kao što kažu, istinska svetost Čovjeka neće umaći Promatraču iz Duhovne prirode. Ali nažalost, u ljudskom društvu takva je transformacija vrlo rijetka. Usput, u stara vremena *ljudi koji su dostigli sedmu dimenziju i tijekom života primili duhovno oslobođenje simbolično su prikazani u obliku kocke, često s oznakom naslikanom na jednom od njenih uglova. Vrhovno Biće iz Duhovnog svijeta označeno je istim simbolom.*

Anastasia: Da, to je doista vrlo zanimljiva tema. S obzirom na to, postoji bogat i raznolik arheološki materijal koji potvrđuje postojanje takve simbolike među mnogim drevnim narodima s različitih kontinenata.

Rigden: Naravno, na ovu temu ćemo se često vraćati tijekom razgovora. Nažalost, do danas je puno izvornih podataka izgubljeno ili zaboravljeno; stoga

mnoge otkrivene artefakte, koji bilježe drevno znanje u simbolima i znakovima, znanstvenici još uvijek u potpunosti ne razumiju.

Anastasia: U pravu ste. Da bismo to razumjeli, treba imati osnovno znanje. Sjećam se kad ste nam prvi put pričali o energijskoj strukturi čovjeka, za mene to nije bilo puko otkrivenje, već pravi šok, koji se kasnije, u procesu analize informacija i dubinskog razumijevanja istih, razvio u zreli, potpuno novi svjetonazor. Sigurna sam da ni drugi neće ostati ravnodušni po pitanju ovih informacija. Možete li reći čitateljima više o čovjeku, posebice kako njegova energijska struktura postaje sve složenija u svakoj sljedećoj dimenziji?

Rigden: Da bi ljudi shvatili što njihova energijska struktura predstavlja u šest dimenzija i kako je to sve međusobno povezano, dat ću jednostavan asocijativni primjer. Postoji dječja igračka — kaleidoskop. Ovo je cijev unutar koje su zrcala i obojano kamenje postavljeni pod određenim kutom. Dok se cijev rotira, možeš promatrati različite kombinacije uzoraka. Što je više zrcala, složeniji su promatrani obrasci i oblici. Dakle, u našem slučaju ogledala su dimenzije, a kamenje su glavni dijelovi energijske strukture čovjeka. Njihov je broj stalan, ali bilo koja kvalitativna promjena u procesu duhovnog savršenstva dovodi do još složenije transformacije cijele strukture.

Ako pogledamo strukturu čovjeka **u prvoj dimenziji (jednodimenzionalni svijet), tada će izgledati poput točke slične zvijezdi na nebu**. Ako zumiraš ovu točku, a zatim uroniš u njenu strukturu, možeš vidjeti svu složenost strukture čovjeka; drugim riječima, pronaći vezu između prve dimenzije do posljednje kroz cijeli uzastopni lanac dimenzija. Slikovito rečeno, slično je promišljanju o zvijezdama. Ako ih gledaš golim okom, bit će tek jedva vidljive točke na nebu. Ali ako ih pogledaš

kroz dalekozor, vidjet ćeš grube svjetlosne krugove. Ako ih promatraš kroz snažan teleskop, tada će to biti dovoljno složeni svemirski objekti, s volumenom i vlastitim prirodnim procesima.

A u drugoj dimenziji (dvodimenzionalni svijet), struktura čovjeka će imati oblik križa, i to **križa u čijoj sredini će se nalaziti krug na sjecištu njegovih linija**. A u trećoj dimenziji? Pa svi znaju kako čovjek izgleda u trećoj dimenziji.

Anastasia: Tako je. Ali čak i u ovom primjeru shvaćaš koliko je složena čovjekova struktura, čak i u trodimenzionalnom svijetu. Uostalom, ono što vidim u ogledalu daleko je od svega što stvarno postoji unutar mene i izvana, ako uzmemo u obzir ne samo unutarnji život organizma kao zatvorenog okruženja, nego i slaba energijska polja koja proizvodi.

U današnjem svijetu ljudi ne znaju puno o tome kako je njihovo tijelo organizirano u trodimenzionalnom svijetu, da ne spominjem više. Tako da za njih može biti iznenađujuće čuti informacije o istodobnom i stabilnom postojanju čovjeka u šest dimenzija. Iako na neki način možeš razumjeti ljude koji su živjeli većinu svog života vjerujući da je ovaj svijet jedina stvarnost. Mnoga pitanja proizlaze iz uma ako čovjek nema praktično duhovno iskustvo: kako to može biti, zbog čega se te veze događaju i tako dalje.

Rigden: U takvim se slučajevima, u pravilu, Životinjska priroda prva aktivira, ne želeći izgubiti svoju moć nad čovjekom, odmah stvarajući nedostatak prihvaćanja i nerazumijevanje u njemu, i prisiljavajući ga na stara i poznata „ograđena“ razmišljanja Promatrača trodimenzionalnog svijeta. Međutim, nemoguće je u potpunosti upoznati više dimenzije i steći osobno iskustvo ostajući u ograničenom stanju svijesti Promatrača trodimenzionalnog svijeta.

S tim u vezi dat ću jednostavan primjer. Zamisli da promatraš procese koji se događaju stanovnicima dvodimenzionalnog svijeta. U ljudskom razumijevanju, dvodimenzionalni svijet predstavlja ravninu koju karakteriziraju duljina i širina. Ukratko, stanovnici dvodimenzionalnog svijeta ne razumiju što je volumen. Zamisli da ugledaju prozirni svemirski objekt u obliku stošca ili kugle koji se približava njihovu svijetu. Što će vidjeti? Umjesto stošca vidjet će dvodimenzionalni lik, to jest krug i točku u sredini, a umjesto kugle vidjet će samo krug. Zašto? Jer njihovo je razmišljanje prilagođeno percepciji dvodimenzionalnog svijeta. Koncept tri dimenzije je izvan njihova razumijevanje svijeta, kao bića koja žive u dvodimenzionalnom prostoru i promatraju iz njega. Drugim riječima, ne vide pravu sliku, jer je ona izvan njihove dimenzije, izvan njihova uobičajenog stanja svijesti, koje ima određene granice.

A sada se vratimo našem trodimenzionalnom prostoru. I danas se ljudi ponašaju na isti način — istražuju svijet iz perspektive stanovnika trodimenzionalnog prostora. Ali čovjek, za razliku od drugih stvorenja iz druge dimenzije, ima jedinstvenu energijsku strukturu, zahvaljujući kojoj je, razvivši se duhovno, u stanju poznavati druge dimenzije i vidjeti svijet kakav jest u stvarnosti, a ne u uskom rasponu ograničene percepcije svijeta kao dijela trodimenzionalnog prostora.

Anastasia: Općenito, ono što ljudi obično vide oko sebe u svakodnevnom opažanju, uključujući i sebe, nije takvo u stvarnosti.

Rigden: Apsolutno. Naš mozak ili, da budemo precizniji, naše uobičajeno stanje svijesti, predstavlja svojevrsnu prepreku za znati više, znati što se nalazi izvan trodimenzionalnog prostora. Na kraju krajeva, čovjekovo uobičajeno stanje svijesti je, kao što sam već rekao, od rođenja programirano do *ograničene*

percepcije trodimenzionalnog svijeta; bolje rečeno, čak djelomično i četverodimenzionalnog svijeta (ovdje se misli na trodimenzionalni prostor i vrijeme).

Četvrtu dimenziju — vrijeme (kao faktor mjerenja) — čovjek teško razumije i percipira. Drugim riječima, u trodimenzionalnom prostoru percipiramo sebe stalno „ovdje i sada“ u određenom trenutku. U svakodnevnom životu mozak ne primjećuje to kretanje u vremenu, sam ezoosmos s uzročno-posljedičnim odnosima. Čovjek obraća pozornost na općenito kretanje vremena, možda samo kad procjenjuje sebe, na primjer, gledajući se u ogledalo ili uspoređujući svoje fotografije od prije 20 godina sa sadašnjim izgledom. Ali naš mozak, dok je u uobičajenom stanju svijesti, ne primjećuje stalno kretanje vremena, samog života kao ezoosmosa, unutarnjeg impulsa energije.

To ne znači da ga čovjek ne može percipirati uopće. Uostalom, ljudska percepcija prije svega ovisi o dominantnom svjetonazoru, stabilnosti stanja proširene svijesti, o bazi podataka koju čovjek trpa u svoj mozak i neprestano se nadograđuje, i to je razlog zbog čega je važno širenje vlastitih intelektualnih obzora. Drugo, takva percepcija ovisi o samorazvoju, o sustavnim iskustvima izmijenjenih stanja svijesti — meditaciji i duhovnim praksama, zahvaljujući kojima čovjek samostalno uči o svijetu izvan tri dimenzije, i to ne logikom uma, već savršenijim instrumentom — intuitivnim čulom (šesto osjetilo).

Anastasia: Da, izreke ljudi od davnina, kao „kad se čovjek promijeni, promijeni se cijeli svijet“, „spoznaj sebe i spoznat ćeš cijeli svijet“ — nisu prazne riječi. To je stvarnost; punoća koju čovjek može prihvatiti tijekom praktičnog procesa duhovnog samootkrivanja… Jednom ste spomenuli, dok ste govorili o izmijenjenim stanjima svijesti, da ljudska svijest ima mnogo razina.

Rigden: Tako je. Činjenica da svijest ima mnoge razine omogućava čovjeku, kao Promatraču (čak i iz Životinjske prirode), *prigrliti svojom percepcijom dimenzije od dvodimenzionalnog do šestodimenzionalnog*, posebno u izmijenjenom stanju svijesti. Čovjek ne može svjesno opažati prvu dimenziju. Za njega će to biti samo točka, „ništa“. Ali to „ništa“ drži sve. Prva dimenzija je ezoosmos; drugim riječima, početni unutarnji impuls energije. U pravilu, čovjek svjesno ne primjećuje početak ove promjene (impulsa), posebno na razini prve dimenzije.

Što se tiče prve dimenzije, dat ću metaforički primjer koji će danas razumjeti mnogi ljudi. Vezan je za rad računala, bolje rečeno, za pokret trepćućeg indikatora na zaslonu — pokazivača (kursora). Usput, riječ „kursor“ dolazi od latinske riječi „cursorius“, što znači „glasnik, brzi hodač, brzi trkač“. Kada nešto radite na računalu, naprimjer uređujete tekst, pomičete ovaj pokazivač (strelicu ili crticu) na zaslonu pritiskom na određene tipke ili optičkim i mehaničkim manipulatorom — „mišem“. Naposljetku, dok to radite, ne razmišljate kako se točno kreće, jednostavno radite gotovo automatski, jer ste usredotočeni na svoj posao. Samo vam se čini da se kursor kreće prirodno kad, primjerice, upravljate mišem radi odabira ili premještanja teksta, ispravljanja ili otvaranja novog „prozora“. Ali što se zapravo događa?

Zaslon se sastoji od piksela, to jest malih obojenih točkica koje će, ako se povećaju, izgledati poput kvadrata (poput kvadratne bilježnice), od kojih se svaki sastoji od tri boje (podpikseli: crvena, zelena i plava). Kombinacija ove tri osnovne boje u svakoj točki omogućava reprodukciju bilo koje boje na zaslonu monitora. Što se više piksela nalazi na istom dijelu ekrana, to bolja i oštrija (detaljnija) slika na njemu. Što je piksel? To je samo element fotoosjetljive matrice, najmanji element dvodimenzionalne digitalne slike u

mreži piksela (u mapiranoj grafici) na ekranu monitora. To je skup elektroda. Na čemu se prikazuje slika zaslona? To je, u stvari, kontrola električnog napona koja se primjenjuje na svaku elektrodu (diodu koja emitira svjetlost). Veličinu i smjer vektora električnog polja kontrolira programska komponenta i procesor grafičke kartice.

Kad rukom pomičete „miša“, električni signali s optičkog senzora idu putem USB-a (uređaj za prenošenje informacija) na dio računalnog sklopa koji je odgovoran za njihovu obradu. Obrađeni signal šalje se u video karticu. Ona zatim, prema svom programu mijenja karakteristike električnog polja primijenjenog na određene elektrode (LED) na zaslonu (piksele). U skladu s tim, mijenja se i intenzitet njihove svjetlosti; na primjer, neki postaju crni, a drugi bijeli. Za tebe se stvara iluzija kretanja kursora po zaslonu.

Drugim riječima, ti samo misliš da pokrećeš pokazivač. Zapravo, zahvaljujući radu elektroničkih sklopova i programa, samo mijenjaš vanjske uvjete elektrode (LED), čime ona stječe nova svojstva. I zbog toga svjetlost koja prolazi kroz nju stječe druge karakteristike (učestalost i intenzitet). Ako se kursor nalazi na određenoj točki u danom trenutku, tada izvođenjem „impulsa“ (pomicanjem „miša“ svojom rukom), stvaraš uvjete za promjenu optičke karakteristike točke.

Anastasia: Može se reći da, na neki način, pokrećem skok kursora od jedne do druge točke, od jednog piksela do drugog.

Rigden: Da. Kretanje kursora je, u osnovi, slikoviti primjer prototipa *neprimjetnog* pokreta (život) materijalnog tijela u prostoru i vremenu, zahvaljujući ezoosmosu. Ezoosmos je skok informacija iz jednog bloka informacija u drugi: informacijski građevni blok uvlači informacije i prosljeđuje ih sljedećem bloku

informacija; drugim riječima, prenosi informacije kroz sebe. Ti pikseli služe kao informacijski građevni blokovi u našoj uvjetnoj usporedbi. Ali ti kao Promatrač, zahvaljujući svojoj slobodi izbora, pokrećeš kretanje u jednom ili drugom smjeru.

Svo se to kretanje događa u skladu s promjenom informacija i prolazi neopaženo od čovjeka koji ne vidi složeni mehanizam promjene i prijenosa informacija. U našem primjeru, ti samo pomičeš miš i za tebe je kretanje po zaslonu prirodno. Ne vidiš kako slika pokazivača skače s jednog piksela na drugi i kako se napon mijenja u svakoj elektrodi. Za tebe se strelica kursora gotovo odmah premješta na drugo mjesto na ekranu. Isto je u životu, kretanje bilo kojeg materijalnog objekta kroz informacijske blokove prolazi neopaženo za čovjeka, on ne vidi kako se točno ovo početno kretanje događa na razini prve dimenzije. Naprimjer, vidimo čovjeka kako hoda u određenom smjeru. U stvarnosti se događa da informacija sa svom složenošću međusobnih veza „teče“ kroz informacijske građevne blokove, zahvaljujući ezoosmosu. Čak i ako gledamo čovjeka kako sjedi nepomično, u stvari, to je samo iluzija, jer se odvija vrlo bogata intenzivna razmjena informacija koja je njegov život, njegovo kretanje koje ostaje neopaženo, bilo od njega ili od nas.

Anastasia: Drugim riječima, čovjek možda ne shvaća svu složenost utjecaja svijeta na njega i njegov utjecaj na svijet, ali promjene se, na nevidljivoj razini, stalno događaju.

Rigden: Pritom, **što je viša dimenzija (naprimjer peta, šesta) iz koje čovjek potiče ove promjene svojim izborom, promjene će biti značajnije.**

Anastasia: Glavna funkcija prve dimenzije je početni unutarnji zamah energije. Možete li reći čitateljima koja je glavna funkcija druge dimenzije?

Rigden: Za čovjeka (u njegovoj percepciji), funkcije druge dimenzije (dvodimenzionalni prostor) predstavljaju ništa više od vrste skladištenja i prijenosa informacija u kojoj znakovi i simboli igraju značajnu ulogu. Iako su funkcije druge dimenzije mnogo šire. Evo jednostavnog primjera. Bilo koji zapis pretpostavlja pohranjivanje i prijenos informacija. Što je pismo, bilo piktografsko, ideografsko, hijeroglifsko ili abecedno? To je znakovni sustav bilježenja čovjekovih misli, koji omogućava da ih se uhvati u vremenu i prenosi na daljinu konvencionalnim bilježenjem. Drugim riječima, bilježenje u dvodimenzionalnom svijetu uključuje pohranu podataka u određene simbole i znakove. Naprimjer, recept za tortu, priručnik za izgradnju nuklearne elektrane ili nacrt za izradu nuklearne bombe i slično. Ako ste uspjeli pročitati recept i niste ništa pokušali učiniti, tada se ništa neće dogoditi. Ali ako znate čitati, to jest, razumjeli ste zapis simbola i nakon toga primjenjujete odgovarajuću silu u skladu s uputama i djelujete, tada ćete uvijek dobiti rezultat zabilježen u ovom receptu ili priručniku. Dakle, znak je iz dvodimenzionalnog svijeta: ako mu dodate energiju, djelujući iz trodimenzionalnog svijeta, započet će s radom. Kao rezultat, prema našem primjeru, nakon primjene energije i djelovanja na informacije iz druge dimenzije, dobit ćemo ili tortu, ili svjetlost u kući, ili rezultat koji će uništiti našu kuću u trećoj dimenziji.

Anastasia: Dakle, općenito, treća dimenzija je dimenzija u kojoj već primjenjujemo silu i energiju te počinjemo stvarati.

Rigden: Za čovjeka — da. U tom je smislu za ljude važno razumjeti kakvim informacijama daju svoju pažnju svakog dana, na što primjenjuju svoju životnu silu, kako je naknadno rasipaju i što zapravo mogu postići. Uostalom, danas većina ljudi promatra sebe (i prema tome procjenjuju svoj život) jednostrano, samo

iz perspektive razmišljanja „stanovnika“ trodimenzionalnog prostora.

Suvremeni čovjek uopće ne shvaća da je porijeklo njegovih misli povezano s potpuno drugom dimenzijom. Međutim, on neprestano živi u svojim snovima i mislima, dok je okolna „stvarnost“ za njega odraz njegovih mentalnih aktivnosti, u određenoj mjeri. Troši životnu energiju za materijalizaciju svojih misli i želja koje se uglavnom odnose na vrlo uzak spektar širokoga pojasa frekvencija trodimenzionalnog prostora, na koje je njegovo promatranje kao Osobnosti usredotočeno u danom trenutku.

Anastasia: Naglasili ste činjenicu da čovjek, kao Promatrač, pokreće ove promjene svojim izborom, u ovom ili onom smjeru. A upravo je on taj Promatrač. Čovjek je taj koji pokreće, drugim riječima, dodatno stimulira nešto što već postoji.

Rigden: Apsolutno. Čovjek neprestano bira između Duhovnog svijeta, čija sila dolazi iz Duše, i materijalnog svijeta, sa svojim fantomskim igrama Životinjskog uma koje, na ovaj ili onaj način, pokušavaju preusmjeriti životnu energiju čovjeka za vlastite potrebe. To su dvije dominantne sile koje stvaraju u materijalnom svijetu, u ovom osebujnom uvjetnom sučeljavanju, a čovjek, kao Promatrač, samo je postavljen na rubu izbora između njih. Štoviše, za bića materijalnog svijeta, koja čine dio Životinjskog uma, ove su sile nevidljive, ali su sudbonosne za čovjeka, jer u njemu postoji dio vječnosti (Duša) te on ima priliku postati besmrtno Duhovno Biće.

Anastasia: Dakle, odlučujuće je za čovjeka na koje misli svakodnevno obraća pažnju.

Rigden: To je apsolutno točno. Za bolje razumijevanje ću ilustrirati slikovit primjer korisnika interneta. Kad

čovjek usredotoči svoju primarnu pažnju na nešto, drugim riječima, učini izbor, on ne vidi kako, čineći to, pokreće početak promjene u prvoj dimenziji. U našem primjeru ovo je ekvivalent pritisku gumba za pokretanje računala, koji pokreće čovjeku nevidljive procese. Dakle, upravo je pažnja čovjeka ta koja pokreće postupak kretanja na razini prve dimenzije. Sve započinje time. Ova početna pažnja Osobnosti je ona primarna sila Promatrača, to je njegova sloboda: prema čemu usmjerite svoju primarnu pažnju, to je ono što aktivirate. Čovjek ne shvaća puni značaj radnji koje su se dogodile na razini prve dimenzije, ali kasnije osjeća posljedice na svojoj sudbini.

Kada čovjek uključi računalo, kao posljedica se na ekranu pojavljuju znakovi i simboli različitih programa, koji pohranjuju određene informacije. Ako se, primjerice, radi o internetu, onda se pred korisnikovim očima pojavljuje skup znakova i simbola, iza kojih je skriven obimniji sloj informacija. Internet, općenito, predstavlja kompleks međusobnog povezivanja sa svijetom, ali... kroz različite izvore (temelje), poslužitelji pripadaju određenim „autoritativnim“ organizacijama i ljudima koji ih financiraju, potajno ili otvoreno. Sve se to temelji na širenju ove ili one ideologije. Usput, pojam „naziv domene“, koji je danas poznat svakom „stanovniku“ interneta, dolazi od latinske riječi „dominium“, što znači „posjed“. U pravilu, korisnik interneta ne zastane da razmisli o svemu ovom, ne zaroni u tok informacija koje su mu pružene *na izbor*. On vidi detalje, ali ne vidi širu sliku, iako bi trebao. Dakle, izgled znakova, simbola, raznih računalnih programa i kratkih reklamnih tekstova s interneta, koji u pozadini kriju cijele slojeve informacija — sve je to kao interakcija pažnje čovjeka s informacijama na razini drugih dimenzija. U materijalnom svijetu, ako se uzmu u obzir sve informacije druge dimenzije globalno, ovo će biti samo drugačiji oblik manifestacije programa, bilo iz Životinjske prirode ili iz Duhovne

prirode. Čovjek ima slobodu izbora. I dok nešto od toga jednostavno privlači njegovu pažnju, nešto je drugo drži. Kao rezultat toga, od svih raznolikosti, baš kao i na internetskoj tražilici, on „otvara“ samo podatke (fokusirajući se na njih) koji su najviše privukli njegovu pažnju.

Iz perspektive treće dimenzije, čovjek time stvara svoj Izbor; drugim riječima, on aktivira postupak dobivanja informacija u drugoj dimenziji. Aktiviranjem ove informacije, on počinje „živjeti“ od nje, na razini treće dimenzije. Drugim riječima, kao Osobnost, on taj protok informacija pušta u sebe, a on se očituje u obliku različitih slika, emocija, želja i misli u svijesti te one počinju živjeti u njemu kao u osjetilnom biću. To čovjeka tjera na specifične radnje iz programa ove *izvanjske Volje*. To je jedan je od mnogih programa kojima je ova Volja skrenula pozornost na sebe u drugoj dimenziji. Čim ih pusti unutra, to postaje ekvivalentno davanju prednosti rada u ovom ili onom programu i početku micanja pokazivača tamo (njegova pažnja), uz pokretanje različitih funkcija (mentalne slike, želje i emocije). A pokretanje kursora je, kao što već rekoh, jednako stvaranju, zahvaljujući ezoosmosu, djela koja su čovjeku nevidljiva u prvim fazama, ali koja tada postaju događaji njegove sudbine. Čovjek ni u prvoj, a niti u drugim dimenzijama, ne opaža svjesno što točno mijenja primjenom sile svoje pozornosti na program koji je odabrao. Ali on, kao Osobnost koja je stvorila izbor u određenom trenutku, troši svoju životnu silu na materijaliziranje ove *Volje izvana*, radeći prema ovom programu.

Anastasia: To je vrlo važno. Ako razmotrimo globalno, ispada da mi samo mislimo da imamo *volju* u značenju sile stvaranja, stvarateljske aktivnosti uma ili, kako kažu u psihologiji, kao „samodovoljan (koji ima sasvim neovisno značenje) izvor ljudske aktivnosti koji određuje neovisnost od ponašanja iz objektivnih

razloga“. Zanimljivo je da ti isti psiholozi povezuju volju s kontrolom vlastitog ponašanja koja, vjeruju, postaje moguća zahvaljujući korištenju umjetnih „sredstava ponašanja“ — znakova.

Rigden: Ono za što vjerujemo da je naša volja je iluzija našeg poimanja iz perspektive mišljenja individualnog uma iz trodimenzionalnog svijeta. Ako uzmemo u obzir naš primjer, čovjek svojim odabirom samo aktivira dolazni tok informacija i troši svoju životnu silu na realizaciju ove *Volje*. *Volja*, bilo da proizlazi iz Duhovne prirode (svijeta Boga) ili dolazi iz Životinjske prirode (Životinjskog uma) *je sila izvana* ili, bolje rečeno, informacijski program uveden u određenu strukturu koja ga provodi. Zamjena iz Životinjskog uma leži u činjenici da Osobnost čovjeka opaža oblike očitovanja jedne od ove dvije globalne sile kao svoju volju, koje u stvari nema.

Anastasia: Drugim riječima, ono za što čovjek vjeruje da je njegova vlastita volja i na što je izrazito ponosan, nije njegovo vlastito. To je samo sila unesena izvana, putem podataka koje je *izabrao*. Ona u njemu aktivira osjećaje, emocije i misli kojega potiču na određene radnje u okviru programa ove volje, što je povezano s utroškom životne energije.

Rigden: Sasvim točno. Ljudi, dok su pod utjecajem ponosa iz Životinjske prirode, vole uspoređivati sebe s višim silama obdarenim vlastitom Voljom. Ali, rijetko tko postavlja pitanja: „Čijom se voljom događa određena radnja?“, „Tko me potiče na te misli?“, „Tko potiče ove ili one želje?“, „Tko se u meni opire i kome?“ i „Tko postavlja ova pitanja i tko na njih odgovara?“ Vrlo je malo onih koji spoznaju sebe, razumijevanjem procesa sukoba između Životinjske i Duhovne prirode, između Volje proizašle iz Duhovnog svijeta i Volje iz Životinjskog uma. Naravno, Životinjski um je jak, ali ne može se usporediti s primarnom silom svijeta Boga.

Ako se potonja jasno očituje, tada joj se Životinjski um ne može izravno oduprijeti, ali može odvratiti pozornost njezina Provodnika (čovjeka koji stoji na duhovnom putu) svojim „sitnicama“, kako bi ga bacio s pravog puta, uhvatiti ga u drugu iluziju i slično. Počeci ispoljavanja volje u smislu stvaranja pojavljuju se u čovjeku tek kad on, sazrijevši duhovno, izađe iz dominacije Životinjskog uma; to jest kad napusti šestu dimenziju, ulazeći u sedmu. A čak ni tada to neće biti očitovanje „volje“ u trenutnom ljudskom razumijevanju, već jednostavno nova kvaliteta i proširenje sposobnosti Provodnika božanske Volje.

Anastasia: Da, takve zamjene iz Životinjskog uma prate čovjeka, kao biće koje živi u materijalnom svijetu, na svakom koraku. Ako čovjek ne radi na sebi, jednostavno troši svoj život na materijalne želje, na privremeno i smrtno.

Rigden: S jedne strane, običan čovjek čezne za utjecanjem na događaje iz svog života, žudi za promjenom svoje sudbine nabolje. Ali sve su to potrebe duhovne strane, koje njegov mozak uspješno okreće prema Životinjskoj prirodi. Kao rezultat ovog „obrnutog“ razumijevanja, ljudi žude za „slobodom“ u smislu materije, umjesto duhovne slobode: žude za bogatstvom, slavom, zadovoljavanjem sebičnosti i obiljem u svom privremenom postojanju. Ako se čovjek dugo fokusira na svoje materijalne želje i čini mnogo napora kako bi ih ispunjavao iz godine u godinu, prije ili kasnije se dogodi niz događaja koji dovode do željenog rezultata, čak i kad čovjeku to više nije potrebno. Drugim riječima, Osobnost može imati određeni utjecaj na trodimenzionalni svijet, postići ono što želi, ali taj je proces popraćen ogromnim utroškom truda i energije te zahtijeva puno vremena. Međutim, ovdje se postavlja drugo pitanje: vrijedi li trošiti svoj život i veliki potencijal za postizanje tih privremenih materijalnih tjelesnih želja?

Anastasia: Neki čitatelji pitaju: „Što je smisao mog života? Zašto sam ovdje? Jesam li doista ovdje samo da bih posadio drvo, sagradio kuću i odgajao djecu?“ U svojim mislima oni sami odgovaraju da ako bi to bila glavna svrha čovjekova postojanja na Zemlji, prije svega mu ne bi trebala tako složena struktura od materije, uključujući ovako „prekomjernu“ organizaciju mozga, koja uključuje razne razine stanja svijesti. Drugo, bilo bi logično pretpostaviti da bi svi koji već imaju kuću, djecu i osobni vrt bili sretni i zadovoljni svojim životima. Ali općenito, ljudi pitaju takva prastara pitanja, bez pronalaženja zadovoljstva u postizanju svojih mladenačkih želja.

Rigden: Smisao čovjekova života uopće nije u razmnožavanju i poboljšanju njegovih materijalnih životnih uvjeta — to su samo prirodni nagoni bilo koje životinje, koja je genetski programirana da stvori jazbinu ili svije gnijezdo i tako dalje, kako bi odgajala potomstvo. Čovjek je više od životinje; njegova je svrha postati duhovno besmrtno biće.

Ali u ganjanju svojih materijalnih želja čovjek nepovratno rasipa dva vrijedna čimbenika — vrijeme i životnu energiju. Obratite pažnju na činjenicu da se troše nepovratno (!) i, prema tome, gube se određene mogućnosti. U svom izboru čovjek je slobodan, naravno, životnu snagu potratiti na programe Životinjske prirode u ovom iluzornom trodimenzionalnom prostoru. No, kao rezultat će propustiti najvažniju stvar radi koje je došao na ovaj svijet. Uostalom, čovjeku je dano onoliko vremena i energije koliko mu treba da oslobodi svoju Dušu, pa čak i malo iznad, više nego dovoljno za moguće pogreške u procesu stjecanja osobnog iskustva njegove Osobnosti. Slikovito, vrijeme i životna energija su poput benzina za automobil (tijelo), dovoljnog za vožnju točno od točke A do točke točka B, s malim odstupanjima, s obzirom na složenost puta. Ali ako umjesto toga kreneš u suprotnom smjeru (ako život posvećuješ ćudljivosti

svog materijala), naprimjer prilagodiš svoj automobil (da bi zadovoljio ego) gospodaru — Životinjskoj prirodi, onda ćeš, kao rezultat, ostati bez vremena i energije koji su ti dodijeljeni. Na kraju ćeš tako „lijepo“ leći u smetlište automobila (podosobnost), baš poput ostalih oko tebe, hrđajući i truleći. A mogao si iskoristiti to vrijeme i energiju za doći do odredišta B, gdje bi se dogodila tvoja konačna preobrazba u potpuno drugačije — Duhovno Biće.

Anastasia: Kao što ste jednom rekli, ma koji god mali svijet osobne moći si čovjek izgradi u materijalnom svijetu, on je privremen je i prolazan. Sve u ovome svijetu ima kraj: čitave galaksije, zvijezde i planeti su podložni uništenju, a ljudsko tijelo je još smrtnije.

Rigden: Teško je ljudima razumjeti da je njihovo postojanje trenutačno i boje se čak i razmišljati o smrti. Ali smrt je za čovjeka samo još jedan oblik života, rezultat njegova životnog izbora. Za čovjeka u kojem dominira Životinjska priroda teško je shvatiti da postoji nešto veće od ovog materijalnog svijeta. Ali kad Osobnost radi na sebi i kao rezultat stupi u kontakt s Duhovnim svijetom, tada shvaća da je duhovni svijet stvaran i glavna stvarajuća sila, a sve ostalo u čovjekovom životu su samo igre Životinjskog uma, potjera za neuhvatljivom iluzijom.

Anastasia: Da, to je Znanje stvarno zanimljivo i važno te daje potpuno drugačije razumijevanje, ne samo vidljivog, već i nevidljivog svijeta.

Rigden: Apsolutno. Ali vratimo se na naš razgovor **o strukturi čovjeka u nevidljivom svijetu**. Čovjek, kao i drugi informacijski objekti materijalnog svijeta — od divovskih zvijezda do najmanjih čestica — ima određene projekcije, vrste svojih „zrcalnih“ refleksija na energijskoj razini. Različiti narodi u različita vremena su različito označavali, opisivali ili bilježili nevidljivu

strukturu čovjeka, u kronikama tajnih znanja, svetim tekstovima i slikama. **Ove žive projekcije uvjetno nazovimo *„Suštinama“***, jer su prilično osjećajne (čak i više nego što ljudi pretpostavljaju) i imaju vlastite karakteristike. Po svojoj prirodi, ove Suštine predstavljaju energijske strukture, određena lokalna središta. U nevidljivoj strukturi čovjeka ovo su njegovi neodvojivi dijelovi, poput glave, ruku itd. u fizičkom tijelu. U sredini strukture (u središtu svih projekcija čovjeka) je Duša.

Suštine su energijske i informacijske strukture, a igraju važnu ulogu i u životu čovjeka i u njegovoj posmrtnoj sudbini. Imaju velike mogućnosti i povezane su s drugim dimenzijama, gdje se interakcija odvija na suptilnoj energijskoj razini. Zahvaljujući njima, čovjek može utjecati na svijet iz perspektiva viših dimenzija materijalnog svijeta, do šeste dimenzije. **Čovjekove Suštine su imenovane prema njihovu smještaju oko strukture, kao i prema uvjetnoj orijentaciji u odnosu na njegovo fizičko tijelo: Prednja, Stražnja, Desna i Lijeva**. Predstavljaju glavna polja, da tako kažem, „žive strane“ četverostrane krnje piramide u cjelokupnoj ljudskoj strukturi. Otprilike su smještene na udaljenost ruke od fizičkog tijela čovjeka, u smjerovima koji odgovaraju njihovim nazivima: sprijeda, straga i na bokovima (s desne i s lijeve strane).

Znanje o njima smatralo se svetim od davnina. Postoji mnogo različitih referenci o njima u mitologijama naroda svijeta, od drevnih do današnjih dana. Naprimjer, ove informacije mogu se naći u kozmološkim mitovima i legendama naroda svijeta, u obredima čarobnjaka, šamana, svećenika i egzorcista. Posebno opisi potonjih često kažu da se čovjek upućuje na četiri elementa ili strane svijeta, četiri duhovna pomagala čovjeka i tako dalje, tijekom obavljanja određenog tradicionalnog rituala. U mnogim je slučajevima poveznica središte:

u svetim legendama to je Duša, kao središte čovjekove energijske strukture, „peto središte“ (u drugim se slučajevima naziva „prvim središtem“); u praktičnim ritualima je to svijest Osobnosti.

Dakle, vanjska djelovanja takvih vračanja su, u pravilu, bile kazališne predstave namijenjene javnosti, oponašanja izgubljenog znanja bez razumijevanja suštine ili puka prikrivanja istog. U stvarnosti se glavna radnja odvija u čovjeku, u njegovu unutarnjem svijetu. Uz pomoć određenih znanja i praksi, on jednostavno okuplja sebe u jedinstvenu cjelinu i upravlja tim Suštinama. Osobnost je „kontrolno središte“. Zahvaljujući takvu združivanju, mogućnosti čovjeka u nevidljivom svijetu uvelike su proširene. Skrećem ti pažnju na činjenicu da ove Suštine nisu astralni pandani čovjeka.

Svaka od četiri Suštine predstavlja, recimo, izvjesno energijsko polje. Slikovito rečeno, to je „prozirna nakupina“, koja se može pretvoriti u bilo koji misaoni oblik koji čovjek stvori: zrcalna slika samog čovjeka ili neka slika životinje, duha i tako dalje. Možemo reći da čovjek, dok izvodi određene tehnike meditacije u izmijenjenom stanju svijesti, pripisuje jednoj od Suština određeni misaoni oblik i, usredotočivanjem svoje pažnje, materijalizira tu Suštinu.

Anastasia: Dakle, u biti je to prijelaz iz stanja energijskog vala u materijalnu česticu: čim se Promatrač usredotoči na Suštinu, odvija se postupak transformacije energije u suptilnu materiju. Prema tome, ona stječe misaoni oblik (sliku koju je tamo stavio čovjek).

Rigden: Da, time je njegova povezanost s nevidljivim svijetom u potpunosti sačuvana. Kao što sam već rekao, svaka od četiri Suštine ima svoje karakteristike i manifestira određenu vezu između vidljivog i nevidljivog svijeta.

Prednja suština smještena je sprijeda, na dužinu ruke od fizičkog tijela čovjeka. Povezana je s čovjekovim životom ovdje i sada (i u trećoj i u višim dimenzijama) te njegovim kretanjem od sadašnjosti do budućnost. To je vrsta vektora i pokazatelj životnog puta. Ako čovjek odabere duhovni put, onda taj put ima jedan vektor i usredotočen smjer prema naprijed, do višeg i konačnog rezultata — spajanja Osobnosti s Dušom, to jest do duhovnog oslobođenja. Ova Suština je odgovorna za čovjekov samorazvoj, za duhovno kretanje. Nosi osebujnu emocionalnu boju — vjere, duhovne ljubavi i nade u budućnost. Ako su namjere čovjeka na duhovnom putu stabilne, onda mu također služi kao vrlo dobra zaštita od vanjskih nevidljivih utjecaja tuđih ili izvanjskih agresivnih Suština. Njena aktivacija može se vidjeti po stanju samog čovjeka: kada se osjeća nadahnuto i kada se može uočiti navala pozitivnih emocija te najdubljih duhovnih namjera.

U legendama naroda svijeta Prednja suština često je označavana kao jednorog, kao i elementom (duhom) neba, zraka. Prikazivana je u obliku slobodne ptice (sokol ili olujna ptica, feniks). U mnogim kulturama ptica je služila kao simbol Duše, božanske Suštine, duha života, duha neba, slobode, uspona, nadahnuća, predviđanja, proročanstva i veza između „svemirskih zona“.

Anastasia: Zaista. U stvari, ptice su prikazivane već u doba novijeg paleolita, a ponekad s naglaskom na sveti karakter ovih oznaka. U doba neolita također su oslikavane zajedno sa solarnim (sunčevim) znakovima postavljenim iznad ptica.

Rigden: Upravo tako, što ukazuje na poseban značaj ovih slika ako, naravno, čovjek posjeduje znanje o tajnim znakovima. Dakle, vratimo se Prednjoj suštini... Znanje o djelovanju četiri Suštine uvelike proširuje čovjekove mogućnosti. Česti gubici spavača događaju

se zbog nedostatka osnovnog znanja o tim stvarima. Na primjer, većina spavača djeluje kroz svoju Prednju suštinu, bez da uopće to shvati. I na taj način rade veliku pogrešku, koja dovodi do lošeg učinka na poslu, gubljenju vremena i visoke potrošnje energije, što često rezultira brzim smrtonosnim ishodom za operatera. Iskusniji spavači djeluju kroz svoju Lijevu suštinu. Ali, o tome malo kasnije.

Anastasia: Spavači su društvu uglavnom nepoznati. Ovo je tajna jedinica specijalnih snaga u strukturi nacionalne sigurnosti civiliziranih zemalja. Prilično je iznenađujuće da se politika „materijalizacije svijesti stanovništva“ odvija svugdje u globalnoj zajednici i da se upravo ta „buntovna misao“ stvaranja znanosti za proučavanje energijskog tijela čovjeka, čije postojanje je već jako poznato, dugo ismijava. U tom kontekstu, porast razvoja takvih specijalnih snaga događa se u gotovo svim civiliziranim državama koje se natječu jedna s drugom. Uostalom, njihovi stručnjaci su u mogućnosti izvući informacije bez izlaska iz sobe, utjecati na određene pojedince na energijskoj razini ili zaštititi najviše državne dužnosnike.

Rigden: Zato što je ključna riječ u ovom pitanju „politika“. Zbog toga ovo znanje nije dostupno ljudima. Usput, znaš li porijeklo posebnog izraza „spavač“? Kažu da, kako imenujete brod, tako će i ploviti. Riječ spavač posuđena je iz norveške mitologije. Tamo je vrhovni bog bio Odin. Bio je to bog mudrosti i otac čarobnjaštva, bacanja čini, znalac runa i legendi, svećenik, nositelj čarobne moći; imao je šamansku „intuiciju“, znao magične umjetnosti, bio je lukav i podmukao te je bio „vladar ljudi“. Kasnije je djelovao kao zaštitnik vojnih saveza i kao sijač vojnih razdora. Dakle, Odin je posjedovao osmonogog konja Sleipnira (Klizeći). Mogao je nositi svog vlasnika brzinom munje iz svijeta bogova (Asgard) u drugi „mračni svijet“, svijet mrtvih (Niflheim), svijet ljudi (Midgard); drugim riječima, bio je u stanju

kliziti između svjetova. Upravo je na Sleipniru, prema legendi, Odin sudjelovao na „jahačkom natjecanju“ s divom.

Anastasia: Pa, ništa se ne mijenja u svijetu ljudi, ista politička i svećenička natjecanja za silu i na grbači naroda još uvijek traju. Žalim ljude koji rade za ovu svećeničku strukturu i troše svoje jedinstvene moći ni na što, na hirove ljudskog uma porobljenog od strane Životinjskog uma.

Rigden: Što ćeš, ljudi sami biraju. Kako kažu na Istoku: „Mudrost nikad ne postaje savršena u onome čiji um nije čvrst, onome koji ne zna istinu i koji odustaje od vjere.“ Ali vratimo se na temu našeg razgovora.

Stražnja suština smještena je otraga, na dužinu ruke od fizičkog tijela. Ovo je vrsta promatrača sadašnjosti i „kroničara“ prošlosti. Povezana je sa sadašnjošću i prošlošću čovjeka, s nakupljenim informacijama, i to ne samo tijekom ovog života. Za nju je prošlost baza podataka, sadašnjost je kontrola i praćenje podataka, da tako kažem, u stvarnom vremenu, to jest ovdje i sada. Stražnja Suština je svojevrsni portal. To je „Promatrač“ izravno povezan s pinealnom žlijezdom (epifizom). Zahvaljujući ovom portalu, nakon ovladavanja određenim meditativnim tehnikama moguće je izvršiti „tuneliranje“ u bilo koju točku iz prošlosti. Stražnja se suština obično prikazuje u obliku ribe, tuljana (naprimjer u tradicijama naroda Sjevera), guštera, slona, kornjače; označava se elementom vode, uranjanje u dubine prošlosti. Sibirski narodi su sačuvali mitološke reference o nekim vrstama sukoba ptice i mamuta, a kod Sumerana su to bile ptica i riba. Stražnja suština se može prikazati i kao duh s ljudskim licem, koji simbolizira čovjekovu prošlost.

Desna suština smještena je na dužinu ruke od desne strane fizičkog tijela čovjeka. Ona je, u biti, jedan od

sastavnih dijelova Životinjske prirode u čovjeku. Točnije, desna Suština ima nekoliko kvalitativno različitih funkcija, čija manifestacija ovisi o tome što dominira u čovjeku: Duhovna priroda ili Životinjska priroda. Desna Suština usko je povezana s ovim svijetom. Glavne emocionalne karakteristike njezina očitovanja u čovjeku, kada dominira Životinjska priroda, jesu agresija, omalovažavanje ili strah. Ako je čovjek ne kontrolira na pravilan način, često postaje predmetom njenih „napada“. Potonje se osjeća kao tok loših ili provocirajućih misli te kao nagli udar stanja depresije. Za njene napade karakteristično je sužavanje svijesti do razine određenog problema, kao i emocionalna stanja poput omalovažavanja, ljutnje, pohlepe, ogorčenosti, samokrivljenja, manifestacije bilo kakve mašte ili iluzije, petljanja misli oko istog problema. Ali to se događa kada čovjek ovim mislima pridaje silu svoje pažnje.

Moram napomenuti da sve četiri Suštine jednostavno pokreću „rođenje“ određenih misli koje odgovaraju raznim navalama određenih emocionalnih stanja. Ali Suštine održavaju živim i pojačavaju (posebno kad dominira Životinjska priroda, izvrćući situaciju do neprepoznatljivosti, praveći „od buhe slona“) samo one misli koje Osobnost odabere. Čovjek ima mogućnost izbora, kojim će mislima dati prednost i pažnju, jednostavno rečeno, koga će slušati. Čim se odluči, to jest čim da prednost određenim mislima, započinje aktivni rad ove ili one Suštine, koja je pokrenula ove misli.

Anastasia: Uzgred, jednom ste spomenuli da su procesi takozvanog tajnog utjecaja, mentalne manipulacije, infekcije masa idejama koje potiču agresiju, ljutnju i negativne emocije kod ljudi, povezani s aktiviranjem Desnih suština kod ljudi.

Rigden: Tako je. Kočenje Prednjih suština kod ljudi i aktiviranje njihovih bočnih suština provode stručnjaci iskusni u tim stvarima. Takav utjecaj je sličan hipnozi.

U meditaciji se može osjetiti i promatrati utjecaj Desne suštine, shvatiti odakle i kako to teče: osjeti se kao silazni pritisak s desne strane (izvana prema unutra). Međutim, ako čovjek disciplinira tu Suštinu, to jest ako vrši strogu kontrolu nad svojim mislima i emocijama, izbjegava negativne osjećaje, strogo se pridržava Duhovnog smjera, dobit će djelotvornog pomagača koji je dobro orijentiran u svijetu suptilnih materija i ima višedimenzionalnu vezu s istim Suštinama drugih ljudi. A ova se veza, ponavljam, događa bez obzira na vrijeme i prostor.

U svojim svetim slikama različiti su narodi općenito prikazivali Desnu suštinu kao neku snažnu ili agresivnu totemsku životinju, naprimjer bijelog tigra (kirgistanski šamani), medvjeda, lava, leoparda, majmuna i slično, ili mitskog Čuvara, duha. Sjećanja na to bilježe se u arhaičnim mitskim i obrednim tradicijama kad god su spomenuti agresija, strah ili neuobičajena sila. Obično su vatru označavali kao element koji je simbolizirao ovu Suštinu.

Lijeva suština smještena je na dužinu ruke, lijevo od fizičkog tijela. Ova Suština je povezana sa svijetom Ahrimana, svijetom svetog znanja o materijalnom principu. Obdarena je velikim brojem svojstava i funkcija. Ali opet, njeno korištenje od strane Osobnosti ovisi o onome što je dominantno u čovjeku: Duhovna priroda ili Životinjska priroda. Kad dominira Životinjska priroda, Lijevu suštinu karakteriziraju prijevara, ponos, obmana i zavođenje. Ovo je pametna i lukava Suština, koja će predstaviti sve u najboljem mogućem svjetlu, s jedinim ciljem — odvratiti čovjeka od glavnog cilja — duhovnog puta. Ako Osobnost ne kontrolira ovu Suštinu na pravilan način, u čovjeku nastaje sumnja, koja vodi dalje od duhovnog puta. Dok je Desna suština povezana s tupom agresijom i gnjevom, Lijeva suština, s druge strane, može pobijediti svojom logikom, pokazujući jasnoću svijesti u sastavljanju logičkog

lanca iz Životinjske prirode. Baš kao Prednja suština, ona gura čovjeka da traži nešto novo, ali u materijalnom smjeru, sugerirajući da čovjek zaslužuje više ili da je značajniji od ostalih. Općenito, ideja megalomanije i žudnje za tajnom moći nad drugima su osnova njenih napada na Osobnost, kad Životinjska priroda dominira u svijesti.

Kad takve misli posjete čovjeka, tada on u stanju meditacije može pratiti i pritisak izvana: osjetiti će silazni pritisak s lijeve strane. Ako čovjek češće disciplinira sebe i svoje misli, ustrajno se pridržavajući duhovnog puta, tada Lijeva suština postaje osobni pomoćnik i privatni „doušnik“ o svetim stvarima. U drevnim traktatima Lijeva suština se obično naziva ili prikazuje kao zastrašujuća zvijer ili pametna i lukava životinja, poput vuka, šakala, mitskog čudovišta, zmaja, zmije ili kao Čuvar i duh. U pravilu je označavajući element zemlja, točnije prah kao simbol privremenih vrijednosti u ovom svijetu.

Anastasia: Pojasnit ću za čitatelje da su Prednja suština i djelomično Stražnja suština (u načinu rada kontrole i praćenja informacija ovdje i sada) aktivni pomagači u duhovnom samorazvoju čovjeka. Istodobno, bočne Suštine (Lijeva i Desna), kao i Stražnja suština (sa svojom bazom podataka o prošlosti), izvode više spavačevih funkcija rada s tuđim Suštinama istog naziva, a imaju i ključnu ulogu tijekom aktiviranja Životinjske prirode u čovjeku.

Rigden: Tako je. Osobito je Lijeva suština najinformativnija; prvakinja je u skupljanju informacija i manipuliranju raspoloženjem te željom za objektom. Kad se aktivira, teško joj je odoljeti izvana. Međutim, opasno je i za domaćina takve aktivacije, jer ga može odvesti u krivom smjeru. Ako govorimo o agresiji, potištenosti ili potiskivanju — za to je odgovorna Desna suština. Ali sve to djeluje pod dominacijom Životinjske

prirode promatranog objekta. Dakle, ako ljudi ne žele biti u položaju zeca ispred udava, vrlo je važno da nauče živjeti ostajući na duhovnom valu, živjeti po svojoj Savjesti. Inače, kako kažu, „kad Savjest spava, vragovi šapću.“

Ove Suštine su pogodne za ispunjavanje specifičnih ciljeva u nevidljivom svijetu. Te Suštine su vrsta „inteligentnih, živih instrumenata“ nevidljivog svijeta, koji pomažu čovjeku u njegovu duhovnom razvoju, ako ih, naravno, zna koristiti i kontrolirati. Ako ne vrši takvu kontrolu, koja se, prije svega, odnosi na čistoću misli, tada ga bočne Suštine kontroliraju; drugim riječima, stječu kontrolu nad njim preko dominacije Životinjske prirode. Da biste naučili kako kontrolirati i upravljati svojim bočnim Suštinama, za početak je potrebno razumjeti što one jesu i kako rade. Morate biti u mogućnosti pratiti njihove manifestacije u vama, njihovu maksimalnu aktivaciju. Njihova se aktivacija obično očituje u obliku jedne te iste „mentalne navike“, psihološke „kuke“ Osobnosti, temeljene na negativnom i sebičnom načinu razmišljanja. Pod dominacijom Životinjske prirode, bočne Suštine ne zanima koje se negativne ili laskave misli mogu aktivirati u svijesti i koje se vanjske slike mogu koristiti u tu svrhu (zato obično ljudi krive sve ostale za svoje mentalne nevolje, ali nikada sami sebe). Najvažnija stvar za bočne Suštine je sila pažnje samog čovjeka, zahvaljujući kojoj povećavaju svoj utjecaj nad njim; slikovito rečeno, uljuljkaju ga u ovisnost o njima.

Većina ljudi ne zna i ne razumije kako njihove Suštine funkcioniraju u svakodnevnom životu, zbog materijalnog vela uobičajenoga trodimenzionalnog svijeta, unatoč činjenici da su često suočeni s njihovom manifestacijom. Naposljetku, kad razmišljamo o drugim ljudima — našim poznanicima, prijateljima, rođacima i tako dalje (o ljudima s kojima smo imali osobni kontakt, dakle, stupili smo u kontakt s njihovim biopoljem),

tada zapravo ostvarujemo kontakt izravno s njihovim Suštinama. Ako razmišljamo u duhovnom smislu, na pozitivan način, tada naše Prednje suštine koreliraju, a ako razmišljamo materijalno, na negativan način, tada odgovarajuće bočne Suštine dolaze u kontakt jedna s drugom. Kako se to događa? Čovjek nije mogao pomisliti, usmjeriti svoju misao na određenog čovjeka, ako se prije toga nije dogodila razmjena informacija na razini suptilnih energija između njegovih Suština i odgovarajućih Suština čovjeka o kojem razmišlja. Primjerice, samo smo pomislili na nekoga koga nismo vidjeli deset godina, a on nas zove doslovno odmah ili nas posjeti istog dana. Ili se to ponekad može dogoditi tijekom razgovora, kad čovjek unaprijed točno zna što će sugovornik reći, osjeća njegovo raspoloženje i protok misli prije nego što išta kaže. Što je ovome razlog? To je upravo manifestacija međudjelovanja Suština. Jedna od naših Suština je došla u dodir s istoimenom Suštinom drugog čovjeka. Uostalom, kad su u pitanju Suštine, u našem razumijevanju nema ni vremena ni prostora. One žive po drugim zakonima, vrsta su posrednika Osobnosti u njenoj vezi s drugim svjetovima.

Često se dogodi da je čovjek koji posebno ne vodi brigu o čistoći svojih misli (koji je otvoren za utjecaje izvana) zauzet svojim svakodnevnim poslovima i odjednom se naljuti ili osjeti neobjašnjivi strah bez razloga. Zapravo, razlog tome leži u razmjeni informacija. Ova razmjena može biti različitih vrsta, uključujući oblik informacijskih manifestacija podosobnosti o kojima smo već govorili, interakcijom bočnih Suština čovjeka s odgovarajućim Suštinama ljudi, a i iz drugih razloga. Također može biti manifestacija volje Životinjskog uma (iz razloga na koje čovjek uopće ne sumnja), kroz njen sustav aktivacije Životinjske prirode kod određenog pojedinca ili kod više ljudi, bez obzira na to gdje su i bez obzira znaju li se međusobno. Zato je važno za svakog čovjeka koji ide duhovnim putem da bude svjestan tih manifestacija, da bude u mogućnosti kontrolirati svoje

misli i da ne dopusti ikakvo uplitanje volje Životinjskog uma, koja mu je tuđa, u svoj život.

Anastasia: U mnogim slučajevima ljudi ne razumiju ili čak sumnjaju u postojanje takvih mehanizama utjecaja iz nevidljivog svijeta, iako oni sami uvelike pate od njih u svakodnevnom životu.

Rigden: Da, ljudi toga možda nisu svjesni, niti znaju za to, ali sami biraju kojim mislima će dati prednost. Mehanizmi utjecaja iz nevidljivog svijeta mogu jako varirati. Ako je čovjek u stanju dominacije Životinjske prirode, onda ga je sasvim lako isprovocirati na nevidljiv način, aktivacijom negativnog naleta u njemu (agresija i strah), na neprimjetan način uz pomoć bočnih Suština, tako da se otvori i izbaci iz ravnoteže, drugim riječima, ulaskom u rezonanciju s njim. A onda, koristeći njegovu vlastitu energiju, izravno utjecati na njegove bočne Suštine, koje ga kontroliraju. Usput, Kanduci, koje si spomenula *u knjizi Ezoosmos*, djeluju na isti način. Oni pokreću negativnost kod ljudi i time stječu kontrolu nad njihovom sviješću. To su znanje također koristili svećenici u davnim vremenima, a arhontski svećenici danas koriste ove tehnike, u najvećoj mjeri kao alat za nevidljivi utjecaj na ljude. Ali to znanje ne posjeduju samo Arhonti. Neki spavači u svom radu također koriste ove tehnike. Uostalom, to je samo alat. Sve ovisi o tome tko ga koristi, kako i u koje svrhe.

Anastasia: Molim vas, objasnite čitateljima što se događa s Prednjom i Stražnjom suštinom dok su bočne Suštine tako aktivne?

Rigden: Općenito, može se reći da kad bočne Suštine u čovjeku aktivno djeluju pod dominacijom Životinjske prirode (što je vidljivo po manifestaciji negativnih misli ili emocionalnih ispada čovjeka u razgovoru s drugim ljudima), Prednja i Stražnja suština jednostavno iskorištavaju bočne Suštine za svoje potrebe, umjesto

da služe svojoj istinskoj svrsi — pomoći u duhovnom samorazvoju čovjeka. Potrebe Životinjske prirode, baš kao svih materija, su uvijek iste i mogu se svesti na borbu za dominaciju. Kao rezultat toga, Stražnja suština počinje aktivno grabiti trenutke u sjećanju o različitim životnim situacijama u kojima je došlo do aktivacije borbe za utjecaj, agresije, manipulacije, usredotočenosti na osobni interes i tako dalje. Prednja suština sada praktički ne radi za predviđenu svrhu, samo povremeno aktivira osjećaj nade za budućnost, koji je uspješno uvijen od svijesti (misaoni predlošci i materijalni način razmišljanja) čovjeka u nadu za buduće blagostanje u materijalnom svijetu. Ali sam čovjek je „kriv“ za ovu situaciju, jer upravo on bira kojim će mislima u svom umu dati prednost.

Anastasia: A što ako Duhovna priroda dominira u čovjeku?

Rigden: Tada se sve događa na kvalitativno drugačiji način. Čovjek je više usredotočen na kontrolu svojih misli, na samoobrazovanje, duhovni razvoj i samousavršavanje. Prednja suština u njemu aktivno djeluje, i zahvaljujući disciplini misli, bočne Suštine, recimo to tako, izvode dodatnu funkciju svojevrsnog Stražara. Tada, čak i ako Stražnja suština čita agresivne, manipulativne informacije koje dolaze izvana, to čovjeku ne smeta jer je njegova Prednja suština aktivirana. Jednostavno mentalno ignorira tu informaciju. Istodobno, bočne Suštine, koje se kontroliraju disciplinom misli, pored sudjelovanja u sprječavanju neželjenih događaja, zapravo pomažu u spoznaji nevidljivog svijeta, zahvaljujući svojim mogućnostima i međusobnim povezivanjem s drugim dimenzijama. Zato je važno biti Istinski Čovjek i živjeti na pozicijama Duhovne prirode.

Anastasia: Znam iz vlastitog iskustva i iz iskustava iz naše skupine da kada su ljudi suočeni sa spoznajom

svojih Suština u praksi, u njima se mogu pojaviti različite emocije u početku (od iznenađenja do straha), iz susreta sa samima sobom u nevidljivom svijetu. Možda je to samo zbog navike iz djetinjstva da sebe vidimo iz perspektive trodimenzionalnog prostora i zbog iznenađenosti promatranjem sebe na posve drugačiji način iz perspektive drugih dimenzija.

Rigden: To je prirodno. Budući da u ranoj fazi spoznaje svojih Suština čovjek još nije savladao naviku učvršćenu u njegovoj svijesti njegovim životnim iskustvom u trodimenzionalnom svijetu, tada bilo koji novi fenomen izaziva mješavinu i borbu dviju emocija: straha i krajnje znatiželje. Koja god pobijedi u njemu, bit će rezultat njegove spoznaje. Ova vrsta straha je samo pogrešan izbor, emocija iz Životinjske prirode u koju Osobnost ulaže snagu svoje pažnje i na taj način je materijalizira. Čovjek mora imati duhovnu slobodu u spoznaji svijeta; to jest, treba se osloboditi takvih strahova putem čvrstog izbora, samospoznaje i potrage za višim, Duhovnim svijetom. Čovjek koji je iskusniji u duhovnoj spoznaji ne boji se nevidljivog svijeta koji se odvija pred njim. Počinje jednostavno koristiti to znanje, shvaćajući da su primijećene Suštine njegovi vlastiti sastavni dijelovi. Zapravo je on sam unutar raznih manifestacija složene stvarnosti.

Anastasia: Da, kako kažu: „Bog ne daje ništa nepotrebno“.

Rigden: Sasvim točno. Postojanje ovih Suština je vezano za čovjekov izbor, bolje rečeno, za stvaranje uvjeta za to i davanje određenog stupnja slobode Osobnosti. To je bit sve ove višedimenzionalne strukture čovjeka. Da bočne Suštine ne postoje, ne bi bilo slobode izbora između želja materijalnog svijeta i duhovnih težnji, između „dobra i zla“. Dakle, čovjek, unatoč postojanju u ograničenim okolnostima (zatvoren u materiji), i dalje bi osjećao Dušu i intuitivno

bi išao prema Bogu. Međutim, s ovim različitim Suštinama ima alternativni izbor: izabrati ljutnju, agresiju, zavist, ponos i beskonačne materijalne želje ili može ne dati silu svoje pažnje svemu ovome, stajati na strani duhovnog i željeti samo jedno — duhovno oslobođenje i kretanje prema Bogu.

Duhovni razvoj čovjeka može biti figurativno uspoređen s kretanjem automobila s učestalim proklizavanjima. U početku se svijest čovjeka često i nekontrolirano prebacuje iz jednog emocionalnog stanja u drugo. To se može usporediti s neiskusnim vozačem koji i dalje brka papučicu „gasa“ s „kočnicom“. Disciplina misli i kontrola stanja svijesti je upravo pokušaj čovjeka da nauči sebe kontrolirati, svoje emocije, želje i misli, dok istodobno zadržava jasan smjer svog cjelokupnog kretanja — svoj svjetonazor i glavni izbor. To jest, smjer življenja života svjesno i s punom odgovornošću, jasno se usredotočujući na duhovno; neprestano zadržavajući takav smjer u fokusu svoje pozornosti. Figurativno rečeno, to bi bila namjera da se automobil vozi do cilja, unatoč malim proklizavanjima. Naravno, što češće kontroliraš sebe i što si pažljiviji na svom putu (obraćajući pažnju na misli i emocije bočnih Suština), veća je brzina tvog kretanja (duhovnog razvoja).

Anastasia: Ovo je dobar primjer. Ako razmislimo, doista većina ljudi svoj život živi nesvjesno u duhovnom smislu, obraćajući pažnju na misli iz svojih bočnih Suština. Pred sebe su postavili male svakodnevne ciljeve i materijalne zadatke; na primjer štedjeti, krasti, kupovati, nametnuti privremeni značaj u obitelji, na poslu, u društvu i tako dalje. Slikovito rečeno, oni voze automobil ukrug, beskorisno sagorijevajući gorivo (životnu energiju).

Rigden: Jednostavno, ti ljudi, žive svoje živote prema vlastitim unutarnjim izborima — zapravo žive

ograničene, prazne živote, koje im je sustav Arhonta pripremio: budite „roboti“ od jutra do večeri, s ograničenjima svijesti i uskim rasponom interesa, uz svakodnevne brige. Ali sve su to konvencije koje su u svijetu dovoljno razvikane da im čovjek povjeruje i da radi za ovaj izmišljeni sustav, koji je jedan od programa Životinjskog uma. U stvari, čovjek se veže za ovaj trodimenzionalni svijet jer mu je lakše biti rob u ovome sustavu materijalnih vrijednosti, nego svojim duhovnim radom zaraditi istinsku Slobodu kao osobni prolaz u Vječnost. Čovjekov život je u njegovim rukama, u njegovu pravu na izbor, u njegovoj želji za usavršavanjem i radu na sebi.

Anastasia: Da, pogotovo jer u naše doba informacijske tehnologije razne informacije o duhovnoj baštini različitih naroda postaju dostupne ljudima. „Traži i naći ćeš.“

Rigden: Srednjovjekovni učenjak Omar Hajjam, kao čovjek koji je posjedovao širok spektar znanja na raznim poljima, od fizike i matematike, do filozofije i svetog znanja, kaže sljedeće:

„Četvorica nas prisiljavaju patiti,
Uvodeći u nas potrebu jesti i spavati
Ali lišeni cjeline, na početak –
U ništavilo ćemo se vratiti još jednom.”

Anastasia: Omar Hajjam je znao za četiri čovjekove Suštine?!

Rigden (smiješeći se)**:** Kako ti se sviđa ovaj njegov ruba'i?

Rođen iz četiri elementa, ti slušaš riječ
Iz tajnog svijeta, u kojem je laskanje nečuveno!
Ti si zvijer i čovjek, zli duh i anđeo također;
Sve čime se činiš, u tebi je skriveno zajedno.

Ili još jedan stih Omara Hajjama:

Kad iz korijena sreće izraste *vječna grana proslave*,
Ako ti je život tijela odjeća tijesna postala
Ne uzdaj se u tjelesni, putujući svoj šator,
Jer nisu tako čvrsta ona *četiri* drevna njegova klina.

Anastasia: Vječna grana koja raste iz korijena sreće? Je li ovo alegorijska usporedba s „Cvijetom lotosa“ u solarnom pleksusu? Šator ukazuje na piramidalnu strukturu. Ispada da su četiri drevna klina četiri Suštine. Osim toga, njihove primarne mitološke slike su ovdje prisutne: zvijer je Desna suština, čovjek je Stražnja suština s ljudskom prošlošću, zli duh je Lijeva suština, a anđeo je Prednja suština. Odlično! Da nisam znala za Suštine, možda bih te riječi povezala s materijalnim pojmovima. Ispada da ljudi ne vide ni polovicu znanja predočenog u pjesmama Omara Hajjama.

Rigden: Jednostavno se ne zamaraju procesom dubljeg učenja potrebnog za osiguravanje ključa znanja... Da nastavimo razgovor o strukturi čovjeka, kao što sam već rekao, kulturne, mistične i religijske tradicije, mitovi i legende naroda svijeta sačuvale su mnoge napomene o glavnim četirima čovjekovim Suštinama s jedinstvenim središtem — Dušom.

Anastasia: Sjećam se da ste nam jednom rekli da su drevni Egipćani imali pet elemenata koji su činili čovjekovu bit: Akh, Ba, Ka, Khat i Khu. To sam znanje zapisala *u knjizi Sensei-4*. Zadivljujuće je kako su ljudi reagirali na ove informacije; ali ipak, i moja je reakcija svojevremeno bila dosta slična. Kao da su ljudi otkrili za sebe nešto novo. Unatoč činjenici da su zapisi drevnih naroda o ovome stigli do naših vremena, mnogi čitatelji nisu razmatrali koncept Duše baš u tom kontekstu. Utisak je da znanje postoji, ali ključ za njega se izgubio u vremenu. Upravo vaša objašnjenja su ljudima dala toliko vrijedan ključ razumijevanja, ne

samo sebe i onoga što se događa u svijetu, nego i tajnog znanja iz drevnih škrinja s blagom čovječanstva. Dakle, ljude se može razumjeti: ono što im se danas nudi kao alternativno znanje o Duši (osim učenja izvjesnih tradicionalnih religija) su uglavnom knjige zapadne filozofije, gdje su zapisane mnoge stvari, kako sada jasno razumijem, iz ljudskog uma.

Rigden: Što ćeš; ljudi imaju tendenciju komplicirati jednostavne stvari…

Anastasia: Zaista… Ali čak i tako, čovjek koji ima sveukupno razumijevanje onoga o čemu se priča, može lako pomesti u stranu ljuske onoga što se nakupilo s vremenom i razumjeti bit; naravno, pod uvjetom da posjeduje iskonsko Znanje. Samo što je društvo izgubilo početne podatke. Otuda sve nevolje. Vaše informacije u velikoj mjeri objašnjavaju glavnu bit iskonskog Znanja. Mislim da će biti više nego „jednostavno zanimljivo“ suvremenim ljudima učiti o sebi, svojim Suštinama, Duši i o važnosti vezanosti ljudi za ove informacije u svim vremenima.

Rigden: Zaista, danas su te informacije, nažalost, složene i prerušene u vanjske rituale, obrede, pozivanja na četiri elementa, strane svijeta, mitske duhove, slike životinjskih pomagača povezanih s čovjekom i s karakteristikama u kojima se može vidjeti znanje o Suštinama čovjeka.

Sveto znanje o Suštinama skriveno je *u tajnim simbolima* mnogih starih naroda Sjevera, u Europi, Sibiru, Aziji, Južnoj i Sjevernoj Americi i Africi. To su detaljnije znali oni koji su se držali svetog, duhovnog znanja ovog ili onog naroda i posjedovali tehnike spoznaje nevidljivog svijeta: šamani, vračevi, svećenici i tako dalje. Naprimjer, šamanska mitologija (šamanizam sjevernoazijskih naroda, uključujući Burate, narod Altaja, Mongole), koja je usko isprepletena s obrednom

ceremonijalnom praksom, sačuvala je sljedeće pojmove. Na primjer, promatranje šamana kao bića dvojake prirode — polučovjeka i poluptice, ili stvorenja u obliku losa, medvjeda, ili mandžurijskog jelena. Spominju se i šamanski zoomorfni parovi, od kojih se glavni naziva „mat'-zvere“, to jest majka zvijeri.

Anastasia: „Mat'-zvere“? Pitam se otkud to ime?

Rigden: Prije svega, prema mitologiji naroda sjevernog Sibira (naprimjer Evenka iz Podkamene Tunguske, Urala, Oba i bazena rijeke Jenisej), svemir je predstavljen u obliku ženskog principa, Velike Majke svijeta, Pramajke svih živih bića, Gospodarice Svemira i majke životinja. Vjerovalo se da bijeli šamani, za vršenja svojih astralnih putovanja na više nebeske svjetove, prelaze „putevima svih svjetova Svemira“, radi dobivanja pune magične sile; ali glavni dio su primili samo od *nebeskih gospodarica*. Tako su bili obdareni *stvarajućom silom odozgo* ili, koristeći naš jezik, *silom Allata*, koju im je dala *nebeska Gospodarica svijeta*.

Drugo, u prošlosti su uglavnom žene posjedovale sveto znanje o nevidljivom svijetu, jer po svojoj prirodi one više osjećaju nevidljivi svijet, na suptilniji, intuitivniji način. Misterij stvaranja, rođenja novog života, povezan je sa ženom, sa ženskim principom. Drugim riječima, u stara vremena duhovno, sveto znanje čuvalo se i prenosilo budućim generacijama uglavnom preko šamanki, a ne preko šamana. Kasnije su žene smatrane jačim od muškaraca u savladavanju šamanske prakse mijenjanja stanja svijesti. Znanstvenici su već otkrili puno drevnih ženskih grobnica, zajedno s različitim kultnim predmetima, ukrašenim križevima, misterioznim simbolima, ukrašenim amajlijama i posebnim ritualnim predmetima. Tamo su mnogi poznati drevni crteži na kamenu i skulpture djevojaka s raspuštenom kosom, „trećim okom“ na čelu i određenim znakovima koji ukazuju na sveto znanje.

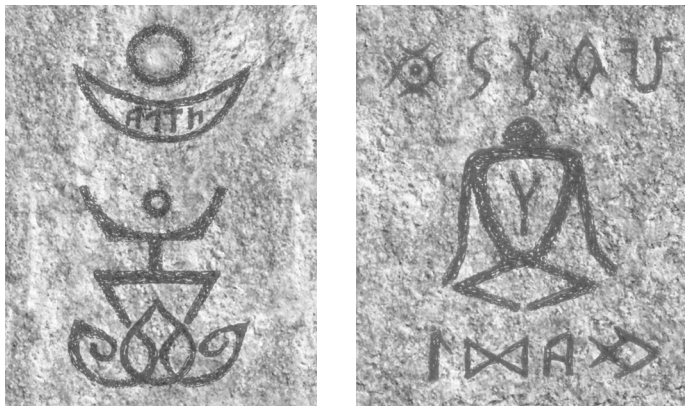

Slika 7. ***Petroglifi Altajskog gorja***
(rajon Koš-Agač, Republika Altaj, Rusija).

Uzmimo za primjer četiri tisuće godina stara nalazišta u Rusiji, na obali Jeniseja, Leia, Angari u Sibiru, ili piktograme na liticama drevnog, najdubljeg jezera na planetu — Bajkalu.

Treće, Duša čovjeka, koja je bila povezana s višim svjetovima, obično se nazivala „*majčinskom*“. Narodi Sjevera, kao što su Jakuti, naprimjer, još uvijek čuvaju zanimljive spomene. U stara vremena, njihovi preci su vjerovali: da bi čovjek mogao živjeti i razmišljati na normalan način, sljedeće komponente Duše -Koot, primljene rođenjem, trebale bi u njemu biti prisutne: majčinska duša (iye-koot), životna i psihička sila (sur), zemaljska duša (buor-koot) i zračna duša (sulgyn-koot). Smatra se da se nakon smrti čovjeka, majčinska duša i psihička sila (sur) vraćaju svojim tvorcima, zemaljska duša ide na zemlju s pepelom, a zračna duša se rastvara u zraku. Tako, za šamane, svaka od tih duša dobiva poseban odgoj i posebno utjelovljenje.

Anastasia: Nevjerojatno. Šteta što malo ljudi obraća pozornost na arheološka i etnografska istraživanja malih naroda. Jer ispostavilo se da su sačuvali isto znanje

koje se može naći u današnjim razvikanim religijama i modernim vjerovanjima. Upravo ste nam pričali o narodima sjevera Rusije i sjetila sam se da sam naišla na neke zanimljive informacije u istraživačkim radovima na ovu temu. Naprimjer, Jakuti su imali poseban stav prema određenim životinjama, čije je obredno obožavanje povezano s idejom *umiruće i uskrsnule* zvijeri. Potonja je bila cijenjena od strane sjevernih naroda u obliku medvjeda ili kita. Vjerovalo se da je bog znanja (Bilge Khaan) živio *na sedmom nebu.* Nadalje, Jakuti su imali ritual „pravljenja gnijezda od djetetove Duše“; posebno gnijezdo je izgrađeno na posebnom drvetu s *osam debala* za buduću Dušu djeteta. Šamanska mitologija sadržavala je motiv stvaranja svijeta iz jajeta, postojao je pojam Duše kao ptice, znanje o ljudskoj sudbini poslije smrti, o Božjem daru (koot-sur) kojeg ste spomenuli i koji je odredio cjelokupno životno putovanje čovjeka i mnoge druge stvari iz Znanja koje sam osvijestila zahvaljujući vama. Najznačajnije je da su dodijelili važnu ulogu *znakovnom sustavu,* u obliku posebnih ornamenata na odjeći, ukrasa i čarobnih predmeta. Smatrali su to tajnim znanjem, baš kao i drugi narodi svijeta. Što se tiče četiri Suštine, kao što ste rekli, Jakuti su također imali pojam šamanskih pomagača duha.

Rigden: Pa, ne samo Jakuti, nego i ostali narodi ovo spominju. Posebice, šamanima su na raspolaganju duhovni pomagači, koji se u tim istim ritualnim pjesmama nazivaju „silom“, „pratnjom“, „vojskom“. Oni se često pojavljuju u obliku životinja, riba, ptica ili duhova koji putuju u drugi svijet radi izvođenja neke radnje: pregovaraju s drugim duhovima, čaraju i bore se protiv duhova bolesti; oni proriču, dobivaju traženi objekt i tako dalje. Znanje o četirima Suštinama može se također naći u simboličkim shemama; na primjer u dijelovima šamanske odjeće, prema kojima se, figurativno rečeno, baš kao prema dijelovima vojne uniforme, može odrediti šamanski rang, razina njegovih „astralnih postignuća“ i slično.

Na primjer, u podnožju Urala najuobičajeniji uzorci sastava na dijelovima ritualne odjeće i „svetim slikama“ permskih šamana su: ptice (Prednja suština), gušteri (Stražnja suština), dva mitska stvorenja gotovo identične prirode (bočne Suštine), a sam šaman u središtu. Štoviše, na tijelo guštera ponekad bi nacrtali sedam riba, naglašavajući, između ostalog, vezu s vodenim elementom, dimenzije i također sjećanje na stečene informacije. Treba napomenuti da su samo odrasli ljudi prikazani kako stoje na gušteru; to jest oni koji su već imali prošlost. Obično su dva mitska stvorenja nacrtana sa strane od šamana. U nekim je slučajevima to bila izravna naznaka Desne i Lijeve suštine u korištenju tradicionalnih elemenata, što znači Životinjsku prirodu — *razdvojeni papci (mnogo kasnije bočne Suštine su se počele prikazivati u obliku dviju životinja ili ljudi sa sjekirama, noževima, strijelama i oružjem u rukama)*. U drugim su slučajevima bilješke bile upravo suprotnih funkcija — nebeske gospodarice svijeta, koja je kombinirala elemente ženskog tijela i ženke losa (cijenjena sveta životinja). Vjerovalo se da njihova sila može prenijeti šamana na druge dimenzije, uključujući i one više. Ponekad je simbol Allata (polumjesec s krajevima okrenutim prema gore) bio postavljen na takve slike, jer se vjerovalo da na taj način šaman dodatno povećava svoju silu. Kasnije, radi želje da se bočne Suštine stave pod svoju komandu, da tako kažem, za zemaljske svrhe, te se pojmove počelo miješati, što se može vidjeti iz slika na raznim arheološkim artefaktima.

Slične informacije o pet elemenata čovjeka se mogu naći i u drugim dijelovima svijeta. Prisutne su u različitim religijama i vjerovanjima. Čak i u takvoj sinkretičkoj (od grčke riječi synkresis, koja znači „unija“ i synkretismos — „sjedinjenje“; u ovom slučaju znači sjedinjenje različitih religija u jedinstveni sustav) religiji kao što je vudu. Ta je religija, zahvaljujući masovnim medijima, danas po cijelom svijetu razvikana jednostrano i na negativan

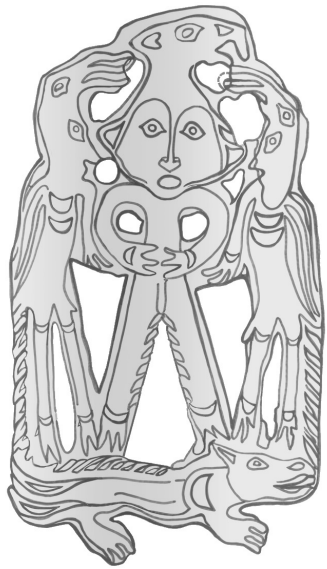

Slika 8. ***Plaketa permskih/pečorskih šamana.***

način, pa većina ljudi povezuje njegove predstavnike s crnim magovima i čarobnjacima. Vudu se pojavio na otoku Haiti (nalazi se u Karipskom moru, koje razdvaja Sjevernu i Južnu Ameriku), među stanovništvom čiji su preci potekli iz zapadnoafričkih plemena, a na otok su silom dovedeni kao robovi. Dakle, prema sakralnim pogledima stanovnika Haitija, arhitektura duhovne suštine čovjeka sastoji se od pet komponenti. Naime: fizičkog tijela (ovo je odjek znanja o Desnoj suštini); duha ovog tijela dodijeljenog od velike zmije po imenu Damballa (ovo se tumači kao odjek spoznaje o Lijevoj suštini); posebnog kanala koji povezuje čovjeka s njegovom zvijezdom na nebu (ovo je odjek znanja o Stražnjoj suštini); „velikog dobrog anđela“, koji predstavlja životnu silu u njihovu razumijevanju (ovo je odjek spoznaje o Prednjoj suštini); i „malog dobrog anđela“ (Duša; ovo je odjek znanja o Središtu čovjeka). Pri tome, ova dva „anđela“ smatraju se najvažnijim dijelovima u čovjeku i vjernici se najviše brinu upravo

o njemu. Za ove ljude čak ni tipična smrt nije tako zastrašujuća kao mogućnost da će, zbog djelovanja crnih magova, zauvijek izgubiti svoju Dušu, ili se pretvoriti u lutajući duh, ili postati zombiji slabe volje koji izvršavaju zapovijedi čarobnjaka. Uostalom, vjeruju da ako čarobnjak uspije uhvatiti „Velikog dobrog anđela“, lišava čovjeka životne sile, i čovjek se gasi. Što se tiče lišavanja životne sile, ovo je, uzgred, odjek nekadašnjih saznanja o radnjama Kanduka.

U vudu religiji postoje i likovi božanstava koji su tradicionalni za afričku mitologiju, kao što je Legba. On personificira Istok i sunce, a smatra se posrednikom između svijeta smrtnika i svijeta duhova, Čuvarom Vrata u podzemlje, zahvaljujući kome se odvija komunikacija između ljudi i duhova. Jedno od njegovih imena je Gospodar raskrižja. Prema mitologiji Dahomeja, Legba je *sedmi* sin Mawu-Lise, glave panteona bogova kojeg sam već spomenuo.

Anastasia: Je li to bilo kad ste nam pričali o 72 dimenzije, spirali i dahomejskoj mitskoj zmiji Aido Hwedo, koja je, djelujući kao sluga, nosila ovog boga (Mawu-Lisa) u svojim ustima za vrijeme stvaranja svijeta?

Rigden: Da. Mit govori o tome da Legba zna jezik Mawua i jezik njegove braće, od kojih je svaki dobio poseban jezik od svevišnjeg boga. Legba obavještava Mawua o svemu što se događa u „kraljevstvu“ njegovih *šestero* braće.

Anastasia: Drugim riječima, to ukazuje na šest dimenzija, informacijske strukture koje međusobno djeluju u dimenzijama i povezanost rada četiri Suštine tijekom spoznaje viših dimenzija od strane čovjeka?

Rigden: Upravo tako. Kad su obred ili ceremonija bili izvođeni u vezi s pozivanjem određenog boga ove religije, vođa bi brašnom ili sjemenkama na zemlji

nacrtao pojedinačni simbol (veve) boga kojem su se obratili. Zahvaljujući tome, danas postoje simboli koji sadrže znanje, uključujući ono o četiri Suštine, premda moderni štovatelji ove religije to tumače na svoj način.

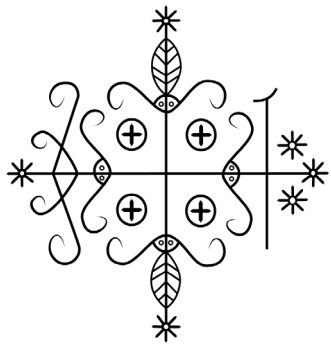

Slika 9. ***Uzorak simbola „Legbe“.***

Nažalost, kad je ovo Znanje u pitanju, naglasak je odavno prebačen s duhovnog na potrošački stav. To se ne odnosi samo na ovu religiju, već i na druge. Figurativno rečeno, ljudima je opet dan štap (Znanje), da bi čovjek, oslanjajući se na njega, mogao dostići vrhove svoga duhovnog samousavršavanja. Ali mnogo je teže duhovno raditi na sebi i mijenjati se nego ugoditi svom ukusu laskavim iluzijama materijalnog svijeta. Ljudska lijenost i besposleni um pretvorili su ovaj štap u alat za izradu privremene udobne zemunice, na taj način trampeći put u Vječnost za „kamen spoticanja“, čija je suština prašina. Drugim riječima, ljudi su sebično pokušali izmijeniti iskonsko Znanje za vlastite privremene potrebe, ne vodeći računa o onima koji će doći nakon njih. Ipak, zahvaljujući činjenici da se to Znanje svojevremeno širilo među narodima drevnog svijeta na različitim kontinentima, danas se njegovi odjeci mogu naći u različitim uglovima Zemlje.

Naprimjer, u obredima kao što je ceremonija „Svetog puta“, sjevernoamerički Navajo Indijanci se koriste

nekim svetim simboličnim slikama sastavljenim od sitnog obojenog pijeska, koji se briše nakon završetka ceremonije. Možda da obratiš pozornost na pješčanu sliku „Kovitlajući trupci“, napravljenu za sveto pjevanje „Noćnog puta“.

Na ovoj slici vidi se Središte, desna svastika (kretanje Allata prema ekspanziji), četiri para ženskih i muških duhova (yei). Obrati pozornost na položaj njihovih ruku. U vjerovanjima Navajoa, vrhovni yei uključuje šest ženskih i šest muških božanstava, dok se tradicionalno razlikuje ukupno četrnaest vrsta božanstava. Vjeruje se da su svi povezani događajima početnog Stvaranja. Nadalje, slika „Kovitlajući trupci“ sadrži simboličku sliku četiri Suštine, gdje su prikazane bočne Suštine duhova Čuvara, Stražnja suština predstavljena je kao prošlost, s četiri identične oznake (koje označavaju vrijeme — četvrtu dimenziju). A Prednja suština predstavljena je u obliku glavnog yei-ja, koji drži vreću vjeverice — Govoreći bijeli bog (Tihi govornik), koji štiti ljude. Bio je povezan s istokom, zorom i travama. Cijelu sliku obrubljuje glavni ženski yei u obliku osebujnog polukruga — božica čuvarica duge, koja okružuje preostale yei i simbolizira nebesko-zemaljski put. Ovo je stilizirani simbol Allata.

Anastasia: Ovo je sveobuhvatna slika, sudeći po vašoj priči. Ispada da uključuje znanje i o čovjeku i o Svemiru.

Rigden: Apsolutno. Reference na četiri Suštine sa središtem — Dušom — prisutne su u Aziji, posebno u drevnoj kineskoj mitologiji. Kolektivni koncept „Wu Ti“ znači pet mitoloških likova, od kojih svaki ima svog pomoćnika. Izraz su upotrebljavali drevni Kinezi za označavanje „apstraktnih duhova pet elemenata“. „Wu Ti“ se spominje u drevnoj knjizi Zhou Li (Obredi Zhoua). Različiti drevni filozofi protumačili su koncept „Wu Ti“ na svoj način: neki su pisali da to znači „pet božanstava“, drugi su pisali o „pet careva“, poneki —

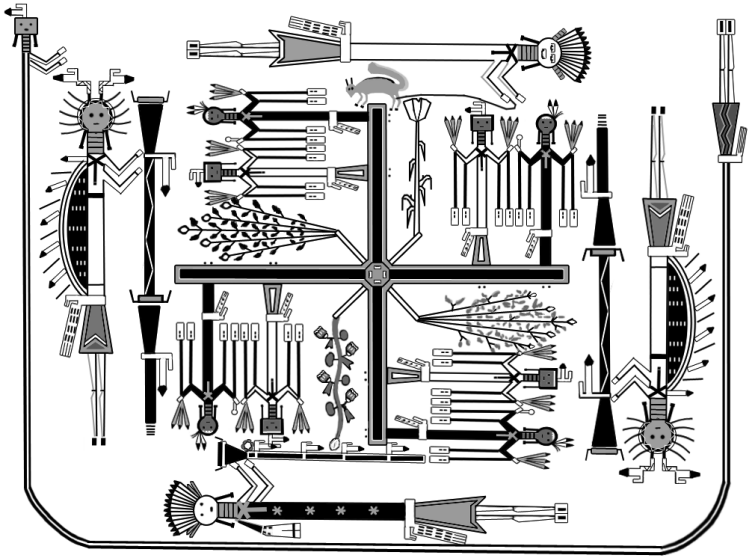

Slika 10. ***„Kovitlajući trupci“***
(sveta slika plemena Navajo).

o „pet velikana“. U svakom slučaju, ovaj je pojam izjednačen sa simbolom pet smjerova (četiri strane svijeta i središte).

Ti su simboli bili toliko važni u drevnim kineskim obrednim tradicijama da su im slike postavljene gotovo posvuda: na amblemima, zastavama, u umjetnosti, u arhitekturi (uključujući reljefe na nadgrobnim spomenicima). Pri tome su bili locirani određenim redoslijedom vezanim za ovaj ili onaj ritual. Na primjer zastave, od kojih je svaka označena jednim od simbola „pet smjerova“, nošene su u posebnom redoslijedu tijekom kretanja vojske. Ispred, kao simbol Prednje suštine, nošena je zastava sa slikom Zhu Niaoa („crvena ptica“), koja simbolizira jug, koji je bio poštovana strana svijeta među Kinezima. Iza, kao simbol Stražnje suštine, nosili su zastavu s likom Xuan Wua (kornjača isprepletena zmijom) — simbol sjevera. S lijeve strane,

kao simbol Lijeve suštine, nalazila se se zastava s likom Qing Longa („zeleni zmaj“) — simbol istoka. S desne strane, kao simbol Desne suštine, nosili su zastavu s likom Bai Hua („bijeli tigar“) — simbol zapada. Međutim, za znalca je dovoljno samo pogledati karakteristike ovih kolektivnih koncepata da bi shvatio što se ovdje stvarno misli, uzimajući u obzir osobitosti svjetonazora ovog naroda.

Anastasia: Doista, onaj tko je uspostavio tu tradiciju očito je znao više o nevidljivom svijetu... Osim toga, ti koncepti zvuče poznato... Rekli ste da je koncept „Wu Ti“ izjednačen sa simbolom pet smjerova glavnih točaka, pet božanstava. Uzgred, nije li Huangdi („žuti car“) peti vladar, središte ova četiri smjera, četiri božanstva?

Rigden: Apsolutno. Huangdi ili duh po imenu Han-Shu-Nu („onaj koji je progutao štap“). Utjelovljenje njegova duha je jednorog Qilin — simbol središta.

Anastasia: U suštini, ovo je prototip oznake Duše — središte u nevidljivoj strukturi čovjeka i naznaka njegove povezanosti s Prednjom suštinom (čiji je simbol bio jednorog).

Rigden: Pogledajmo pobliže značajke ovih likova. Huangdi ne znači samo „žuti car“, nego i „blistavi (svjetlosni) vladar“. Ovaj simbol središta zapravo se smatrao vrhovnim nebeskim božanstvom. Bio je prikazan s četiri oka i četiri lica. Ta je tradicija započela kad su drevni kineski šamani, za vrijeme svetih obreda, stavljali odgovarajuće četverooke maske. Zašto je prikazan baš četverooki simbol? Prije svega, to je povezano s uvjetnim označavanjem četiriju Suština. Drugo, zato što, radeći određene meditativne tehnike, čovjek dobiva takozvanu sveobuhvatnu viziju vidljivih i nevidljivih svjetova — istodobnu viziju svega što se događa oko njega, a ponekad čak i u drugim dimenzijama. Ovakve mogućnosti nisu dostupne normalnom ljudskom vidu u

uobičajenom trodimenzionalnom svijetu. Ali ako čovjek promijeni svoje stanje svijesti, prepreke za njegov unutarnji vid nestaju.

Anastasia: Da, ta je vizija impresivna, posebno kada tek počinješ sagledavati nevidljivi svijet iz takve „sveobuhvatne perspektive“. Sjećam se, prije dvadeset godina, kada je naša grupa tek učila ove prakse, kako me je to prvo iskustvo osobno zadivilo. Bilo je sasvim drugačije promatrati procese i doživljavati potpuno neobičan osjećaj takve unutarnje „vizualne“ percepcije. Ipak, još je impresivnija bila mogućnost dobivanja sveobuhvatnog prikaza bilo kojeg objekta, kako njegove vanjske, tako i unutarnje strukture, kao i srodnih informacija s kojima je (ovaj objekt) bio u kontaktu... Usput, upravo ste me podsjetili gdje sam prvi put saznala za ovaj lik — Huangdi. Davno, dok ste nam govorili da bi čovjek morao naučiti misliti na pravi način, spomenuli ste drevni medicinski traktat „Huangdi Neijing“...

Rigden: Sjećam se... Kineska tradicija izričito povezuje početak iscjeljenja i medicinu kao znanost s imenom Huangdi. Osim toga, ovaj medicinski traktat „Huangdi Neijing“ prevodi se kao „Unutrašnji kanon Huangdija“. Sve vanjsko i fizičko proizlazi iz unutarnjeg. Usput, legende kažu da je Huangdijev pristalica imenom Tsang-Chieh (Fu-Hsi u drugim verzijama) izmislio hijeroglifsko pismo, to jest sveto znakovno pismo. Usput, ovaj heroj kulture prikazan je na drevnim bareljefima također s četiri oka, kao simbolima iznimne pronicljivosti. Prema legendi, znao je sastaviti znakove, jer je ušao u najdublje značenje putanja ptica i zvijeri. A sad se prisjeti da bi šamani Suštine čovjeka obično prikazali u obliku „ptica i zvijeri“ i usporedi ovuinformaciju s onim što već znaš o znakovima. Kasnije ćemo još govoriti o tajnim znakovima, a zasad ću samo čitateljima spomenuti da je svaki simbol nosač prilično opsežnih informacija. Osim toga, postoje posebni znakovi koji

imaju specifičan utjecaj, ali većina suvremenih ljudi ne zna ništa o njima, uprkos činjenici da su takvi znakovi u društvu prisutni u izobilju. Znakovi igraju ogromnu ulogu, ne samo u svijetu šest dimenzija. Usporedivi su s mehanizmom pokretanja određenih radnji...

Anastasia: Da, s obzirom na moje praktično iskustvo u meditacijama, to je neosporna činjenica.

Rigden: Ali vratimo se malo detaljnijem ispitivanju simbola četiriju Suština i svetog središta, prema starim Kinezima. Dakle, imali su jednoroga (Qilin), kao simbol centra. Opisan je kao „predivna zvijer“ koja kad hoda po zemlji, ne slomi ni travku, ne zgnječi ni malu bubu; može letjeti ili hodati po vodi kao po zemlji; on je utjelovljenje ljubavi prema čovječanstvu i humanosti, simbol jedinstva. Usput, drevni tekstovi često spominju jednoroga usporedo s jelenima ili čak kao njihovog vođu. Ovo su odjeci legende o nebeskom jelenu, koji su bili prisutni u šamanskim mitovima drugih naroda. Legende imaju razne opise ovog mitskog stvorenja, gdje su različiti dijelovi njegova tijela slični dijelovima tijela nekih životinja. Ali sve je ovo samo karakteristika koja ukazuje na strukturu četiri glavne Suštine, u koju je ovo središte zatvoreno. Naprimjer, spominje se da ovo stvorenje ima vučji vrat, bikov rep i konjska kopita. Vuk je tradicionalna oznaka Lijeve suštine, a bik simbolizira Desnu suštinu. Konj je u mitološkim shvaćanjima bio često povezan s kretanjem u vremenu i izvan vremena, s kretanjem kroz dimenzije i svjetove, sa stvorenjem koje je nosilo božanskog jahača ili heroja kulture. „Konjska kopita“ ovdje simbolično označavaju ne samo funkcije Stražnje suštine, nego i bočnih Suština (Životinjska priroda) koje, kada su pod odgovarajućom kontrolom i promjenom načina rada, igraju ulogu aktivnih pomagača koji su se povezali s drugim dimenzijama i svjetovima. Vjerovalo se da je Qilin kombinacija yin i yang sile (qi — muško načelo i lin — žensko načelo). Taoističke legende spominju

besmrtne jahače jednoroga. Sve je to figurativna usporedba Znanja prerušenog u mitove; posebice Znanja o nevidljivoj strukturi čovjeka, njegovoj duhovnoj komponenti i stvarnim sposobnostima za spoznaju nevidljivog svijeta.

Nadalje, skriveni simbol Prednje suštine u drevnoj Kini je bio Ch'i-ti, vladar juga, čija je personifikacija bio Zhu Niao (Zhu Tsao), što znači „crvena ptica“. Uspoređivan je s divnim Kineskim kraljem ptica Fenghuang-om, na Zapadu nazvanim pticom Feniks. Ovo čudo od ptice bilo je utjelovljenje ženskog principa, u suprotnosti od zmaja. Smatrala se glasnikom nebeskog vladara, bila je personificirana kao božanstvo vjetra, povezana sa solarnim (sunčevim) simbolom prirode i utjelovljenje ljubavi prema čovječanstvu. Prema legendi, ona živi u „Istočnom kraljevstvu savršenih ljudi.“ Njena pojava bila je znak početka mira i blagostanja. Legende kažu da besmrtnici lete na ovoj ptici. Ali opet, poznavajući karakteristike Prednje suštine i njene međusobne povezanosti s nevidljivim svijetom, jasno je zašto je mit o ovom simbolu opisan upravo iz te perspektive.

Skriveni simbol Stražnje suštine bio je Hay-di, gospodar sjevera („crni vladar“), to jest duh nazvan Se-guan-chi, što znači „*zapis* harmonije i svjetla.“ Sada se prisjetimo funkcija Stražnje suštine: *čuvanje informacija*, odgovornost za „tuneliranje“. Vladar sjevera bio je povezan s elementom vode. Zanimljivo je da je kornjača isprepletena sa zmijom (Xuan Wu) smatrana utjelovljenjem duha Hay-di. Ovaj je simbol proglašen tabuom.

Općenito, treba napomenuti da kornjača, baš kao i zmija, zauzima posebno mjesto u kineskoj mitologiji. Povezuje se s mitovima o Svemiru i Zemlji (kao materijalnom svijetu). Vjeruje se da kornjača utjelovljuje cijeli Svemir. Oblik kornjače s oklopom poput kupole povezan je s drevnom kineskom slikom svemira — okruglo

nebo, dok je ravan donji oklop (plastron) povezan s ravnom kvadratnom zemljom. Drugim riječima, svete znakove kruga (nebeskog svijeta) i kvadrata (zemaljski, materijalni svijet), drevni narodi su poznavali mnogo prije nego se pojavila ta asocijativna slika.

Nije slučajno da, u prijevodu s kineskog, „Xuan Wu“ znači „mračno ratovanje.“ Stvar je u tome da je gornji oklop kornjače (nebeski svijet), baš kao i donji ravni oklop (zemaljski svijet) bio povezan s oklopom (“Wu“ znači „ratovanje“), dok je boja Xuan crna s nijansom crvene. Potonji je značio povezanost s nevidljivim svijetom. U stvari, ta drevna slika kornjače isprepletene sa zmijom značila je borbu u nevidljivom svijetu između nebeskih sila (konveksni gornji oklop kornjače — štit) i sila materijalnog svijeta predstavljenih Životinjskim umom (ravan donji oklop kornjače — plastron). Sve se to događalo u ujedinjenom Svemiru sa spiralnom strukturom (zmija isprepletena oko kornjače). Nije slučajno što se kasnije lik kojeg su zvali Xuan Wu — „Crni ratnik“, pojavio u kineskoj mitologiji, s odgovarajućim amblemom. Često je bio prikazivan s lijepim licem, kosom raspuštenom do ramena, u crnom ogrtaču, s pojasom ukrašenim žadom, s mačem u ruci, stojeći bosonog na kornjači isprepletenoj sa zmijom. Svaki element slike služio je kao simbol određenog duhovnog znanja. Ovo zadnje — duhovno Znanje i služenje Volji Duhovnog svijeta je personificiralo pravo ratovanje. U narodnoj tradiciji je slika ovog Ratnika bila štovana kao božanstvo koje tjera zle duhove.

Anastasia: Danas ljudi ne razumiju istinsko značenje drevnog izraza „pravo ratovanje“. Jer pravo ratovanje za čovjeka nikako nije manifestacija njegove agresije, mržnje ili zlobe u vidljivom svijetu. Pravo ratovanje je manifestacija čvrstine Ratnika u duhu borbe sa svojom Životinjskom prirodom ili Životinjskim umom; to je karakteristika borbe u nevidljivom svijetu, kako legende kažu, između Svjetla i Tame.

Rigden: Upravo tako. Jadan je onaj ratnik koji ne brusi svoje vještine u borbi... Dakle, vratimo se temi. Skriveni simbol Desne suštine u drevnoj kineskoj mitologiji bio je Bai Di, vladar Zapada („bijeli car“), odnosno duh po imenu Zhao Jun, što znači „jedan od onih koji zove i koji je odvratan“. Utjelovljenje ovog duha bio je Bai Hu („bijeli tigar“) — zvijer koja unosi strah u sve vrste zlih duhova, zaštitnik Zapada. Usput, bijeli tigar (skriveni simbol Desne suštine) i zeleni zmaj (skriveni simbol Lijeve suštine) crtali su se u srednjovjekovnoj Kini kao Čuvari na vratima taoističkih hramova. Zajedno su štovani kao duhovi Čuvari vrata. S obzirom na to da Desna i Lijeva suština također djeluju kao aktivatori emocija i misli iz Životinjske prirode, njihove funkcije Čuvara i „vrata“ koja su štitili imali su sveto značenje. Potonje je značilo da, bez pokoravanja ta dva unutarnja Čuvara, čovjek neće moći ući u Duhovni svijet.

I na kraju, skriveni simbol Lijeve suštine bio je Cang Di, vladar istoka („zeleni vladar“), to jest duh po imenu Lin Wei Yang („čudesan, moćan, koji gleda prema gore“). Utjelovljenje ovog duha bio je Qing Long („zeleni zmaj“). Slike zelenog zmaja, zajedno sa simbolima ostale tri strane svijeta, nalaze se na brojnim nadgrobnim bareljefima i zidovima grobnica. Zanimljivo je da se zeleni zmaj može pronaći kao pomagač boga bogatstva, u narodnim slikama magične prirode i sretnog duha. Tako je zmaj bio prikazivan kao rasipanje bogatstva i ispunjavanje svojevrsnog roga obilja (posebna „vaza koja skuplja blago“), s divnim biserima koji isijavaju plamen, kao i zlato, srebro i koralji. Bog bogatstva, koji je bio prikazan kao jahanje ili zmaja ili tigra, bio je posebno cijenjen od strane trgovaca. Stalni atribut kineskog boga bogatstva u narodnim slikama obično je bio zmaj povezan s novcem. Opet, ako usporedimo sve te podatke s karakteristikama Lijeve suštine (lukavost, ponos, prijevara, želja za tajnom moći), onda se javlja sasvim drugačiji temeljni motiv cijele ove legende.

Mora se spomenuti da je u drevnoj Kini zeleni zmaj bio vrlo popularan, kako bi danas rekli, nadaleko razvikan lik. Predočen je ljudima kao simbol proljeća, promjene i Istoka. Ali ovo je već zamjena pojmova, asocijativna fuzija sa slikom koja je prethodno bila popularna kod plemena, koja je starija i značajnija u mitologiji i koja kombinira obilježja ptice (a kasnije i čovjekova lica) i zmije. Takva je slika predstavljena u drevnoj kineskoj mitologiji, naprimjer u arhaičnom ženskom božanstvu Majke potomstva *Nüwa* (Nüwa, žena koja nježno klizi prema drugom svijetu, poput vode; ona koja je povezana i sa zemaljskim i s nebeskim svijetom). U legendama se zvala tvorcem svih stvari i svih ljudi. Štoviše, legende kažu da je *prvo ona stvorila djevojku*, promatrajući svoj vlastiti odraz u vodi, a tek kasnije je stvorila mnoge druge smrtnike — muškarce i žene. Nakon što ih je spojila, učinila je da se sami razmnožavaju i nametnula im je dužnost odgajanja djece. U kozmogoniji jugoistočne Kine dodijeljena joj je glavna uloga stvarajućeg božanstva. Vjerovalo se da ima nadnaravne moći i bila je sposobna izvršiti 70 transformacija u jednom danu. Ovo je odjek Znanja o 72 dimenzije i o činjenici da božanstvo stvara od 72. i 1. dimenzije, a ove dvije dimenzije utječu na ostalih 70. Bila je povezana s pobjedom nad crnim zmajem (koji je bio utjelovljenje zlih duhova), s obnavljanjem kozmičke ravnoteže, koja je bila poremećena kao posljedica katastrofe tijekom koje su se srušila četiri zemaljska stupa.

Štoviše, zelenkasto-plava boja je bila svojstvena božanskoj ženskoj hipostazi. U mitologiji različitih naroda utjelovila je element vode i ženskog kozmičkog principa. Ovo je posebna boja, koja ukazuje na određena dostignuća u duhovnim praksama. O tome ću kasnije govoriti detaljnije. A sada ću samo napomenuti da su, čak i u tradicionalnom pogledu Kineza, zeleni i plavi segmenti spektra boja jedinstvena cjelina, obilježena hijeroglifima koji kombiniraju značenje „zelenog“ i „plavog“.

Majka potomstva Nüwa često je prikazivana zajedno sa sebi sličnim Fuxijem (Fu Xi) — biću s torzom čovjeka i zmijskim repom umjesto nogu. Tako su njihova tijela bila isprepletena. Ljudi koji nisu posjedovali sveto znanje, takvo su prepletanje tumačili kao bračnu intimu. Zapravo, u mnogim slučajevima, posebno na drevnim slikama takvih božanskih likova, jasno se može pratiti razmjena Znanja o svijetu, kao i alata za meditaciju koje čovjek koristi za postizanje najvišeg duhovnog stanja. Njihovi su simboli često bili povezani s krugom i kvadratom.

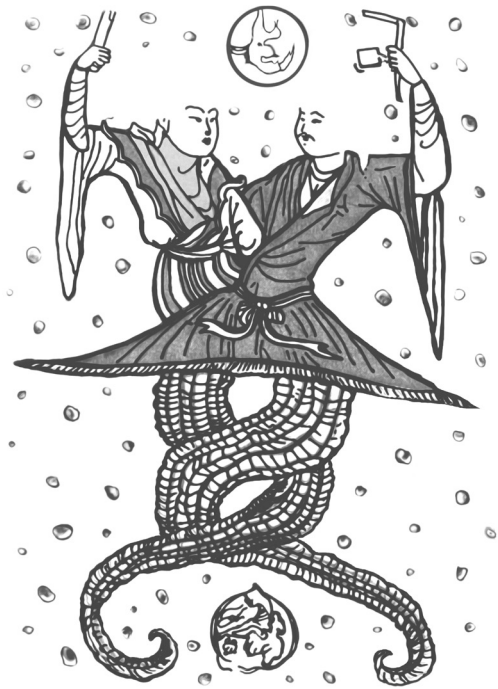

Slika 11. ***Roditeljica svijeta i čovjeka Nu Wa i Fu Xiprema DrevnojKineskoj mitologiji.***
(prikazano na svili; 7. stoljeće poslije Krista. Turpan. provincija Xinjiang; artefakt su znanstvenici otkrili 1928.godine).

Na slici su prikazani majka potomstva Nu Wa i kulturni junak Fu Xi. Njihova su tijela međusobno spiralno prepletena trima i pol okretima. U kontekstu te slike, ovaj simbol predstavlja znanje o spiralnoj strukturi Svemira i o meditacijskoj tehnici čovjekovog postignuća jedne od faza samousavršavanja — stanja duhovnog prosvjetljenja (buđenje i podizanje „Zmije Kundalini“, zavijene u tri i pol okreta, od dna kralježnice do čakre „lotos s tisuću latica“). Nu Wa i Fu Xi okruženi su sa 72 „zračna mjehurića“ različitih oblika i veličina, koji se odnose na 72 dimenzije u svemiru. Konkretno, to je predstavljeno kao sedamdeset i jedan mali „mjehurić“ i jedan (72.) mjehurić, koji se nalazi između „zmijskih repova“, koji su najveći i najsloženiji u svojoj unutarnjoj strukturi. Između ljudskih lica „potomstva“ smještene su četiri dimenzije, koje upućuju na glavne dimenzije za čovjeka (trodimenzionalni prostor i vrijeme, u kojem se rađa i živi Osobnost čovjeka, čineći svoj izbor), kao i četiri glavne Suštine čovjeka povezane s drugim dimenzijama. Iznad glave božanstva nalazi se krug koji sadrži ptičju nogu s kandžama za označavanje povezanosti s posve drugačijim okruženjem — nebeskim (duhovnim) svijetom.

Osnivač civilizacije, heroj kulture Fu Xi, koji je u legendama smatran Nu Wainim bratom, a kasnije čak i njezinim suprugom, također je kombinirao osobine ptice i zmije. Iako je ranije, kao heroj epoha plemena, bio prikazivan upravo na slici ptice i bio cijenjen kao božanstvo Istoka. Usput, njegovo ime znači „onaj koji je pravio zasjede žrtvenim životinjama“. Kao što sam već rekao, Fu Xi se spominje kao prvi tvorac hijeroglifskog (znakovnog) pisma. Mnogo kasnije, ljudi su ga počeli zvati „zmajolikim“ i u legendama ga povezivati s zmajem mjeseca i „drakonskim značajkama“.

Postoji još jedna zanimljivost. Različiti kozmološki mitovi bili su svojstveni drevnoj kineskoj mitologiji, uključujući one o stvaranju uređenog svijeta, zahva-

ljujući božanskom ženskom principu (sile Allata). Ali što je danas značajno? Suvremeni svijet zna da se kineska mitologija i filozofija temelje na principu „Yin-Yang“, to jest mitu o oblikovanju svijeta kao borbe dvaju principa koja, „s jedne strane, remete najviši sklad postojanja, a s druge strane ga obnavljaju“. Kako kažu današnji filozofi, „načelo ideje dinamičke ravnoteže suprotnih težnji“. Drugim riječima, u suvremenom svijetu novi naraštaji ne znaju ništa o izvornoj mitologiji koja opisuje početak začeća svijeta od strane duhovnih sila i njegovo uređenje od strane božanskog ženskog principa. „Temeljna“ kineska filozofija počinje ispravno navođenjem ideje o dualnosti svijeta, jedinstvu i borbi dva suprotstavljena principa, to jest stadijem očitovanja materijalnog svijeta, snagom Životinjskog uma i njegovom „borbom“ sa stvarajućim božanskim principom. Pitanje je: zašto je baš ovaj mit danas razvikan širom svijeta i zašto se nameće baš ovaj dominantni princip? Mislim da pametnim ljudima neće biti teško pronaći odgovor na ovo pitanje, pogotovo nakon što usvoje osnovno znanje.

Dakle, pojava zmaja Qing Longa u svijetu predstavljena je u mitologiji kao sretan znak. Slike zelenog zmaja popularizirane su kao *sretne*-poželjne i donose neizrecivo *zemaljsko* bogatstvo. Ponekad se, tijekom marševa, zastava s njegovom slikom nosila čak ispred trupa, dok se zastava sa slikom bijelog tigra nosila iza vojske. Međutim, ako pratimo korijene takve propagande, doći ćemo do drevnog okultnog tajnog društva „Zeleni zmaj“, koji odavno postoji na teritoriju Kine i radi prikrivena, ne baš dobra djela u cijelom svijetu.

Anastasia: Da, spominjala sam ovo tajno društvo u knjizi Sensei-4, dok sam opisivala neke slabo poznate činjenice o događajima i ljudima koji su pokrenuli Drugi svjetski rat. Zapravo, kao što ste tada vrlo precizno primijetili, sve je jasno za one koji znaju.

Rigden: Baš tako. Usput, kad smo već kod vojnih pohoda. Vlastodršci (političari) i svećenici, koji su znali za specijalne simbole i znakove koji aktiviraju agresiju u masi, koristili su ih u takvim pohodima od davnina, prikazujući ih na štitovima i zastavama. I to ne samo u Kini, nego i u drugim zemljama također. Uzmimo za primjer Asirsko kraljevstvo, koje suvremeni povjesničari nazivaju prvom poznatom *svjetskom* državom utemeljenom na krvi i osvajanju.

Anastasia: Hmmm, naša se povijest, nažalost, još uvijek piše po diktatu ideologije Arhonta: s tim da je naglasak stavljen ne na prva društva u svijetu u smislu duhovnog postignuća ljudske civilizacije, već na prve zajednice izgrađene na agresiji i osvajanju tuđih zemalja.

Rigden: Pa, promjena situacije je u rukama samih ljudi... Dakle, kako su izgledali borbeni bedževi asirske vojske? Na njima je uglavnom bio dijagonalni križ s okomitom šipkom i dvije životinje sa svake strane, ili strijelac koji strijelu usmjerava na jednu od strana. Drugim riječima, simboli i znakovi koji su ukazivali na aktiviranje *bočnih Suština*!

Anastasia: Asirski borbeni bedževi? Tako je! Čitala sam o njima nakon što ste spomenuli monogram Konstantina Velikog (labarum) — simbol kaldejske kozmologije. Labarum se koristio kao vojna zastava posljednjih rimskih careva prije podjele Rimskog Carstva na Zapadni dio i Istočni dio (Bizant). Već tada su sve te zastave korištene za pojednostavljivanje kontrole nad trupama. Ako govorimo o Asirskom kraljevstvu, tamo je sve jasno. U određenom vremenu, Babilon, odakle su izvorno potjecali svećenički krugovi među Kaldejcima, je bio dio Asirije, a sami Asirci su prakticirali religiju koja je bila slična religiji Babilonaca...

Da, iznenađujuće je da ljudi ne vide očito. Jer za vrijeme vladavine Konstantina Velikog, a i nakon nje, u religiji

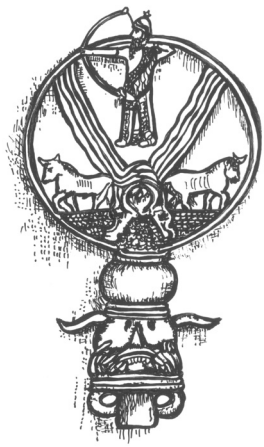

1

2

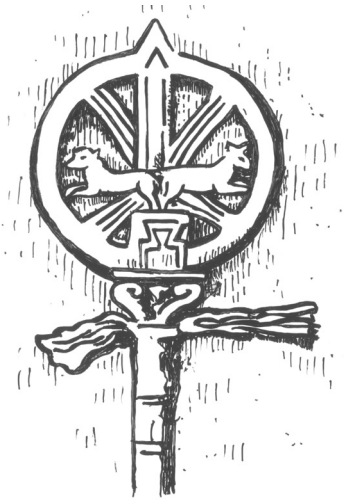

3

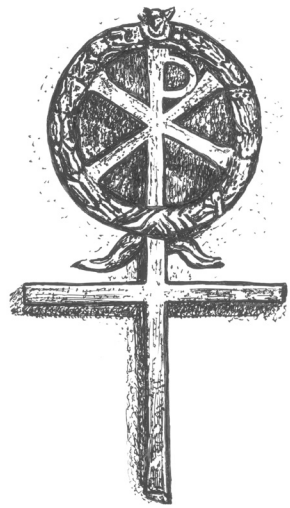

4

Slika 12. ***Primjeri simbola koji ukazuju na aktiviranje bočnih Suština****:*
1), 2), 3) — borbeni bedževi asirske vojske;
4) monogram Konstantina Velikog
(ulomak bareljefa na mramornom sarkofagu iz IV. stoljeća, pronađenog u rimskim katakombama).

se naširoko počeo koristiti ovaj znak agresije (monogram Konstantina Velikog), koji se već dugo koristio tijekom vođenja ratova. Sad je smješten u mnogim gradovima svijeta i mnogi narodi ga mogu vidjeti. Ali ovo je rat bez proglašenja rata! Neki su očito znali mnogo više o ovom znaku kad su ga nametnuli Konstantinu kao simbol nove religije, u državi koja je tada bila toliko moćna u svijetu.

Rigden: Nažalost, to je tako. Mnogi ljudi, kada odlaze u religijski hram vjeroispovijesti koju prihvaćaju, praktički ne uočavaju koji ih znakovi i simboli okružuju i zbog čega su tamo smješteni. Ali čovjek, po svom stanju, definitivno osjeća njihovo djelovanje. Samo što je, s obzirom na činjenicu da mu nitko ne otkriva pravu svrhu takvih znakova, prirodno da čovjek neće ni pokušati razumjeti svoje „kompulzivno“ psihološko stanje. Takvo stanje smatra prirodnim, jer ga je već više puta iskusio pohađajući slične ustanove.

Ako se pažljivo pogleda, na takvim se mjestima može vidjeti niz znakova koji aktiviraju i Duhovnu prirodu u čovjeku, težnju za Bogom, kao i Životinjsku prirodu, kroz buđenje podsvjesnih strahova. Vrlo često se u kultnim i religijskim institucijama nalazi mnogo više znakova koji negativno utječu na ljudsku psihu, nego onih koji podstiču razvoj i jačanje Duhovne prirode u čovjeku. Zašto? Radi se o svrhama i ciljevima, tehnikama manipulacije jedne ili druge religije — praksi koja je naslijeđena od religija u prošlosti, a usavršavala se stoljećima. Prvo pravilo u takvu inženjeringu je neprimjetna priprema vjernikove psihe za utjecaj na njegovu podsvijest, na način da bi bespogovorno slijedio prikrivene zapovijedi manipulatora, istodobno vjerujući da to radi po svojoj slobodnoj volji.

Anastasia: A znakovi su upravo taj instrument utjecaja koji nepogrešivo utječe na podsvijest svakog čovjeka.

Rigden: Tako je. Ljudi su imali saznanja o tome od davnina; dovoljno je pogledati crteže i znakove paleolitske ere. Nažalost, danas za ove informacije većina ljudi ne zna, kao u davna vremena, ali znaju oni vladajući. Unatoč tome, pomoći ima, ali samo ako to želi većina. Dakle, psiha pojedinca jasno ubire ovaj utjecaj znakova kroz podsvijest, jer je struktura psihe zasnovana na nesvjesnom. U ovom slučaju svijest ima podređenu funkciju. A znakovi utječu na, recimo to tako, arhetipsku komponentu psihe pojedinca. Njihov se učinak temelji na sklonosti pojedinca za nesvjesnu sugestiju.

Što se događa ako su u takvim kultnim i vjerskim ustanovama prisutni uglavnom negativni znakovi? Čovjek u takve institucije odlazi u pravilu kada u njemu sazrije unutarnja potreba (ako izuzmemo popularne vjerske blagdane ili događaje tipične za ovaj ili onaj narod, kad ljudi tradicionalno posjećuju hramove da bi pravili „društvo“ svojim prijateljima i rodbini). Drugim riječima, kada se dogodi duhovni nalet, iako Osobnost ne može shvatiti što se točno s njom događa. Prirodno, takva potreba intuitivno vodi čovjeka na mjesto gdje očekuje da će dobiti odgovore na svoja unutarnja pitanja. Zato, kad odlazi u takve ustanove, otvoren je za dijalog; to jest, ima određeni stupanj povjerenja u religijske službenike.

Kad bi čovjek završio u religijskoj ustanovi s uglavnom pozitivnim znakovima, koji jačaju percepciju najdubljih osjećaja iz Duhovne prirode od strane Osobnosti, to bi takvog čovjeka nadahnulo još više, povećavajući osjećaj Ljubavi i zahvalnosti prema Bogu, iznutra bi mu se pojačalo stanje neustrašivosti, prošireno stanje svijesti i sveobuhvatna percepcija svijeta. Vidiš li razliku? Čovjek ne bi doživio fanatizam ili jake emocije uzvikivanjem „aleluja“, u naletu masovne histerije koju je pokrenula velika masa u želji da spasi svoje tijelo i živi u njemu zauvijek (usput, nakon takvih osjećaja iz Životinjske prirode, čovjek, kad je sam, obično doživljava prazninu). Umjesto toga čovjek bi osjetio puninu buđenja

najdubljih osjećaja, koji daju svjesnost, duhovni nalet energije, napunio bi se nestrpljenjem da stvara zarad spasenja vlastite Duše, a ne tijela. Ovo je primjer kako bi stvari u principu trebale izgledati, kad bi ljudsko društvo doista imalo duhovnu smjernicu za svoj razvoj. Ali imaj na umu da se sve u svijetu događa na upravo suprotan način. Zašto? Jer osnova za stvaranje bilo koje religije, kao institucije za kontrolu mase, jesu moć i manipulacija, zamaskirana u „duhovnu brigu“ za ljude. Zato je danas u većini slučajeva mnogo više negativnih radnih znakova, u takvim kultno-religijskim ustanovama, nego što je pozitivnih.

Kad su u takve ustanove uglavnom postavljeni negativni znakovi, oni jednostavno preusmjeravaju duhovni nalet čovjeka, relativno gledano, kao kroz prizmu o kojoj smo već razgovarali, prema buđenju unutarnjih podsvjesnih strahova i materijalnih želja, aktivirajući istodobno jednu ili drugu bočnu i stražnju Suštinu. Ovi znakovi stvaraju neravnotežu u psihi, usku svijest i pojačavanje stanja straha, očaja i servilnog ponašanja kod pojedinca. U takvu stanju on uzima bilo kakve informacije o vjeri. Istodobno, mali broj pozitivnih znakova u takvim ustanovama kod čovjeka potiču nadu u budućnost i želju za životom. U religijskim ustanovama ovo je u pravilu standardna formula za kombinaciju znakova koji čovjeka pripremaju za naknadni verbalni prijedlog (hipnotizam) religijskih službenika jedne ili druge religije.

Kao rezultat takve neizrečene prethodne obrade znakovima, što jača naknadne verbalne sugestije, ljudi koji pohode crkvu, uključujući, moglo bi se pomisliti, odrasle inteligentne ljude, koji imaju visoko obrazovanje i znanstvene diplome, počinju vjerovati kao djeca. Oni su voljni slušati bilo koju priču izrečenu od ljudi u vjerskim odijelima, a da se uopće ne udube u bit: gdje su sugestije iz Životinjskog uma, a gdje je stvarno dano sjeme koje potiče njihov duhovni rast.

Slika 13. ***Simboli svastike (prava i obrnuta) u obrascima interijera i eksterijera raznih religijskih institucija.***

Anastasia: Da, u takvu stanju „beznađa“ ili panike „utopljenika“, čovjek se hvata za bilo koju pruženu slamku… Dakle, u početku se u pojedincu aktivira strah, a tada manipulator demonstrira način za uklanjanje tog straha, ali na način koji je za njega povoljan.

Rigden: Da. To se može figurativno usporediti sa situacijom kada se čovjeka stavi u ćeliju i potom dovede do živčanog sloma putem prijetnji i premlaćivanja. Poslije mu se šalje cimera u ćeliju koji mu obeća navodno oslobađanje iz zatočeništva, jer on zna kako. Prirodno, čovjek mu počinje vjerovati, u nadi da će ga spasiti od patnje, počinje svom novom „prijatelju“ pružati čast i poštovanje, a ovaj mu daje osjećaj nade, bolje rečeno, održava privid predstojećeg oslobođenja. Međutim, imaj na umu da cimer samo obećava, ne čineći ništa što bi zaista oslobodilo čovjeka, jer je i sam zatočeni „rob“, koji jednostavno radi svoj posao.

Tako i u religiji, njezine sluge su poput „cimera u ćeliji“, koji su sami daleko od toga da budu slobodni. Međutim, dok zagovaraju svoju religiju, u pravilu izjavljuju da čovjek nema jedinstvenu šansu za spas osim ako je sljedbenik njihova učenja, koji se mora pridržavati svih pravila i obreda (biti „vječni sponzor“, političko biračko tijelo koje ispunjava volju svojih svećenika). Dok sluša obećanja takvog religioznog „cimera“ o svom spasenju, čovjek na kraju postane spreman ispuniti bilo koji od njegovih *zahtjeva*, smatrajući to „svojom dužnošću“, „željom“, „svjesnim sudjelovanjem“. Ovaj mehanizam manipulacije je djelotvoran sve dok je skriven od svijesti čovjeka. Manipulator nikada neće priznati svoje postupke. Ako je ovo sustav koji stoljećima glatko radi, često su sami radnici ove ili one religije nesvjesni što točno rade i koga zaista služe.

Anastasia: Općenito, skrivena manipulacija religioznih svećenika, koji teže cilju podređivanja što većeg mogućeg broja ljudi svojoj moći, jest da oni prvo stvaraju prikladne uvjete i izvor straha za čovjeka, a zatim djeluju kao posrednici u privremenom rješavanju problema unutarnjeg sukoba čovjeka, koji je nastao kao rezultat toga — naravno, u obliku koji im je povoljan. Što je više stvari nejasno, niži je stupanj svjesnosti čovjeka o tome što mu se događa i veći

je strah od *tog nejasnog* usađenog u njega. Štoviše, taj se proces pojačava i plijeni pažnju Osobnosti na sebe. Što se tiče svećenika, što više straha ulijevaju u narode koji su porobljeni njihovom ideologijom, jača je njihova moć i veći je njihov autoritet, podržan od tih istih naroda.

Rigden: Da, događa se prava manipulacija ljudskim osjećajima u korist Životinjskog uma. Znakovi koji negativno utječu na psihu (na primjer znak agresivnog — obrnuta svastika), postavljaju se u takve vjerske institucije, u pravilu unutar vidokruga vjernika. Međutim, postavljeni su na takav način da ne privlače pažnju ako ne znate za njih. Mogu biti dodani uzorcima ili ukrasima vanjskog interijera, hramskim slikama zidova ili poda, elementima rezbarenja i skulpturama, ili se mogu uključiti u predmete i odjeću svećenika i tako dalje.

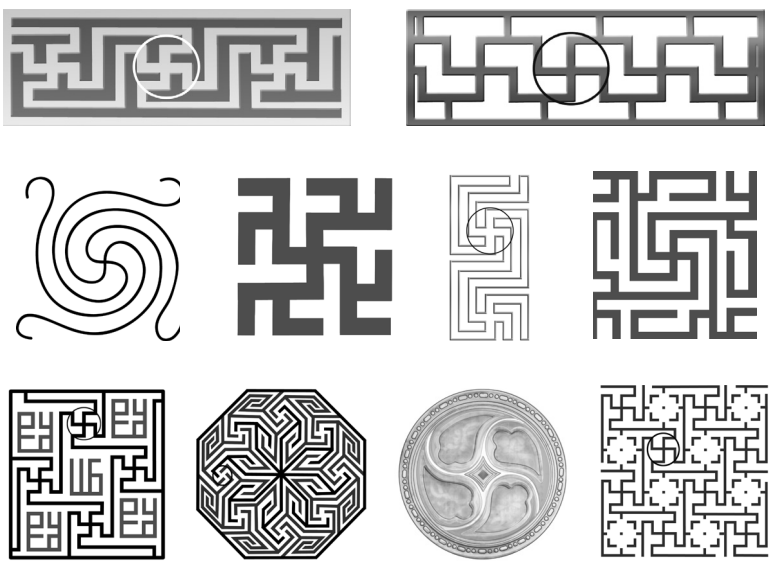

Slika 14. ***Simbol obrnute svastike u obrascima interijera i eksterijera raznih vjerskih institucija.***

Treba razumjeti da, na podsvjesnoj razini, svaki čovjek registrira veliki dio informacija iz vidljivog svijeta, čak i ako je svjesno usredotočen na nešto drugo. Dakle, čovjek posjećuje takve ustanove kad ima unutarnju potrebu za tim, za vrijeme duhovnog naleta ili kad se želi osloboditi svoje unutarnje (emocionalne) patnje koja je, u stvari, posljedica dugoročne dominacije Životinjske prirode u njemu. U takvim trenucima čovjek je otvoren i traži pomoć. Ali umjesto duhovne pomoći, u većini slučajeva u takvim ustanovama dobiva materijalne zamjene i svojevrsno zapetljanje svog stanja. Naime, negativni znakovi pojačavaju podsvjesni strah u njemu, dok ih religijski službenici nadopunjuju svojim standardnim verbalnim sugestijama, zbog čega se u čovjeku formiraju određene materijalne želje i težnje. Čovjek na to fokusira snagu svoje pažnje, a to zauzvrat dodatno pojačava utjecaj stražnje i bočnih Suština na njega.

Anastasia: Da, i znakovi s negativnim utjecajem pokreću i kod ljudi dodatno stimuliraju mehanizme (sugestije, oponašanja i recipročne emocionalne zaraze) koji su tipični za spontano ponašanje masa. To su alati koji aktivno utječu na čovjekovu psihu i stvaraju odgovarajuću emocionalnu napetost. A religijski svećenici, uz pomoć verbalnog utjecaja, jednostavno oblikuju vrhunac i rješenje ovih emocija, u smjeru koji im je potreban. Dakle, događa se umjetno stvorena psihološka vezanost, vjernik se veže za jednu ili drugu religiju te se odvija njegova osobna identifikacija s ovom određenom zajednicom.

Rigden: To je točno. Dakle, utjecaj znakova na čovjeka je samo fizika. Proces njihova rada se može usporediti s prekidačem kojim se uključuje žarulja. Ljudi pritisnu prekidač kad trebaju stvoriti određene uvjete za svoj rad (umjetno osvijetliti mračnu sobu). U isto vrijeme, ne shvaćaju u potpunosti ni kako se odvija taj proces, što je točno električna energija i koja je njena prava

priroda. Nekoliko je znakova koji su se od davnina koristili za aktiviranje Životinjske prirode u čovjeku. Naravno, aktiviranje takvih znakova nije dobro za društvo. Ali ljudi sami biraju kojim će emocijama i mislima dati prednost i na što će primijeniti snagu svoje pozornosti.

Anastasia: Da, poslovični izbor čovjeka...

Rigden: Takva je manipulacija tipična ne samo za religije, nego i za mnoga okultna društva (latinska riječ „occultus“ znači „skriven“). U velikoj većini slučajeva takva društva privlače one koji čeznu za posjedovanjem nadnaravnih moći za zadovoljenjem svog egoizma. Usput, ako ljudi obrate pozornost na povijest razvoja agresivnih tajnih društava koja žele postići „apsolutnu moć“, primijetit će da su čak i imena mnogih od njih povezana sa slikama Desne i Lijeve suštine. Na primjer, tajna društva „Zmaj“, „Jaguar“, „Leopard“, „Tigar“, „Vuk“. Štoviše, njihov je mistični temelj sastavljen od rituala koji se odnose na Desnu i Lijevu suštinu. Suština ovih rituala je obdariti čovjeka karakteristikama i „natprirodnom snagom“ agresivne zvijeri koja se u tom društvu štuje. Osobni izbor članova takvih društava ovdje igra dominantnu ulogu, kao i njihova ideološka ili religijska vjera te drevne magijske tehnike korištenja sposobnosti Desne i Lijeve suštine koje su, u pravilu, poznate samo vođama takvih tajnih društava. Ovo je jedan od brojnih primjera kako su duhovna znanja uzurpirali pojedinci i počeli ih koristiti u izopačenoj verziji, u svrhu postizanja zemaljske moći i osobnih materijalnih ciljeva. Kako su stari narodi rekli: „Rob ima samo jednog Gospodara, dok čovjek koji voli moć ima onoliko gospodara koliko ima ljudi koji doprinose usponu njegove zemaljske moći i duhova koji doprinose padu njegove Duše.“

Anastasia: Još jednom sam se uvjerila koliko je važno da većina ljudi razumije „tko je tko“ u ovom svijetu,

da budu sposobni razlikovati istinsko duhovno od materijalne zamjene, Istinu od laži, Dobro od zla...

Rigden: Da, čovječanstvo bi tada imalo više šansi za izbjegavanje katastrofalnih posljedica za civilizaciju općenito. Uostalom, pravila igre u materijalnom svijetu, uključujući ona u okultnim društvima, temelje se na izboru samog čovječanstva, točnije njegove većine. Razne okultne sile samo izazivaju ili pokreću određene radnje, to jest one samo pokreću program ove ili one volje. Ali sami ljudi te programe čine stvarnošću po vlastitom izboru, obavljanjem odgovarajućih radnji na to i trošeći vrijeme svojih prolaznih života i silu namijenjenu spasenju svoje Duše.

A da bi u svijetu razlikovali gdje je Istina a gdje Laž, potrebno je raditi na sebi, pratiti svoje misli i kontrolirati ih te učiti gledati svijet iz perspektive Promatrača Duhovne prirode. Mnogi ljudi koji traže duhovno uopće ne razumiju da sustav Arhonta usmjerava njihov um u potpuno suprotnom smjeru, tjera ih da troše godine i energiju na privremenu materijalnu utjehu, umjesto stvarnog spasenja Duše. Danas, nažalost, većina ljudi odabire vladavinu Životinjskog uma, koji ih je zaveo materijalnim željama. Oni njegovu Volju nesvjesno čine svojom stvarnošću, pogrešnim izborom onoga što je prolazno i besmisleno te vlastitim rukama podržavaju i jačaju snagu Arhonta.

Pogledaj što se popularizira u svijetu, kakva se izvrtanja događaju. Okolo postoje brojne natpisne ploče i slogani koji potiču mnoge materijalne želje i stimuliraju Ego. Ali čovjek zapravo ne juri za materijalnim dobitima, već za osjećajem posjedovanja ove iluzije i željom da postigne dugo očekivanu stabilnost u svom unutarnjem svijetu. Ali ta stabilnost ovisi isključivo o unutarnjem radu na sebi, na svom duhovnom usavršavanju, a ne o vanjskim okolnostima. Evo jednostavnog primjera. Zatvorite oči i zamislite da imate sve: palače, korporacije, moć

nad ljudima. A onda otvorite oči, osvrnite se oko sebe i shvatit ćete da je to bila iluzija koja se vrlo brzo završila. Život će također proletjeti pa će se sve brzo završiti. Stoga, vrijedi li opterećivati vlastitu Dušu radi ove iluzije i osuditi sebe na dugotrajnu muku nakon smrti i na stoljetne muke u obliku ugruška negativnih emocija koje ste sami stvorili u sebi jureći za iluzijama Životinjske prirode?

Dovoljno je pogledati svijet oko nas: koje zamjene Životinjski um stvara za one koji se naizgled kreću u pravcu duhovnog samousavršavanja, istodobno želeći materijalne stvari. Uglavnom su ti ljudi nestabilni u svojoj namjeri, a njihovi se duhovni nagoni lako preusmjeravaju u kanal materijalnih interesa. Obrati pozornost što takvi ljudi traže u svakodnevnom životu i na što obraćaju svoju pažnju, dodjeljujući tome status najvišeg prioriteta u svom danu. Neki su zaokupljeni jačanjem svog osobnog utjecaja na ljude, dokazivanjem vlastitog značaja, profitiranjem od duhovnog znanja; drugi su zauzeti čišćenjem svojih tijela, beskrajnim svađanjem o vegetarijanstvu; neki drugi su usredotočeni na gubitak kilograma ili vježbanje različitih sustava „poboljšanja zdravlja“, sa sebičnim ambicijama i praznim unutarnjim sadržajem. Neki se drže sekti ili religijskih pokreta, još jednom oduševivši uši lažnim obećanjima uskrsnuća u svojim voljenim tijelima. Drugi meditiraju radi privlačenja bogatstva, sreće i zdravlja. Neki, zbog dominacije Životinjske prirode i iz gluposti, počnu sebe smatrati „prosvijetljenima“ i stručnima u mnogim „duhovnim pitanjima“, kombiniraju različite tehnike meditacije koje poznaju, miješaju grešno s pravednim. A što je osnova svega ovoga? Ponos i potvrđivanje osobnog značaja u trodimenzionalnom svijetu, tajna želja za moći nad nekim.

Anastasia: Da, danas se odvijaju izvrtanja na svjetskoj razini. Dovoljno je pogledati koje se posebne psihotehnike promiču u društvu i populariziraju od svjetskih

medija. Naposljetku, sve su to uglavnom uobičajene metode Arhonta, takoreći „meditacije“ za mase radi privlačenja materijalne dobrobiti.

Rigden: Tužno je što se većina ljudi uopće ne zapita zašto se njeguje takav materijalni trend. Zašto se novac ne štedi kad je u pitanju promoviranje ideje kao što je kupnja potrebnih „autoritativnih“ mišljenja svjetski poznatih ljudi? Zašto se te ideje orijentiraju na ugađanje svom voljenom tijelu i stvaranje udobnosti oko sebe i egoistični mali svijet samoljublja? Odgovor je jednostavan: da bi čovjek oponašao ovakvo ponašanje i trošio vrijeme i energiju svog života na, grubo rečeno, ukusniju bananu, a da mu je istovremeno kosa sjajna i blistava. Međutim, kao u svakoj prijevari, nitko ne objašnjava kakve posljedice čekaju čovjeka kasnije, nakon što je protratio svoj život, poput blesavog majmuna u potrazi za ukusnom bananom, a njegovo voljeno tijelo jednostavno će umrijeti, kao i svaka životinja. Ali on, kao Osobnost, neće pobjeći od svoje patnje i morat će platiti visoku cijenu za izgubljeni život.

A što je svakodnevni duhovni rad na sebi? Najprije, to je navika kontroliranja vlastitih misli i neosuđivanja tuđih misli. Čovjek, u pravilu, često primjećuje manifestacije Životinjske prirode u drugom čovjeku. Ali ne trudi se obratiti jednaku pozornost sebi, ne pokušava spoznati vlastite reakcije na unutarnje i vanjske provokacije Životinjske prirode, i ne smatra potrebnim naporno raditi na sebi svaki dan.

Samo unutarnjom promjenom i radom na sebi možeš shvatiti stvarne procese vidljivog i nevidljivog svijeta te svjesno hodati duhovnom stazom. Drugim riječima, unutarnje promjene moraju se, prije svega, dogoditi u samom čovjeku — to je smisao njegova duhovnog razvoja! Sve ostalo je sporedno. Za tijelo bi se svakako trebalo brinuti, kao i za bilo koji drugi stroj, ali samo u svrhu postizanja cilja. Ništa više od toga. Treba znati, vidjeti

i držati se istinskog cilja svog života, a to je duhovno oslobođenje. To je za svakog čovjeka najvažnije. Kada čovjek počne spoznavati sebe, počne učiti o složenosti svoje strukture i njezine svrhe. Može se reći da sve ide na ruku čovjeku da osvijesti izbor i postane novo Duhovno Biće. Važnu ulogu u ovoj transformaciji igraju njegove četiri glavne Suštine.

Anastasia: Da, različiti narodi svijeta imaju prilično puno podataka zabilježenih u raznim ritualima, mističnim praksama i svetim legendama u vezi četiri Suštine i duhovnim Središtem. Usput, prema različitim pričama, svaki bi narod postavio ove četiri Suštine na način da usmjeri Prednju suštinu prema određenom dijelu svijeta. Možete li objasniti čitateljima ovaj detalj? Zašto su ljudi iz različitih dijelova svijeta imali vlastito razumijevanje ove orijentacije?

Rigden: Općenito govoreći, orijentacija ovih Suština prema stranama svijeta, dodjeljivanje određenih boja za njih i tako dalje, ovisilo je o lokalnim tradicionalnim sklonostima, običajima i zajedničkim uvjerenjima ovog ili onog naroda, koji su stoljećima stvarani na temelju svetih narodnih priča predaka. Naprimjer, Kinezi su jug smatrali najpoštovanijom stranom svijeta, pa su simbole koji su odgovarali Prednjoj suštini postavljali prema jugu. Za šamane sjevernih naroda (Sibir), glavni smjer u kojem su okretali lice (Prednju suštinu) tijekom izvođenja obreda je obično bio sjever. Dok su za šamane južne i istočne Azije to bili jug ili istok. Indijanci Srednje Amerike smatrali su istok ili zapad za glavnu stranu svijeta, ovisno o lokalnim tradicijama pojedinih plemena. Općenito, gdje čovjek tradicionalno okreće lice dok obavlja duhovnu praksu, vjerski obred, ceremoniju i slično, tamo je njegova Prednja suština. Svakako, pri čitanju drevnih mitova, treba razumjeti da, gdje god postoji folklor i pravo znanje, s vremenom su dodavane mnoge površne, zbunjujuće stvari iz ljudskog uma, uglavnom kao rezultat doslovnog razumijevanja

asocijativnih primjera. No ipak, i danas se može pronaći mnogo zanimljivih napomena, uključujući i one koje se tiču tajnog znanja o četiri Suštine čovjeka.

Anastasia: Takva se saznanja mogu naći u totemskim izvorima i mitološkim konceptima naroda Europe, Azije, Afrike i Amerike...

Rigden: Sasvim točno. U većini slučajeva, mali narodi koji žive na različitim kontinentima, kao rezultat svoje prilično duge izolacije od kontakta s predstavnicima „civiliziranog društva“ (zbog nepovoljne klime ili nepristupačnosti njihova naselja putnicima), bili su u stanju sačuvati znanje svojih predaka. To ih je u nekom smislu spasilo, „civilizacija“ nije imala pojma o postojanju ovih naroda i njihovih kultura. Slijedom toga, njihovo jedinstveno znanje nije u potpunosti uništeno „ognjem i mačem“ najnovije religije koja je bila dominantna u „svjetskoj civilizaciji“, kao što je to bio slučaj s drevnim znanjem drugih naroda.

Anastasia: Da, kao što kažu, nema zla bez dobrog. Ali u isto vrijeme, sada je odlična prilika za usporedbu onoga što je nekad postojalo u prošlosti s ovim što danas imamo, i da se zapitamo zašto predstavnici svih suvremenih religija tvrde da samo oni imaju, a nitko drugi na svijetu nema, „duhovno znanje“. Ako ovom pitanju pristupimo objektivno i razmotrimo ga iz stanja proširene percepcije svijeta, tada će postati očito da je Znanje svugdje bilo jedno te isto. Samo su mu ljudi dali različit oblik i nazvali ga „svojim“.

Uostalom, svako obnovljeno duhovno Učenje bilo je u stvari formirano u skladu s glavnim tajnim znanjem koje je dano različitim narodima u prošlosti. Ta se ideologija promijenila tek kad su svećenici izmijenili to učenje i preodjenuli ga u dominantnu religiju. Zapravo su sužavali percepciju svijeta za narode, sve do izazivanja fanatizma u masama i bezumnog uništavanja

baštine njihovih predaka, svega što nije bilo u skladu s kanonima nove religije.

Rigden: Nesumnjivo... Ali evo što želim istaknuti. Unatoč takvu radu svećenstva na uništavanju duhovne baštine različitih naroda i indoktrinaciji novih generacija idejom da su sva prethodna uvjerenja „izdaja i hereza“, osnovno znanje o četiri Suštine prisutno je u tajnom znanju praktički svih svjetskih religija danas. Ovo se vidi iz neizravnih dokaza onoga što je trenutno ponuđeno masama u učenju, filozofiji i ideologiji ove ili one religije. Treba biti jasno da svećenici svake religije nameću masama samo ono što je za njih korisno i što će ojačati njihovu moć među ljudima, a ne svo ono znanje koje su njihovi prethodnici nekad posudili od drugih popularnih religija. Štoviše, svećenici nikada neće među masama širiti izvorno duhovno Učenje, koje samostalno vodi čovjeka u duhovno oslobođenje. Ali na temelju privlačnih duhovnih zrnaca ovog Učenja stvorili su ovu ili onu religiju. Kad je stvorena religija, kao institut moći, u izvornom Učenju se mnogo toga preradilo i promijenilo radi religiozne moći svećenika.

Naprimjer, uzmimo budizam. Na prvi pogled, čitajući opću filozofiju budizma, čini se da ova *svjetska religija* stavlja naglasak na čovjekovu neovisnost spoznaje svijeta i sebe. Uostalom, ona za mase predstavlja širok izbor različitih praksi koje „dovode do prosvjetljenja“, a što je usput i nastalo na temelju saznanja drugih drevnijih religija Indije. Ali taj osjećaj traje samo dok se ne suoči s današnjom stvarnošću u ovoj religiji, kao i svećeničkom strukturom ove svjetske religije. Ako čovjek ne razlikuje Duhovnu prirodu i svoju Životinjsku prirodu, ako ne vidi zamjene Životinjskog uma, teško mu je shvatiti u čemu je stvar i koja je bitna razlika između, naprimjer, izvornog Budinog učenja i religije budizma, koja si je, da tako kažem, prisvojila ovo učenje.

Dakle, četiri Suštine čovjeka se spominju i u indijskoj svetoj tradiciji i u budističkoj religijskoj interpretaciji Budinog učenja. Među vrhovnim znanjima iz religijskih učenja o meditacijskim praksama u hinduizmu i budizmu su: postizanje intuitivnog znanja — supersvijesti (na Sanskrtu, u engleskoj transkripciji zvuči kao „abhijna“), spoznaja svijeta kroz posebno izmijenjeno stanje svijesti, stanje cjelovitosti, jedinstva („samadhi“). Postizanje intuitivnog znanja tumači se kao percepcija vlastite istine, jedinstva svijeta, postizanje jedinstva *pet kategorija*: pronicljivosti, vidovitosti, nadnaravnih moći, čitanja tuđih misli i sjećanja na prošle živote. Spominje se da je ostvaren čovjek u stanju utjecati na cijeli ovaj materijalni svijet sve do sedme dimenzije, kao što drevni indijski zapisi kažu, „sve do Neba Brahme“; uostalom put do „Neba Brahme“ započinje s *odricanjem vezanosti za Šest Svjetova Strasti* „kotača života“…

Anastasia: Zapravo, ovo jedinstvo pet kategorija opisuje rezultat rada s **četiri glavne Suštine i središtem (Osobnosti)**. Zapravo, ovdje se razmatra ishod određene faze duhovnog rada čovjeka, kad su ove Suštine već pod njegovom kontrolom i čovjek se približava stanju bijega iz šest dimenzija.

Rigden: Baš tako. Čovjek, radeći na sebi, mijenjajući se i usavršavajući se *u duhovnom pravcu*, postiže izvjesne učinke koji mu daju dodatne mogućnosti za spoznavanje svijeta.

Anastasia: Da, na primjer, u procesu svladavanja duhovne prakse, **Osobnost** (središte) **stječe sposobnost „vidovitosti“**, to jest kontemplacije svojim unutarnjim vidom iz perspektive Promatrača Duhovne prirode svih postojećih oblika, bez obzira na udaljenost i vrijeme, kao i sagledavanje stvarne suštine događaja ili pojava. To je zaista tako, uzimajući čak i moje praktično iskustvo meditacije više od dvadeset godina, a isto tako iskustvo ljudi s kojim sam imala čast izučavati

Vaše Učenje i ovo iskonsko duhovno Znanje koje Vi iznosite. Takva vidovitost pretpostavlja, među ostalim stvarima, istovremeno razmatranje objekta u različitim dimenzijama, razumijevanje temeljnog uzroka njegova izgleda, transformacije i tako dalje. Postizanjem takva stanja intuitivnog znanja, čovjek shvaća **kako upravljati Prednjom suštinom**, što zauzvrat u njemu manifestira sposobnost razumijevanja i intuitivnog osjećaja bilo kojeg bića iz perspektive Promatrača Duhovne prirode i također uspostavljanja kontakta s njim, bez obzira na prostor i vrijeme.

Rigden: To je točno. U religijskom tumačenju budizma, ovo se naziva stjecanjem božanskog sluha (klairaudiencije), koji omogućava razumijevanje ljudi koji govore nepoznate jezike i slušanje zvukova svijeta čak i na velikim udaljenostima. Stvar je u tome što je zvuk, prema indijskoj mitologiji, svojevrsni simbol povezan s kozmičkim ritmovima. „Onaj koji sluša zvukove svijeta“ je onaj koji ih poznaje i koji je u stanju izdvajati kozmičke ritmove. Vjeruje se da je sve međusobno povezano i prožeto suptilnim kozmičkim vibracijama. Mijenjajući sebe i svoju malu sferu, čovjek radi promjene u velikoj sferi.

Anastasia: Pa da. U suštini, čovjek koji pojave svijeta sudi u granicama razmišljanja stanovnika trodimenzionalnog prostora, doživljavat će ga kao stjecanje „božanskog sluha“. Doista, znanje o četiri Suštine odražava se u budističkom filozofskom učenju, iako u pomalo ukrašenom obliku, ali ipak. Čak i ako uzmemo u obzir spomenute kategorije (vidovitost, klairaudiencija, posjedovanje natprirodnih moći, čitanje tuđih misli, sjećanje na prošle živote), ispada da je svaka od tih točaka u sposobnostima određene Suštine.

O ovome mogu suditi prema praktičnom iskustvu naše skupine. Na primjer, kada smo učili tehniku meditacije

„tuneliranje“, koja je uključivala rad sa Stražnjom suštinom, zapravo smo mogli učiti o našoj prošlosti, pa čak i djelomično „pročitati“ informacije o prošlim životima naših podosobnosti. U budističkoj filozofiji stjecanje „sjećanja na prošle živote“ podrazumijeva „znanje o vašim prošlim rođenjima i sjećanja na vaša prethodna privremena stanja“.

Što se tiče mogućnosti Lijeve i Desne suštine, u naše vrijeme imali smo vrlo dobar ilustrativni primjer, točnije duhovno djelo one četvorice ratnika koje ste podučavali umjeću ratnika Gelijara. Tada sam shvatila kako **kontrola čovjeka nad Lijevom suštinom** otkriva u njemu sposobnosti poput poznavanja i čitanja tuđih misli. Općenito, to nije samo otkrivenje takvih sposobnosti, nego i percepcija struktura suptilnog svijeta kroz osjećaje i također vježbanje utjecaja kroz njih. Jasno sam vidjela kako obuzdavanje **Desne suštine**, uz strogu kontrolu nad svojim mislima, i određene prakse meditacije dovode do utjecaja na grube strukture svijeta i otvaranje nekih „natprirodnih“ moći, koje su u stvari nuspojava stečena tijekom duhovnog razvoja.

Ali najviše me se dojmila duhovna snaga ove četveročlane grupe: stjecanje izvrsnih profesionalnih vještina nije uzdrmalo njihove duhovne namjere, što se, nažalost, ne može reći za neke ljude s kojima sam morala raditi u narednim skupinama. Naravno, bilo je različitih situacija, uključujući i one koje su donijele prosvjetljujuće iskustvo učenja. Naprimjer, dvije godine napornog rada moje grupe dale su konkretne rezultate. Ali su također otkrile činjenicu da neki ljudi iz grupe, u stvari, nisu bili spremni otkriti takve fenomenalne sposobnosti u sebi. Njihova svijest bila je obuzeta trenutnim uspjehom, osjećajem vlastite važnosti i ponosa. Počeli su potajno sanjati svoje mogućnosti vezane za ljudski svijet. Općenito, započela je neravnoteža u korist Životinjske prirode. A glavno je

da je izgubljena iskrenost, kao i želja za postizanjem konkretnog duhovnog cilja. Jednostavno je započelo verbalno pokrivanje iza plemenitih namjera, na pozadini očitih napada iz Životinjske prirode. Čak i mali uspjeh je u stvari pokrenuo gubitak njihove kontrole nad Životinjskom prirodom. Ali istovremeno, bila je to dobra lekcija za one koji su u stanju prepoznati svoje pogreške i koji se čvrsto pridržavaju duhovnog smjera. Takvo iskustvo kasnije daje priliku da se zrelije i svjesnije krene duhovnim putem.

Rigden: Zapravo, dok prolazi fazu učenja Desne i Lijeve suštine, umjesto da dobije kontrolu nad njima, čovjek riskira da dođe pod kontrolu ovih vrlo pametnih Suština, ako ga povede želja za posjedovanjem nevidljive moći i kontrole nad drugim ljudima. I kao posljedica toga, čovjek se zanese i ostatak života protrati na postizanje privremenog rezultata, na taj način izgubivši mogućnost svog oslobođenja, bijega iz kruga reinkarnacija. Ovo je svojevrsna zamka za ljude koji oklijevaju u svom glavnom izboru.

U tom pogledu postoji zanimljiva priča o potrazi za blagom. „Nekada davno Mudrac je prolazio selom. Seljanima je rekao da je neizbrojivo blago skriveno pod zemljom točno ispod njihova glavnog trga. Tko ga pronađe, neće dobiti samo bogatstvo, nego također nikada više neće biti isti. Mještani su se radovali ovoj vijesti. Bile su mnoge debate i dugotrajne rasprave, ali napokon su stanovnici odlučili zajedno iskopati blago. Naoružani alatom, počeše kopati. Međutim, nakon nekog vremena, dok još uvijek nisu imali očekivanih rezultata od rada, oduševljenje seljaka počelo je opadati. Prvo su od kopanja odustali oni koji su puno pričali; umjesto da rade bilo što po pitanju iskopavanja blaga, radije su drugima nastojali reći kako bi trebali raditi. Slijedili su ih ljudi koji su se napornim radom brzo iscrpili. Odlučili su da blago nije vrijedno svog tog truda. Neki drugi su počeli

pronalaziti komade slomljenih pločica, drevno posuđe i stare novčiće. Sakrili su ono što su pronašli, misleći da je to pravo blago i uskoro napustili kopalište. Drugi su jednostavno uživali u iskustvu traganja za blagom. Vjerovali su da bi taj osjećaj radosti od potrage morao biti blago obećano od Mudraca. Na kraju, kako je vrijeme odmicalo, a samo blato i kamenje bilo razasuto okolo, njihova radost je isparila. Stoga su okrenuli leđa ovom zadatku, jer pokazalo se bili slabi duhom.

Kako je vrijeme prolazilo, mnogi od preostalih ljudi su počeli sumnjati u mogućnost uspjeha potrage. Pomisliše da su postali plijen neke prijevare ili običnog mita. Seljani su počeli napuštati mjesto potrage jedan po jedan. I samo onih nekoliko usredotočenih na cilj, koji su marljivo i naporno radili, pronašli su blago na kraju. Ali nakon što su pronašli blago, nitko od njih nije više viđen u tom selu. Oni seljani koji su sudjelovali u potrazi za blagom a nisu ga pronašli, do kraja života bili su zaokupljeni samoopravdanjima i objašnjenjima zašto tada nisu ustrajali. Napokon su imali priliku promijeniti svoje bijedne živote nabolje. Neki od njih su proveli ostatak svog života lutajući u potrazi za Mudracem koji im je prvotno otkrio tajnu blaga, nadajući se da će otkriti kako je blago izgledalo, gdje je sada i kako su ga mogli posjedovati.“

Dakle, blago je duhovna preobrazba čovjeka. Da bi se to postiglo, potrebno je naporno raditi na sebi svaki dan. Neće svatko koga privlači staza nade izdržati do njezina kraja, jer put uključuje unutarnje promjene. Prvi koji napuštaju put su oni koji puno pričaju, a ne rade ništa kako bi se preobrazili. Slijede ih oni koji traže lagane pobjede. Zatim, oni koji su iskušani sposobnostima otvorenima u njima, da bi zadovoljili svoj značaj na ovome svijetu, također odlutaju s duhovnog puta. Slijede ih oni koji pronađu zadovoljstvo u samom procesu traženja smisla života, ali ne razumiju sebe, i kao rezultat toga, ne pronalaze ništa. I na kraju, oni koji

sumnjaju u sebe, u Mudraca koji im je otkrio duhovnu istinu, i koji čak sumnjaju u samu Istinu, također napuste duhovni put. Svi ti ljudi tumače duhovni put na neki način koji im koristi u ovom materijalnom svijetu. Jedino oni koji hodaju samo s čistim i iskrenim namjerama do kraja, ustrajni u svom duhovnom radu, transformirajući se svaki dan, pronalaze svoje duhovno blago u životu, koje im omogućava odlazak na drugi svijet. Poredba nas dosta često uči da, dok slijede duhovni put, ljudi samo traže osobne uspjehe u ovom, za njih privremenom svijetu, umjesto da traže svoje duhovno blago koje im otvara put do Vječnosti.

Anastasia: Da, to je istina života, koja je bila važna ne samo u davnim vremenima, nego i sada... Svatko ima vlastiti izbor.

Rigden: Dakle, praksa je ozbiljan test. Jedna je stvar čitati religijske legende i sanjati da ćeš postati isti „duhovni čovjek“ poput njihovih heroja, a sasvim je druga stvar zaista raditi na sebi svaki dan, obavljati duhovne prakse i kontrolirati vlastite misli. U traktatima o budizmu, naprimjer, sposobnost čovjeka da kontrolira svoje nadnaravne moći naziva se posjedovanjem „čudotvornih moći“. Tamo se također kaže da savršen čovjek može utjecati na svijet „sve do Nebesa Brahminih“ (sedme dimenzije) i da put do „Nebesa Brahminih“ počinje odricanjem od vezanosti za *Šest Svjetova* Strasti „kotača života“. Naprimjer, u zbirci budističkih svetih tekstova „Tripitaka“ postoji vrlo zanimljiva sutra „Plodovi pustinjaštva“. Usput, riječ „sutra“ u prijevodu sa sanskrta doslovno znači „nit na koju su nanizani *biseri*“; u drevnoj indijskoj literaturi tako se nazivala fragmentirana izreka, a kasnije — zbirka takvih izreka. Međutim, dok čitate zbirku budističkih svetih tekstova „Tripitaka“, uključujući i sutru „Plodovi pustinjaštva“, morate imati na umu da ovi tekstovi ne sadrže stvarne Budine riječi, nego njegovo učenje, koje se dugo vremena usmeno prenosilo, a tek je kasnije zapisano.

Osim toga, kad se formirala religija budizma, mijenjana je tijekom stoljeća. Drugim riječima, treba biti svjestan činjenice da to nisu izvorni podaci, već tumačenja mnogih umova kroz stoljeća. Ako čovjek nije svjestan suptilnosti duhovnog djela i nedostaje mu praktičnog iskustva meditacije, naravno da će prepričavati, tumačiti ili prevoditi ove informacije na druge jezike, vođen isključivo svojim vlastitim svjetonazorom i vlastitim razumijevanjem po tom pitanju, takoreći iz perspektive stanovnika trodimenzionalnog svijeta.

Dakle, ova sutra spominje Budin razgovor s Ajatashatruom, kraljem Magadhe (drevne zemlje koja se nekada nalazila na sjeveroistoku Indije). Kralj pita Budu što je „vidljivi plod pustinjaka“, to jest što je rezultat obavljanja duhovnih praksi u ovom svijetu. Buda, objašnjavajući mu *svakodnevnim alegorijama razumljivim običnom čovjeku*, izlaže učenje o Putu kojim redovnik, želeći doći do Nirvane, hoda kao čovjek koji se bavi duhovnim samousavršavanjem i meditacijama. Ova sutra također spominje da redovnik mora slijediti zapovijedi moralnog ponašanja, govori o radostima samokontrole i o ishodu duhovnog rada na sebi. Nadalje, naglašava da redovnik razumije rezultat rada „umom koji je u Samadhiju, čist, jasan... poslušan i sabran, koji je postigao bestrašće...“ Stanje „Samadhi“, kada se prevodi sa sanskrta, znači „zbrajanje“, „spajanje“, „cjelovitost“, „jedinstvo“. U indijskoj filozofiji ovo stanje prosvjetljenja i vrhovne harmonije smatra se krajnjim ciljem meditacijske prakse. U budizmu se „Samadhi“ smatra zadnjom fazom osmerostrukog puta, koji, prema toj filozofiji, mora čovjeka dovesti do Nirvane.

Ova sutra također spominje: „Ovo moje tijelo ima oblik i sastoji se od četiri velika elementa...“ U filozofskim se raspravama četiri velika elementa obično tumače kao zrak, zemlja, voda i vatra. Takve alegorije, koje su za drevne značile četiri glavne Suštine, često su korištene u svetim spisima, dok se raspravljalo o samousavršavanju

čovjeka i njegovoj energijskoj strukturi, oku nevidljivoj. Sutra 87, „Plodovi pustinjaka“, opisuje manifestaciju raznih super moći u čovjeku koji je postigao stanje Samadhi. On, „...bivajući jedno, postaje mnogi i bivajući mnogi, postaje jedno; on postaje vidljiv oku i nevidljiv; lako prolazi kroz zidove, bedeme, planine, kao kroz zrak; on prodire u zemlju kao kroz vodu; on hoda vodom kao po tlu, bez potonuća; sjedi s prekriženim nogama, on se uspinje nebu poput krilate ptice; on može dodirnuti Mjesec i Sunce dlanom, iako su čvrsti i snažni; sve do neba Brahme može učiniti utjecaj sredstvima svoga tijela“. Ovdje se ne misli na fizičko tijelo. Ova sutra spominje ono što budisti nazivaju „stečenim (izvanrednim, mističnim) tijelom“ (sanskrtski naziv je „nirmanakaya“, to jest sablasno, transformirano „tijelo“ iskustava). „Od ovog svog tijela on stvara drugo tijelo, koje ima oblik, sastoji se od uma i obdareno je svim velikim i malim dijelovima i koji ne poznaju gubitak glavnih mogućnosti.“ Postoji zbrka čak i po tom pitanju, te se beskrajne filozofske rasprave teoretičara vode o tome što „izvanredno tijelo“ doista znači: tijelo transformacije, različitih stanja svijesti, fizičko tijelo Bude ili Bodhisatve, tijelo Iluzije, Manifestacije ili „savršeni potencijal uma kao fizičkog oblika“. Takva neslaganja pokazuju da su ljudi izgubili suštinu glavnog znanja i sude je samo prema preostalim vanjskim oblicima i onima koji dolaze iz ljudskog uma.

Ali u stvarnosti je sve jednostavno. Energijsko tijelo, koje se nalazi u šest dimenzija, približno je isto kod ljudi: ima oblik četverostrane krnje piramide s odvojenim vrhom. Upravo to većina ljudi ne vidi, pa čak ni ne zna da postoji. Ali to ne znači da to ne utječe na njihove živote, sudbine i aktivnosti. Kao što ljudi kažu: „Sve dok vas jetra ne boli, ne mislite o njoj, ako, naravno, znate da postoji“. Kada čovjek radi na sebi, radi duhovne prakse i svakodnevno se brine za oslobađanje svoje Duše, njegova se energijska struktura mijenja i postupno

transformira u kvalitativno drugačiju strukturu, koju sam već spominjao. A kad se Osobnost stapa s Dušom, formira se novo Duhovno Biće, koje više ne treba materijalnu ljušturu. Drugim riječima, zahvaljujući tome, „stanovnik“ trodimenzionalnog prostora postaje „stanovnik“ sedmodimenzionalnog prostora.

Anastasia: Sa stajališta stečenog duhovnog iskustva i razumijevanja ključa za iskonsko Znanje koje ste nam dali, argumenti teoretičara djeluju prilično smiješno. Ponekad „rasprave“ opisane u njihovim traktatima nalikuju situaciji s dva učenika koja su naučila različite teorije napamet i svađaju se međusobno, vrišteći o suštini praktičnog procesa proizvodnje. Međutim, nijedan od njih nema osobno iskustvo rada u proizvodnji; to jest ne razumije što je zapravo proizvodnja. Iza pozadine takve filozofske rasprave ističu se autori koji ne pričaju gluposti, nego stvarno dijele svoje praktično duhovno iskustvo sa svijetom, dok koračaju duhovnim putem, iako u nekim stvarima intuitivno, ali još uvijek u pravom smjeru. To zna onaj koji ima osobno praktično iskustvo. Nakon svega, stjecanje vlastitog praktičnog iskustva pomaže da se osjeti i shvati, kako kažu, bez daljnjega, istinski mudre ljude koji su kroz stoljeća ostavili svoje zapise, istinski radili na sebi u procesu hodanja svojim duhovnim putem.

Rigden: Sigurno da u tom pitanju nema granica ili podjela, vremena ili materijalnog prostora. Ono što je ovdje prisutno su integritet i duhovno razumijevanje, da tako kažem, jedinstvo s Istinom... Dakle, različite religije Indije su sačuvale zapise u ovom ili onom obliku, koji tijekom svog duhovnog razvoja, čovjeku omogućavaju stjecanje određenih „čudesnih moći“ (budizam) ili „siddhi“ moći (indijska joga; drevna indijska riječ „siddha“ znači „savršeno“). Pojam siddhi je prisutan i u džainizmu i u hinduističkoj mitologiji, kao ime mitskih polubožanskih bića koja posjeduju natprirodne magične moći i nastanjuju zračni prostor.

Prema drevnim indijskim Puranama (kada se prevode sa sanskrta, „purana“ znači „drevni“, „herojska epska priča“), koje opisuju kozmološke mitove o Svemiru i skiciraju hinduističke filozofije, polubožanski siddhi imaju sljedeća natprirodna svojstva: mogu postati izuzetno lagani ili teški, beskrajno mali ili veliki; mogu se odmah premjestiti u bilo koju točku prostora; željeno postići snagom misli; pokoriti predmete i vrijeme „po svojoj volji“; ostvariti vrhovnu moć nad svijetom. Ali mitologija je samo zamaskirano sveto znanje o čovjeku i svijetu.

Anastasia: U osnovi, sve su to odjeci prošlog znanja o čovjekovu svladavanju prakse upravljanja svojim četirima Suštinama.

Rigden: Upravo tako. Štoviše, već su temeljito prerađeni od različitih religija. Zapravo, ove natprirodne „čudesne sile“ u duhovnim praksama su, može se reći, nuspojave kada čovjek nauči kontrolirati svoju Desnu i Lijevu suštinu. Zasigurno je djelo ovih Suština, da tako kažem, način rada svijesti, koja ove supermoći manifestira u čovjeku. Primjerice, u budističkim traktatima sačuvane su napomene da posjedovanje ovih moći („siddhija“) nije štetno, jer sve ovisi o čovjekovom izboru, njegovoj želji. U traktatima se također kaže da je sam Buda upozorio redovnike da se ne podvrgavaju raznim iskušenjima u procesu „neuvjetovanja sebe“. Prije svega, izbjegli bi demonstrirati ove „čudesne moći“ ljudima koji nisu bili upućeni u te stvari, da ne bi izazivali zbunjenost u glavama nevjernika. Drugo i najvažnije, bili su oprezni u iskušenjima mijenjanja svoga početnog cilja — bijega u Nirvanu (u Vječnost) za prazne ljudske želje: žudnja za moći, „magično preuzimanje svijeta“, zadovoljenje bilo koje materijalne želje i potrebe, kao i čežnja za kontrolom i posjedovanjem bilo čega, mogućnost korištenja tih nevidljivih sila u egoistične svrhe i iskorištavanje događaja. Drugim riječima, Buda je

upozorio one koji idu duhovnim putem o bilo kakvoj uporabi tih „čudotvornih moći“ za osobnu korist. U suprotnom, čovjek će odlutati s duhovnog puta i neće ostvariti glavni cilj u svom životu — unutarnju transformaciju, spajanje s Apsolutom, sa svijetom Duše.

Zašto je Buda ovo naglasio? Buda je imao skupinu učenika koja je ovladala „Visokim Umijećem“, kako su ga nazivali ili, kako mi kažemo, Gelijarstvom. Ovo je težak put duhovnog razvoja i nije namijenjen svima. Figurativno rečeno, to je kao u izviđanju: ne budu prihvaćeni svi koji žele, nego samo oni koji imaju određene osobne kvalitete, sposobnosti i već postojeće profesionalne vještine. Međutim, drugi ljudi su znali za ovu Budinu grupu; kako kažu, oni koji su željeli, ali nisu sudjelovali. Uvijek je bilo puno imitatora koji su iskrivljavali znanje. Mora se imati na umu da su za vrijeme Bude, baš kao i danas, mnogi bili zaluđeni magijom i raznim mističnim umjetnostima tajnog znanja, radi svoje egoistične želje da imaju nevidljivu vlast nad ljudima. Ali jedno je imati nadnaravne moći radi egoističnih ciljeva i ponosa, a sasvim je drugo da se takve sposobnosti koriste u službi Duhovnog svijeta. Dakle, Buda je upozorio svoje učenike da, dok prolaze faze unutarnje transformacije, trebaju se čvrsto pridržavati duhovnog oslobođenja, svoga glavnog duhovnog cilja, odnosno izlaza u Nirvanu, jedine svrhe čovjekova postojanja. Inače, čovjek može pasti u iluziju te pobrkati privremeno i vječno.

Anastasia: Da, u drevnoj Indiji je za čovjeka bilo prilično popularno stjecanje različitih natprirodnih moći, na ovaj ili onaj način. Može se reći da je ovo bio trik za popularizaciju različitih religija. Na primjer, osim u budističkoj religiji, to je prisutno u ezoterijskim dašama (učenjima) drevne indijske filozofije, koje opisuju jogijske metode postizanja „istinskog znanja“ sredstvima stjecanja „božanskih sposobnosti“ duhovnim

praksama. Konkretno, ezoterijske škole i dalje koriste pojam „shakti“ za označavanje moći koje mogu biti stečene u različitim fazama prakse. Naprimjer, Jnana Shakti znači moći povezane sa svojstvima vidovitosti, klairaudiencije, telepatije; Kriya Shakti se odnosi na materijalizaciju, sposobnost liječenja ili ozljeđivanja snagom misli; Ichha Shakti znači manifestaciju volje i samokontrole, što vodi razvoju nadnaravnih sposobnosti tijela, sposobnosti za astralna putovanja; Mantra Shakti znači moći povezane s kozmičkim ritmovima i utjecaj na prirodu.

Rigden: Točno tako. Kada se prevede sa sanskrta, „Shakti“ znači „moć, sila“. Drevne indijske legende, kao što sam već rekao, spominju „shakti“ kao primarnu božansku stvaralačku silu ženskog principa na ljestvici Svemira (Adi Shakti), a u duhovnim praksama kao silu obdarenu funkcijama Allata i četiri Suštine čovjeka. U religijskim legendama ta sila stvaranja predstavljena je u obliku boginja, bračnih družica Brahme, Višnua i Šive, te kao aspekt svakog pojedinog boga. Zanimljivo, spominje se da se ta sila (shakti) grana na manje sile, predstavljene posebnim znakovima na laticama lotosa, u kojima „osobno“ žive, ne samo bogovi, nego i božice. Za neinformiranog čovjeka takve informacije izgledaju kao obična religijska legenda. Ali znalac savršeno razumije što to znači i koje znanje o mikrokozmosu i čovjeku je ovdje iskazano. Kako sam već rekao, drevni ljudi, osobito na Istoku, alegorijski su usporedili ljudsku energijsku strukturu s cvijetom lotosa, gdje je svaka uobičajena „latica“ jedna od Suština čovjeka, koja ima svoj znak, živi vlastiti život i odgovorna je za vezu s određenom dimenzijom. Poznavajući ovaj znak, čovjek može doći u doticaj s točno određenom Suštinom.

Anastasia: Da, mnoge religije sadrže odjeke ovog znanja, samo što je zamotano u materijalnu filozofiju koju će neinformirani čovjek teško, ne samo odmotati, nego

čak i razumjeti i shvatiti gdje su duhovna zrna, a gdje ima materijalnih dodataka iz ljudskog uma ili zamjena iz Životinjskog uma... Usput, sjećam se da kineski taoizam također tijelo čovjeka smatra mikrokozmosom naseljenim raznim božanstvima. Iako ovaj proces zamišljaju na svoj način koji je, kako oni razumiju, povezan s fizičkim tijelom i njegovim organima. Ipak, sljedbenicima taoizma preporučuje se da vode pravičan život i čine dobra djela, navodno da bi udobrovoljili duhove „tijela“ čovjeka.

Rigden: Taoizam je to znanje naslijedio od drevnog kineskog šamanizma, gdje je postojala ideja o mnoštvu Duša čovjeka (uključujući životinjsku dušu — „po“ i duhovnu — „hun“), koje je tijelo objedinilo. Ali već od tada ovdje postoji bitna razlika i zamjena pojmova. Stvar je u tome što je udobrovoljavanje duhova ili sporazum s njima zapravo značilo sklapanje sporazuma sa Životinjskim umom, koji je zbog takvog podrazumijevanog ugovora dao čovjeku priliku učiniti određene magijske radnje unutar šest dimenzija. Čovjek (šaman) je naivno vjerovao da su mu duhovi služili, a zapravo je on služio kao provodnik Životinjskog uma, a ti su duhovi u bilo kojem trenutku mogli promijeniti svoj stav prema njemu. Drugim riječima, postoji značajna razlika između osvajanja naklonosti duhova (uključujući vlastite bočne Suštine) da bi se stekle nadnaravne moći u materijalnom svijetu vlastitog prolaznog života, i učenja kontroliranja vlastitih Suština, uz stjecanje integriteta i dostizanja duhovnog oslobođenja, Vječnosti.

U religiji taoizma, baš kao i u budističkoj, sljedbeniku se kao obveza nameće bavljenje radikalnom preobrazbom svoga tijela i svijesti te korištenje meditacije kao instrumenta spoznaje. Taoizam također naglašava činjenicu da, zahvaljujući takvoj transformaciji na putu postizanja „besmrtnosti“, prema njihovu religijskom učenju, čovjek stječe natprirodne moći i sposobnosti.

Na primjer, može postati nevidljiv, putovati u svemir, pojavljivati se istovremeno na nekoliko mjesta, sabijati vrijeme i tako dalje.

Ali nešto bih u tom pogledu želio reći. Doista, mnogi religijski pojmovi spominju da sljedbenik, dok hoda predloženim religijskim putem, s vremenom može naučiti ovladati određenim nadnaravnim sposobnostima. To privlači mnoge ljude upravo s one strane Životinjske prirode, dapače, više nego duhovno zrnevlje. Ali nažalost, mnogi ljudi troše svoj čitav život na postizanje tog cilja (stjecanje natprirodnih sposobnosti), trošeći svoju silu ni za što. Međutim, imati natprirodne sposobnosti daleko je od vrhunca savršenstva. Postoji drevna mudrost: „**Kad čovjek ne zna Boga u svojoj Duši, spreman je vjerovati u sve**.“

Naučiti neke natprirodne sposobnosti ne znači postići duhovno oslobođenje. Uostalom, to mogu učiniti, naprimjer, ljudi koji se bave crnom magijom, to jest oni koji su provodnici Životinjskog uma. Ali što je rezultat? Da bi kasnije postali podosobnosti i podvrgnuli se još većim mukama? Uostalom, morat će dvostruko odgovarati za sve svoje postupke i u vidljivom i u nevidljivom svijetu. Razvijanje natprirodnih sposobnosti je opravdano samo kad čovjek sam ne daje pozornost tom procesu, kada je usredotočen na svoj duhovni put i duhovno oslobođenje i istovremeno kad preuzima, kažimo to tako, obvezu snositi odgovornost „ratnika svjetlosti“ iz Duhovnog svijeta. Ali taj je put samo za vrlo malo ljudi. I uglavnom se ljudi ne trebaju usredotočiti na posjedovanje nadnaravnih moći. Glavno za ljude u njihovu životu je koncentrirati svoje napore na duhovno oslobađanje, što znači duhovni rad na sebi svaki dan. To je najvažnije! Ne biste trebali ljudima dokazivati da ste bolji od drugih u nečemu, nego dokazati Bogu da ste dostojni biti prihvaćeni u Duhovni svijet, da ste dostojni da vaša Osobnost ostane u Vječnosti kao zrelo Duhovno Biće.

Anastasia: Da, mnoge religije također ukazuju na činjenicu da se te sposobnosti otkrivaju u posljednjoj fazi dostizanja Istine kada, kao što se događa, one u osnovi više nisu potrebne u zemaljske svrhe.

Rigden: Upravo tako. Kad se dogodi spajanje Osobnosti s Dušom i sedma dimenzija postaje čovjeku dostupna, on već sa sviješću živi u njoj te prebiva u Duhovnom svijetu. Izgubi svako zanimanje za trodimenzionalni svijet, jer počinje učiti sve najzanimljivije stvari u duhovnom svijetu.

Općenito govoreći, cjelokupno duhovno putovanje čovjeka je put njegovih unutarnjih svjesnih promjena, njegovih radikalnih transformacija sebe. Kad Osobnost započne svoje putovanje, ne razumije mnogo stvari i slijedi put intuicijom. Svatko naleti na svoje vlastite prepreke u procesu duhovnog kretanja i nauči ih svladavati. Spoznavajući sebe, čovjek započinje razumijevati nevidljivu stranu svog života, prethodno nekontrolirane aktivnosti vlastitih Suština, koje su potaknule ne baš najbolje događaje u njegovu životu. Tako Osobnost shvaća korijen svojih patnji. Kad čovjek počne shvaćati više nego što je povoljno njegovoj Životinjskoj prirodi, zanemaruje potrebe svoga egoističkog postojanja i njeguje naviku neprestane spremnosti da odvrati njene napade. S vremenom, ovaj rad na sebi donosi duhovni plod. Nije slučajnost da je rečeno: „Dobro čuvana misao je nositeljica sreće“.

Osobni izbor igra važnu ulogu u životu čovjeka. Misli uvijek dominiraju onome prema čemu Osobnost nije ravnodušna. Čovjek bi trebao češće nadzirati situaciju u sebi, promatrati što misli i zapitati se što odabire ovdje i sada: patnju ovoga svijeta ili Vječnost za sebe i svoju Dušu? Na kraju krajeva, najvažnija stvar u životu je spasenje vlastite Duše. Očuvanjem svoje Duše, čovjek također spašava samog sebe. Život, čak i onaj najduži, završava se vrlo brzo i naglo. Svaki njegov trenutak u

materijalnom svijetu vrijeme nemilosrdno proždire. Usput, sanskrtska riječ „ad“ znači „jesti“, „progutati“ i „apsorbirati“ ili, govoreći drevnim ruskim jezikom — *„жрать” (žderati)*. Drevni ljudi smatrali su taj materijalni svijet istim mjestom koje religije danas nazivaju paklom, a bio je prikazan kao čudovište koje proždire ljude, njihove sudbine i Duše. Ali ako čovjek čezne dan i noć da spasi svoju Dušu i radi na sebi svaki dan, tada mu to pruža priliku zauvijek napustiti granice materijalnog svijeta, otići izvan patnje i stalnih ponovnih rađanja.

Da biste spasili svoju Dušu, potrebno je živjeti s tom željom. Ovo mora da je jedina dominantna želja čovjeka u životu, bez obzira na okolnosti sudbine. Ali čovjek, u pravilu, čak i kad krene duhovnim putem, hoda uz mnoštvo banalnih zemaljskih želja, uz iskušenja među kojima je pomalo teško zadržati tu jedinu želju koja dolazi od Duhovne prirode. Stoga mu pitanja često dolaze iz uma.

U tom pogledu postoji dobra parabola. Jednom je jedan mladić došao do Mudraca koji je sjedio u položaju lotosa na obali rijeke. Odlučio je odati mu počast i pokazati cijelom svojom pojavom i umom da je spreman postati njegov učenik. Mladić je smatrao neophodnim da mu postavi pitanje na koje bi, kako je mislio, Mudrac sigurno odgovorio i na taj način skrenuo pozornost na sebe. Mladić je upitao: „Što trebam učiniti da postanem mudar i da spasim svoju Dušu?“ Ali suprotno njegovim očekivanjima, Mudrac mu nije odgovorio, baš kao ni drugim ljudima koji su dolazili k njemu gotovo cijeli dan, postavljajući mu razna pitanja, žaleći se na probleme ili jednostavno izražavajući poštovanje prema njemu. Mladić je odlučio ustrajati pa svaki put kad bi netko nešto pitao Mudraca, ponavljao je svoje važno pitanje uvijek iznova. Ali Mudrac je i dalje šutio.

U predvečerje, siromašan čovjek, noseći težak teret, prišao je Mudracu, koji je još uvijek mirno sjedio

u položaju lotosa i pitao ga kojim putem krenuti da bi došao do najbližeg grada. Mudrac se brzo ustao, podigao teret siromaha na sebe, poveo ga na cestu, pokazao smjer i detaljno objasnio kako će doći do grada. Zatim se vratio nazad i opet sjeo meditirati. Mladić je bio toliko zadivljen onim što se dogodilo, da je počeo očajnički ispitivati Mudraca: „Kako to? Zašto si odgovorio na ovo čovjekovo svakodnevno pitanje i poštedio ga toliko vremena, dok sam ja proveo cijeli dan postavljajući važnije pitanje o spasenju svoje Duše, a ti mi nisi dao odgovor?“

Mudrac je ustao i pokazao mladiću da ga slijedi prema rijeci. Ušao je u vodu. Mladić ga je nevoljko slijedio, jer je voda bila hladna, a vjetar prodoran. Mudrac je ušao na dovoljnu dubinu. Okrenuo se mladiću i iznenada ga uhvatio za ramena. Zatim je brzo uronio mladića u vodu do vrha glave, usprkos pokušajima potonjeg da se oslobodi iz njegovih snažnih ruku. Napokon je Mudrac pustio mladića, koji je nakon brzog izranjanja počeo duboko disati. Mudrac je mirno upitao: „Dok si bio pod vodom, što si želio najviše u životu?“ Mladić je bez oklijevanja izlanuo: „Zrak! Želio sam samo zrak!“ Mudrac je pojasnio: „Samo zrak? Možda bi u tom trenutku umjesto toga radije imao bogatstvo, slavu, užitke, značaj među ljudima ili moć nad njima?“ Mladić, skoro plačući: „Što?! Čeznuo sam samo za zrakom i samo sam razmišljao o zraku! Bez njega bih umro!“ Mudrac je zadovoljno kimnuo mladiću i odgovorio: „Da bi postao Mudar, moraš poželjeti spasiti svoju Dušu jednako snažno koliko si želio da ti zrak spasi život! To ti mora biti jedini cilj za koji se moraš boriti u životu. To ti mora biti jedina težnja, i danju i noću. Ako radiš na sebi radi spasenja svoje Duše s istim žarom kao što si sada pod vodom želio život, sigurno ćeš postati Mudar i Spašen!“ Izgovorivši te riječi, počeo je izlaziti iz vode u kojoj je mladić, koji je odjednom počeo jasno sve vidjeti, još uvijek stajao,

više ne primjećujući ni hladnoću ni prodoran vjetar. Mudrac je stigao do obale, osvrnuo se i rekao: „A što se tiče onog običnog čovjeka s teretom, pomagao sam mu samo zato što je danas bio jedini od svih vas koji je stvarno trebao upravo ono što je tražio.“

Anastasia: To je čudesna priča koja vrlo točno opisuje tajne želje mnogih ljudi koji samo sanjaju o duhovnom putu i stanje čovjeka koji istinski žudi za duhovnim spasenjem te mnogo čini za to.

Rigden: Put postizanja unutarnje Slobode uvijek započinje prvim korakom. U početnim fazama spoznaje čovjek je doista pun mnogih banalnih zemaljskih želja, koje su toliko primamljive da mu je bez praktičnog duhovnog iskustva teško održavati jedinu težnju koja dolazi iz Duhovne prirode. Pogreška mnogih je što u prvim fazama uopće i ne primijete da duhovno ne tretiraju kao svoj glavni put, nego kao neki dodatak svojim životima kojeg su, u izvjesnom smislu, već oblikovali prema navikama, određenim obrascima razmišljanja i slično. Tu je velika razlika: jedna je stvar doista promijeniti sebe i svoje navike, a druga je želja dobiti veći značaj u ovome svijetu, uz pomoć ovog znanja, ali bez ikakve promjene sebe.

Kad čovjek ništa ne zna o svom duhovnom, svaki dan se puni kap po kap, poput vrča, zlim mislima, kvarnim osjećajima i praznim željama. Kao rezultat toga, ova masa „prljavštine“ dodatno mu mijenja sudbinu. Kad čovjek hoda duhovnom stazom, on gleda, slikovito govoreći, čistoću svojih mislenih kapi, kojima ispunjava svoju svijest, svakodnevno im upućujući pažnju potvrđujući svoj izbor. S vremenom, njegova svijest prelazi u naviku koncentracije samo na dobre misli i osjećaje. Osobnost postaje poput mlade zelene klice u zoru, koja skuplja životne kristalno čiste kapi rose, koje je hrane vlagom i potiču njen brzi rast i na kraju joj omogućuju da postane neovisna biljka.

Svakodnevni rad na sebi omogućava stjecanje duhovnog iskustva u nevidljivom svijetu, koje daje razumijevanje prošlosti čovjeka; primjerice, zašto se događaju stanja depresije, nezadovoljstva životom itd... Postaje jasno zašto čovjek, želeći biti bolji, istovremeno osjeća gotovo životinjski strah od svega što bi moglo zaprijetiti njegovom uobičajenom načinu života. Uz pomoć duhovnih alata čovjek uči kontrolirati svoje misli i kontrolirati svoje glavne četiri Suštine. Duhovno se razvijajući, počinje shvaćati vidljive i nevidljive svjetove, kroz najdublje osjećaje, sad već ne iz perspektive svog uma ograničenog u materiji, nego iz perspektive duhovnog, intuitivnog znanja, koje obuhvaća širi spektar informacija o svijetu i omogućava održavanje stalne veze s Dušom, s vratima u svijet Boga. Čovjekove namjere u dostizanju duhovnog puta postaju poput čvrste stijene koju ne mogu pomaknuti vjetrovi sumnje.

Anastasia: Da, svakodnevna praksa pomaže prepoznati i prilagoditi se procesu svog duhovnog putovanja. Ako se čovjek zadovolji samo teorijom, to je poput obilježavanja vremena, gubitak dragocjenih trenutaka. Kao što su stari znali reći, onaj koji leti prema duhovnim vrhovima dolazi prije onoga koji hoda stazom. Onaj koji hoda, stiže prije onoga koji puzi putem znanja. A onaj koji puzi stiže prije onoga koji stoji. Napraviti prvi korak znači početi se kretati naprijed prema razumijevanju sebe.

Rigden: Sasvim točno. Prvi koraci u duhovnom smjeru su opisani u tvojim prethodnim knjigama. I prije nego što ispričam čitateljima o sljedećoj fazi dubljeg rada na sebi, te što je meditacija „Piramida“, prvo bih trebao pričati o jednostavnoj, ali korisnoj meditaciji, namijenjenoj poznavanju vaše četiri Suštine. Različiti narodi su je različito nazivali u različitim vremenima. Na primjer, u stara vremena su je Slaveni, puno prije dolaska kršćanstva i uvođenja ove religije u svijest ovog

naroda, zvali „Četverik“, i to je bila jedna od osnovnih početnih praksi u procesu samousavršavanja na čovjekovom duhovnom putu...

Anastasia: Mislite li na meditaciju namijenjenu svjesnoj percepciji svoje četiri Suštine?! To je doista prilično učinkovita meditacija, sa svrhom spoznaje sebe, otkrivanja određene osobine svakodnevnog rada Suština i njihovih utjecaja na svijest kroz misli i emocionalna stanja.

Rigden: Ova jednostavna meditacija je u stvari prvi korak prema svjesnom upoznavanju sa svojim Suštinama. Dok ih svladava, čovjek uči, ne samo kontrolirati svoja emocionalna stanja, nego i razumjeti pravi uzrok njihova nastanka. U pravilu, u uobičajenom životu, čovjek ne primjećuje ili ne prati zašto je iznenada preplavljen raznim, promjenljivim, poput vremenskih prilika, raspoloženjima i emocijama: ljutnja, agresija, lukavost praćena sebičnošću, strah ili iznenadna sjećanja na prošlost s njenim teretom negativnosti, i tako dalje. U najboljem slučaju, čovjek identificira takva stanja u sebi kao evidentnu manifestaciju Životinjske prirode, koja je već u potpunosti osvojila njegovu svijest. On započinje patiti u ovom začaranom krugu misli i emocija, istodobno ih ojačavajući svojom pažnjom. Drugim riječima, čovjek nije pratio početne provokacije bočnih Suština. Dok ova meditacija pomaže u razvijanju vještina koje omogućuju ne samo pratiti taj proces, nego ga i zaustaviti na vrijeme; to jest, ukinuti ga prije nego što to stanje u potpunosti zahvati čovjeka. Dakle, ova meditacija nije samo vrlo djelotvorna, nego je i podjednako važna — posebno za početnike, lako ju je naučiti jer je slična psiho-tehnici.

Svrha ove meditacije je naučiti razumjeti trenutke aktiviranja svake od četiri Suštine, osjetiti ih duboko, prepoznati emocionalne navale koje prate ovu aktivaciju, a također razumjeti prirodu ispoljavanja različitih misli

koje su nastale tim postupkom i koje kasnije utječu na promjenu raspoloženja.

Meditacija se izvodi u stojećem položaju. Meditant zamisli sebe kako stoji u središtu podnožja male četverostrane piramide; to jest smješten je u medijalnom središtu prostora podijeljenog u obliku dijagonalnog križa, a svaki dio tog prostora će zapravo predstavljati polje jedne od četiri Suštine. Nešto ću pojasniti. Kvadratna baza piramide je uvjetno podijeljena dijagonalnim linijama; to jest u obliku slova „X“, dijagonalnim križem, na četiri jednaka dijela. Meditant se nalazi u središtu sjecišta crta križa, koje uvjetno dijele prostor oko čovjeka u četiri dijela koji imaju volumen. Ukratko, ispred meditanta, kao i iza njega, i sa svake strane od njega postoje prostori u obliku trokuta. Ovako će otprilike izgledati polja četiriju Suština u razumijevanju čovjeka...

Sad ću odrediti lokaciju središta svake od Suština. Središta ovih Suština u trokutastim prostorima se nalaze otprilike na malo većoj udaljenosti od ruke ispružene u vodoravnom smjeru prema svakoj od četiri strane. Energijsko središte svake Suštine uvjetno predstavlja neku vrstu snopa, da tako kažem, koji oblikom i sastavom nalikuje lopti ili maloj sferi; figurativno rečeno, nešto kao plinovit planet. Mala sfera simbolički je prikaz središta svake Suštine, da se bolje nauči i lakše shvati ovu meditaciju. Zapravo, ovo je složena struktura. Takva figurativna usporedba sa sferom slična je opažanju strukture čovjeka u prvoj dimenziji, kad izgleda kao točka. Ali iz najviše dimenzije struktura čovjeka je već opažena, u svoj svojoj višedimenzionalnosti, kao složena energijska struktura. Ista je stvar sa središtima ovih Suština: one su uvjetno sfere za razumijevanje stanovnika trodimenzionalnog svijeta.

Dakle, *smirujemo svoje misli, emocije i tonemo u meditativno stanje. Disanje je uobičajeno i lako. Otvaramo*

ručne čakre, koje se nalaze u središtu dlanova. Udišemo, puštajući unutra Qi (Chi) energiju (energiju zraka) kroz čakre u dlanovima i podižemo je duž ruku do razine ramena. Dok izdišemo, pomičemo Qi energiju (zraka) od ramena prema dolje, duž bočnih meridijana (koji se nalaze otprilike na stranama tijela) i spajamo dva toka u čakru „Hara“ (nalazi se približno tri širine prsta ispod pupka), ispunjavajući svoj donji trbuh ovom energijom kao zdjelu vodom. Zatim, nakon što je napunimo (neki će je ljudi mentalno zamisliti u prvim fazama, dok će drugi imati osjećaj lagane težine u donjem dijelu trbuha), premještamo nakupljenu energiju iz donjeg trbuha, prema kralježnici, u glavu, posebno u hipotalamičko područje međumozga („drevna struktura“mozga, koja se nalazi gotovo u središtu glave). Ovo će mjesto (središte glave) biti vrsta medijalnog središta, kojem će se meditant neprestano „vraćati“ u ovoj meditaciji.

Anastasia: Ovdje bih željela spomenuti dvije zanimljive stvari o kojima ste nam jednom pričali. Prvo, nije slučajnost da je punjenje čakre „Hara“ često povezano s punjenjem posude vodom. Kad se prevede s japanskog, riječ „hara“ znači „trbuh“. Dok je ranija sanskrtska riječ „harā“, kao što ste rekli, predstavljena u drevnim indijskim traktatima kao jedno od imena vrhovne stvarajuće sile ženskog principa — božice Shakti. Voda i zdjela su, u kontekstu tajnog znanja o čovjeku, imale alegorijsko značenje koje je ukazivalo na sile i procese koji djeluju u duhovnim praksama. Drugo, posebno u pogledu ove meditacije, tada ste nam skrenuli pažnju na činjenicu da se meditant usredotočuje na disanje samo u početku, kao svakodnevni uobičajeni postupak, prije nego što ispuni donji trbuh energijom. Međutim, kasnije se njegova pažnja jednostavno prebacuje na energiju koja se kreće duž kralježnice i na praćenje naknadnog procesa meditacije, dok se disanje već odvija prirodno, automatski. S vremenom su mi ta pojašnjenja pomogla da shvatim prve korake vezane za svladavanje ove meditacije.

Rigden: Točno. Tijekom meditacije disanje mora biti opušteno i prirodno, a sva pažnja mora se usredotočiti na procese koji se događaju taj trenutak... Dakle, prirodno, na početku, kao i u bilo kojoj drugoj meditaciji, svi osjećaji moraju biti u ravnoteži, u stanju mira. U skladu s tim, i sve četiri Suštine čovjeka će biti u „neutralnom“, spokojnom stanju. Meditant ih osjeća istovremeno. Središta Suština su poput velikih kugli, sunca, planeta i tome slično — može ih se u početku zamisliti na bilo koji način. Tijekom vremena, tijekom prakticiranja ove meditacije, čovjek će naučiti osjećati kako djeluju u skladu s njegovim unutarnjim osjećajima. Stječući vlastito relevantno iskustvo, neće više biti potrebno imati te slike, započet će druga faza spoznavanja sebe.

Anastasia: Da, primijetila sam osobitost koja se temelji na mojem početnom iskustvu svladavanja duhovnih praksi: kada prvi put slušate kako obaviti novu meditaciju, „tisuću pitanja“ dolazi iz uma o tome kako točno to učiniti. Sad razumijem zašto uvijek dajete takve raznolike asocijativne usporedbe i pojašnjenja dok objašnjavate novu meditaciju. Ovo su pojašnjenja za um, kako bi materijalni mozak mogao barem razumjeti nešto isprva i jednostavno shvatiti opću shemu meditacija. Drugim riječima, to je pokušaj objašnjavanja čovjeku (čija svijest trenutno djeluje u modu percepcije trodimenzionalnog prostora) onih pojava koje će se dogoditi za vrijeme meditacije, kad se njegova svijest prebaci na način opažanja druge dimenzije, točnije dijelova njegove strukture koji se nalaze u drugim dimenzijama. Uostalom, kad činiš samu meditaciju, sve se ispostavlja vrlo jednostavno i jasno, jer to radiš svojim najdubljim osjećajima. Štoviše, u izmijenjenom stanju svijesti, kada imaš proširenu percepciju svijeta, tipična samoanaliza stanovnika trodimenzionalnog prostora je isključena.

Rigden: Bez sumnje su sve dimenzije međusobno povezane i utječu jedna na drugu. To također vrijedi

za šest dimenzija u kojima se „višeslojna“ energijska struktura čovjeka nalazi. Da bi se razumjele pojave koje se odvijaju u dimenzijama višim od treće, čovjek treba meditativno iskustvo i stvarne promjene — barem u svom temeljnom svjetonazoru i svakodnevnom radu na sebi. Tek tada će moći shvatiti što svijet uistinu jest i koje tajne skriva u sebi. Kad čovjek stekne vlastito iskustvo, više ne treba „tisuće riječi“ ili različita objašnjenja iz uma; aluzija manifestacije ovog ili onog fenomena bit će mu dovoljna da je prepozna i shvati što se događa i kako.

Usput ću napomenuti još jedan podatak, kao materijal za razmišljanje o strukturama mozga koje su uključene u ovu meditaciju. Međumozak je svojevrsni skupljač svih vrsta osjetljivosti. Sudjeluje izravno u procesima regulacije pamćenja, spavanja, instinktivnog ponašanja, psihičkih reakcija, ispravljanja različitih vrsta osjetljivosti i tako dalje. Naprimjer, što predstavlja hipotalamus, koji je dio međumozga, težine samo oko 5 grama? Hipotalamus sadrži najvažnija središta vegetativnog živčanog sustava. Općenito, tamo se odvija koordinacija funkcija simpatičkog i parasimpatičkog centra vegetativnog živčanog sustava, na kojem se, može se reći, cijelo tijelo temelji. Hipotalamus kontrolira glavne procese homeostaze; to jest, podržava dinamičku ravnotežu unutarnjeg okruženja tijekom promjena vanjskih uvjeta pomoću koordiniranih reakcija. Osim toga, produžena moždina, između ostalog, sadrži i središte glavnog živca parasimpatičkog živčanog sustava, najdužeg od svih kranijalnih živaca — živac lutalac (nervus vagus), čije grane također sudjeluju u formiranju *solarnog pleksusa*.

Ali vratimo se meditaciji... *Iz središta mozga (uvjetnog, medijalnog središta), iz gorespomenutog hipotalamičkog područja međumozga, i dalje kroz određene točke glave, meditant nosi energiju (koja se akumulirala u „Hara“ i pomaknula se kralježnicom do mozga) do središte svake Suštine*. Dakle, čovjek umjetno aktivira svoje Suštine,

stvarajući tako u sebi različite početne emocionalne navale i istovremeno ih proučava. **Zadatak meditanta** je naučiti prepoznati djelo svake njegove Suštine, čiji se rezultat očituje u svakodnevnom životu u određenim emocionalnim naletima i mislima. Pogledajmo detaljnije postupak interakcije čovjeka sa svakom njegovom glavnom Suštinom tijekom meditacije.

U početku čovjek radi s Desnom suštinom. *U procesu meditacije „Qi“ energija ide od hipotalamičkog područja međumozga, kroz desnu amigdaloidnu jezgru smještenu duboko unutar temporalnog režnja mozga. Dalje, kroz točku koja se nalazi iznad desnog uha, energija ide izravno u sferično središte Desne suštine.*

Za one koji ne poznaju strukturu svog mozga napomenut ću da ljudski mozak sadrži dvije amigdaloidne jezgre, smještene na desnoj i na lijevoj strani. To je vrlo zanimljiva subkortikalna struktura mozga, što je vezano uz formiranje različitih vrsta emocija.

Anastasia: Da, znanost je danas već svjesna činjenice da su amigdaloidne jezgre odgovorne za sposobnost čitanja informacija s lica u ljudskoj okolini. Dakle, čovjek podsvjesno razumije kako se ti ljudi trenutno osjećaju. Ali sam mehanizam čitanja informacija znanstvenicima još uvijek nije posve jasan.

Rigden: Razumljivo, pošto je ovo čitanje, kao i mnoge druge funkcije amigdaloidnih jezgara, povezano s radom bočnih čovjekovih Suština u njegovoj energijskoj strukturi. U fizičkom tijelu, funkcije amigdaloidne jezgre povezane su s vegetativnim emocionalnim reakcijama, pripremom obrambenog ponašanja i motivacijom uvjetnog refleksnog ponašanja. Štoviše, danas je znanstveno utvrđeno da oštećenje amigdaloidne jezgre može uzrokovati djelomični nestanak strukture odgovorne za bijes i agresiju, kao i sjećanja na opasnost. Drugim riječima, to može dovesti do djelomičnog nestanka straha

kod čovjeka, što će ga izložiti stalnim opasnostima, kojih neće biti svjestan. Medicina je čak poznavala pokušaje liječenja strahova i nekontroliranih naleta agresije kirurškim putem, uništavanjem amigdaloidne jezgre. Želim reći da kraj ne opravdava uvijek sredstva za njegovo postizanje. Pobjeda nad sobom mnogo je važnija od bilo koje kirurške intervencije. Pogotovo jer čovjek još uvijek neće biti u stanju riješiti se svih svojih strahova i manifestacija Životinjske prirode. Zapravo, ljudsko tijelo nema „rezervnih dijelova“, tako da iz njega ništa ne smijete ukloniti, osim ako je prijeko potrebno.

Još par riječi o točki iznad uha. Ovo područje također ima strukture (koje su povezane sa strukturom čovjeka na energijskoj razini) koje sudjeluju u procesu opažanja od strane čovjeka u izmijenjenom stanju svijesti u prostornim korelacijama... ili, točnije, njegove orijentacije u prostorima različitih dimenzija. U ovaj proces su također uključene četiri Suštine. Za te Suštine prostor i vrijeme ne postoje na način na koji ih opaža stanovnik trodimenzionalnog prostora. Zahvaljujući upravo radu Suština, čovjek intuitivno shvaća točan osjećaj orijentacije u vremenu i prostoru.

Naravno, ranije ljudi nisu znali takve detalje o povezanosti energijske strukture čovjeka i fizičke strukture mozga. Ipak, oni koji su prakticirali ovu meditaciju u davnim vremenima činili su to jednako uspješno. Drevni su ljudi u ovoj fazi meditacije jednostavno zamislili „dah vjetra“ koji prolazi najprije kroz središte glave, a zatim kroz vanjske točke do specifičnih mjesta u prostoru, zahvaljujući kojima su se tamo odvile određene radnje. Na primjer, u drevnim ruskim duhovnim praksama ovaj je proces predstavljen kao okretanje vrtloga, kao kontakt s gospodarima četiri vjetra, koja su bila obdarena *svojstvima četiri godišnja doba: zime, ljeta, jeseni i proljeća (posljednje, obdareno karakteristikama Prednje suštine, bilo je cijenjeno najviše od starih Slavena).*

Anastasia: Hoćete reći da čovjek ne mora temeljito poznavati strukturu mozga za dobro izvođenje ove meditacije?

Rigden: Da, ali za sveukupni intelektualni razvoj ovo znanje je korisno... Naposljetku, praktično iskustvo meditacije može se jednostavno koristiti u svakodnevnom životu promatranjem početnih procesa pojave negativnih misli i emocija, kako bi se na vrijeme spriječio njihov nepoželjni razvoj. Na kraju, ovaj postupak rada na sebi postaje navika, poput, na primjer, hodanja. Uostalom, isprva čovjek uči držati ravnotežu, zatim pomicati noge i tada taj proces postaje dio dnevne navike. Kao rezultat toga, čovjek više ne obraća pažnju kako se kreće u prostoru. Jednostavno koristi rezultat svog ranijeg rada da bi obavljao određene svakodnevne zadatke. Isto se odnosi na iskustvo prakticiranja ove meditacije. Kontrolom nastanka ili porasta svojih emocionalnih stanja u svakom danu, čovjek čuva svoju pažnju i životnu energiju za značajnije duhovne zadatke. Bez takve kontrole obično nesvjesno rasipa energiju na programe i volju Životinjskog uma, dopuštajući negativnim mislima i emocijama da dominiraju u njegovoj svijesti.

Dakle, evo kako se obavlja unutarnji rad sa središtem Desne suštine. Obično, u svojoj svakodnevici, čovjek ne primjećuje da se njegove Suštine aktiviraju, iako sigurno osjeća rezultat takve aktivacije. Kad bočne Suštine počnu djelovati, raspoloženje čovjeka se može naglo promijeniti, štoviše, bez ikakva očitog razloga. Čovjek postaje depresivan ili osjeća strah, razočaranje, tugu, ili ga preplavi apatija, ili započinju izranjati agresija, dugotrajni gnjev i tako dalje. Zašto se to događa? Jer se bočne Suštine aktiviraju; u ovom slučaju to je Desna. Zatim, Suština pokreće formiranje misli koje odgovaraju ovom emocionalnom naletu i zarobljavaju pažnju čovjeka. Poput vještog manipulatora, hvata ga u trenutku preosjetljivosti, da tako kažem, „nudeći“

mu izbor različitih verzija misli, iako u jednom istom emotivnom tonu.

Drugim riječima, kada Životinjska priroda dominira u čovjeku, bočne Suštine u svom uobičajenom načinu rada izazivaju takve emocionalne nalete u Osobnosti. Što takvi naleti znače za mozak? Oni su u osnovi vrsta koda koji aktivira određene blokove memorije, koji pohranjuju nekad stečeno iskustvo takvih mentalnih briga, emocija i stanja. Otvorivši memorijska „spremišta“ i privukavši pažnju čovjeka svojim sadržajem, bočne Suštine tako povlače čovjeka u negativno stanje. Zatim ide postupak jačanja raspoloženja u ovom smjeru, svojevrsna petlja s istim mislima.

Kao rezultat toga, čovjek sam, svojim izborom primjene sile pozornosti, troši životnu energiju na misli Životinjske prirode, na taj način njegujući jednu ili drugu svoju Suštinu, koja je pokrenula ovu emocionalnu navalu. A Suština sa svoje strane jača utjecaj na čovjeka kroz vlastiti izvor pažnje. Dakle, iako se čini da čovjek želi pobjeći od takvog, na primjer, depresivnog ili agresivnog stanja, u stvarnosti on ih se jednostavno ne može riješiti. Zašto? Jer je već dozvolio to stanje u sebi, svojim izborom — razmatranjem misli koje su ga zapetljale u ovo stanje. I ne može ga napustiti, jer se zapravo ne želi odreći tih negativnih misli, ignorirati ih u svojoj svijesti i izbjegavati ih u budućnosti jer duboko utječu na ponos, megalomaniju, osjećaj vlastitog značenja ili drugog „pribora za juhu“ standardnog repertoara Životinjske prirode.

Kad Životinjska priroda dominira u čovjekovoj svijesti, bočne Suštine neprestano pokušavaju odvratiti pažnju Osobnosti od glavne stvari — fokusiranja na duhovno oslobođenje. Ako uzmemo ovaj često ponavljajući proces tijekom cijelog života, onda se ispostavi da takve „sitnice“ psihološkog pretjeranog samooptuživanja neprestano odvraćaju čovjekovu pažnju od postizanja

glavnog cilja njegova života. Štoviše, doprinose činjenici da čovjek padne u iluziju postojanja i ne shvati pravi razlog zašto zapravo živi ovdje i sada, u ovim uvjetima, zašto je „zatvoren“ u ovom privremenom, smrtnom tijelu. Nažalost, često se događa da život proleti vrlo brzo, a čovjek uopće nema vremena shvatiti zašto se zapravo rodio, na što je snaga njegove pozornosti potrošena te na koje je detalje i sitnice (prazne želje, prepirke, borbe za vodstvo i tako dalje) protratio svoju dragocjenu rezervu životne sile.

Anastasia: Da, ranije bih često doživljavala petlju misli i briga u vezi s tim, takav neprimjetan ili, bolje rečeno, uobičajen za mene, fokus pažnje na neke prazne sitnice života, ogorčenje, razočaranje, agresiju ili zadovoljstvo osjećajem samoznačaja, što se u tom trenutku činilo vrlo važno za mene. Ali kasnije sam shvatila da je glavno za mene bilo da znam sebe i svoju prirodu, kako bih shvatila u pravo vrijeme što mi se točno događa i kako spriječiti ili prilagoditi taj proces. Kako ste nekad savjetovali, u praksi, ono što pomaže odustati od ove „sitničavosti postojanja“ je globalni pogled iz perspektive Promatrača Duhovne prirode, stvarno razumijevanje prolaznosti života i prioritet određenih pitanja za tvoje istinsko ja, odnosno za tvoju Duhovnu prirodu.

Rigden: Jednostavno, prošireno stanje svijesti... To je točno. Suženo stanje svijesti je upravo tipično za rad Životinjske prirode, da tako kažem, „materijalizacije“ nečije svijesti. Naprimjer, zašto nastaje depresija? Zbog aktivnosti Desne suštine. U takvim slučajevima čovjek se pokušava osamiti, pobjeći od društva; kako kažu, cviliti u samoći. I ako se takav stereotipni utjecaj nastavi dovoljno dugo, čak može dovesti čovjeka do samoubojstva, što je ono što Kanduci koriste. Ovdje neće pomoći antidepresivi! Kakva može biti situacija potpomognuta kemijskim tvarima koje utječu samo na procese grube materije trodimenzionalnog svijeta, ako cijela poanta govori o sličnom utjecaju koji se događa

na razini suptilnih energija? S druge strane, sasvim je unutar moći svakog čovjeka da zaustavi te pojave u sebi. Nije to tako teško ako se, naravno, zna kako.

Ali vratimo se samoj meditacijskoj tehnici... *Dakle, meditant udahne i izdahne, energija ide iz središta glave („drevne strukture“ mozga), kroz točku koja se nalazi iznad desnog uha, do sfernog središta njegove Desne suštine. Počinje* ***rotacija*** *tog sferičnog središta* ***Desne suštine suprotno od kazaljke na satu***. Obrati pozornost da se pokret središta Desne i Lijeve suštine događa suprotno od kazaljke na satu. To je jednostavna fizika. Ideja čovjeka da se okreće u smjeru kazaljke na satu već je njegova igra mašte. U početku se okretanje sfere u smjeru suprotnom od kazaljke na satu događa na razini mašte. Ali nakon toga meditant počinje osjećati i rotaciju ovog središta i jasan osjećaj „sfere“ Desne suštine kao *guste i vruće*.

Na taj način čovjek umjetno aktivira središte Desne suštine. Potonja započinje svoj uobičajeni rad, onaj koji se događa kada Životinjska priroda dominira u svijesti pojedinca. Svaki je čovjek imao trenutke u životu kad, dok doživljava strah ili veliku zabrinutost, osjeća groznicu, ili suprotno, osjeća preveliku hladnoću. Fiziolozi ovo pripisuju reakciji vegetativnog sustava. Priroda ovog fenomena leži mnogo dublje — na razini fizike nevidljivog svijeta.

Dakle, cilj meditanta je osjećati različite emocionalne navale, tipične za rad ove Suštine, kako bi ih kasnije prepoznao u svakodnevnim osjećajima i zaustavio ih na samom početku. Tijekom ove meditacije čovjek, s jedne strane, stalno iznova doživljava čitav raspon senzacija, a s druge strane promatra situaciju u početnoj fazi, kao Promatrač iz Duhovne prirode. To jest, on vidi aktiviranje Životinjske prirode skrivene od njega u uobičajenoj dnevnoj rutini; da se tako izrazim, kao pripremu za ofenzivu, za napad. Drugim riječima, meditant prati

situaciju: koji određeni emocionalni naleti pokreću nastanak ugnjetavajućeg stanja svijesti, koji osjećaji tada nastaju, koje misli bude bijes i agresiju, koje životne epizode i asocijacije nastaju s tim u vezi i tako dalje. Sve se to događa kroz ponovno proživljavanje ovog negativnog stanja. Naravno, senzacije teško da će biti ugodne. Isprva, pojavit će se osjećaj blage tjeskobe; onda ljutnja, agresija, ili se može pojaviti strah, ili stanje potištenosti, ili osjećaj ljutnje iz prošlosti. Što više energije („Qi“ tijekom disanja) čovjek stavi u centar desne Suštine, više topline će osjetiti iz ove sfere i negativni osjećaji postat će jači.

Anastasia: Treba spomenuti da ljudi koji obavljaju ovu meditaciju prvi put često naprave sljedeće greške. Znajući kakva se manifestacija neugodnih emocija očekuje (a svi su obično svjesni svojih „kostura u ormaru“), u prvim fazama učenja meditacije se mogu blokirati od takvih emocija, svjesno ili podsvjesno. Kao rezultat toga, u svom prvom pokušaju ljudi praktički ništa ne osjećaju ili, u najboljem slučaju, osjećaju toplinu ili hladnoću iz samih središta sfera tijekom rotacije.

Rigden: To je točno. Kad čovjek razumije da će uskoro doživjeti neugodno stanje, može podsvjesno blokirati očitovanje tih osjećaja. Životinjska priroda ne voli se odreći svojih ključnih pozicija. Meditant toga treba biti svjestan i pokušati meditaciju učiniti marljivo koliko je to moguće i ne sudjelovati u propuštanju vremena uljuljkujući se u lažni osjećaj sigurnosti, s vjerojatnom misli: „Ja sam tako dobar duhovan pojedinac i sa mnom se ne događa ništa negativno.“

Ova meditacija se izvodi kako bi čovjek mogao zapravo osjetiti ta stanja na fizičkoj i psihološkoj razini, osjetiti one emocionalne navale koje svaka njegova Suština stvara. Tako će naučiti prepoznati baš taj trenutak početka napada svoje Životinjske prirode, pojavu ovih

emocionalnih naleta, njihov utjecaj i manifestaciju u svakodnevnom životu. Počet će razumijevati „otkuda raste korijen zla“, iznenadno preplavljujuće negativno stanje. On će naučiti otkriti i prepoznati to stanje u sebi i, najvažnije, kontrolirati i spriječiti takve napade, kao i situacije od loših prema gorima. I ako tijekom praktičnog učenja ove meditacije, umjesto da stvarno radi na sebi, čovjek bude lijen ili jednostavno pronađe utjehu u iluziji svoje megalomanije, tada će to biti vrlo teško za njega u svakodnevnom životu. Jer Životinjska priroda će biti u potpunosti spremna iskoristiti cijeli tajni arsenal, dok čovjek neće znati kako se tome oduprijeti.

Mnogi ljudi u takvim slučajevima sve ove napade na svoje vanjske okolnosti pripisuju drugim ljudima, dakle samo pojačavaju nekontroliranu aktivnost svoje Životinjske prirode. Ali vrijeme prolazi, ljudi i okolnosti se mijenjaju u životu, dok napadi ostaju isti. Zašto? Jer svi su problemi unutar čovjeka. Kako čovjek upoznaje sebe, rješava se svojih mentalnih problema. Uzrok nije u vanjskom, nego u unutarnjem. Dok učiš o sebi, moraš naučiti razumjeti i ljude oko sebe, što znači naučiti biti dobar.

Anastasia: Nepobitna je činjenica: kad se promijeniš, promijeni se također i tvoj stav prema svijetu oko tebe… Da, velika je razlika između onoga što čovjek očekuje u svojim idejama koje dolaze iz uma na početku vježbanja tehnika meditacije i što se događa u stvarnosti. To je kao u primjeru s limunom. Ako čovjek zamisli limun, u najboljem slučaju to može izazvati pojačano slinjenje. Ali ako ga okusi, imat će čitav niz senzacija.

Rigden: Tako je, ovdje je ista stvar: ne treba samo zamišljati hipotetičku prisutnost ovih emocija, nego ih osjetiti. Ali vratimo se samoj meditaciji. *Nakon što je meditant osjetio utjecaj svoje Desne suštine, ponovno smiruje misli i osjećaje. Tu je vrlo važno naučiti: čovjek*

mentalno zaustavlja kretanje ovoga rotirajućeg sfernog središta Desne suštine. U prvim fazama učenja može zamisliti taj postupak kako mu se sviđa; na primjer, da mentalno zaustavi okretanje ove sfere „rukom“ ili misaonom naredbom. *Onda se meditant, kao Promatrač, vraća na uvjetno središte u svojoj glavi. Tamo još jednom osjeća stanje mira i tišine, neutralan položaj sve četiri Suštine istovremeno*. U ovom trenutku zaostali se fenomeni mogu još uvijek osjetiti, što će se očitovati i na fizičkoj razini, kao neugodna toplina iz desne sfere (kao iz vatre) i na razini osjetilno-emocionalnih naleta, kao što su na primjer ljutnja i razdraženost. Ova pozadina nakon nekog vremena brzo blijedi, čim čovjek namjerno preusmjeri pozornost na sljedeće procese meditacije.

Anastasia: Da, jedna je stvar svjesno vrtjeti ovu sferu, ali važnije je naučiti je zaustaviti. Znam iz praktičnog iskustva da u svakodnevnom životu, dok čovjek ne svlada i ne počne primjećivati početak napada Životinjske prirode, važno mu je barem naučiti spriječiti njegov daljnji razvoj. To jest, jednom kad primijeti već očitu manifestaciju Životinjske prirode, onda bar ne bi trebao usredotočiti svoju pozornost na jačanje opsesivnih emocija, osjećaja i misli. Drugim riječima, ne smije se uključiti u ovaj proces, potaknut Životinjskom prirodom, ili sudjelovati u toj borbi protiv sebe, na štetu vlastitih sila i resursa.

Rigden: To je istina. **Svaka bitka započinje na bojištu uma čovjeka. Onaj koji može ukrotiti svoj bijes je poput mudraca koji je pobijedio u svojoj bitci prije njezina početka**... Dakle, sljedeća faza meditacije. *Nakon što je meditant ponovno uspostavio stanje unutarnje smirenosti, opet preusmjerava svoju pozornost na disanje i ponavlja shemu početka meditacije; odnosno punjenje Qi energijom „Hare“ (donjeg trbuha) kroz čakre ruke. Zatim ponovo pokreće ovu energiju duž kralježnice do drevnog središta mozga (uvjetnog medijalnog središta). Ali sada usmjerava energiju iz ovog središta*

na lijevu stranu amigdaloidne jezgre, kroz točku koja se nalazi iznad lijevog uha, u sferno središe Lijeve suštine. ***A onda počinje raditi sa svojom Lijevom suštinom****, umjetno rotirajući središte Lijeve suštine* ***suprotno od kazaljke na satu****, usredotočenjem pažnje i misli.* Zadatak je osjetiti početak aktiviranja ove Suštine, koje emocionalne navale ona generira, stvarajući odgovarajuće raspoloženje.

U pravilu, čovjek dobiva sljedeći raspon naleta: **osjećaj ponosa**, samoljublje, iskušenje, pojačan libido, želja za tajnom moći nad drugima i tako dalje. Mogu se pojaviti odgovarajuće slike povezane s tim osjećajima, s megalomanijom, nedostatkom suzdržavanja, seksualnim željama iz perspektive dominacije „alfa mužjaka“ (ili „alfa ženke“), takozvane požude utemeljene na egocentrizmu, pohlepi, želji za posjedovanjem nekoga ili nečega. Za vrijeme rotacije središta Desne suštine može se osjetiti toplina, zatim tijekom rotacije sferičnog središta Lijeve suštine moći će se osjetiti sve veći osjećaj hladnoće koja dolazi iz nje.

Nakon što je doživio sve emocionalne navale svoje Lijeve suštine, meditant ponovno smiruje svoje emocije, mentalno zaustavlja rotaciju sfernog središta ove Suštine. Zatim se kao Promatrač vraća uvjetnom medijalnom središtu svoje svijesti (do neutralnog položaja). Usredotočuje se na stanje mirnoće i tišine te osjeća neutralan položaj sve četiri Suštine istovremeno. Fiziološki osjećaj hladnoće, zaostale neugodne emocije i osjećaji koji nastaju djelovanjem Lijeve suštine mogu još uvijek neko vrijeme „obavljati pozadinsku aktivnost“.

Nakon toga meditant nastavlja s proučavanjem emocionalnih naleta nastalih **Stražnjom suštinom**. Da bi to činio, on prvo *preusmjeri svoju pozornost na disanje i usredotočuje se na proces ispunjavanja „Hare“; zatim pažnju okrene na kretanje Qi energije iz „Hare“, duž kralježnice u drevno središte mozga (uvjetno medijalno*

središte). Međutim, sada on već usmjerava Qi energiju preko okcipitalnog područja do sfernog središta stražnje Suštine, aktivirajući potonju. Skrećem vam pažnju na činjenicu da se sferno središte Stražnje suštine može okretati u različitim smjerovima: u oba smjera — desno (u smjeru kazaljke na satu) i lijevo (u smjeru suprotnom od kazaljke na satu). To ovisi o osjećajima koji se pojavljuju (koji nastaju u sjećanju ili koji dominiraju u tom trenutku). Obično su povezani s nekim prošlim iskustvom, značajnim emocionalnim naletom tijekom dominacije nad ovom ili onom Suštinom. To se iskustvo izravno povezuje s aktiviranjem određene Suštine u tom trenutku, najčešće Lijeve ili Desne (u tom slučaju rotacija sfernog središta Stražnje suštine ići će suprotno od smjera kazaljke na satu) ili Prednje suštine (u ovom slučaju sferno središte stražnje Suštine će se okretati u smjeru kazaljke na satu). To mogu biti osjećaji iz prošlosti ili sadašnjosti čovjeka, ili razne vizije, ovisno o snazi emocionalnih navala iz prošlosti. Osjećaji koji dolaze iz središta Stražnje suštine također mogu biti različite, od grobne hladnoće, do niza toplih, ugodnih senzacija.

Usput, nakon intenzivnog okretanja sfernog središta stražnje Suštine u smjeru suprotnom od kazaljke na satu, ono što je stvoreno su, recimo to tako, povoljni uvjeti za dominaciju materijalnog razmišljanja. Ovo je puka fizika višedimenzionalne strukture čovjeka. Okretanje suprotno od smjera kazaljke na satu sferičnog središta Stražnje suštine gotovo uvijek stvara osjećaj čežnje, beznađa, bezvrijednosti i skepticizma; generira misli tipa „ti nisi nitko i ostat ćeš nitko do smrti“, prolaznosti vremena i propasti. Međutim, ako se sferno središte Stražnje suštine počelo vrtjeti u smjeru kazaljke na satu, to, u pravilu, aktivira doživljaj emocionalnih naleta stvorenih od Prednje suštine. Potonja je povezana s Dušom i duhovnim razvojem čovjeka. U ovom slučaju posve različiti osjećaji nastaju iz Stražnje suštine. Dosta često, kada meditant

prakticira ovu meditaciju, dok je u takvom „uzvišenom stanju“, kao da je „izbačen“ iz Stražnje suštine prema Prednjoj i meditacija se nastavlja s potpuno drugačijom kvalitetom. Ali, za sada govorimo o standardnoj shemi, prema kojoj, *nakon rada sa stražnjom Suštinom, čovjek također zaustavlja okretanje ovog sfernog središta i vraća se, svojom sviješću, do svog uvjetnog medijalnog središta glave. Opet smiruje misli i osjećaje, vraća stanje mira, tišine i neutralnog osjećaja svih četiriju Suština istovremeno.*

Zatim meditant prelazi na rad s Prednjom suštinom. Ovo je najprijatniji dio meditacije. *Isprva, kao i obično, preusmjeravamo pažnju na disanje, ponavljajući shemu punjenja „Hare“ „Qi“ energijom, kroz čakre na dlanovima i kasnije kretanje ove energije duž kralježnice u drevno središte mozga (uvjetno medijalno središte). Samo što sada „Qi“ energija ide iz središta drevnog mozga, kroz točku koja se nalazi u sredini između obrva, u sferično središte Prednje suštine.*

*Koncentriramo se na sferno središte Prednje suštine, rotirajući ga **po kazaljci sata**. U ovom trenutku netko će osjetiti jasnu povezanost s područjem solarnog pleksusa ili, bolje rečeno, sa središtem energijske strukture čovjeka — Dušom.* Što se tiče osjećaja, dogodit će se nalet energije, osjet utjehe, ugodne topline, radosti, odvojenosti od materijalnog svijeta i kontakt s Duhovnim svijetom. Što se središte Prednje suštine jače vrti, jača će biti ispunjenost tim osjećajima. To je kao neka vrsta emocionalnog oduška za čovjeka. U ovoj meditaciji je važno raditi s Prednjom suštinom nakon svih drugih, kako bi se steklo stanje stabilnosti, uravnoteženosti raspoloženja i stvaranja duhovnog naleta. S ovim sveobuhvatnim, blaženim stanjem proširene percepcije meditant ne samo da ostavlja ovu meditaciju, nego je i čuva u svom uobičajenom stanju svijesti. U ovoj meditaciji, baš kao i u životu, važno je ne samo prekinuti negativnu aktivaciju stražnje i bočnih

Suština, nego i naučiti aktivirati svoju prednju Suštinu te se pravovremeno prebaciti na pozitivno stanje svijesti i razmišljanje.

Meditant ovu meditaciju završava, kao i obično, naredbom samom sebi: „Udahni, izdahni, snažno stisni i otpusti šake“. Ova meditacija traje 20-30 minuta. U prvim fazama će nekima trebati malo duže. Može se raditi ujutro i navečer ili tijekom dana — kad je zgodno. Pomaže u kontroli protoka misli i osjećaja, razumijevanja sebe i svojih emocionalnih stanja. Važno je ne samo naučiti samu tehniku, nego i prepoznati spontano nastale emocionalne nalete tijekom uobičajenog dana. Dok prakticira ovu meditaciju, čovjek će moći vidjeti djelotvornost u svakodnevnom životu, nakon što nauči razumjeti koja od njegovih Suština izaziva ovaj ili onaj emocionalni i osjetilni nalet. Napokon će moći pravodobno prekinuti negativan tok, zaustavljanjem aktiviranja središta stražnje i bočnih Suština te prijeći na Prednju suštinu, do pozitivnog emocionalnog naleta i odgovarajućeg raspoloženja i razmišljanja.

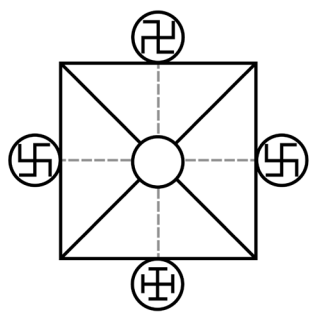

Slika 15. ***Simbolična slika meditacije „Četverik“.***

Ova meditacija je korak do daljnjeg razvoja i postizanja značajnijih duhovnih ciljeva. To je samo alat, da se čovjek nauči upravljati sobom, a ne da Životinjska priroda upravlja njime. Zahvaljujući ovoj meditaciji

čovjek se nauči lako orijentirati u svojim osjećajima i emocionalnim navalama, baš poput dobrog glazbenika, za koga je dovoljno samo vidjeti note da bi shvatio kakva je melodija i kako će zvučati. U svakodnevnom životu takva kontrola pomaže čovjeku održati dominaciju Duhovne prirode i naviku življenja kao ljudskog bića, prema svojoj Savjesti. Općenito, kako kažu, da uvijek bude u dobroj formi.

Anastasia: Dobro ste rekli o stalnom bivanju u dobroj formi. Ali ono što je zanimljivo je da ljudi obično povezuju frazu „uvijek biti u formi“ sa sportom, bolje rečeno, s treninzima sportaša prije natjecanja. Primjerice, sjećam se kad smo tek počeli vježbati ovu meditaciju u našoj grupi, dečki su je počeli uspoređivati sa sportom. Rekli su da je svaki trener itekako svjestan činjenice da umjetnim stvaranjem uvjeta za svog učenika, koji su što je moguće bliži stvarnosti, povećava njegove šanse za pobjedu na sljedećem natjecanju. Dobar sportaš to također zna, usprkos svim poteškoćama treninga, unatoč svim modricama i ogrebotinama, zahvaljujući prevladavanju ovih prepreka, stječe iskustvo i vještine. S vremenom se sportaš navikne na povećane dnevne zahtjeve prema sebi. Samo izvana prevladavanje takvih različitih „obrazovnih“ prepreka može izgledati kao nešto složeno ili čak nepotrebno za glavno natjecanje. Sam sportaš je potpuno zaokupljen radom na poboljšanju svojih vještina. Svjestan je da će ga samosažaljenje na treningu i pokušaj izvlačenja od teškog rada definitivno dovesti do poraza u natjecanju. Momci su došli do zaključka da je to vjerojatno baš kao u ovoj meditaciji za aktivaciju stražnje i bočnih Suština, koje se zatim prate u svakodnevnom životu, kada čovjek umjetno stvara sve vrste prepreka za sebe i uči ih svladavati. S mogućom iznimkom: ovdje, za razliku od sporta, čovjek je svoj vlastiti trener i sam za sebe određuje povećane zahtjeve za svoju budnost. Uspjeh takva *rada na sebi, baš kao i u sportu*, izravno ovisi o tome koliko je čovjek u tome savjestan.

Primjer je sigurno jasan onima koji započnu vježbati ovu meditaciju. Ali, primijetila sam da su ljudi u ovom slučaju koristili postavljene predloške, društveno prihvaćene smjernice kao pozitivne. Sport se ovdje smatra radom i pobjedom nad samim sobom te se asocijativno uspoređuje s duhovnim radom. Ali ako pogledamo korijen značenja ovih procesa, daleko su od istih pojmova.

Rigden: Točno. Ovo su zamjene koje malo ljudi primijeti na početku svoje sportske karijere, ali se sasvim jasno osjete na njezinu kraju. U društvu se smatra, ako se čovjek bavi sportom (posebno profesionalnim sportom), znači da prije svega pobjeđuje nad sobom, što znači prevladavanje negativnih osobina i lijenosti, učenje discipline i tako dalje. To se čak smatra uvjetom za skladan razvoj Osobnosti, a pobjede u profesionalnom sportu uglavnom se prikazuju kao vrh ljudskog rada u samousavršavanju. Ali, malo ljudi primjećuju koje su globalne zamjene skrivene u ovim konceptima.

S čime većina ljudi obično povezuje sport? Prije svega s igrom u kojoj je glavna stvar pobijediti na bilo koji način. Drugo, sa stadionima gdje se okuplja veliko mnoštvo ljubitelja sporta. Ova masa usredotočuje svu svoju pažnju na igru, što u njoj pokreće veliki nalet emocija. Osim toga, imaj na umu da je ovaj nalet emocija sasvim očekivan i planiran, bez obzira na rezultat utakmice. Pametni ljudi bi trebali zastati i razmisliti o tome tko to zapravo radi i u koje svrhe. Naposljetku, ljudske emocije su snažna energija. Čovjek njeguje Životinjsku prirodu svojim negativnim emocijama, dok masa ljudi njima njeguje Životinjski um. Općenito govoreći, kako se pojavio profesionalni sport? Kako su se sportska natjecanja pretvorila u masovnu zabavu?

Često ljudi uopće ne analiziraju ni informacije prezentirane u medijima, a da ne spominjemo neovisno traženje uzroka pojave. Tisak često navodi primjer da

su prva olimpijska natjecanja bila već organizirana u drevnoj Grčkoj. Ali što je bio razlog njihova nastanka? Malo ljudi zna da su takva „mirna“ zabavna natjecanja posljedica stalnih ratova. Što su ratnici određene strane bili bolje atletski pripremljeni, bolji je bio ishod ratova za njihove organizatore. Ovaj poticaj Životinjskoj prirodi još uvijek se ogleda u stvarnosti današnjeg sporta. Pripreme za natjecanja, a također i cilj postajanja prvakom temelji se na stalnoj stimulaciji megalomanije, egoizma i duha natjecanja kod sportaša. Uostalom, što je više ambicija kod sportaša, više će vježbati. I nije stvar u pobjedi nad sobom, kao što se reklamira posvuda. Zapravo je sva pažnja Osobnosti usredotočena na razvoj vještina upravljanja svojim tijelom u potrebnom trenutku, uključujući upotrebu tjelesnih rezervi i izvanrednih sposobnosti. Ovo je samo mala „pobjeda“ nad tijelom, u okviru dominantnog razmišljanja iz Životinjske prirode.

A za što sportaš žrtvuje sebe, vrijeme svog života i zdravlje? Za osobnu slavu i istodobno za proslavu zemlje koja mu pruža razne pogodnosti i privilegije u zamjenu za pobjedu. Što se krije iza organizacije takvih natjecanja i emocionalnog sudjelovanja na njima od milijuna ljudi? Što oni potiču kod ljudi? Malo ljudi zastane i razmisli o tome. I koji je krajnji rezultat karijere prvaka? Je li doista pobijedio samog sebe? Ne. Njegov rezultat je nekadašnja slava, ranjen osjećaj ponosa što je ostao podcijenjen od svoje države i unutarnja praznina. Čim krenu zdravstveni problemi ili prestane pobjeđivati na natjecanjima, nitko ga ne treba, što je česta pojava u profesionalnom sportu.

Upravo unutarnja praznina pokreće sve ove negativne nalete. Jer pobjeda nad sobom znači pobjedu nad Životinjskom prirodom u sebi (ovo je mjesto gdje leži dostignuće duhovnog sklada), a ne ovladavanje do savršenstva neke vještine upravljanja fizičkim tijelom. Sudjelovanje u sportu je divno, ali samo u svrhu čuvanja

tjelesnog zdravlja, kako ne bi došlo do većih problema iz Životinjske prirode. Mnogo je važnije za čovjeka da se usredotoči na svoju duhovnu komponentu. To je bitno!

Anastasia: U pravu ste. To je problem društva, ali započinje od čovjeka... Čak i što se tiče ove meditacije, kada je čovjek fokusiran na ozbiljni, svakodnevni rad na sebi, na svoj vlastiti duhovni razvoj, općenito, ako uči biti na kvalitativno različitom valu percepcije, tada će njegove Suštine početi raditi drugačije. One će se jednostavno češće prebacivati na novi način rada ove dominantne percepcije, manifestirajući, zapravo, svoje druge kvalitete i sposobnosti, uključujući takozvane izvanredne sposobnosti čovjeka. Kao što su napisali u drevnim indijskim traktatima: „Djelujte, ali odričite se plodova svoga rada!“ Odnosno, djelujte nesebično, ne iz samoljublja.

Po mojem mišljenju, ova meditacija sadrži vrlo važan aspekt razumijevanja prirode čovjeka i njegove složene strukture. Ona omogućuje razumijevanje iz osobnog iskustva misterioznog procesa pojave emocionalnih naleta i ljudskih misli. Uostalom, kemijski i fizički procesi u mozgu već su posljedica „primarnog ezoosmosa“, to jest početnog poticaja energije. Sjećam se vaše izvrsne asocijativne usporedbe funkcije međumozga s vrstom prijamnika koji pretvara fluktuacije energije (signale koji dolaze iz Suština) u suptilnu materiju osjećaja i emocija.

Rigden: Ako su asocijacije povezane s tehnologijom prikladnije za razumijevanje ovog postupka, onda sigurno mogu dati i takve primjere. Radi jednostavnosti razumijevanja, funkcija drevnih struktura mozga se može figurativno usporediti s televizorom (usput, riječ televizija potječe od grčke riječi „tele“, što znači „daleko“, i latinske riječi „visor“, što znači „promatrač“, a „viso“ znači „izgledam“, „vid“). Ili, još bolje, s katodnom cijevi (kinetoskopom) u TV prijamniku koja pretvara električne

i svjetlosne signale, nevidljive ljudskom oku, u vidljive slike unutar raspona frekvencija koje opažamo.

U međumozgu, baš kao i u glavnim blokovima analognog kineskopa televizora, nalazi se, figurativno rečeno, vlastiti prijamnik signala. Po svojim funkcijama je uvjetno sličan drugom uređaju televizora — biraču kanala, koji ne samo da pojačava, već i izdvaja signal odgovarajućeg potrebnog „kanala“, a zatim ga pretvara u standardnu srednju frekvenciju. Osim toga, postoje, asocijativno gledano, određene „jedinice za dekodiranje signala“, „detektor zvuka i video signala“, „pojačalo srednjih frekvencija“, „pojačalo audio snage“ i „katodna cijev“. To jest, ista fizika, ali na razini suptilnih energijskih procesa koji se odvijaju u ljudskom mikrokozmosu i njegovoj složenoj strukturi.

Međumozak je jedan od pretvarača energije u grubu materiju. A Suštine se mogu usporediti s televizijskim tornjevima koji emitiraju svoje programe na raznim kanalima uz pomoć svojih prijenosnih antena. Uzmimo, primjerice, Lijevu, Desnu, i Stražnju suštinu. Za njih je pažnja nekog čovjeka njihovim programima, govoreći tehničkim jezikom, „jedinica za napajanje“, „pojačalo napona okomitog i vodoravnog otklona“, pojačalo slikovnih kanala u obliku iluzija nametnutih čovjeku i daljinski upravljač za upravljanje čovjekom i njegovim raspoloženjem. Pa makar se triler o vlastitom ponosu pojavljuje u glavi čovjeka, ili horor film napravljen iz njegovih vlastitih strahova, ili melodrama naslovljena „Zid plača o izgubljenoj prošlosti“. Odnosno, ove Suštine će vrlo vješto nacrtati svaku vjerojatnu iluziju, „napraviti planinu od humka“ i natjerati čovjeka da duboko doživljava različite negativne emocije, koristeći svoju, toliko vrijednu za duhovni razvoj, pažnju.

Međutim, ako se čovjek prebaci na percipiranje „televizijske emisije“ Prednje suštine, bit će u stanju vidjeti i osjetiti potpuno drugačiju percepciju svijeta,

onu koja je korisna za njegov duhovni rast. Na primjer, „dokumentarni film“ o stvarnom životu i o unutarnjem duhovnom svijetu koji se ogleda u vanjskom. Zahvaljujući takvu kontaktu i empatiji, Osobnost prima snažan pozitivan naboj, koji joj omogućava koncentraciju sve pažnje u duhovnom smjeru. Istina je da će se nakon takva „filma“ redovni ljudski život činiti kao čista gluma. Dakle, samo ovisi o čovjeku, čemu će dati pažnju u glavi i koje signale će primiti i pojačati. Figurativno rečeno, čovjek u svojim vlastitim rukama drži ne samo daljinski upravljač svog „televizora“, već također mogućnost kontrole svih „televizijskih tornjeva“, zajedno s TV i radio kompanijama.

Štoviše, zahvaljujući ovoj tehnici meditacije čovjek će moći razumjeti i sebe i druge ljude. Kad si u stanju jasno prepoznati u sebi trenutke povezane s aktiviranjem ove ili one Suštine, također ćeš lako osjetiti skriveni utjecaj drugih ljudi na tebe. Kako? Naprimjer, razgovaraš s čovjekom ili slušaš određene informacije na televiziji ili radiju. U trenutku razgovora ili primanja informacije iz vanjskog izvora, jednostavno se usredotočiš na svoj neutralni srednji položaj, kao Promatrač okružen svojim četirima Suštinama. Ili, bolje rečeno, uđeš u stanje Promatrača koji je odvojen od okolnosti i pronađeš u sebi koje su Suštine aktivirane ovom informacijom. Uostalom, osim verbalne razmjene informacija, među ljudima postoji i interakcija njihovih Suština. Zahvaljujući takvu praćenju utjecaja ovih informacija na tebe, shvatit ćeš što je bio izvorni emocionalni temelj toga i zapravo u koju skrivenu svrhu je to iskomunicirano. Na primjer, ako tvoj sugovornik govori laži ili te vara, tvoja će Lijeva suština sigurno biti aktivirana. Ako ti izaziva agresiju, središte tvoje Desne suštine početak će se vrtjeti. A ako se u tebi probudi nalet pozitivnih emocija, Ljubavi i Dobrote, onda se aktivira tvoja Prednja suština. Dakle, možeš pratiti stvarnu situaciju, a ne tu iluziju koja ti se neprestano nameće iz vidljivog i nevidljivog svijeta u svrhu upravljanja tvojom sviješću.

Anastasia: Da, ako mnogi ljudi svladaju ovu meditacijsku tehniku, potreba da se lažemo i kontroliramo jedni druge će nestati u društvu. To neće imati smisla, jer znat ćemo Istinu jedni o drugima.

Rigden: Tako je. Ali to će se dogoditi samo ako se većina ljudi u društvu poželi promijeniti nabolje. Tada će čovječanstvo imati šansu u potpunosti slijediti drugačiji, kvalitativno novi način civiliziranog duhovnog razvoja. Ali što će suvremeno čovječanstvo odabrati — to je pitanje. Na kraju krajeva, ta je tehnika meditacije i prije davana ljudima. Štoviše, dovedena je u život društva u različita vremena. Ne bih rekao da je dana u detalje, ali to je bilo sasvim razumljivo za razmišljanje ljudi tih dana. Ali ljudi su ljudi, i mnogi od njih, nažalost, uživaju u modernizaciji i komplikaciji čistog znanja i jednostavne Istine. Unatoč tome, odjeci ove prakse još uvijek se mogu naći u tajnom znanju različitih naroda svijeta. Samo što je to danas do apsurda kamuflirano u rituale popraćene pjevanjem, plesom i u pomodne emisije s tamburinima i bubnjevima. Sve se to izvodi u svrhu „prijelaza“ u izmijenjeno stanje svijesti za „učenika“ ili „svećenika“ i slušanja „govorećeg duha“ s desne ili lijeve strane, i tako dalje. Iako, radeći ovu praksu u čistom obliku, takve složenosti nisu potrebne — to je sve ljudsko, površno. Ovdje u prvim fazama jednostavno naučiš podesiti percepciju svijesti te pratiti i upravljati svojim stanjima. Kasnije jednostavno postoje radni trenuci... Općenito govoreći, trebao bih napomenuti da su od davnina takve osnovne duhovne prakse, povezane s temeljnim znanjem i duhovnim rastom čovjeka, u pravilu zabilježene *u određenim znakovima i simbolima.*

Anastasia: Znakovi i simboli su posebna tema. Ako je moguće, bilo bi poželjno o njima detaljnije čuti od vas osobno i pružiti čitateljima ove vrijedne informacije. Povijest čovječanstva je od davnina gotovo uvijek bila okružena znakovima i simbolima. Ali nakon opsežnog traženja informacija o njima u knjižnicama različitih

gradova i na internetu, došla sam do razočaravajućeg zaključka da su znakovi i simboli prisutni u svakoj povijesnoj epohi, ali znanje o njima je ili izgubljeno ili je njihovo dešifrirano značenje bilo toliko iskrivljeno da je jedva ikakva Istina ostala. Nema iskonskog duhovnog Znanja o znakovima o kojima ste govorili. Što je danas dostupno običnim ljudima? U najboljem slučaju postoje rječnici simbola, knjige sumnjivog sadržaja u interpretaciji „slobodnih zidara“ o atributima okultnih učenja. Znanstvenici se ograđuju od takvih interpretacija jer razumiju što leži u korijenu takvih publikacija. Istodobno, znanost je već nakupila vrlo opsežan materijal o grafičkim simbolima i znakovima specifičnim za drevne arheološke kulture raznih kontinenata i vremena. Mnogi od magijskih ritualnih znakova koji su se smatrali važnima u duhovnim kulturama različitih naroda su identični. Ali do sada znanstvenici nisu bili u mogućnosti u potpunosti ih dešifrirati. Sad razumijem i zašto. Čak i ono što ste nam rekli u tom pogledu, dalo mi je potpuno drugačije razumijevanje slike svijeta i znanja o čovjeku. Dok sam čitala djela o grafičkim simbolima arheoloških kultura, članke o etnografiji, folkloru, mitologiji i kozmogoniji u prikazima različitih naroda, došla sam do zaključka da znanstvenicima nedostaje upravo ta veza. Upravo taj ključ za dešifriranje znakova, da bi se povezale, razumjele i pročitale ove jedinstvene informacije, koje su duhovno bogatstvo čovječanstva.

Rigden: Da, nažalost, usprkos obilju drevnih znakova i simbola u suvremenom društvu, velik dio Znanja o njima ljudi su stvarno izgubili — to je činjenica. Ali to nije iznenađujuće. Problem je u ljudima, u samom društvu: počevši od pojedinca i njegovih dominantnih želja, sve do prioriteta ljudskog društva. Pogledaj samo povijest čovječanstva: neprestani ratovi, stalna borba za vjersku i političku moć, i najgore od svega, uskraćivanje većini ljudi pravog duhovnog Znanja, koje dovodi do stvarne Slobode Osobnosti i

oslobađanja Duše. Zašto je iskonsko Znanje prikriveno od većine? Zašto je izobličeno do neprepoznatljivosti, a potom i protumačeno iz vlastitog uma zarobljenog u materijalističkom razmišljanju? Zašto su te informacije iskorijenjene iz svijesti novih generacija i zakopane u zaborav tisućljećima? Jednostavno zato što je to iskonsko Znanje omogućilo ljudima da se samostalno razvijaju duhovno, neovisno od istih onih političara i svećenika koji se do danas nazivaju „posrednicima“ između ljudi i bogova. Ovo Znanje je ljude učinilo slobodnima, neovisnima o strukturama političke i religijske moći; omogućilo je *narodima da se ujedinjuju* nezavisno. Uostalom, vrlo je teško kontrolirati duhovno slobodne ljude, još teže im je pokušati nametnuti razdor, strah, agresiju i druge smjernice Životinjskog uma.

Anastasia: Potpuno se slažem s vama da je problem doista u samim ljudima i u društvu kojeg čine, kao i u učestalosti nejedinstva i rascjepkanosti u odnosima među ljudima. Čak i ako uzmemo detalje…Primjerice, gledajući znanstvena istraživanja u vezi s drevnim znakovima, čak i površno proučavanje problema iznesenih u ovim djelima čini da se začudiš zidu umjetnih prepreka s kojima se moraju suočiti oni koji pokušaju danas doći do srca istine. Pod kojim uvjetima znanstvenici moraju raditi svoj posao, recimo u etnologiji, etnografiji, arheologiji i drevnoj povijesti? Sve se radi na čistom entuzijazmu i nedovoljnim plaćama. Pritom se u svom radu suočavaju s brojnim birokratskim ili financijskim preprekama, manjkom organiziranosti i koordinacije u privlačenju stručnjaka iz srodnih disciplina, za dublje složeno proučavanje različitih pitanja. Ili se često jednostavno suoče sa zavjerom šutnje, tako zvanim svjetskim „znanstvenim tabuima“ o određenim temama ili nalazima.

Da ne spominjemo situaciju na globalnoj razini, kada se u mnogim slučajevima umjetno stvaraju prepreke, da bi se spriječio pristup određenim podacima ili jedinstvenim

arheološkim nalazima koji se u stvari skrivaju od ljudi. Prirodno, sve se to ne događa bez upliva određenih zainteresiranih stranaka. Takvim se informacijama ili ne daje pozornost šire znanstvene zajednice, pa ostaju u skladištima skupljati prašinu, ili značajni predmeti završavaju u privatnim kolekcijama, ili su čak u potpunosti uklonjeni od strane tajnih službi te su isparili. Vjerojatno se netko boji da će ove informacije poljuljati ideologiju i temelj nečije moći koja je korisna za kontrolu današnjih naroda. Dakle, svaka čast znanstvenicima koji, usprkos svim preprekama, nastavljaju nesebično raditi na ovom polju znanosti i informirati narode o značajnim nalazima koji uništavaju iluziju „divljaštva“ starih naroda i koja često svjedoče o prioritetu duhovnih vrijednosti i znanja u tim davnim vremenima. No uz sve to, ipak se postavlja pitanje: zašto samo društvo šuti? Nakon svega, društvo bi trebalo biti zainteresirano za svoju duhovnu prošlost, u prvom redu kako bi razumjelo i ispravno odredilo vektor svoje budućnosti.

Rigden: Šuti se jer je svijest većine ljudi obrađena predlošcima ponašanja potrošačkog materijalnog razmišljanja u tolikoj mjeri da običan čovjek ne može shvatiti čak ni samu formulaciju ovog pitanja. Ako su njegova razmišljanja ograničena takvim smjernicama i predlošcima, on jednostavno ne razumije zašto bi, u stvari, te znanstvene profesije trebale imati veći prioritet za društvo i državu od, na primjer, profesije nanotehnologa, koja se bavi istraživanjima na atomskoj i molekularnoj razini, ili financijskog analitičara, ili fizičara koji se bavi novim vrstama oružja. Ali teškoća je u tome što su svi istraživači koje si gore spomenula, takvih profesija koje su u mnogim zemljama „nepoštovane“, a koje su povezane s proučavanjem starina i kultura različitih naroda, kao prioritet za sebe stavili su super-cilj (osim bavljenja aktualnim znanstvenim pitanjima), ni manje ni više nego rekonstrukcije svih strana **duhovnog života društva**! A kojim vlastodršcima bi se to svidjelo? Uostalom, kad bi mase zasigurno znale što

su obični ljudi poput njih tražili tisućljeća prije, kakav su svjetonazor i sveto, duhovno znanje imali, kako su se usavršavali i čemu su posvetili svoje živote, tada će se postaviti pitanje: kuda se današnje čovječanstvo kreće i zašto je to Znanje skriveno od većine, tisućama godina?

Uostalom, po čemu se današnji čovjek razlikuje od onog iz prošlosti? Razlika je samo u neznatnoj promjeni vanjskih uvjeta postojanja, ali unutarnji problemi, borba između Duhovne i Životinjske prirode ostala je ista! Štoviše, takav opsežni znanstveni rad na obnovi duhovne strane života društva podrazumijeva dešifriranje srži sakralnih značenja i ključnih motiva za stvaranje simbola u različitim kulturama i svjetonazorima. A to znači da to podrazumijeva dobivanje znanstvenih dokaza o važnosti znanstvene slike uloga koje su praktički jedni te isti znakovi i simboli igrali za različite narode svijeta, u različitim razdobljima društvenih formacija, bez obzira na geografsku udaljenost i izolirano prebivalište takvih naroda na različitim kontinentima.

Znakovi i simboli postoje u ljudskom društvu od samog početka. Oni su i dalje prisutni u suvremenom svijetu, bez obzira na to što većina ljudi ne razumije njihovo značenje i snagu utjecaja koji imaju. Ti sama već savršeno znaš, zahvaljujući meditativnom iskustvu, kako neki znakovi i simboli utječu na fiziku vidljivog i nevidljivog svijeta. Znakovi i simboli su ključevi duhovne riznice ljudskog društva; to je kod za složene procese, koji otkriva tajne upravljanja naprednom fizikom, kao i novim horizontima znanosti.

Anastasia: Da, znajući to, čovjek je u stanju razumjeti kakve moći svako ljudsko biće posjeduje postizanjem određene razine samopoboljšanja. Međutim, time se nameće i velika odgovornost.

Rigden: Nesumnjivo. Ali ljudi ostaju ljudi; čak imajući Znanje o sili i značaju znakova i simbola, s vremenom

su ga iskrivili, nešto nadodali i iskomplicirali ga po vlastitom nahođenju. Kao rezultat, ono što su neki znali na početku tisućljeća i drugi na njegovu kraju, jasno se razlikovalo u značenju i kvalitativno razlikovalo u sadržaju. Ali s vremena na vrijeme to se Znanje obnavljalo u ljudskom društvu. Neke su kulture nestale i ponijele „svete tajne“ u grob, dok su drugi, naprotiv, formirali znanje i rascvjetali ga od ostataka prethodnih generacija. Dakle, prisutnost ovog Znanja u svom iskonskom obliku uvijek je bila aktualna za svaki narod u različitim dijelovima svijeta, jer ne bi samo imali ključ znanja svojih predaka, nego i značajno proširili vlastitu spoznaju na polju duhovnog samorazvoja.

U suvremenom svijetu mogu se pronaći čitavi sustavi „vlastitih“ tradicionalnih simbola i znakova bilo kojeg naroda. Međutim, iskonsko Znanje o njima je izgubljeno. Čak i sami nazivi simbola i znakova nisu više povezani u semantičkoj interpretaciji s tajnim znanjem o čovjeku. Uglavnom predstavljaju naznaku određene vrijednosti u znanosti, a također imaju svakodnevno uvjetno značenje koje karakterizira jednu ili drugu manifestaciju materijalnog svijeta.

Anastasia: Općenito, znakovi su i danas prisutni i dalje rade, ali ljudima nedostaje Znanje o njima.

Rigden: Upravo tako. To je rezultat koji je čovječanstvo postiglo. Nije izgubljeno samo Znanje, nego čak i semantičko značenje riječi koje su određeni simboli i znakovi značili kao kompleks. Evo jednostavnog primjera. Razmotrimo, primjerice, riječ „simbol“, koju trenutno koristi u svakodnevnom životu stanovništvo ruskoga govornog područja. Posuđena je iz grčkog jezika. Ali kako se pojavila u drevnoj Grčkoj?

U drevnoj Grčkoj postojala je riječ „shma“, što znači „znak“, „natpis“, „nebeski znak“. Treba napomenuti da su drevne kulture Egejske regije (čak i prije pojave

Grčke), osobito nakon što su ti narodi stupili u kontakt s istočnim narodima (naprimjer sa stanovnicima Anatolije, koja je sada teritorij Turske, i sa starim Egipćanima, koji su razvili „svete spise“ i okultno znanje), velik dio znanja nevidljivog svijeta je objašnjen pomoću alegorija razumljivih lokalnim stanovnicima. Na primjer, postupak i rezultati zajedničkog rada skupne meditacije ljudi koji su radili sa znakovima (ili za određeno postavljanje radnog znaka koji je utjecao na mase) objašnjeni su pridošlicama jednostavno pomoću asocijacija koje su lako razumjeli. Područje utjecaja koje je znak pokrivao bilo je asocijativno uspoređeno s bacanjem mreže u more od strane ribara (jer je profesija ribara bila vrlo popularna u ono vrijeme). Rečeno im je da ako je znak postavljen na određeno mjesto, naprimjer u sobu, hram ili na trg, utjecao bi na ljude unutar ovog prostora, otprilike poput mreže postavljene na određenom dijelu mora tijekom ribarenja. Ukratko, u davnim su se vremenima koristile alegorije koje su ljudi tog doba mogli razumjeti. Danas, naravno, sve se to može ljudima objasniti preko suvremenih primjera. Primjerice, utjecaj određenih znakova i simbola se može usporediti s radijskim prijamnikom koji radi na unaprijed određenoj frekvenciji i distribuira radio valove na određene udaljenosti, ili sa svjetlosti ulične svjetiljke koja osvjetljava određeni dio ulice. Čak i tada, to će i dalje biti alegorija, jer su suvremeni ljudi također vrlo daleko od razumijevanja fenomena povezanih s procesima koji se odvijaju u drugim dimenzijama.

Dakle, upravo zbog takve asocijativne usporedbe, raširene u tajnim društvima, u svakodnevnom riječniku među ljudima (koji su, kako se kaže, čuli zvonjavu, ali ne znaju gdje je) pojavila se riječ „to sumbolon“, što je počelo označavati zajedničko djelovanje nekoliko ribara koji bacaju mreže prilikom ribolova.Pa, to je ista priča: oni koji ne znaju ništa o duhovnoj strani pitanja, uvijek izjednačavaju značenje znanja koje su čuli s predmetima i pojavama materijalnog svijeta, prema

svom materijalnom razumijevanju. Ali istodobno, riječ „to sumbolon“ i dalje koriste ljudi inicirani u znanje. Kao rezultat, zajedno s drevnijom riječi „shma“ (znači znak, natpis, nebeski znak), riječ „simbol“počela se koristiti u značenju „spajanje nevidljivog s vidljivim“, „*otkrivanje* nevidljive stvarnosti kroz vidljivi znak, čije *tajno značenje* razumije samo određena skupina ljudi“. A kasnije je „simbol“ u potpunosti zamijenio ovu drevnu riječ.

Važno je i znati kako Arhonti reagiraju na rast popularnosti među ljudima znanja koje potječe iz tajnih duhovnih društava. Još jednom ću upotrijebiti riječ „simbol“ kao primjer. Kad je ova riječ započela dobivati značaj među stanovništvom upravo u svom iskonskom značenju, umiješaše se „slobodni zidari“. Počeli su na teritoriju Grčke osnivati svoje različite cehove, korporacije, društva, religije, stranke, a *svoje znakove i simbole* su postavljali kao *javne* znakove za razlikovanje ovih organizacija. Počeli su „prljati“ riječ „simbol“ semantičkim značenjem običnih ljudskih stvari, koristiti je u različitim aspektima svakodnevnog života: kao diplomatski ugovori, kao ulaznice za kazalište, kao nazivi pečatnih prstenova atenskih sudaca i kao naziv udjela novčanog doprinosa. Odjeci tih „perverzija“ se mogu naći i danas. Kao rezultat, iskonsko značenje riječi „simbol“ zaboravilo se i počelo nestajati iz svakodnevne uporabe.

Međutim, zanimljivo je da je riječ „simbol“ stigla u ruski jezik baš u značenju „znak“. A riječ „znak“ nastala je od staroslavenske riječi „знать“, koja znači znati, imati informacije o nečemu (staroruski, ukrajinski — „**знати**“, slovenski — „znáti“, staročeški — „znáti“, poljski — „znac“ i tako dalje). Dakle, riječ „знать“ bila je jasna svakom Slavenu, bez obzira na postojeće razlike u jezicima. Zapravo, u nekom smislu odražavala je upravo izvorno značenje grčke riječi „simbol“. Dakle, ovo je samo jedan od mnogih primjera transformacije riječi

koja znači znak i simbol. Zapravo, svaka narodnost je imala vlastite definicije „znaka“ i „simbola“, ali ne pamti danas svaki narod njihov izvorni smisao. Da su ljudi znali ta izvorna značenja, iznenadili bi se koliko su identični u značenju među različitim narodima koji su u davna vremena živjeli na znatnim udaljenostima jedan od drugog, razdvojeni oceanima.

Jasno je da je ljudima teško napredovati u spoznaji pitanja simbola i znakova bez početne osnove Znanja, zahvaljujući kojoj se može vidjeti cjelokupna situacija kroz tisućljeća. Ali to se može ispraviti. Dakle, postoji nekoliko radnih znakova koji su stalno bili prisutni u ljudskom društvu, bez obzira zna li trenutna generacija ljudi za njih ili ne. Postoji i osnovno znanje o drugim znakovima i simbolizmu. Od najranijih vremena potonji su bili nositelji određenih kodiranih znanja o čovjeku, njegovoj energijskoj strukturi, a također i njegovim sposobnostima u nevidljivom svijetu, uključujući i onaj glavni — duhovno oslobođenje.

Još od davnina, osnovni znakovi i simboli postavljeni su prema određenim namjenama, ovisno o njihovoj upotrebi: u nekim je slučajevima to bio prijenos Znanja, dok su drugi bili postavljeni kao elementi izravnog utjecaja na onoga koji ih gleda. Kad je cilj bio prijenos Znanja, crtani su znakovi i simboli prema vrsti „pečata“. Objasnit ću jednostavnim primjerom. Kad čovjek pogleda svoju fotografiju, desna strana fotografije odgovara njegovoj lijevoj ruci, dok lijeva strana fotografije odgovara njegovoj desnoj ruci. Ista je stvar s pečatom, kad pogledate original i usporedite ga s njegovim otiskom. Isto vrijedi i za znakove koji se odnose na prijenos znanja, posebno onog koji označava Desnu i Lijevu suštinu.

A ako se radilo o znakovima i simbolima koji su bili namijenjeni obavljanju određenog utjecaja na čovjeka dok gleda u njih, bili su postavljani strogo prema

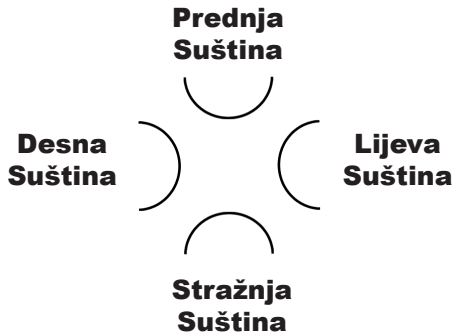

Slika 16. ***Uzorak slike osnovnog simbola za prijenos Znanja.***
Desna i lijeva strana prema tipu „pečata“.

pravim stranama. Naprimjer, ako je trebalo aktivirati Desnu suštinu čovjeka, tada je odgovarajući znak ili simbol postavljen ispred desne strane čovjeka koji ga gleda i tako dalje. Bilo je i mnogih drugih nijansi, koje su ljudi već izmislili, o tome kako čitati ove znakove: slijeva nadesno ili zdesna nalijevo, odozdo prema gore ili obrnuto. Ali ovo je već specifičnost povezana s lokalnim tradicijama različitih drevnih naroda; iako se i to, s jedne strane, temeljilo na određenim informacijama. Ali sada o tome ne govorimo.

1 2

Slika 17. ***Uzorci slika simbola i znakova namijenjenih aktiviranju bočnih Suština:***

1) *simbolički znak aktiviranja Desne suštine (mali luk odgovara Desnoj suštini čovjeka koji gleda znak);*
2) *znak aktiviranja Lijeve suštine (veliki luk odgovara Lijevoj suštini čovjeka koji gleda znak).*

Razmotrimo osnovno znanje o četiri Suštine čovjeka i Duši, koje je ljudima bilo poznato od davnina. Izvorno je oznaka običnog ***čovjeka*** *bila u obliku* ***jednakostraničnog križa s krugom u sredini*** *(pojednostavljena verzija bila je samo jednakostranični križ).* Vodoravna linija križa označava vezu s materijom, dok vertikalna linija znači povezanost s Duhovnim svijetom ili, bolje rečeno, ukazuje na prisutnost elemenata iz Duhovnog svijeta u čovjeku te mogućnost duhovnog uzdizanja. Zato su, zapravo, različiti narodi kasnije povezivali vodoravnu crtu s elementom zemlje, s materijalnim (zemaljskim) svijetom (kretanje prema unutra) i također s vremenom (kao kretanje iz prošlosti u budućnost), vektorom (Zapad — Istok) i linijom koja razdvaja Nebo i Zemlju, a okomita crta bila je povezana s elementima vatre i zraka i njihov početni smjer prema gore, od materijalne sfere do duhovne.

Četverokraka struktura jednakostraničnog križa s krugom iznutra (četiri glavne Suštine i Duša) označavala je glavne elemente čovjekove strukture, koja je utjelovila glavni plan: stvaranje uvjeta za *izbor Osobnosti* između materijalnog i duhovnog svijeta.

Slika 18. ***Simbol čovjeka — jednakostranični križ s krugom.***
Shema simbola (tipa „pečat“) označava simbol Duše (krug) u središtu i glavne Suštine čovjeka na četiri njegove strane.

Krug je drevni simbol Duše ili manifestacije iz Duhovnog svijeta (uključujući Duhovno Biće; simbol prisutnosti Boga, oznaka svetog „zvuka Ra“); ovo je kružnica koja simbolično veže i u sebi sadržava veliku Prazninu. S obzirom da je Duša prava antimaterija, to jest sila koja dolazi iz Duhovnog svijeta, u razumijevanju materijalnog razmišljanja je Ništa. Ponekad je prikazivana kao točka u sredini kruga, kao simbol koncentrirane energije iz Duhovnog svijeta (u nekim slučajevima to je bila oznaka za početnu fazu duhovnog razvoja, buđenja). A sam krug je simbolizirao duhovne sile karakteristične za Dušu, u značenje savršenstva, cjelovitosti, postojanosti, vječnosti, oznaka Duhovnog svijeta, Postojanja koje nema ni početak ni kraj.

Postoji još jedna izuzetna činjenica. U strukturi čovjeka Duša je okružena informacijskim ljuskama (podosobnostima). No sve je to također zatvoreno u „ljusku“ koja se sastoji od životne energije čovjeka — Prane. Prana je vrsta međusloja između energije Duše i materijalnog svijeta. U mitologiji naroda svijeta, posebno tamo gdje se očitovalo sveto (duhovno) znanje o čovjeku, često je asocijativna paralela povučena između energije Prane i vatrenih karakteristika Sunca. Otuda označavanje Duše solarnim diskom.

Krug je također označavao i razgraničenje dviju sfera (materijalne i duhovne). Kad se radilo o znanju o čovjeku, ovo je ukazivalo na informacije o Duši, da tako kažem, u srednjem stanju.

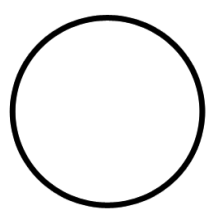

Slika 19. ***Simbol Duše i Duhovnog svijeta — krug.***

Ponekad su zajedno s krugom prikazani elementi koji su mu davali dinamiku: naprimjer krila, latice lotosa, zrake, vijugave zmije ili jezičci plamena. Takve slike mogu se naći u svetim simbolima Tripolja, drevne indijske, drevne egipatske, drevne meksičke, sumerske i drevne ruske kulture. To je značilo duhovni rast čovjeka ili naznačeno duhovno Znanje (Učenje) uvedeno u ovaj svijet od Bića iz Duhovnog svijeta. Također je pokazan smjer kretanja *iznutra prema van*, što je karakteristika sile Duše, koja gura Osobnost prema izboru i potrazi duhovnih načina za oslobađanje iz zatočeništva materije. Drevni su ljudi često u kozmološkim mitovima zatvarali opću shemu svijeta u krug. U tom slučaju, to je ukazivalo na stvaranje (formiranje) materijalnog svijeta po Duhovnom svijetu.

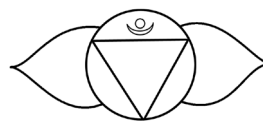

1

2

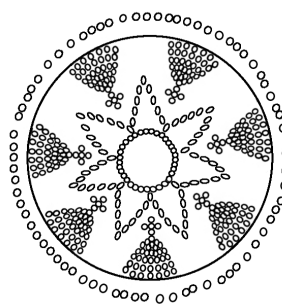

3

Slika 20. ***Simbol duhovnog rasta i duhovnog Znanja — krug s elementima koji prenose dinamiku:***

1) *Ajna čakra — uvjetna oznaka, u duhovnim praksama drevne Indije, čakre smještene na središtu čela („Treće oko“) u obliku kruga s dvije latice lotosa (u plavoj boji), s pratećim oznakama sila Allata (trokut okrenut prema dolje i znak „ALLATRA“);*
2) *krilati solarni disk (stari Egipat) — simbol duhovnog Znanja uveden s „Neba“ (simbol solarnih bogova različitih naroda, na primjer Ahura Mazde u zoroastrizmu, asirskog Ašura, babilonskog Šamaša i također jedna od oznaka drevnog egipatskog boga Ra);*
3) *primjer svetog solarnog simbola koji je tipičan za prijenos znanja u davnim vremenima (razdoblje paleolita). Uzorak je napravljen od određenog broja „sjemenki“. Simbolizira opću strukturu: sedamdimenzionalni prostor zatvoren u krug, gdje su izvan kruga 72 „zrna“, što označava ukupan broj dimenzija u Svemiru; unutar kruga je sedam piramidalnih oblika sa „snopovima“ sastavljenim od sedam „zrna“, koji su okrunjeni strukturom koja se sastoji od pet „sjemenki“ (središnja i četiri „sjemenke“ smještene ukriž). U sredini slike nalazi se „sedam latica cvijeta“ (sedmerokraka zvijezda), čije je središte obrubljeno s 33 „zrna“, dok se svaki dio latice sastoji od 6 „sjemenki“.*

Anastasia: Da, znanje o svetom značenju kruga bilježi se, ne samo u simbolima i znakovima kamenih crteža i freski na zidovima kuća, nego i na arheološkim predmetima: svetim skulpturama, obrednoj odjeći, keramici i slično. Sačuvano je i u arhitekturi drevnih hramskih građevina i jednostavnim nastambama (šatorima i jurtama). Tradicionalne obredne radnje u nekim vjerovanjima također odražavaju to znanje. Na primjer ritualno hodanje ukrug oko određenog teritorija ili zgrade, izvođenje kružnih plesova (obredni kružni plesovi oko nevidljivog središta ili vatre, svetog mjesta; vrtnja šamana i derviša), svečano sjedenje mudraca u krugu za komuniciranje, gdje je središte kruga bilo prazno (nije ispunjeno ničim), kao simbol Duhovne prirode.

Rigden: Usput, u stara vremena ljudi bi gradili gradove na sličan način; to jest, zgrade bi smjestili točno ukrug, ostavljajući središte grada praznim (neizgrađenim), u obliku zaobljenog kvadrata. Najvažnije je da je takav građevinski plan imao duboko sveto značenje.

Anastasia: Modernim gradovima to očito nedostaje, iako arheološki primjeri takvih drevnih građevina postoje i danas. Naprimjer, tisućama godina ranije takav je princip korišten za izgradnju naselja Tripoljske civilizacije u međurječju Dunava i Dnjepra. Gradovi na drevnom Uralu, izgrađeni na temelju prototipa Arkaima, također su konstruirani na isti način. Primjerice, kultura koju arheolozi zovu Sintashta — „Zemlja gradova“, koju su arheolozi otkrili na teritoriju Rusije (oblast Čeljabinsk, oblast Orenburg, Baškortostan i sjeverni Kazahstan).

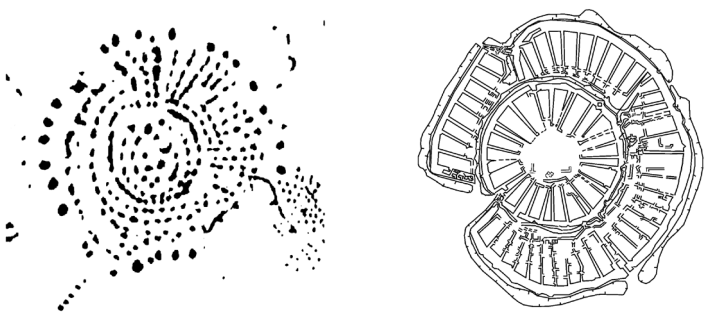

1 2

Slika 21. ***Plan drevnih gradova raspoređenih ukrug:***

1) *kopija zrakoplovne fotografije Tripoljskog naselja Petren (Moldavija);*
2) *shema rasporeda grada Arkaim (južni Ural, Rusija).*

Rigden: Točno. Ali vratimo se drevnoj oznaci čovijeka — jednakostraničnom križu s krugom u središtu. **Crte križa** uvjetno označavaju četiri Suštine čovjeka: **bočne Suštine** (vodoravne crte koje dolaze od središta), **Stražnja suština** (okomita crta koja ide od centra),

i **Prednja suština** (okomita crta koja ide od centra prema gore). Kao što sam već rekao, u asocijativnim usporedbama karakteristike ovih Suština bile su dodijeljene određenim silama u prostoru, a to su: četiri elementa, četiri sezonska vjetra, pa i četiri strane svijeta. Pri tome su tri sile obično bile međusobno usko povezane ili su imale negativne karakteristike stražnje i bočnih Suština. Četvrta je bila vodeća, vrlo posebna po svojim svojstvima, i imala je pozitivne karakteristike Prednje suštine. Sve su te sile bile također označene križem, koji je sveti simbol čovjeka, kao onaj čija struktura kombinira duh i materiju. Okomita crta križa bila je povezana sa solsticijem, kretanjem prema Duhovnom svijetu, čovjekovoj težnji da u njemu prevlada Duhovna priroda. Zato je na glavama svetih bogova u religijskim tradicijama drevnih naroda svijeta solarni disk često prikazivan kao simbol nadmoći Duhovne prirode i Znanja donesenog iz Duhovnog svijeta. Vodoravna linija koja označava bočne Suštine alegorijski je nazvana „os ekvinocija“, asocirajući kretanje Sunca (kad Sunce prijeđe preko nebeskog ekvatora kod proljetnih i jesenskih ravnodnevnica).

Anastasia: Da, to se može pratiti i sada u spomenicima antičke kulture. Na primjer, vrlo zanimljiv bas-reljef koji je sačuvan u drevnom perzijskom gradu Persepolisu (postoji i njegovo drevnije ime koje, prevedeno s perzijskog jezika, znači „Džamšidovo prijestolje“). Reljef prikazuje simbol slike zoroastrijskog novogodišnjeg praznika (Navruz), koji perzijski (iranski) i turski narodi slave u skladu sa solarnim kalendarom. Dakle, najzanimljivije je da je ovo simbol bika (Desna suština) i lava (Lijeva suština), „koji se vječno bore jedan s drugim“. U drevnim se vremenima vjerovalo da u određene dane u godini njihove moći postaju jednake.

Rigden: Tako je. Upravo je to razlog zašto su ljudi počeli kasnije povezivati ove simbole s danima solarnih ravnodnevnica u prirodi. Iako sve to ima različitu

poruku... tajna značenja znanja o četiri čovjekove Suštine također su ušla u pojmove koji su bili ekvivalent križu.

Anastasia: Većina suvremenih ljudi križ povezuje samo s jednom svjetskom religijom, odnosno kršćanstvom. Zauzvrat, svećenici ove religije čine sve što mogu kako bi spriječili ljude da saznaju nešto više o tome. Napokon, križ je vrlo drevni simbol i pojavio se puno prije pojave ove religije. Slike križeva i njihove izmjene poznate su još od razdoblja paleolita. Na primjer, simbol križa je pronađen na spomenicima još iz doba primitivnog društva. Uzmimo za primjer slike iz špilje Chauvet (Francuska), koje su stare dvadeset tisuća godina i vrlo su dobro očuvane, zahvaljujući mikroklimi špilje.

Rigden: Trebalo bi spomenuti da su te stvari otkrivene relativno nedavno. A koliko je još takvih mjesta koja su još uvijek nepoznata čovječanstvu! Međutim, takvi su predmeti vrijedni samo kad ljudi razumiju iskonsko značenje simbola, a ne samo kad se dive „nevjerojatnoj umjetnosti drevnih ljudi“ povezujući ove oznake s ljudskim pojmovima uma koje su nametnute suvremenim religijama.

Različite varijante križa simbolično su označavale dodatne informacije o njegovom glavnom tumačenju. Na primjer, ako su vrhovi križa imali tri sfere, to je označavalo trodimenzionalnost svijeta u kojem je čovjek prebivao, ili je predstavljalo brojčane karakteristike za pojave označene u obliku dodatnog znaka na križu. Ako je donji dio križa, koji odgovara Stražnjoj suštini, izdužen (takozvani dugački ili latinski križ), to je značilo usmjerenu pažnju, koncentraciju na Stražnju suštinu (kontinuirana patnja, podsjetnik na prošlost koja je opterećivala Dušu, stimulacija osjećaja krivnje i ogorčenosti). Kao što već znaš, ako je čovjek u stanju Životinjske prirode, takva aktivacija Stražnje suštine zapravo je stalna stimulacija depresije, straha i samookrivljavanja.

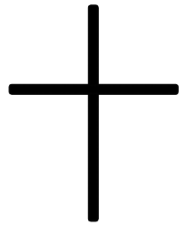

Slika 22: ***Dugački ili latinski križ.***

Anastasia: Tako se kršćanskim vjernicima nameće nošenje ovakvog oblika križa, navodno kao simbola Kristovih stradanja. Znači li to da su ljudi, umjesto Ljubavi prema Bogu, neizravno navedeni na misli o vlastitoj patnji, prošlosti i smrti? Drugim riječima, ovim simbolom se podsvjesno u ljudima aktivira negativnost, koja se odnosi na njihovu vlastitu prošlost? Dakle, ovo zapravo nije ništa drugo nego podsticanje aktivacije Stražnje suštine.

Rigden: To je upravo jedan od elemenata o kojima smo već raspravljali; dakle, manipulacija s natpisima na hramovima. A u ovom slučaju nije naglašena samo Stražnja suština. U pravilu, naličje takva križa ima sljedeći natpis latiničnim pismom: INRI (Iesus Nazarenus, Rex Iudaeorum), što znači „Isus Nazaretski, *kralj judejski*“.

Anastasia: Shvaćam, oni u podsvijest vjernika ugrađuju nadmoć određenog naroda nad njima... Zašto ovdje nema simbola Duše ili Ljubavi prema Bogu?

Rigden (uz osmijeh): Pa, kao što vidiš, u prisutnosti Znanja, čovjek počinje postavljati pitanja koja su „nezgodna“ za svećenike na vlasti. Kako mogu staviti takav simbol ako su ciljevi, u skladu s njihovim Talmudima, potpuno različiti? Oni samo u teoriji za mase govore o spasenju, a u praksi, sama vidiš što se događa.

Anastasia: Da, nažalost, u praksi, za razliku od teorije, nitko nije ukinuo ropstvo — jednostavno su ga usavršili i dobro zamaskirali kao demokratsku slobodu, stvorivši tako puku iluziju slobode i jednakosti.

Rigden: Reći ću još nešto. Kao što sam već spomenuo, latinski križ, kao simbol kršćanstva, bio je uveden u četvrtom stoljeću, kad je Isusovo Učenje pretvoreno u religiju koja je stekla nacionalni status. Usput, u genealogiji, latinski križ obično označava kraj čovjeka, datum smrti. Dakle, u kršćanstvu, osim ovog dugog četverokrakog križa namijenjenog nošenju vjernika, postoje i šesterokraki i osmokraki, tako zvani „patrijarhalni križevi“, s dva ili tri dodatna kraka, koji se u pravilu križaju ispred Prednje suštine. Nose ih nadbiskupi i kardinali. Generalni koncept ove religije tumači prisutnost gornjeg kraka kao podloge za spomenuti Isusov „naslov“ u latiničkoj kratici (INRI). A ako je na znaku također bio niži kosi krak, vjerniku je ponuđeno jednostavno objašnjenje u materijalnom kontekstu religioznog tumačenja: to je navodno prečka za noge Krista.

Slika 23: ***Patrijarhalni križevi****:*

1) *patrijarhalni križ — šesterokraki križ s dva vodoravna kraka;*
2) *pravoslavni križ — osmerokraki kršćanski križ s gornjom prečkom i donjom kosom prečkom (odricanje od ljudske prošlosti);*
3) *papinski križ — tri vodoravna kraka simboliziraju materijalnu moć u trodimenzionalnom svijetu. U svim slučajevima gornji krak, križajući Prednju suštinu, čini jednakostraničan križ; to jest, iznad duge vodoravne crte nalazi se jednakostranični križ — simbol čovjeka (ljudske moći).*

Razmotrimo sada prikrivanje tumačenja simbolike križa od masa, koje je postojalo mnogo prije pojave kršćanske religije. Na primjer, u starom Egiptu takvi su križevi trenutno poznati kao popularni križ tau i križ ankh. U tajnom znanju, upotrebom modernog jezika, tau križ je značio ljudski život u materijalnom svijetu, manifestacija osjećaja i misli iniciranih stražnjom i bočnim Suštinama. Križ ankh je kombinirao dva različita elementa: dominantni krug i križ tau koji visi s njega. Križ ankh simbolizirao je savršenog čovjeka; s prevladavajućom Duhovnom prirodom, prevagom Prednje suštine nad ostale tri i dominacijom duhovnog nad materijalnim. To je razlog zašto je križ ankh dan u ruke vrhovnih drevnih egipatskih bogova kao duhovni simbol, znak besmrtnosti, vječnog života. Križ ankh također je poznat kao „ključ života“, „ključ energije“, „ključ za preporod“, duhovnu preobrazbu. Takva su značenja bila povezana sa simbolikom određenog stupnja duhovnih praksi kada je čovjek otkrivao samog sebe, kvalitativno se preobražavao iz čovjeka u potpuno različito Duhovno Biće. Štoviše, znanje o ovom križu i njegovoj simbolici postojala su ne samo u drevnom Egiptu (Afrika), već također i u drevnoj Europi, Aziji i Americi.

1 2

Slika 24: ***Križ tau i križ ankh:***
1) primjeri slike križa tau;
2) primjeri slike križa ankh.

Dakle, kad je na križ tau postavljen jednakostranični križ, to je značilo moć čovjeka nad Suštinama u trodimenzionalnom svijetu, dok su ljudske kvalitete

(Životinjska priroda) dominirale u njemu. U davnim vremenima takav se simbol obično koristio u magiji, vračanju, proricanju sudbine, iscjeljivanju i tako dalje. Ako je jednakostranični križ zatvoren unutar kruga i postavljen iznad tau križa, to je značilo smrt čovjeka kojim je za vrijeme njegova života dominiralo materijalno (dominirala je Životinjska priroda); jednostavno rečeno, ovaj simbol značio je „reinkarnaciju“. Ali i druga su značenja postojala...

Anastasia: Znači da je patrijarhalni križ u stvari jednakostranični križ iznad križa tau, simbol moći nad materijalnim svijetom pomoću magije. Ovo je također prekrižena Prednja suština; što znači odbacivanje duhovnog u korist materijalnog.

Rigden: Točno tako. A krak u donjem dijelu križa znači odbijanje ljudske prošlosti i predavanje sebe na služenje. Ali ostalo je pitanje: „Služenje kome?“ Odgovor na to treba potražiti u značenju dominirajućeg znaka u ovom simbolu. Što se tiče dugog križa, s tri kraka kao stepenicama koje vode prema gore, kojeg danas zovemo „papinskim križem“, znak je koji je još od davnina korišten za označavanje onoga koji je tražio vlast nad trodimenzionalnim svijetom, pri čemu je bila uključena simbolika pojedinog čovjeka. Međutim, takvi „delikatni“ detalji se vjernicima nikada ne otkrivaju. To se događa dijelom zato što ih hijerarhijska vrhuška prikriva, ali i dijelom zato što obični religijski svećenici, koji se drže tradicionalnog tumačenja ove religije, nisu ni svjesni tih podataka. I ono potonje je izumljeno tijekom stvaranja glavnog koncepta dane religije, da bi se nekako masama objasnio ovaj drevni simbol.

Možda bih mogao dati jednostavan primjer za bolje razumijevanje. Ako pitamo vjernika koji križ nosi na površini svoje kože, što osjeti kad se sjeti toga, kad vidi njegov odraz u zrcalu ili ga dodirne? Tada bismo mogli čuti odgovor sasvim uobičajen kod takvih slučajeva.

Čovjek će reći da se u tom trenutku prisjeća patnje Isusa Krista tijekom raspeća te da osjeća krivnju i vlastitu grešnost. Takav odgovor je tipičan za gotovo sve vjernike ove religije. Imajte na umu da se u ovom trenutku ne sjećaju Kristova učenja, njegovih propovijedi i uputa, ne razmišljaju o spasenje svoje Duše, o Ljubavi prema Bogu, nego umjesto toga osjećaju krivnju i patnju te doživljavaju strah. Zašto? Jer Stražnja i Desna suština postaju aktivne u njihovim energijskim strukturama. Ovo je dobar primjer kako rade znakovi i simboli (utjecaj na podsvjesnoj razini) i kako ih svećenici koriste u svojim sustavima za kontrolu masa. Nije čudo što skrivaju iskonsko znanje od ljudi, jer kada bi ono ljudima bilo poznato, počeli bi postavljati „neugodna“ pitanja vjerskim vođama. Na primjer, zašto oni (vjernici) nose simbol koji u njima budi osjećaj krivnje, vodi ih u depresiju na podsvjesnoj razini, potiče patnju i negativna sjećanja o njihovoj prošlosti, dok religijski dužnosnici nose simbol moći nad materijalnim svijetom? Uostalom, po definiciji, i jedni i drugi bi u svojoj vjeri trebali težiti Ljubavi prema Bogu, spasenju Duše i Duhovnom svijetu.

Anastasia: Da, kad počnemo shvaćati vrste znakova i simbola koji nas okružuju sa svih strana, postaje jasno zašto materijalni Um dominira društvom, čak i na mjestima gdje ljudi pokušavaju pronaći duhovni odušak za sebe.

Rigden: To sam već rekao više puta i želim sada ponoviti: promjena stanja je u rukama samih ljudi; sve ovisi o dominantnom izboru svakog čovjeka. No vratimo se temi znakova četiriju Suština. Ako je jednakostranični križ simbol običnog čovjeka, **dijagonalni križ (okrenuti križ) i njegove varijacije (često s krugom u središtu**) se odnose na **Osobnost koja se kreće po putu Znanja** i koja je svjesna svete informacije o čovjeku te meditativne prakse povezane s četiri Suštine. Istaknuo bih sljedeće. Čovjek, imajući Znanje kako će ga koristiti (s kojom dominantom u svijesti)- njegov je osobni izbor.

Slika 25. ***Jednakostranični dijagonalni križ s krugom usredištu je simbol Znanja o četirima Suštinama čovjeka i Duši.***
Dijagonalni križ je simbol napretka u spoznaji i spoznajne podjele prostora na polja (zone) utjecaja Suština; krug je oznaka Duše. Interpretacija uzorka simbola prikazana je u tipu „pečata“.

Ali, najčešće je u svetim tekstovima simbol dijagonalni križ (ili njegove varijacije) usmjeren na znanje o energijskoj strukturi čovjeka, njegovim Suštinama i međusobno povezivanje s dimenzijama. Dimenzije su bile uvjetno predstavljene kao stepenice krnje piramide ili kao stubište, kao dijelovi uzoraka (pupoljci lotosa ili njegove latice, obrisi planina, cik-cak linije), krugovi unutar kruga, male crte, zrna i točke. U pravilu su bili brojevi 3, 4, 5, 6 i 7. Brojka od 3 identična elementa simbola obično označava trodimenzionalni prostor. Broj 4 — tri dimenzije plus četvrta — vrijeme, a mogao bi poslužiti i kao simbol četiriju Suština. 5 predstavlja peterodimenzionalni prostor, iako općenito, ova brojka je bila povezana s peterokrakom zvijezdom, kao jednim od simbola ženskog principa, znak otjelotvorene sile Allata u petoj dimenziji. 6 je predstavljalo šestu dimenziju, koja je za čovjeka najviša moguća ako njime dominira materijalno, iz koje može utjecati na materijalni svijet u izmijenjenom stanju svijesti. Prisutnost sedam identičnih elemenata u uzorku značio

je sedmu dimenziju, što je ukazivalo na savršenog čovjeka i strukturu svijeta do 7. dimenzije ili koncept „raja“, „Nirvane“ i „oslobađanja Duše“. Ponekad su 8, 9, 12, 13 i 33 ili 72 uvjetne oznake prikazane kao simboličke naznake sedme dimenzije, koja ukazuje na znanje o Svemiru. Takve svete informacije često su zabilježene u obrascima ritualnih predmeta, odjeće ili sakralnih građevina.

Varijacije *dijagonalnog križa* bile su prilično raznolike: dijagonalni križ u obliku četiri povezana trokuta s krugom u središtu, *krugovi centri trokutastih prostora*, djetelinski križevi (uski u sredini i šireći do rubova), zmije isprepletene u oblik križa i tako dalje.

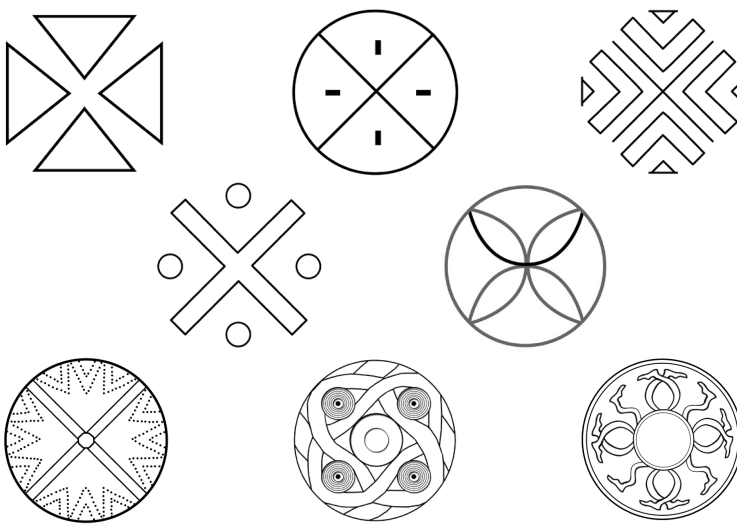

Slika 26. ***Varijacije dijagonalnog križa s oznakama prostora četiriju Suština.***

Ako je trebalo naznačiti ili naglasiti aktivaciju, dominaciju ili blokiranje jedne od Suština ili određenog rada s tim Suštinama, onda je to označeno dodatnim znakom u odgovarajućem području dijagonalnog križa.

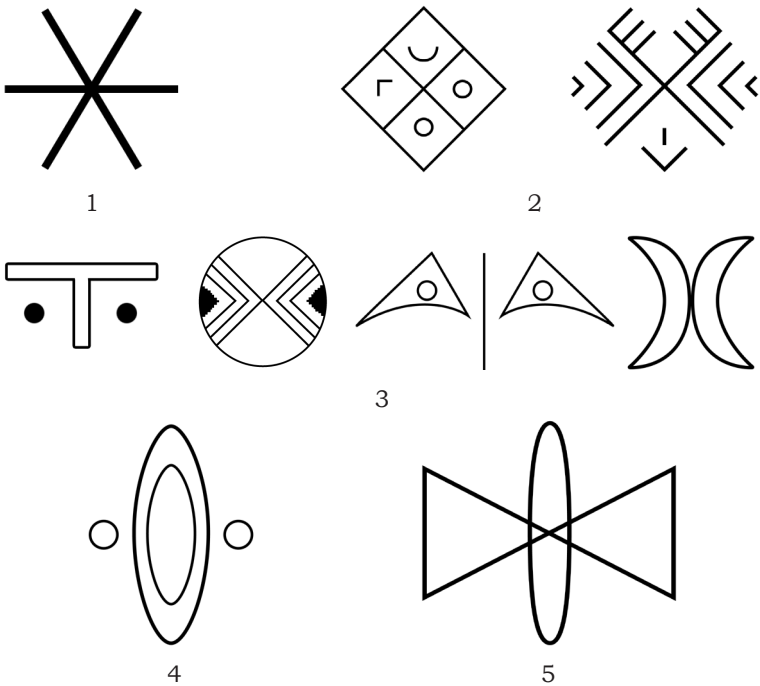

Slika 27. ***Simbolička oznaka naglaska rada s četiri Suštine:***

1) *koristi se kao upućivanje na simbol šest dimenzija; navođenje duhovnih znanja ili praksi; blokiranje ili aktiviranje rada bočnih Suština čovjeka, ovisno o dodatnim oznakama;*
2) *primjeri uvjetnih oznaka sa znakovima rada na meditaciji s raznim Suštinama;*
3) *svaki od simbola označava naglasak ili dominaciju nad bočnim Suštinama u čovjeku;*
4) *simbol u svom obliku odražava aktivaciju bočnih Suština, koja se očituje kao pritisak izvana prema unutra i odražava se na čovjekovo stanje kao opterećujući, negativni i stiskajući osjećaj (simbol označava stvarnu deformaciju osobnog prostora koja se odvija tijekom ovog procesa);*
5) *simbol ima isto značenje kao i prethodni, ali drugačiji shematski prikaz.*

Anastasia: Možda je vrijedno naglasiti da je riječ o sakralnim ili magijskim simbolima, koji označavaju sveto znanje ovog ili onog naroda o kojem govorimo... Općenito, može se reći da su glavni simboli četiriju Suština trokuti i hemisfere koje se međusobno dodiruju, ali praktički se ne presijecaju.

Rigden: Upravo tako. Pritom, ne samo trokuti ili samo hemisfere. U pravilu su to jednakostranični trokuti, čije tri strane pokazuju na trodimenzionalnost prostora iz kojeg počinje Promatrač (Osobnost) i njegovo putovanje kroz duhovni razvoj. Dva trokuta koja leže vodoravno, s vrhovima koji se međusobno dodiruju, simboliziraju Desnu i Lijevu suštinu.

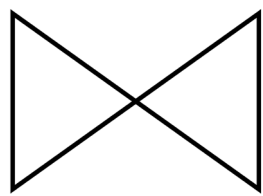

Slika 28. ***Simbol Desne i Lijeve suštine čovjeka.***

Ovo je vrsta znaka beskonačnosti, stalni povratak na ista načela iz svijeta materije, takozvana „varijabla stabilnosti“. Ovo je stabilna dominacija bilo Desne ili Lijeve suštine (tok jednake sile iz jednog područja od „hvatanja“ ili, bolje rečeno, „lova“ na čovjekovu pažnju, u drugo), ako su, naravno, ta dva horizontalna trokuta razmatrana u kontekstu života čovjeka koji ne kontrolira svoje misli. Ali to je tipično upravo za uobičajeni rad bočnih Suština kad Osobnost izabire misli i emocije iz Životinjske prirode. Ali, ako čovjek dosegne visine u vlastitom duhovnom razvoju, tada bočne Suštine mijenjaju svoj uobičajeni obrazac. One postaju pomagači, ona sila koja svojom vezom s drugim dimenzijama pomaže spoznati nevidljivu raznolikost (uvjetnu „beskonačnost“) ovoga svijeta.

A trokuti koji su okrenuti prema dolje i gore su poseban slučaj koji treba razmotriti detaljnije. Dva okomito postavljena trokuta kojima se međusobno dodiruju vrhovi simboliziraju Prednju i Stražnju suštinu.

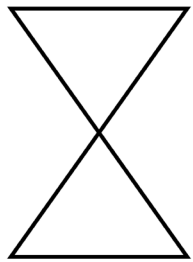

Slika 29. ***Simbol Prednje suštine čovjeka jest trokut okrenut prema dolje. Simbol Stražnje suštine čovjeka je trokut okrenut prema gore.***

U kontekstu izvornog Znanja o četiri Suštine čovjeka, trokut okrenut prema gore bio je simbol Stražnje suštine, prošlosti i vidljivog, manifestiranog, materijalnog svijeta. Nije slučajno što su ljudi kasnije trokut takva oblika pripisivali muškom principu. Njegovo značenje je daleko od veličine ili sličnosti s planinom koja se uzdiže prema nebu ili od tri principa stvaranja Univerzuma (simbol Boga). Planina je zasebna slika i simbol koji je uglavnom povezan s pojmom druge dimenzije. Simbol Boga u obliku trokuta okrenutog prema gore označavao je tri principa izgradnje Svemira: Bog (ideja), Lotos (plan) i Allat (provedba ideje i plana).

Jednakostranični trokut okrenut prema gore, prema iskonskom Znanju **o čovjeku** označava dva trenutka. Prvo, početno stanje čovjeka: kao Promatrač u trodimenzionalnom svijetu prije njegova neovisnog duhovnog razvoja; kao objekt stvoren na „sliku i priliku“ Boga (Duša je u početku zatvorena u čovjeka s tri postavljena uvjeta njegova duhovnog razvoja:

duhovna ideja, plan i provedba ideje). Drugo, ako već pričamo o procesu duhovnog razvoja čovjeka (čiji se naglasak premješta na Prednju suštinu, to jest gornji trokut okrenut prema dolje) ili, naprotiv, ako govorimo o čovjeku koji je zatrpan materijom i u kome Životinjska priroda prevladava, tada je značenje donjeg trokuta bilo prilično drugačije. U ovom slučaju, trokut okrenut prema gore simbolizira ne samo Stražnju suštinu, već i agresiju materijalnog svijeta (zbog toga je u nekim slučajevima bio povezan s elementom vatre), kretanje materije iz širenja u stezanje (izvana prema unutra), sužavanje na volju Životinjskog uma i njegovu moć preko piramidalne hijerarhije materije. Drugim riječima, trokut okrenut prema gore znači ono na čemu se temelji „zemaljsko“, materijalno i privremeno, ono što teži vlasti.

U iskonskom Znanju **jednakostranični trokut okrenut prema dolje** označava ne samo Prednju suštinu, uz pomoć koje čovjek raste i razvija se duhovno. Od davnina je ovaj simbol značio **stvaralačku silu Allata**; to jest kretanje duhovnog, od početne točke provođenja, od manifestacije Stvoriteljeva plana da neprestano stvara i širi savršenstvo sadržano u ovom planu. Nije slučajnost da je u drevna vremena trokut okrenut prema dolje bio je povezivan sa simbolima ženskog principa, s vrhovnom boginjom koja je, u vjerovanjima različitih naroda, utjelovila stvarajuće funkcije Velike Majke kao pramajke cijelog svijeta, povezanost s *vodenim okruženjem* (što je bilo povezano s Duhovnim svijetom). Prema svetom iskonskom Znanju o čovjeku, kada Osobnost odabere Duhovnu prirodu, manifestacija stvarajuće sile Allata događa se u obliku duhovnog buđenja, proširenog stanja svijesti i očitovanja duhovne Ljubavi. Zato tijekom duhovnih praksi čovjek doživljava osjećaj razumijevanja svega, sveznanja, sveobuhvatnu Ljubav prema cijelom svijetu. Upravo je to djelo njegove Prednje suštine i manifestacija sile Allata, koja obnavlja i očituje vezu Osobnosti s Dušom. Odjeci ovog Znanja

pronađeni su u svetim traktatima o svijetu i čovjeku, u mitološkim pričama, slikama i obredima mnogih naroda svijeta.

Anastasia: Usput, na primjer u Tripoljskoj civilizaciji bili su to simboli dvaju okomito postavljenih trokuta koji se međusobno dodiruju vrhovima, koji su često bili prikazivani na obrednom posuđu, čak i s oznakom smjera kretanja energije tijekom duhovnih praksi.

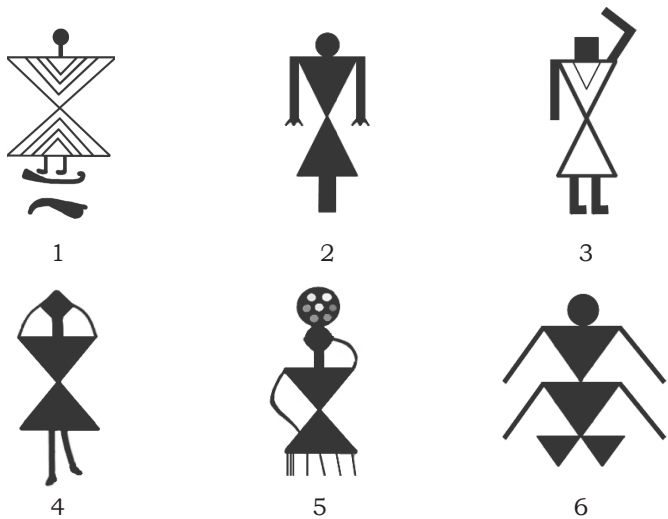

Slika 30. ***Drevne oznake znanja o čovjeku i procesima njegova duhovnog razvoja.***
Crteži na ritualnoj keramici Tripoljske civilizacije (VI.- III. tisućljeće prije Krista):

1) *opće znanje o čovjekovoj strukturi (tri dimenzije u donjem trokutu, tri dimenzije u gornjem trokutu, simbol kruga);*
2) *oznaka običnog čovjeka;*
3) *oznaka dobrog čovjeka koji započinje svoje duhovno putovanje (glava u obliku kvadrata, podignuta ruka, a naglasak na gornji trokut je usmjeren na Prednju suštinu);*
4) *lik u pokretu s podignutim rukama jedan je od svetih oznaka duhovne prakse tijekom rada s Desnom i Lijevom suštinom;*

5) oznaka duhovne prakse, postizanje najvišeg duhovnog stanja i povezanost sa sedmom dimenzijom (na glavi je krug sa sedam zatvorenih krugova, pri čemu gornji krugovi tvore trokut vrhom prema dolje; kao i petlje energije — naznačeno smjerom držanja za ruke);

6) oznaka čovjeka koji ide duhovnim putem: pokazalo se da Prednja suština dominira nad bočnim Suštinama i vodi čovjeka u drugi, viši svijet silom Allata (čovjek se udvostručuje i manifestira u dimenzijama višim od treće).

Rigden: Da, ovi su simboli svuda prisutni, samo što ih većina ljudi ne primjećuje, ne zanimaju ih, ne razumiju zbog nedostatka iskonskog Znanja. Naprimjer, u drevnoj Indiji koristio se trokut okrenut prema dolje kao simbol božice Shakti (asocijativna slika očitovanja sile Allata), koju sam već spominjao. A za boga Šivu (jedno od tri božanstva u indijskoj mitologiji, koje je utjelovilo i razorne sile), bio je trokut okrenut prema gore. Evo još jednog primjera. Kada su Grci posjetili trokutasto ušće Nila, velike rijeke drevnog Egipta, počeli su ga zvati „deltom“. Za stare Egipćane ovo ušće, koje je davalo pristup moru (baš kao i rijeka koja održava život), bilo je usporedivo sa svetim lotosom, s trokutom okrenutim prema dolje, koji je utjelovio ženski princip. A osnova delte, s više kanala koji vode do mora (vodeni okoliš), bio je povezivan s duhovnim putovima koji su, prema svetim tumačenjima starih Egipćana, bili su povezani s drugim, Duhovnim svijetom. Mnoge su drevne egipatske božice, obdarene funkcijama Allata, bile ljubavnice *vodenog okruženja* ili su bile povezane s njim i s lotosom. Zato je i među Grcima delta postala simbol ženskog načela, „vrata života“, unatoč činjenici da sama riječ potječe iz četvrtog slova grčkog alfabeta, čiji je oblik trokut okrenut prema gore. Sve u svemu, vrijedno je barem pobliže pogledati poznatu povijest različitih kultura, čime se može pronaći puno zanimljivih podataka. Ne spominjem davno zaboravljene kulture kojih se današnji ljudi niti ne sjećaju, ali ni arheološka otkrića koja će uzdrmati svijet svojim jedinstvenim

artefaktima u budućnosti i duhovnim znanjem, pod uvjetom da, naravno, to čovječanstvo pred sobom uopće ima budućnost.

Još nekoliko riječi o varijaciji simbolike preklapanja trokuta okrenutog prema dolje i trokuta koji su okrenuti jedan prema drugom, a koji su rasprostranjeni među mističnim, okultnim i vjerskim pokretima od davnina. Prema iskonskom Znanju, ako je glavni (gornji) trokut u ovom simbolu okrenut prema dolje, prikazan je bijelom bojom (božansko žensko načelo, sile Duhovnog svijeta), a ispod njega (možete vidjeti njegove rubove) postoji trokut okrenut prema gore u crnoj boji (muško načelo, sile materije), onda ovo znači ***nadmoć duhovnog svijeta i stvarajuće sile Allata nad materijalnim svijetom*** u šestodimenzionalnom prostoru.

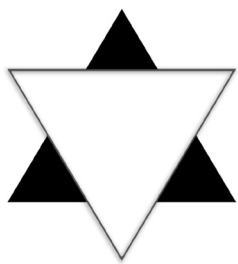

Slika 31. ***Drevni simbol nadmoći Duhovnog svijeta nad materijalnim svijetom.***

Ako se trokut okrenut prema gore preklapa s trokutom okrenutim prema dolje, to znači dominaciju Životinjskog uma, materijalnog svijeta nad duhovnim, magijski utjecaj na materiju iz šeste dimenzije s dominacijom Životinjske prirode, čovjekovo korištenje sile Allata, ne za duhovno oslobođenje, već za stjecanje moći u materijalnom svijetu. Znak poput toga, da tako kažem, suprotnog značenja, u pravilu je postavljen od ljudi koji traže tajnu vlast nad trodimenzionalnim svijetom te služenje Volji i ciljevima Životinjskog uma. Ako je znak

prikazan jednostavno, bez navođenja dominirajućeg trokuta, nazvan je i „obrnutim znakom“, jer su trokuti Prednje i Stražnje suštine bili izmijenjeni u njemu, a bočne su Suštine bile dominantne (s naznakom da su trokuti smješteni okomito). To je također značilo prelazak s *romba* (jedan od simbola duhovne preobrazbe čovjeka). U stara vremena ovaj se simbol koristio uglavnom u crnoj magiji.

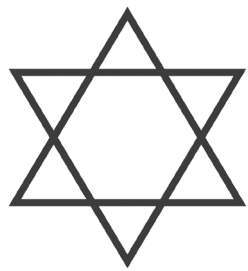

Slika 32. ***Obrnuti znak.***

Anastasia: Uzgred, ovaj je simbol sada široko rasprostranjen po cijelom svijetu pod nazivom „Davidova Zvijezda“, naravno, s vjerojatnom interpretacijom za široke mase „savršenog spoja duha i materije“, s dominantnim trokutom okrenutim prema gore. Onda se ljudi pitaju zašto žive u takvu „nesretnom svijetu“, gdje ima puno bijesa i agresije.

Rigden: Pa tko je kriv što ljude ne zanima više od onoga što im nameće materijalni Um? U drevna vremena na Istoku ovaj je znak bio poznat kao „vladar Djinna“, magični simbol čovjeka koji vlada nad materijom uz pomoć sila namijenjenih duhovnom razvoju. Ako bi jedan ili više trokuta okrenutih prema dolje bio postavljen unutar velikog trokuta okrenutog prema gore, to bi značilo da čovjek koristi svoje jedinstvene duhovne sile za druge svrhe, odnosno za stjecanje određene moći u materijalnom svijetu. Naprimjer, ako su tri trokuta okrenuta prema dolje bila smještena

unutar trokuta koji je okrenut prema gore, tada bi to značilo korištenje sile Allata od strane materijalnog Uma za vlastite svrhe, u pravilu za postizanje privremene moći u trodimenzionalnom svijetu. Usput, tri trokuta okrenuta prema dolje simbolizirala su božanske principe: ideja, plan, realizacija (provedba tog plana). Na drevnim slikama mogu se vidjeti tri trokuta okrenuta prema dolje koja nisu ničim ograničena. Na njihovu vrhu postavljen je četvrti veliki trokut okrenut prema dolje, što predstavlja čovjekovo kretanje prema duhovnom oslobođenju. Ukratko, čovjek ispravno koristi vlastite životne sile.

Anastasia: Molim vas, recite čitateljima više o hemisferama. Također su prilično uobičajene u uzorcima sakralnih obrednih predmeta i na drevnim artefaktima, kao uvjetno označavanje četiriju Suština.

Rigden: Da, za označavanje četiriju Suština također su se koristili simboli polukruga, polumjeseca i luka, kao određeni dijelove cjeline. Nadalje, bočni lukovi, koji su bili smješteni okomito, bili su simboli bočnih Suština.Luk koji je nalikovao na okrenuti polumjesec ili posudu postavljenu naopako simbolizirao je Stražnju suštinu i zato je u svetoj simbolici naroda bio povezivan s prošlošću koja je lišena života, a također je značio „mrtvo“ učenje, orijentirano na materijalno. Međutim, znak luka ili polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore je izvorno korišten za označavanje Prednje suštine, kao simbola manifestacije sila Duhovnog svijeta — Allata. To je, strogo govoreći, potaknulo pojavu oznaka drugih Suština upravo u obliku karakterističnih lukova i polutki. Zahvaljujući takvu prikazu Prednje suštine i znaka Allata, neki su narodi stekli asocijativni simbol posude kao duhovni spremnik koji je spreman da se napuni stvarajućom silom Allata (ili, po vjerovanju drevnih ljudi, kristalno čistom vodom, koja je predstavljala ujedinjavanje s Duhovnim svijetom).

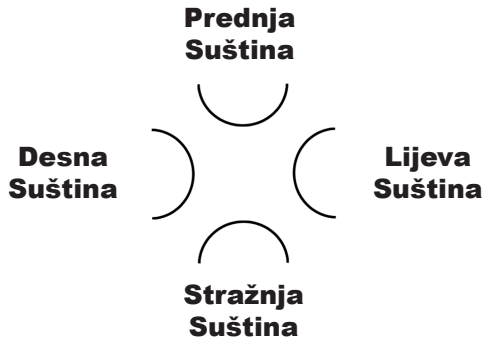

Slika 33. ***Shematska oznaka***
Suština čovjeka u obliku lukova.

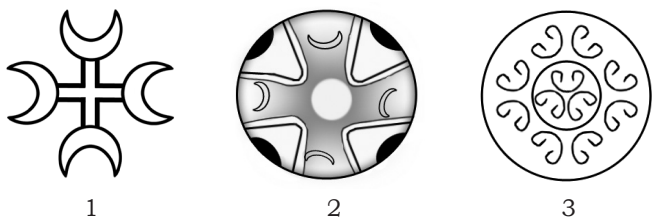

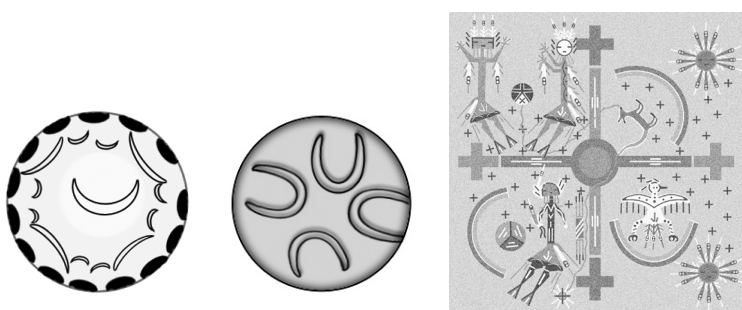

Slika 34. ***Simbolički prikaz čovjekovih Suština***
u obliku lukova i polumjeseca sa znakom Allata:

1) Mjesečev križ (poznat i kao križ Croissante) bio je uobičajeni sveti simbol drevnih naroda u sjevernoj Europi;
2) uzorak obrednog posuđa Tripoljske civilizacije s križem i polumjesecima na krajevima (4.-3. tisućljeće prije Krista);

3) *simboli lukova na artefaktu pretkršćanskog razdoblja povijesti Vjatičija — starih ruskih istočnoslavenskih plemena koja su živjela u slivu rijeke Oke;*
4) *obredni tanjur civilizacije Tripolja sa znakom Allata u središtu;*
5) *znakovi na keramici Tripoljske civilizacije iz arheoloških nalazišta u blizini sela Bernašovka (regija Vinnitsa, Ukrajina);*
6) *sveta slika napravljena od indijanskog obojenog pijeska Navajo Indijanaca (američki jugozapad, Sjeverna Amerika).*

Anastasia: Spomenuli ste romb kao jedan od simbola čovjekove duhovne transformacije. Molim vas, recite, barem općenito, nešto o simbolima kvadratnih oblika: o rombu i o samom kvadratu. Danas ljude često zbunjuje značenje ovih simbola, jer se oni oslanjaju na moderna tumačenja drevnog znanja, koje je već uvelike iskrivljeno i protumačeno na razini materijalističkog svjetonazora.

Rigden: Kvadrat u simbolici iskonskog Znanja je uvjetna *baza* piramidalne strukture čovjeka, koja povezuje sve njegove glavne Suštine. Slijedom toga, različiti su narodi povezivali kvadrat sa simbolom Zemlje, svega zemaljskog, sa sjedinjenjem četiriju elemenata, strana svijeta, s muškim principom (za razliku od kruga, koji je služio kao simbol ženskog principa i Neba).

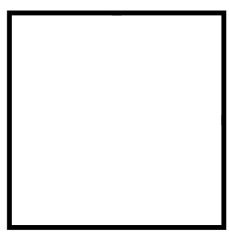

Slika 35. ***Kvadrat, simbol zemaljskog.***

To se znanje odrazilo na strukturu mnogih vjerskih građevina naroda diljem svijeta. Naprimjer, zigurati, piramide, hramovi, pagode, crkve i druge sakralne građevine izgrađene su na kvadratnom temelju. Pri tome je, u pravilu, arhitektura same građevine, na ovaj ili onaj način, odražavala znanje o transformaciji kvadrata u **krug** ili **romb**, što je bio shematski prikaz **kocke** postavljene na jedan od njezinih kutova. Odnosno, ti su simboli zabilježili znanje o energijskoj transformaciji čovjekove strukture za vrijeme njegova duhovnog oslobođenja, tranziciju Duhovne Osobnosti iz materijalnog svijeta u duhovni.

Često je prikazivan i **romb** u obliku ovalnog „sjemena“ s blago zašiljenim vrhovima i dnom, a bio je povezivan sa simbolom ženskog principa, životne energije i plodnosti boginja, koje su u pravilu bile obdarene funkcijama Velike Majke. To je označeno znakovima spajanja dviju sile koje su oblikovale novi oblik u prostoru. Romb nacrtan u kvadrat ili *romb* koji nadilazi granice kvadrata, tvoreći osam kutova, osmokraku zvijezdu — sve su to simboli iskonskog Znanja o duhovnom oslobođenju čovjeka. Ti su simboli ljudima bili poznati već u doba paleolitika.

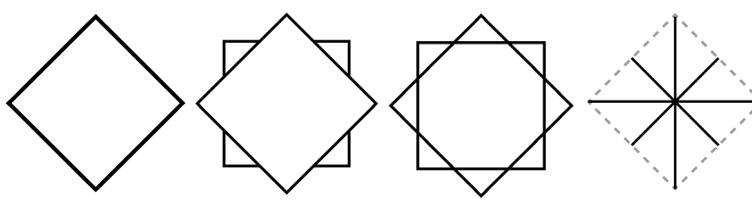

Slika 36. ***Varijacije prikaza romba kao simbola preobrazbe i duhovnog oslobođenja čovjeka.***

Sve su se te slike i simboli temeljili na poznavanju duhovnih praksi, posebnosti buđenja duhovnih sila u čovjeku, manifestacije trenutka spajanja Osobnosti s vlastitom Dušom. Usput, proces dostizanja takve duhovne fuzije, prosvjetljenja, uočavanja Istine u

davnim vremenima je označavano simbolom koji je izgledao poput „bube“.

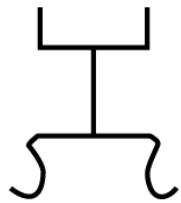

Slika 37. ***Simbol duhovnog oslobođenja, prosvjetljenja, spoznavanja Istine.***

Značajno je da je izvorno postavljen na poveznicu s Osobnosti koja je sazrela duhovno, bez obzira je li bila u pitanju žena ili muškarac. Često su „ruke“ na ovom znaku prikazane simbolom Allata, a „noge“ su bile u obliku dvije spirale uvijene u različitim pravcima.

Spirale, u svetom znanju o čovjeku, u pravilu su uvjetne oznake oba smjera kretanja energije u procesu duhovne prakse ili sila Allata, ako je to povezano s informacijom o podrijetlu svijeta. Spirala uvijena u smjeru kazaljke na satu značila je pozitivno, stvarajuće duhovne sile, dok se spirala suprotna smjeru kazaljke na satu odnosila na negativno, razorne sile Životinjskog uma koje su se suprotstavljale sili Allata. U označavanju duhovnih praksi simboli spirale korišteni su u značenju energija ili njihove fuzije. Također, spirala od tri i pol okreta pretvara energiju koja se na Istoku, kao što sam već spomenuo, naziva „spavajućom Kundalini zmijom“, a simbolizira skriveni (uspavani) energijski potencijal čovjeka.

Slika 38. ***Primjeri za dvije različito orijentirane spirale u simbolizmu drevnih naroda.***

Kasnije, umjesto gore spomenutog znaka koji izgleda kao „buba“, ženske boginje su se počele prikazivati kao proces postizanja spiritualnog spajanja s Dušom i oslobađanjem čovjeka od materijalnog svijeta. Tako su ljudi zabilježili jedno od originalnih dodatnih objašnjenja da čovjek može postići takvo stanje samo uz sudjelovanje stvaralačkih sila Allata (božanstveni ženski princip). Također, naznake sličnog značenja korištene su u obliku dvije međusobno spiralno isprepletene zmije. Ako je takav simbol prikazivan zajedno sa slikom čovjeka koji se bavi duhovnom praksom, tada je to obično bilo naznačeno repovima zmija koji su izlazili iz prve čakre čovjeka („Muladhara“); tijela su bila isprepletena u tri i pol okreta, a glave su im bile blizu sedme čakre („lotos s tisuću latica“). Dakle, put kretanja ove energije u energijskom „tijelu“ čovjeka naznačen je uvjetno. Istočnjački traktati koji govore o duhovnim praksama još uvijek se odnose na buđenje „zmije Kundalini“ kao postignuće duhovnog stanja prosvjetljenja, bijeg u Nirvanu. Usput, zahvaljujući takvu asocijativnom simbolu, prethodno povezanom s duhovnim znanjem, neki narodi još uvijek poštuju obične zmije, pronađene na njihovim lokalitetima, kao svete gmazove.

Anastasia: Da, zahvaljujući otkrivenim drevnim artefaktima u različitim kutovima planeta već je puno dokaza koji svjedoče o posebnom stavu ljudi prema znakovima koji izgledaju kao „bube“ i prema slikama boginja koje su im slične. Međutim, danas se događaju čudne stvari u znanosti: duhovni aspekt ovih artefakata gotovo nikada nije razmatran i većina objašnjenja se odnosi na materijalno razumijevanje; kao da je namjerno omalovažavano duhovno značenje i uloga ovih simbola u kulturama različitih naroda. Na primjer, znanstvenici su često suočeni s drevnim artefaktima u obliku boginja s linijama uvijenim u spirale ili raširenim u polukrug umjesto nogu (ili male zmije uvijene u spiralu). Ali, oni praktički sve to pripisuju

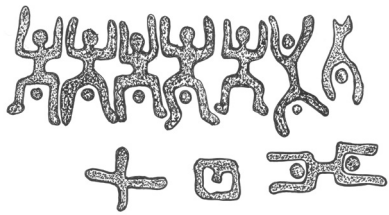

1-a

1-b

1-c

1-d

2-a

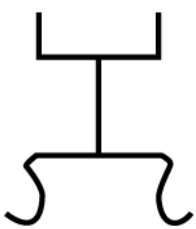

2-b

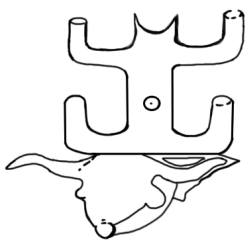

2-c

3

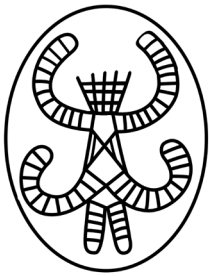

4

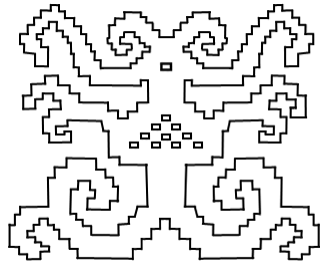

5

6

7

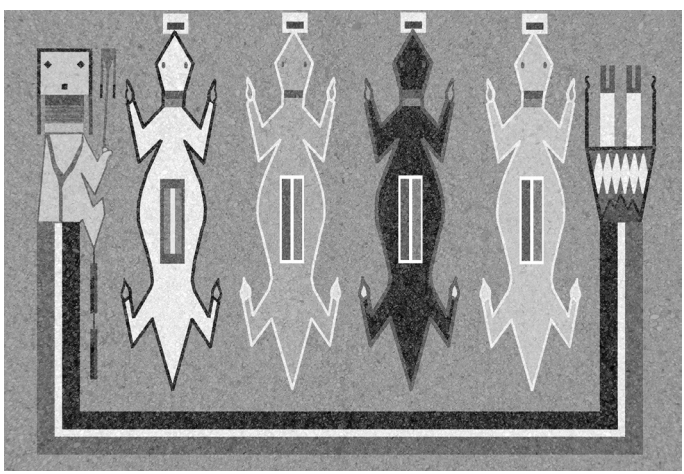

8

9

10

11

Slika 39. ***Simbol čovjekova duhovnog oslobođenja u oznakama drevnih naroda:***

1) petroglifi drevnih ljudi:

a) kamene rezbarije otkrivene u dolini Camonica (oko 6. tisućljeća prije Krista), Val Camonica, podnožje središnjih Alpa, sjeverna Italija);

b) *rezbarije na stijeni pronađenoj na obali Bijelog mora (oko 3. tisućljeće prije Krista); Republika Karelija, sjeverozapadna Rusija), mnogi su lokalni petroglifi vidljivi samo pri izlasku i pri zalasku sunca (doba jutarnjih i večernjih duhovnih praksi);*
c) *petroglifi pronađeni u dolini El Abra (12. tisućljeće prije Krista); Kolumbija, Južna Amerika);*
d) *petroglifi pronađeni u sjeverozapadnom dijelu Brazila (10.-7. tisućljeće prije Krista); Južna Amerika);*

2) *simboli drevne arheološke kulture Çatal Höyük (Çatal Hüyük) (7. tisućljeće prije Krista; Anatolija, Mala Azija):*
   a) *slika „Boginje“s oznakom energijskog središta — Duše;*
   b) *znak grafičkih simbola ove kulture;*
   c) *slika „Boginje žabe“ (simbol preporoda), pod kojom je postavljena bikova glava s raširenim rogovima (kraj 7. tisućljeća prije Krista; artefakt hrama kulture Çatal Höyük);*
3) *drevni znak indijske kulture;*
4) *shematski prikaz Majke Boginje drevnih Slavena, kao i Tripoljske kulture (4.-3. tisućljeće prije Krista; Ukrajina);*
5) *ruski vez „Slika žene u porodu“;*
6) *ulomak starogrčke vaze (kadmijska amfora, oko 680. godine prije Krista) prikazuje Artemidu kao Poncija Terona (gospodarica životinja; obrnute svastike i nahuškani psi predstavljaju agresivni svijet, dok je i sama Artemida predstavljena kao duhovna manifestacija u ovom svijetu; slika ribe na Artemidinoj odjeći simbol je uranjanja u izmijenjeno stanje svijesti; šest traka na odjeći simbolizira šest dimenzija, Artemidina glava lagano dodiruje tijelo — ovo je simbol sedme dimenzije; ptice ukazuju na duhovni, viši svijet; dvije zmije sa strane simboliziraju postizanje stanja najvišeg duhovnog prosvjetljenja, oslobođenja;*
7) *zlatna ploča s prikazom skitske božice (4. st. prije Krista; tumulus Velika Bliznitsa, Tamanski poluotok, Krasnodar regija, Rusija, muzej „Ermitaž“, Sankt Peterburg, Rusija);*
8) *sakralna slika pijeska u boji Navaho Indijanaca (Sjeverna Amerika);*
9) *slika skitske božice ispod srebrne ručke posuđa (4. st. pr. Kr.; Tumul Chertomlyk, Dnepropetrovska oblast, Ukrajina);*

10) rezbarena ploča sa slikom božice (7.-8. stoljeće; arheološki nalaz u blizini jezera Chud, regija Perm, Rusija; Cherdynsky — lokalni muzej nazvan po A. S. Puškinu);
11) figurica aztečke božice vode, Chalchiuhtlicue (300-400. godine nove ere; Sjeverna Amerika, Nacionalni antropološki muzej u Meksiku); Chalchiuhtlicue („ona je odjevena u žad“; „ona je u plavoj haljini“) prikazana je kao mlada žena; vodila je pravednike preko nebeskog mosta (duge).

„rodilji u položaju žabe“ ili „antropomorfnim bićima u žabljem položaju, koji je povezan s magijom plodnosti i predstavlja žensku pozu“, i tako dalje. Općenito, oni ga povezuju s materijalnim aspektima postojanja, bez duhovne komponente.

Rigden: Dakle, kakav god svjetonazor ljudi imali, takvi su im i zaključci. Kad bi suvremeni ljudi više pažnje posvetili istinskom duhovnom samousavršavanju, bolje bi razumjeli brigu drevnih ljudi o vlastitom duhovnom razvoju. Evo jednog jednostavnog primjera. U 60-im godinama XX. stoljeća u južnom dijelu srednje Turske, na ravnici Konya, arheolozi su otkrili grad Çatal Höyük (Catal Hüyük), datiran u 7. tisućljeće prije Krista. Ispod njega bilo je još 12 slojeva građevinskih vidokruga kultura koje su postojale prije tog vremena.

Anastasia: Da, to je bilo senzacionalno otkriće za znanstveni svijet: drevne građevine (izvanjski uzak ulaz u prostor je rađen na ravnom krovu), svetišta, plakete, figurice, kristaloidi geometrijskih oblika i ostaci polikromnih zidnih slika. Prema proračunima znanstvenika, ovaj je drevni grad mogao biti dom za oko 7.000 stanovnika.

Rigden: Upravo tako. Gotovo je svaka kuća tamo imala posebnu sobu. Znanstvenici su je privremeno nazvali „svetištem“, a to je bila, kako bismo mi rekli, soba za duhovne prakse. Nastojali su je smjestiti u središte

nastambe. Zidovi takve sobe (posebno istočni i sjeverni) bili su oslikani freskama, čija je duljina dosezala od 12 do 18 metara. Ali ono što je najzanimljivije je ono što je prikazano na njima: „Boginja“ u obliku žene smještene u pozu navedene „bube“ (ili, kako je znanstvenici nazivaju, u „žabljoj pozi“), sa životinjama i pticama koje označavaju četiri Suštine pored nje, kao simboli u obliku znaka Allata (polumjesec s krajevima okrenutim prema gore), romb, dva okomito povezana trokuta (u obliku „pješčanog sata“), dva vodoravno povezana trokuta (u obliku „leptirovih krila“), simboli u obliku „saća“, „sjemena“ i „valova“. Tako se ovi simboli mogu pronaći u različitim kombinacijama: jedan preko drugog, negdje su se udvostručili ili utrostručili, umnoženi su, prikazani su u smislu pozitivnosti i negativnosti. „Boginja“ je nacrtana kao žena-riba (meditativno uranjanje u izmijenjeno stanje svijesti), kao zmija (simbol duhovnih praksi i postizanja stanja duhovnog prosvjetljenja) i kao žena-ptica (povezanost s Duhovnim svijetom). U ovim pričama postojale su i žene koje su nosile ribarske mreže, koje su pokazivale na raspored znakova od strane skupine koja je radila duhovne prakse.

Nadalje, za slikanje ovih freski koristile su se boje svojstvene Duši u stanju prijelaza: plava i zelena (ova boja je iskopana iz bakrene rude), tamno i svijetlo crvena (od živinog oksida i crvenih materijala), žuta (od željeznog oksida), siva (od galice), ljubičasta (od mangana) i naravno, bijela. Sve to, zajedno sa znakovima i simbolima, ukazuje da su ljudi imali iskonsko Znanje. Uzgred, postojala je sljedeća tradicija čak i u još davnijim vremenima. Skupina ljudi radila je duhovne prakse zajedno sa svojim vođom — pojedincem koji je radio na sebi temeljitije od ostalih i, prema tome, brže napredovao na svom duhovnom putu. Na zidovima soba za meditaciju, u simbolima i znakovima je vodio evidenciju duhovnog rada, stjecanja znanja i procesa učenja ove skupine. Ali, jednom kad je vođa

dosegao duhovno oslobođenje, zidovi meditativne sobe bili su prekriveni bijelim premazom. Novi vođa grupe započeo bi novu „sliku“ u čistom škriljevcu. Nakon toga se ta tradicija prebacila u društvo, gdje je već postojao naglasak na ljudski život i događaje u njemu.

Anastasia: Da, sve to još jednom svjedoči da su ljudi stvarno duhovno radili na sebi; štoviše, duhovno savršenstvo je bilo normalno za način života društva. Ovo nije bio prolazni hir ili dio nečijeg privatnog života kojeg se skriva od drugih, a to je ono što se može danas vidjeti kod suvremenih ljudi. Duhovni je razvoj bio smisao života drevnih ljudi. Štoviše, društvo u kojem su živjeli nije samo podržavalo, nego i pridonosilo tom procesu... Spomenuli ste da su drevni ljudi imali znak u obliku vala.

Rigden: Da, **val** je drevna oznaka za energiju i njene karakteristike ili, kako bismo danas rekli, energijsko polje. Ako se to odnosilo na duhovno, sveto znanje o čovjeku, tada je broj valovitih linija ili valovitih pruga označavao energije dimenzije s kojom je čovjek radio u duhovnoj praksi ili u koju dimenziju prelazi, ili je jednostavno simbolizirao sam rad u nevidljivom svijetu. Valovita linija u svakodnevnoj simbolici korištena je kao oznaka vode ili rijeke. U svetom znanju o Svemiru voda je bila simbol *drugog* svijeta, koji se razlikovao od zemaljskog, pa je to razlog što je povezanost s Duhovnim svijetom također često označavana na ovaj način.

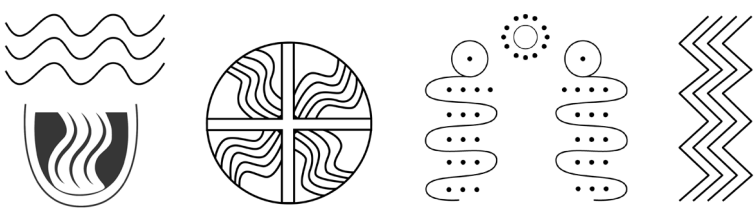

Slika 40. ***Primjeri za prikaz valovitih Simbola drevnih naroda.***

Dokaz da su ljudi imali ovo duhovno Znanje već u davnim vremenima i danas se mogu naći. Glavni simboli, poput kruga, križa, dijagonalnog križa, trokuta, romba, kvadrata, spirale, zvijezde, piramide, polumjeseca s krajevima prema gore, kao i njihove modifikacije, nalaze se na mnogim arheološkim artefaktima. Primjerice, nalaze se na kamenim natpisima, na figuricama iz paleolitika, na ritualnim pločicama i posudama iz neolita, na simbolima svetih odjevnih predmeta, na stvarima, predmetima i nakitu koji se nalazio na pokapalištima. Sve to ukazuje na činjenicu da su ljudi imali posebno, čarobno, sveto, duhovno znanje tijekom svojih života.

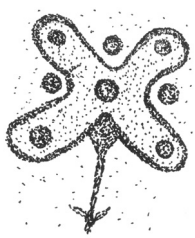

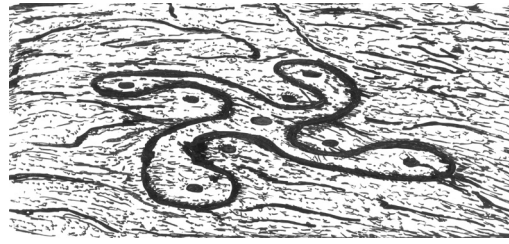

1

2-a

2-b

2-c

3

4

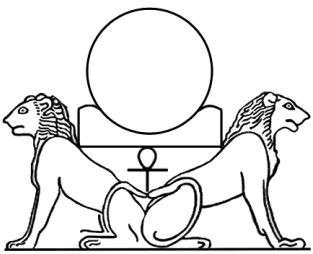

5-a

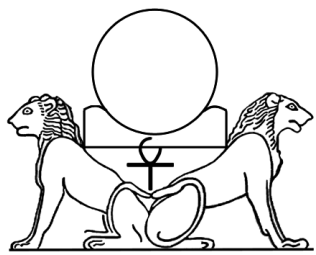

5-b

6

7

8

Slika 41. ***Primjeri za prikaz svetog znanja o čovjeku na artefaktima raznih starih naroda:***

1) *petroglifi paleolitske ere: rezbarena stijena (Val Camonica, sjeverna Italija);*
2) *ženske figurice sa svetim simbolima — različiti načini prikazivanja „Boginje“ iz Tripolja (kultura Tripolja, Cucuteni kultura):*
   a) *u prvoj verziji simboli označavaju ženu koja je postigla spajanje Duše s Osobnošću, bijeg u sedmu dimenziju, drugim riječima, izrazito duhovnu Osobnost; grudi simbolično prikazuju kretanje energije u području čakri povezanih sa životnom energijom — pranom (ova neuobičajena indikacija znači ne samo duhovno razvijenu Osobnost, već kaže da bi taj čovjek mogao napuniti životnu energiju — pranu, bez nanošenja štete drugima, što na jedan način naglašava visoki duhovni status ove „Boginje“); na njezinu stomaku je simbol romba unutar kojeg se nalaze dijagonalni križ i četiri točke, četiri uravnotežene Suštine (što također ukazuje da je ova žena („Boginja“) upravljala svojim Suštinama);*
   b) *u drugoj verziji, simboli označavaju ženu koja je duhovno razvijena, ali koja još nije postigla spajanje Osobnosti s Dušom (šest vodoravnih pruga na prsima znači da je opazila „šest nebesa“, ali romb s dijagonalnim križem, koji je prikazan na trbuhu, sadrži oznaku koja ukazuje na aktivnost njene Lijeve suštine. Ovo znači da još uvijek ne kontrolira u potpunosti svoje Suštine);*
   c) *treća verzija sadrži žensku figuricu iz Tripolja s ukrasom u obliku piramide, oznaku polja glavnih čakri čovjeka i znak* **„ALLATRA“** *(artefakt je pronađen u blizini naselja Dragušen, Moldavija);*
3) *sveta figurica (koja je okrunjena znakom Allata) prekrivena je zapisom znakova i simbola koji ukazuju na četverodijelnu strukturu i druga znanja (neolit, središnje Sredozemlje);*
4) *slika na kamenim pločama ulaza u grobnicu Jinana (godina 193., provincija Shandong, Kina) božice besmrtnosti Xi Wangmu sa stiliziranim predznakom Allata iza ramena (u obliku krila), kao i sa simboličkim figurama bočnih Suština (prema mitološkim opisima, to su zečevi koji udaraju po*

napitku za besmrtnost u mužaru), stojeći na cilindričnim postoljima (tri povezana pijedestala simboliziraju treću dimenziju; po mitologiji, oni podrazumijevaju planinske vrhove), a mitski tigar Baihu smješten je na mjestu Stražnje suštine (prošlost); na glavi tigra je Lijeva suština; drugim riječima, naglasak je upravo na njoj; pored toga i lik tigra je prikazan u pokretu; drugim riječima, prikazana je aktivnost;

5) *različite verzije slika s drevnog egipatskog zida hrama:*
   a) *u prvom slučaju stoji simbol* **„ALLATRA“** *povrh znaka ankh;*
   b) *u drugom slučaju je znak ankh obješen kao ključ ovog simbola duhovnog oslobođenja;*
6) *keramika rane Tripoljske civilizacije: ornament unutarnjeg ukrasa obredne zdjele u obliku odrezanog stošca sa slikom četiri sfere sa zmijama u svakoj od njih i svjetlosnim lukovima koji ih pokrivaju;*
7) *zlatni medaljon (pretkolumbovske civilizacije Srednje Amerike);*
8) *zlatni privjesak za odjeću (pretkolumbovske civilizacije Južne Amerike).*

Za čovjeka od Znanja ovi su simboli puno govorili i bili su mu kao što je nama otvorena knjiga napisana razumljivim jezikom. Drevni natpisi (ostavljeni na kamenim blokovima, stijenama, krovovima pećina i tako dalje), posebno oni koji uključuju znakove i simbole koji u pravilu ukazuju na određene duhovne prakse, također su odredili mjesta na kojem su ih ljudi prakticirali. Mjesto odabrano za duhovne prakse bilo je posebno, često u udaljenim špiljama ili otvorenim prostorima. Usput, u prošlosti je samo čovjek od Znanja, koji je imao osobna iskustva u takvim praksama, imao pravo raditi natpise na stijenama. Danas su ti drevni ljudi, čiji su natpisi ostavljeni na stijenama, nazivani „šamanima iz paleolitika“. Želio bih skrenuti pažnju na činjenicu da su i do danas takva mjesta ostala sačuvana, gdje su napravljeni zapisi cijelih generacija i kamo su ljudi tisućama godina dolazili učiti...

Anastasia: Da, takve „kamene knjige“ urezane na stijenama, svaka veličine nogometnog igrališta, još uvijek bivaju otkrivane od strane znanstvenika. Naprimjer, kamene rezbarije (petroglifi) na Bijelom moru (grad Zalavruga, Republika Karelija, Rusija), ili švedskom Nämforsenu (u provinciji Ångermanland) i Tanumi (u Bohuslänu), ili u podnožju središnjih Alpa u Val Camonici (Italija) ili natpisi afričkih Bušmana u planinama Drakensberg ili crteži na planinskoj visoravni Tassili n'Ajjer u Sahari, i tako dalje.

Rigden: Upravo tako. Kasnije su se simboli češće počeli koristiti u mobilnijoj verziji, kao amajlije, stalno podsjećanje na dvojnu prirodu čovjeka i na prednost duhovnoga. Potrebno je napomenuti da su nacrtani znalački (naročito koji simbol se mora postaviti gdje i zašto) na pektoralnim ukrasima, kućama, obrednom posuđu i svetim figuricama, koje su jednako poštovane kao vjerski rekviziti tada, kao i u suvremenom svijetu.

Ovi simboli su također postavljani na određene predmete, kao informacije koje su na poseban način zabilježene znakovima, uključujući one događaje koji su se trebali odigrati u budućnosti ili kao jamstvo da će se dogoditi. Kasnije je to bilo pretvoreno u svojevrsno predmetno pismo, na primjer na „palice glasnika“, a koje su imale odgovarajuće uočljive znakove. Zahvaljujući tome, glasniku iz jednog naroda ili zajednice ljudi potvrđen je, da tako kažem, autoritet i posebno povjerenstvo ga je ovlastilo na zastupanje ispred predstavnika drugog naroda ili zajednice.

Anastasia: Da, „palice glasnika“ korištene su u drevnoj Europi, drevnoj Kini, također u drevnoj Africi i kod australskih naroda. Ali ovo znaju možda samo istraživači koji rade na ovim pitanjima, a za većinu ljudi su to slabo poznate činjenice. Međutim, u suvremenom društvu, Mojsijeva simbolična palica,

Hermesov kaducej, i slično iskrivljeni su u dostupnoj literaturi suvremenog društva.

Rigden: Povijesni artefakti malo su poznati zato što sami ljudi nisu zainteresirani za te stvari.

Anastasia: To je tako. Pa čak i onima koji otkriju te predmete na kojima se nalaze simboli i znakovi, informacije nisu potpuno jasne i zato je to opisano, u najboljem slučaju, kao „ukras“ na ritualnim predmetima, kao npr. znakovi slični određenim sakralnim simbolima drugih naroda.

Rigden: Obično su se takvi simboli prikazivali na kamenu ili na predmetima, kao sredstvima prenošenja duhovnog iskustva potomcima. Za one koji idu duhovnim putem ovi su zapisi Znanja bili duhovno značajni.

Anastasia: Dakle, duhovno Znanje je bilo važnije i značajnije za ljude koji su živjeli tisućama godina prije, nego, na primjer, karta s točnom lokacijom ogromnog blaga ili gotovinska štednja u banci današnjem čovjeku s potrošačkim načinom razmišljanja.

Rigden: Točno tako. Čak, prije oko deset tisuća godina je duhovno znanje cijenjeno više nego što je to sada slučaj. Kako su rekli na Istoku, Znanje je pravo blago koje svuda prati onoga tko ga posjeduje.

Anastasia: Da, što može biti važnije za čovjekov život nego duhovni razvoj? To je glavna svrha i smisao života. Povijest čovječanstva zabilježena u znakovima i simbolima pokazala je važnost ovog pitanja čak i u tako davnim vremenima, bez obzira na uvjete u kojima su ljudi živjeli. Za njih je duhovni razvoj bio najvažniji, a materijalni život bio je sporedan. A danas? Čak iako, u usporedbi s drevnim ljudima, nove generacije žive u ugodnijim uvjetima, pa ipak, najčešće one daju

prednost materijalnim vrijednostima, trošeći ih, vodeći se potrošačkim prioritetima društva.

Rigden: Nažalost, to je tako. Usput, stari ljudi su takve natpise tretirali kao prijenosnike najvažnijih informacija sljedećoj generaciji, jer je sve u ovom životu prolazno, osim duhovnog. U stara vremena ljudi su bolje shvaćali da je život na ovome svijetu prolazan i da završava vrlo brzo iz različitih razloga, uključujući i prirodne katastrofe. Da ne bi izgubili Znanje, ostavili su ga na „vječnom kamenu“. Svakako, sve gore spomenuto odnosi se na svete obredne natpise jer, pored njih, drevni su ljudi imali, kao i mi u suvremenom društvu, zajednički kalendar, nasljeđe, povijesne i ostale zapise.

Neki sveti „radni“ znakovi (oni koji mogu utjecati na fiziku nevidljivog svijeta) također se koriste kao simbolično označavanje duhovnog čovjeka koji je prakticirao ovo znanje, koji je imao iskustva i mogao ga je podijeliti s drugim ljudima. Prije je stvarno sve bilo jasno i jednostavno. Te iste znakove i simbole, primjerice, nije bilo tko nacrtao, i sigurno ne u svrhu ukrašavanja vlastitoga ljubljenog sebe, kao što se to čini danas, najčešće bez razumijevanja suštine. U stara vremena to su činili znalci koji su dostigli određeni stupanj duhovnog razvoja… Sada ljudi, poput majmuna, nakače ukrase s različitim simbolima i znakovima na sebe, a da i ne shvaćaju što oni zapravo znače i kako na njih same utječu nesvjesno. Ali glavno im je što je to cool, skupo i da susjed gleda sa zavišću.

U današnje vrijeme mnogi neodgovorni političari i vladini službenici na zastave i ambleme gradova i država postavljaju simbole koje su im poturili „slobodni zidari“. Niti ne razmišljaju zašto je tako važno za „slobodne zidare“ da postave „svoj“ znak ili simbol u tu regiju. Dužnosnici ne razumiju razliku između pojedinih znakova i kakve nevolje uzrokuju tim „nevinim

postupcima“, osuđujući svoj narod (uključujući njihove obitelji) na dodatnu patnju. Za takve ljude, podređene materijalnom Umu, sustav je odredio posebne prioritete: novac i područje kontrole njegove moći, kako čovjek ne bi razmišljao o bilo čemu većem.

Danas vođe različitih religija, oponašajući prošlost, odijevaju svečane halje i ukrašavaju se plemenitim metalima, kamenjem i amblemima na kojima su prikazani razni simboli. Većina njih ima šture podatke o značenju ovih „obrazaca“ i znakova, ograničeni uskim granicama poimanja svoje religije, a da se uopće ne pitaju o drevnijoj upotrebi ovih simbola u duhovnoj kulturi različitih naroda svijeta i o njihovoj istinskoj svrsi. Općenito, sada je vanjsko bogato, a unutarnje prazno. A ranije, prije tek nekih 8-12 tisuća godina, sve je bilo drugačije i imalo je značenje: skromno, ali s mnogo značaja, vanjsko (znak, simbol) i bogatu duhovnu unutrašnjost. Općenito, valja napomenuti da je za ljude koji su živjeli u tim vremenima znanje o simbolima bilo toliko važno i prirodno za njihovo društvo da nisu mogli ni zamisliti da bi tako vrijedne informacije mogle biti zaboravljene ili izgubljene.

Anastasia: Jednom ste spomenuli da je, puno kasnije, kad je društvo počelo naginjati materijalnom načinu razmišljanja, jednostavno počelo biti zamjenjivano kompliciranim. Ljudi su komplicirali znakove i simbole dodatnim interpretacijama dolazećim iz uma.

Rigden: To je zaista tako. Kad zbog nekih uzroka (prirodne katastrofe, epidemije i tako dalje), prijenos duhovnog Znanja bude prekinut ili se dogodi njegova modernizacija od strane ljudskog uma, onda narodi sljedeće generacije to više ne bi razumjeli. Ljudi bi te podatke tumačili iz svoga uma, doslovno iz perspektive vlastitoga postojećeg *svakodnevnog* iskustva. To je još jedan čimbenik koji je doprinio naknadnom izobličenju i pogrešnom tumačenju znakova.

Anastasia: Da, bez obzira na koji se način gleda, sve to započinje sa sklonošću ljudske svijesti prema materijalnom. Ako društvo izgubi ili iskrivi suštinu i značenje izvornog Znanja, kao rezultat uplitanja Životinjskog uma, ova materijalna sklonost će se samo pogoršati u svijesti budućih generacija...

Znate, prema informacijama koje ste nam dali, našla sam puno zanimljivih činjenica o arheološkim i etnološkim pitanjima. Naravno, istraživanja koja se odnose na kulturne slojeve od 12 tisuća godina prije Krista oskudna su, a većina otkrića je slučajna. Ali počevši od 11. do 7. tisućljeća prije Krista, otkriveni su mnogi artefakti, posebice oni vezani za znakove.

Dakle, tijekom proučavanja različitih kulturnih slojeva, lako se može pratiti u kojem je razdoblju takva faza sklonosti prema materijalnom počela za ovaj ili onaj narod. U slojevima koji datiraju od davnina, znanstvenici su pronašli više tragova mirnog života ljudi, nedostatka znakova nejednakosti među stanovnicima i, što je najvažnije, dokaz prednosti duhovnog znanja u društvu. Mnogi predmeti s tipičnim znakovima i simbolima ukazuju na to. Na primjer, ostaci nastambi s bogatim freskama, pečati od talka s natpisima, glineni medaljoni s isklesanim znakovima i simbolima, krhotine obrednog posuđa sa znakovima, posuđe s bogatim ukrasima zasnovanim na mitološkim pričama i ženske glinene figurice sa svetim simbolima. Ali kasnije, sudeći po ukopima, čini se da je dosta tog oružja i nakita izrađeno od zlata, srebra i dragog kamenja. Događa se značajno raslojavanje stanovništva: pojavljuju se brojni siromašni pokopi, dok ih je vrlo malo bogatih, a onda dolaze čitave kaste svećenika i ratnika ukopanih sa zlatnim nakitom i oružjem. Osim toga, ako se ispočetka jednostavno trampila roba među stanovništvom, bez velike potrebe za gomilanjem materijalnog (očito da su vrijednosti bile različite, bile su nematerijalne prirode), kasnije se pojavljuju zlato, novac i trgovina,

s fokusom na akumulaciju materijalnog bogatstva pojedinaca, i posljedično, raslojavanje stanovništva, pojavom političkog i religijskog sustava vlasti. Drugim riječima, mogu se pratiti „sklonosti“ civilizacije prema materijalističkom razmišljanju. Preciznije bih rekla, upravo preko dominacije karakteristika Životinjske prirode u društvu, stvaraju se narodi na ovom temelju, pojavljuje se ropstvo, i tako dalje.

Još jedna stvar koja me iznenadila je činjenica da nastavni programi srednjih škola raznih „civiliziranih“ država tek usput spominju podatke o postojanju ljudskog društva do 5. tisućljeća prije Krista, navodeći to razdoblje kao „pretpovijest“ i opisujući uglavnom svakodnevicu, materijalne životne uvjete u znanosti tako zvani „pretpovijesnih ljudi“. Duhovna strana života drevnih ljudi prikazana je kao primitivno vjerovanje u magiju, duhove, postojanje Duše u čovjeku, u onozemna mitska carstva i bogove koji ih naseljavaju. Ali bilo je u to doba i mnogo zanimljivih i smislenih stvari također. Zašto se to skriva?

Na primjer, u određenim vremenskim razdobljima, zajednice ljudi u raznim dijelovima svijeta, smještenih na znatnoj udaljenosti jedne od druge, odjednom počinju masovno prelaziti na civiliziraniju razinu postojanja, kako kažu znanstvenici: „kulturu produktivne ekonomije“; prelaze na poljoprivredu, lončarstvo s istim osnovnim svetim znakovima, pripitomljavanje životinja, gradnju kuća (uključujući i dvokatnice na nekim mjestima), s jasnim planom izgradnje velikih gradova i tako dalje. Mitovi i legende naroda koji su bili geografski nepovezani jedni s drugima spominju da su mještane sve to podučavali „ljudi s neba“, i to je izvor vjerovanja da su priroda i život ljudi upravljani posebnim vrhovnim bićima. Često, upravo tijekom ovog razdoblja, masovno se na ritualnom keramičkom posuđu pojavljuju znakovi i simboli. Ti su znakovi (u osnovi isti) postojali i prije tog vremena, u zajednicama ljudi koji su živjeli

na različitim kontinentima, o čemu svjedoče rezbarije stijena (petroglifi). Znakovi su pronađeni na stijenama oslikanim čak prije 35000 godina!

Rigden: Jednostavno, to je tako, kao što sam već rekao, izvjesni znakovi i simboli postojali su ispočetka u društvu.

Anastasia: Da, i ta se jednostavna činjenica uporno ignorira, vjerojatno zbog nedostatka iskonskog Znanja o stvarima ključnim za ljudsku civilizaciju... Našla sam u knjižnicama neke zanimljive informacije o tim drevnim arheološkim kulturama koje ste spomenuli u razgovoru o znakovima: to su drevne civilizacije koje su postojale u Europi i Aziji, puno prije poznate sumerske i egipatske civilizacije ili tijekom istog vremenskog razdoblja. Na primjer, kao što ste već rekli, Tripoljska kultura, koja je postojala u 6.-3. tisućljeću prije Krista u drevnoj Europi (trenutni teritoriji Ukrajine, Moldavije i Rumunjske). U Rumunjskoj je poznata kultura „Cucuteni“ (po nazivu najbližeg naselja, gdje se nalazi najstarije arheološko nalazište povezano s ovom kulturom). Puno keramike sa svetim simbolima pronađeno je u kulturnim slojevima ovog razdoblja. Pritom su postojale dvije vrste posuđa: obredno (s ornamentima znakova i simbola) i uobičajeno (jednostavno, bez crteža).

Željela bih spomenuti još jednu važnu činjenicu koju ste nam jednom istaknuli. U tim naseljima pronađene su mnoge ženske figurice s isklesanim svetim znakovima i ukrasima, što pokazuje da su ti narodi slavili stvaralački ženski princip. Značajno je i to da je, tijekom iskopavanja drugih drevnih kultura, nađeno ne samo obilje takvih znakova na keramici, nego je bilo i mnogo ženskih komada ukrasa s istim svetim simbolima, te ženske figurice sa znakovima. Također su pronađena groblja žena šamanki koje su imale sveta znanja tijekom života. Na to ukazuju i raznorazni predmeti također pronađeni na mjestima

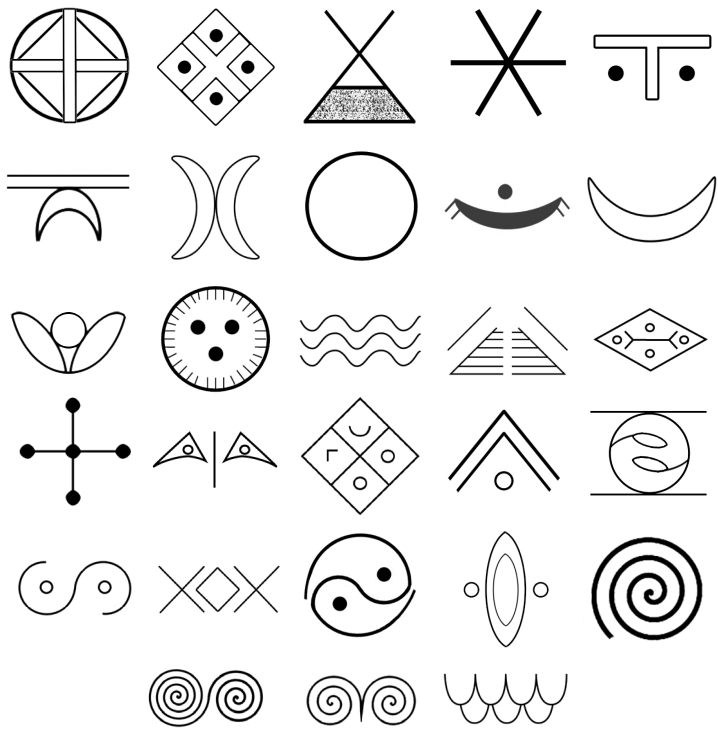

Slika 42. ***Simboli i znakovi Tripoljske civilizacije***
(6.-3. tisućljeće prije Krista, drevna Europa).

ukopa. To svjedoči da su žene vrlo aktivno sudjelovale u duhovnom životu društva, kao i u obredima, te da su ženski božanski princip ljudi posebno poštovali.

Rigden: Dakle, to je bila duhovno skladno razvijena zajednica. Jer ženski princip u duhovnom pogledu je upravo manifestacija stvarajuće sile Allata...

Anastasia: Nakon što ste se prvi put dotakli teme znakova prije mnogo godina, našla sam mnogo primjera prisutnosti različitih znakova i simbola u drevnim kulturama. Na primjer, kultura balkansko-dunavske

regije, s nizom arheoloških kultura neolita i bakrenog doba u 5.-3. tisućljeću prije Krista, koja zauzima veliko područje antičke Europe i Balkana (planinski lanac na jugoistoku Europe). Poprilično bogat „ukras“, koji se sastoji od glavnih simbola, viđan je na artefaktima. Uključuje krugove, spirale, trokute, križeve, piramide, rombove i druge znakove.

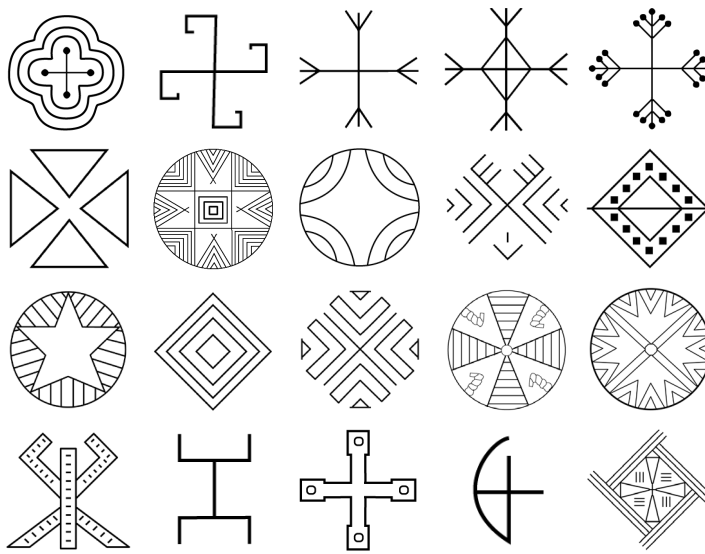

Slika 43. ***Simboli kultura drevne Europe*** *(5.-3. tisućljeće prije Krista).*

Ovdje su predstavljeni simboli različitih drevnih kultura: kultura Vinča-Tordaş (Turdaş) (današnji teritoriji juga Europe: Mađarska, jugozapadna Rumunjska, sjeverna Srbija i Bugarska), pravocrtno posuđe (srednja Europa, iz njemačkog Ruhra — regija do granica Češke i Slovačke), dunavska kultura (Bylany) (Češka Republika i Slovačka), hrvatska balkanska kultura Dimini (obala Egejskog mora u blizini grada Volosa, nedaleko od Larisse, Grčka), baltičke kulture Narve (u današnjoj Latviji, Estoniji, Litvi, sjevernoj Bjelorusiji), Lengyelova kultura (zapadna Mađarska, istočna Austrija, Češka, Slovačka) i druge kulture ovih regija i ovog razdoblja.

Nadalje, željela bih spomenuti arheološku kulturu Sesklo (5. tisućljeće prije Krista; u blizini grada Volosa, smještenog blizu glavnog grada Larisse, obala Grčke), za koju je tipičan ornament geometrijskog oblika. Za vrijeme iskapanja tamo su pronađene figurice i posuđe oslikano tim ukrasom i često premazano crvenom bojom. Uzgred, ondje su pronađene i „pintadere“ (španjolska riječ „pintadera“, što znači „pintar“ — slikati, prikazivati nešto). To je vrsta obrisa glinenog pečata, obično s ukrasnim uzorkom. Oni su bili sasvim uobičajeni u mnogim kulturama neolita. Vjeruje se da je jedna od njihovih funkcija primjena svojevrsne „tetovaže“, u obliku znakova i simbola, na tijelo čovjeka, prije svetog obreda ili ceremonije.

Šigirska kultura (5.-6. tisućljeće pr. Kr., srednji Ural i Trans-Ural; današnja Rusija) je posebno primijećena. Artefakti uključuju skulpturu od ariša, koja je najstarija drvena skulptura pronađena u svijetu, do danas. Ime je dobila po mjestu na kojem je nađena: „Veliki idol Šigira“. Torzo kipa je sa svih strana prekriven isklesanim geometrijskim ornamentom. Sama skulptura datira iz razdoblja mezolita (prije 9.500 godina).

Rigden: Usput, na ovom idolu, kako ga nazivaju arheolozi, postoje i podaci o sedam dimenzija u obliku sedam njegovih oblina (shematski prikazi ljudskih lica). Sedma je dimenzija predstavljena kao gornje trodimenzionalno (dvostrano) vodeće „lice“, dok je šest dimenzija predstavljeno u obliku šest konturnih „lica“. Potonji su urezani na široke ravnine idolovog „tijela“: tri su urezana s prednje strane, a simboliziraju trodimenzionalni svijet, i još tri na naličju, simbolizirajući dimenzije koje su nedostupne običnom čovjeku (četvrta, peta i šesta).

Anastasia: Najzanimljivije je to što se znanstvenici još uvijek prepiru što bi to moglo značiti, a također se prepiru i po pitanju simbola i znakova na njemu. Zanimljivo, u

prvom opisu ovog idola, od strane muzejskog radnika koji je tada primio taj objekt, spomenuto je da je idol imao prekrižene noge. To ukazuje na položaj lotosa i spoznaju svijeta u procesu meditacije. Ali, očito je taj dio artefakta bio vrlo „nezgodan“ za nekog, jer je to, u najmanju ruku, natjeralo ljude na razmišljanje o vezi s Istokom, pa je upravo to dio koji je „netragom nestao“ iz muzejskog skladišta, čak i prije revolucije.

To je ono što je ključno kod gubitka izvornog Znanja: artefakt je pronađen, ali nitko ne zna što učiniti s njim i kako čitati drevne znakove i simbole. Zapravo, na teritoriju današnje Rusije su otkriveni mnogi simboli drevnih arheoloških kultura koji su vrlo zanimljivi za istraživače. Na primjer, kultura Gornje Volge (nalazila se u područje rijeke Volge (Gornja Volga), u međuriječju Volge i Oke, na sadašnjem području moskovske regije, Rusija), u slojevima u kojima je pronađeno posuđe s isklesanim ornamentom i simbolima, kao i glineni medaljoni s isklesanim znakovima (drevni medaljon, u biti tamga). Koliko su artefakti informacijski vrijedni, na primjer kulture Čebarkul (južni dio Urala, sada Čeljabinska regija, Rusija)?

Zapravo je regija Urala vrlo bogata simbolima i znakovima. Na primjer, uralski petroglifi (kamene rezbarije) iz mezolita, neolita i brončanog doba su neprocjenjivi! Zanimljivo je da su uglavnom slikani na stijenama koje su bile okrenute prema vodi, a voda je, kao što znamo, u tumačenjima drevnih ljudi simbolizirala Duhovni svijet. Ako su prikazivane ptice, onda su u većini slučajeva to bile vodene ptice. I tradicionalno, kao što je slučaj sa svim drevnim narodima svijeta, duhovno Znanje je bilo zabilježeno u obliku geometrijskih oblika (krugovi, poligoni, valovi, cik-cak, dijagonalni i ravni križevi, te zrake), kao i antropomorfna stvorenja te kopitari, koji označavaju uglavnom četiri Suštine. Ali, ono što je najvažnije glede ljudskih figurica u obliku „buba“ (s raširenim rukama i

savijenim nogama), na njihovim su se glavama nalazili simboli duhovnog oslobođenja ili savršenstva (bio to znak **„ALLATRA“** ili simbol Allata ili nekoliko izlazećih zraka). Da ne pričamo o najstarijim kulturama Sibira s njihovim simbolima i znakovima...

Usput, prikupila sam mnogo zanimljivih činjenica iz istraživanja istočnih kultura koje potječu od 7.-6. tisućljeća prije Krista, i to ne samo na Uralu, već i u Aziji (Bliski istok i srednja Azija). Na primjer, Hacilarska kultura „lovaca i sakupljača“, koja je postojala gotovo *devet tisuća godina unazad*. Karakteriziraju je bogate slike na zidovima kuća i na posuđu, s grafičkim simbolima kojima dominiraju sunčani (Sunce, kružnica) i romboidni simboli.

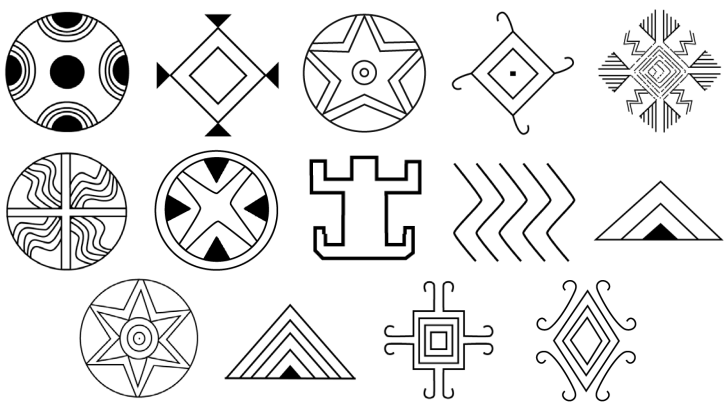

Slika 44. ***Simboli Hacilarne kulture***
(7.-5. tisućljeće prije Krista; zapadna Azija).

Ili, na primjer, kultura Çatalhöyük, koju ste spomenuli u razgovoru, koja je, baš poput hacilarne, postojala u 7. tisućljeću prije Krista na području današnje Turske. Njezini su simboli doista dominirali mnogim križnim i romboidnim slikama, a bilo je vidljivo poštovanje ženskog principa. Sve to ukazuje na činjenicu da su drevni ljudi posjedovali iskonsko Znanje o Duši,

četirima Suštinama i s njima povezanim duhovnim praksama.

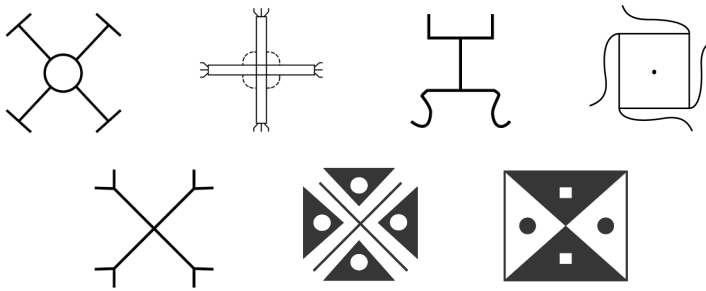

Slika 45. ***Simboli kulture Çatalhöyük*** *(7. tisućljeće prije Krista; zapadna Azija).*

Zanimljivo je, sudeći po ukopima, drevni ljudi ove kulture nisu imali ni znakove socijalnog raslojavanja ili bilo kakvu aluziju na nejednakost između muškaraca i žena po pitanju vodstva u području duhovnog, društvenog ili kućnog unutar zajednice. U „svetištima“, znanstvenici su otkrili mnogo ženskih figurica Majke Boginje, a pored slika bile su reljefne slike Majke Boginje, glave volova i lavice. Usput, najpoznatija skulptura pronađena u ovom sloju je žensko božanstvo koje sjedi na *kockastom prijestolju,* s *bokovima* u obliku *dvije lavice*. Isto se može pronaći i u starom Egiptu: isti lavovi kao simboli bočnih Suština i glava vola kao osebujno antičko tumačenje simbolike tog znanja.

Rigden: Da, za drevne narode, koji su poštovali vola kao svetu životinju, takvo asocijativno tumačenje tog znanja uistinu je bilo tipično. Točnije, bik, krava i zmija, kao i drugi predstavnici opipljivog životinjskog svijeta, koje sam već spomenuo, ljudi su učinili svetima samo zato što su u jednom trenutku nevidljiva struktura čovjeka i svijet bili objašnjeni prethodnim generacijama uz upotrebu životinja kao primjera. Isto se odnosi i na biljni svijet. Same životinje, gmazovi i biljke nemaju nikakve veze s tim. To je slično uzimanju jabuke i uspoređivanju

iste s oblikom Duše u prijelaznom stanju. Može se reći da je Duša približno ista, okruglog oblika, sa žutim i crvenim ljuskama. Baš poput jabuke koja sazrijeva na suncu kao plod, tako to čini i Duša, figurativno govoreći, sazrijeva kada se čovjek duhovno razvija. Pa onda, ako se izgubi duhovna komponenta ovog Znanja, tada za sljedeće generacije jabuka postaje sveti plod kojemu će se klanjati, kako je zapisano u svetim tekstovima predaka. Životinjski um materijalizira sve duhovno u ljudskom sustavu kako bi uspostavio svoju vlast.

U ranijim vremenima, osnovne duhovne prakse bile su objašnjene gotovo na elementarnoj razini, zapravo baš kao danas. Drugim riječima, uzeti su zajednički asocijativni primjeri trodimenzionalnog svijeta, razumljivi čovjeku u svakodnevnom životu. To je bilo potrebno samo da bi se mogle shvatiti početne faze duhovnog rada. S daljnjim duhovnim razvojem potreba za tim je nestala, jer je čovjek stekao vlastito iskustvo da je na nevidljivoj strani stvarnosti (Duhovni svijet). Tu stvarnost je nemoguće objasniti ljudskim riječima, zbog čega se duhovni ljudi razumiju bez riječi. Oni koji još uvijek ne znaju za drugu stranu vode uzaludnu bitku, pokušavajući shvatiti logiku koja se može shvatiti samo osjećajima. Za potonje su dane takve grube asocijacije na materijalni svijet.

Dakle, vraćamo se na „svete“ simbole slike bika. U asocijativnom tumačenju antičkih ljudi, bikove oči predstavljale su uvjetni simbol bočnih Suština, izduženi nos s ustima (koja govore ili, bolje rečeno, „muču“ o prošlosti) predstavljao je Stražnju suštinu, a gornji dio glave sa zaobljenim rogovima predstavljao je Prednju suštinu u obliku polumjeseca s rogovima okrenutim prema gore (znak Allata) i kao simbol mogućnosti odlaska na drugi svijet. Na tijelu bika obično su stavljali znak kruga, u koji je bilo ucrtano šest linija, poput zvijezde sa šest zraka. To je simbol šest materijalnih dimenzija kojima vlada Životinjski um. A kad bi šest zraka zvijezde izgledale kao dijagonalni

križ presječen vodoravnom linijom, onda su dvije horizontalne zrake („minusi“) također ukazivale na osobnu kontrolu bočne Suštine, ili obrnuto, na njenu aktivnost, ovisno o dodatnim znakovima. Slučajno, poseban naglasak stavljen je i na bikovo tijelo — trbuh, kao asocijativna slika spremnika Životinjskog svijeta, ili leđa, kao asocijativno razumijevanje nositelja (baze) materijalnog svijeta. Tamo su postavljeni odgovarajući natpisi. Kasnije, kad je religija postala institucija moći i kontrole, počelo je uništavanje starih vjerovanja i neki su svećenici okrenuli simbol bika u „svetu sliku“ koju mase trebaju štovati, prikrivajući istinsko znanje, dok su drugi svećenici, boreći se za svoju vlast, počeli tumačiti bika kao negativnu sliku, skupa sa znanjem koje je utjelovljivao.

Anastasia: Takva zamjena asocijativne slike za svetu se nalazi i u suvremenim vjerovanjima. U religijama kao što su hinduizam, džainizam i zoroastrizam krava je i dalje cijenjena kao sveta životinja. U hinduizmu, jesti njeno meso je tabu, a i ranije, u prvim stoljećima naše ere, vladari Indije smatrali su ubojstvo krava strašnim zločinom, kažnjivim smrću, a da ne spominjemo činjenicu da su svi proizvodi i otpad ove životinje u tim religijama i dalje smatrani „svetim i pročišćujućim“ te „lijekom za sve duhovne i tjelesne tegobe“. I što je ostalo od duhovnog znanja? Praktički ništa, samo opća filozofija s materijalnim sklonostima štovanja obične životinje. Kao rezultat toga, cijele generacije ljudi, umjesto da se razvijaju na duhovnom planu, povinuju se kopitarima preživačima.

Rigden: Da, Životinjski um je snažan u iskrivljavanjima.

Anastasia: Koliko brzo, na kraju krajeva, provodi svoja izvrtanja u svijesti čovjeka i kako ona dugo ostaju u ljudskom društvu. Sve ove drevne kulture koje su postojale na teritoriju drevne Euroazije i njihovi odjeci svjedoče da su ljudi posjedovali duhovno Znanje

koje im je bilo važnije od svakodnevnog života. Osim spomenutih kultura, u drevnim vremenima postojale su i mnoge druge, s istim simbolima i znakovima. Naprimjer, kulture Hassouna i Halaf (5. tisućljeće prije Krista); sadašnje područje Iraka (sjeverna Mezopotamija), Sirija i Turska; te su kulture postojale prije pojave sumerske civilizacije), kultura Zagros: privremeni logori Ganj Dareh i Ali Kosh (7.-6. tisućljeće prije Krista u planinama Zagros, današnji Iran), kultura Mehrgarh u podnožju planina Sulaymaniyah (6.-5. tisućljeće pr. Kr., teritorij današnjeg Pakistana); Anauška kultura (5. tisućljeće prije Krista, u blizini današnjeg grada Ašgabata, Turkmenistan). I sve to je daleko od cijelog popisa, koji zapravo pokriva velike teritorije naseljavanja ljudi u one dane: od Europe do Sibira, i iz Afrike u Aziju. Svugdje se mogu naći slični grafički simboli, jedni te isti geometrijski znakovi, bogato oslikavani na zidovima kuća i na posuđu.

Rigden: Reći ću još više: obrati pažnju na činjenicu da se obilje takvih znakova nalazi točno u područjima u neposrednoj blizini onih mjesta koja su bila važna od davnina, u duhovnom smislu. Mislim na ona mjesta gdje su, u nekom trenutku, duhovni ljudi, koji su imali odgovarajuće znanje, aktivirali određene znakove, čija je sila utjecaja sačuvana za tisućljeća.

Anastasia: Hoćete reći da ta mjesta nisu anomalna područja emitirane energije, to jest da nisu prirodnog podrijetla nego umjetnog, da su nekada bili stvoreni zahvaljujući aktiviranju određenih radnih znakova?

Rigden: Da. Dovoljno je pratiti događaje (barem unutar dostupnih povijesnih podataka), posebno u duhovnom pogledu, koji su se dogodili na mjestima koja si navela, gdje su se u nekom trenutku aktivirali znakovi.

Anastasia: Zapravo da... Ako uzmemo za primjer Tripoljsku civilizaciju... Recimo, današnji grad Kijev još

uvijek postoji pod nazivom „Otvorena čakra“ — mjesto moći. Uzmimo u obzir da je postojao hram Lotosa u antičkim vremenima, a pokraj njega su bila naselja grada Tripoljske civilizacije, s obiljem svetih znakova i simbola, poznatih ne samo u drevnoj Europi, nego i na ostalim kontinentima...

Rigden: (smiješeći se): Da, ali zašto kažeš da je Lotosov hram postojao?

Anastasia: Pa da... Zapravo, ako nastavimo uspoređivati „mjesta moći“, nekoliko zanimljivih detalja u povijesti duhovnog života civilizacija postaju očiti. Naprimjer, ako uzmemo u obzir istočnu obalu Grčke, grad Larissa... Blizu je i planinski poluotok Halkidiki, Sveti Atos! Zaista, danas je tamo najveća svjetska koncentracija pravoslavnih monaha, duhovno naselje koje mnogi poštuju kao prebivalište Presvete Majke Božje. Tamo se već više od tisuću godina neprestano izgovaraju molitve, a svuda okolo su drevni simboli i slike Majke Božje te arhanđela Gabrijela. Bit će dovoljno spomenuti samostan Vatopedi (podignut u čast ukazanja Blažene Djevice Marije) ili samostan Sv. Pantelejmona (Russik, Rossikon) na gori Atos. Napokon, u to doba Agapit od Pečerska bio je izravno uključen u duhovnu aktivnost ovih drevnih samostana. Doista, to su značajni događaji koji imaju dalekosežne posljedice!

Rigden: A sve je počelo aktiviranjem znakova...

Anastasia: Da, Grčka i znakovi su nerazdvojni pojmovi. Područje Balkanskog poluotoka u prošlosti (negdje od 3. do 2. tisućljeća prije Krista) je područje širenja Egeja ili, kako ga još nazivaju, Kreto-Mikenske kulture. Ovo je jedna od tajanstvenih kultura. Sudeći po spomenicima umjetnosti, ženski princip u njoj je bio poštovan, pismo je bilo bogato znakovima i simbolima. Koliko znam, ciparsko-minojsko pismo, koje je preteča ciparskog pisma, još nije dešifrirano. Znakovi ciparskog pisma

su vrlo slični znakovima Tripoljske i drugih drevnih kultura. Drugim riječima, znakovi su ostali, ali njihovo originalno značenje je izgubljeno.

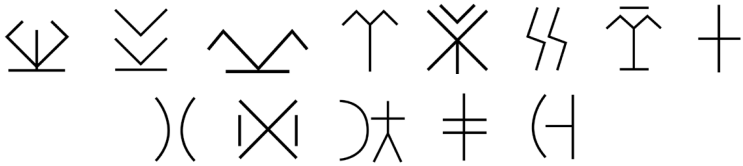

Slika 46. ***Znakovi ciparskog pisma***
(11. stoljeće prije Krista; drevno pismo stanovnika otoka Cipra, koji se nalazi na istočnom dijelu Sredozemnog mora).

Rigden: Sve je jednom imalo isti korijen, postojao je jedan jezik i isti znakovi. Ali sada je jezik zaboravljen, iako su znakovi ostali, samo su ljudi izgubili duhovnu komponentu Znanja o ovim znakovima. Ali sjećanje na snagu utjecaja znakova ostalo je u čovjeku na genetskoj razini. ***Ako gledamo sklonosti svake Osobnosti, kojim simbolima intuitivno najviše daju pažnju i kojim se „ukrasima“ okružuju čak i u svakodnevnom životu, tada možemo vidjeti iste osnovne znakove i simbole***. Dovoljno je pogledati koji „obrasci“ svakodnevno okružuju čovjeka preko predmeta, kakvi su ukrasi kućnih interijera i eksterijera, pa čak i na osobnim stvarima. Također, ne samo kod kuće, nego i na poslu (znakovi i simboli poduzeća ili tvrtke, logotipi na raznim svakodnevnim predmetima, internetske adrese i tako dalje). Za ljude je to toliko uobičajeno da se niti ne pitaju odakle im raste korijen želja, odakle im podsvjesne sklonosti izvjesnim znakovima i simbolima, zašto se okružuju njima i kako to utječe na njihov život.

Anastasia: Da, to je činjenica. Nikad zapravo nisam razmišljala o tome dok nisam naišla na Znanje koje ste iznijeli. Sjećam se da sam, nakon što sam prvi put čula te podatke, obratila pažnju na svoje kućno okruženje i spoznala o onome što me je okruživalo cijelo vrijeme — za mene je to bilo otkriće. Okolo su postojali „obrasci“

i osnovni „ukrasi“ koji naglašavaju ono čemu sam podsvjesno težila u svom životu. Nadalje, neki od njih bili su radni znakovi. Dakle svaki dan, gledajući sve to pred sobom, nehotice sam ih aktivirala svojom pažnjom i to je utjecalo na moj život, u potpunosti prema mom izboru, na temelju tajnih podsvjesnih sklonosti moje Osobnosti.

Rigden: Pomno promatranje sebe dovodi do zanimljivih otkrića. Čovjek nalazi u sebi ono što bi prije lako zamijetio samo u drugima.

Anastasia: Da, za mene je to bilo pravo otkriće, koje mi je tada omogućilo da svoj život prilagodim i u tom pogledu... A sada ste me zaintrigirali samom idejom praćenja mjesta aktiviranja znakova, počevši od vremena visoke antike. Ako se analizira, onda sve dolazi na svoje mjesto, baš kao dijelovi slagalice. Naprimjer, Rusija, južni dio Urala... Južni Ural je bogat, ne samo znakovima i simbolima, nego i tajanstvenim, neuobičajenim mjestima. Također tamo, u blizini Čebarkula, arheolozi su otkrili „Zemlju gradova“, s jednom kulturom koju smo već spomenuli u našem razgovoru. To su drevni gradovi koji su postojali u 4. i 3. tisućljeću prije Krista na teritoriju sadašnjih regija Čeljabinsk i Orenburg, Baškortostanu (Rusija) i u sjevernom Kazahstanu. To je zapravo bila čitava civilizacija tijekom razdoblja drevnog Egipta. Ovi su gradovi izvorno bili dobro dizajnirani i imali su složen arhitektonski nacrt. Nadalje, pored pravokutnih, mnogi od njih su imali istaknuti oblik kruga, dok su drugi bili u obliku jajeta (poluovalni; očito povlačeći paralelu s kozmičkim jajem, koje je bilo poznato u mitologiji mnogih starih naroda).

Općenito, valja napomenuti da su drevne kulture Sibira, koje pokrivaju velika područja zapadnog Sibira, južni Ural i zapadni dio srednje Azije, vrlo bogate simbolima i znakovima. Ali u drugu ruku, to nije iznenađujuće: uostalom, Ulaz u Šambalu nalazi se u blizini.

Rigden: Apsolutno. Znakovi i simboli tih mjesta su najbogatija i najzanimljivija za istraživača. Ali ipak, kako bismo imali barem generalnu predodžbu o njima i vidjeli odakle korijenje raste, bolje je pokriti veće područje, radi usporedbe znakova i simbola — od zapadnog Sibira Rusije do planina Indije, od iranskih planina Zagros do Mongolske visoravni.

Anastasia: Dovoljno je spomenuti samo Altai i njegove jedinstvene arheološke nalaze te prisutnost anomalnih područja. Planinski lanac Zagros (današnji Iran) također je prilično tajanstven, s obzirom na prisustvo mnogih kilometara krečnjačkih špilja, koje su zadržale ne samo svoju prirodu, nego i ljudske tajne, simbole i znakove, već tisućljećima. A ako uzmemo u obzir duhovnu povijest generacija ljudi koji su živjeli u tim mjestima, onda dobivamo prilično zanimljive usporedbe. Na zapadnoj strani planina Zagros nalazi se dolina Mezopotamije, koja je bila mjesto sumerskih gradova-država u 4.-3. tisućljeću prije Krista. Opet je sumerska kultura povezana s istim glavnim znakovima i simbolima koje su imali drugi drevni narodi. I neke njihove svete legende, na primjer o poplavi i rajskom otoku, kasnije su posudili židovski svećenici kad su pripremali tekstove kasnije uključene u Bibliju, ali, naravno, bez navođenja sumerske civilizacije kao izvora.

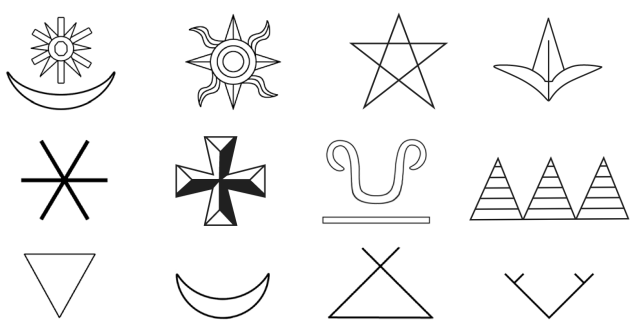

Slika 47. ***Znakovi sumerske civilizacije***
(3. tisućljeće prije Krista; jugozapadna Azija).

I naravno, ne možemo a da se ne prisjetimo proroka Zaratustre, koji je propovijedao doktrinu Ahura Mazde na ovim područjima drevne Perzije (u 1. tisućljeću prije Krista), koja se nalaze upravo u planinama Zagros. Doista, na temelju ovog učenja stvorena je sveta knjiga „Avesta“ i religija zoroastrizma, koja je imala značajan utjecaj na mnoge ljude sljedećih generacija, ne samo na tim mjestima.

Slika 48. ***Slika simbola Ahura Mazde na drevnim bareljefima.***

Koliko znam, ovaj ideološki koncept zoroastrizma nekad je bio vrlo popularan na Istoku i imao je utjecaja na formiranje masovnih religija kao što su manihaizam, mitraizam, judaizam i kršćanska katarska sekta, koja je svoj utjecaj brzo proširila na zapadnu Europu u 11.-13. st. i čija je vjerska uvjerenja Rimokatolička crkva smatrala „opasnom herezom“...

Pa ovaj lanac otkrića svaki put postaje sve zanimljiviji... Dalje, arheološka kultura Mehrgarh u podnožju planina Sulaymaniyah (današnji Pakistan)...

Rigden: Najstarije drevne kulture Hindustana u Dolini Inda? Da, bila su to vrlo zanimljiva vremena u aktiviranju znakova...

Anastasia: Sjećam se da ste nam jednom rekli za jednu od globalnih točki spajanja... Mjesto najvećih svjetskih planina u Aziji: formiranje sustava najviših planina na planetu — Pamir, Hindu Kush i Karakoram. I u kontekstu ove priče dotakli ste se teme visokorazvijene kulture koja je postojala nedaleko od tih mjesta prije pet tisuća godina, dakle u 3. tisućljeću prije Krista. Toliko ste me zaintrigirali tim podacima da sam još dublje proučila ovu temu. Danas arheolozi uvjetno nazivaju ovu kulturu Dolinom Inda ili, drugim imenom, civilizacijom Harappan, koja je dobila ime po arheološkom nalazištu u Harappi, u zapadnom dijelu južne Azije, Pakistanu (zapadni Punjab).

Zapravo sam bila impresionirana ovom prilično razvijenom civilizacijom. Postojala je tisućama godina na prilično velikom području (veće od ostalih drevnih država toga doba), imala je centraliziranu urbanu strukturu, a također i postojanu kulturu, koja je tisućama godina ostala nepromijenjena, unatoč činjenici da su tamo živjeli ljudi različitih rasa i nacionalnosti. Baš kao što smo imali u Sovjetskom Savezu. Ali, za razliku od Saveza, činilo se da stanovnici Harappanske civilizacije posjeduju duhovno znanje, a ove informacije su bile dostupne mnogim ljudima. Harappanska (Dolina Inda) civilizacija, kako ste nam tada predočili, postojala je u doba Sumera i starog Egipta, prije dolaska Arijaca u te zemlje i prije stvaranja svetih Veda! Ali upravo je nevjerojatno kakvo su znanje ljudi ove civilizacije imali! Vaše informacije su mi otvorile oči za mnoge povijesne i arheološke poruke i bilo je baš iznenađujuće zašto arheolozi ne primjećuju tako očite činjenice.

Tijekom iskopavanja (baš kao i u Tripoljskoj civilizaciji drevne Europe i Çatalhöyüku u zapadnoj Aziji), pronađene su mnoge figurice žena od opeke, što upućuje na poštovanje Majke Boginje i ženskog principa, odnosno stvarajuće sile Allata. Na mjestima postojanja Harappanske civilizacije arheolozi su otkrili

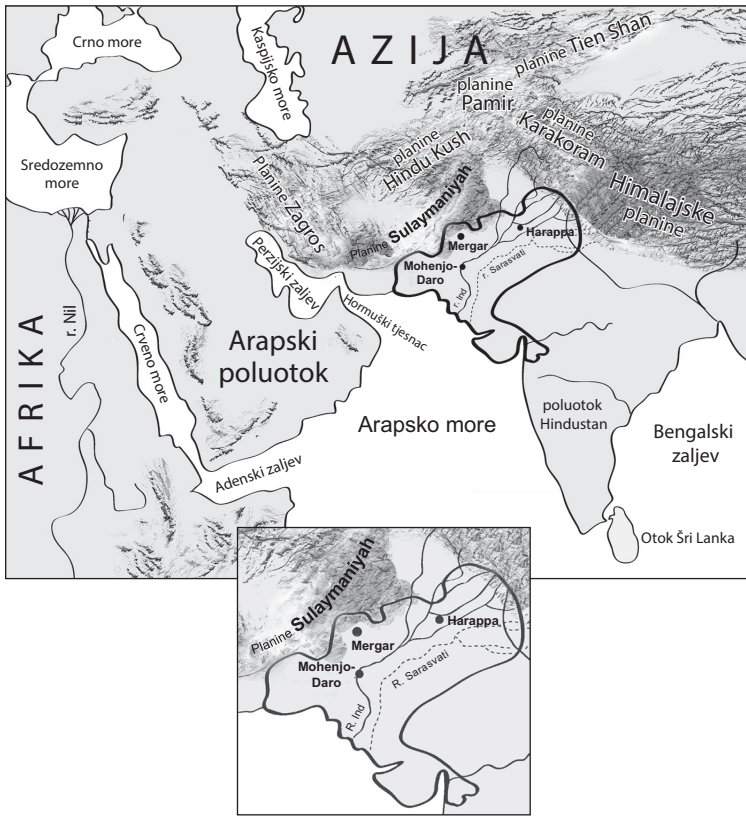

Slika 49. ***Karta položaja civilizacije Harappan***
(3. tisućljeće prije Krista; Južna Azija).
Karta prikazuje uvjetne granice drevnih civilizacija i neka od njihovih glavnih središta — Harappa, Mehrgarh, Mohenjo-Daro (nazvan po mjestu iskopavanja), rijeka Ind i nekadašnje korito svete rijeke Saraswati (označeno isprekidanom linijom), koja utjelovljuje žensko božanstvo u mitologiji. Saraswati je legendarna drevna rijeka, a okolno područje se smatralo svetim. Prema legendi, između rijeka Saraswati i Drishadvati bila je sveta zemlja vedizma i brahmanizma, stvorena od bogova — Brahmavarta (prevedeno sa sanskrita kao „zemlja Brahme“). Smatrala se „svetom zemljom“, na kojoj su nekoć živjeli ljudi iz Bharathe i na kojoj su sastavljeni sveti tekstovi Veda.

nekoliko velikih „oltara“ s bunarima i proplancima za ispiranje. U suštini, to dokazuje da je znanje o posebnoj čarobnoj transformaciji uz pomoć vode, kada čovjek s duhovnom vjerom obavlja ispiranje za vrijeme vjerskog obreda, bilo poznato odavno!

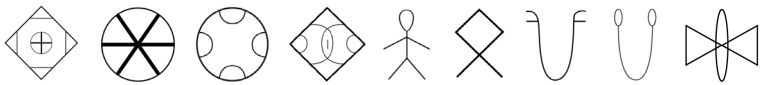

Slika 50. ***Znakovi Harappanske civilizacije***
(3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija).

Ali najnevjerojatnija stvar je, naravno, Harappanski rukopis, koji još nije dešifriran. Znanstvenici otkrivaju neke slične znakove u sumerskom pismu i formiraju mišljenje prema bliskosti s hetitskim hijeroglifskim pismom. Nadalje, otkrili su gotovo 50 simbola iz Harappanske kulture koji su slični znakovima s Uskršnjeg otoka! Pogledajte lokaciju nalazišta Južni Pacifik, ustvari Uskršnji otok, te Indiju i Pakistan, koji su mjesto drevne Harappanske kulture. Njih dijele 13000 kilometara i tisuće godina vremena! To ukazuje na činjenicu da su ti znakovi i simboli bili poznati u različitim dijelovima svijeta u različito vrijeme.

Rigden: Tako je. Već sam rekao da su ti znakovi i simboli, koji su sadržavali osnovna Znanja o svijetu i čovjeku, bili prisutni gotovo na svim kontinentima, unatoč tome što su lokalni narodi dali vlastitu boju njihovu tumačenju u različitim vremenima.

Anastasia: Važnost nekih znakova, prema mom mišljenju, dokazuje još jednu činjenicu svojevrsnog „lova“ na njih. Uzmimo za primjer priču o drevnom pismu Uskršnjeg otoka. U tom području znanje o znakovima i simbolima, kao i njihova upotreba u pisanom jeziku, sasvim je nestala nedavno, sredinom 19. stoljeća, kada je otok napala „zapadna civilizacija“ s ljudima koji su plovili nizozemskim i španjolskim brodovima. Svijet je saznao za neobično

pismo od katoličkog misionara koji je posjetio to mjesto. Mještani Uskršnjeg otoka vodili su zapise s posebnim natpisima na drvenim pločama, koje su bile prisutne u gotovo svakom domu. Ali u isto vrijeme, nakon otkrivanja znakova Uskršnjeg otoka Europljanima, ovaj misionar i njegovi sljedbenici učinili su sve da to pismo unište te su ga spalili kao pogansku herezu. I što je ostalo od ove kulture koja je postojala donedavno? Nekoliko stotina ogromnih skulptura glava, visokih kao višekatnice, težine od dvadeset tona i razbacanih po cijelom Uskršnjem otoku, a također i nekoliko desetaka ploča s književnim tekstovima, koji su čudom ostali netaknuti, kao i palica te ukras za prsa s natpisom. Pritom su potonji raštrkani po različitim svjetskim muzejima. Utisak je da su svećenici svijeta, saznavši za ove znakove i simbole, učinili sve da ih unište, čak i unatoč činjenici da su to već bili neznatni ostaci nekadašnjeg znanja.

Rigden: Pa Arhonti ne spavaju, oni djeluju. Od svih ljudi, oni razumiju što su znakovi i, štoviše, koji je aktivirani znak u funkciji.

Anastasia: Najžalosnije je što ovo nije izolirani slučaj što se tiče potpunog uništenja Znanja. Početkom 20. stoljeća jedan je europski antropolog otputovao na jug Afrike. Dok je bio u pojasu planine Drakensberg (baš planine gdje su Bušmani ostavili svoje natpise na stijenama), naišao je na selo naroda Basota. Bio je iznenađen činjenicom da su svi zidovi kuća stožastog oblika s blatnim krovovima bili oslikani ornamentima različitih boja, koje su vlasnici domova jako pazili. Ispada da je ovo bilo pismo tog naroda, u kojem je svaki znak i simbolični detalj ukrasa nešto značio. Etnograf je svoje otkriće objavio u jednom od specijaliziranih časopisa, kako bi privukao pažnju lingvista. Ali kao odgovor nastala je, kako kažu, tišina. I kada je, mnogo godina kasnije, neki stručnjak slučajno otkrio ovu poruku i skupina znanstvenika uputila se na to područje istražiti ovo neobično pismo, pokazalo se da

se „netko“ već ozbiljno potrudio iskorijeniti ovaj ukrasni jezik iz svijesti ljudi iz Basota!

Rigden: (ironično se smiješeći): A zašto „netko“? Odmah nakon publikacije tog etnografa tako zvani ostali „stručnjaci“ stigli su u regiju planine Drakenberg u kratkom roku. Uostalom, za to vrijeme narod Basoto bio je pod britanskim protektoratom. Britanske vlasti, koje su izmanipulirali „slobodni zidari“, nisu se mnogo miješale u poslove oko tog naroda prije ovog slučaja. Njihovo prisilno „skrbništvo“ nad afričkim je narodom bilo više povezano s rudnicima dijamanata — kimberlitne cijevi koje sadrže dijamante otkrivene su nedaleko od tih mjesta. Ali čim su se pojavile informacije o znakovima i ornamentima ovog naroda, „slobodni zidari“ su reagirali mnogo brže nego na prisutnost dijamanata u istim mjestima Južne Afrike.

Dakle, ovi „stručnjaci“, koji su stigli kao katolički misionari, odmah su za ove ljude stvorili novo pismo (sisuto) temeljeno na latinskom, otvorili škole i počeli učiti novo pismo i engleski jezik, prisilno odvikavajući nove generacije od jezika i pisma njihovih predaka. Toliko su ljudima napunili glave, da se do vremena dolaska jezičnih učenjaka ispostavilo da se čak ni 70-godišnjaci više ne sjećaju pisma svojih očeva, jer su ih učili samo engleski i sisuto. Kao rezultat, lokalni ljudi sada slijepo kopiraju obrazac svojih predaka, ne shvaćajući njegovo pravo značenje, mijenjaju ga i pojednostavljuju, često oslikavaju kuće za dodatnu zaradu, zasnovanu na privlačenju stranih turista takvom „jedinstvenom kulturom lokalnog stanovništva“. A čak ni ne razumiju osnove duhovnog znanja kojeg su bili lišeni i zašto su danas oni i njihovi vladari i dalje tako lako upravljani od stranaca, tehnikama nezaposlenosti, gladi, nemira i političkih obrata u zemlji.

Anastasia: Da, biznis. Jasno je zašto arhontski vjesnici govore ljudima da su znakovi primitivni jezik i da nema

ništa vrijedno u njima, da je to puki folklor... Što ih više ljudi želi protumačiti u svakodnevnom značenju, to bolje za Arhonte, tako da nitko ne može doći do suštine. A sami Arhonti ne štede na takvim projektima, kako bi uništili duhovno znanje i izbacili stvaralačke znakove i simbole iz pamćenja naroda...

Rigden: Pa, s Arhontima je sve jasno. Ali tužno je što ljudi sami, većina njih, dopuštaju Arhontima takve stvari!

Anastasia: Još nekoliko riječi o Uskršnjem otoku. Lokalno stanovništvo sačuvalo je legende da ceremonijalne platforme („ahu“), na kojima se neke od kamenih kipova nalaze, služe kao veza vidljivog i nevidljivog (izvanjskog) svijeta i da upravo ti kameni kipovi („moai“) sadrže nadnaravnu snagu predaka. Potonji, prema vjerovanjima, navodno su sposobni kontrolirati prirodne pojave i na taj način postići pozitivan rezultat, napredak naroda...

Rigden: Tamo nema ništa natprirodno. U jednom trenutku tamo su živjeli ljudi koji su znali kako i u koje svrhe aktivirati određene znakove. Da njihovi potomci nisu izgubili znanje koje su dobili, ljudi koji sada žive na otoku bolje bi shvatili sebe i osnovnu povezanost s drugim svjetovima. Obično za ljetopise, kao način prenošenja znanja i legendi na potomke, znalci bi prenijeli znakove na kamene kipove, dok su se često ukrašavali odgovarajućim tetovažama, koje su imale posebno simboličko značenje. Za neinformirane ljude to su bili crteži koji nisu značili apsolutno ništa, ali to je ulijevalo strahopoštovanje onih koji su, po njihovu mišljenju, „vjerojatno znali nešto posebno“. Kasnije, naravno, odvijale su se banalne imitacije.

Anastasia: Da, ali nema znakova na kamenju i platformama smještenim na Uskršnjem otoku.

Rigden: A tko je rekao da ove glave nemaju nastavak? Neka kopaju dublje na tim mjestima i možda će pronaći ono što je skriveno od njihovih pogleda. Ali to nije poanta. Čak i ako ljudi otkriju nešto zanimljivo kroz znakove i simbole, kakva korist od toga? Kada dominira materijalno razmišljanje a nedostaje Znanje, u najboljem slučaju će uskomešati masovne medije kako bi privukli više turista na otok i zaradili novac. To je to. Znanje je za duhovnog tragaoca vrijedno samo kad to može biti od koristi za usavršavanje sebe i pružanje duhovne pomoći drugima.

Anastasia: To je neosporno. Vaše riječi nisu mogle doći u bolje vrijeme za potvrdu podataka s arheoloških iskopavanja Harappanske civilizacije, koje sam donijela sa sobom na ovaj sastanak. Pronašli smo ono što smo tražili — znakove, simbole i jedinstvene artefakte, ali njihovo tumačenje od strane današnjih ljudi je manjkavo. Napravila sam crteže fotografija arheoloških nalaza, uključujući i neke artefakte iz Mohenjo-Daroa (uvjetni naziv ruševina nekadašnjeg najvećeg grada Harappanske civilizacije, koji se nalazi u Dolini Inda, u današnjem Pakistanu). Naprimjer, ovdje je pečat od talka o kojem ste nam pričali! Čovjek sjedi na podiju u položaju lotosa. Kad sam prvi put vidjela ovu sliku, naravno da me pogodila činjenica da su prije pet tisuća godina ljudi radili iste duhovne prakse kao i mi danas!

Međutim, muzejski opisi ovog pečata, kao i drugi nalazi, još jednom su me tužno nasmijali. U osnovi, ovaj opis odražava svjetonazor ljudi koji su ga sastavili. Ali vjerojatno, da nisam znala za postojanje ove duhovne prakse, na mjestu ovih učenjaka bih ponudila ista obrazloženja. Arheolozi opisuju ovu sliku na sljedeći način: golo muško božanstvo s tri lica sjedi na prijestolju u joga položaju; na rukama su mu narukvice; na glavi mu se nalazi sofisticirani šešir, čiji vrh izgleda kao „grana smokve“. Razne su pretpostavke, uključujući

one koje postoje otkad je čovjek prikazan na pečatu s „vegetacijom“ nad glavom, što vjerojatno simbolizira snagu ovog „božanstva s tri lica“ nad prirodom.

Slika 51. ***Pečatna slika čovjeka koji radi duhovne prakse na znaku***
(Harappanska civilizacija; 3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija).

Rigden: Mislim da ako je čovjek koji je postavio ovaj pečat čuo takvu interpretaciju „učenih ljudi“ iz daleke budućnosti, bio je iznenađen koliko i oni koji su to otkrili. Koliko je nisko u duhovnom razvoju civilizacija pala u dalekoj budućnosti da njeno „najbolje od najboljeg“, napredni ljudi, „učenjaci“, rasuđuju na ovaj način? Kako bi moglo biti zaboravljeno ono što pomaže duhovnom oslobađanju čovjeka, što je glavna svrha njegova života? Dakle, za drevnog učitelja takva interpretacija današnjih ljudi ne bi bila ništa manje zapanjujuća.

A što se tiče pečata, ti su znakovi poput otvorene knjige za čovjeka koji razumije drevno tajno pisanje znakova i simbola koji opisuju određene osnovne meditativne

tehnike i duhovne prakse koje vode duhovnom oslobađanju. Ovdje je jasno prikazan čovjek koji sjedi u položaju lotosa. To nije golo muško božanstvo. Ono prikazuje početak meditacije: aktiviranje donje čakre (nalet energije i njezino kretanje kroz energijske meridijane)... „Prijestolje na kopitima“ — jednostavno ukazuje da je čovjek duhovno viši od svoje Životinjske prirode (kopita simboliziraju potonje). Osim toga, u nekim slučajevima takva uvjetna grafička oznaka (malo brdo na kojem meditator sjedi) može označavati vođu grupe, kada se duhovna praksa obavljala grupno. Četiri lica (tri vidljive maske i jedna nevidljiva) ukazuju na razinu ove duhovne prakse, u kojoj se cjelovitost četiriju Suština već koristi za opažanje nevidljivog svijeta. Usput, u davnim su vremenima prikazivali trostruko lice, gotovo uvijek podrazumijevajući četiri lica (četvrta nevidljiva strana), o čemu svjedoče, na primjer, mitologija i slike „bogova“ u drevnoj indijskoj civilizaciji. Znak iznad glave je daleko od „grane smokve“. To pokazuje izlijevanje energije iz čakre „lotos s tisuću latica“, kao i aktiviranje naznačenog radnog znaka tijekom meditacije.

Anastasia: Da, čak i sam znak ovdje govori o duhovnoj razini čovjeka koji je u mogućnosti aktivirati ga.

Rigden: Svakako, to nije jednostavan znak. Gornji natpis je preporuka za čovjeka upućenog u duhovne prakse i njezinu svrhu.

Anastasia: Zapravo svi znakovi koji određuju duhovne prakse su prisutni ovdje: dijagonalni križ kao simbol četiriju Suština, s određenim naglascima; znak ribe, što znači potapanje u izmijenjeno stanje svijesti; valni znak koji ukazuje na kretanje energija; znak sile Allata stiliziran je za zapis. U biti, isti su kao u drevnim natpisima na stijenama. Evo, čak i ako se ljudi na kraju ravnaju tim znakovima prema materijalnom razumijevanju, slike će barem zadržati osnovne duhovne podatke za informiranje novih generacija.

Rigden: Upravo tako.

Anastasia: Znate, kad sam tražila informacije o Harappanskoj civilizaciji, neočekivano sam otkrila mnoge druge zanimljive činjenice. Na primjer, uzmimo pečat od talka, koji ste već spominjali... Usput, mislim da će čitatelje zanimati, kao što je i mene u ono vrijeme, zašto su pečati u drevna vremena često izrađivani od talka. Uostalom, ovaj materijal korišten je još u doba paleolitika, o čemu svjedoče arheološka otkrića ženskih ritualnih figurica „paleolitskih Venera“izrađenih od ovog kamena.

Rigden: Ovaj je materijal doista bio široko rasprostranjen među narodima različitih vremena. Upravo se talk koristio za čarobne figurice u drevnoj Indiji i starom Egiptu. Bio je opisan u legendama kao kamen obdaren svetim svojstvima. Koristio se na Uralu, u Aziji i u Americi. U drevna vremena su ga također nazivali „vatrenim kamenom“, jer je „osvojio plamenove i prisilio čak i ognjeni nebeski svod da slijedi svoj unutrašnji oblik“. U njemu se vidjela sveta filozofija. Naravno, ovaj kamen nije „prazan“. Talk ima doista jedinstvena svojstva. Osim što ga je lako obrađivati (sadrži talk, magnezit i klorit), ima veliku izdržljivost, toplinsku vodljivost i otpornost na kemijske i akustične efekte (ne odjekuje i ne provodi zvuk). Općenito, kao što bismo danas rekli, kamena sapunica (kako je danas nazivaju geolozi) ima dobra izolacijska svojstva i služi kao izvor pozitivne energije. U zagrijanom stanju emitira toplinske valove koji se frekvencijom podudaraju s frekvencijom toplinskog zračenja samog čovjeka i iznosi 8-9 mikrona. Također ima niz svojstava koja imaju pozitivan utjecaj na čovjekovo zdravlje. To se znalo u stara vremena pa se često koristio u svakodnevnom životu i u magiji. Osim toga, zahvaljujući takvim jedinstvenim svojstvima ovog kamena, pečat od talka bilo je nemoguće spaliti; bili su dovoljno postojani i trajali su tisućama godina, zbog čega su se i koristili za prijenos takvih znanja...

Anastasia: A evo i kopije slike otiska od talka otkrivenog u Mohenjo-Daro. Jednom ste nam pričali o tome. Znanje o grupnoj meditacijskoj tehnici „Ognjeni lotos“ doista se ogleda ovdje. Sudeći po otisku, vodeći čovjek u meditaciji je žena povezana s Duhovnim svijetom. Znak **„ALLATRA“** je smješten na vrhu glave.

Slika 52. ***Pečatna slika grupne meditacije***
(Harappanska civilizacija; 3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija).

Iako se ovaj pečat u znanstvenim knjigama opisuje kao žrtveni ritual s povorkom od sedam figura, gdje se postavlja božanstvo koje stoji na svetom „smokvinom drvetu“. Jasno je da kada se u ljudskom društvu izgube temelji duhovnog znanja, sveti simboli i znakovi, teško je bilo što od toga razumjeti sa stajališta materijalnog svjetonazora. Za većinu ljudi, čak ni sada, ova slika neće ići dalje od njihova trenutnog razumijevanja svijeta.

Rigden: Svatko nosi svoj osobni teret iskustava kroz život. Čovjek prosuđuje svijet prema njegovu sadržaju, ali zapravo je to njegova prosudba o samom sebi. Materijalni svjetonazor prizemljuje, još više porobljavajući Dušu, čineći teret još težim, te prisiljava čovjeka, poput osuđenika, da vuče lance u svojoj

svijesti. Duhovni pogled na svijet posuđuje krila Duši, ona se usavršava i pomaže u oblikovanju osobne prtljage isključivo iz vrijednosti Duhovnog svijeta, koja se ne gube nakon fizičke smrti tijela čovjeka.

Anastasia: Uvjerena sam da je važno da čovjek ima osobno duhovno iskustvo i znanje te da svoj duhovni razvoj tretira s punom odgovornošću. Uostalom, život prolazi vrlo brzo. U Harappanskoj civilizaciji ljudi su zasigurno znali za to, sudeći po ostacima njihove kulture. Evo slike otiska pečata kojeg ste jednom spomenuli kao simbolični prikaz meditacije na četiri Suštine. Opet, prikazuje čovjeka s tri lica koji sjedi u položaju lotosa. Iznad glave meditanta, u području čakre „lotos s tisuću latica“ nalazi se simbolički prikaz cvijeta lotosa (stari Egipćani su ga crtali na isti način) i shematski prikaz znakova Allata, **„ALLATRA“**. Pokraj njega je natpis u obliku simbola i znakova, a na stranama središnje slike su *četiri* životinje.

Slika 53. ***Pečat sa slikom meditacije na četiri Suštine***
(Harappanska civilizacija; 3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija).

Te su *četiri životinje:* slon, tigar, bizon i jednorogi nosorog! Slon je prikazan kako hoda na stranu: ovo je simbol Stražnje suštine, spore i snažne ljudske prošlosti. Tigar koji napada simbolizira agresivnu Desnu suštinu. Urlajući bizon je simbol Lijeve suštine, ako uzmemo u obzir simboliku drevne Indije i Jugoistočne Azije, gdje bizon simbolizira nadnaravnu snagu i muški princip. Nosorog s jednim rogom, prema mitologiji drevnih naroda Inda, simbol je snage, uvida, sreće, te neustrašivo biće kojeg se boji čak i tigar. Obdaren je karakteristikama Prednje suštine. I nije slučajno što je ovdje prikazana simbolika jednog roga.

Usput, iznenadila sam se kad sam otkrila da su pečati civilizacije Harappan imali uobičajenu temu svetog mitskog stvorenja s jednim rogom (znanstvenici su je nazvali jednorogom), prikazanog pored svetog (duhovnog) simbola. Za mene je to bilo vrlo intrigantno otkriće, imajući u vidu sve što ste nam ranije rekli o ovom stvorenju.

Rigden: Jednorog je od davnina jedan od simbola Prednje Suštine, koji duhovno čistom čovjeku pomaže u povezivanju s vlastitom Dušom i u izbjegavanju kruga ponovnog rođenja. To je personificiralo težnju u samo jednom smjeru — duhovnom; i zato je bio obdaren osobinama koje su tipične za čovjeka u svom duhovnom razvoju, a to su: čistoća, čast, mudrost, snaga, hrabrost i činjenje dobrih djela; bio je povezan i sa silama Allata — božanskom čistoćom ženskog principa (mitovi o Djevici i jednorogu).

Ako pratimo povijest simbola, vidjet ćemo da su Sumerani, na primjer, postavili sliku jednoroga kao simbol povezan s krugom (Duša), kojeg su istraživači tumačili i kao „mjesečev simbol“ i kao svojstvo boginje u smislu duhovne čistoće. Asirci su na reljefima prikazivali jednoroga pored Drveta Života, a Egipćani su u njegovu sliku smjestili najveće moralne kvalitete.

Slika 54. ***Simbol u obliku jednoroga na pečatu Proto-Indijske civilizacije***

(Harappanska civilizacija; 3. i 2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija). Dva jednoroga na pečatu (vrat i rogovi su prikazani da označe uvojitu, spiralnu strukturu) s krugom u sredini, tvoreći konvencionalni simbolički znak Allata s krugom (simbol ***„ALLATRA“****); iznad njega je rombična struktura i sedam velikih listova (što ukazuje na duhovnu preobrazbu čovjeka i njegov ulazak u sedmu dimenziju), kao i dva mala lista na bočnim stranama romba. U donjem desnom kutu pečata je znak romba s kružnicom iznutra (znak romba je znak preobrazbe), što također ukazuje na čovjeka koji je postigao duhovno oslobođenje i bijeg u sedmu dimenziju tijekom života (četiri kruga u kutovima romba pokazuju njegovu potpunu kontrolu nad četiri Suštine; unutarnji krug je prikazan kao simbol šestodimenzionalnog svijeta; ovaj simbol označava spoznaju svih šest svjetova od strane čovjeka, kroz unutarnju spoznaju).*

Perzijanci, prema svome svetom znanju, smatrali su jednoroga savršenstvom, predstavnikom „čistog svijeta“ među životinjama (izvorno četiri životinje), a njegov rog kao jedinu silu sposobnu poraziti Ahrimana. Uzmimo staroslavenske legende i epske priče zabilježene u

drevnoj ruskoj zbirci duhovnih pjesama pod nazivom „Knjiga golubova“ (knjiga koju su zabranili svećenici u 13. stoljeću), u kojem se jednorog naziva Indrik-zvijer (Indra). Evo redaka iz nje:

„Naš Indrik — zvijer je zvijer svih zvijeri,
I ide on, zvijer, u tamnice,
Prelazi sve planine bijelog kamena,
I čisti sve potoke i bujice.
Kada ova zvijer skoči od radosti,
Tada se sav univerzum uskomeša.
Sve ostale zvijeri se klanjaju ovoj zvijeri.
A nikada nikome nije naudio.“

Anastasia: Da, naišla sam na te epske pjesme koje opisuju pogled drevnih ljudi na svijet, uključujući pitanja kozmologije, sociologije i duhovnog znanja. Zainteresirala sam se za njih nakon što sam počela razumijevati njihovu duhovnu suštinu i nakon što sam naučila kako odvojiti žito od kukolja. Na primjer, za Indru se kaže da živi na Svetoj planini; jede i pije iz Plavog mora, šeta rogovima kroz tamnice i gleda sunce na nebu. S obzirom da je Sveta planina simbol bijega u drugu dimenziju, voda znači Duhovni svijet, a rog, poput uvijenog roga s kojim Indra „hoda kroz tamnicu“, odnosi se na astralna putovanja preko „tuneliranja“, pri čemu je „tunel“ često uvijen u spiralu, tada knjiga ispada prilično fascinantna!

Rigden: Jesi li vidjela originalnu verziju ovih epskih pjesama, koje su nekada imali preci slavenskih naroda? Bila bi iznenađena jednostavnošću istine i duhovnih Znanja koja su sadržana u simbolima. Ali nažalost, malo tih priča je ostavljeno u verziji koja bi dotakla današnje ljude. A to nije samo zbog izobličenja koja su se nakupila kroz stoljeća prijenosa Znanja. Nažalost, ove epske priče znatno su izmijenjene kad se kršćanstvo počelo širiti, a „poganska“, izvorno slavenska vjerovanja počela uništavati; u nekim slučajevima informacije

su zamijenjene, dok su u drugima izmijenjene; neki rukopisi na brezinoj kori spaljeni su u potpunosti. To se događalo u vrijeme značajnih izmjena, s naglaskom na ideologiju kršćanske religije.

Primjerice, ranije je jedan od naziva Indre bio „Phar“, što na ruskom znači „čistokrvni konj skakač“. Kršćanski svećenici su to iskoristili, tako da je jednorog u njihovoj legendi prestao živjeti na Svetoj planini iz ruskih epova, a premješten je na Sveto brdo Tabor u Palestini, koje se u kršćanskoj tradiciji smatra mjestom Preobraženja Krista. Ali nešto bih želio reći o samoj riječi „phar“. Stari Slaveni upotrebljavali su tu riječ u značenju „pastuh“, u vezi s Indrom (jednorogom), a ovo je također ljudsko tumačenje Znanja. Prema izvornoj legendi (koja je nekad bila poznata ne samo na teritorijima naseljenim precima Slavena, nego i u drevnoj Indiji i drevnom Iranu (planine Zagros), Prednja suština, koju je simbolično predstavljao jednorog, bila je povezana s Farnom ili, suvremenim rječnikom, Gralom. Farno (na Istoku „Farn“) definiran je kao sjajni princip, božanska vatra koja umnožava silu, kontrolu i moć. Spomenuto je da Farno pomaže Duši čovjeka da prijeđe most koji vodi u vječni život. A sada sve to uklopi u znanje koje već imaš.

Anastasia: Za mene su te informacije, kao i svaki susret s vama, još jedno otkriće! Sad je jasno, prije svega, zašto su stavili dvije drvene konjske glave s velikim solarnim simbolom (kružnicom) na drevne ruske kolibe i svetišta. Usput, ova je tradicija bila raširena ne samo u Rusiji, već i među drevnim narodima Baltika i Europe. Ispada da je, pored činjenice da je to bio stilizirani znak **„ALLATRA“**, bio i jedan od načina tumačenja drevne svete legende o jednorogu i Farnu. Drugo, ako legenda ima uobičajeni indoeuropski korijen, njeni odjeci (i posljedično, ostaci Znanja) moraju biti uočeni ne samo u epohi drevne Rusije, nego i među književnim spomenicima drevnog Irana i drevne Indije.

Uzmimo, na primjer, drevnu Indiju. Najpopularniji vedski lik bio je upravo bog Indra. Prevedeno s drevnog indijskog, korijen riječi „Indra“ označava pokazatelja duhovne sile. Zanimljivo je da se spominje kako je ovom bogu svojstvena sposobnost da ima više oblika i da se može pretvoriti u konjsku dlaku. Sam Indra se pojavljuje u mitovima kao bog Neba, s kojim je povezana kiša (voda), koja ispušta rijeke i potoke te probija kanale (baš kao i slavenski jednorog Indrik). On je „sin sile“, „onaj koji pije somu“, prijateljski i uvijek spreman priskočiti u pomoć. I, što je najvažnije, upravo je Indra, prema legendi, taj koji se bori sam i pobjeđuje zmaja Vritra (demon kaosa), a njegova pobjeda je izjednačena pobjedom dinamičnog principa (sila Allata) nad stajaćim kaosom (Životinjski um) i vodi do strukturiranja vedskog svijeta „širokih prostora“. Bitka je središnji zaplet legende. Ako uzmemo u obzir da se drevna indijska „Vrtra“ (Vritra) doslovno prevodi kao „blok“ ili „prepreka“ te da Indra predstavlja duhovnu silu, onda sve skupa u biti znači nadilaženje Životinjske prirode, duhovnu pobjedu čovjeka nad sobom, njegovo oslobođenje.

Rigden: Osim toga, vjeruje se da je Indra Čuvar jedne od *četiri strane svijeta*. Tu je i referenca vezana za Znanje o strukturi svijeta. Posebno da Indra vlada nad Svarogom (Nebom); prema vjerovanjima Hindusa, to je raj smješten na vrhu planine Meru. A sada se prisjeti da u slavenskoj i ruskoj mitologiji postoji i bog Svarog — bog Neba, nebeska vatra, otac Dažboga i Svarožića. U sveruskoj kronici s početka 12. stoljeća, „Priči o prošlim godinama“, koja je bila uključena u Hipatijanski kodeks, sačuvane su sljedeće napomene iz njega: „... zbog ovoga se prozvaše bog Svarog... a njegov sin pod imenom Sunce vladao je *nad sedam* kraljevstava. Zvaše se Dažbog... Kralj Sunca, Svarogov sin je Dažbog...“.

Anastasia: Tako je, sve ima jedan te isti korijen! Uostalom, makar i alegorijski, to govori o sedam

dimenzija i čovjekovom duhovnom radu na sebi. Svarog, na primjer, utjelovljenje neba, prema epovima, „u tami oblaka rasplamsao je oganj nebeske vatre (munje)“. A onda, „razbijajući kišne oblake grmljavinom, zapalio je sunčevu lampu ugašenu od strane demona tame“. Ako uzmemo u obzir činjenicu da Svarog djeluje kao Prednja suština, ovdje su kišni oblaci misli Životinjske prirode, a lampa je Duša „koja je ugasila tamu“ podosobnosti, tada se stara ruska mitologija čini prilično zanimljiva.

Rigden: I ja mislim... Slučajno, „Knjiga goluba“, koja objašnjava porijeklo svijeta, također spominje kamen Alatyr. Prema legendi se vjeruje da su na njemu napisani znakovi koji „govore“ o zakonima Svaroga, boga Neba. Prema starim ruskim legendama, upravo ispod kamena Alatyr počinju izvori žive vode, koji nose hranu i ozdravljenje (stvaranje). Upravo ispod ovog kamena je skrivena bezgranična sila, i baš na Alatyr-kamenu sjedi lijepa djevica Zora, koja uvijek budi svijet iz noćnog sna. Sada sve to spoji sa znanjem o znaku **„AllatRa“**, o moći božanskog stvaranja ženskog principa Allata i njegove važne uloge u procesima razvoja Svemira i u duhovnom buđenju Osobnosti te njenog spajanja s Dušom. Usput, u duhovnim pričama iz starih vremena, Alatyr je ono što su slavenski preci nazivali silom Allata, koja proizlazi iz Boga, kao i čovjek koji je tu silu akumulirao i u sebi je pojačao duhovnim radom.

Anastasia: Da, mnoge stvari postaju očigledne kad posjeduješ duhovno znanje. Počinješ razumijevati ne samo sebe, nego i svaku duhovnu trunku različitih kultura. Žao mi je istraživača koji vide samo materijalnu stranu ovoga, čak i u već spomenutoj slici pečata Harappanske civilizacije, koji je toliko bogat simbolima i znanjem. Usput, sliku ovog čovjeka koji sjedi u položaju lotosa, s oznakom četiri životinje sa strane, koje označavaju četiri čovjekove Suštine te znak iznad njegove glave u znanstvenoj literaturi se prikazuje kao

slika boga s tri lica, s cvijećem na glavi i životinjama na stranama. Prema vlastitim opisima, istraživači su došli do zaključka da je to bog zaštitnik stoke i životinja. To je ono što znači vidjeti svijet s „materijalnog stajališta“, s gledišta volje Životinjskog uma.

Rigden: Potrebna je samo želja za prebacivanjem važnosti s Promatrača i pogled u korijen problema. Znanje zabilježeno simbolima i znakovima oduvijek je postojalo, ali samo duhovni tragatelj može vidjeti Istinu iza vela tajnosti.

Anastasia: Ovaj primjerak ima još jednu zanimljivu sliku. Na stranama meditanta prikazane su divlje životinje koje su tipične za ta mjesta; to jest jasni su primjeri za one narode koji odlično predstavljaju četiri Suštine. Ispod „prijestolja“ s tipičnim kopitima mogu se vidjeti pripitomljene životinje — koze. U drevnoj Indiji koza je bila simbol plodnosti, vitalnosti, izvor namirnica (meso, vuna i mlijeko). Svete Vede spominju da neki vedski bogovi jašu na ovoj životinji; na primjer Agni — bog vatre, žrtvene lomače i kućnog ognjišta. Ali, sve je to bilo puno kasnije od postojanja civilizacije kulture Harappan. Dana duhovna simbolika prikazana na pečatu, kao i smještanje koze ispod „prijestolja s kopitima“ na kojoj čovjek sjedi — sve to simbolizira da je meditant iznad domaćih zemaljskih vezanosti i da njegov interes za duhovno nadmašuje njegove brige o materijalnom svijetu.

Rigden: Upravo tako. Sve su ove životinje samo asocijacije, jasno su znali ljudi tog vremena, koje odlikuju osobitosti duhovnog znanja, meditacije i pogleda na svijet različit od trodimenzionalnog svijeta. Ništa više od toga. Ali ljudi su skloni oponašanju. U odsutnosti iskonskog Znanja, iskustva i duhovne prakse, ili jednostavno iz nerazumijevanja, oni počinju opažati asocijacije iz duhovnih učenja kao materijalnu stvarnost. Štoviše, iz svog mate-

rijalističkog uma ljudi čine ove asocijativne slike „svetima“ i počinju ih obožavati u materijalnom svijetu, misleći da će na taj način postići prosvjetljenje i doseći „nebesku milost“. Zato povijest pamti primjere kada je Znanje iskrivljeno i protumačeno iz perspektive ljudskog uma: kad je duhovno učenje ukazalo na to da „kako bismo bili dio božanskog, potrebno je ubiti zvijer unutar nas samih“, neznalice su te riječi shvatile doslovno. Kao rezultat toga, u ljudsku su povijest ušla krvava žrtvovanja životinja i ljudi, jednostavno zbog neispravnosti ili namjerno iskrivljene interpretacije ostataka davno nestalih Znanja, od strane onih koji su kontrolirali religijsku politiku ili utjecali na formiranje uvjerenja ovog ili onog naroda. Danas religije, zajedno sa svojim žrtvovanjima, izgledaju nekako primitivno očima ljudi iz tehnološke civilizacije, budući da preživljavanje i opstanak ljudskog društva u cjelini ne ovisi o njihovoj političkoj većini i obožavanju raznih bogova. Sada, materijalni „bog“ većine živih ljudi je novac, kao što je nekada u obitelji bila koza. Proći će još neko vrijeme i materijalni prioriteti će se opet izmijeniti, iako zbog toga neće prestati biti materijalni... Pogledaj kakve asocijacije danas moramo koristiti za obnovu izgubljene duhovne Istine — usporedbe s općenito razumljivim znanstvenim informacijama, dovodeći asocijacije u računalne operacije, opremu i tako dalje. Ako se većina ljudi sada ne promijeni u duhovnom pogledu, sasvim je moguće da će u budućnosti, ako uopće bude budućnosti za ovo ljudsko društvo, svo ovo znanje ljudi također doslovno shvaćati, s izopačavanjem duhovnog značenja.

Anastasia: Mogu zamisliti kakve bi slogane tehnološki svećenici mogli upotrijebiti: „Bogovima žrtvujte nano molekule najnovije selektivne preinake i iskupit ćete se za svoje grijehe tijekom cijelog mjeseca. Vjerujte u um od svjetskog Superračunala i bit ćete spašeni!“

Rigden: Sve bi to bilo smiješno da nije tako tužno. Možemo se tome smijati, ali ljudi bi trebali ozbiljno razmisliti o ovome. Duhovni svijet je nemoguće točno opisati — taj se svijet potpuno razlikuje od materijalnog. Ali, Duhovni svijet se doista može osjetiti obavljanjem duhovnih praksi, prevladavanjem egocentrizma i otvaranjem puta do svijeta Vječnog unutar sebe.

Anastasia: To je stvarno tako. Rekli ste da se suština stvari bolje cijeni tek nakon što se počnemo disciplinirati, raditi na duhovnom i svakodnevno prakticirati... Poraziti svoju Životinjsku prirodu i duhovno se osloboditi bio je stvarni cilj svih duhovnih učenja još od paleolitika. Još je stvar u tome kako su ljudi to znanje zapisivali, u usporedbi sa suvremenim razumijevanjem prijenosa informacija. Opet, u Harappanskoj civilizaciji na primjer, nađen je još jedan zanimljiv otisak na glini. Jedna strana tanjura prikazuje čovjeka koji sjedi u položaju lotosa (Promatrač), s odgovarajućim meditativnim simbolom iznad glave. A pokraj njega je čovjek koji ubija bizona (pobjeđuje svoju Životinjsku prirodu). Iznad bizona nalazi se gušter sa šest bodlji na repu. Naravno, znanstvene knjige nagađaju da je to lov, žrtvovanje i tako dalje...

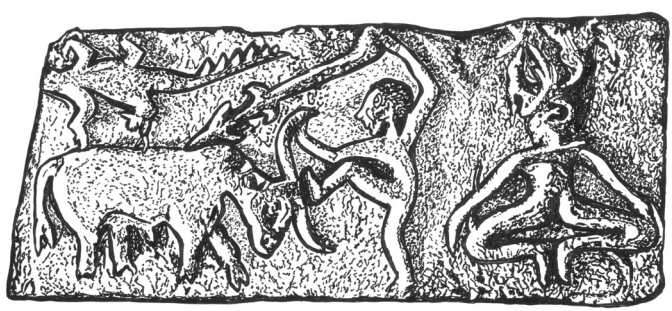

Slika 55. ***Slika koja simbolizira pobjedu nad Životinjskom prirodom***
(Harappanska civilizacija; 3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, Južna Azija).

Rigden: Usput, gušter je također drevna tradicionalna simbolična oznaka određenog duhovnog znanja. Smatralo se da je to mistično stvorenje baš poput zmije, ali opet, samo zato što je život ovog vodozemca u prošlosti asocijativno uspoređivan s različitim duhovnim procesima. Naprimjer, njegova slika bila je povezana s drevnom prošlošću i drevnom strukturom mozga, kao i s vezom s vodom (drugi svijet), činjenicom prisutnosti ili uranjanja (Promatrač i njegov ulazak u izmijenjeno stanje svijesti) i prodiranja (tuneliranje, simbol Stražnje suštine). Slika guštera bila je također predstavljena kao znak mudrosti, upozorenja na opasnost i kao simbol promjene.

Što se tiče ove slike, nisu prikazane bodlje na repu guštera, nego samo simbolična oznaka planina. U današnjem društvu smo u mogućnosti govoriti o dimenzijama, višedimenzionalnosti svijeta i stanjima izmijenjene svijesti. U dalekoj prošlosti, međutim, to asocijativno znanje bilo je izraženo nešto drugačije. Za ljude koji su potrošili cijeli život okruženi planinama, težak put prema percepciji samog sebe i odricanju od vlastite Životinjske prirode (svjetovne želje, kao i egocentričnost) uspoređivao se s usponom na planinu (prevladavanje sebe) i prelaženje dimenzija u duhovnim praksama, radi svladavanja prve planine, a za njom druge, i tako dalje. Za mnoge narode planina je simbol duhovne uzvišenosti, povezanosti s vrhovnim svjetovima, asocijativna slika povezanosti s različitim svjetovima (na primjer zemlja i nebo, zemlja i podzemlje), odnosno prebivalište bića s drugog svijeta. Dolazak na „drugi svijet“ bio je moguć jedino prevladavanjem samog sebe. Ali, istina je da zbog takvih asocijacija, kad započne bezdušna isprazna materijalna imitacija, planina počinje biti prikazivana kao mjesto žrtvovanja, jer je ona navodno „smještena bliže bogovima“.

Anastasia: Uzorak na drugoj strani ovog glinenog oblika također je zanimljiv. Prikazuje nasmijanu ženu koja je zgrabila dva „tigra“ (bočne Suštine) za vrat i stoji

iznad slona (simbol spore, odlazeće, snažne prošlosti — Stražnja suština). Njena kosa je poput simbolične slike 12 malih zraka. A iznad njezine glave, u krugu je znak dijagonalnog križa s precrtanim bočnim Suštinama, to jest simbolom potpune kontrole nad njima. Istraživači ne znaju kako protumačiti sliku, jer je ona jedini „zapis s Inda“, koji prikazuje, prema njihovu mišljenju, „zupčani kotačić iznad glave ženskog božanstva.“

Rigden: Ah, da je bilo više takvih „kotača“ u duhovnoj povijesti čovječanstva, ali ne u teoriji nego u praksi, ovo čovječanstvo bi bilo neprocjenjivo!

Anastasia: S obzirom na povijesne artefakte, bočne Suštine su se tako čvrsto držale „za vrat“ i pod kontrolom ne samo najboljih predstavnika Protoindijske civilizacije koja je nekad živjela u Aziji. Slični simboli prisutni su i u svetoj simbolici drevnih Egipćana (Afrika), Indijanaca drevnog Perua (Južna Amerika), Skita i Slavena (Europa). I usput, kasnije možete vidjeti jasnu transformaciju ovog drevnog asocijativnog simbola bočnih Suština u odgovarajući zasebni simbol u obliku palice.

1

2

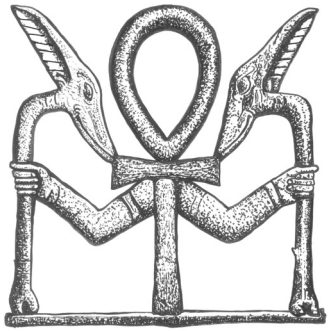

3

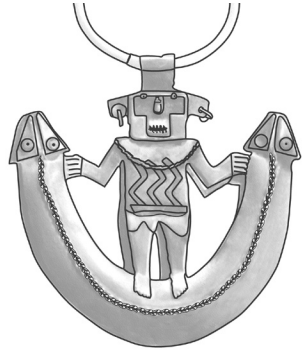

4

9 10

5

11 12

6

7

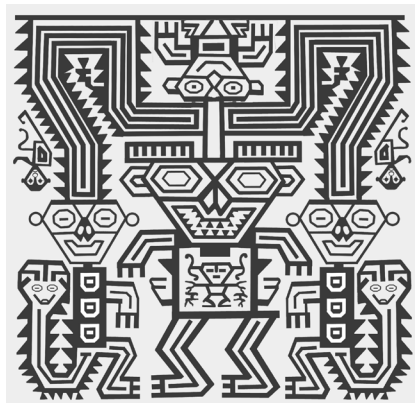

8

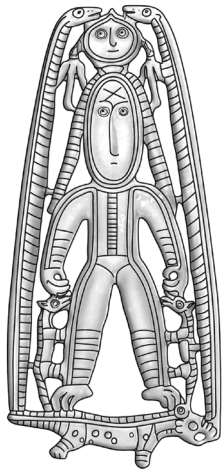

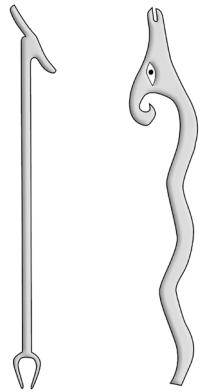

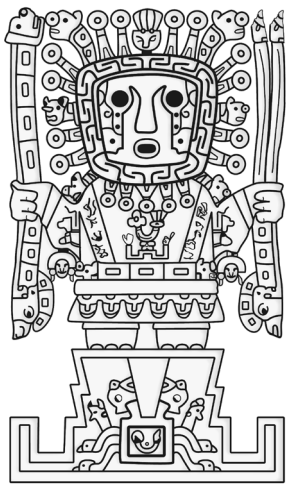

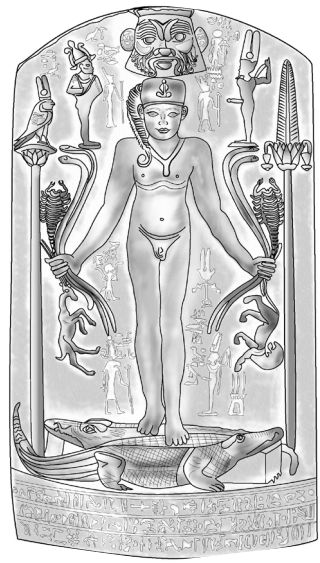

13 14

Slika 56. ***Simbolički zapis duhovne kontrole čovjekovih bočnih Suština među različitim narodima:***

1) slika u glini: drevni simbol nasmiješene žene koja iznad glave drži dva „tigra“ za vrat (Harappanska civilizacija; 3.-2. tisućljeće prije Krista; Dolina Inda, južna Azija);

2) *slika skitske božice Agrimpase, koja je dio skitskog panteona sedam bogova (7.-3. stoljeća prije Krista; regija sjevernog Crnog mora);*
3) *drevni egipatski znak „ankh“, koji drži dva mitska kopitara (reljef u egipatskom hramu Sobek i Haroeris; godina 80. pr. Kr.; grad Kom Ombo, Egipat);*
4) *stari zlatni privjesak naroda Južne Amerike u obliku kockastog lika koji stoji na dvoglavoj zmiji;*
5) *znak pobjedničkog božanstva, grmljavinskog drevnog boga Slavena — Peruna (prije kršćanstva smatrao se vrhovnim bogom u panteonu Kijevske Rusije iz 9. stoljeća); prema legendi, nakon Perunove pobjede nad mitskim neprijateljem, vode su oslobođene (u arhaičnim transformacijama mita, pobožna žena Mokoš, oteta od strane protivnika, oslobođena je) i nebeska vlaga (kiša) se prolila van;*
6) *rezbarija u bijelom kamenu na južnom pročelju katedrale Svetog Dimitrija (spomenik ruske arhitekture; crkva Sv. Dimitrija). Katedrala je sagrađena u godinama 1194.-1197.; muzej-rezervat Vladimira Suzdala; Vladimir, Rusija);*
7) *slika na kamenu (oko 4.-3. tisućljeća prije Krista; bjelomorska obala; Republika Karelija, sjeverozapadna Rusija);*
8) *ulomak ogrtača indijske kulture Paracas (5.-3. stoljeće prije Krista; drevni Peru; Južna Amerika);*
9) *slika skitske Boginje na ukrasnim uzdama — zlatna konjička traka za glavu (4. st. pr. Kr.; nasip Velika Cimbalka, regija Zaporožje, Ukrajina; muzej „Ermitaž“, Sankt Peterburg, Rusija);*
10) *prorezana metalna ploča s prikazom Boginje (7.-8. stoljeće; arheološki nalaz na jezeru Čud, regija Perm, Rusija; regionalni muzej Čerdinski, nazvan po A. S. Puškinu);*
11) *drevno egipatsko sveto žezlo „Was“ u obliku palice sa zakrivljenim vrhom i viličastim dnom (glava i kopita životinje); odlika drevnih egipatskih bogova koja znači kontrolu (moć) nad Životinjskom prirodom;*
12) *u mitologiji sjevernoameričkih Indijanaca, simbolična slika zmije nalik zmaju s perjem; mitovi spominju da je*

simbolizirao oluje; ovaj je zmaj mogao biti poražen samo od Velikog Heroja koji je imao moralnu čistoću i nadmoć duhovne snage;

13) *demiurg u religiji Inka — Viracocha, vrhovno božanstvo vode i zemlje (u ruci drži dvije zmije — jednu sa sedam „odjeljaka“ tijela koji pokazuju sedam dimenzija, a drugu s tri „odjeljka“ tijela i rascijepljenim kopitima koja označavaju trodimenzionalni svijet i Životinjsku prirodu); (11.-16. stoljeće, Južna Amerika);*
14) *kameni stub s reljefom „Horus na krokodilima“ (3. st. pr. Kr.; drevni Egipat); Horus je prikazan gol, kao simbol čistoće, neopterećen materijalnim željama na svom putovanju kroz ovaj svijet (ovdje je naznačena važnost kontrole nad vlastitim Suštinama, kao i dominacija nematerijalnih vrijednosti u ljudskom životu).*

Rigden: Da, tko bi tada mogao zamisliti razmjere te „preobrazbe“ koja dolazi iz ljudskog uma... Simbol koji je nekada predstavljao duhovnu kontrolu čovjeka nad vlastitim bočnim Suštinama (i posljedično, mogućnost duhovnog razvoja i oslobađanje od materijalnog svijeta), počeo se koristiti kao simbol moći nad ljudima, nakon gubitka duhovne sastavnice zbog bezumne ljudske imitacije. Svećenici različitih religija, magičari, monarsi, kraljevi i carevi su napravili materijalni simbol svoje sveobuhvatne vlasti i upravljanja nad narodima od palice i žezla. Usput, grčka riječ za žezlo („sceptron“) i latinska „sceptrum“ znači „palica, potpora“.

Nitko se više ne sjeća zašto je zapravo ovaj običan štap, za koji bi ljudi ponekad ubijali jedni druge u svojoj težnji za moći, bio obdaren takvom simbolikom kao odlikom „bogova Neba“, posrednik između Boga i ljudi (kraljeva i njihovih sluga) te jamac mira i pravde. Zašto se smatrao simbolom dodatnih sposobnosti svoga nositelja i vrhovne moći u smislu „kako god želiš“? Zašto je to služilo različitim narodima kao odlika smrti i uskrsnuća, pobjede, pročišćenja i ponovnog rođenja, simbol nebeskog zaštitništva, svojstvo Bodhisatve i

pokazatelj puta? Zašto su oni preci koji su imali ovaj simbol pored sebe u stara vremena imali duhovni autoritet među ljudima?

Anastasia: To je istina. Uostalom, čini se da su ljudi u starom Egiptu još uvijek znali duhovno značenje simbola. Na primjer, egipatsko trostruko žezlo sastojalo se od biča koji je simbolizirao vlast nad materijom (Lijeva suština), štap s kukom znači kontrolu nad osjetilima (Desna suština), a prstenje — dominaciju nad vlastitim mislima. Naravno, to je razumijevanje s vremenom izgubljeno u Egiptu, ali ipak, informacije o simbolima koji su zabilježili staro Znanje, dijelom je preživjelo do današnjeg dana.

I danas artefakti drevnog Egipta zadivljuju svojom informativnošću u smislu duhovnog znanja. Uzmimo za primjer zmiju koja grize svoj rep, sa 72 prstena (tjelesni „lanci“). Uzgred, donijela sam sa sobom i crteže sa slikama ukrasa Harappanske civilizacije, koje su otkrili arheolozi. Na mjestu iskopavanja pronašli su mnogo glinenih narukvica i prstenova izrađenih u obliku zmije koja grize vlastiti rep, da tako kažem, uroboros Harappanske civilizacije, što svjedoči o drevnosti ovog simbola.

Nadalje, pronađena je još jedna zanimljivost: obredni pojas ili ogrlica. Ali ono što je zanimljivo je njegov opis: sastoji se od 42 dugačke perle od karneolskih dragulja, 72 brončane perle, 6 brončanih perli, 2 brončane kuglice u obliku polumjeseca i 2 šuplja cilindrična kraja, također od bronce, i 42 dugačke perle od karneola! Kad malo razmislim, stari Egipćani su imali točno 42 moralne zapovijedi, od kojih su židovski svećenici posudili samo deset za stvaranje svoje religije. To su zanimljive usporedbe. Očito je ovo bilo uobičajeno znanje u drevnom svijetu, samo je, na različitoj razini, svaki narod ove zapovijedi pripisivao svojim bogovima.

Očito, činjenica da su izrađene ove 42 perle od karneola nije puka slučajnost. U neolitu, ovaj dragocjeni kamen naširoko se koristio za izradu raznih proizvoda. To je bilo dobro poznato u državama Mezopotamije, u drevnoj Indiji, drevnom Egiptu i među narodima iz drevne Europe, drevne Azije i drevne Amerike. Bilo je također poznato u Rusiji, a spominjalo se u „Antologiji Svjatoslava“. Od ovog materijala su izrađeni razni ritualni ukrasi, amajlije, talismani i obredni predmeti. O starom sam Egiptu pročitala da su karneol povezivali s različitim likovima koji personificiraju živu Dušu i zaštitu u zagrobnom svijetu, a bio je povezivan s čeonom čakrom i vidovitošću. Ljudi su također znali za njegova iscjeliteljska svojstva...

Ali ono najzanimljivije u harappanskom obrednom ukrasu je da postoje točno 72 kuglice, 6 brončanih perlica i 2 polumjeseca... S obzirom na Znanje o 72 dimenzije Svemira, šestodimenzionalnoj strukturi materijalnog svijeta u kojem se nalazi energijska struktura čovjeka, a također glavni znakovi Allata u obliku polumjeseca, može se primijetiti da je postojao prilično zanimljiv način bilježenja i prijenosa informacija, čak i putem takvih ritualnih ukrasa.

Kad posjedujete duhovno Znanje, stvarno gledate na svijet drugačijim, globalnijim pogledom i s većim razumijevanjem od onoga što nudi materijalni sustav vrijednosti. Uostalom, ako razmislite, zašto bi čovjeku bila potrebna tako složena struktura s mnoštvom adaptivnih mehanizama, međusobnih veza, nevjerojatna valna struktura, jedinstven mozak sposoban za rad u različitim modulima i izmijenjena stanja svijesti? Odgovor je jednostavan kao i svaka istina: zato što čovjek ima mogućnost duhovnog razvoja. Inače se ne bi razlikovao od bilo koje životinje.

Rigden: Najveća vrijednost nije u materijalnom stjecanju, nego u duhovnom Znanju, zahvaljujući

kojem se i ljudi i društvo mogu usavršiti, razviti se u cjelini. Duhovno znanje bilo je prisutno u ljudskom društvu od početka. Samo što je, kao i danas, pred ljudima bio izbor: neki su dublje zaronili u njega jer su težili oslobađanju svoje Duše, dok su drugi činili manje, zbog nemogućnosti nošenja sa svojom Životinjskom prirodom, te su izabrali privremeno umjesto vječnog. Naravno, ova Znanja morala su se s vremena na vrijeme obnavljati u ljudskom društvu i prilagođavati različitim narodima, uzimajući u obzir asocijacije koje su im bile razumljive. Zato imamo toliko raznolikih legendi koje sadrže iste izvorne podatke. Ali ponavljam: Znanje o alatima za duhovno usavršavanje čovjeka bilo je prisutno od početka. Ono se može pratiti preko najstarijih simbola i znakova, koje smo već spominjali u razgovoru.

Anastasia: To je nepobitna činjenica. Dovoljno je samo pogledati glavne drevne znakove koji predstavljaju duhovni svijet i čovjekovo potpuno duhovno oslobođenje.

Rigden: U vezi s tim, skrenuo bih posebnu pozornost suvremenog čovječanstva na znak **„ALLATRA“**. Njegov izvornik prikazuje prazan krug ispod kojeg je zarezan polumjesec s krajevima okrenutim prema gore. To je jedan od 18 izvornih, najstarijih radnih znakova. Ime ovoga znaka — **„ALLATRA“** — govori o kvaliteti njegove sile. Činjenica je da su u zoru čovječanstva, zahvaljujući prvobitnom Znanju, ljudi znali za Jednog (Onog Koji je stvorio sve), označivši Njegove manifestacije zvukom Ra. Stvarajuća sila Ra, božanski ženski princip, Pramajka svih u početku se zvala Allat. Stoga, ljudi inicirani u duhovno Znanje su ovaj izvorni znak počeli nazivati **„ALLATRA“**, simbol stvaralačke sile Onoga Tko je sve stvorio. Usput, u drevna vremena, ovaj podatak o svetom Primarnom zvuku je pripisan svetom znanju o svjetskom poretku u Svemiru, a u kontekstu informacija o čovjeku kao složenom objektu ovog svijeta, koji je također

nestabilan u svom izboru. Ali današnji ljudi, u najboljem slučaju, pridružuju zvuk Ra samo drevnim egipatskim mitovima o bogu Ra.

Ipak, znak **„AllatRa“**, kao provodnik stvaralačke sile Boga, ljudi su koristili od drevnih vremena. On ostaje stalno aktivan i u kontaktu s vidljivim i nevidljivim svijetom utječe na energijsku strukturu čovjeka, bez obzira je li čovjek toga svjestan ili ne. Ipak, glavni učinak znaka počiva na ljudskom izboru. Ako u čovjeku dominira Duhovna priroda, ovaj znak utječe na njega tako da mu daje dodatnu duhovnu silu. Odnosno, znak dolazi u svojevrsnu rezonanciju i jača stvarajuću duhovnu silu čovjeka. Ako u čovjeku dominira Životinjska priroda, ovaj znak ostaje neutralan u odnosu na njega. Negativan čovjek obično se napaja iz potpuno različitih znakova, koji djeluju na aktiviranje materijalne Životinjske prirode. Znak **„AllatRa“** očituje svoj utjecaj (stvaralačka duhovna sila) najviše u grupi ljudi koji stvarno rade na sebi svaki dan i udružuju snagu u kolektivnim duhovnim praksama (molitve, meditacije, i tako dalje).

Gelijari ili, kako su ih alegorijski nazivali, na primjer u srednjem vijeku, „pravi ratnici svjetlosti Gospodinove vojske“, uvijek su ovaj znak pokušavali unijeti u mase, pružajući na taj način stoljećima pomoć ljudima novih generacija koji su istinski slijedili duhovni put. U drevna vremena religija je bila najbolji način promicanja ovog znaka. Iako je to bio institut svećeničke moći koji su izmislili ljudi, bio je utemeljen na zrncima istinskoga duhovnog Znanja (koje je jednom svima bilo dano u cijelosti), kao i na ljudima koji su istinski išli putem duhovnosti. Potonjih nije bilo toliko mnogo, ali upravo su oni uveli duhovne simbole i aktivne radne znakove u slike i svojstva različitih štovanih bogova. Ipak, oni koji su služili Životinjskom umu jednako su marljivo kroz religiju ubacivali negativne znakove (koji su aktivirali materijalno) u masu.

Već sam rekao da je **krug** simbol Duše i također jedan od **simbola** manifestacije duhovnog Bića iz svijeta Boga. **Simbolički znak polumjeseca s rogovima okrenutim prema gore** simbol je čovjeka koji se duhovno oslobodio već za životnog vijeka. **Znak „AllatRa“** je također korišten za opisivanje onoga koji je došao iz Duhovnog svijeta (drugog, vrhovnog) u ovaj materijalni svijet obnavljajući izgubljeno iskonsko Znanje.

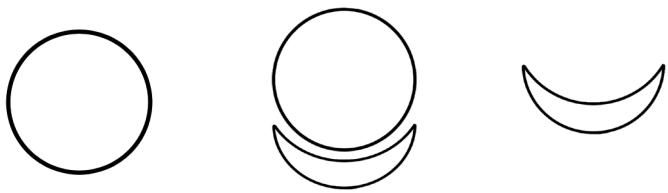

Simbol Duše, Duhovnog svijeta

Znak „AllatRa“

Simbolični znak *„Allat“*

Slika 57. ***Znak „AllatRa“ i njegove komponente.***

Želio bih ti skrenuti pažnju na činjenicu da je znak **„AllatRa“** radni (čist) upravo u ovom obliku, to jest *prazan krug nad praznim polumjesecom s krajevima okrenutima prema gore*. Ako je bilo kakva slika ili uvjetni znak postavljen unutar kruga ili polumjeseca, znak prestaje raditi i postaje samo informacijski simbol, baš kao i bilo koja knjiga u kojoj možete pročitati opće informacije. Zašto znak prestaje raditi u ovom slučaju? To je čista fizika. Nakon popunjavanja *Praznine* bilo čime, recimo nekom slikom, kvantna interakcija znaka sa svijetom se poremeti. Točnije, znak s ispunjenim krugom ili polumjesecom, koji djeluju s drugim dimenzijama izvan svoje druge dimenzije, pri prelasku kroz ezoosmos, već je primijećen u drugim dimenzijama (uključujući treću) kao ništa više nego slika koja nosi informacije — simbol.

Anastasia: Drugim riječima, u ovom će slučaju poslužiti samo kao simbol, a ne kao radni znak.

Rigden: Točno. Mogao bih pokušati objasniti ljudima razliku između radnog znaka i jednostavnog simbola. Radni znak, slikovito rečeno, može se usporediti s praznom kantom koju Promatrač spušta u bunar (aktivira znak), iz nje kantom izvlači vodu (silu), a zatim je sam popije (napuni se), daje drugima da piju (obdaruje silom) ili zalije svoj vrt (aktivira zemljopisni položaj), koji će u budućnosti donijeti odgovarajuće plodove (duhovna aktivacija Osobnosti koja će ostati na tim mjestima čak i u dalekoj budućnosti). Ali, ako kanta koju spusti u bunar nije prazna nego puna (informacijski simbol, a ne radni znak), onda to postaje besmisleno, jer time neće dobiti vodu. Čak bih rekao da je to ista stvar kao da kanta nema dno; drugim riječima, ono što si spustio dolje je ono što izvadiš — nema rezultata...

Anastasia: Možda bi trebalo napomenuti i da je radni znak **„ALLATRA“** jedan od najmoćnijih znakova, a često su ga koristili ljudi koji idu duhovnim putem. Ono što je najzanimljivije, od njega se ne može dobiti sila, ako Osobnost nije u položaju Promatrača iz Duhovne prirode, za razliku od, primjerice, zvjezdanog znaka.

Rigden: Znak **„ALLATRA“** djeluje u dimenzijama iznad šeste, što ga stavlja u red s onih nekoliko jedinstvenih radnih znakova dostupnih čovjeku na ovom svijetu... Dakle, znak **„ALLATRA“** je zaista moćan znak, koji pomaže sačuvati i umnožiti silu Allata u sebi, tu silu koja dolazi od samog Boga i usmjerena je na istinsko stvaranje, to jest na provedbu Njegova plana. Zato se u svetom smislu ovaj znak smatra istinskim utjelovljenjem sile Boga kroz Allat.

Anastasia: „ALLATRA“, i kao radni znak i kao simbol s ispunjenim krugom i dodatnim obilježjima koji ukazuju na određeno Znanje, korišten je kao kriptografija o duhovnim praksama ili Učenjima u različita vremena kod raznih naroda. Primjere toga možemo naći pri

upoznavanju s odgovarajućim arheološkim artefaktima, umjetničkim spomenicima, pismima drevnih kultura Indije (Harappanska civilizacija), Tripoljske civilizacije, Sumerske civilizacije, drevne Egipatske civilizacije, izvorne kulture drevnih naroda Sibira, i tako dalje. Arheolozi nalaze ove simbole u natpisima na stijenama, na drevnim otiscima, stelama, glinenim pločama, amajlijama, ritualnom priboru, odjeći i na freskama drevnih „svetišta“.

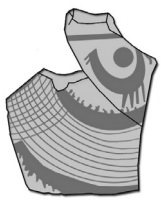

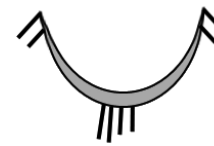

1

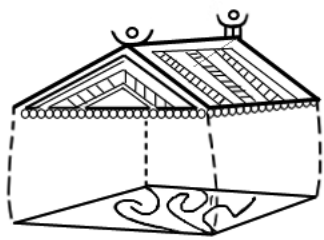

2

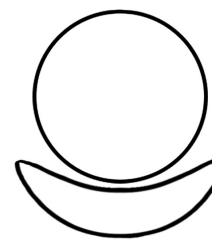

3

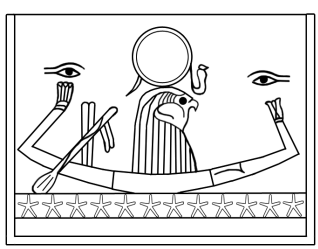

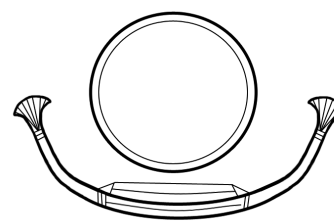

4

5-a

5-b

5-c

6

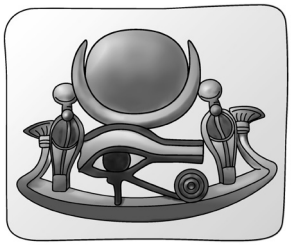

7

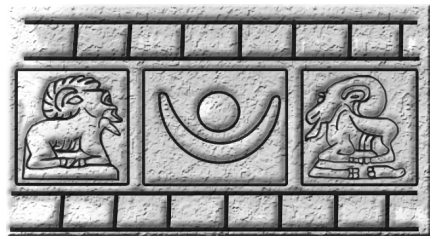

8

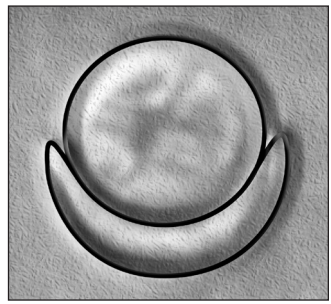

9

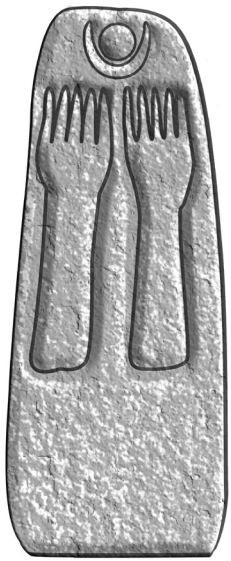

10

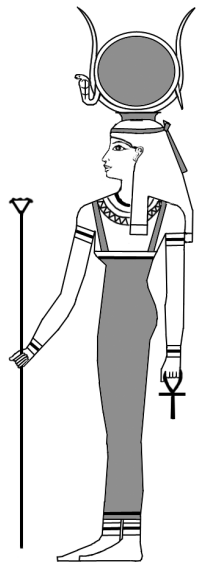

11

12

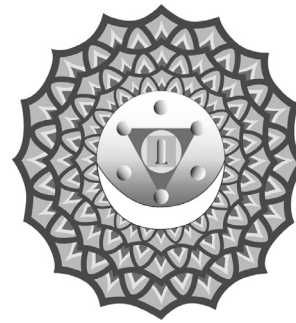

13

Slika 58. ***Znak „AllatRa“ i njegovi simboli u kulturama drevne Europe, Azije i Afrike:***

1) *arheološki nalazi sa slikama „sunčanog čamca s krugom“(ovo je simbol „AllatRa“, jer je polumjesec prikazan s dodatnim elementima) na odlomcima obrednog posuđa Tripoljske civilizacije (Ukrajina, istočna Europa);*
2) *glinena četvrtasta ploča s likom kuće okrunjene znakom „AllatRa“ (eneolitske kulture balkansko-dunavske regije; nađena u blizini grada Plovdiva, Bugarska);*
3) *radni znak „AllatRa“ u minojskoj kulturi (2. tisućljeće prije Krista; Kreta);*
4) *slika znaka „AllatRa“ u svetim pričama drevnog Egipta u obliku svetog „sunčanog čamca“ (Allat) i boga Ra (u jednom slučaju sa sokolovom glavom okrunjenom praznim diskom; u drugom slučaju u obliku praznog diska koji se pojavljuje kao jedna od Raovih slika);*
5) *simboli „AllatRa“ na artefaktima:*
   a) Hacilarske kulture (5. tisućljeće prije Krista);
   b) Apeninske kulture (2. tisućljeće prije Krista);
   c) kulture naroda Rimskog Carstva (god 200.);
6) *znak „AllatRa“ u simbolu panto-semitskog božanstva Baal, štovanog u Feniciji, Palestini i Siriji;*
7) *znak „AllatRa“ na odlomku pektoralnog privjeska pronađenog u grobnici (svetištu) faraona Tutankamona; na odlomku se nalazi slika Wadjet-a („Ra-ovo oko“ ili „Horusovo oko“) na sunčanom brodu Ra (kraj 2. tisućljeća prije Krista; drevni Egipat);*

8) odlomak friza iz Mariba (5.-4. st. prije Krista; južni dio Arapskog poluotoka) — disk Venere (Astar) preko srpastog mjeseca;
9) simbol „AllatRa“ na otiscima asirskog i akadskog pečata;
10) središnja stela s oslobađanjem; znak „AllatRa“ na steli iz kasnog brončanog doba pronađenoj među ruševinama drevnog kanaanskog hrama boga Mjeseca tijekom iskopavanja u gradu Hazoru (gornja Galileja, danas sjeverno od Izraela);
11) tradicionalna slika drevne egipatske božice Neba i Ljubavi — Hathor (u izvornim legendama kći Ra), na kamenim reljefima sakralnih hramova drevnog Egipta sa simbolom „AllatRa“ na glavi;
12) priča na tanjuru sa slikom izlaska iz kraljevskog lova, iz sassanidskog razdoblja (7. stoljeće poslije Krista; Perzija);
13) primjer slike „AllatRa“ kao simbola (s ispunjenim krugom) — simbolički grafički prikaz (yantra) krunske čakre Sahasrare („lotos s tisuću latica“), smještene na vrh glave; koristi se za meditativne prakse u hinduizmu, budizmu i drugim indijskim školama.

Rigden: Ovo jednostavno ukazuje na činjenicu da je u svakom trenutku bilo ljudi koji su imali sveto Znanje o izvornim radnim znakovima.

Anastasia: Štoviše, jasno možeš pronaći gdje je simbol **„AllatRa“** postavljen a gdje je bio radni znak.

Rigden: Kad smo već kod simbola... Bilo je i različitih simbola utemeljenih na interpretaciji znaka **„AllatRa“**. Neki od njih naznačili su dodatna objašnjenja koja su razumijevali ljudi inicirani u ovo Znanje, dok su ostali simboli bili varijacije ljudi koji su pokušali ojačati ono što je već bilo snažno. Primjeri takvih simbola utemeljenih na znaku **„AllatRa“** su polumjesec s krajevima okrenutim prema gore, iznad kojeg je krug s križem iznutra, zvijezda, ili simbolički prikaz lica, i tako dalje.

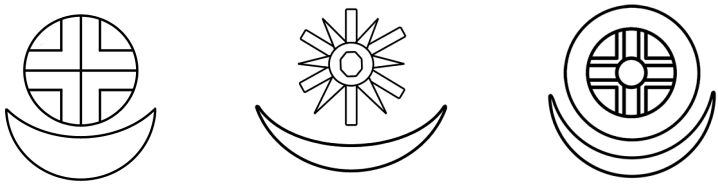

1 2 3

Slika 59. ***Primjeri „ALLATRA“ simbola:***
1) simbol Perzijske kulture (6. st. pr. Kr.);
2) simbol Sumerske kulture (3. tisućljeće prije Krista);
3) asirski artefakt boga Sunca Ašura isumersko-akadsko božanstvo Mjeseca — Sina.

Ljudi koji nisu imali razumijevanje o pravom značenju ovih simbola povezivali bi ih sa Suncem ili Mjesecom i smatrali ih jednostavno atributom ovog ili onog božanstva. Ali, za ljude naoružane Znanjem ovi simboli bili su kao nagovještaj, jasna poruka iz prošlosti, od onih koji su te simbole primijenili. Na primjer, uzmimo simbol polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore, iznad kojeg je mali krug upisan u veći, a mali krug ima križ s praznim krugom u središtu. Ovo je simboličan prikaz duhovnog Učenja koji je u ovaj svijet postavilo Biće iz Duhovnog svijeta (simbol potonjeg je znak **„ALLATRA“**). Mali krug zatvoren u veliki simbolizira ljude koji su ujedinjeni ovim Učenjem (krug sljedbenika). Jednakostranični križ simbol je čovjeka, a prazan krug u središtu križa u ovom slučaju (zajedno s cijelim simbolom) ne označava samo Osobnost, nego ukazuje na Čovjeka koji je dostigao duhovno oslobođenje (spajanje Osobnosti s Dušom) kroz ovo Učenje, a ipak ostao pomoći drugim ljudima koji idu duhovnim putem.

Anastasia: Da, to je pravi duhovni podvig: postići duhovno oslobođenje, ali imati hrabrosti ostati ovdje, u ovom surovom materijalnom svijetu, kako bi služio kao provodnik sile Allata... Postoji još jedna zanimljiva stvar vezana uz spomenute simbole. **Simbol „ALLATRA“**

u pravilu je bio karakteristika ženskih boginja. Među najpoznatijima je npr. znak božice Al-lāt („Majka Bogova“), koju su cijenili drevni Arapi u predislamsko doba. U to vrijeme, polumjesec s krajevima okrenutim prema gore, što označava povezanost s Duhovnim svijetom, kao i krug (koji su ljudi tumačili kao simbol mjeseca), postavljen je iznad njezine simboličke slike. Ponekad bi polumjesec bio oslikan sunčevim zrakama, kao simbol kretanja u duhovnom smjeru.

Rigden: Nije iznenađujuće da je simbol **„ALLATRA“** povezan upravo sa ženskim boginjama. Činjenica je da su kroz povijest čovječanstva, do sada, samo žene postajale takvi duhovni Provodnici, možda zato što imaju majčinski instinkt, u smislu duhovne brige i Ljubavi prema ljudima. Iako, i žene i muškarci mogu biti Provodnici. Ali, muškarci su, nakon što bi postigli duhovno oslobođenje i čim bi im se otvorile više sfere, brzo napuštali ovaj materijalni svijet, kako kažu, bez odgađanja i bez suosjećanja za sudbinu ljudi koji bi ostali.

Anastasia: Smiješno je da će čak i u takvim stvarima žene biti žene, a muškarci će biti muškarci... Htjela sam podijeliti neka druga otkrića vezana za Allat. U Znanju koje ste nam podijelili i o kojem sam pisala u knjizi „Sensei-4“, spomenuli ste temeljnu važnost vremena allata, koje traje **12 minuta** ili, da budemo precizniji, **11 minuta i 56, 74 sekundi**. Naišla sam na informacije o hramu za vladavine faraona Ramzesa II, isklesane na litici u Egiptu, u blizini rijeke Nil. U 60-im godinama XX. stoljeća, zbog izgradnje brane, premješten je 65 metara poviše od prethodne lokacije na istoj litici. Dakle, dvaput godišnje sljedeći se optički fenomen tamo može zapaziti: 22. veljače i 22. listopada, točno u 6:00 ujutro, prva sunčeva zraka ulazi u hram kroz zajednički ulaz i stiže do kultne niše svetišta. Zatim snop ostane na kipu boga Amun-Ra 6 minuta i osvjetljava kip Ramsesa II cijelih 12 minuta. Značajno

je da mu 22. veljače svjetlost pada na prsa, a 22. listopada — na krunu.

Rigden: Ljudi vole zabilježiti vlastiti značaj čak i u komad kamena te koristiti duhovno Znanje za zadovoljavanje ponosa.

Anastasia: Nažalost. Dakle, što se tiče simbola... Kao što ste već spomenuli, polumjesec je bio često naslikan sa zvijezdom umjesto kruga. Ali, zvijezda bi mogla biti petokraka, sedmokraka i osmerokraka, a bila je nacrtana ili kao geometrijska figura sa šiljastom projekcijom ili jednostavno kao zrake koje izlaze iz središta.

Rigden: U biti, zvijezda iznad polumjeseca jača ono što je već snažno u čovjeku: to je Allat u Allatu. Međutim, takva se oznaka koristi i kao dodatna naznaka jedne od sila Allata. Od davnina su mnogobrojne zvijezde imale svoje osobitosti u interpretacijama svojih simbolika. Zvijezda sa sedam krakova je simbol sedme dimenzije. Osmerokraka zvijezda je simbol romba (kocka postavljena na jedan od uglova, kao simbol transformacije čovjeka u duhovno biće, odlazak u duhovni svijet). **Petokraka zvijezda** je *radni znak* povezan sa silama Allata (očituje se na razini pete dimenzije); on pripada grupi pozitivno djelujućih znakova. Ali takve suptilnosti shvaćaju samo ljudi koji rade sa znakovima u nevidljivom svijetu.

Znak petokrake zvijezde aktivira osjećaj pravde i nade u budućnost (na podsvjesnoj razini), a također potiče ljude na ujedinjenje. Ali nažalost, ove jedinstvene osobine znaka često su iskorištavane, a i dalje ih iskorištavaju ljudi koji služe Životinjskom umu. Ovo je, naravno, slaba sila u usporedbi sa znakom **„ALLATRA“**, ali svejedno, masovnom uporabom daje izvjestan rezultat, povezan s određenim utjecajem na ljude, i dovodi do promjene događaja u trodimenzionalnom

svijetu. U slučaju zvijezde s pet krakova, bez obzira je li okrenuta prema gore ili prema dolje, to će i dalje biti znak jedne od stvaralačkih sila Allata. Pitanje je samo kolika je dodatna sila utrošena, točnije, u kojem pravcu je preusmjeravaju ljudi koji je primaju.

Anastasia: Doista, petokraka zvijezda je od davnina korištena u različitim oblicima rotacije. Njena najstarija slika je (ako govorimo o danas poznatim artefaktima) stara tisućama godina, a pronađena je u maloazijskoj kulturi o kojoj smo već govorili. U neolitskom razdoblju znak petokrake zvijezde bio je postavljen iznad glave Velike boginje, kao njen simbol. Među drevnim Egipćanima zvijezda s pet krakova značila je „božanstvo“. Slike zvijezda petokraka iznad glava bikova, kao svetih životinja, poznate su u nekim drevnim vjerovanjima. Pa tako, znak ove zvijezde korišten je i s vrhom prema dolje, kao pozitivan duhovni simbol koji sadrži elemente znaka Allata (središnji trokut okrenut prema dolje, kao simbol božanskog stvaranja ženskog principa) i s vrhom prema gore, u istom semantičkom tumačenju.

Zvijezda je od davnina služila kao simbol pobjede duhovne prirode nad materijalnom. U mitologiji je bila korištena za označavanje sjedinjenja Neba i Zemlje. Ovaj je znak bio popularan među narodima drevne Europe, Azije (posebno među Sumeranima i Perzijancima), Amerike (starosjedioci — američki Indijanci), a i drugdje. Sudeći prema magijskim ritualima nekih naroda, bio je to jedan od najčešće korištenih simbola. Znak petokrake zvijezde bio je naslikan na amajlijama, radi zaštite od sila zla. Zahvaljujući grčkom jeziku, ova zvijezda je danas poznata kao „pentagram“. U suvremenom svijetu petokraka se zvijezda pojavljuje kao simbol mnogih država. Pošto je pravo Znanje izgubljeno, tu je sliku ljudski um počeo tumačiti u ezoteriji, a ova zvijezda s vrhom prema gore smatra se znakom „Bijelog maga“, dok se zvijezda okrenuta prema dolje smatra znakom „Crnog maga“.

Rigden: Takva diferencijacija je doista interpretacija iz „ljudskog“ uma. Ali pojavila se zato što je stvarajuća sila Allata dostupna kroz ovaj znak, korištena u negativne svrhe. Znak zvijezde daje samo pozitivan zamah, svojevrstan nalet energije za promjenu. Kako će ga ljudi kasnije usmjeravati je stvar ljudskog izbora. Evo jednostavnog primjera: kroz povijest, znak petokrake zvijezde često se koristio u postizanju revolucija i pučeva. Zvijezda je ohrabrivala mase u pozitivnim naletima, pružala motivaciju i nadahnuće za akciju, dok je poticala čežnju za boljim, u smislu njihove unutarnje raspoloženosti. Zato su ljudi išli za tim promjenama u društvu s vjerom, pozitivnim stavom, nadom u bolji život i budućnost, sa željom da pronađu dugo iščekivanu Slobodu. Upravo je to očitovani učinak ovog znaka na mase. Ali, prema čemu i uz pomoć čijih direktiva je sva ta sila preusmjeravana od strane vođa takvih pučeva? Prema snazi Životinjskog uma koji zamjenjuje pojmove duhovnih težnji ljudi s provedbom njegovih materijalnih programa. Tako se dešavalo da u državnim udarima i revolucijama ljudi pokušaju svrgnuti jednog tiranina u nadi da će dobiti svoju Slobodu, ali umjesto toga „odaberu“ drugog tiranina, ne shvaćajući da se u njihovim životima neće promijeniti ništa što očekuju i da neće nastati Sloboda o kojoj svaka Duša sanja. Takve zamjene iz Životinjskog uma ne razumiju ni oni koji postavljaju te „predstave“ za masu, koristeći ogromne ljudske resurse (silu). Ljudi troše svoje vrijeme i jedinstvenu silu svoje pažnje za jačanje snage Životinjskog uma u materijalnom svijetu u kojem žive, makar na kratko vrijeme. Što je veća snaga Životinjske prirode, što ljudi više zaboravljaju na svoju duhovnu prirodu, više gube istinsko razumijevanje stvarne Slobode i smisao svojih života.

Anastasia: Da, kad izgubimo prvotno duhovno Znanje, nema razumijevanja o onome što radimo i što svojim odabirima uistinu stvaramo za sebe.

Rigden: Ljudi bi trebali pobliže pogledati povijest i svijet oko sebe. Prije svega, trebali bi razumjeti pogreške iz prošlosti i sadašnjosti, i prema tome, ne činiti ih u budućnosti, odrediti vektore svojih života i pristupiti ovom pitanju s detaljnošću u razumijevanju sebe i društva u kojem žive.

Anastasia: Dobro kažu da je Znanje moć! U vezi s tim, željela bih se vratiti na razgovor o iskonskim duhovnim praksama. Naročito bih vam bila zahvalna kad biste pričali čitateljima **o meditaciji „Piramida“**, koja se svrstava u temeljne duhovne prakse. Nadam se da će ova meditacija pomoći ljudima, baš kao što je i nama svojevremeno pomogla, da shvate stvarnost, dobiju osobno duhovno iskustvo u spoznavanju vlastite Duše i, zahvaljujući najdubljim osjećajima, da posegnu za razumijevanjem onoga što istinska Sloboda zaista jest.

Rigden: Može.

Anastasia: Ali prije nego krenete objašnjavati tehniku izvođenja ove jedinstvene meditacije, željela bih s vama razjasniti neke značajne detalje za čitatelje, prije svega one povezane s razumijevanjem što je izmijenjeno stanje svijesti tijekom meditacije. Znate, naišla sam na slučajeve kada ljudi, čak i nakon čitanja knjiga, meditiraju samo maštom, blago rečeno. Nakon detaljne rasprave, ispostavilo se da oni jednostavno nisu razumjeli što je uistinu meditacija, što je izmijenjeno stanje svijesti u praksi, iako su o tome mnogo čitali. U nekim slučajevima su ljudi, misleći da meditiraju, u stvari ostajali u budnom stanju, za njih tipičnim u toku dana, bez gnjavaže prebacivanja u drugo stanje svijesti. Zato su često mislili o svakodnevnim stvarima, o svom trenutnom poslu, svakodnevnom životu, iskustvima tijekom dana i tako dalje; to jest imali su razne ometajuće misli tijekom ove simulirane prakse. Naravno, takva meditacija, kao teorija, dogodila se samo u njihovoj mašti. U drugim su slučajevima ljudi

jednostavno zaspali, umjesto da meditiraju. Općenito, to se dogodilo zato što su sjeli meditirati nakon iscrpljujućeg radnog dana. San je, kao što je poznato, također jedno od izmijenjenih stanja svijesti. Tako su njime zamijenili meditaciju i to je razlog zašto, ulažući „napor volje“, u smislu prisiljavanja na meditaciju, usprkos umoru nakon radnog dana, oni zapravo nisu imali nikakve rezultate.

Rigden: Ti ljudi trebaju razumjeti što su izmijenjena stanja svijesti, kakva ona mogu biti i koja je razlika između njih. Ta izmijenjena stanja svijesti, kao što su san ili meditacija, odlikuju potpuno opuštanje tijela, mentalna smirenost i dremljivost. Ali to je samo pokazatelj *početka izmijenjenog stanja svijesti*. Podjela dolazi kasnije: neki urone u meditaciju (svjesna kontrola suptilnih procesa nevidljivog svijeta), dok drugi zaspu (nesvjesno stanje).

Anastasia: To sam upravo i rekla! Drugim riječima, ljudima nedostaje stvarno praktično razumijevanje onoga što je istinska meditacija je i kako se ona zapravo odvija.

Rigden: Prije svega bih tim ljudima savjetovao da shvate što je osnovni autogeni trening, da nauče opustiti tijelo, kontrolirati misli, vježbati držanje pažnje fokusiranjem na jednu stvar duže vrijeme, a zatim da prijeđu na meditaciju, to jest na dublje uranjanje u izmijenjeno stanje svijesti; najprije trebaju naučiti osnovne tehnike meditacije koje si opisala u prvoj knjizi „Sensei“ i u drugim knjigama iz te serije, pa tek tada treba početi ovladavati temeljnim duhovnim praksama.

Anastasia: Slažem se s vama. Ljudi su različiti i dok neki brzo shvaćaju suštinu, drugima treba više vremena da shvate sve u detalje. Ali najčešće čovjeku jednostavno nedostaje osnovno znanje o sebi i općim mehanizmima funkcioniranja mozga u različitim stanjima svijesti.

Znam da posjedujete jedinstveno znanje iz područja neurofiziologije i funkcioniranja ljudskog mozga. Možete li detaljnije objasniti temu izmijenjenih stanja svijesti ili barem uputiti čitatelje o javno dostupnim informacijama, ili podijeliti znanje koje se može javno iznijeti?

Rigden: Pa možda, isključivo u granicama okvira suvremenog znanstvenog razumijevanja funkcioniranja mozga, kako bi ljudima bilo jasnije što se misli i u kojem bi smjeru trebalo provoditi istraživanje. Poznato je da je funkcioniranje mozga povezano s elektromagnetskim valovima. Mozak može raditi na različite načine, od kojih svaki karakterizira određeno psihičko i fiziološko stanje svijesti. Čovjek, kao Osobnost, zahvaljujući koncentraciji svoje pažnje, može kontrolirati nekoliko takvih stanja svijesti. U svakodnevnom životu on je najčešće u jednom od stanja kojeg u znanstvenim krugovima nazivaju budnim stanjem. Znanstvenici, dok mjere moždanu električnu aktivnost u vremenu, uvjetno navode **stanje aktivne budnosti** kao beta-ritam (β-ritam). Njegov frekvencijski raspon je od 14 do 35 Hz, a napon je 10-30 mkV. Beta valovi smatraju se brzim valovima i oni su niskoamplitudne vibracije ukupnog cjelokupnog potencijala mozga. Na EEG-u, valni oblik nalikuje, relativno gledano, „trokutima“ s oštrim vrhovima. Beta ritam se općenito bilježi tijekom funkcioniranja prednje središnje regije mozga. Međutim, kada čovjek obraća pažnju na nešto novo, neočekivano, na bilo koju informaciju koju čuje, intenzivnu mentalnu aktivnost ili snažno emocionalno uzbuđenje, ovaj ritam raste i može se proširiti na druge dijelove mozga. Beta ritam je tipičan za rad mozga kad čovjek radi mentalno, emocionalno je pod stresom i pod utjecajem raznih nadražaja.

Sve u svemu, treba napomenuti da umor nije tipičan za mozak. Morate jednostavno razumjeti kako to funkcionira, prebaciti se s jedne na drugu aktivnost na

vrijeme i biti u mogućnosti promijeniti kvalitetu stanja svijesti u pravo vrijeme. Svakodnevni život stalno uključuje čovjekovo psihičko samopodešavanje, o kojemu, uzgred, ovisi i cjelokupno stanje tijela. Tijekom dana, na čovjeka utječu različiti vanjski čimbenici, kao što su, primjerice, zvuk i svjetlost, a da ne spominjem učinke nevidljivog svijeta. Sve su ovo svakodnevni nadražaji koji, na ovaj ili onaj način, utječu na fiziološke i druge biološke procese života čovjeka.

Prekomjernu tjeskobu, bijes, razdražljivost i psihički umor prati napetost mišića lica, vrata, ruku, i tako dalje. S druge strane, napeti mišić također postaje generator uzbuđujućih impulsa. Zadatak čovjeka koji obavlja autogeni trening ili ugađanje na meditaciju je ograničiti protok uzbuđujućih signala. Zato sjedne u udoban položaj, u tišini (uklanja bilo kakve zvučne podražaje), zatvara oči (eliminira utjecaj izvora vizualnih podražaja), prebacuje svoju pažnju iz različitih svakodnevnih misli, iskustava i brige, do unutarnjeg mira i tišine (to jest, ako je moguće, eliminira izravan utjecaj nevidljivog svijeta). Zatim se usredotočuje na opuštanje mišića (uklanja još jedan kanal za uzbuđivanje) i dopire do stanja potpunog tjelesnog opuštanja. Čovjek podešava način rada svoje psihe i, posljedično, živčanog sustava. Zahvaljujući takvu samopodešavanju, može kontrolirati sebe kroz jasne mentalne samo-naredbe (auto-izvješća).

Anastasia: Disciplina misli otvara velike mogućnosti za čovjeka. Kroz stanje meditacije može kontrolirati one mehanizme svoje složene energijske strukture koji nisu dostupni u drugim stanjima svijesti (uključujući budno stanje). Naravno, prilikom pravilnog izvođenja meditativne tehnike, on promatra duhovni nalet, uvid, razvoj intuitivnog znanja, kao i „nuspojave“ takva rada: nalet energije, dobro raspoloženje i povećanje kreativnosti, što zauzvrat ima pozitivan učinak na čovjekovo stanje uopće.

Rigden: Apsolutno. Svi ti mehanizmi moraju biti razumljivi. Pažnja u meditaciji je poput električne struje u mreži: ono što na nju povežeš je ono što će raditi. Stoga je važno zadržati fokus na glavnim procesima koji se odvijaju tijekom meditacije. Općenito, čovjek koji obavlja duhovnu praksu može se usporediti s vojnim pilotom koji izvodi borbenu misiju u nadzvučnom lovcu. U početku, pilot do savršenstva uvježba sve akcije na zrakoplovnom (aerobatskom) treneru leta na zemlji, simulirajući let avionom. To se može usporediti s čovjekom koji je tek počeo učiti osnovne faze meditacije. Točnije, proces opuštanja, odvajanje od stranih misli, uranjanje u stanje meditacije, primarne senzacije na razini fizičkog tijela, poput topline u solarnom pleksusu ili laganih trnaca u području čakri ili kretanja energije uz ruke, i tako dalje. Ova se faza može uvjetno nazvati primarnom: iz čisto teorijskih ideja o meditaciji do stjecanja prvih praktičnih vještina.

Druga faza u učenju meditativnih praksi je slična, figurativno rečeno, pilotu koji stječe praktično iskustvo u zraku kad uđe u ratni stroj i uči o letenju. Ovdje shvaća da kontrola borbenog aviona na nebu nije baš isto ono što i izvođenje takvih vježbi na simulatoru i imitatoru na zemlji. Značajna razlika nije u tehnici, nego u osjećajima i razumijevanju procesa leta i života na potpuno drugačijem prostoru — nebu. Poput pilota, meditant razumije bitnu razliku između teorijskog i praktičnog znanja kada svakodnevno radi na sebi i kontrolira svoju Životinjsku prirodu. Čovjek se počinje mijenjati. Ovo je važna stvar, jer je meditacija samo oruđe! Drugim riječima, on počinje kontrolirati svoje misli u svakodnevnom životu da bi ih održao čistima, pratiti svoje psihološke reakcije i izbjegavati negativnosti u svijesti. Kad čovjek ne kontrolira svoje misli, on krivi sve i svakoga za svoje nevolje i nepravde, osuđuje, nezadovoljan je mnogim stvarima, svakoga podučava, ali ne prakticira ono što propovijeda, i tako dalje. Ali kad čovjek počne raditi na sebi, skreće pozornost, ne na

vanjske, već na unutarnje uzroke, zašto opaža i reagira na okolni svijet na ovaj način, a ne nekako drugačije. Čovjek počinje shvaćati zašto podliježe vanjskim provokacijama i kako bi trebao odvratiti svoju pažnju od vlastitih višestrukih, egocentričnih želja, slučajeva ogorčenosti i agresije Životinjske prirode, kako ih prebaciti u Prednju suštinu i u najdublje osjećaje koji proizlaze iz Duše, te kako boraviti na duhovnom valu. Kad čovjek svakodnevno radi takav posao na sebi, bez davanja ustupaka svojoj Životinjskoj prirodi, tada se u njemu otvara sasvim nova razina percepcije u meditaciji. Počinje razumijevati što meditacija jest i kako duboko ući u ovaj postupak, neuobičajen za njega. Čovjek uči ostati u potpuno drugom stanju svijesti, koje se razlikuje od budnog stanja i spavanja, to jest u praksi osjetiti razliku između različitih stanja svijesti, radi razumijevanja svijeta kroz najdublje osjećaje i intuitivno Znanje, koje nije proizvod logike.

I konačno, treća faza je kada vojni pilot obavlja borbenu misiju u letu u nadzvučnom lovcu. Više ne razmišlja o mehanizmima djelovanja aviona, on ih jednostavno automatski pokreće. On ne razmišlja o tom neobičnom prostoru u kojem se nalazi — on živi u njemu. Osjeća svaki pokret zrakoplova i njegova je pažnja usmjerena na ono glavno: izvršiti borbenu misiju. Tako je i s čovjekom koji je duboko angažiran u duhovnim praksama. Kod ove faze, on stvara naviku kontrolirati svoju Životinjsku prirodu, automatski pokreće mehanizme meditacije s jasnim mentalnim zapovijedima, a meditaciju izvodi samo sa svojim najdubljim osjećajima, bez ikakvih misli. Mehanizam duhovnih praksi (pod pretpostavkom da pojedinac ozbiljno radi na sebi u svakodnevnom životu) dovodi čovjeka na sasvim drugu razinu percepcije, uključujući i 4., 5. ili 6. dimenziju iz perspektive Promatrača Duhovne prirode. Počinje istraživati poznati svijet materije i svijet suptilnih energija samo svojim najdubljim osjećajima, ne logikom i ne materijalnim mislima. Napokon, misli su produkt materije, ništa

više od toga. Međutim, duhovni, najdublji osjećaji su potpuno različita kakvoća percepcije i posve drukčijeg shvaćanja sveobuhvatnog Znanja, to jest ono što ljudi zovu prosvjetljenjem.

Anastasia: Tada čovjek dobije zadivljujuću jasnoću i preciznost razumijevanja procesa koji se događaju. Međutim, nakon meditacije, kad pokušate objasniti drugima što ste iskusili, shvatite da je nemoguće, kroz poznate slike i asocijacije, točno prenijeti ono što ste osjećali s one strane. Zahvaljujući tome, shvatite da postoji značajna razlika u svakodnevnom životu između stvarnih procesa i igre uma — onih asocijacija kojima logika upravlja iz perspektive materijalne percepcije svijeta. Da, kada počnete sve to doživljavati u praksi, kada ostvarite kontakt s pravom stvarnošću, tada zrelo shvatite zašto je svaki dan koji provodite u duhovnom radu tako važan te zbog kojih misli i djela uludo prosipate snagu svoje pažnje svakog dana. Uostalom, sve ima svoje neizbježne posljedice, prije svega za vašu Dušu i vašu Osobnost.

Rigden: Nesumnjivo da je tako. Životinjska priroda uljuljkava Osobnost u različite iluzije, omatajući njezinu svijest gustim, maglovitim velom materijalnog postojanja. Tu maglu može otjerati samo osobni duhovni rast čovjeka kada, zahvaljujući stečenom iskustvu, počinje shvaćati što je istinska stvarnost. Slikovito rečeno, proces čovjekova duhovnog rasta, njegova samokontrola i samo-savršenstvo mogu se usporediti sa stvaranjem uvjeta za rast sjemena stabla posijanog u zemlju. Sjeme, kao dio ploda koji je jednom sazrio u atmosferskom okruženju (nebo), uvjetno je Duša. Zemlja bi značila vanjske zemaljske uvjete za Dušu, odnosno naše misli i postupci u materijalnom svijetu. Kakve uvjete za sebe stvaramo (hoćemo li imati sušu, smrzavicu, pustiti previše vlage u tlo ili stvoriti optimalne uvjete za rast sjemena), recimo to tako, rezultati našeg duhovnog razvoja će nam biti isti. Uostalom, ako ne

paziš na sjeme, ono može umrijeti pa od njega neće biti ni stabla ni plodova. Ako se brineš o njemu, postoji šansa da iznikne iz tla, probije svoj put u otvoreno, gdje će doživjeti utjecaj druge sredine, koja je potpuno različita od zemlje. Ali istodobno, zadržat će svoje korijene u zemlji, nastavljajući osjećati učinke istoga, iako ne toliko kao prije, ali u novoj kvaliteti. Drugim riječima, tijekom života čovjeka u trodimenzionalnom prostoru, Osobnost se može razvijati duhovno i postići spajanje s Dušom, dakle, pobjeći u vječnost. Naravno, „sjeme“, „zemlja“, „stablo“, „nebo“, „percepcija“, „razvoj“ — sve su to riječi iz ljudskih asocijacija, jer, kao što si s pravom primijetila, u praksi, kada čovjek stvarno počne upoznavati i opažati drugi svijet, on razumije mnogo više od onoga što se može izraziti riječima.

Dakle, meditacija je alat kojim se uključuje sustav, figurativno rečeno, duhovne navigacije složenom strukturom čovjeka. Ovo pomaže u koordinaciji smjera kretanja prema konačnom cilju (duhovnom oslobađanju), izbjegavanju različitih odstupanja duž rute i postizanju boljeg utiska. A budući da je čovjek živa energijska struktura, razvija se kao rezultat upotrebe takvih preciznih instrumenata, zahvaljujući duhovnom razvoju samog operatera koji upravlja — Osobnosti.

Anastasia: Da, u suvremenoj znanosti još uvijek postoji nedostatak razumijevanja važnosti procesa koji se javljaju u meditativnom stanju.

Rigden: Pa... znanstvenici još uvijek meditaciju vide kao stanje „mirne budnosti“; oni u mozgu čovjeka opažaju osebujni frekvencijski ritam, alfa ritam, koji se uočava prvenstveno u stražnjem dijelu glave (područje u blizini epifize (pinealna žlijezda)), koristeći dostupnu tehnologiju. Uvjetno se pretpostavlja da alfa ritam odgovara ritmičkim oscilacijama potencijala s frekvencijom od 8 Hz do 13 Hz (prosječna amplituda od 30-70 mkV). Iako se u stvarnosti ovaj raspon kreće od

7 Hz do 13 Hz u meditaciji. Moramo također razumjeti da, kada čovjek ima misli i obraća pažnju na njih, ovaj ritam smanjuje amplitudu oscilacije, to jest slabi ili nestaje, a zamjenjuje se drugim ritmom.

Anastasia: Od 7 do 13... Ti su brojevi prilično zanimljivi, pogotovo ako napravimo određene usporedbe. Zanimljivo je da su 7 i 13 značajni brojevi u mitologiji mnogih naroda. U simbolici tajnog znanja, broj sedam ukazuje na sedmu dimenziju, koja je duhovno važna za ljude. U mitologiji je bio povezan s opisom ideje Svemira, korišten je kao glavna brojčana vrijednost za opisivanje svjetskog stabla, cjeloviti broj božanskih panteona i univerzalne karakteristike gotovo svega što se brojalo u mitološkom prostoru različitih naroda svijeta. Zanimljivo, dok radi određene duhovne prakse, ponekad će meditator promatrati odražene procese i pojave kao asocijacije na temelju određenih mitova. Očito, u davna vremena, kako bi nekako prenijeli svoja duhovna iskustva budućim generacijama, ljudi bi najvažnije trenutke bilježili kroz asocijativne slike u mitovima, legendama i kratkim pričama.

Rigden: Apsolutno si točno istakla da se u određenim meditacijama, recimo na taj način, ljudima otvara neobična struktura ovog svijeta. Kako se to može objasniti onima koji ne znaju za postojanje procesa u nevidljivom svijetu? Samo kroz asocijacije koje slušatelji mogu razumjeti. U konačnici, svjetska mitologija ljudski je pokušaj bilježenja znanja vidljivog i nevidljivog svijeta, informacija o prošlosti i duhovnog iskustva čovječanstva u asocijativnim oblicima koji će biti jasni budućim generacijama.

Anastasia: A broj 13?! Osim činjenice da označava puni krug sile (12 + 1), također služi i kao poseban broj, na primjer u geometriji prostora. Jednom ste spomenuli izravnu povezanost geometrije s fizikom, tijekom razgovora o prostornoj geometriji Svemira.

Tada ste spomenuli znanje iz geometrije, koje je nekad davno ljudima dano, uključujući znanje o polupravilnim poliedrima u trodimenzionalnom prostoru. Među njima je takozvanih 13 Arhimedovih tijela. Znate, iznenađujuće smo dugo proučavali ovu temu prije dosta vremena, još u školi. Živo se sjećam definicije: polupravilni poliedri su poliedri čiji su oblici pravilni poligoni, dok su poliedarski kutovi na vrhovima simetrični. Ali tek mnogo godina kasnije to sam znanje počela promatrati, nakon vaše priče, iz sasvim drugog kuta, s istraživačkim zanimanjem. Još mi je nevjerojatno u kakav ste složen slijed, skladan u sakralnom pogledu, tada smjestili 13 Arhimedovih tijela!

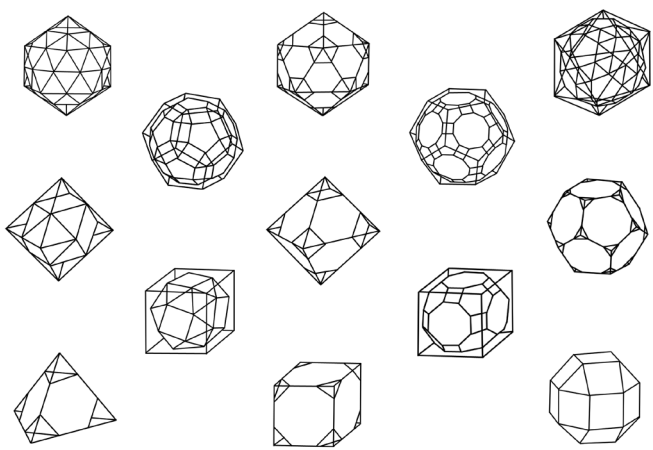

Slika 60. ***Primordijalni raspored 13 polupravilnih poliedara.***

Napokon, svi osnovni simboli i znakovi promatraju se ovim redoslijedom, kao i obrisi generalne figure u obliku *dijagonalnog križa* koji se sastoji od samih tijela, a osim toga, u središtu su označene četiri Suštine. Postoji evolucija od jednostavnih oblika do složenijih. Ljudi, s druge strane, postavljaju ove polupravilne poliedre na nešto drugačiji način, pozivajući se na činjenicu da su spomenuti u djelima drevnog grčkog

učenjaka Arhimeda. Danas nije tajna da se otkrivanje ovog znanja pripisuje samo njegovu imenu. Kao po pravilu, postoji poveznica tipična za takve slučajeve, koja kaže da su dokazi dani od antičkog učenjaka o ovom pitanju izgubljeni. Zanima me kako je on mogao znati za tih 13 oblika?

Arhimed je potekao iz plemićke obitelji te je neovisno proučavao različite znanosti, uključujući geometriju. U najvećem kulturnom središtu toga vremena, egipatskom gradu Aleksandriji (koja je tada bila pod vlašću Grka), kao što se zna, već je do tada bila osnovana slavna Aleksandrijska knjižnica (Mouseion at Alexandria). Bila je to visokoškolska ustanova od međunarodnog značaja, a sadržavala je jedinstvene drevne knjige (svitke) iz različitih zemalja. Poznato je da je tamo radio Arhimed. Istraživala sam gdje se u povijesnim izvorima spominje znanje o poliedrima i prostornim likovima u ono vrijeme i ranije. Kao što ste preporučili, pogledala sam u pisane zapise Hetita (indoeuropskog naroda koji je živio u središnjem dijelu Male Azije u 2. tisućljeću prije Krista). Hetiti su primili matematičko znanje od Babilonaca. Dakle, grubo rečeno, petnaest stoljeća prije starogrčkih matematičara Pitagore, Euklida i Arhimeda, ljudi su već znali za pojmove poput, na primjer, potenciranje brojeva, tablice kvadratnih i kubnih korijena, formule za izračun površine trokuta, trapeza, kruga, volumena kocke, paralelopipeda, stošca, obične i skraćene piramide, kao i drugih tijela. Doista, ljudi su posjedovali svo to znanje još od drevnih vremena. Sudeći po gradnji spomenika, također je korišteno od starih Egipćana, Sumerana, Indijaca, stanovnika Srednje Amerike i drugih drevnih naroda.

Također sam ponovno pročitala podatke o zvjezdanim poliedrima, posebno poliedru Kepler-Poinsot, o zvjezdanom oktaedru, koji je za suvremeno čovječanstvo ponovno otkriven od strane poznatog znanstvenika Leonarda da Vincija. Vjeruje se da su oblici ljudima

sugerirani od same prirode. Ali u pravu ste, kakvi su to oblici? To su zaista simboli i znakovi! Uzmimo primjer trokuta, piramide, kocke, zvijezde i tako dalje. Sad bolje razumijem, ne samo princip utjecaja kroz radne znakove, nego također i zašto su se pojedini simboli koristili za točniji prijenos određene meditativne tehnike.

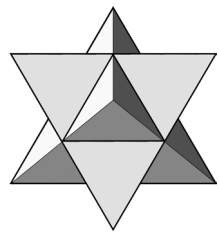

Slika 61. ***Zvjezdani oktaedar Leonarda da Vincija.***

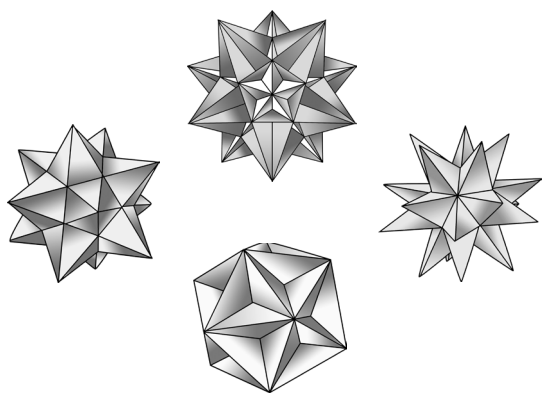

Slika 62. ***Zvjezdani poliedri: Kepler-Poinsot tijela.***

Sada ljudi imaju priliku proširiti svoje znanje, kako u području makro, tako i mikrosvemira, istraživati prirodu na razini strukture molekula, atoma i još mnogo suptilnijih ustrojstava mikrosvemira. Začudo, sve je fizika, sve je to val koji uspostavlja specifičan oblik postojanja! Uzmite kristale leda ili stijene (kvarc).

Oni često nalikuju naoštrenoj olovci, to jest obliku šesterokutne prizme s vrhom u obliku šesterokutne piramide.

Sve u materijalnom svijetu ima određeni prostorni položaj. Jednom sam se zainteresirala za informacije o pokusu utjecaja zvučnih valova na male čestice, točnije o suhom pijesku postavljenom na površinu vibrirajućeg tanjura. Začudo, pijesak se pod vibracijom počinje slagati u različite geometrijski pravilne uzorke. A njihov oblik izravno ovisi o frekvenciji zvuka! Pojasnit ću za one čitatelje koji ne znaju da su takvi obrasci nazvani Chladnijevim figurama, nazvanim po otkrivatelju, njemačkom znanstveniku koji je radio na polju eksperimentalne akustike pred kraj 18. i na početku 19. stoljeća. Danas se njegovi rezultati istraživanja koriste za proučavanje prirodnih frekvencija telefona, membrana zvučnika i mikrofona.

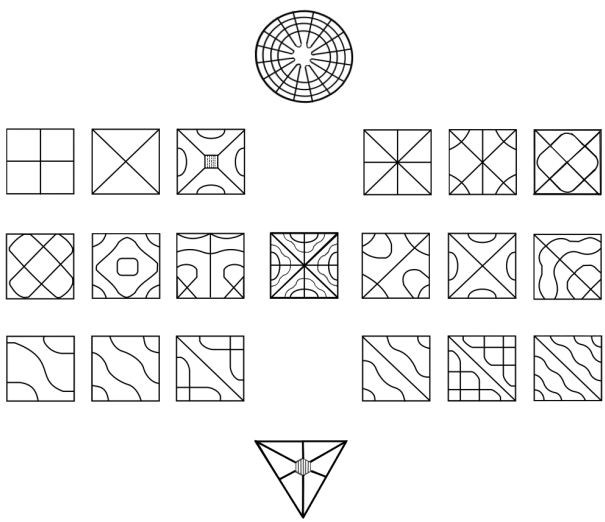

Slika 63. ***Chladnijeve figure***
Geometrijski uzorak malih čestica nakon utjecaja zvučnog vala određene frekvencije.

Rigden: Zvučni i geometrijski znakovi pravilnog oblika su područje čiste fizike i, prema tome, od strane čovječanstva prvi pokazatelj razumijevanja misterije globalnog Zvuka i radnih znakova. Zapravo, to su znanstveno utemeljena otkrića onoga što je ljudima poznato od davnina i bilo je zabilježeno u legendama različitih naroda.

Anastasia: Da, to me podsjeća na one jedinstvene informacije o Prvobitnom Zvuku, koje ste spomenuli dok ste nam govorili o Gralu — vrsta „prijelaza“ u duhovni svijet, svijet Boga. Napisala sam to u knjizi „Sensei-4“. Rekli ste da se formula Prvobitnog Zvuka sastoji od određenih *radnih znakova*. Njihova aktivacija vodi manifestaciji supersile — kombinacija Prvobitnog Lotosa i Allata. Kad se razmišlja o tome iz perspektive već poznatog Znanja, naprimjer iz fizike, geometrije prostora, globalnog vremena i uređenih informacija (temeljnih informacijskih gradivnih blokova), bolje se razumije dubina Znanja koju ste dali svijetu.

Rigden: Onaj koji neustrašivo prodire u dubinu, prije ili kasnije spozna Istinu. Dok si na površini, možeš promatrati samo iskrivljeni odraz onoga što je skriveno u dubini...

Anastasia: Da, da bismo spoznali Istinu, potrebno je prodrijeti u njenu dubinu, a to je moguće samo iz perspektive Promatrača Duhovne prirode. Kako rekoše mudraci, da bi se spoznala Istina, čovjek mora zaboraviti sebe... Također sam htjela reći nekoliko riječi o fraktalima u prirodi (od latinske riječi „fractus“, što znači „zdrobljen“). Ovi geometrijski oblici su iznutra sebi slični, što ste spomenuli u jednom od razgovora. Fraktali stvarno predstavljaju cijeli jedan prekrasan svijet neočekivanih prostornih struktura i oblika, ljepote i sklada! Proširila sam svoje znanje i o tim temama. Ispostavilo se da toliko puno toga ne znam o svijetu i koliko je fascinantan i koristan sam proces spoznaje.

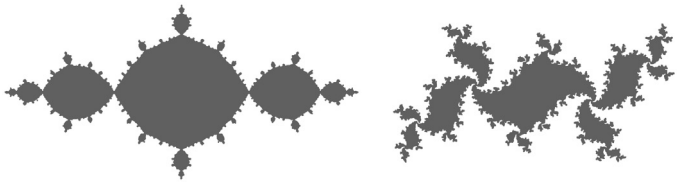

Slika 64. ***Julijev skup.***

Fraktal je geometrijski oblik u kojem se isti motiv ponavlja u stalno opadajućim razmjerima. Doista, uzorak s jednom te istom strukturom ponavlja se prilično često u prirodi. To se može vidjeti po povećavanju ili smanjivanju predmeta ispitivanja koliko god puta to napravili. Sličnost samima sebi, ali i zajedničkoj cjelini, kao svojstvo fraktala, može biti nađena u mnogim objektima, sustavima i prirodnim strukturama. Naprimjer u snježnim pahuljama, oblacima, plamenu, burnom protoku vode, krošnjama drveća, DNK, krvožilnom sustavu čovjeka i tako dalje. Fraktali se nalaze u mnogim prirodnim pojavama i procesima. To je poput još jedne razine složenosti geometrije prostora, ali, koliko razumijem, daleko od najsloženije, uzimajući u obzir ono što ste nam jednom rekli.

Kao što ste savjetovali, raspitala sam se i za suvremena znanstvena dostignuća iz područja fraktalne geometrije. Ispada da se fraktalni model naširoko koristi u područjima različitih znanosti. Naprimjer u kemijskoj kinetici (od grčke riječi „kinetikos“, što znači „onaj koji se pomiče“). Uzimajući u obzir da je ovo područje fizičke kemije povezano s biologijom i drugim područjima prirodnih znanosti, mogu zamisliti koliko je to kolosalna količina materijala za proučavanje, uključujući i područje medicine. Fraktalni modeli također se koriste za stvaranje antenske strukture, u računalnoj znanosti za poboljšanje prometa, kao i za sažimanje i pohranu podataka u vrlo kompaktnom obliku; znanstvenici ih smatraju alternativnom budućnošću suvremenog interneta.

Pored toga, fraktalni modeli se koriste u nuklearnoj fizici i astronomiji za proučavanje elementarnih čestica, procesa na Suncu i raspodjelu galaksija u Svemiru. Doista, fraktalna svojstva se nalaze i u *spiralnom* kretanju energije, na koje ste nam usmjerili pažnju nedavno. Otkrila sam to preko neizravnih dokaza, kada su fizičari promatrali ponašanje fraktalnih nakupina u vanjskim električnim i magnetnim poljima sa spiralnim formacijama, kao i turbulentnim tokovima. Veliki vrtlozi bi pritom stvarali manje vrtloge, dok bi ovi drugi — stvarali još manje, a takva je podjela spiralnih energija bila promatrana do vidljivih granica koje su tehnički bile dostupne znanstvenicima.

Rigden: Kad čovjek traži, zapravo pronalazi više nego što je očekivao da će pronaći. Znanje o fraktalima je drevnije nego što to danas ljudi misle. Samo što se u ljudskom društvu događaju uobičajeni procesi krađe, prikrivanja i preimenovanja znanja; uobičajene igre taštine odvijaju se iz generacije u generaciju, od stoljeća do stoljeća.

Anastasia: Da, čitala sam o algebarskim Newtonovim fraktalima...

Rigden: Pa ovo nije nešto najzanimljivije u povijesti... Sjeti se trokuta Sierpinskog — fraktal koji je predložio poljski matematičar u ranom 20. stoljeću.

Anastasia: Je li to trokut u kojem se može promatrati proces ponavljanja samosličnih trokuta u zatvorenom sustavu površine?

Rigden: To je apsolutno točno, takozvana rekurzija, od latinske riječi „recursio“, što znači „povratak“.

Anastasia: Da, čitala sam o tome. Sjećam se da sam se zainteresirala za vaše izlaganje o Kochovoj pahuljici, kada ste objašnjavali ovaj matematički postupak s gledišta

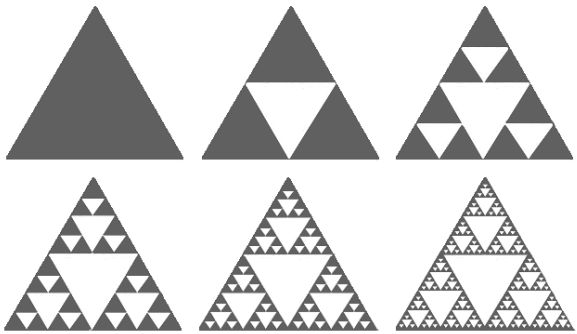

Slika 65. ***Fraktalni „Trokut Sierpinskog“.*** *Postupak konstrukcije fraktala unutar trokuta pomoću konstantnog ponavljanja dijeljenja s četiri jednaka jednakostranična trokuta.*

napredne fizike. Tada sam počela tražiti informacije o ovoj pahuljici pa sam istovremeno otkrila i druge podatke, također i o tom trokutu sličnom sebi.

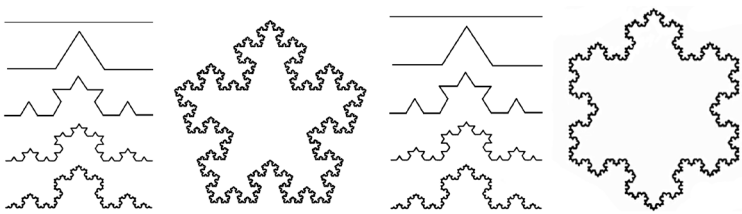

Slika 66. ***Fraktal „Kochova snježna pahulja“.*** *Dva primjera procesa transformacije crte u snježnu pahulju višestrukom podjelom segmenta crte na tri jednaka dijela i zamjene srednjeg dijela dvama novim segmentima iste duljine.*

Za mene je postalo zaista zanimljivo otkriće kad sam usporedila sve te prirodne geometrijske oblike materijalnog svijeta s iskonskim Znanjem o aktivnim znakovima, procesima povezanim s duhovnim razvojem čovjeka, a također i sa znakovima i simbolima koje sam otkrila dok sam istraživala arheološku povijest

čovječanstva. Uključujući one koje su naslikali predstavnici različitih kultura u davnim vremenima na stijenama, keramičkim posudama namijenjenim magijskim i svetim obredima i tako dalje…

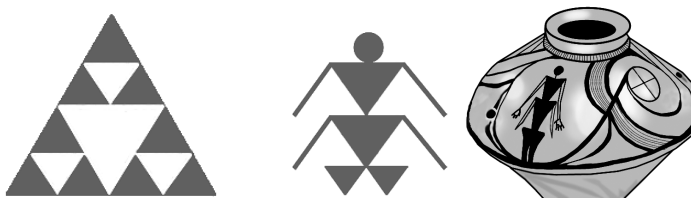

1 2

Slika 67. ***Fraktali u slikama Tripoljske civilizacije:***
1) trokut Sierpinski je prikazan radi lakše usporedbe slika;
2) slike na tripoljskoj keramici (6.-3. tisućljeće prije Krista; drevna Europa): skica duhovnog razvoja čovjeka, zahvaljujući silama božanskog ženskog načela — Allata (trokut okrenut prema dolje), bijega u druge dimenzije.

Rigden: Ovdje nema ništa složeno. Ako uzmemo simbole i znakove, na primjer, Tripoljske ili drevne Egipatske civilizacije i usporedimo ih s informacijama o paralelnim svjetovima, tuneliranju i meditaciji „Astralna zrcala“…

Anastasia: O tuneliranju i meditaciji „Astralna zrcala“?! Naravno, rekurzija u fizici! Što je astralni tunel? To je klasičan primjer beskrajne rekurzije, samo u drugoj dimenziji… Dva zrcala okrenuta jedno prema drugome stvaraju dva hodnika iz nestajućih refleksija zrcala — u fizici je ovo poznati primjer beskonačnog ponavljanja fraktala. A s obzirom na to da u mnogim slučajevima ukrasi drevnih ljudi zapravo nižu geometriju prostora, ispada da su stari ljudi znali više o cijelom tom procesu nego mi, i to ne u teoriji, nego u praksi.

Rigden: U suvremenom svijetu većina ljudi je zaboravila glavnu svrhu zbog koje zapravo trebaju ovo znanje;

tako da, nažalost, usmjeravaju sve u materijalni kanal razumijevanja svijeta. Zato se čak i znanstvenici, dok rade s materijalima, procesima i pojavama koje sačinjavaju dio jedinstvene cjeline, još uvijek pitaju: „Što je smisao mog života?“ Napokon, znanstveni rad može pomoći znanstveniku da razumije duhovni aspekt ako će se čovjek, naravno, baviti glavnim poslom svog života — duhovnim samorazvojem. Puno ljudi koji su živjeli u davnim vremenima, čak i bez posjedovanja tako detaljnih podataka o materijalnom svijetu koje ima suvremeni učeni čovjek, ali oboružani duhovnim znanjem, razumjeli su ono najvažnije: što je ovozemaljski svijet i kako povesti sebe izvan vlastitih granica, radi dosezanja duhovnog svijeta.

Zrcalni odrazi i produbljivanje, ili prema makrosvemiru ili prema mikrosvemiru materijalnog svijeta, dovode do međusobnog prodiranja rađajući u čovjeku, *kao Promatraču unutar sustava****, senzacije beskrajne sličnosti dijela s cjelinom. Ali ove senzacije su iluzorne, jer je materija privremena i ograničena u svojoj manifestaciji. Prava vječnost za čovjeka je skrivena samo unutar njegove Duše — u tom nečem beskonačno malenom, što vodi do nečega beskonačno velikog, koje tvori područja uzajamne privlačnosti i međuprodiranja na njezinim sjecištima. Ovo je istinska beskrajna sličnost dijela s cjelinom.***

Anastasia: Da, u vašim je riječima suština — Istina. Upravo me preplavio unutarnji osjećaj, neka vrsta dubokog shvaćanja da su upravo u tome sadržani glavni zakoni stvaranja. To je zanimljivo stanje: jasno razumijem, ali ta spoznaja kao da dolazi iz Duše; osjećaj čija se neizmjernost ne može u potpunosti shvatiti logikom.

Rigden: Takve se stvari mogu shvatiti samo najdubljim osjećajima koji dolaze iz Duhovne prirode. Ne može

biti drugačije. Uostalom, struktura čovjeka u šest dimenzija stvorena je kao najpovoljniji oblik da nova Osobnost spozna svijet, tako da ima priliku duhovno sazreti i ujediniti se sa svojom Dušom. Naglašavam da je struktura precizno napravljena *za spoznavanje svijeta*, a ne za „vječni život“ u materijalnom tijelu. Naše fizičko tijelo je u stvari samo dio strukture, smješteno u tri dimenzije! Upravo iz te strukture nova Osobnost započinje proces učenja.

Dakle, može se reći da svaki čovjek ima potencijalne začetke znanstvenika. Jednostavno je važno, prije svega, shvaćati ovaj svijet iz perspektive Promatrača Duhovne prirode, pa prva otkrića neće čekati. Danas ljudi ne vide i ne razumiju mnogo, iako imaju suvremene uređaje. Svojim materijalnim razmišljanjem nisu u stanju shvatiti mnoge procese, jer pokušavaju promatrati i prosuđivati pojave iz vrlo ograničenih sustava treće dimenzije (svojih fizičkih tijela, Zemlje i tako dalje), a ne izvan njih. Iako svi imaju priliku spoznati svijet iz perspektive Promatrača Duhovne prirode. Rad drevnih struktura mozga za vrijeme izvođenja duhovnih praksi, kontakt s Duhovnim svijetom, kao ni razumijevanje tajni stvaranja, ne može zamijeniti nikakva tehnologija.

Anastasia: To je istina. Doista, svaki čovjek je istraživački znanstvenik na neki način, bez obzira na svoju profesiju. Naposljetku, što je najvažnije u bilo kojoj profesiji? Biti Čovjek ovdje i sada, u bilo kojem pogledu i, prije svega, raditi na sebi. Tada će se rezultati unutarnje kvalitete rada na sebi odraziti na vanjski život čovjeka, kao pomoć drugim ljudima. Ako su takvi ljudi u većini u društvu, tada društvo postaje drugačije.

Rigden: Nesumnjivo... Ali vratimo se temi meditacije kao izmijenjenog stanja svijesti. Raznolikost raspona frekvencija mozga, kao i okolnog svijeta, je daleko od toga da je shvaćena, iako znanost razumije nešto o ovom pitanju. Čovjek ima svoje energijsko polje koje emitira

određeno zračenje. Čak i ako se prouči struktura čovjeka u tri dimenzije, može se otkriti mnogo zanimljivih detalja. Lubanja je, na primjer, dobar rezonator raznih frekvencija. Usput, čovjek živi na planetu Zemlji, koja također ima svoje vlastito energijsko polje. Zračna atmosfera ili, točnije, ionosfera (gornji slojevi Zemljine atmosfere, iznad 50 km), ogromni je sferični rezonator, valni kanal, koji ima električnu vodljivost i gdje se stalno događaju procesi ionizacije i rekombinacije (od latinskog prefiksa „re-“ što znači „nastavak, ponavljanje radnje“ i „combinatio“, što znači „kombinacija“).

Čovjek živi u šupljini ovog trodimenzionalnog rezonatora što, naravno, utječe na njegovu energijsku strukturu na ovaj ili onaj način. Kao što se sjećaš, vanjska granica ionosfere također je vanjski dio magnetosfere Zemlje, tog „ekrana“ koji štiti planet od kozmičkog zračenja. Zahvaljujući ionosferi, na primjer, radio valovi prelaze velike udaljenosti, reflektirajući se od nje više puta. Munja, koja stvara niskofrekventne oscilacije kada rezonira s molekulama atmosfere, može stvoriti kontinuirane oscilacije određene vrste u polju ionosfere, koje mnogo puta putuju oko planeta.

Anastasia: Baš kao i misli ljudi kada u njima dominira Životinjska priroda. Ti „električni odvodnici“ mogu nekad rezonirati na takav način da se kontinuirane nesmetane oscilacije kreću u krugovima po glavi cijeli dan.

Rigden: Pa što je rezonanca? Riječ „rezonanca“ je izvedena iz latinske riječi „resono“, što znači „zvučim u odgovoru“, „odazivam se“. To je odgovor! Fenomen rezonance nije jednostavan; utječe na zvuk, električne, mehaničke i druge oscilirajuće procese. Zapamti, jednom sam ti rekao da je Nikola Tesla konstruirao uređaj danas poznat kao „Teslina zavojnica“ (Teslin rezonantni transformator), pomoću kojeg je pokazao sjaj svog tijela u visokofrekventnoj struji. Sovjetski izumitelj Semjon

Kirlian nakon toga poboljšao ga je svojim razvojem. Zahvaljujući tome, danas ljudi mogu promatrati takozvani Kirlianov efekt, koji omogućava hvatanje sjaja, vrste vijenca oko raznih bioloških anorganskih objekata smještenih u izmjenično električno polje visoke frekvencije.

Anastasia: Naravno, sjećam se da ste nam rekli za još jedan zanimljivi eksperiment: istraživači odrežu dio lista koji je bio svježe ubran sa stabla. Sam list je bio postavljen u ovo polje. Na slici su vidjeli pojavu fantomske slike uklonjenog dijela lista. U suštini, koristeći naš jezik, informacijska struktura o cijelom je listu sačuvana, iako je njegov fizički dio uklonjen. Kasnije sam svoje znanje proširila i na ta pitanja. Iskreno govoreći, otkrila sam mnoge zanimljivosti, uključujući podatke o stalnom radu na proučavanju mogućnosti korištenja ovog fenomena za dijagnosticiranje bolesti i različitih psihofizioloških stanja čovjeka, budući da je primijećeno da priroda ovog fenomena ovisi o stanju predmeta proučavanja.

Rigden: Činjenica da se to danas proučava je divna. Značajan korak u ovom pogledu bit će napravljen kad znanstvenici budu imali barem općenitu ideju o energijskoj strukturi čovjeka; kada steknu razumijevanje najperspektivnijih pravaca njihovih istraživanja. Dakle, kao što je poznato, rezonantne oscilacije najočitije su izražene u neposrednoj blizini pokretača ovih oscilacija. Što predstavljaju ove oscilacije? To je promjena stanja okoliša, poremećaji koji imaju energiju. Drugim riječima, to je promjena okruženja koja nastaje zato što informacija ulazi u njega. Isto je i kad su u pitanju ljudske misli. Kad se misli pojave i usmjeriš pažnju na njih, aktiviraju se određene emocije u tebi. Kad ovaj informacijski program (misli) odjekuje s emocijama koje su se pojavile zbog tih misli, tada se pojavljuju „kontinuirane oscilacije“ na koje se čovjek usredotočuje. To se često događa

kada bočne Suštine napadnu Osobnost. Ali sve je to posljedica, prije svega izbora čovjeka! U isto vrijeme, on praktički ne shvaća ovaj postupak ni koji su razlozi u pitanju. Naprimjer, ujutro ga može posjetiti neka misao na koju je on obratio pažnju. Zatim, tijekom dana ili navečer, može biti preplavljen emocijama koje odgovaraju ovom informacijskom programu, iako je čovjek već zaboravio na tu misao. Ali program je već ušao, zahvaljujući sili pozornosti koju je dobio. I upravo taj program pokreće misli koje odjekuju s emocijama, izazivajući, kako kažeš, stalne neprekidne oscilacije. Nije iznenađenje što se one i dalje vrte u krug cijeli dan.

Sve na svijetu je međusobno povezano i ostavlja trag. Naprimjer, u divovskom ionosferskom rezonatoru, pod utjecajem progresivnih valova pojavljuju se takozvani nepokretni valovi, jednake frekvencije i intenziteta, koji se kreću u suprotnim smjerovima. Chladnijev obrazac pokusa može poslužiti kao primjer nepokretnog vala vibracija; kada se tanjur premješta preko ruba metalnog diska na kojem ima pijeska. Nastali zvuk stimulira nepokretne valove u disku, čija vibracija stvara određeni geometrijski uzorak. Primjer nepokretnih valova u prirodi su oscilacije u ionosfernom rezonatoru, danas poznatih kao Schumannovi valovi, a efekt rezonancije koju proizvode kao Schumannova rezonanca. Danas su znanstvenici izračunali da je frekvencija Schumannove rezonance 7, 83 Hz i zaključili da valovi odjekuju u frekvenciji dometa sličnog ljudskom mozgu, uključujući frekvencije alfa-ritma.

Općenito govoreći, ovaj raspon frekvencija nije tako jednostavan kao što ljudi pretpostavljaju. Ali, kako kažu, potrebna je samo želja da ga se sveobuhvatno prouči. Jer čak i sada već postoji razumijevanje da alfa-ritam karakteriziraju različite modulacije, naizmjenično povećanje i smanjenje amplitude valova (*vreteno*), i „spontane“ promjene. Usput, htio bih napomenuti da

u takvim izmijenjenim stanjima svijesti, na primjer u stanju sna, tijekom kojeg se javlja delta-ritam s frekvencijama 1-4 Hz, stvaraju se vretena jezgri talamusa (optički talamus, glavni dio između mozga), ili točnije, u njegovim retikularnim stanicama...

Anastasia: Drugim riječima, u srednjem mozgu. Da, uzimajući u obzir ono što ste nedavno rekli o srednjem mozgu, dok ste objašnjavali meditaciju na četiri Suštine, usporedba izgleda vrlo zanimljivo. Nakon svega, talamus je, kao glavni međumoždani dio, glavni subkortikalni centar, u koji dolaze impulsi svih vrsta osjetljivosti i gdje se, u osnovi, odvijaju njihova analiza i sinteza, a kasnije njihova preraspodjela u različite dijelove mozga. Naprimjer, talamička retikularna jezgra povezana je s novom, starom i drevnom moždanom korom te s drugim jezgrama talamusa. Naziv je također poseban — talamus, od grčke riječi „talamos“, što znači „spavaća soba, soba“. Nazvali su ga kao da su unaprijed znali za neko mjesto u mozgu gdje se jedno stanje mijenja u drugo, da tako kažem, gdje se suptilne energije pretvaraju u grubi val. Retikularna formacija općenito (od latinske riječi „retikulum“, što znači „mreža“; i „formatio“ — „formacija“) sasvim je univerzalan sustav. S razlogom se naziva „mozgom unutar mozga“. Povezana je s velikim mozgom i leđnom moždinom.

Rigden: Štoviše, proučavaju se i drugi ritmovi koji djeluju istom frekvencijom kao alfa ritam, ali koji imaju različit valni oblik; promatraju se u drugim područjima mozga. Naprimjer, frekvencijski raspon, kako ga znanstvenici zovu, mi-ritma je 7-11 Hz (valni oblik u elektroencefalogramu nalikuje grčkom slovu μ (mi)). Zanimljivo je da današnja znanost već razmatra pretpostavku da mi-ritam na neki način odražava aktivnost koordiniranog rada zrcalnih neurona...

Anastasia: Da, sjećam se tog nezaboravnog razgovora s vama sredinom 90-ih o zrcalnim neuronima. Ali bez

obzira koliko se trudila pronaći te podatke u knjižnicama, tada nisu bili dostupni. Tek puno kasnije, nakon nekoliko godina, mediji su izvještavali o tim jedinstvenim pokusima koje ste spomenuli. Znanstvenici su koristili majmune radi proučavanja rada zapovjednih neurona, koji se aktiviraju kada životinje izvrše određene radnje, i slučajno otkrili takozvane zrcalne neurone, koji su se također javili kada su majmuni vidjeli poznatu radnju. Drugim riječima, zrcalni neuroni aktivirali bi se kad bi majmun, naprimjer, uzeo kikiriki sa stola i pojeo ga, mada je zapravo u tom trenutku majmun samo gledao drugog majmuna koji izvodi radnje. Štoviše, bilo je informacija, ne samo o rezultatima iz sličnih pokusa na životinjama, nego i nekih informacija o naknadnim pokusima s ljudima. Također sam zainteresirana za vašu priču o prirodi porijekla empatije (od grčke riječi „empatheia“ — „suosjećanje“) — emocionalne reakcije čovjeka prema osjećajima drugog čovjeka ili, kako ga znanstvenici nazivaju, mehanizam shvaćanja tuđih svijesti. Uzevši u obzir sve što ste gore naveli, jasno se vide dijelovi koji nedostaju u ukupnoj slici ovoga fenomena. Vaše su informacije stvarno jedinstvene i postavljaju vektor odlučne potrage za čudesnim, individualnim i evolucijskim otkrićima univerzalne vrijednosti.

Rigden: Općenito govoreći, mnoge interesantne stvari su skrivene u temi o zrcalnim neuronima. Ali bit će u potpunosti dostupne tek kad čovječanstvo nauči o temeljnim pojmovima nevidljive prirode čovjeka, sposobnostima proširene percepcije informacija kroz izmijenjena stanja svijesti, posebice kroz različite duhovne prakse i meditacije usmjerene na duhovni razvoj.

Anastasia: To će biti ozbiljan evolucijski korak u razvoju znanosti, koji će dovesti do razumijevanja mehanizama telepatije, čovjekove brze prilagodbe na različite uvjete, uključujući svemirsko okruženje, paralelne svjetove i

druge dimenzije, mehanizme predviđanja te modeliranja događaja i radnji.

Rigden: Zrcalni neuroni su samo mali korak znanosti po cesti koja bi u budućnosti mogla dovesti do razumijevanja djelovanja stvarnih mehanizama cjelokupne strukture čovjeka: kako točno jedan čovjek čita informacije, osjećaje i emocije drugog čovjeka, čak prije nego što do njega dopru verbalni ili vizualni podaci o sugovorniku. Naravno, pod uvjetom da će ovo čovječanstvo imati budućnost.

Anastasia: Da, ljudski izbor... Sve počiva na tome.

Rigden: Neuronska aktivnost samo je dijelom električne prirode. Ljudi mnoge stvari ne razumiju i ne „vide“, jer još nemaju instrumente koji bi mogli otkriti rađe energije drugih dimenzija. Iako, naravno, ako govorimo o najboljim alatima pri spoznavanju nevidljivog svijeta, onda je to definitivno sam čovjek, koji je obdaren sposobnošću prodiranja u druge svjetove i dimenzije...

Anastasia: Drugim riječima, čovjek može postaviti zadatak i dobiti spreman odgovor ili rezultat bez shvaćanja svih posebnosti i suptilnosti pojava koje prate ovaj proces i njegove mehanizme. Govoreći jezikom znanstvenika, čovjek može dobiti praktični rezultat zaobilazeći teorijske izračune. Iako će za same znanstvenike, od kojih mnogi sebe smatraju materijalistima, ovo zvučati kao glupost.

Rigden: To je otprilike kao razumijevanje vjere: antonim ili sinonim znanju o riječima? **Uostalom, vjera bez znanja izaziva sumnje. Sumnje onemogućavaju razumijevanje istine. Nerazumijevanje istine čini vjeru besmislenom i praznom. Znanje uklanja sumnje i pruža razumijevanje istine. Razumijevanje istine ispunjava vjeru znanjem. A samo vjera ispunjena znanjem istinska je vjera.**

Anastasia: Tako se događa i u životu. U praksi sam se već više puta susrela sa slučajevima kada čovjek pokušava obaviti čitav niz različitih meditacija, ali ne želi promijeniti sebe, tvrdoglavo ostajući egocentričan želeći zadovoljiti svoj vlastiti značaj u svemu i steći osobnu moć nad svime. Takve ljude često posjećuju sumnja, ponos i nerazumijevanje jednostavnih istina. Ali vidjela sam i druge, one koji pokušavaju raditi svaki dan na sebi. Oni dobivaju u potpunosti različite rezultate istih meditacija. Dok teže biti svakog dana Čovjekom, razvijajući se i radeći duhovne prakse, počinju razumijevati tiho Znanje, stjecanje prave vjere. U ime takvih ljudi, koji su duhovno marljivi, bila bih vam zahvalna kad biste pričali o jednoj od osnovnih meditacija — „Piramidi“.

Rigden: U tom pogledu postoji mudrost s drevnog Istoka: ako je jedan čovjek tijekom života pobijedio mnoge ljude mnogo puta u bitkama, a drugi čovjek je pobijedio samo sebe, potonji je ostvario veću pobjedu od prvog. Jer za čovjeka je mnogo važnije da pobijedi sebe nego sve ostale ljude.

Nadam se da će, s obzirom na već dostupna saznanja, čovjek bolje razumjeti meditaciju „Piramida“. Dakle, kao što sam već spomenuo, iz perspektive Promatrača viših dimenzija, struktura čovjeka ne izgleda onako kako izgleda u trodimenzionalnom svijetu (s rukama, nogama, glavom i trupom). Ona izgleda kao kompleksni oblik koji više od svega podsjeća na četverostranu krnju piramidu s odvojenim vrhom. Tako je, naravno, ako odaberemo najbližu asocijaciju razumljivu za razmišljanje stanovnika trodimenzionalnog svijeta. Zahvaljujući meditaciji „Piramida“čovjek može osjetiti svoju energijsku strukturu povezanu s četiri Suštine, proširiti svoju percepciju i, što je najvažnije, osjetiti svoju Dušu.

Meditaciju „Piramida“ preporučljivo je raditi sjedeći u položaju lotosa ili jednostavno prekriženih nogu

„turski“, stavljajući ruke na koljena, s dlanovima prema dolje. Međutim, ako iz nekog razloga čovjek nije u mogućnosti sjediti u tom položaju duže vrijeme, ova meditacija može se raditi, naprimjer, sjedeći na stolici. Važan je unutarnji, duhovni proces koji se odvija u čovjeku, više nego položaj tijela.

Dakle, *zatvorimo oči, smirimo se, opustimo tijelo, oslobodimo um od misli, svih naših briga i uzrujavanja. Općenito, u potpunosti ulazimo u izmijenjeno stanje svijesti — meditaciju. U stanju meditacije započinjemo s ispitivanjem svoje energijske strukture povezane s četiri Suštine. Odnosno, potrebno je od perspektive Promatrača, smještenog unutar krnje piramide, osjetiti Desnu, Lijevu, Stražnju, Prednju suštinu u obliku „živih strana“ krnje piramide.* Ove strane od fizičkog su tijela čovjeka udaljene otprilike jednu dužinu ruke.

Anastasia: Figurativno rečeno, na dužini ruke ispred meditirajućeg čovjeka postoji živo energijsko polje, uvjetno rečeno u obliku prednjeg zida krnje piramide. Isto je s obiju strana i odzada. Ta polja tvore osnovicu četverokuta, u čijoj se sredini nalazi meditirajući čovjek koji sjedi u položaju lotosa.

Rigden: Da. Ove su četiri Suštine poput graničara našega energijskog polja ili, drugim riječima, našega osobnog prostora. Što je *osobni prostor*? Između fizičkog tijela i četiri Suštine postoji prostor koji se kreće od kritičnih 7 centimetara do 1 metra. Osobni prostor izgleda kao ovalni prostor sa zamagljenim obrisom (u drevnim su ga vremenima zvali — „jaje“ ili „riblji mjehur“), volumena većeg od tijela čovjeka. U pravilu, u tajnom pisanju oznaka i simbola uvjetno je označen simbolom ovala.

Reći ću samo da je osobni prostor svakog čovjeka nestabilan; stalno se mijenja u određenim granicama svog volumena. To ovisi o mnogim čimbenicima, čak i

o promjeni raspoloženja pojedinca. Ali obično ljudi to ne primjećuju i ne razumiju jer ne vide svojim fizičkim vidom, a kamoli da upravljaju time, i posljedično, svojim stanjima. Ali to sad nije tema. Vrijedi napomenuti da se raspodjela energije u piramidalnoj strukturi čovjeka malo razlikuje od onoga kako bi je čovjek shvatio iz perspektive Promatrača treće ili četvrte dimenzije — kroz energijske meridijane tijela, ruku i nogu. Ovdje se energije raspoređuju na presjecima piramide, u skladu s fizikom i geometrijom prostora viših dimenzija.

Dakle, uvjetne strane skraćene piramide su naše četiri Suštine. Duša je zatvorena usred ove strukture u svojevrsnoj svjetlosnoj čahuri. Nalazi se otprilike u donjoj trećini strukture, a ako upotrebljavate fizičko tijelo kao referentnu točku, tada je na razini solarnog pleksusa i gornjeg dijela trbuha. Usput, na Istoku je od davnina *Duša* u čahuri simbolično prikazivana kao *biser u školjci*. Bio je to simbol duhovnog razvoja čovjeka, skriven od oka unutar svoje strukture. Bilo je to čudo Preporoda. Njegova sedefasta bjelina simbolizirala je duhovnu čistoću, mudrost, savršenstvo i sveto znanje. Treba napomenuti da je ova asocijativna usporedba Duše s biserom primijećena u svim religijama svijeta. Za hinduse i budiste biser je slika duhovnog prosvjetljenja. Kršćani kombiniraju „neprocjenjivi biser iz vode krštenja“ s pojmom Duše i Majke Božje te njezine duhovne čistoće. Islam sadrži legendu da je biser jedno od imena Boga i da na drugom svijetu biseri oblikuju kugle oko svetih duša. Takve asocijacije su dijelom povezane s duhovnim vidom, jer čovjek koji meditira tijekom određenih duhovnih praksi ponekad *opazi procese koji se odvijaju u području gdje je smještena Duša, koju povezuje s blistavošću, igrom jarkog svjetla koje dolazi iz Duše, što liči na sjaj i svjetlucanje sedefastog bisera na suncu.*

Anastasia: Opet ste dali dobru asocijaciju kada ste opisivali školjku Duše tijekom reinkarnacije, ona izgleda

kao prelijevajuća prevlaka na mjehuriću sapunice. Znanje o tome zapisala sam u knjizi „Ezoosmos“.

Rigden: Tako je... Sad kad smo nacrtali strukturu čovjeka kao krnju piramidu, krenimo dalje prema vrhu, koji je odvojen od baze. Na ovom mjestu, na uvjetnom vrhu piramide, koji se nalazi iznad glave čovjeka, rađaju se misli. To je otprilike pola metra od vrha glave (udaljenost je približna jer je individualna). Tako izgleda energijska struktura običnog čovjeka u razumijevanju građanina trodimenzionalnog svijeta. Izgleda kao četverostrana krnja piramida s uvjetno odvojenim vrhom.

Ali vratimo se tehnici ove meditacije... *Dakle, potrebno je osjetiti sve četiri Suštine*. Ovaj osjećaj je kao da te okružuju četiri potpuno različita čovjeka koji stoje blizu. Ako zatvoriš oči i opustiš se, možeš osjetiti njihovu prisutnost kao određeni pritisak na svoj osobni prostor. *Nakon što smo osjetili četiri Suštine, prelazimo na vrh piramide. Tamo promatramo primarni proces „formiranja“ naših različitih misli (koje se kasnije transformiraju kroz centre kakodemona i agatodemona, koje si spomenula u knjizi „Ptice i kamen“; moglo bi se reći da oni pribavljaju materijalne značajke), kako se te energije pojavljuju, način njihova kretanja, interakciju i blokiranje. Razlikujemo njihov utjecaj; jednostavno rečeno, pratimo sve te procese i onda ih ili smirujemo ili potpuno izdvajamo naš um od njih.*

Tada napuštamo vrh piramide, krećemo se prema gore i dosežemo razinu Promatrača odvojenog od materijalnog svijeta. Drugim riječima, dižemo se iznad misli, iznad materije i stižemo do stanja odvojenosti od zemaljskog, od onoga što nas, na ovaj ili onaj način, kao Osobnost veže za materiju. Često u ranim fazama ovladavanja ovom meditacijom pomaže zamisliti da čovjek koji meditira ide svojom sviješću izvan svoje piramidalne strukture, lebdeći i promatrajući je iz ptičje

perspektive. Koristeći suvremene asocijacije, svijest se na ovoj visini nalazi kao u vakuumu, bez gravitacije. Ovo stanje Promatrača Duhovne prirode pomaže dobiti potpunu unutarnju tišinu, proširenо stanje svijesti, nepristranost samog procesa promatranja od tekućih procesa, pomaže odvajanju uma iz materijalnog tijela i misli te pomaže istražiti energijsku strukturu iz perspektive nove vizije. *Zatim, ostajemo u tom stanju svijesti i izvana promatramo svoju piramidalnu strukturu i Dušu zatvorenu u njoj.*

Zatim slijedi najvažniji dio meditacije. *Uzimamo najbolji mogući izravni pristup svijesti (Osobnosti) prema Duši i to radimo na razini najdubljih osjećaja. Odnosno, uranjamo u sebe (kao Promatrač) kroz vrh piramide, kroz unutarnju energijsku strukturu piramide u središte — Dušu.* U ovoj fazi meditacije mozak često daje asocijativnu percepciju kao da čovjek roni, poput ronjenja u vodi, ali bez pritiska tipičnog za ovaj fizički proces. Tijekom takva uranjanja, ljudi koji su sami po sebi vrlo osjetljivi na energijske procese, posebice oni s dobro razvijenom intuitivnom percepcijom, primjećuju čak i faze postupnog prebacivanje načina rada svoje svijesti na nove razine osjetilne percepcije, koje su im prethodno bile nepoznate.

Dakle, potrebno je doći što je moguće bliže užarenoj čahuri u središtu piramide, gdje je smještena ova čestica iz Duhovnog svijeta. A onda do dodirivanja na razini najdubljih osjećaja. Naravno, nemoguće je da čovjek u potpunosti osjeti Dušu i shvati njenu duhovnu dubinu dok duhovno ne sazrije i sjedini se s njom. Ali čak i taj dodir osjećaja stvara stanje koje budisti, naprimjer, nazivaju dodirom Nirvane, a drugi ljudi opisuju kao stanje dobrote, božanskog blaženstva, postizanja sklada i tako dalje.

Zahvaljujući ovoj meditaciji moguće je bolje razumjeti sebe i svoju složenu višedimenzionalnu strukturu te

postati svjesni činjenice da se mnoge misli pojavljuju i nestaju, ne po našoj vlastitoj „volji“, ali možemo ih promatrati i utjecati na njih, odvojiti naš um od njih i blokirati ih. Najvažnije je da ovom meditacijom čovjek kao Osobnost dobije iskustvo, ne samo osjećaja božanske prisutnosti, već i veze sa svojom Dušom, da razvija vještine stalnog stupanja u kontakt s njom i u praksi shvati da je Duša glavni i najvažniji dio cijele čovjekove strukture. Duša si ti, ali pravi ti. Oko nje je izgrađena energijska struktura u šest dimenzija. Ovom meditacijom čovjek stječe iskustvo posve drugačije percepcije stvarnosti i uči opažati sebe iz perspektive Promatrača iz Duhovne prirode.

Trajanje ove meditacije je individualno, baš kao s bilo kojom drugom duhovnom praksom. Za početak, preporučujem da je radite 20 minuta. Moglo bi se raditi jednom dnevno ili nekoliko puta na dan, kako vam je draže. Glavno je raditi temeljito. Kasnije se vrijeme meditacije može povećati, na primjer do 30 minuta. Ali opet, najvažniji dio ovog postupka nije trajanje, već upravo unutarnji osjećaji i razvoj duboke duhovne povezanosti osjećaja s Dušom.

Anastasia: Ova meditacija je zaista jedinstvena. Mogu reći iz osobnog iskustva da postoji značajna razlika u osjećajima kada tek počinješ učiti ovu duhovnu praksu i kad već imaš iskustva s njom. U početku mi se sama tehnika činila neobičnom, jer mi je razumijevanje kako izvršiti duhovnu praksu, recimo u „geometriji prostora“, bilo novo. Napokon, nije uključivala nikakav rad s čakrama ili osjećaj kretanja energije duž energijskih meridijana u tijelu i slično, na što sam u tom trenutku već bila naviknuta. Ali to je ono što je čini zanimljivom.

U početku se za mene sve događalo samo na razini mašte, vjerojatno zato što u to vrijeme nisam još mogla u potpunosti ući u izmijenjeno stanje svijesti.

Kasnije, dok sam ovu meditaciju svakodnevno prakticirala kod kuće, pojavile su se divne senzacije. Primjerice, počela sam hvatati trenutak izmjene stanja svijesti, dubokog uranjanja i pojavile su se neobične senzacije prisutnosti Duše, koje je teško opisati riječima. Potpuno ste u pravu, potrebno je dobiti osobno iskustvo meditacije da bi se razumio cijeli neizrecivi raspon senzacija.

Imam nekoliko drugih opažanja o osjećaju vremena tijekom meditacije. Ranije, kad bih tek počela raditi prve duhovne prakse, bilo mi je dosta teško sjediti u meditaciji 20-30 minuta. Sada razumijem da tijekom postupka obraćaš pažnju na tijelo samo kada si u uobičajenom načinu razmišljanja, kada si, u stvari, u budnom stanju. U ovom stanju dobro osjetiš svoje tijelo i okolno okruženje, a zalutale misli se povremeno pojavljuju u glavi, koje odvraćaju od meditacije. Sama meditacija je izvedena uglavnom tako što ti je mašta zaposlena. Sada, mnogo godina kasnije, kada radim „Piramidu“ i zaista uđem u izmijenjeno stanje svijesti, tada vrijeme, prostor i, općenito govoreći, sva ta gruba stvarnost trodimenzionalnog svijeta prestaje postojati. Samo započneš ovaj proces, ideš prema Duši i kao da te pokupi nešto s druge, duhovne strane, Prednja suština počne aktivno raditi...

Ono što se događa već u ovoj fazi rada ove meditacije je očito neusporedivo s rezultatima prvih pokušaja njezina istraživanja. Osim toga, nema monotonije u ovom duhovnom djelu: svaki put ova duhovna praksa daje jednu novu svijest, bogatiji raspon senzacija i jasno razumijevanje procesa, a na nevidljivoj razini se događaju promjene. Ti živiš u ovom stanju i kad završiš meditaciju, čini ti se kao da ostavljaš nešto blisko i drago te čekaš ponovo trenutak da ga još jednom možeš osjetiti. Zbog toga dobivaš nagon i aktivnu želju više prakticirati, jer želiš duže ostati tamo. U ovom divnom stanju počneš osjećati nešto

vrlo drago i intimno, izvanrednu ugodu; jasno postaješ svjestan najdubljih procesa, koje je mozgu nemoguće shvatiti u uobičajenom stanju svijesti. Važno je da, kad prekineš ovu meditaciju, osjećaš značajnu razliku između tog suptilnog svijeta i materijalnog svijeta tri dimenzije. Mnoge procese u našoj stvarnosti počinješ osjećati kao djelo grube materijalne energije. Začudo, u stanju meditacije dobivaš jasno i precizno značenje svog postojanja, a mnoge stvari, koje su ti nekad smetale u ovozemaljskom životu, izgledaju prazno i smiješno. Tamo u potpunosti shvatiš da su stvarne životne vrijednosti vrijednosti Duše. To fenomenalno iskustvo na neki način ostavlja određeni duhovni trag na tvoj život u tri dimenzije. To ti omogućava da ne izgubiš svoje duhovne i životne referentne točke, potiče te na još naporniji rad, praćenje svojih misli i stanja te obranu od provokacija iz Životinjske prirode. Duhovno iskustvo pomaže shvatiti gdje leži prava sreća koja rađa osjećaj mira i duševne ugode i zašto ne bismo trebali juriti za sablasnom iluzijom ovoga svijeta. Najvažnije je da stekneš razumijevanje o tome tko si ti zapravo i koji je smisao tvog postojanja na ovom svijetu.

Rigden: Prostor i vrijeme na ovom svijetu imaju isprekidanu (kaskadnu) prirodu. Sve materijalno je isprekidano i neujednačeno; sve je ezoosmos. Ovaj materijalni svijet je nestabilan i privremen. Svijet Boga je, međutim, duhovni svijet, stabilan i vječan. Nakon ove meditacije zaista je moguće, čak i u uobičajenom stanju svijesti, zahvaljujući stečenom iskustvu, osjetiti najdublje osjećaje koji dolaze iz Duše, tu suptilnu vezu s njom, osjećaj bezgranične duhovne ljubavi, osjećaj rodnog doma — Nirvanu i Vječnost.

Davno je ta meditacija bila općepoznata tehnika samousavršavanja u ljudskom društvu, jedna od osnovnih tehnika koje se koriste za razvijanje najdubljih osjećaja i senzualne povezanosti Osobnosti s Dušom.

Međutim, postupno, kad se počela razvijati materijalizacija društvene svijesti, ljudi su počeli zaboravljati i gubiti ovu meditacijsku tehniku, baš kao i mnoga druga zrnca duhovnog Znanja. Ponekad su čak i spominjanja o tome namjerno uništavana. Sve dok je istinsko duhovno Znanje bilo prisutno u društvu, prenosilo se sljedećim generacijama u obliku simbola, kao najvažnijoj i najočitijoj stvari u čovjekovom osobnom pogledu na svijet. Naprimjer, simbolična oznaka meditacije „Piramide“ (puna verzija simbola) bila je kvadrat s dijagonalnim križem i praznim krugom u sredini.

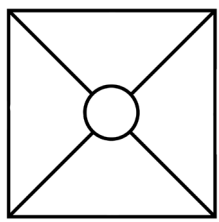

Slika 68. ***Simbolička oznaka meditacije „Piramida“***

Anastasia: Znate, kad ste nam objašnjavali ovu meditaciju prvi put i govorili da su energije raspoređene duž dijelova piramide, iz znatiželje sam kasnije pogledala udžbenike geometrije i pročitala, sada s velikim zanimanjem, ono što mi je izmaklo pažnji u školi. Naprimjer, ravnina koja presijeca piramidu i paralelna je s njenom bazom, siječe sličnu piramidu. Ako se četverostranu piramidu presiječe s nekoliko ravnina paralelnih s bazom, a zatim projicira ove odjeljke na istoj ravnini baze, kao rezultat toga dobit ćemo niz kvadrata upisanih jedan u drugog. A kvadrat, kao što je poznato, simbol je svega materijalnog. Općenito govoreći, zahvaljujući tim dodatnim informacijama kasnije sam počela shvaćati više i o procesima koji se odvijaju u meditaciji. Ipak, za ljude je važno imati sveobuhvatno osnovno znanje.

Rigden: Geometrija piramide usko je povezana s fizikom. Zahvaljujući takvoj strukturi i potrebnom Znanju, moguće je uzrokovati određene efekte, kao rezultat međupovezanosti... među dimenzijama, zbog prirodnih zakona fizike. Zapravo, to su znali svećenici koji su posjedovali podatke o iskonskim duhovnim praksama. Dovoljno je pogledati arheološke činjenice — drevne piramidalne građevine. Mogu se pronaći informacije da su gotovo sve imale vrlo važno bogoslužno, obredno, religijsko i ideološko značenje. One su simbolizirale natprirodne moći i utjelovljivale očitovanje određenih svojstava svijeta i zato su ih ljudi obožavali.

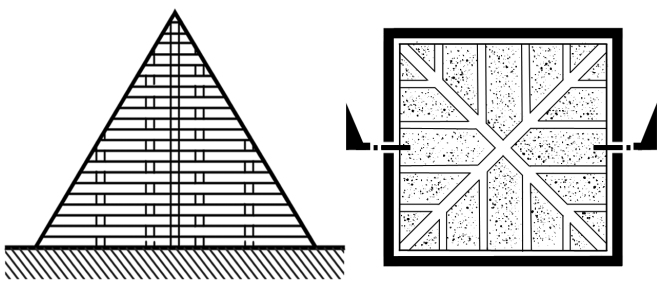

Slika 69. ***Izgled piramide i njezine osnove.*** *Na dijagramu je prikazana struktura piramide (izgrađena u 2. tisućljeću prije Krista) u presjeku i u vodoravnoj projekciji, gdje se primjećuje ispunjeni kameni okvir.Posebnu pozornost privlači geometrijska shema baze piramide.*

Anastasia: Da, danas mnogi ljudi znaju za dugovječne monumentalne građevine, kao što su piramide drevnih Egipćana u Africi i krnje piramide naroda Srednje i Južne Amerike. Poznato je da su Sumerani u Mezopotamiji (bliža Azija) također dizali stepenaste građevine (3–7 slojeva) u obliku krnjih piramida — zigurate, na čijim su vrhovima građeni sveti hramovi. Čitav je kompleks za njih simbolizirao „vezu između Neba i Zemlje“, mistično, sakralno središte.

Rigden: Štoviše, simbolika piramide je također bila povezana sa sudbinama ljudi nakon njihove smrti, primjerice kod Sumerana, Egipćana, Babilonaca... Ili u pokopnim tradicijama Sirije, Palestine, Kine, Koreje, sjevernog Kavkaza, Sibira i tako dalje.

Anastasia: Bez sumnje su ova mjesta ukopa obično imala stepenasti piramidalni krov (u idealnom slučaju do šest stepenica, koje su nekada, očito, označavale broj dimenzija u kojim se nalazi struktura čovjeka). Na vrhu se u pravilu nalazio izduženi ili poluloptasti kamen. To je bio simbol drugog svijeta (sedma dimenzija); označavao je duhovnost, sveznalaštvo preminulog čovjeka ili simbol Duše koja je otišla. A postoje čak i same grobnice četvrtastog dizajna.

Rigden: Mnogi su ljudi jednostavno pravili grobne humke koji su podsjećali na piramidu...

Anastasia: Da, to je najčešća vrsta ukopne strukture na kontinentima. Vrijedno je spomenuti humke u stepama Rusije i Ukrajine. Naprimjer, humke Abaševske arheološke kulture, koja je bila rasprostranjena u 2. tisućljeću prije Krista na teritoriju od regije Kaluga do Urala (Rusija). Usput, „kult vatre i sunca“ i keramika bogato ukrašena geometrijskim ornamentima bili su tipični za nju; u slojevima je također pronađeno obilje ženskih ukrasa u obliku spirale, kao i privjesci, ukrasne ploče i slično. A tek grobni humci drevnih grobišta na Altaju, naprimjer arheološki nalaz „Altajski zlatni čovjek“ u Rusiji ili sličan nalaz u Kazahstanu — „Issykski zlatni čovjek“?! Zemljani piramidalni humci također su bili tipični za Skite, koji su živjeli u stepskim zonama Europe i Azije (od 7. st. pr. Kr. do 3. st.). Ovaj narod također je imao bogatu svetu simboliku povezanu sa ženskim boginjama i „životinjski stil“ u umjetnosti (kako ga nazivaju znanstvenici). Da ne govorimo o arheo-loškim spomenicima drugih kontinenata, naprimjer Misisipijska kultura u Sjevernoj Americi —

Kahokija (7.-13. stoljeće) sastoji se od 109 piramidalnih humaka, uglavnom s odrezanima vrhovima. Općenito, treba napomenuti da je Misisipijska kultura također prilično bogata simbolizmom znakova.

Rigden: Dakako, ako pogledamo simbole drevnog svijeta, lako možemo pronaći jedno te isto duhovno znanje u njihovoj osnovi ako, naravno, imamo ikakva pojma o tome… Evo još jednog primjera kako je prenošeno Znanje o obliku piramide. Na Istoku su kroz nekoliko tisuća godina stupe bile među najstarijim simboličkim sakralnim građevinama. U prijevodu sa sanskrta, stupa znači „kruna glave, zemljani humak, gomila zemlje ili kamenja“. Stupa je građena na grobu poglavara ili kralja, oponašajući još drevnija groblja, a kasnije je često korištena jednostavno kao simbolička struktura religija i kao skladište za „duhovno blago“.

Anastasia: Ovdje bi čitateljima trebalo nešto pojasniti. Te se strukture različito nazivaju u različitim zemljama, na primjer stupa (Indija), dagoba (Šri-Lanka), suburgan (Mongolija), „bao ta“, pagoda (Kina) i tako dalje. Sada je stupa poznatija kao monumentalna struktura u budističkoj arhitekturi, kao simbol Prosvjetljenja.

Rigden: Naravno, ali ako pogledamo sve te stupe, možemo vidjeti jedno te isto znanje u obliku sljedećih simbola: kvadrat, kocka, piramida i vrh, u pravilu u obliku polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krug iznad njega, drugim riječima, znak **„ALLATRA“**.

Anastasia: Da, ne čudi što se stupa s takvim vrhom smatra strukturom koja ima „pozitivan utjecaj na okruženje“.

Rigden: Usput, u budizmu su ovoj strukturi dodali detalj iz ljudskog uma: dodatni arhitektonski „dragi kamen“ postavljen je na vrhu znaka **„ALLATRA“**.

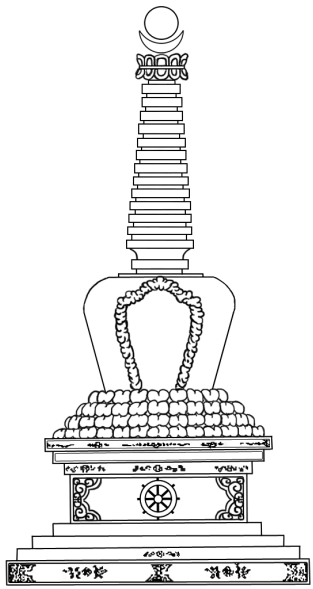

Slika 70. ***Arhitektonska vjerska građevina Istoka — stupa.***

Arhitektura odražava sljedeće simbole: tri niže stube simboliziraju trodimenzionalni prostor; kvadrat na kojem počiva piramidalna struktura (četiri stube označavaju četiri dimenzije — 4., 5., 6., 7.); sljedeći je konvencionalizirani simbol duhovne transformacije, 13 prstenova i lotosov cvijet; drevni znak ***„ALLATRA“****, kao kruna strukture.*

Anastasia: Zato što u ovoj religiji dragi kamen simbolizira „neuništivu prirodu *uma i ispunjenje svih želja“*, „mističnu silu“.

Rigden: Ukratko, ljudi ostaju ljudi... Dakle, u različitim dijelovima svijeta sva ova simbolika piramidalne strukture dodatno je imala važnu ulogu u prenošenju duhovnog znanja putem monumentalne arhitekture, počevši od duhovnih praksi za spoznavanje i ujedinjavanje s Dušom pojedinog čovjeka, uz posebno Znanje i radne znakove koji su na ovaj svijet doneseni

iz Šambale, radi duhovnog razvoja cjelokupnog čovječanstva.

Anastasia: Danas je značenje tih drevnih simbola za većinu ljudi jednostavno izgubljeno, baš kao i duhovno znanje, kao i simbolička te asocijativna uloga drevnih fetišističkih artefakata u obliku piramide. Ovo se jasno vidi u povijesti naroda. Za stanovnike drevnog svijeta (na primjer za Indijce, Egipćane, Arape i Grke) predmeti u obliku piramide već su bili objekti religijskog obožavanja, a bili su, prema legendama, napojeni natprirodnom magičnom silom. Bespotrebno je uopće i razgovarati o našem vremenu. Danas se i sama riječ „fetiš“ tumači različito na različitim jezicima: na francuskom to je „fetiche“, što znači „idol“, na portugalskom stoji „feticio“ za „vještičarstvo“, a na latinskom „facticius“ znači „umjetno“. Ovako se danas upućuje na drevne amulete s različitim simbolima, koji su nekada imali asocijativno značenje i služili za prenošenje duhovnih praksi i znanja.

Rigden: Suvremeni ljudi, čak i kad naiđu na ove informacije, jednostavno ne razmišljaju o široj slici, izvan one koja im je nametnuta od glasnika — svećenika i političara. Naprimjer, zašto su indijski brahmani, koji su živjeli u dalekoj Indiji, ili feničanski svećenici, koji su nekoć vladali istočnom obalom Sredozemnog mora, ili druidi, koji su živjeli u Europi — neovisno jedni o drugima, u različitim vremenima, jednostavnu gomilu kamenja raspoređenu u piramidalni oblik smatrali svetom? Je li to bilo neko posebno kamenje?! Čak se i istraživači, dok proučavaju takva pitanja, u pravilu jednostavno ograniče na odgovore svojih prethodnika, naprimjer da je za drevne ljudi ovaj oblik bio sakralni simbol povezanosti Zemlje i Neba. Ali zašto „povezanost“ te zašto Zemlja i Nebo, koje se duhovno znanje krije iza piramidalne simbolike? Da su ti istraživači radili na svom duhovnom usavršavanju, siguran sam da bi

svijetu otkrili mnogo više od pukih citata uobičajenih izmišljotina koje potječu iz ljudskog uma.

Anastasia: Bez sumnje. Evo, čak i ako ispitamo „efekte“ koji prate meditaciju „Piramida“, nakon što se temeljito uvježba, postat će jasno zašto su različiti narodi u različito vrijeme zvali piramidu središtem, svetom planinom, vatrenim oltarom i svetim mjestom. Kad čovjek ima iskustva s tim duhovnim praksama, nije teško razumjeti one koji su nekad pokušali objasniti duhovnu suštinu ove prakse za buduće generacije upotrebom takvih asocijacija.

Rigden: Nije teško razumjeti ako imaš duhovno iskustvo. Ali većina suvremenih ljudi, nažalost, ne zna ni da imaju Dušu, a kamoli za duhovne prakse spoznavanja sebe. Iako je ta spoznaja, u stvari, za svakog čovjeka još važnija nego naprimjer hrana i drugi uvjeti potrebni za postojanje njegova fizičkog tijela. Neznanje vodi nerazumijevanju i tumačenju iz uma osnovnih informacija o duhovnom. Kao rezultat takva doslovnog izobličenja, koje dolazi iz Životinjske prirode, ljudi kreću u vanjsku potragu za duhovnim. Traže sve: planine, sveta mjesta i vjerske građevine, umjesto da upoznaju sebe i svoju Dušu. I kakav je rezultat?

Anastasia: Da, danas većina ljudi ima pristup, možda samo udaljenim odjecima ove duhovne prakse, koje doživljavaju kao zasebne koncepte...

Rigden: Apsolutno, pa čak i tada, samo u obliku filozofije obrađene ljudskim razumijevanjem. Ti odjeci su postali dio filozofske i religijske kategorije pojmova o zajedničkom Središtu (uključujući ljudsko biće) među različitim narodima svijeta. Samo su **Dušu, sadržanu u čovjeku, počeli nazivati svaki na svoj način**: mjestom neposredne blizine Boga, duha, prebivalištem Svevišnjeg, neočitovanog bića; glavnom točkom, točkom oslonca, oko koje se sve vrti; komunikacijom između

svjetova, odlaskom u mnoštvo i povratkom do jedinstva koje sadrži ukupnost svih mogućnosti; vječnim „ovdje i sada“; čistim postojanjem, Rajem, svetim mjestom; apsolutnom stvarnošću.

Štoviše, različite religije su počele opisivati filozofiju svatko prema svom *razumijevanju*. Naprimjer, u hinduizmu Središte je Unutarnji Svjedok, mjesto apsolutnog jedinstva, točka koja se nalazi izvan vremena, Išvara. Usput, u prijevodu sa sanskrta ova riječ znači „vladar“ i doslovno „osobni Bog“, neovisno postojanje, božanski Duh u čovjeku. Naslov „Išvara“ dodijeljen je raznim bogovima u Indiji, pa i definiciji uzroka svijeta, obliku božanskog utjelovljenja, atributu svemoći i sveznanja.

Anastasia: Da, predstavnici raznih religijskih i filozofskih škola Indije još se svađaju oko tog koncepta i svi ga pokušavaju protumačiti iz vlastitoga uma.

Rigden: Ali onaj tko je dostigao duhovne visine ne treba riječi, jer čovjek stječe unutarnje duhovno razumijevanje same suštine ovog fenomena... Naprimjer, u budizmu duhovno „središte“ znači Nirvanu i Prosvjetljenje. Usput, kao što sam ti jednom već rekao, u ovoj *religiji* tijekom određenih vizualnih meditativnih praksi koriste mandalu (u prijevodu sa sanskrta: „krug, sfera“) — geometrijski sastav ili strukturu koja je nacrtana dijagramski, a simbolizira duhovni i kozmički poredak Univerzuma, kao težnju za duhovnim središtem koji daje jasnoću prosvjetljenja. Ali koji točno oblik ima? Obično je to *krug* omeđen *kvadratom ili trokutima*, najčešće *odozgo prema dolje*, sa središnjim simbolom (*krugom*) u sredini. U pravilu, ona je podijeljena na *četiri dijela* ili broj dijelova koji je višekratnik od četiri. Ili, uzmimo yantru (prevedeno sa sanskrta: „amajlija“, „magični crtež“), kao najjednostavniji oblik mandale. To je dijagramski crtež kompozicije geometrijskih figura koje se koriste u meditacijskim praksama hinduizma i budizma za jačanje procesa unutarnje koncentracije tijekom meditacije.

Ona u pravilu predstavlja upisane *krugove u kvadrat*, *trokute*, simbolički crtež *lotosa*, *točke* (središte, nulta točka). Opet, ako govorimo o simbolici monumentalnih građevina, arhitektonsko planiranje većine hinduističkih, budističkih i džainističkih hramova predstavljaju yantre.

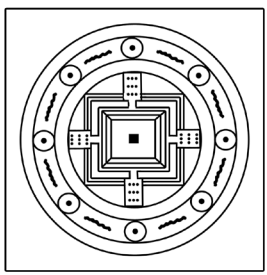

1

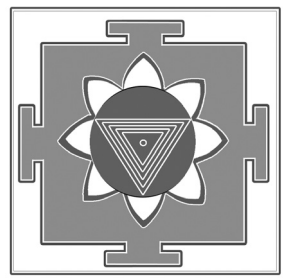

2

Slika 71. ***Mandala i yantra.***

Primjeri:

1) *mandala u obliku kruga s označenim kvadratom s točkom u središtu i četverokutne piramide sa šest stepenica i četverostrukom podjelom;*
2) *kali yantra (u prijevodu sa sanskrta, „kala“ znači „vrijeme“; ova riječ seže do indoeuropskog korijena koji znači okretanje; riječ koja je po značenju bliska u ruskom jeziku je „kolo“); u hinduističkoj mitologiji to znači cikličko stvaranje i uništavanje Svemira, rotacija vremena u konceptu ponovnog rođenja Duše i tema sudbine.*

Općenito govoreći, treba napomenuti da se kvadratna struktura, koja ukazuje na zajedničku drevnu simboliku duhovnog znanja, ogleda i u arhitektonskom planiranju hramova koji pripadaju drugim religijama. Primjerice, hram i samostanski kompleksi drevne Kine imali su kvadrat i krug u svojim temeljima. Najveći i čuveni „Hram neba“, naprimjer, podijeljen je u dva dijela u svom projektiranju: jedan je oblikovan kao kvadrat (simbol Zemlje; zemaljske sile), a drugi je zaobljen (krug je simbol neba; nebeske sile). U Kini, zajednički crtež kvadrata i kruga (Zemlja i Nebo) još

uvijek simbolizira idealno uravnoteženog čovjeka (u duhovnom pogledu). Drugi primjer: oblik muslimanskih džamija, orijentiranih na Kabu u Meki, također je kvadrat ili pravokutnik...

Anastasia: Da, jednom ste nam pričali o ovome, i o kršćanskim hramovima također. Kršćanski četverolist („djetelina s četiri lista“, od latinske riječi „quadri“, što znači „četiri puta“ i „folium“ — „list“) je hram s ukrštenim kvadratom, četiri grane okrunjene kupolastim krivinama, koje označavaju „nebeski svod“. Spomenuli ste da je grčki naziv takvih hramova tetrakonč („četiri školjke“; od grčke riječi „tetras“, što znači „četiri“, i „konče“ — „školjka“, „*vrtlog*“, „*onaj koji je uvijen u spiralu*“). Zainteresirala sam se za to i otkrila mnoge zanimljive činjenice. Takve strukture bile su popularne ne samo u drevnoj Rusiji, nego i u Bizantu, državama Transkavkaza (Armenija i Gruzija), Perziji (Iran), Indiji i drugim drevnim zemljama. Na Zapad su stigle preko Helenističke kulture, koja je mnogo toga posudila od kultura drevnog Istoka. Ali ono što je izvrsno jest činjenica da je u hramovima ranog kršćanstva na Bliskom Istoku i u Europi (a kasnije i kršćanskim hramovima drevne Rusije) oltar u početku zapravo bio postavljen *usred križa hrama,* kao *prijestolju „nevidljivog Boga*“! Odnosno, ispod središnje velike kupole usred crkve. I tek mnogo kasnije oltar se preselio u izbočeni istočni dio građevine.

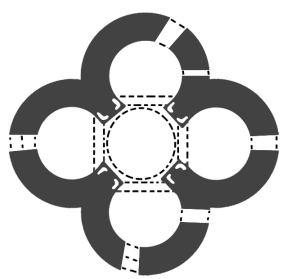

Slika 72. ***Shema križnog hrama u obliku kvadrata (četverolist).***

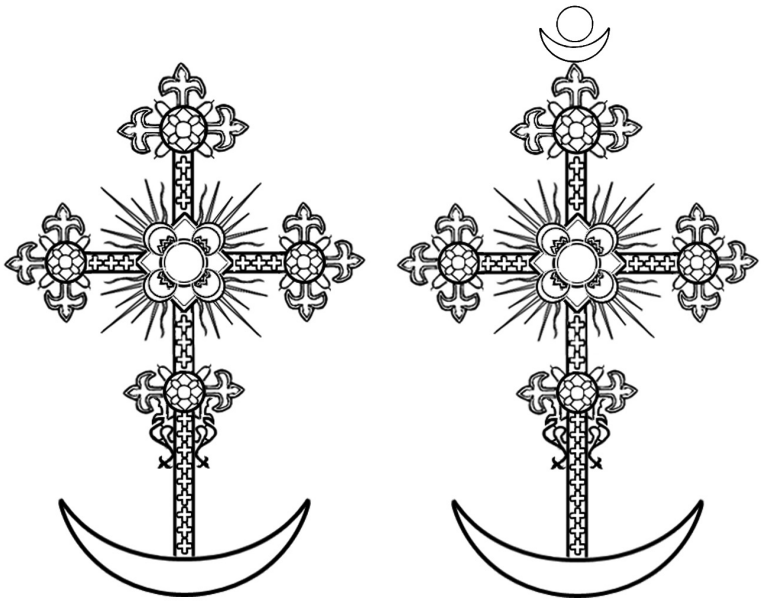

1 2

Slika 73. ***Simboli Arkanđela Gabrijela i Djevice Marije.***

1) *križni simbol Djevice Marije;*
2) *središnji križ je simbol Majke Božje (Djevice Marije) s vrhom koji simbolizira Učenje dovedeno iz Duhovnog svijeta — znak* **„AllatRa“** *(simbolizirao je istinsko duhovno Učenje koje je donio Isus Krist te prijenos duhovnog Znanja, „otkrivanje Volje Duhovnog svijeta“ u značenju „poruke“ Arkanđela Gabrijela, kao glasnika Duhovnog svijeta).*

Rigden: Središnji križ u crkvi simbolizirao je upravo taj *„dragocjeni biser u školjci“*, koji je cijelom drevnom Istoku bio poznat kao simbol *Duše*... Usput, u davna vremena u Kijevskoj Rusiji, prva verzija Katedrale Svete Sofije („Božanska mudrost“) u Kijevu nije bila ništa drugo do *peterobrodni križni kupolasti hram s 13 kupola* i *piramidalnim* ustrojstvom. Pored toga, na kupolama Katedrale nisu postavljeni samo križevi, već *križevi u čijem dnu su se nalazili vodoravni polumjeseci*

s krajevima okrenutim prema gore. Nadalje, središte (u obliku kruga) svakog križa bilo je prekriženo dijagonalom križem, a čitavo ustrojstvo bilo je jednakostranični križ. Sva drevna duhovna simbolika bila je tamo: krug, romb, naznaka 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12 i 13, a također i znak **„ÅllatRa“**. Ova je katedrala bila posvećena Navještenju, drugim riječima — Majci Božjoj i Arkanđelu Gabrijelu.

Takav križ je cijela knjiga za ljude koji su inicirani u tajnu duhovnog Znanja i istinsko duhovno učenje Isusa. To je osobni *simbol Djevice Marije*, Isusove učenice, koja je postigla duhovno oslobođenje tijekom svog života i ostala pomagati ljudima čak i nakon svoje fizičke smrti. Na vrhu središnjeg križa nalazio se i vršak u obliku polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krug iznad njega; drugim riječima, radni znak **„ÅllatRa“**. Ta odlika ukazuje na činjenicu da je ovo Učenje doneseno iz Duhovnog svijeta, u ovom slučaju preko Isusa Krista, kao vrhovnog Duhovnog Bića koje je utjelovljenjem u ljudsko tijelo posjetilo ovaj trodimenzionalni svijet. Ukazuje je i na poseban značaj Arkanđela Gabrijela kao Duhovnog Bića koje je odigralo važnu ulogu u širenju istinskog duhovnog Učenja Isusa i duhovnoj potpori Djevice Marije. Štoviše, sve to skupa svjedočilo je o razini Znanja onih koji su inicirali postavljanje ovog radnog znaka na središnju kupolu glavnog hrama glavnog grada Kijevske Rusije. Za tadašnje religiozne svećenike i vjernike dana su jednostavna objašnjenja, posebno da bi sva ova simbolika bila shvaćena od strane slavenskih naroda, uzimajući u obzir njihove tradicionalne simbole.

Anastasia: Da, ove informacije zaslužuju posebnu pažnju. U knjizi „Sensei-2“ pisala sam detaljnije o važnoj duhovnoj ulozi koju je odigrao Arkanđeo Gabrijel, osobito za Kijevsku Rusiju. A o priči o Mariji i Isusu u knjizi „Sensei-4“, da je Isus prenio istinsko duhovno Učenje svojoj učenici — ženi po imenu Marija, koja je za života postigla duhovno oslobođenje od reinkarnacija.

I da je ona ta koja je trebala biti glava prave Isusove Crkve. Ali Učenje je izobličeno (zbog spletki ljudi koji su težili moći i zbog značajnih izmjena pri formiranju religije) i danas tu Crkvu vode isključivo muškarci, a slika Djevice Marije je povezana samo s Isusovom majkom, koja se naziva Majkom Božjom. Međutim, ta činjenica ne umanjuje duhovnu snagu stvaranja božanskog ženskog principa, zahvaljujući kojemu ga i danas nalaze ljudi koji stvarno teže duhovnom spasenju.

Rigden: Nadam se da ljudi neće samo pročitati ove informacije, nego da će i shvatiti njihovo duhovno značenje. Duhovno Učenje Isusa ostavljeno je svim ljudima kao Znanje, kao sjeme Istine, jedno za čitavo čovječanstvo. Današnjim ljudima to je teško razumjeti, jer oni umjesto Učenja vide samo koncepte svjetske religije s kojima se Isusovo ime povezuje danas. Što se tiče Djevice Marije, koja u osnovi ostaje između Duhovnog i materijalnog svijeta, ona još uvijek služi kao božanski Provodnik duhovne sile da pomogne onima koji hodaju duhovnom stazom. To je, usput, bilo poznato istinskim Isusovim učenicima, koji su to Znanje prenosili u narod, iako tajno. U svakoj religiji uvijek je bilo dovoljno inteligentnih, poštenih i savjesnih ljudi koji doista traže duhovno spasenje, umjesto materijalnog bogatstva i koristi za sebe. Dok su potajice imali ovo Znanje, učinili su sve što je bilo moguće u prenošenju Istine na sljedeće generacije, tako da bi istinsko duhovno Znanje moglo prokrčiti svoj put u budućnost, za one koji su žudjeli za duhovnim spasenjem. Zato na zidovima katakombi, gdje su se kršćani skrivali, možemo naći ne samo simbol ribe i jednakostranični križ, nego i znak polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore (Allat). Zato se sljedeći odlomak, pripisan Ivanu Teologu, pojavljuje u „Otkrivenju“ (12: 1): „I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda.“ Zato

su na drevnim spomenicima stare ruske arhitekture 11.-14. stoljeća, postavljeni upravo takvi križevi s polumjesecima, koji su simbol Djevice Marije, što ukazuje da su izgradnju katedrale s točno takvim složenim znakovima i simbolima pokrenuli oni ljudi koji su bili povezani s istinskim Znanjem.

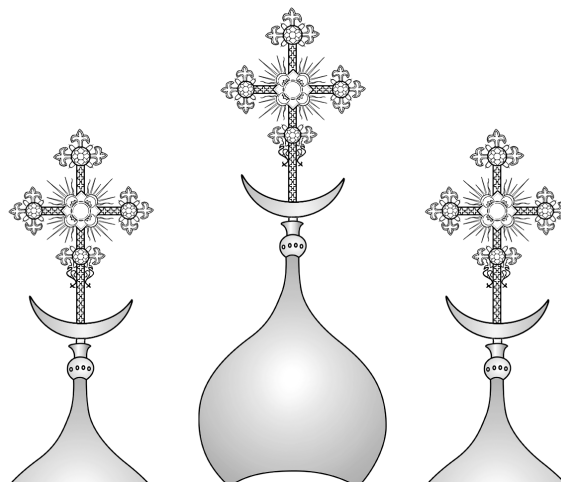

Slika 74. ***Kupole s križevima kao simbolima Djevice Marije.***

Anastasia: Do današnjih dana, odjek postojanja ovih važnih simbola i znakova sačuvan je u arhitekturama glavnih katedrala Kijevske Rusije. Naprimjer, križevi koji imaju polumjesece s krajevima okrenutim prema gore, kao simboli Djevice Marije, danas okrunjuju kupole Crkve Spasitelja u Berestovu, koja se nalazi u blizini Kijevo-pečerske lavre (prvo spominjanje crkve kod Berestova datira iz 11. stoljeća; Kijev, Ukrajina), Katedrale Svetog Dimitrija (12. stoljeće; Vladimir, Rusija), Katedrale Navještenja moskovskog Kremlja (15. stoljeće; Moskva, Rusija), kao i mnoge druge arhitektonske spomenike. Gradili su ih slavenski majstori.

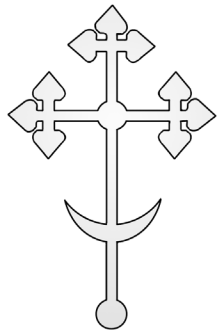

*Slika 75.**Pojednostavljena shema simbola kojeg su ljudi koristili nakon opetovane upotrebe u rekonstrukcijama katedrala i crkava.***

Rigden: Upravo tako. Vrijedi spomenuti da je Katedrala Svete Sofije u Kijevu služila kao primjer izgradnje takvih hramova s takvim simbolima u Kijevskoj Rusiji. Izgrađena je u 11. stoljeću u središtu Kijeva, slijedeći dizajnerske savjete koje je Agapit Pečerski davao knezu Jaroslavu Mudrom. Hram je bio jedinstven čak i za bizantsku arhitekturu tog vremena. Jaroslav Mudri (veliki kijevski knez, bivši knez Rostova i knez *Novgoroda*) susreo se s *Agapitom Pečerskim, Prepodobnim Liječnikom*, zbog svoje bolesti. U to se vrijeme slava o medicinskim vještinama Agapita prostirala mnogo dalje od Kijevske Rusije. Jaroslav je imao problema s kralježnicom, zbog oštećenja kuka i zglobova koljena. Dakle, govoreći suvremenim jezikom, postao je redoviti pacijent Agapita. Zbog te nužne komunikacije, koja je jako koristila Jaroslavu, kroz njegovo učenje od Agapita o mnogim važnim temama koje se odnose na Znanje o čovjeku i društvu u cjelini, knez Jaroslav je, moglo bi se reći, postao onaj „Mudri“.

Kao rezultat takve komunikacije pojavili su se prvi neovisni ruski samostani, štoviše, u čast Presvete Majke Božje. Počelo je s aktivnim prevođenjem stranih knjiga (posebno onih s planine Atos), kao i s

marljivim prepisivanjem staroslavenskih knjiga (čak staroruskim „poganskim“ rukopisima pisanim na kori breze). Knjiga je postala osnova javnog obrazovanja. Agapitova erudicija i njegovi savjeti Jaroslavu dovode do činjenice da se i sam knez zainteresirao za čitanje knjiga te prosvjetljenje učinio popularnim, kako među bogatom svitom, tako i u narodu. Slijedeći Agapitove savjete, knez je organizirao prve javne škole za djecu, velika nacionalna knjižnica osnovana je u glavnom gradu, u blizini Sofijine katedrale, glavni znakovi i simboli zabilježeni su za društvo, diplomacija na međunarodnoj razini bila je fino ugođena. Stoga ne čudi da je Kijevska Rusija vrhunac svog razvoja dosegla za vrijeme vladavine Jaroslava Mudrog.

Anastasia: Te su činjenice doista zanimljive i objašnjavaju mnoge stvari o tako ekstremnoj promjeni Jaroslavova ponašanja: od okrutnog vladara, koji se nije ustručavao koristiti bilo koja sredstva za preuzimanje vlasti u Kijevu, do vođe koji je postao „mudar“ za vrijeme svoje vladavine u Kijevskoj Rusiji, nakon susreta s Agapitom Pečerskim... Također, simboli i neobična arhitektura hrama u obliku križa s pet brodskih krakova Sofijine katedrale daleko su od slučajnog, uzimajući u obzir 13 kupola i piramidalni sastav. Usput, možete li objasniti čitateljima što koncept „brodski“ znači u arhitekturi?

Rigden: Ova riječ potječe od latinske riječi „navis“, što znači „brod“. U arhitekturi se odnosi na izduženi dio zgrade, izduženu sobu nalik brodu, poput simboličnog „Sunčevog čamca“ (koji je bio poznat već za vrijeme Tripoljske civilizacije, kad je prikazan krugom u obliku znaka **„ALLATRA“**) ili, kako su ga zvali u mitologiji drevnih Egipćana, „Brod Vječnosti“. Uzgred, kasnije, u 12. stoljeću, pomorski jedrenjaci dobili su taj naziv (brod). U simboličkom značenju ove katedrale to je značilo „čamac koji plovi kroz vrijeme“; općenito, „duhovni kovčeg“ Kijevske Rusije.

Anastasia: Treba napomenuti da je zgrada Katedrale Svete Sofije u Kijevu doživjela brojna djelomična razaranja od vremena i ljudi. U 17.-18. stoljeću je, kao rezultat obnove hrama, njegov vanjski izgled znatno izmijenjen.

Rigden: Doista je tako. Ali zanimljivo, unatoč svim ovim izmjenama u skoro tisuću godina, u posebnoj niši — u luku glavnog oltara, blista isti stari ruski pravoslavni *biser — šest metara* mozaika *Majke Božje*, takozvana „Oranta“. U kršćanstvu se smatra jednim od ikonografskih vrsta Majke Božje, koja je cijelom dužinom prikazana *s rukama podignutim u visinu lica i savijenim u laktovima*.

Anastasia: Dakle, ruke Majke Božje su prikazane u obliku simboličkog znaka Allata — istog drevnog simbola duhovnog spajanja Osobnosti s Dušom, prosvjetljenja i spoznaje Istine te postizanja duhovnog oslobođenja. Taj je simbol bio poznat među drevnim narodima u različitim vremenima u obliku gorespomenutog simbola koji nalikuje „bubi“, kao i slike drevnih boginja s podignutim rukama. Isti drevni simbol zabilježili su „pretpovijesni“ ljudi kao petroglif, što ukazuje da čovjek može doći do takva stanja duhovnog oslobođenja samo sudjelovanjem stvarajućih sila Allata.

Rigden: Apsolutno. Dakle, slika Majke Božje „Orante“, odjevene u plave haljine, koja stoji na *četverokutnoj* osnovi, smještena je nasuprot pozadinskog zlatnog mozaika u obliku *kruga*. Usput, čovjek u izmijenjenom stanju svijesti (proširene duhovne percepcije), dok gleda *Majku Božju*, može vidjeti efekt blistavog *zelenog* svjetla koje zrači iz nje. Uz krivulju polu-kupole nad lukom ove jedinstvene niše, od asketa s grčke planine Atos sačuvan je natpis na grčkom za buduće generacije Kijevske Rusije: „*Bog je u njoj i neće se micati: Bože, pomaži joj od jutra do jutra*“.

U kontekstu priče o Kijevskoj Rusiji, volio bih skrenuti pažnju na još jednu jednako važnu stranicu u povijesti. U početku, u Kijevskoj Rusiji, *izvorno obožavanje Arkanđela Gabrijela i Djevice Marije bilo je zajedničko*, kako i treba biti. Tek mnogo kasnije, u 15. stoljeću, ljudi su poštivanje Arkanđela Gabrijela razdvojili od kulta Navještenja Presvete Majke, iako je to neispravno. *Tamo gdje Djevica stvara sveto, Duh Sveti uvijek prebiva s Njom*. Usput, u slavenskim vjerovanjima (prije prihvaćanja kršćanstva), vrhovno muško i žensko božanstvo su štovani zajedno; upotrebom našeg jezika, u smislu duhovnog simbola božanskog Lotosa (plana) i stvarajućeg Allata (provedba plana).

Anastasia: Da, to se može pratiti do mitoloških likova slavenskih svetih legendi sačuvanih od davnina.

Rigden: Što se tiče Arkanđela Gabrijela i Djevice Marije, na *oltarnim stupovima* glavnog istočnog luka Sofijine katedrale u Kijevu, gdje je smještena Majka Božja „Oranta“, još uvijek su sačuvane mozaičke slike „Navještenja“.

Anastasia: Da, na jednom tamošnjem *stupu* nalazi se slika *Arkanđela Gabrijela* s prstima desne ruke spojenim kao *znak blagoslova*. Na drugom stupu je *Majka Božja* s vretenom u ruci, predući duhovnu nit ljudskog života.

Rigden: Htio bih spomenuti da je na staroslavenskom jeziku riječ „веретено” (vreteno) povezana s riječju „вертеть” (vrtjeti), (*vrtlog, spiralno kretanje*). Usput, Slaveni nisu jedini poznavali tu riječ. Drevna indijska riječ „vartanam“ također znači „predenje“. Od davnina se u duhovnom pogledu vreteno smatralo magičnim oruđem danim odozgo. Dakle, u današnjim terminima, ovo je simbolički opis molitve, meditacije i duhovne prakse. Predenje predivom pomoću vretena bilo je određeni duhovni simbol poznat mnogim narodima kao sjedinjenje „Zemlje i Neba“,

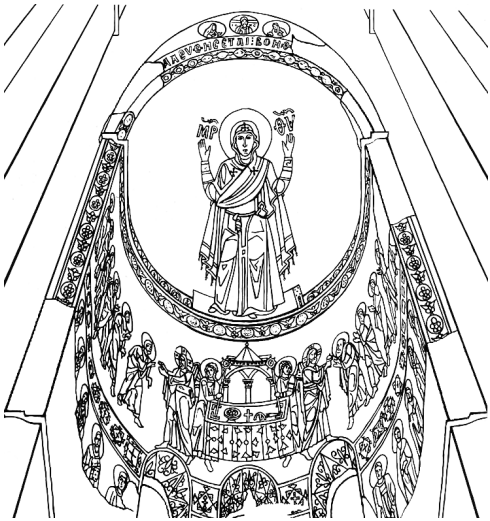

1

2

3

Slika 76. ***Arkanđeo Gabrijel i Djevica Marija*** *(shema freski iz 11. stoljeća u Katedrali SveteSofije; Kijev, Ukrajina):*

1) *shematski crtež mozaika iz 11. stoljeća „Majka Božja Oranta“ (glavni oltar katedrale); simbol polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krug („ALLATRA“) kodiran na slici;*
2) *slika Arkanđela Gabrijela, čija je desna ruka prikazana u gestu blagoslova (mozaik na oltarskom stupu);*
3) *slika Majke Božje s vretenom u rukama, koja vrti duhovnu nit ljudskog života (mozaik na oltarskom stupu).*

čovjekovo sjedinjenje, tijekom njegova prolaznog života, s duhovnom božanskom prirodom (Dušom). Predivo je u religioznoj umjetnosti simboliziralo čovjekov duhovni život, a u globalnom značenju bilo je simbol vremena, povezanosti prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Bilo je duhovna komponenta koja je objedinila sve bisere (Duše). Mnogi drevni narodi prikazivali su „Veliku Majku“ s vretenom u rukama.

Anastasia: Zanimljivo, znanstvenici su „Veliku Majku“ pripisali „lunarnim“ božicama, jer su je različiti narodi obično portretirali s jednim vrlo drevnim znakom u obliku *„Mjesečevog srpa“*, odnosno *polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krugom iznad*.

Rigden: Da, čovjek, dok ne sazna, na mnoge stvari ne obraća pažnju. Ali čim ga pravo znanje dotakne i Duša mu se probudi, on stječe Mudrost. I Mudrost započinje akciju...

Anastasia: To su zlatne riječi, sama istina... Mislim da će za mnoge čitatelje, baš kao i nama prije nekog vremena, biti vrlo zanimljivo saznati o aktivnim znakovima koji su u velikom broju kružili Kijevskom Rusijom u to vrijeme. Možete li nam reći nešto više o ovom važnom trenutku u povijesti?

Rigden: Agapit Pečerski je djelomično pustio Jaroslava Mudrog u tajne aktivnih znakova; detaljno mu je rekao kako i koja bi glavna mjesta za bogoslužje trebala biti

izgrađena u glavnom gradu i državi i, što je najvažnije, kako i koje znakove staviti na njih. Također mu je rekao što mora biti učinjeno radi aktiviranja tih znakova kako bi se stvorio duhovni nalet, te ljude zaštitilo od utjecaja negativnih sila nevidljivog svijeta. Agapit je, naravno, slijedio vlastite ciljeve, postavljajući temelje duhovnih znakova za buduće generacije, za razliku od prolaznih ljudskih ciljeva Jaroslava. Ipak, ljudi su ljudi: čak i ako ih deset puta upozoriš na posljedice, još uvijek postoje pokušaji prilagodbe uma na dano im Znanje. Nažalost, Jaroslav nije bio iznimka, barem u tom pogledu. Znajući za utjecaj obrnute svastike na mase, Jaroslav je ipak dao zapovijed da se ovaj znak stavi u ukrase katedrala, da potvrdi svoju zemaljsku snagu. I koji je bio smisao? Što je postigao? Život mu je letio poput strijele kroz iluziju materijalnog svijeta. A ljudska slabost — *žeđ za stjecanjem zemaljske moći — nakon smrti fizičkog tijela samo ga je više opterećivala i produživala agoniju njegove muke kao podosobnosti.* Životinjski um, međutim, i dalje uživa u ovoj ljudskoj grešci, aktiviranjem generacija svećenika okrenutih prema njemu i stvarajući nalet negativne energije u masama živućih ljudi.

Mora se reći da je Jaroslav, osim toga, uistinu pokazao Mudrost. Zajedno s timom istomišljenika uspješno je završio ovaj projekt, zahvaljujući kojem je u kratkom vremenskom roku Kijevska Rusija postala napredna država, a postala je i „Domom Blažene Majke Božje“. U to vrijeme, uglavnom zahvaljujući pravilnom postavljanju pozitivnih znakova te popularizaciji univerzalnih kulturnih i moralnih vrijednosti, najbolje duhovne osobine sve su se više počele manifestirati u ljudima. U svjetonazoru tadašnjih slavenskih naroda, služenje „Božjoj Istini“ postalo je sinonimom za služenje Dobru, vrhovnom duhovnom Dobru, pobjedu *Milosti*. Zapravo su ljudi našli zajedničko mirno područje između svojih starih vjerovanja i novih, koje su uveli prijašnji političari i svećenici. Zato se, nakon svađa

na religijskim osnovama u tom razdoblju, dogodio pozitivni nalet, duhovno jedinstvo ljudi na teritoriju stare Rusije, koja se ranije nije razlikovala od drugih zemalja tih vremena, koje su se utapale u građanskoj neslozi…

Dakle, Katedrala Svete Sofije igrala je ključnu ulogu u ovom projektu. Prije svega, Sofijina katedrala, sagrađena u Kijevu, kopirana je (iako ne u toj mjeri, ali sa sličnim dizajnom hrama s petostranim kupolama u obliku križa) u važnim gradovima stare ruske države: Veliki Novgorod (ovaj grad i danas postoji u Rusiji) i također Polock (ovaj grad postoji do danas i nalazi se u bjeloruskoj regiji Vitebsk). Ne samo da je kopiran vanjski dizajn, nego i duhovni sadržaj — počevši od postavljanja glavnih simbola i znakova te ikona Majke Božje „Orante“, pa sve do stvaranja obrazovnih knjižnica i škola za te hramove. U Katedrali Svete Sofije u Velikom Novgorodu i danas postoji figurica golubice na križu središnje kupole hrama, kao simbol Duha Svetoga. U prošlosti gradnje hrama u Polocku spominje se da je u 18. stoljeću čak bio pokušaj preinake hrama u čast Silaska Duha Svetoga. Već je golubica zamjena od ljudi za stariji vrh križa — znak **„AllatRa“** u obliku polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krugom iznad. Ranije je golubica prikazivana s raširenim krilima. Kada bi čovjek ugledao gore križ katedrale, umjesto golubice bi vidio znak koji je vizualno stvoren uz podignuta krila i malu glavu golubice (u oblik polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krugom).

Drugo, original tih kopija — Katedrala Svete Sofije u Kijevu — nije izgrađena samostalno, već kao dio kompleksa. Uz kutove katedrale, na istoj udaljenosti od nje izgrađena su, a također i *označena znakovima, četvora „Vrata grada.* Iako bi bilo ispravnije reći da su to bila vrata takozvanog Gornjeg grada, koji se nalazio na Starokijevskoj planini, danas središnjem dijelu Kijeva.

Anastasia: Dakle, četiri vrata oko Katedrale Svete Sofije u Kijevu tvore dijagonalni križ sličan četirima Suštinama, gdje je i sama katedrala simbol Duše.

Rigden: Upravo tako. U religijskoj simbolici kršćanstva, kapije (vrata) su ulazi koji vode od prednje strane crkve do hrama, i od hrama do oltara. Glavna vrata starog ruskog ikonostasa u pravoslavnom hramu su se nalazila nasuprot prijestolja (na oltaru) i zvala su se „Kraljevskim vratima“, u značenju duhovne, a ne političke nadmoći. Obično je u gornjem dijelu opisan prizor Navještenja s Arkanđelom Gabrijelom i Djevicom Marijom, a donji dio sadržavao je četiri Propovjednika, u parovima, na krilima vrata. Dakle, otvaranje Kraljevskih vrata u određenim trenucima službe simbolizira „otvaranje Kraljevstva Nebeskog“, to jest ulaz, prolaz u drugi, Duhovni svijet. A ovaj se simbol nije pojavio bez razloga. Ovaj energijski proces „otvaranja“ prolaza u drugi svijet se stvarno odvija tijekom duhovnog rada (kako individualnog tako i kolektivnog) jakih duhovnih pojedinaca, bez obzira kojoj religiji pripadaju i u kojoj zemlji žive. Usput, u davna vremena, među narodima, na primjer Kijevske Rusije, „otvaranje vrata“ grada značilo je pustiti nekoga u grad; u slučaju neprijatelja, značilo je zauzimanje grada ili želju gradskih stanovnika da polože oružje. Ako kronika spominje zatvaranje glavnih vrata pred neprijateljem, to je značilo odluku stanovnika da pruže otpor.

Glavna, „Zlatna vrata“ drevnog Kijeva postala su Južna vrata okrenuta prema planini Aton, za koju se smatra da je „prebivalište Majke Božje“. Točnije, geografski su se nalazila na jugozapadnom dijelu grada. Na glavnim vratima grada, Zlatnim vratima, sagrađena je crkva u čast Arkanđela Gabrijela i Majke Božje — crkva Navještenja, kako bi „uvijek davala radost gradu svetim Navještenjem i molitvom Svete Majke Božje i Arkanđela Gabrijela“.

Anastasia: Da, povijesne informacije o tome su zabilježene u Hipatijskom kodeksu. Čak i do danas, sačuvane su riječi koje se mogu naći u povijesnoj zbirci knjiga, a koje govore o literaturi drevne Rusije (počevši od 11. stoljeća) — „Knjižnica literature drevne Rusije“ (svezak 1, str. 50): „Ako arkanđeo da poljubac Djevi, dat će se i gradu.“ Jer prema njoj je: „Raduj se, radosna! Gospodin je s tobom!“, a gradu: „Raduj se grade vjerni! Gospodin je s tobom!“. Kijev je povijesno bio pod pokroviteljstvom Majke Božje i Arkanđela Gabrijela — ovo je očita činjenica o kojoj se danas šuti. Zato se danas na grbu Kijeva vidi Arkanđeo Mihael, kao zaštitnik grada, koji je prikazan s isukanim mačem, kao simbolom kijevskih knezova koji su vodili ratove, uključujući i one između sebe, poput mnogih vlastodržaca u to vrijeme.

Rigden: Ah, što ćeš s tim „državnicima“... Kako u stara vremena tako i sada: „kneževi o malim stvarima pričaju kao o velikim, prizivajući na pobunu protiv sebe“. Ali to nije važno. Glavno je da ljudi još uvijek čuvaju sjećanje i štovanje Arkanđela Gabrijela i Djevice Marije, bez obzira na zemaljske želje današnjih „knezova“.

Anastasia: Bez sumnje, ovo duhovno sjećanje naroda se može pratiti iz generacije u generaciju i može ljude samo usrećiti. Ali, vratimo se razgovoru koji je bio toliko zanimljiv s gledišta povijesti. Dakle, „Zlatna vrata“ u Kijevu bila su simbol grada, što je bilo ekvivalentno Prednjoj suštini u duhovnom tumačenju Znanja o čovjeku. Stoga je simbol Prošlosti grada — Stražnja suština...

Rigden: Prva kamena crkva Kijevske Rusije, koja je bila posvećena Blaženoj Djevici Mariji i koja je danas poznata u povijesti kao Crkva Desetine, postala je uvjetna sjeverna „kapija“. Prije mnogo godina sagradio ju je knez Vladimir, Jaroslavov otac. U njezinoj blizini nalazio se cijeli stari velikokneževski dvor Vladimirov. Općenito, treba spomenuti da ovo mjesto ima stariju povijest u odnosu na pretkršćanska mjesta štovanja.

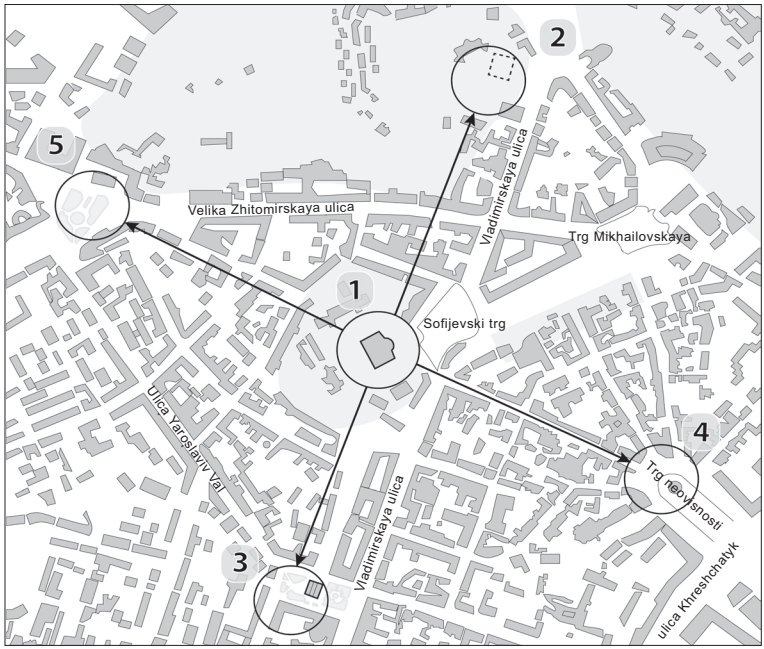

Slika 77. ***Današnja karta povijesnog središta grada Kijeva s oznakama prethodnih lokacija „četiriju vrata“ i današnje Katedrale Svete Sofije:***

1) *Katedrala Svete Sofije;*
2) *položaj temelja Crkve Desetine (prva kamena crkva u Kijevskoj Rusiji posvećena Svetoj Majci Božjoj);*
3) *položaj glavnih, „Zlatnih vrata“;*
4) *položaj „Lyadskih vrata“);*
5) *položaj „Zapadnih vrata“.*

Anastasia: Da, sudeći po arheološkim iskopinama, tamo su pronađeni temelji palača i mnogo starije zgrade, koje pripadaju „poganskim“ vremenima Slavena, a također i ostaci još drevnijeg mjesta štovanja (poganski hram) u obliku kamene platforme s *četiri izbočenja na uglovima*. Drugim riječima, čak i u drevnija vremena starokijevska planina već je bila

važno religijsko središte slavenskih naroda na ovom području.

Rigden: Apsolutno. Dakle, Jaroslav Mudri nije samo obnovio ovu crkvu, nego je ponovo razmotrio savjet Agapita, ovaj put na pravi način. Prva crkva u Kijevskoj Rusiji posvećena Majci Božjoj je simbolizirala prošlost koja je otvorila put za budućnost. Također je igrala važnu ulogu pri postavljanju znakova u Kijevu.

„Zapadna vrata“, ili kako ih obični ljudi nazivaju, „Židovska vrata“ postala su Desna suština za drevnu prijestolnicu. Geografski su se nalazila u sjeverozapadnom dijelu grada. Nekoliko stoljeća kasnije, kada je osnovan grad Lavov, vrata su dobila ime „Lavovska kapija“, jer je put iz Kijeva do Lavova prolazio kroz njih. Danas je ovo mjesto u Kijevu Lavovski trg. Zanimljivo je da se s vremenom, takoreći, ništa nije promijenilo u vezi s aktivacijskim točkama koje stimuliraju Životinjsku prirodu kod ljudi. Ovdje je u stara vremena bila tržnica i ondje je ostala, samo je ime promijenjeno — to je „Trgovački centar“. Štoviše, poticaj za čuvanje i povećanje materijalnog bogatstva u ovom je gradu (kao i u drugim većim gradovima svijeta) donio procvat korova, umjesto stvarno važnih i potrebnih poticaja za ljude — stvaranje djela iz „plodonosnog, vječnog stabla“ — Duhovne prirode.

Anastasia: Nažalost, tako je. Ako pogledamo današnji Kijev, prvo što upada u oči jest velik broj trgovačkih centara, banaka i drugih sličnih institucija. Dobiva se dojam da su svi opsjednuti samo trgovinom, umjesto stvarnim duhovno stvarajućim djelima, dostojnim civiliziranog ljudskog društva.

Rigden: Takvi veliki svjetski gradovi živopisan su primjer prevladavajućeg ljudskog izbora. Ali, ponavljam, poboljšanje situacije je u rukama samih ljudi. Dakle, čak i u to vrijeme Agapit je predložio Jaroslavu da se „pojačaju“ ova „Zapadna vrata“ duhovnim i kulturnim

objektima sa znakom koji bi uravnotežio nevidljive sile, radi izbjegavanja naginjanja prema Životinjskoj prirodi ljudi koji posjete ovo mjesto. Dakle, ovdje je izgrađena crkva posvećena Ukazanju Gospoda. To je bilo simbolično. Prvo, staroslavenska riječ „сретение“ značila je „susret“, a prema starom slavenskom vjerovanju značila je susret čovjeka s božanskim i slavljenje istoga. Drugo, biblijska priča o Ukazanju bila je posvećena Majci Božjoj (Djevici Mariji), koja je dovela Djetešce Krista u hram četrdesetog dana nakon Njegova rođenja. U pravoslavlju se Ukazanje slavilo *tjedan prije* ***25. veljače***, a u duhovnom pogledu je smatrano obnovom, kao susret starog i novog. Zato je vrlo simbolično da su „Zapadna vrata“ u drevnom Kijevu pojačana upravo tim duhovnim i kulturnim objektima.

Ako je Sofijina katedrala bila središte, „Zlatna vrata“ su uvjetno bila Prednja suština; Crkva Majke Božje (Desetina) bila je Stražnja, „Zapadna vrata“ bila su Desna suština, a „Lyadsky vrata“ simbolizirala su Lijevu suštinu drevne prijestolnice Kijevske Rusije. Ona su bila smještena na mjestu gdje je danas središnji gradski trg — Trg Nezavisnosti, poznat kao „Majdan“.

Anastasia: Znate, kad sam čula ove informacije od vas prvi put, bila sam izuzetno iznenađena, misleći: „To je zanimljivo. Čija li je ideja bila premjestiti glavni trg prijestolnice upravo na ovo mjesto, namjerno naglašavajući Lijevu suštinu?“ Jer ovo mjesto, kao glavni trg, okuplja veliku gomilu ljudi.

Rigden: Potpuno istinito. To nije učinjeno slučajno, nego sasvim svjesno, kako kažu, iz uma, i to Životinjskog. Krenimo ispočetka. Područje na kojem se danas nalazi Trg neovisnosti u Kijevu se u vrijeme Agapita nazivalo „Perevesišem“ („ono što prevladava“). Tamo je bila močvara, a ljudi su je od davnina zvali

Kozjom močvarom. Otprilike tamo, na jugoistočnom dijelu grada, gdje danas započinje ulica Sofievskaja na Majdanu, koja vodi do katedrale, Jaroslav Mudri je postavio „Istočna vrata“, koja su otvorila put od Kijeva do Pečerskog samostana (trenutno Kijevo-pečerska lavra) i „zemlje Pečenega“. U povijesti, ova su vrata dobile ime „Lyadsky vrata“. Riječ „lyad“, („ляд“ kad se prevodi sa staroslavenskog jezika), znači „nečist“, „nesretan“; a „lyada“ („ляда“) znači „pustoš“, „korov“, „gusti grm“, „sirova zemlja“. Usput, nekoliko stoljeća kasnije, nakon dugog vremena opsade grada, vojske Batu Khana su se uspjele probiti u Kijev upravo kroz „Lyadsky vrata“. Što se tiče samog mjesta, ono je ostalo „pustoš“ sve do 19. stoljeća, kada su slobodni zidari, izvršavajući svoje djelo uništavanja duhovne baštine Slavena, započeli izgradnju zgrade Gradske vijećnice, upravo na tom „nečistom mjestu“.

Anastasia: Da, pa „Nezavisnost“ na Kozjoj močvari... Glavni trg takvoga grada napraviti na takvu mjestu?! Da, slobodni zidari ljudima samo izgledaju „domaće“, ali oni su tuđinci u umu.

Rigden: Zato narodu blokiraju pristup Znanju; čine sve kako bi u ljudima stvorili nezainteresiranost za stvarnu duhovnu povijest; truju ljude svojim lažima, skrivajući od njih očite činjenice. Pogledaj samo njihove simbole: posvuda su mačevi, lukovi i strijele, sjekire, štitovi, kompasi i lavovi — simboli slobodnih zidara. Ako se netko zanima za povijest, može pratiti gotovo istodobna razaranja čak i najmanjih ostataka ikoničnih struktura koje su izgrađene za ljude i aktiviranje znakovima, naprimjer u Kijevskoj Rusiji za vrijeme Agapita. Primjerice, konzervatorsko-restauratorska obnova Katedrale Svete Sofije u Kijevu dogodila se baš u 17.-18. stoljeću, a bila je obnovljena potajno u „baroknom“ stilu, zbog čega je građevina znatno promijenila svoj vanjski izgled (uključujući svoju geometrijsku i prostornu sliku).

Anastasia: Autori povijesne literature marljivo međusobno posuđuju jednu te istu frazu, da je „barok“ u to doba bio moderan stil Renesanse „zapadne civilizacije“.

Rigden: ...a njegovo središte bilo je Italija, Rim. Govori li ti ovo štogod?

Anastasia: O, govori itekako. Samo pogledajmo riječ „barok“!

Rigden: Zaista. Talijanska riječ „barocco“ izvodi se od portugalskog „perola barroca“, što znači „nesavršeni biser“, drugim riječima, „biser s promašajem“, kvar u dragulju, deformirani biser. Ova je riječ prisutna i u latinskom jeziku...

Anastasia: Da, uzimajući u obzir da je ovaj stil bio povezan s aristokratskim krugovima i crkvom, nije iznenađujuće da je za njega odabrana riječ „barocco“, kao naziv za deformirani biser. Čak štoviše, kasnije je to bio dominantan stil u europskoj umjetnosti do sredine 18. stoljeća, posebno u zemljama gdje je katolicizam prevladavao. „Barok“ se smatra trijumfalnim napretkom „zapadne civilizacije“.

Rigden: Baš tako. Kako kažu, tko ima uši, neka čuje. Pametnim ljudima neće biti teško shvatiti zašto je Sofijina katedrala postala prvi arhitektonski spomenik na teritoriju Ukrajine koji je upisan u popis Svjetske baštine UNESCO-a, što znači da su zabranjeni obnova, prijenos u religijsku organizaciju ili održavanje crkvene službe u njoj.

Anastasia: To znači da su masoni od Arhonta obnovili izvornik, i sada, koristeći svoj uvjerljiv alat UNESCO-a, nameću uvjete lokalnim stanovnicima, da katedrala možda neće biti obnovljena i da tradicionalne pravoslavne crkvene službe nisu

dopuštene u njoj? Nije dopušteno, da tako kažem, aktivirati „biser“?! Dakle... To se ne može nazvati nikako osim bezakonjem.

Rigden: Ovo je možda i glavni duhovni „biser“ Kijevske Rusije! Što su slobodni zidari učinili drugim građevinama u istim godinama? U 18. stoljeću su pokušali obnoviti Sofijinu katedralu u Velikom Novgorodu, kako bi iskrivili geometrijsku i prostornu sliku, pod izgovorom ojačavanja zidova zgrade. Katedrala u Polocku obnovljena je iznova. Osim toga, do 18. stoljeća Sofijina katedrala u Polocku već se znatno razlikovala od izvorne verzije, pošto je mnogo puta uništavana, a zatim obnavljana, iz ljudskog uma u nadolazećim stoljećima. Čak i tada, unatoč tim okolnostima, slobodni zidari su igrali na sigurno i za svaki slučaj na ovom mjestu postavili crkvu neslavenske arhitekture u „baroknom“ stilu, početkom 18. stoljeća.

Da ne govorimo o „četirima vratima“ Kijeva. Čim su slobodni zidari počeli sponzorirati političare u Kijevu, pod raznim izgovorima je započelo rušenje i uništavanje ostataka značajnih arhitektonskih spomenika. Stara i dobro poznata metoda slobodnih zidara jest prvo uništiti original, a zatim pružiti vlastiti „primjerak“. Dakle, danas možemo vidjeti samo lošu „kopiju“ „Zlatnih vrata“ i nagađanja o slobodnozidarskoj „kopiji“ spomenika „Lyadskih vrata“, koja su gotovo uništena u 19. stoljeću, kada se gradila zgrada Gradskog vijeća. U kronikama jedva da postoji naznaka da su prije nekog vremena postojala „Zapadna vrata“ i da je u gradu Kijevu stajala prva kamena crkva Majke Božje. Čitava je priča o tome kako duhovni znakovi pomažu nekim ljudima razvijati se, dok druge natjeraju da polude; kako neki ljudi stvaraju duhovni biser budućim generacijama živih i kako drugi pokušavaju primijeniti svoj „barok“ na njega.

Anastasia: Da, takva su vremena došla.

Rigden: Ovo je samo primjer iz povijesti, od kojih se mnogi mogu naći u prošlim stoljećima. Problem nije u građevinama, problem je u ljudima i ljudskim odabirima...

Anastasia: Usput, vratimo se na razgovor o osobitostima arhitekture hramova među narodima svijeta, koji koriste glavnu simboliku, uključujući biser... Baš kao što kršćanski hramovi imaju dio građevine s oltarom oblikovanim kao polukružna niša okrenuta na Istok, muslimanske džamije također imaju posebnu nišu u polukrugu — „mihrab“ (arapska riječ „michr'ab“ znači „smjer molitve“). Orijentirana je na lokaciju muslimanskog svetog grada Meke (smještenog na Arapskom poluotoku, u jugozapadnoj Aziji), gdje se nalazi jedno od glavnih muslimanskih svetišta, građevina u obliku *kocke* — Kaba. Dakle, ova niša ukrašena je ukrasnim rezbarijama, slikama i inkrustacijama. Njegova je unutarnja kupola često dizajnirana u obliku školjke — simbol skladištenja dragocjenog duhovnog bisera.

Rigden: Točno. Takav dizajn je razumljiv zato što muslimani imaju puno legendi o biseru i izdvajaju ga u kategoriju posebnih simbola. Na primjer, prema proroku Muhamedu svijet je stvoren od Bijelog Bisera. Prema muslimanskom vjerovanju, Svemogući je stvorio *Bijeli Biser,* čija je debljina bila *sedam neba i sedam zemalja* zajedno. Kad je Bog pozvao Sebi Biser, drhtao je od *Njegova poziva* toliko da se pretvorio u tekuću *Vodu*. Od svih kreacija koje u neko doba dana ili noći, na ovaj ili onaj način prekinu svoje veličanje Svemogućeg, ona sama, budući da je Voda, *ni na trenutak nije prestajala slaviti Stvoritelja*, neprestano se penjući i pjenivši. Zato joj je Bog dao superiornost nad drugima, čineći je *izvorom i početkom života svega živoga*. Zato su sva živa bića stvorena od Vode. Kako bi se nosila ova dragocjena Voda, Svemogući je stvorio *Vjetar* (Zrak), *obdarivši ga „nebrojivim mnoštvom“ krila*.

Zato je pravilo da se ta sveta niša ispunjava mnogim simbolima. Bila je povezana s Blaženom Djevicom, čistom Dušom. Ranije je unutar mihraba bila obješena goruća svjetiljka, jer je božanska prisutnost u svijetu ili u čovjeku bila uspoređivana sa svjetlošću svjetiljke. Svjetiljka je u staklu, a staklo je poput biserne zvijezde — to je simbol „Svjetla na svjetlu“.

Anastasia: Što se tiče simbola, također je prilično zanimljivo pogledati sastav prostirke za molitvu (namazlik) među muslimanima koji govore turskim jezikom. Nominalno ukrasne slike na prostirkama obično imitiraju mihrab ove ili one regije.

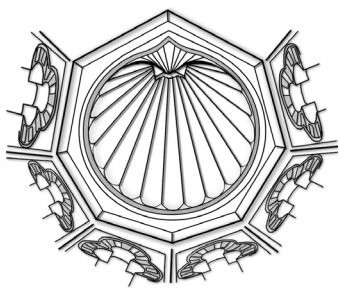

1

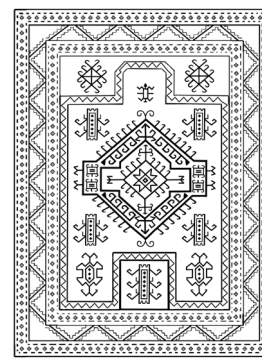

2

Slika 78. ***Simboličke slike u islamu:***

1) *luk u obliku školjke niše mihraba (Veliki stup džamije-katedrale Mezquita, koja se smatra jednom od najvećih na svijetu; godina 785. — početak 11. stoljeća; Cordoba, Španjolska);*
2) *molitveni otirač (turski namazlik); umjetnost turskih naroda koji su prakticirali islam.*

Rigden: Usput, uglavnom svi ovdje prisutni simboli i znakovi pripadaju kulturama i religijama mnogih drugih naroda: osmerokuti, šesterokuti, rombovi, kvadrati, dijagonalni križevi i tako dalje... Općenito

govoreći, školjka s biserom u davnim vremenima bila je simbol Duše, stvarajuće božansko žensko načelo. Bila je atribut mnogih ženskih božanstava i njihovih imena, simbolika za sveti element vode. Kako sam već spomenuo, ovo posljednje je značilo stanište različito od zemaljskog i posve *drugačije* za ljudsko razumijevanje. Međutim, svako živo biće potječe od njega, ovisilo je o njemu i trebalo mu je. Biblija spominje riječi Isusa Krista kad objašnjava kakvo je Kraljevstvo Nebesko (Matej, poglavlje 13, stihovi 45-46): „Nadalje, Kraljevstvo Nebesko je kao kad trgovac traga za lijepim biserjem, pronađe *jedan dragocjeni biser*, ode, rasproda sve što ima i kupi ga.“.

Sedef, koji ima efekt *duge*, smatran je bisernom „božanskom školjkom“. Uzgred, na Istoku je sveto duhovno značenje Duše u obliku bisera često opisivano poetično kroz sliku kapljice vode na lotosu. Stvar je u tome što listovi lotosa imaju specifični bjelkasti premaz od voska. Od davnina je znan neobičan efekt lotosa: kad voda (naprimjer kiša) dođe na lišće lotosa, pretvori se u kuglaste kapljice. Na suncu, ove kapljice svjetlucaju prelijevajućom bojom sedefa na bjelkastom premazu, izgledaju poput dragocjenih bisera. Naravno, ovaj efekt nije mogao proći nezapaženo kod istočnjačkih pjesnika, zahvaljujući kojima su njihovi lirski stihovi značili metaforu s dubokim skrivenim značenjem:

S vječnog neba
Odjednom kišne kapi
Padoše na lotos
I svjetlucava vlaga na lišću...
Postade biserom.

Francuski naziv za biser — „perle“ — potječe od latinskog „pirula“, što znači „mrlja“. Potonji, pak, je izveden iz riječi „pirium“, što znači „sfera“. Slavenska riječ „перламутр“ (perlamutr) posuđena je od njemačke riječi „Perlemutter“, pri čemu „Perle“ znači „biser“, a „Mutter“ znači „majka“.

Na latinskom, „mater Perlarum“ je „majka bisera“. Stari Rimljani također su biser nazivali „margarita“. Riječ je bila posuđena iz starogrčkog jezika („margoron“ je „sedef“). Iz ove riječi se izvode ženska imena povezana s epitetom drevnih božica Ljubavi, ljepote, plodnosti, vječnog proljeća i života. Naprimjer, ime Margarita (biser) potječe iz epiteta božice Afrodite, koja je, prema starogrčkoj mitologiji, bila rođena kao posljedica začeća djevice i nastala iz morske pjene u ljusci, poput sjajnog bisera. Ime Marina („morska“) izvedeno je iz epiteta „blistav“ i „Majka bisera“ drevne rimske božice Venere (latinska riječ „veneris“, što znači „ljubav“), koja je bila identificirana s Afroditom. Jedan od njenih simbola bila je golubica. Zato su u ranokršćanskoj umjetnosti, koja je nastala u Rimskom Carstvu, postojale slike Djevice Marije sa školjkom iznad glave, kao simbolom onoga koji je donio „božanski biser“. Treba napomenuti da je *ime Marija u rimskom carstvu bilo povezano s pojmom koji je bio tradicionalan za narode koji su tamo živjeli — božica Ljubavi — „blistav“ i „Majka bisera“*! A ne „tužan“, „odbačen“ i svakako ne „gorčina“, kako su njezino ime kasnije predstavili javnosti židovski svećenici.

Anastasia: Oni *mogu*...

Rigden: Oni to mogu zato što sami ljudi ne žele znati više od onoga što su im svećenici odredili. I to je rezultat. Ali dovoljno je da pogledamo slične svete simbole i oznake među ostalim narodima svijeta (pristup znanju koje je namjerno ograničeno u svijesti vjernika riječima „pogani“, „nevjernici“ i tako dalje) i sve će doći na svoje mjesto.

Anastasia: Pa da, od koga su svećenici kopirali popularne drevne simbole, znakove i svojstva božanskih likova?! Od drugih naroda.

Rigden: Što se tiče Djevice Marije, dovoljno je jednostavno usporediti simbole i imena Pramajke

drevnih naroda svijeta, svjetlosna ženska božanstva i njihove epitete. I postat će jasno da se stoljećima jedno te isto duhovno znanje prenosilo na različite narode, o oslobađanju Duše čovjeka, u kojoj je stvaralačka sila božanskog ženskog načela (Allat) igrala važnu ulogu.

Dakle, sam biser se u drevnoj Rusiji nazivao „inči“, što znači „različit“, „jedan“, „jedini“, „pravi, istiniti“ među mnogim slavenskim i drugim narodima. Zato se kasnije u kršćanstvu monah nazivao „inok“, a redovnice — „inokinia“. Biser je bio asocijativni simbol Duše iz *drugog (duhovnog) svijeta*. Drevna ruska riječ rakovina „perlamutr“ izvedena je iz drevne riječi slavenskih naroda koji žive na istoku Europe. „Raky“ je „školjka“, što je slično je latinskoj riječ „arseō“, što znači „zaključavam“. Dakle, biser u školjci je simbolična oznaka Duše zaključane u materijalnu školjku tijela, koja je ovamo dovedena iz *drugog svijeta* i koja se može osloboditi samo kad se svijest čovjeka (Osobnost) stopi (poveže) s Dušom uz pomoć duhovno stvarajuće sile i dominacije Duhovne prirode u čovjeku.

Anastasia: Ove su informacije doista zanimljive za današnje ljude. Zanimljivo je da su se veliki biseri u drevna vremena nazivali Orient (latinska riječ „orientis“, što znači „izlazeće sunce“). Ova je riječ posuđena s Istoka. U poeziji bi se često navodilo nešto „drugačije, što privlači neidentificiranom kvalitetom i unutarnjom ljepotom“.

Rigden: Sasvim točno. Veliki biseri nazivani su upravo „unio“ (s latinskog — „jedini“), a riječ „orient“ na Istoku je izvorno značila *sjaj prirodnih bisera*.

Anastasia: Da, iz perspektive duhovnih simbola na sve to čovjek gleda na sasvim *drugi način*!

Rigden: Reći ću još i više. Cilindrična prostorija ispod središnje velike kupole ili kule u *raskrižju* crkve s

križnom kupolom nazivala se glavnom, središnjom apsidom, gdje je bilo mjesto za prijestolje i oltar. Strop apside u obliku polukupole (od ljušture, što znači „*školjka*“, „*spiralni vrtlog*“ „lijevak“) simbolizirao je „nebo“. U arhitekturi se kamen za zatvaranje, koji „zaključava“ luk ili kupolu, još uvijek naziva *ključem*. Dakle, u pravilu, mozaik ili slika Majke Božje „Orante“ s podignutim rukama, kao simbolom „otvaranja Vrata Neba“, izvorno je postavljana na unutarnju konkavnu površinu apside.

Anastasia: Da, ovdje su zaista prisutni svi simboli čovjekova duhovnog rada na sebi, uključujući i dostignuće oslobađanja uz pomoć božanske moći ženskog principa... Slika Majke Božje „Orante“ bila je poznata u drevnoj Rusiji gotovo od početka Krštenja. Mnogi je povezuju s Bizantom, ali ne s drevnim Istokom! Religijski i kulturološki priručnici sugeriraju da ime ove ikone potječe od grčke riječi „orantis“, što znači „onaj koji se moli“. Ne spominje se ništa izvan tog „ograničenja“, očito iz neznanja ili nespremnosti da se spomenu druge kulture. Međutim, ako dublje uđemo u povijest, postaje jasno da ovdje postoji sasvim *drugo* značenje!

Rigden: U pravu si, ovdje stvarno postoji *drugačije* značenje, i to puno dublje nego što se čini na prvi pogled. Što se tiče veze s riječi „onaj koji se moli“, očito su se ljudi oslanjali na informacije o ranokršćanskim slikama u rimskim katakombama, gdje su u tom položaju prikazivane molitvene figure. Ali ruke podignute na takav način, kao što smo već spominjali u našem razgovoru, zaista su stari simbolični prikaz, poznat u vrijeme paleolita, neolita i bakrenog doba (postojanje drevnog Egipta, Mezopotamije, Harappanske i Tripoljske civilizacije i tako dalje). Ovo je simbolična oznaka Allata, simbol znanja o duhovnim praksama za postizanje spajanja Osobnosti s Dušom, simbol duhovnog prosvjetljenje i spoznaje Istine.

Anastasia: To je nevjerojatno. Ispada da svo Znanje postoji do danas, a samo se ljudska percepcija svijeta radikalno promijenila u suprotnom smjeru! Naprimjer, čak i arhitektura kršćanskog hrama sadrži osnovno znanje: četverokutna građevina sa središtem, cilindričnom središnjom prostorijom i piramidalnom arhitekturom cijele građevine. Ova arhitektura također može biti okrunjena piramidalnom spiralom ili kupolama u obliku luka, sa šiljatim elementom. Sve to odgovara simbolizmu energijske strukture čovjeka, putu oslobađanja njegove Duše: četiri Suštine, središte je Duša, osobni prostor, piramidalna struktura, arhitektonski simboli transformacije kvadrata u krug ili osmerokut (simbol kocke). I jasno se pokazalo da u kršćanskoj religiji stvarajuća božanska snaga ženskog principa igra glavnu ulogu stvarnog Provodnika iz svijeta ljudi u Duhovni svijet. Teče kroz glavne ženske slike kršćanstva — Djevicu Mariju, Mariju Magdalenu... Ljudi dijele slike, ali njihova je suština ista — božanska Ljubav, *Božja Majka* — ona kroz čiju Ljubav *oživljava* komunikacija s Bogom u čovjeku, obnavlja se prijašnja povezanost s Njim kroz Dušu. Duhovna, *dobra snaga Ljubavi i Stvaranja Majke Božje* je glavna snaga vodstva i djelovanja sile Boga! U scenama Navještenja, Djevica Marija često je prikazivana s lotosom ili, bolje rečeno, s ljiljanom u ruci, kao simbolom duhovne čistoće. Prikazana je kako stopalima gazi zmaja — Životinjsku prirodu čovjeka. Uostalom, uzimanjem u obzir duhovnog znanja o čovjeku i prakticiranje duhovnog puta, sve to poprima *drugačije*, dublje značenje!

Djevica Marija je imenovana „duhovno oživljavajućom silom“ i „utjelovljenjem istinskog znanja“. Naziva se „Mudrošću Božjom“ — „slikaricom svega“, „Majkom stvaranja“, o kojoj Biblija kaže da „Ona je dah Božje sile i čisto izlijevanje Njegove slave“, „Ona je odraz vječne svjetlosti i čisto zrcalo Božjeg djelovanja“, „i samo Ona može sve: i ostajući u sebi, čini sve stvari novima: i u svako doba ulazi u svete duše, čini ih prijateljima Boga

i proroka“. Duhovna sila Djevice Marije uspoređuje se s „Vratima Nebesa“! Nazvana je „Nositeljicom Božanstva“, „Dušom svijeta“, „Božjom Providnošću“, „Utjelovljenjem Logosa“…

Rigden: Jednom Isus reče Mariji: „Blago tebi, Marijo, jer meso i krv nisu otkrili Tebe, nego Oca Mojega koji je na nebesima. A Ja ti kažem: ti si Magdala Moje Crkve, što ni vrata pakla nadjačati neće.“„I dat ću ti ključeve Kraljevstva nebeskog i sve ono što vezaste na Zemlji neka bude vezano na nebu, a što god izgubite na Zemlji, bit će izgubljeno i na nebu“.

Anastasia: Da, sjećam se tih važnih riječi. To sam znanje zapisala u knjizi „Sensei-4“, o činjenici da je Marija Magdalena bila najbliža učenica, kojoj Isus nije samo povjerio tajno znanje, nego joj također predao „Ključeve Kraljevstva Nebeskog“ — koje danas ljudi zovu Gral. „Magdala Crkve Isusove“, glavni „stup vjere“, koji još uvijek drži istinsko Učenje Isusa…

Rigden: …a prava duhovna pomoć dolazi ljudima radi spasenja njihovih Duša.

Anastasia: Znate, jednom kad sam bila u Kijevu i posjetila jedan hram, vidjela sam staru sliku Božje Majke „Orante“ u pola veličine. Ruke su joj jasno prikazane kao podignute i raširene na strane u obliku *šalice, polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore*. A na grudima joj je istaknut *krug*, gdje je Dijete Krist smješteno u majčinim njedrima, pod njenom zaštitom. Dakle, ovo je ikona sa šifriranim simbolom **„ALLATRA“**.

Iznenadilo me je što ljudi ne vide očigledno. Da nas niste prije mnogo godina prosvijetlili u ovim pitanjima, vjerojatno ne bih razumjela zašto nisam mogla prestati gledati ovu ikonu, zašto osjećam pozitivnu silu koja dolazi iz nje. Fotografirala sam ovu sliku „Orante“ i stavila je kao pozadinu svog mobitela. Evo je…

Rigden: (s ljubaznim osmijehom gledajući sliku): Naša Gospa „Znamenje“... Naravno, to ne bi moglo biti bilo što drugo... Svjetlosna milost Božja. Njedra Majke Slavena. Pravedna radost očiju Tvojih, istinski Brat, dok ovaj put ne zasvijetli Baklja u ime Tvoje slave, približavajući ovaj dan: „Ja sam, bit ću!“... To je dobra ikona... Već sam rekao da je u drevnoj Rusiji u narodu najviše cijenjena slika Majke Božje. Ova se ikona naziva “Znamenie” (Znak) samo među Slavenima Rusije, Ukrajine i Bjelorusije (a također su među njima narodi koji su se kasnije ujedinili u jednu veliku zemlju) i nigdje drugdje. U drugim se državama naziva Majkom Božjom „Velika Panagia“, „Pantanassa“, „Platytera“. Malo ljudi zna da u staroslavenskom jeziku riječ „знаменье“ (znamenje) potječe od staroruske riječi „знамя“ (znamja), što znači *„znak“*. Prvi put takva se ikona pojavila u Rusiji u 11. stoljeću. Ali već nakon zemaljskog života **Agapita Pečerskog, Prepodobnog Liječnika**, ljudi su počeli ovu ikonu nazivati ne samo „znamenje“, nego i „utjelovljenje“, *znakom spasenja*. To je bit!

Anastasia: Do danas se mogu pronaći poveznice za to. Ali nažalost, crkvene legende počele su isticati fizičko spasenje ljudi, a ne duhovno. Ipak, ako čovjek temeljito prouči povijest tih godina, tada čak i neizravne poveznice na kraju dovode do povijesnih događaja koji se odnose na određene datume. Naprimjer, **25. veljače** 1169., zahvaljujući ikoni „Oranta“, dogodio se čudesan ishod bitke kod *Velikog Novgoroda*, zbog čega su nakon toga ljudi sami počeli štovati Majku Božju kao svoj zaštitnicu. Međutim, vlastodršci su proslavu u čast tog događaja smjestili čak u 27. studenoga, prema julijanskom kalendaru (a 10. prosinca prema gregorijanskom).

Rigden: Da, to se dogodilo. Jednostavno, ovaj se događaj zbio u dane Velikog posta. Na neki način bilo je pomalo nezgodno slaviti zbog posta. Tako su odredili 27. studenoga, da bi datum odgovarao imenovanju

novgorodskog gradonačelnika toga vremena. U svakom slučaju, sve je kao i uvijek, ništa se nije promijenilo na vlasti. Ali najvažnije je da ljudi osjećaju istinu. Iako moram pošteno reći, ova je ikona učinila mnoga duhovna čuda u Kijevskoj Rusiji od 11. stoljeća. Čak i kasnije, mnoga prikrivena i znana čuda dogodila su se zahvaljujući ovoj ikoni. Postala je toliko popularna u cijeloj pravoslavnoj ekumeni da su je ljudi počeli prikazivati ne samo na zidnim slikama u hramovima. Znak je postao dostupan ljudima. Populariziran je kroz amajlije od lijevanog bakra, četverolisne ikone, encolpione (relikvije koje su bile obješene na prsima i koje su se nekada zvale „lono“ (“лоно”-njedra) ili „persi“ (“перси”-prsa)) kovanje malih ikona i tako dalje.

1

2

Slika 79. ***Slike „Orante“:***

1) *bronČani umetak s ikonom „Orante“ (12.-13. stoljeće; Brest, Bjelorusija);*
2) *serpentina (prednja i stražnja strana) sa slikom „Orante“ i božanskog Djeteta Isusa na prednjoj strani (14. stoljeće; arheološki nalaz u blizini grada Bresta, Bjelorusija).*

I danas je ova ikona još uvijek jedna od najcjenjenijih u ruskom pravoslavlju. Čak štoviše, u Bjelorusiji naprimjer, ikona *Majke Božje okružene četvoricom anđela* je i dalje grb glavnog grada — jedinstveni simbol drevnog slavenskog grada Minska, koji se nalazi na obali rijeke Svislač, jedne od pritoka Dnjepra. Legende su sačuvale djelomičnu poveznicu ikone „Znamenie“ s drevnim Kijevom i s njegovim čudesnim otkrićem. Svi ovi simboli i znakovi značajno su utjecali na duhovnu baštinu tih slavenskih naroda.

Anastasia: Da, dovoljno je samo pogledati današnje grbove tih mjesta kako bi se razumjelo koji simboli privlače pozornost društva.

Slika 80. ***Suvremeni simboli Bjelorusije:***

1) *grb grada Novopolocka (regija Vitebsk, Bjelorusija);*
2) *grb grada Minska (Majka Božja je okružena dvama anđelima i dvama kerubinima);*

3) isti simbol na dobro poznatom katoličkom hramu — Crkva svetih Šimuna i Helene (početak 20. stoljeća), smještenoj na Trgu neovisnosti u Minsku.

Rigden: Općenito, moram reći da su Slaveni u pretkršćansko vrijeme još uvijek sačuvali simboliku, uglavnom rombičnog tipa. Može se reći da su Slaveni i baltički narodi bili praktički posljednji indoeuropski narodi koji su se dugo i odlučno odupirali upadu kršćanske simbolike u njihova tradicionalna vjerovanja. Skrećem ti pažnju na činjenicu da je do 10. stoljeća kršćanstvo kao religija već značajno učvrstilo svoje pozicije u svijetu kao oruđe političke moći. Ipak, simbolika ovih naroda uglavnom je bila orijentirana prema duhovnom. Ali, kao što rekoh, sve promjene započinju simbolima. Kršćanstvo je počelo pokazivati svoj utjecaj na bogatu sakralnu simboliku iranskog naroda praktički od 6. stoljeća, a na germanske narode od 8. stoljeća. Veliki napad simbolima ove religije (uključujući one koje imaju negativni utjecaj) na Slavene započinje od 10. i 11. stoljeća.

Ali zahvaljujući pravovremenoj intervenciji Agapita Pečerskog u ovom procesu, u Kijevskoj Rusiji su aktivirani pozitivni simboli, od kojih su mnogi (znakovi **„ALLATRA“**, Allat, rombovi, krugovi i jednakostranični križevi) dobro poznati i u pretkršćansko doba. Agapit je, u osnovi, obnovio Znanje, uključujući ono o četiri Suštine, o duhovnom oslobođenju čovjeka. Naravno, to nije učinjeno otvoreno, nego prikriveno, ali ipak. Dakle, zahvaljujući duhovnom radu Agapita Pečerskog, Prepodobnog Liječnika, došlo je do obnove, uglavnom pozitivnih znakova, što je prirodno utjecalo na duhovnu budućnost ovih naroda.

Anastasia: Da, i to se može lako utvrditi preko raznih drevnih artefakata. Naprimjer, preko simbola i znakova koji su se masovno pojavili među slavenskim narodima tog vremena; preko ikona sa simbolom Allata i znaka

„AllatRa“; narodnog veza sa svetim scenama; prstenova u opticaju, fibula (ukrasnih pričvršćivača za odjeću), naušnica, broševa sa simbolima jednakostraničnih križeva (a ne izduženih križeva) sa simbolima četiriju Suština. Zanimljivo je da su u drevnoj Rusiji zlatni i srebrni pečatni prsteni sa slikama bili uobičajeni u gradovima, dok su na selima bili bakreni s *geometrijskim uzorcima.*

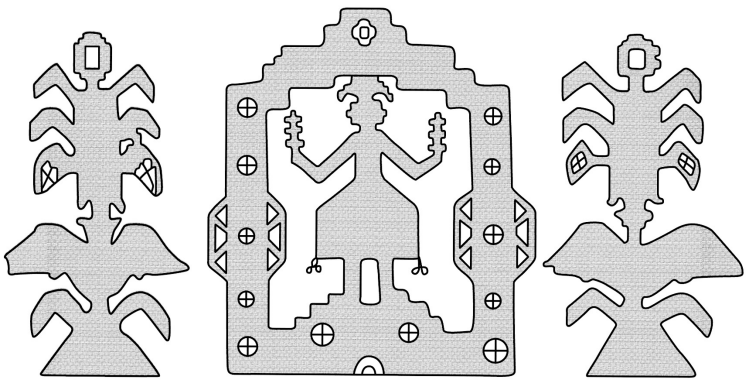

Slika 81. ***Vez s likom starog slavenskog poganskog hrama i božice Mokoš.***
Božica Mokoš bila je u panteonu vrhovnih bogova Kijevske Rusije u pretkršćansko doba. Ona je bila jedna od glavnih slavenskih nebeskih zaštitnica ženskog principa, plodnosti, predenja i tkanja.

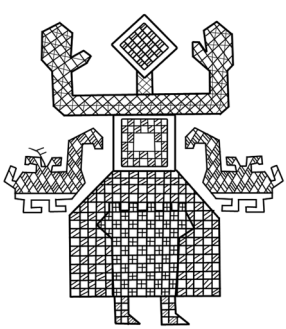

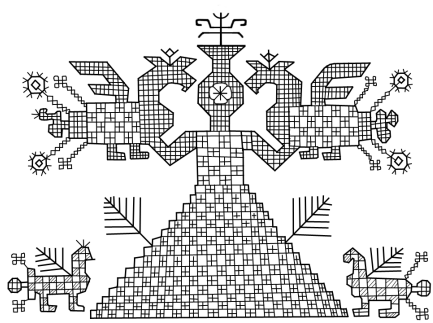

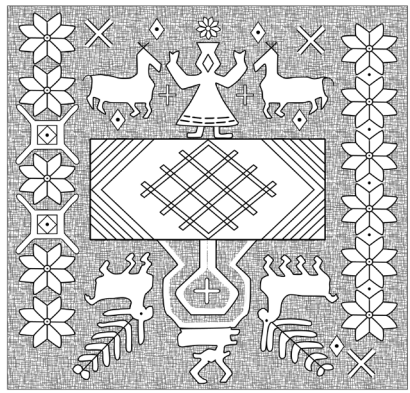

Slika 82. ***Uzorci ruskog narodnog vezenja sa slikama sakralnih simbola.***

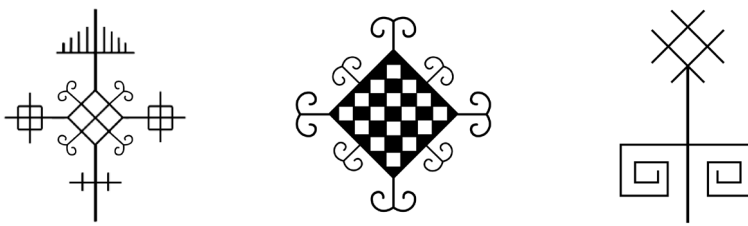

Slika 83. ***Elementi slavenskog vezenja.***

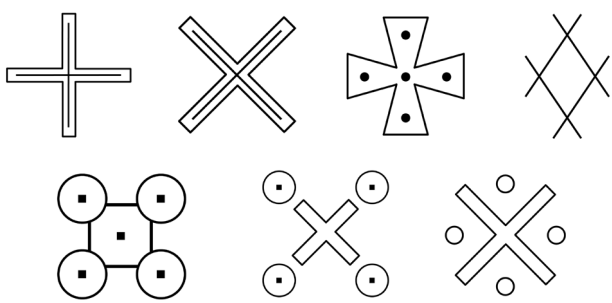

*Slika 84****. Simboli vjatičkih Slavena***
(rano 12. stoljeće; slike artefakata pronađenih na područjima Moskve, Kaluge, dijelova Smolenska i regije Breansk; Rusija).

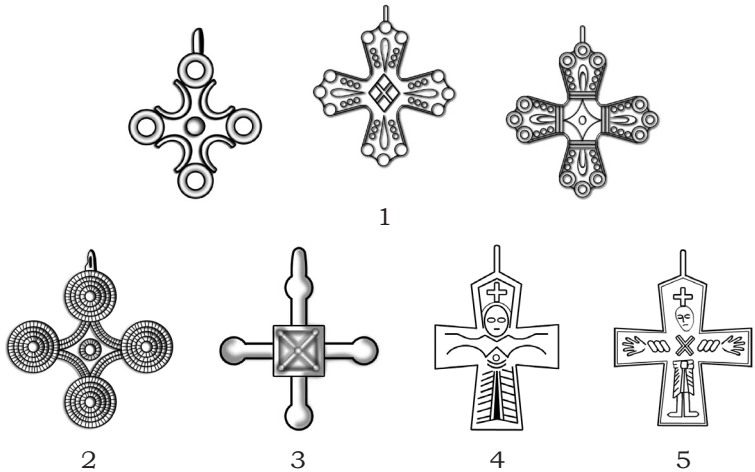

*Slika 85.**Kršćanski jednakostranični križevi***
(11.-13. stoljeće; Kijevska Rusija)

1) *artefakti pronađeni na teritoriju bivše gubernije Vitebs (Bjelorusija);*
2) *metalni križ za prsluk (otkriven u gradu Polocku, regija Vitebs, Bjelorusija);*
3) *metalni križ za prsluk (pronađen u gradu Borisovu, regija Minsk, Bjelorusija);*
4) *križ s likom raspeća (kraj 10. — rano 11. stoljeće; artefakt iz grada Novogrudoka, regija Grodno, Bjelorusija);*
5) *križ s likom raspeća (kraj 10. — rano 11. stoljeće; artefakt iz grada Polocka, regija Vitebsk, Bjelorusija).*

Rigden: U pravilu je pažnja ljudi namjerno usredotočena na filozofiju ove ili one religije ili političke ideologije, a ne na znakove i sigurno ne na pravu svrhu tih znakova. Dok su neki od njih radni znakovi i utječu na energijsku strukturu čovjeka, oni djeluju na podsvjesnoj razini, bez obzira razumije li čovjek to ili ne. Narod bi trebao bolje pogledati koji konkretni znakovi i simboli ih okružuju kod kuće, na poslu i drugim mjestima njihovih života. Uvijek je moguće promijeniti situaciju nabolje, ako neko ima Znanje — samo je potrebna želja samih ljudi i njihovo djelovanje u tom smjeru... Dakle, vraćamo

Slika 86. ***Slika Ostrobramske ikone Majke Božje*** *(Vilenska ikona).*

se na razgovor o „Oranti“.To nije jedina ikona s likom Majke Božje gdje su ti simboli i znakovi postavljeni.

Anastasia: To je točno. Dovoljno je pogledati sliku čudotvorne Naše Gospe od Vrata Zore (ikona Vilna). Nalazi se u gradu Vilniusu (Litva), a danas je prilično popularna u *Litvi, Ukrajini, Bjelorusiji i Poljskoj*; povrh toga, poštuju je i katolici i pravoslavci. Očito su s njom

povezane različite legende, uključujući onu o njezinu podrijetlu iz Korsun-a (staro rusko ime grada Hersonesa, u kojem je bio kršten knez Vladimir iz Kijeva — otac Jaroslava Mudrog). Sada su ostaci ovog grada smješteni u blizina grada Sevastopolja na Krimu. Ali teško je na ovoj ikoni ne primijetiti simbol polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore.

Rigden: Mnoge takve slike Djevice Marije s polumjesecom s krajevima okrenutim prema gore počele su se pojavljivati na Zapadu kad je red Vitezova templara nastao (12. — 13. stoljeće) i postajao sve jači. Općenito govoreći, mora se primijetiti da su u prethodnom razdoblju Boginje iz drugih kultura također prikazivane sa simbolima kao što je božanski ženski princip. Na primjer, iranska Božica Ardvi Sura Anahita (u prijevodu s avestičkog jezika doslovno znači „moćna, bezgrešna Ardvi“) — božica *vode* i plodnosti, kojoj je posvećena zasebna himna „Ardvisur Yasht“ („Yasht 5“) u svetoj knjizi „Avesta“. Usput, originalno značenje riječi Ardvi bilo je izvor svjetske vode, koja teče iz božanskog carstva svjetlosti i rađa čitav život (prototip Allata).

Slika 87. ***Ardvisura Anahita uzdignuta svetom pticom.*** *Ulomak slike na srebrnoj šalici (6. stoljeće, Iran (Perzija); sada se nalazi u muzeju Ermitaž, Sankt Peterburg, Rusija).*

Ili drugi primjer, povezan s drevnom egipatskom Božicom Izidom, čiji je kult štovanja u drevna vremena bio raširen i na Istoku i na Zapadu, naprimjer u Maloj Aziji, Siriji, Grčkoj, Italiji, Galiji i drugim zemljama.

Anastasia: Da, čak i u doba helenizma kult Izide bio je vrlo popularan daleko izvan granica Egipta. Za javnost je ona predstavljena kao boginja ženskog principa, plodnosti (stvaranja) i božica pomorstva. Ali prvo što upadne u oči na njezinoj tipičnoj slici je frizura, ukras u oblik polumjeseca s krajevima okrenutim prema gore i krugom iznad (**„ALLATRA“**).

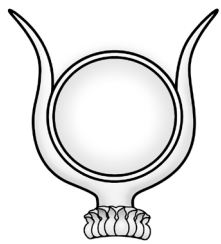

Slika 88. ***Ukras na kosi drevne egipatske božice Izide.***

Rigden: U svetoj interpretaciji njezino je ime značilo fazu prijelaza, ona koja se povezala s *drugom* sferom. Usput, u helenističkom razdoblju interpretacija svetih simbola, naprimjer križne kupole hrama, je uglavnom posuđena, kao što već rekoh, iz religijskih koncepata Istoka. Naprimjer, već sam spomenuo grčku riječ „apsida“, što znači cilindrična soba ispod središnje velike kupole ili toranj u hramu križne kupole, i kamen za zatvaranje („ključ“) koji „zaključava“ luk. Simbolično značenje apside posuđeno je od strane Grka iz sakralnog značenja imena božica drevnog Egipta — Izide i jedan od njenih atributa — egipatski križ ankh, što je značilo „vječni život“, „ključ života“, simbol besmrtnosti. Apsida (od starogrčkog „αψίς“, što znači „luk, petlja, svod, izbočina“, „ono što spaja, povezuje“) — tako su se Grci

odnosili s bilo kojim kružnim oblikom: diskom, kuglom, cilindrom i nebeskim svodom.

Anastasia: Da, svećenici različitih drevnih zemalja u mnogim su se slučajevima morali nositi s tako masivnim štovanjem „tuđe božice“ od strane „svog stada“. Bilo im je teško nadvladati rast njezine popularnosti među narodima.

Rigden: Naravno. Svećenici se nisu samo borili protiv toga, nego su pokušali voditi ovaj pokret ili barem posuditi neke obrede i elemente iz ovog kulta, neke epitete za svoje „lokalne“ boginje, u svrhu pojačavanja njihove privlačnosti, a samim tim i povećanja prihoda. No, svim „posudbama“ su djelomično kopirali i osnovna znanja. Ljudi koji su uistinu imali tajna znanja o znakovima i simbolima shvatili su razlog njihove popularnosti u javnosti. Zato su i sami dali svoj doprinos procesu širenja pozitivnih znakova i simbola te koristili bilo koja sredstva i prigode, uključujući i hvatanje istih u monumentalnoj arhitekturi, da bi to znanje prenijeli budućim generacijama. A kasnije je to jednostavno primljeno u tradiciji različitih naroda, često bez razumijevanje suštine. Ljudi su počeli oponašati, vođeni samo općom, površnom filozofijom te iskustvom prethodnih generacija u arhitekturi i umjetnosti.

Za pažljivog čovjeka dovoljno je pogledati arhitekturu sakralnih građevina — hramova, crkava i drugih vjerskih građevina, građenih u stara vremena i danas, koje se nalaze na različitim kontinentima i koje pripadaju *različitim religijama*. I vidjet ćeš da odražavaju jedne te iste duhovne simbole. Često takve građevine predstavljaju arhitektonska rješenja u obliku transformacije kvadratnog oblika (što znači sve zemaljsko i ljudsko) u kružni oblik (što znači nebesko i duhovno), koji, kao što sam već spomenuo, simbolizira duhovni rast i transformaciju strukture čovjeka. Uglavnom, to je simbol sjedinjenja četiriju Suština

čovjeka i postizanja jedinstva nakon dominacije nad Dušom i njezina kasnijeg oslobođenja. I potonje je u arhitekturi sakralnih građevina prikazano u obliku kocke ili simboličke slike svojih *osam* vrhova (često kao završetak — osmokraka zvijezda). Kasnije se prototip kocke počeo prikazivati u obliku osmerokuta, zahvaljujući kojem je kvadrat kule bio povezan s krugom kupole, kao simbol konačne preobrazbe, kvalitativna promjena prirode čovjeka i njegov izlazak u duhovnu sferu.

Isto se odnosi i na drevnu umjetnost. Naprimjer, geometrijski uzorci Istoka, poput muslimanskih palača i džamija, kao i knjiga, odjevnih predmeta i ukrasa na posuđu. Oni se temelje na arabeskama — kvadratima, krugovima, trokutima, zvijezdama, cvjetovima s više latica te preplitanju koje sliči lotosu i njegovoj stabljici. Usput, ovi zadnji, kao motiv muslimanskog srednjovjekovnog ukrasa 12. — 16. st., koji je formacija *spirale* s lišćem ladoleža, nazivaju se islimi; prevedeno s turskog jezika, znači „islamski“. Na Istoku se vjeruje da ovaj uzorak veliča ljepotu zemlje, podsjeća ljude na nebeske vrtove, a također izražava ideju o simboličkom duhovnom rastu čovjeka, koji se ogleda u stalnom razvijanju i cvjetanju mladica, čiji put uključuje brojne mogućnosti rasta i preplitanja različitih okolnosti iz svijeta. A geometrijski ukrasi u muslimanskoj umjetnosti Bliskog i Srednjeg Istoka već od 9. do 16. stoljeća zvali su se girikh (potječe od perzijske riječi koja znači „čvor“). Moram spomenuti da su neki od najrasprostranjenijih simbola osmokrake, peterokrake i šesterokrake zvijezde. I općenito, geometrijski ukrasi u svjetonazoru islamske religije simboliziraju ideje jedinstva, sklada i reda, na kojima, prema njihovu vjerovanju, počiva Svemir, koji je stvoren od strane jedinog Boga, tvorca svega — Alaha.

Jednom su ti simboli služili i za prijenos znanja, a sada su za većinu ljudi samo predmeti duhovnog

razmišljanja, baš kao što su, primjerice, mandale za hinduse. Usput, u početku su samo simboli i znakovi korišteni za označavanje Bude; isto kao u ranom kršćanstvu za označavanje Krista. Tek mnogo kasnije, kad su stvorene religije, na primjer budizam, Buda je personificiran kao božanstvo. Općenito, kao što sam već napomenuo, geometrijski znakovi na ukrasima vrlo su simbolična stara tradicija prijenosa znanja koje je postojalo na Istoku, čak i u predislamska vremena. Takve su ukrase prethodno čitali, na primjer arapski nomadi, poput otvorene razumljive knjige.

Anastasia: Pa Istok, i posebno islam, priče su za sebe. Jednom davno pričali ste nam o proroku Muhamedu. To je pak stvorilo zanimanje za islamsku tradiciju, kulturu, umjetnost, arhitekturu i književnost. Kao što je općepoznato, glavno svetište i mjesto hodočašća muslimana rodno je mjesto Muhameda — Meka. Ovo mjesto nalazi se u maloj dolini u planinama. Meka je, čak i u predislamsko vrijeme, već bila glavno vjersko središte naroda Arapskog poluotoka, a Kaba (zgrada u obliku velike kocke) općenito je bila prepoznata kao svetište različitih naroda Arapskog poluotoka. Znanstvenici još uvijek ne znaju tko ju je gradio i kada. Ali zanimljivo je, kad prevedeš s arapskog, Kaba znači kocka. Ako uzmemo u obzir da je kocka postavljena na svoje tjeme, među narodima svijeta od davnina je bila važan duhovni simbol, što ukazuje na čovjekovu transformaciju u Duhovno Biće, priča postaje stvarno zanimljiva.

Prema geometriji, kocka je običan heksaedron, koji se sastoji od 12 rubova i 8 vrhova (u svakom se nalaze 3 ruba) i 6 lica, koja su kvadrati. Prikladno je podsjetiti se da se broj 72 može predstaviti kao kombinacija 12-6. Opet, simbolika figura i geometrija vrijednosti su prilično zanimljive.

Dakle, nakon što je islam postao dominantna religija u Meki, džamija Mesdžidul-Haram postala je glavno

mjesto hodočašća muslimana. Ovdje je također smješteno i drevno svetište Kaba, kao i, usput rečeno, Maqam al-Ibrahim — mala kupolasta zgrada okrunjena simboličkim znakom Allata. Unutar nje se nalazi kamen s otiskom stopala koje, prema legendi, pripada proroku Ibrahimu (Abrahamu).

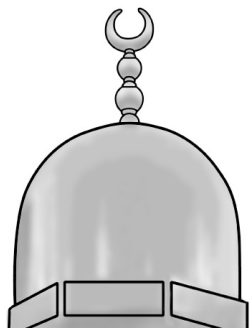

Slika 89. ***Znak Allata koji kruni kupolu Maqama al-Ibrahima u Meki.***

Rigden: Točno tako. U Kur'anu (Sura 3. Ajet 97) je jasno napisano o ovom znaku: „U njemu su *znamenja* očevidna — mjesto na kojem je stajao Ibrahim. I onaj ko uđe u nj treba biti siguran“. Znak Allat je upravo simbol postizanja duhovnog oslobođenja — jedino moguće stanje duhovne preobrazbe za čovjeka, kojim se otvara put do Vječnosti, jedinog mjesta na kojem se može sačuvati od ovog materijalnog svijeta.

Anastasia: Slažem se s vama, to se jasno vidi, ali čini se da ljudi to ne primjećuju ili razumiju na svoj način, temeljen na zaključivanju stanovnika trodimenzionalnog svijeta. Njihova je pažnja usredotočena više na vanjsko. Naprimjer, na vanjskom zidu stuba istočnog kuta Kabe, u kojem se nalazi glavna relikvija, takozvani „Crni kamen“ (Hajar al-Aswad) — kamen u obliku jajeta dugačak trideset centimetara. Znanstvenici pretpostavljaju da je ovaj kamen ili vulkanskog ili

meteorskog porijekla. Ali to nije poanta. Prema drevnoj arapskoj legendi, anđeo Jibra'il (Arkanđeo Gabrijel u kršćanstvu; u islamu, kao što je poznato, Jibra'il je najcjenjeniji anđeo, koji proriče volju i objavu Alaha prorocima) predao je Adamu, nakon njegova pokajanja, kao znak Alahova božanskog oproštaja, bijeli kamen iz raja kao *oltar* za molitvu na Zemlji, što je značilo početak Kabe. To se dogodilo nakon što su Adam i Hawwa (Eva) protjerani iz raja te razdvojeni, a mnogo godina kasnije ponovno su se sreli u blizini Meke. Prema legendi, kamen je u početku bio bijeli, ali je pocrnio zbog ljudskih grijeha.

Slika 90. ***Shematski prikaz ulomka slike „Muhamed prima svoje prvo otkrivenje od anđela Jibra'ila“, koji prikazuje anđela Jibra'ila.***
(Izvornik ilustracije dan je u knjizi Jami al-tawarikh (doslovno „Zbirka kronika“). Napisao ju je Rashid-al-Din Hamadani. Knjiga je objavljena u Tabrizu, Perzija, 1370. Sada je u vlasništvu Sveučilišne knjižnice u Edinburghu, Škotska).

Prema vjerovanju islamske religije, Kaba u Meki se također smatra „Domom Boga“, „dio neba se nagnuo prema Zemlji“, središtem svemira i stranom na koju bi molitva svakog muslimana trebala biti usmjerena. Vjernici misle da bi svaki musliman barem jednom u životu trebao posjetiti Meku, gdje bi trebao izvesti brojne ceremonije, uključujući hodanje oko Kabe sedam puta, kao simbol božanskog reda i podređenosti jednom središtu.

Ali ako usporedimo sve ove podatke o relikviji Kabi sa Znanjem, ispada da nije riječ o izvanjskom štovanju. Uostalom, energijska projekcija duhovno razvijenog čovjeka u sedmoj dimenziji izgleda kao kocka postavljena na jedan od njenih vrhova! Kocka s jednim označenim vrhom simbolički je prijenos duhovnog znanja. A sedam krugova simboliziraju spoznaju sedam dimenzija!

Rigden: Apsolutno. Često obredi različitih religija uključuju obavljanje nekih vanjskih radnji sedam puta, kao *simbol* dosezanja sedme dimenzije tijekom života, posebne duhovne povorke (duhovni razvoj čovjeka tijekom njegova života) na putu do Boga. Naprimjer, kao što si pravilno primijetila, u islamu se šeta Kabom sedam puta, a također je i niz religijskih obreda povezanih s brojem sedam. Temelji se na muslimanskim uvjerenjima da se prijestolje Alaha nalazi u Raju, *na vrhu sedmog neba, gdje je „Lotos krajnje granice“* (Sidrat al-Muntaha). Postoji ezoterijska grana islama — sufizam, koji je imao ogroman utjecaj na religijske dogme, filozofiju, književnost, etiku i poeziju muslimanskog Istoka. Usput, poznati znanstvenik i pjesnik Omar Hajjám je također pisao u stilu sufijskog rubaiyata. U sufizmu je duhovna spoznaja, put do Boga, *sedam* duhovnih koraka na putu k samousavršavanju (tariqa; od arapskog „tariqah“ — „put“; „put do istine“). Oni se zovu maqam (kad se prevodi s arapskog, to znači „mjesto“, „položaj“, „stanica“) — duhovno, stabilno

stanje, kojeg sufi dostiže u svakoj fazi; „stanica“ tariqa. Put prema Bogu opisan je kao simbolički prelazak takozvanih „*Sedam* dolina“.

Anastasia: Da, tih simboličkih „sedam dolina“ u sufizmu imaju prilično pjesnička imena. Prva je Dolina Traženja, gdje čovjek otpušta sve svoje zemaljske želje. U drugoj — Dolini Ljubavi — pokušava pronaći Boga, kao jedinog svog voljenog. U trećoj — Dolini Intuitivnog znanja — sufi tek počinje spoznavati Boga, da opazi svjetlost Istine. U četvrtoj — Dolini Odvojenosti — tražitelj Boga mora se napokon odvojiti od svojih vezanosti i želja. U petoj — Dolini Jedinstva — shvaća jedinstvo svijeta. U šestoj — Dolini Čuda — promišlja i osjeća ocean Božanske Ljubavi. I u sedmoj — Dolini Smrti — gubitak „Ja“ u čovjeku i egocentrizma, a prema sufijskom shvaćanju, Duša tragača spaja se s Bogom. Stanje svijesti kada „Ja“ nestaje, a samo božanska, prava suština ostaje u čovjeku, se naziva „fana“ („uništavilo“), slično budističkoj Nirvani.

Rigden: Tako je, takvi su im asocijativni koncepti duhovnih koraka na putu prema Bogu. Usput, budizam u osnovi ima istih šest uzastopnih koraka savršenstva koji vode ka prosvjetljenju i oslobađanju, postizanju Nirvane. Međutim, nazivaju ih „paramita“, što na sanskrtu znači „prijelaz“, „sredstvo spasenja“, „onaj uz pomoć kojega je suprotna strana (Nirvana) dostignuta“.

Anastasia: Da, isti koraci koje imaju sufiji ogledaju se u ranijim vjerovanjima Indije — u budizmu, a još ranije — u hinduizmu. Šest savršenstava — pāramitās.

Prva paramita je savršenstvo u velikodušnosti milostinje. Uostalom, u budizmu to znači upravo rad na sebi, bijeg od vezanosti za materijalne stvari, udobnosti, gomilanja, želje za posjedovanjem i moći. A također i težnja da se zaustavi krug patnje proizašle iz beskrajne zemaljske

želje (u sufizmu, u prvoj Dolini tragač također otpušta sve svoje zemaljske želje), preobrazba iz egoističnog u velikodušnog čovjeka, sposobnog nesebično davati, dijeliti, pomagati i činiti dobro, ne radi vlastite dobiti ili slave.

Druga paramita je savršenstvo u moralu. Moralna čistoća osnova je za ostale faze samousavršavanja, a omogućava otvaranje vrata u Duhovni svijet (sufiji u ovoj fazi pokušavaju pronaći Boga kroz svoje uzvišene osjećaje). Pokazuje se u savršenstvu discipline uma, dobrim mislima i dobrim djelima, uz poštivanje etičkih moralnih univerzalnih načela zajedničkih čovječanstvu. I naravno, ova faza u budizmu, baš kao u bilo kojoj drugoj religiji propisuje pridržavanje zavjeta i praćenje pravila koje određuje ova religija.

Treća paramita je savršenstvo u strpljenju. To je razvoj samokontrole (sufiji smatraju ovo početnom fazom spoznaje Boga, opažanja svjetlosti Istine). Kroćenje uzbuđenja, negativnih emocija, bijesa, razočaranja, depresije, neprestano prevladavanje svih poteškoća i životnih problema, kao i usavršavanje snage volje.

Četvrta paramita je savršenstvo u revnosti. Uglavnom, to je samokontrola, radost u činjenju dobrih djela, kao i zadovoljstvo bilo kojim poslom, te stvaranje misli usmjerenih samo prema prosvjetljenju. Zahvaljujući tome, čovjek se rastaje s vlastitom lijenošću, zavišću, ljubomorom i egoističnim željama (u sufizmu, tragač se konačno mora razdvojiti od svojih vezanosti i želja).

Peta paramita je savršenstvo meditacije. Budisti ovu fazu nazivaju i „sveobuhvatnom sviješću“ te „kontemplacijom“ (sufiji imaju dvije faze: shvaćanje jedinstva svijeta i kontemplacija), kada čovjek prestaje sagledavati svijet na sužen način egoističnog promatrača te kroz unutarnji vid počinje vidjeti pravu stvarnost svijeta dok meditira. Tada počinje shvaćati

što je prava stvarnost te se otvara raznolikost svjetova. Čovjek počinje shvaćati što je iluzija uma, a znanje o stvarnom svijetu postaje njegova glavna želja. Vjeruje se da četiri ostala savršenstva stvaraju povoljno okruženje, u kojem će duhovne klice, rođene u meditaciji, kasnije dati svoj zreli plod.

Šesta paramita je savršenstvo transcendentne (intuitivne) mudrosti. Kvalitetna duhovna transformacija čovjeka, duhovno buđenje. Dobivanje čiste početne percepcije, lišene svake misli, dosezanje visokih nekonceptualnih oblika svijesti (u sufizmu — gubitak ljudskog „Ja“, spajanje Duše tražitelja s Bogom), duhovna vizija u kojoj se percepcija cijele stvarnosti događa odmah, bez korištenja konceptualnog čovjekovog uma, koji treba jezik, slike, zemaljska udruženja i kategorije ideja.

Rigden: Da, takva je njihova konceptualna shema postizanja Nirvane. Usput, oni nazivaju šestu fazu intuitivnog znanja Prajnaparamita („prajña“ na sanskrtu znači „mudrost“, „razumijevanje“). Ovo ime je povezano sa ženom-bodhisatva, Majkom Prosvjetljenja, božicom Vrhovne Savršene Mudrosti (Intuicije).

U pravilu je prikazana s četiri ruke, kako sjedi u položaju lotosa na velikom cvijetu lotosa. Dvije ruke pokazuju znak (mudra) okretanja kotača Dharme — simbol postizanja prosvjetljenja, duhovne preobrazbe. U desnoj ruci je norma s draguljem Chintamani, a u lijevoj ruci je prikazana *knjiga na lotosu*. U cjelini, ako prodremo dublje u drevnu hinduističku filozofiju, ova božica Vrhovne Intuicije je ustvari simbol stvarajuće sile Allata. Budisti u svojoj religiji, kako bi se razlikovala od hinduizma, u nekim aspektima izbjegavaju pojmove Duša i Bog. Ali, želio bih reći da to ne znači da, približavanjem završnoj fazi svog duhovnog puta, čovjek ne osjeća to u sebi — mislim na Dušu i Boga.

Slika 91. ***Žena Bodhisatva, Majka Prosvjetljenja, božica Vrhovne Savršene Mudrosti — Prajnaparamita.***
(Skulptura iz 13. stoljeća; otkrivena u blizini hrama Singhasari, smještenog u blizini grada Malangu na otoku Javi; Nacionalni muzej Indonezije u gradu Jakarti).

Naprotiv, ovo stanje najvišeg intuitivnog sveznanja i razumijevanja svega postiže se upravo spoznajom, uz pomoć duhovnih alata, zahvaljujući svakodnevnom duhovnom radu na sebi, zbližavanjem s Osobnošću i obnavljanjem povezanosti s Bogom kroz Dušu. Druga je stvar što iz cijele vojske vjernika samo nekolicina dosegne kraj duhovnog puta; ostali jednostavno filozofiraju, bez promjene svoje ljudske suštine.

Anastasia: Da, imajući praktično iskustvo u radu s meditacijama, čovjek vaše riječi razumije puno dublje.

Rigden: To je prirodno... Isti stupnjevi čovjekova duhovnog samousavršavanja na putu do Boga mogu se naći i u drugoj svjetskoj religiji — kršćanstvu. *Sedam sakramenata* povezani su s pojmom čovjekova spasenja, a simbolično odražavaju duhovni put vjernika: krštenje, krizma, ispovijed (pokora), euharistija (sveta pričest), ženidba (vjenčanje), pomazanje bolesnih (miropomazanje) i sveti redovi (rukopolaganje). Nevidljiva božanska *milost*, spasonosna Božja sila silazi s njih na vjernika.

Anastasia: Da, u osnovi su to iste faze samousavršavanja. Jednostavno su korištene različite riječi u općem kontekstu ove religije. Na primjer, prvi sakrament — Krštenje, prema kršćanskom nauku, povezan je s primanjem vjernika u „njedra Crkve“, kada čovjek „umire za život u tijelu, za grešni život i rađa se iz Duha Svetoga u duhovni, sveti život“. Vjeruje se da se otvara perspektiva duhovnog spasenja čovjeka. Tijekom simboličkog obreda čovjek se „odriče Sotone, svih njegovih djela i svih njegovih usluga“; time u osnovi potvrđuje spremnost u životu da napusti želje svoje Životinjske prirode i da služi samo svojoj Duhovnoj prirodi, koja se u ovoj religiji naziva sjedinjenjem s božanskom prirodom, služenjem Kristu. Simbolično, postoji čitav obred na osnovi sakramenta Krštenja, tijekom kojeg se čitaju molitve, a čovjek je ili uronjen u vodom ispunjenu krstionicu, spremnik ili je poškropljen vodom.

Rigden: Općenito, treba napomenuti da je ritual kupanja vjernika, uranjanja u vodu, bio poznat mnogim narodima drevnih vremena: Egipćanima, Perzijancima, Feničanima, Slavenima, Grcima, Rimljanima i tako dalje. Usput, ranokršćanskim crkvenim pravilima bilo je određeno da se dijete krsti točno *osmog dana* nakon

rođenja, u sjećanje na osmi dan života Isusa Krista, navodno zamjenom obreda obrezivanja „duhovnim obrezivanjem“ (oslobađanje od grijeha) u obliku sakramenta Krštenja. Ali prije toga, obredno pranje novorođenčeta u vodi i davanje imena točno *osmog dana nakon rođenja* bilo je poznato Rimljanima (kao što je već spomenuto, kršćanstvo je nastalo u Rimskom Carstvu), koji su usvojili ovu tradiciju od drugih naroda. Evo još jednog primjera: u budizmu, na primjer, čak i danas, „Budino rođenje“ slavi se *osmog* dana *četvrtog* lunarnog mjeseca tradicionalnim pranjem slike Bude na ovaj dan, mirisnom vodom, kao i čajem te molitvom. Primjera je mnogo.

Ali, što želim reći u tom pogledu... Mnogi narodi imali su tradiciju obrednih činova, pranja i davanja imena *osmog dana nakon rođenja djeteta*, a to je povezano s iskonskim duhovnim Znanjem. **Kada osmog dana Duša, zajedno sa svim svojim pratećim ljuskama — podosobnostima, ulazi u novorođeno tijelo, to je u stvari za njih krajnji stres**. Napokon, podosobnosti, inteligentne informacijske strukture materijalnog svijeta, već imaju potpunu svijest svih procesa reinkarnacije i straha od neizbježnosti vlastitoga potpunog uništenja. Ponovni ulazak u tijek životne energije Prane novog tijela, osjećajući život, ali bez sposobnosti da upravljaju tim energijama kao prije (za vrijeme svog života kao Osobnosti), te podosobnosti, koje su po vlastitom izboru bile najviše vezane za materijalno, postaju agresivnije raspoložene prema novonastalim Osobnostima, za koje se ovaj svijet i njihov osobni izbor tek počinju manifestirati. Uz to, kao što sam spomenuo ranije, podosobnosti (posebno one koje su tijekom života stekle određeno znanje i iskustvo, „radeći“ s energijama, na primjer kad su se za života bavile magijom, psihom i tako dalje), čak i ako su zarobljene u novom tijelu, u prvim fazama, dok nova Osobnost ne sazri, mogu pokušati barem privremeno steći kontrolu nad tijelom. Zašto? Da bi mogle kontrolirati svijest i koristiti energije

novog tijela, dobivajući ih trenutačno, ali ne i silu u materijalnom svijetu. Potonje im, primjerice, dopušta, zahvaljujući projekcijama, da trenutačno putuju u svemir i posjećuju mjesta za koja su bile vezane tijekom života. Ali, u stvari to se zove sitna krađa životne energije Prane iz nove Osobnosti u nastajanju, koja skraćuje godine boravka u materijalnom svijetu. Štoviše, takve pobune Životinjskog straha i agresivni napadi ovih podosobnosti na određeni način stvaraju nepovoljne uvjete za stvaranje nove Osobnosti i ostavljaju negativan trag na njihov daljnji razvoj. Dakle, kako bi se nova Osobnost zaštitila od takvih trikova podosobnosti, da se umanji početni utjecaj stresa od podosobnosti, a također dobije pozitivni duhovni poticaj novoj Osobnosti prema njezinom budućem duhovnom razvoju, ritual pranja se u drevna vremena obavljao *osmog dana nakon rođenja djeteta*. U osnovi, zato se u vjerovanjima različitih naroda svijeta smatralo da, ako su čovjeku pomogla takva kupanja i pomazanja na samom početku staze života, onda bi u budućnosti on bio plemenit. Inače, postao bi zao.

Prilikom izvođenja takva obreda, recimo svetom vodicom (ili biljnim uljima koja se koriste za pomazanje), koja je bila napajana duhovnom silom ljudi koji izvode obred, početni pozitivni duhovni zamah (ezoosmos) dan je novoj Osobnosti. Naravno, to je kratkotrajna duhovna pomoć. Takva su vjerovanja bila česta među različitim narodima svijeta. Odražavala su (iako primitivnog oblika, prilagođenog razmišljanju ljudi tih vremena) suštinu nekoć dostupnog Znanja u društvu o istinskoj energijskoj strukturi čovjeka unutar koncepta podosobnosti, reinkarnacije Duše i stvaranju nove Osobnosti.

U ta davna vremena, obred kupanja i imenovanja *osmog dana nakon rođenja* nije pretpostavljao da bi novorođenče pripadalo bilo kojoj religiji. Zapamti da je u slavenskim zemljama ili, naprimjer u zemljama

drevnog Istoka (Egipat, Indija, Grčka, Rimsko Carstvo i itd.) postojao politeizam (od grčke riječi „poly“, što znači „mnogi“ i „Theos“ — „Bog“). Drugim riječima, imali su sustav religija koje su prihvaćale štovanje mnogih bogova. To je odjek vjerovanja i tradicija štovanja različitih duhova i totema, koji je postojao već za primitivnih zadružnih sustava i nosio trag duhovnog znanja o svijetu i čovjeku. Kad bi čovjek odrastao, formirala bi se njegova Osobnost. Tek tada pojedinac sam definira svoj životni i duhovni put te svjesno pravi svoj osobni izbor, uključujući i vjerovanja.

Usput, što se tiče Osobnosti... Već sam spomenuo da je nova Osobnost u novom tijelu više ili manje formirana u dobi od 5-7 godina i tada se u njoj odvija primarni nalet. Zatim, do puberteta — u dobi od 11 do 14 godina (to je individualno za svakog), dolazi do drugog, jačeg naleta energije. Ti su naleti, u osnovi, manifestacije sila Duše, koje su u početku usmjerene na pomoć Osobnosti u pronalaženju načina za duhovno oslobođenje. Ali sila je sila i važno je kroz koju prizmu mišljenja prolazi i kuda se to kasnije preusmjerava. To je razlog zašto je u ovim godinama za novu Osobnost važno njezino okruženje, kao i ono najvažnije — svjetonazor, riječi i djela ljudi s kojima je svakodnevno u kontaktu, od koga upija sve poput spužve — i loše i dobro, bilježeći ove podatke na praznu ploču svijesti. Ti su prvotni putokazi utisnuti na kasniji život Osobnosti i neizravno utječu na njezin životni izbor: duhovni ili materijalni, koji će biti dominantan u njoj i, shodno tome, odrediti njenu sudbinu nakon smrti.

Anastasia: Da, odjeci ovog znanja su, u nekom smislu, ugrađeni u različite vjerske tradicije. U kršćanstvu, na primjer u pravoslavlju, postoje upute da se djeca do sedam godina krste u vjeru roditelja. Od 7. do 14. godine dijete mora samo potvrditi svoju želju da bude kršteno, zajedno sa željama roditelja. Nakon 14. godine života ono samo odlučuje koju će vjeru ispovijedati.

Drugim riječima, u pravoslavlju pristanak roditelja na krštenje u ovoj dobi više nije potreban.

Rigden: Usput, osnovni ritual kupanja i davanja imena osmog dana nakon rođenja, kasnije su počeli provoditi četrdesetog dana, čime se izgubio smisao ove radnje. Počeli su komplicirati ceremoniju i od ovog sakramenta praviti religijski obred. Općenito, sve se dogodilo kao i obično — jad ljudskog uma. Kao rezultat toga, današnji svećenici ne mogu sebe razumjeti i odgovoriti na mnoga važna duhovna pitanja, a da ne spominjemo ikakvo objašnjavanje župljanima. U svojim odgovorima samo su tradicionalno vođeni religijskim predlošcima, bez ulaženja u njihovo dublje značenje.

Anastasia: Ljudi se često susrećU s tim; to je predmet diskusija na mnogim web-stranicama i forumima interneta. Usput, odavno ste iznijeli vrlo zanimljive informacije o sakramentu Krštenja. Uključila sam ih u knjigu „Sensei-2“... Općenito, takav ritualni sakrament uranjanja u vodu u različitim religijama naroda svijeta simbolizira (baš kao i u kršćanstvu) moralno pročišćenje čovjeka i njegov duhovni preporod. Ako je čovjek odrastao, pretpostavlja se da ovaj sakrament ponajprije upućuje čovjeka da preispita svoj stav prema materijalnom svijetu, otpusti strahove i promijeni se iznutra. Da nakon toga živi prema moralnom zakonu, čini dobro, postane bolji u duhovnom smislu i radi na sebi. Konačno, to je poticaj za nadu, duhovnu vjeru, za Osobnost da učini barem prvi svjesni korak prema Bogu. Ako se krsti novorođenče, pretpostavlja se da je takvo „učenje o vjeri“ povjereno njegovim kumovima (onima koji su ga posvojili krštenjem) kad dijete odraste.

Dakle, Krštenje je u kršćanstvu također prva simbolična duhovna pozornica za vjernike, kao u budizmu, sufizmu i drugim religijama u prvim fazama samousavršavanja. Drugim riječima, to je isto ostvarivanje rada na sebi,

prestanak kruga patnje od beskrajne zemaljske želje, odvajanje od vezanosti za materijalne stvari, oproštaj od svih zemaljskih želja radi duhovnog spasenja i samousavršavanja u moralnosti.

Rigden: Da. Isto, samo različitim riječima.

Anastasia: Ritual Krštenja također uključuje drugi sakrament — Krizmu, nakon čega je, prema religijskim kanonima, čovjek primljen u treći sakrament — prvu svetu pričest (euharistiju) i druge crkvene sakramente.

Rigden: Svi ovi sakramenti simboliziraju upute crkve prema čovjeku koji hoda duhovnim putem Boga. Naprimjer, kršćanski magično-kultni ritual Krizme (od grčke riječi „myron“, što znači „krizma“, „aromatično ulje“). Usput, sličan se obred pomazanja biljnim uljem prakticirao već tijekom pretkršćanskih vremena, kao sveti magični obred među različitim narodima. Temeljio se na uvjerenju da se primjenom ulja na određene dijelove tijela „tjera zle duhove“. U pravilu su ti dijelovi tijela odgovarali glavnim ljudskim čakrama. Na primjer oči, središte čela („Treće oko“), središte grudi, dlanovi i stopala. Ali zapravo se odvija sljedeći postupak.

Obično biljno ulje po svojim svojstvima je dobar akumulator energije i informacija, sposoban za dugotrajnu pohranu informacija, slično vodi ili kristalu. Naravno, u ovom je pitanju važno tko i kako „priprema“ ulje, znači kakve se informacije stavljaju u njega, što dominira unutra. Sam proces „pripreme“ je čitanje molitve, magične formule ili čaranje. Usput, zapravo se sve to može učiniti tiho. Nakon svega, poanta nije u tome je li ta informacija izrečena naglas ili mentalno. Glavno je ono što stoji iza, koje unutarnje osjećaje čovjek ulaže u proces. Sila tih osjećaja je upravo ono što „nabija“ ulje te definira vektor njegova daljnjeg djelovanja, prema programu stavljenom u njega. Koji će to konkretni vektor biti, ovisi o čovjeku koji „priprema“

ulje. Ako se radi o duhovno jakoj Osobnosti, pomoć će biti duhovna, pozitivna. Ako je riječ o energijski snažnom čovjeku u kojem prevladavaju materijalne želje, ništa dobro se ne bi smjelo očekivati.

Kada se takvo „nabijeno“ ulje nanese na tijelo čovjeka (posebno na područja čakri), tada program (informacije o energiji), prethodno stavljen u ovo ulje, ulazi unutra. Izvorno je ova radnja trebala podržati duhovnost čovjeka i aktivaciju Prednje suštine. U pravilu se u tu svrhu koristilo čisto biljno ulje. Tek mnogo kasnije, kad je znanje izgubljeno pa se počelo jednostavno oponašati ovaj ritual, ljudi su počeli dodavati balzame i aromatične tvari u ulje, tako da, ako ne uspije, barem je pristojno mirisalo. Uzgred rečeno, to je zapravo ljude nagnalo na stvaranje proizvoda kao što je parfem.

Anastasia: Točno, parfem ima najveću koncentraciju esencijalnih ulja, u usporedbi s drugim mirisima.

Rigden: U ranom kršćanstvu je za ovaj obred korišteno obično čisto biljno ulje, često ulja (aromatične smole koje teku iz sječenih krošnji drveća) biljaka iz roda Commiphora, porodica Brezuljevke — mirha. Ona ima izvrsna antiseptička svojstva i zato se sada, kao i ranije, koristi za zalječivanje rana i liječenje raznih bolesti... Ali to su samo detalji. Općenito, kršćanski sakrament Krizme simbolički je odraz duhovnog blagoslova vjernika u početnoj fazi njegove procesije na putu k Bogu, gdje su „dani darovi Duha Svetoga koji se vraćaju i jačaju duhovni život“.

Anastasia: Ista faza u drugim tradicionalnim religijama naziva se fazom samousavršavanja. Naprimjer, u budizmu prolazak ove faze omogućava otvaranje vrata Duhovnog svijeta, usavršavanje discipline uma, afirmacije dobrih misli, radnji i djela te slijeđenje etičkih moralnih univerzalnih ljudskih načela. Isto je i sa sufijima. Iako se sličnost može naći i u drugim

fazama duhovnog puta kojeg čovjek prelazi zahvaljujući unutarnjem radu na sebi.

Rigden: Apsolutno. Opet uzmimo za primjer kršćanski sakrament pokajanje (ispovijed). Nije suština u tome da dođeš, kažeš svećeniku o svim grijesima svoje Životinjske prirode, primiš „oprost“ i nastaviš griješiti, živjeti istim životom. Njegova suština leži u istinskom radu na sebi, mijenjanju misli, želja i skupa životnih vrijednosti, uz odbijanje egoizma, zavisti, ljubomore, ljutnje, ponosa i lijenosti. Općenito, u „odbacivanju grešnih misli i djela“. Nije toliko do žaljenja zbog prošlosti, koliko do novog pogleda na sebe, analize vlastitih postupaka, da bi se razumjelo sebe i otkrilo svoje pogreške te potvrdilo smjer vlastitog putovanja duhovnim putem. Potreba za razumijevanjem ljutnje koju si nekome izazvao i opraštanjem svima koji su u tebi izazvali ljutnu. To je samočišćenje svoje Savjesti i daljnji život u skladu s njenim pravilima. To znači oblikovanje navike pozitivnog razmišljanja o sebi. To je unutarnje pouzdanje u Boga, čvrsto upravljanje svojim mislima i željama poteklim iz Životinjske prirode ili, kako kažu u kršćanstvu, „namjera da se ne griješi u budućnosti“.

Usput, nešto o kontroli misli Životinjske prirode. Ruska pravoslavna asketska literatura, koja opisuje vjernikovu koncentraciju na vlastiti unutarnji svijet i osobno iskustvo osjećaja jedinstva s Bogom, zapravo govori isto što i mnoge druge religije, dakle ono što je prirodno za svakog čovjeka koji ide duhovnim putem. Samo se ovdje to naziva učenjem o osnovnom izvoru grijeha i „strasti, kao izvoru grijeha u duši čovjeka“. Redovnici dijele praktično iskustvo praćenja začeća „grijeha“ u svijesti čovjeka u obliku misli ili, bolje rečeno, misli i želja iz Životinjske prirode, njihova razvoja i očitovanja kao negativnih radnji.

Početnu fazu, primarni trenutak začeća „grijeha“, oni nazivaju demonskom provokacijom (demonskim

prijedlogom; u značenju trika, hvatanja, dobiti, napada). Ovo je viđeno kao djelovanje *izvana* na Dušu čovjeka, jer takva misao nastaje kao rezultat iskušenja koja okružuju čovjeka ako na njih obraća pažnju, ili mogu izazvati sjećanja iz prošlosti o vlastitom i tuđem grijehu, i slično. Štoviše, naglašava se da su ove misli slučajne, vanjske i nastaju u glavi *spontano*, bez sudjelovanja čovjeka, protiv njegove želje. Nastanak takvih provokativnih misli i njihovo odbacivanje smatra se duhovnom vježbom i određenom pomoći u spoznavanju sebe. U tome se manifestira stvarna sloboda izbora čovjeka. *Da bi se suzbila takva misao iz Životinjske prirode, ne smije joj se pridavati nikakva pažnja na samom početku njenog pojavljivanja — „odbaciti je odmah“*. Ako se to ne učini, tada misao (ili slika) polako zahvaća um. Čovjek je počinje „hraniti“ svojom pažnjom i željom, na taj način umjetno zadržavajući ovu misao po vlastitom izboru u svojoj glavi.

Zatim slijedi iduća faza — „sjedinjenje“ ili, preciznije, „integracija“ ove misli (iz Životinjske prirode) sa sviješću čovjeka (s izborom Osobnosti) ili, kako pišu asketi, riječ je o „razgovoru s predstavljenom slikom“. Dakle, čovjek šteti sebi čim razmišlja ili sluša štetne stvari svojim umom. Treća faza — „zadovoljstvo“ — znači disbalans, kada „volja“ uđe u igru. Čovjek prihvaća misao „s užitkom“ i čini svoj konačni izbor dajući prednost ovoj misli *izvana*. „Volja“ nastoji izvršiti ovu misao. Čovjek izabire kako bi ponovno doživio što intenzivnije zamišljeno zadovoljstvo uzrokovano ovom mišlju. Tako završava „maternica razvoja grijeha“ ili, bolje rečeno, misao Životinjske prirode stječe snagu i porobljava svijest Osobnosti.

Zatim se to razvija u vanjsko djelovanje. Ako čovjek tada nije angažiran u kontroli svojih misli, taj čin se obavlja praktički bez ikakva oklijevanja; i takvo stanje moći „slučajnih misli izvana“ već postaje navika. Znači, čovjek ne primijeti i ne razumije da ga „izvanjska volja“

već kontrolira te on postaje rob svoje Životinjske prirode. Dakle, i u kršćanskom učenju, baš kao i u učenju drugih tradicionalnih svjetskih religija, naglasak nije samo na suzdržavanju od činjenja ljudskih „grijeha“ (ponos, bijes, ispraznost, lijenost, tuga, pohlepa i tako dalje), nego i na nedopuštanju mislima neduhovne prirode da se razvijaju iznutra, što je temeljni princip razumijevanja duhovnog puta.

Anastasia: Da, ovo je vrlo značajan trenutak u čovjekovom spoznavanju sebe, istih temelja kao i u drugim religijama... Usput, u našem je razgovoru već spomenuto da se u pravoslavnoj tradiciji ispovijed smatra mogućom počevši od sedmog rođendana. Drugim riječima, na kraju početnog razdoblja formiranja nove Osobnosti, kada čovjek počne svjesno snositi odgovornost za svoje postupke. Glede ove dobi, postoji zanimljiva činjenica koja nije povezana s religijom. Naprimjer, u Japanu roditelji tradicionalno dopuštaju svojoj djeci od 5 do 7 godina starosti da se ponašaju kako žele. Ali nakon te dobi razdoblje „popustljivosti“ zamjenjuje se relativno strogim disciplinskim obrazovnim procesom. Drugim riječima, sve se to događa upravo u završnim fazama početnog razdoblja formiranja nove Osobnosti. Pretpostavlja se da dijete ove dobi već mora biti svjesno odgovornosti za svoje postupke.

Rigden: Slični odjeci starog znanja zabilježeni su kod različitih naroda...

Anastasia: Jednom ste spomenuli da se u ranom kršćanstvu pravo pokajanje nazivalo grčkom riječi „metanoia“, što znači „nakon uma“, „preispitivanje“.

Rigden: Apsolutno. To je duhovna i moralna preobrazba čovjeka, što je olakšano, ne izvanjskim ritualnim djelovanjem, nego opažanjem i razumijevanjem vlastite duhovne prirode na razini dubokih osjećaja. Zašto ta religija kaže da Bog oprašta svaki grijeh ako čovjek ima

istinski osjećaj pokajanja? Jer bi se sva ova spoznaja trebala odvijati, opet, na razini najdubljih osjećaja, iskrene vjere i prizivanja Boga. Ako je čovjek odlučio živjeti drugačije, ozbiljno pristupio samoobrazovanju u duhovnom smjeru te ga provodi, tada se stvarno počinje mijenjati. I njegov stav prema prošlosti se mijenja, jer preispituje svoj život, a rezultati se pojavljuju u sadašnjosti, preko dobrih misli, postupaka i djela.

Anastasia: Da, za budiste je to savršenstvo u revnosti, proizvodnji misli usmjerenih prema prosvjetljenju i borbi sa svojim sebičnim željama. Za sufijske muslimane ovo je faza kada se tragatelj Boga mora zauvijek odvojiti od svojih ovisnosti i želja...

Rigden: Tako je. Ako pogledamo kršćanski sakrament Svete pričesti (euharistija; od grčke riječi „eucharistia“, u kojoj „eu“ znači „dobro“, a „charis“ „milost, naklonost“), tada također možemo vidjeti simbolički odraz jedne od faza duhovnog samousavršavanja, a to dijele i druge religije. Euharistija je glavni obred kršćanske službe (Božanske Liturgije), mise, božanske službe, tijekom koje učenici simbolično primaju pričest u kruhu i vinu. U kršćanstvu taj sakrament simbolizira zajedništvo s Bogom, zahvalnost, pronalaženje jedinstva sa Svemogućim, pristup Božanskom, Ljubavi Božjoj. Nije slučajno što ranokršćanski autori nazivaju euharistiju „lijekom besmrtnosti“, „lijekom života“. Duboko vjerujući ljudi tijekom bogoslužja (čitajući molitve) mogu „umno promatrati nebesku službu“, drugim riječima, ući duboko u izmijenjeno stanje svijesti, zahvaljujući molitvi.

Anastasia: Ako uzmemo u obzir glavnu radnju svakog rituala — najdublje unutarnje osjećaje vjernika, tada se događa isti postupak kao i pri ulaženju u izmijenjeno stanje svijesti u drugim tradicionalnim religijama. Samo to ljudi različito nazivaju; naprimjer, sufiji ga zovu percepcijom svjetla Istine, ostvarenjem Jedinstva

svijeta i kontemplacijom; budisti — sveobuhvatnom svjesnošću u meditaciji. A sve je to u suštini prodor u duhovne sfere u izmijenjenom stanju svijesti, uz pomoć najdubljih osjećaja čovjeka.

Rigden: Naravno. Pravi duhovni put čovjeka do Boga je jedan — kroz najdublje unutarnje osjećaje, ali postoje mnoge ljudske interpretacije ovog puta. To je razlog postojanja razdora u ljudskom umu, u kojem bi trebao biti jedan po duhu.

Anastasia: Da, nažalost, čak se i u duhovnim stvarima puno toga čini iz ljudskog uma. Uzmimo kršćanski sakrament *vjenčanja*, koji se tradicionalno smatra obavljanjem ceremonije vjenčanja između muškarca i žene, posvećenog od Crkve (postavljanjem vijenca na glave onih koji stupaju u religijski brak). U prošlosti se ovaj simbolički ritual odvijao i pri krunidbi monarha (*brak* s kraljevstvom, krunidba). Puno ljudi tu radnju jednostavno gleda iz perspektive materijalnog razmišljanja, bez razumijevanja suštine čitavog obreda, njegove *simbolike*, koji u duhovnoj interpretaciji skriva čitav stupanj usavršavanja samog čovjeka, njegove transformacije kao Osobnosti.

Rigden: U pravu si, pristup društva tim duhovnim stvarima se još uvijek u velikoj mjeri temelji na perspektivi materijalnog načina razmišljanja. Zato mnogi vjenčani parovi diljem svijeta žele znati odgovor na pitanje „Koji stadij samousavršavanja simbolizira brak?!“ Kao što se našalio engleski filozof i pisac Oscar Wilde: „Brak je previše savršeno stanje za nesavršenog čovjeka“. Kada govorimo ozbiljno, divni su skladni odnosi između muškarca i žene, koji su izgrađeni na iskrenoj ljubavi. Ovo može postati početak, zamah prema razvoju njihove najviše kvalitete osjećaja — duhovne Ljubavi, one koja se zove vječnom, čistom, one koja podnosi sve tuge i životne muke, koja sluša, nadahnjuje i daje snagu. Ali, postizanje takva duhovnog stanja isključivo je rezultat

individualnog rada na sebi (bilo muškarca ili žene). To je svakodnevni duhovni rad, jačanje navika prevladavanja Duhovne prirode u sebi, uz držanje Životinjske prirode „na lancu“, disciplina misli. Moramo njegovati duhovnu Ljubav, prije svega unutar sebe, i ne čekati da nas netko umilosti njome jednog dana. Kad čovjek nauči proizvoditi duhovnu Ljubav unutar sebe, naučit će razumjeti i duhovno voljeti druge.

Ali ljudi u pravilu ne žele raditi na sebi i ukrotiti svoju Životinjsku prirodu; figurativno govoreći, oni ne žele izbaciti „brvno“ iz vlastitog oka, ali primijete čak i „trun“ u svom partneru, uvijek pokušavajući kontrolirati i dominirati nad nekim. Često se odnosi u obitelji ne temelje na ljubavi, već na sebičnosti oba supružnika. Međusobne prepirke i optužbe proizlaze iz tiranije Životinjske prirode u oboje. Tako se ispostavilo da, umjesto očekivane nade u „sretan brak“, vlada totalno razočaranje. Sve je to staro koliko i svijet.

Pepeo — pepelu, zemaljsko — zemaljskom a duhovnom — duhovno. Jednom tijelu jedna Duša, i o njoj bi trebala biti glavna briga. Sa životom tijela ona dolazi, a sa smrću tijela ona odlazi. Sve ostalo su predlošci koje su ljudi izmislili da bi opravdali svoje živote i vlastite izbore. Duhovni put ne treba tražiti u vanjskom životu, on je unutar čovjeka, u njegovim osjećajima, mislima, riječima i djelima. To je njegov put do *krune* — do duhovnog vrha, koji je vrhunac njegova života, apogej, najviša faza i najviša točka njegova samousavršavanja.

Anastasia: Dakle, u duhovnoj je interpretaciji *vjenčanje* faza koja pretpostavlja izgradnju najdubljeg osjećaja Ljubavi, osjećaj spajanja Osobnosti s Bogom, što ne ovisi o vanjskim uvjetima ili okruženju, nego je rezultat isključivo duhovnog rada na sebi, sposobnosti da se ostane u stanju dominacije Duhovne prirode. A to se odnosi kako na žene tako i na muškarce.

Također bih htjela razgovarati o kršćanskom sakramentu pomazanja (posljednja pomast). Prema religijskoj ideji, to je u osnovi iscjeljenje kroz crkvu, sakrament koji se daje bolesnom čovjeku da je se izliječi od slabosti duha i tijela, a također i umirućem čovjeku korištenjem ulja, odnosno maslinovog ili drugog biljnog ulja. To se radi na zahtjev čovjeka ili njegove rodbine. Sastoji se odrješenja, pomazanja uljem i pozivanja na milost prema bolesnom čovjeku.

Rigden: Što se tiče ozdravljenja, to nije novo. Slična je radnja bila česta i u magijskoj praksi svećenika drevnog Egipta, Babilona i tako dalje... Zapravo, sve ove magijske prakse iscjeljenja bile su oduvijek prisutne u masovnim religijama; inače ne bi bile tako privlačne za većinu ljudi. Što se tiče samog rituala, on je svojevrsna imitacija onoga što je nekad imalo duhovnu osnovu. Napominjem da mnogi ranokršćanski autori ističu Isusa Krista u ovoj religiji kao jedinog istinskog Liječnika „duša i tijela“. Prije samo nekoliko stoljeća, opće pomazanje je vršeno u hramovima na sasvim zdravim župljanima (vjerovalo se da su skloni duhovnim bolestima, kao što su očaj i tuga, a razlog bi mogli biti „neokajani grijesi“, možda čak i oni kojih čovjek nije bio svjestan). Iako je ova tradicija sačuvana, danas je pomazanje više crkveni obred ozdravljivanja bolesnih ljudi. Ako obratite pažnju, ovaj kršćanski sakrament, koji se prakticira danas, također je povezan s brojem *sedam*. Naprimjer, u pravilu *sedam* svećenika obavlja ovaj ritual, čita se *sedam* evanđeoskih priča, *sedam* je molitvi, bolesni čovjek je *sedmerostruko* pomazan i tako dalje. Uglavnom, ovo je pokušaj postizanja kvalitete kvantitetom. Odakle dolazi ova imitacija?

Drevne legende Istoka spominju Bodhisatvu, kao Biće iz Duhovnog svijeta (u kršćanstvu se ova duhovna razina obično smatra razinom Arkanđela), koje je moglo kroz dodir (polaganje) ruku ili kroz nosače informacija energije (kao što su biljno ulje, kristal, voda i tako dalje),

prenijeti dodatnu duhovnu silu na čovjeka. Bodhisatva bi općenito dao čovjeku (ako je to zaslužio, naravno) takav svojevrsni duhovni dar. Čovjek je danu silu koristio onako kako je smatrao da je prikladno, prema svom izboru i vjeri. Prema današnjim pojmovima to je, figurativno rečeno, slično dodatnom gorivu dodanom u automobil. Ono će nesumnjivo povećati dužinu njegova putovanja. Ali koliko brzo i u kojem će smjeru automobil ići, ovisi o vozaču (Osobnosti).

Naravno, ova bi sila djelovala kratko vrijeme. Ali, zahvaljujući njoj čovjek je mogao, naprimjer, tijekom svoje duhovne prakse prodrijeti u božansku sferu izvan svoje osobne sposobnosti. Prema tome, mogao je steći vrijedna iskustva bivanja u svojoj stvarnosti, praktičnu svijest o *drukčijem* svijetu. To znači dobiti duhovni zamah (ezoosmos) u svom razvoju, novom shvaćanju, percepciji svijeta, što u potpunosti mijenja stav prema iluzornoj stvarnosti trodimenzionalnog svijeta. To je učinilo mogućim da se dođe u kontakt sa sedmom dimenzijom (Nirvana, sedmo Nebo, raj) i da se razumije što je konačna Sloboda ili, kako bi se reklo u stara vremena, „osjetiti dah Vječnosti“. To je zaista jako vrijedan duhovni dar, neusporediv s bilo čim zemaljskim.

A da i ne spominjemo utjecaj ove sile na fizičko tijelo. Kad se čovjek opskrbi takvom duhovnom silom, prirodno, njegov organizam, zahvaljujući naletu dodatne stvarajuće energije poboljšava svoju kvalitetu rada. Kao rezultat dolazi do izbijanja energije koja pozitivno utječe na funkcije mnogih vitalnih sustava, imunitet dobiva poticaj i tako dalje. Zato legende kažu da ta duhovna sila može utjecati na sve bolesti, čak i one najozbiljnije. Ali fizički učinci su sekundarni, glavna je duhovna pomoć Osobnosti, da tako kažemo, „duhovno izlječenje“, mogućnost stupanja u kontakt sa svojim istinskim domom — Duhovnim svijetom. Zato su, primjerice, Isusa Krista nazivali jedinim istinskim

Liječnikom „duše i tijela“, jer je On, kao vrhovno Biće, koje potječe iz Duhovnog svijeta, ponekad davao takvu silu ljudima.

Sličnu radnju (ali, prirodno, s manje sile) mogao bi ostvariti čovjek koji se duhovno oslobodio zemaljskih reinkarnacija, to jest onaj koji je stigao do *sedme* dimenzije tijekom svog života (odavde dolazi veza s brojem sedam — sedam radnji ili sedam molitvi ili sedam sudionika u ritualu i tako dalje). Pred takvom Osobnošću, koja se spojila sa svojom Dušom, postajući kvalitativno drugačijim — novim Bićem, otvaraju se potpuno drugačije mogućnosti.

Ali ljudi su ljudi. Mnogi od njih su jednostavno skloni zavisti i oponašanju iz ljudskog uma. Oni čak niti ne razumiju zašto je Krist rekao: „Neka ti bude prema tvojoj vjeri“, kad su ga ljudi zamolili da ozdravi njihova privremena tijela, dok su imali priliku moliti Ga za Vječnost, za spas svojih Duša...

Anastasia: Ništa čudno s obzirom na ideologiju koja je prevladavala među masama u to vrijeme. Iako, razlika između tada i sada nije toliko velika. Ako suvremenom čovjeku danas kažeš da će dobiti sve što traži...

Rigden: Pa da... stoljeća prolaze, ali ljudi se ne mijenjaju. Što se tiče sakramenta pomazanja bolesnih, u kršćanstvu je proizašao iz saznanja o sličnim obredima (na primjer „iscjeljenja kroz molitvu bajanjem“) u ranijim religijama, koji su postojali među različitim narodima. U pravilu su rukovođeni putem uobičajenih medicinskih tvari (kao što je, na primjer, ulje), koje su se koristile u davnim vremenima. Drugim riječima, to je sve bilo isto, samo predstavljeno u ideološkom konceptu kršćanstva.

Što je suština takva „bajajućeg“ liječenja? Svećenici koji prakticiraju molitve, moćni šamani, vidovnjaci

i slični mogu kratkotrajno utjecati na čovjeka. Ali naravno, sve se to nalazi u području Životinjskog uma; znači, u najboljem slučaju može imati utjecaj s pozicije šeste dimenzije. Nema sumnje da to nije ni blizu sili duhovno oslobođenog čovjeka, za kojeg je posebno otvorena sedma dimenzija, a pogotovo sili Bodhisatve. Sve ove radnje i moderni rituali ljudi mogu se pripisati nekoj vrsti međusobne „pomoći“ u razumijevanju ljudi. Prakticirani su u društvu još od paleolita. Ali vrlo važna točka ovih radnji već dugo nedostaje: ako se čovjek kojem se pruža pomoć ne promijeni iznutra, ne radi na sebi da kasnije ojača svoju Duhovnu prirodu i ukroti svoju sebičnost, ponos (to jest Životinjsku prirodu) i tako dalje, tada ta pomoć *ne donosi korist*. Nitko neće učiniti glavni duhovni posao za tog čovjeka, jedino sam za sebe! Čak i ako se cijeli svijet moli za spasenje ovog čovjeka, a on ne želi promijeniti svoj osobni izbor, sav trud tih ljudi bit će besmislen. Pravi sakrament duhovnog ozdravljenja leži u ovim riječima: „Neka vam bude prema vašoj vjeri“. Čovjek sam bira kojoj će prirodi dati silu svoje pozornosti, Životinjskoj ili Duhovnoj. Zato se ljudske želje toliko razlikuju: neki se mole za zdravlje svojih smrtnih tijela, a drugi — za vječni život svoje Osobnosti u pravom domu Duše.

Anastasia: Da, ne možemo poreći da se u današnjem društvu odvija samo imitacija forme, bez poznavanja suštine. Takva se duhovna sila ne može zamijeniti sa sedam ljudi koji nose odjeću svećenika; duhovno se oslobođenje, naravno, ne može kupiti novcem (to nije ni rang niti položaj) niti postići hvalisanjem.

Rigden: To je istina. Treba puno duhovnog rada na sebi da bi se postiglo duhovno oslobođenje. Nebitno pripadate li nekoj religiji ili ne; to je osobni duhovni rad svakog čovjeka...

Anastasia: Problem je u tome što je znanje o mogućnosti neovisnog duhovnog razvoja svakog čovjeka prikriveno

od strane samih svećenika. Čak i oni ljudi koji traže Znanje, svoju potragu započinju vođeni materijalnim, konvencionalnim svjetonazorom, i u skladu s tim, nalaze ljude s istim svjetonazorom. Kad je u pitanju duhovna spoznaja, to je kao u biblijskoj izreci: „Ako slijepac vodi slijepca, obojica će pasti u jamu“.

Rigden: Apsolutno. U pravilu takvi ljudi traže učitelje da bi dijelom na njih prebacili odgovornost za svoj duhovni razvoj, umjesto da se razvijaju samostalno. Ali ako pogledamo društvo u cjelini, u većini slučajeva se takozvani „učitelji“ u duhovnom razvoju praktički ne razlikuju od svojih „učenika“. Imitatora (iz ljudskog uma), koji sebe proglašavaju posrednicima između ljudi i Boga, danas je u svijetu dosta, i to ne samo u različitim religijama i sektama, već jednostavno u samom društvu. Svi žele nekoga nešto naučiti, umjesto da se transformiraju duhovno. S takvom „napoleonskom vojskom“ „učitelja“ svih oblika, samo je šačica ljudi koji su doista spoznali Istinu! Zašto postoji takav paradoks? Kad god vidiš da je duhovni svjetonazor zamijenjen materijalnim, postoji politika i požuda za moći i novcem. Nije tajna da su danas položaji unutar crkve u mnogim religijama kupljeni kao sjeme na tržnici. Za mnoge je to samo politička igra, prilika da dominiraju nad svojom vrstom. Ali u suštini svi ostaju obični ljudi dok drže različite, čak i prilično visoke položaje.

Anastasia: Zaista. Oni umjetno stvaraju iluziju svetosti za ljude. Jednom u doba Sovjetskog Saveza, kad sam bila mlada, razmišljala sam ovako o Sovjetskoj vladi. Za mene su oni bili gotovo polubogovi, koji su postojali negdje daleko od nas (a ne u našim životima), sjedili su na sastancima, svi su oni tako pravedni, ne jedu, ne piju, čak ne idu ni na zahod. A kad sam prozrela ovaj mit, shvaćanjem da su to bili isti ljudi kao i svi drugi, bila sam isprva šokirana, ali tada sam stekla pravo razumijevanje situacije. Počela sam odmotavati lanac: zbog čega je taj mit stvoren i zašto sam ga protumačila

na takav način. Otkrila sam mnoge zanimljive činjenice, naprimjer, kako su lijepe slike političara i svećenika te njihovi „javni imidži i svetost“ (što proslavljeni kandidat uopće nema) stvoreni u svijetu općenito; kako se „javno mnijenje“ o tim ljudima stvara umjetno, kako su ljudi masovno pridobiveni određenim svjetonazorom koji je povoljan za one na vlasti, kako i zašto se događa borba za kontrolu svijesti čitavih naroda u različitim zemljama, pa čak i za svjetsku dominaciju.

Rigden: Da, dobivanje informacija samo je pola bitke. Mnogo je važnija kvaliteta njihove percepcije! Pogledajmo pobliže, primjerice, obred kršćanskog sakramenta svetog reda (zaređenje), što znači uvodni obred svećenika u crkvenoj hijerarhiji. Nažalost, danas u kršćanstvu to liči svečanoj, kazališnoj predstavi, performansu osnaživanja određenih ljudi da „upravljaju sakramentima i čuvaju stado“. To se nimalo ne približava duhovnosti — to je samo politika. S obzirom na današnje stavove unutar različitih kršćanskih crkvi i pokreta, koji su podređeni potrošačkom mentalitetu, u većini slučajeva taj je ritual već formalnost, počast tradicijama. Svi već znaju sve prije ceremonije; kao što se kaže, visoke pozicije kupuju se i dodjeljuju. A što zaokuplja um većine prisutnih za vrijeme ceremonije? „Iskusni“ žele znati distribuciju snaga i odnose unutar grupe, „mladi“ su zabrinuti za redoslijed postupaka — koje predmete i čije svete ruke prvo poljubiti i koliko puta se nakloniti. Ništa se nije promijenilo s vremenom, ista je stvar postojala u religijama drugih naroda u različitim vremenima, samo što se drugačije zvala. Ali, smisao je ostao isti. Naravno, među svim tim „gomilama moći“ mogu se pronaći istinski vjernici, koji ne koncentriraju svoju pažnju na izvanjske rituale, već na svoje duhovne osjećaje za Boga. Ali nažalost, takvih je ljudi vrlo malo.

Anastasia: Doista, ovo je sve djelo ljudi. Svaki čovjek bira za sebe ono što ga najviše iskušava u tajnim željama. Ali ako pogledamo porijeklo tog sakramenta

svetog reda, ovdje se misli na posljednju, završnu fazu čovjekova duhovnog razvoja. Ista stvar se u sufizmu naziva gubitkom ljudskog „Ja“, spajanjem Duše tragača s Bogom; u budizmu — savršenstvom transcendentne (intuitivne) Mudrosti.

Rigden: Naravno, ljudi koji slijede duhovni put pomoću unutarnjeg rada na sebi, bez obzira na pripadanje religijama svog vremena ili ne, zapravo prolaze jednu te istu fazu samousavršavanja. Ako pratimo porijeklo, primjerice koncepta „svećenik“, u davna vremena to je značilo „čovjeka koji stoji ispred Boga“. U osnovi, to je izlaz prema sedmoj dimenziji, postizanje istinske svetosti od strane čovjeka, njegova kvalitativna duhovna preobrazba već za života. U ovoj fazi duhovnog razvoja čovjek uistinu doživljava silu od Boga, zahvaljujući kojoj i sam napušta krug reinkarnacija te postaje slobodan, odlazi u raj, Nirvanu — bez obzira kako ljudi nazivali Duhovni svijet, suština ostaje ista. Dakle, sve ove faze čovjekova duhovnog usavršavanja, koje su iste po značenju i sadržaju, bile su prisutne u svim svjetskim religijama, sa skupinom posebnih sakramenata, faza, prolaženja kroz dijelove duhovnog puta i tako dalje. Ali što želim reći u tom pogledu. **Duhovno Znanje ne pripada nijednoj religiji**, bez obzira na to koliko ga svaka od njih pokušavala prisvojiti, interpretirajući ga prema svojim kanonima i tradicijama.

Anastasia: Da, i to se jasno vidi ako se pažljivo proučava i uspoređuje duhovno znanje u religijskim kulturama različitih naroda. Na primjer, možemo razmotriti kršćanski sakrament Krizme o kojem smo razgovarali. Nanošenje (u obliku *znaka jednakostraničnog križa*) posvećene mirhe na izvjesnim dijelovima tijela: licu, očima, ušima, prsima, rukama i stopalima, koje se u ovoj religiji smatra simbolom uvođenja božanske milosti, kroz koju čovjek „dobiva darove Duha Svetoga“. Znak križa na čelu (na području čakre „Treće oko“), u skladu s kršćanskom religijom, simbolizira posvećenje misli, kako bi ih čovjek

bio sposoban održavati čistima (duhovne misli). Znak križa na prsima (u području čakre koja se, naprimjer, u hinduizmu naziva čakra ljubavi– „Anahata“) simbolizira Ljubav prema Bogu, koju čovjek mora nositi tijekom svog života. Na očima (u davnim vremenima su ih nazivali „otvorenim čakrama“) — kako bi čovjek stekao duhovni vid (vidjeti Božju milost u svakoj kreaciji). Na uši — da bi čovjek čuo duhovnu riječ...

Rigden: Usput, u stara vremena, ljudi koji su imali istinsko duhovno znanje o ovom procesu nanosili su ulje, ne na same uši, nego točno na one točke iznad svakog uha koje sam već spomenuo dok sam govorio o meditaciji na četiri Suštine. Odnosno, na područja iznad ušiju na kojima postoje strukture koje sudjeluju u procesu osjećaja orijentacije u prostorima različitih dimenzija u izmijenjenim stanjima svijesti.

Anastasia: Da, ispada da se nekada sve radilo sa znanjem o materiji... U kršćanstvu, pomazanje ruku (u predjelu gdje se nalaze čakre ruku) simbolizira poruku za činjenje dobrih djela; pomazanje stopala (također postoje čakre na nogama) simbolizira mogućnost praćenja duhovnog puta koji vodi u „kraljevstvo Božje“. Drugim riječima, unatoč kršćanskoj filozofiji interpretacije procesa pomazanja, sam proces izveden je praktički duž točaka glavnih čakri...

Rigden: Apsolutno, ako se sazna više o ritualima vezanim za pomazanje uljem među različitim narodima svijeta od davnina do danas, može se otkriti „iznenađujuća sličnost“ u nanošenju „izmoljenog, posvećenog“ ulja na gotovo iste dijelove tijela; to jest, aktiviraju se određene energijske zone čovjeka — čakre. Naprimjer, ti su obredi bili uobičajeni kod starih Egipćana, stanovnika drevne i današnje Indije, ljudi koji su nastanjivali područja drevne Europe, Urala i Sibira. Nadalje, za pažljivog čovjeka dovoljno je jednostavno pogledati kako ljudi u različitim dijelovima planeta prikazuju bogove i svece,

čime su označeni simboli glavnih čakri i kako su prsti ruke spojeni u određene kombinacije. Za neznalice je sve ovo objašnjeno u kategorijama općih pojmova, kao simbola koji tvore vezu između Neba i Zemlje i kao načina za stvaranje i upravljanje stvaranjem ovog ili onog božanstva. Ustvari, oni ukazuju na duhovne simbole i praktično znanje o samousavršavanju čovjeka.

Naprimjer, u kršćanstvu ili, bolje rečeno, u pravoslavlju, postoji ikona „Spasitelj u sili“. Nekad je zauzimala jedno od središnjih položaja ikonostasa pravoslavne katedrale. U Rusiji, u 14.-15. stoljeću, zaslon niskog oltara bio je zamijenjen velikim zaslonom — ikonostasom, koji odvaja oltar od glavnog dijela hrama. Tako da se ova ikona odlikuje zanimljivom simbolikom.

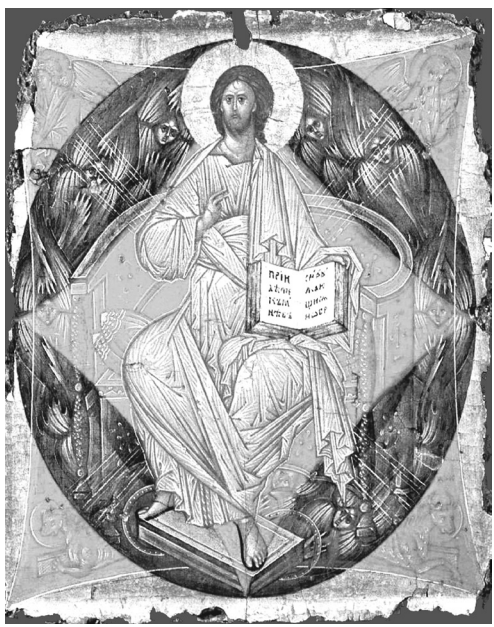

Slika 92. ***Slika ikone „Spasitelj u sili“***
(1408., umjetnik Andrei Rublev;
Državna galerija Tretjakov, Moskva, Rusija).

Ona prikazuje Isusa Krista kako sjedi na prijestolju. U lijevoj ruci drži otvorenu knjigu, desnom rukom daje blagoslov držeći prste u izvjesnoj gesti, gdje su falange (jastučići prsta) prstenjaka i palca spojeni. Znaš već da se taj položaj prstiju koristi u određenim duhovnim praksama kada na taj način dolazi do „zatvaranja u prsten“ energijskih meridijana čovjeka.

Anastasia: Da, ova gesta jasno pokazuje kojim se duhovnim instrumentom Osobnost koristila za meditativni rad na svojoj energijskoj strukturi, osobnom prostoru i povezanosti s Duhovnim svijetom!

Rigden: Već sam rekao da u tajnim gestama i svetim oznakama drevnog Istoka prstenjak, osim što obavlja dodatne funkcije u duhovnim praksama, uvjetno označava aktiviranje epifize (pinealne žlijezde, čakre „Trećeg oka“). Podsjećam da čakra u prijevodu sa sanskrta znači „kolo“ (ranije „*krug*“, „disk“). Čakre su vrsta energijskih centara u nevidljivom dijelu strukture čovjeka, kroz koje se kreće energija (energijski *vrtlog*). Na Istoku se riječ „lotos“ („padma“) također koristi umjesto riječi „čakra“, za označavanje sedam energijskih centara. Usput, naprimjer u sufizmu postoji slična duhovna praksa s glavnim (šest) suptilnim centrima u energijskom tijelu čovjeka („lataif“). „Treće oko“ u raznim učenjima se još uvijek smatra „duhovnim okom“, čakrom vidovitosti. Rasprave spominju da ako aktiviramo izvanosjetilnu percepciju, tada „Treće oko“ pomaže u „stjecanju transcendentalnog znanja“ i „prodor u duhovni svijet“. Ono se smatra vodičem snažnog učinka, koji pomaže u „stvaranju i utjecaju na nešto“, otvaranju mogućnosti promatranja događaja iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Čak su je nazivali čakrom „obestrašćenosti i natprirodnih sposobnosti“. Ova čakra je bila uvjetno označena *plavom* (azurnom) bojom.

Anastasia: Bez sumnje, drevna simbolika povezana s prstenjakom nije tako jednostavna kakvom se čini na prvi pogled. Jednom ste dali zanimljive informacije u

vezi s podrijetlom tradicije u ljudskom društvu da se nosi prstenje na prstenjaku desne ili lijeve ruke.

Rigden: To je stvarno drevna priča. U početku, nošenje prstena na prstenjaku bilo je tajna, čisto uvjetni simbol među ljudima iniciranim u sveto znanje. Prsten je kao takav značio kretanje u krugu, točnije, kretanje u krugu zavoja spirale. Simbolika je bila dvovrsna — jedna je bila povezana s pokretom desne ruke (kao što je, naprimjer, ispravna svastika), a druga s pokretom lijeve ruke (kriva svastika). Ako je čovjek nosio prsten na prstenjaku desne ruke, to je značilo sljedbenika sila svjetlosti, kretanje čovjeka prema Jednom Bogu, prema Vječnosti. Ovaj je simbol uvjetno kazivao da je čovjek odabrao samo duhovni put i posjedovao Znanje. Ako je prsten nošen na prstenjaku lijeve ruke, to je označavalo kretanje čovjeka u suprotnom smjeru (prema materijalnom Umu), sljedbenika mračnih sila (posjedovanje odgovarajućeg Znanja) i njegovo služenje Volji Životinjskog uma. To jest, razlika u nošenju prstena na određenoj ruci bila je uvjetna razlika za inicirane ljude, koja je pokazivala kojim Silama i čijoj je Volji služio njezin vlasnik.

I sam naziv „prstenjak“ (prst bez imena) nije slučajan i proizašao je iz određenog Znanja u gore navedenom okruženju. I u pradavna vremena i sada, Ime Boga ostaje misterij za ljude. Pravo Ime Boga nije otkriveno ljudima do danas, unatoč brojnim špekulacijama svećenika različitih religija. Zašto? Legende kažu da tako neizrecivo Božje ime može kontrolirati sve sile u prirodi i sve dimenzije („razine“) u Univerzumu. U pravilu, te informacije prati dodatak pismu od strane svećenika, na osnovu legendi o Primordijalnom Zvuku, koji se različito nazivao u različita vremena, uključujući i Gral. Dakle, ovaj postskriptum kaže sljedeće: navodno, onaj koji može ispravno izgovoriti „Ime Boga“ (izvorno su ga u legendama zvali „Primordijalni Zvuk“) „može od Boga tražiti sve što

hoće“. Još postoje legende da ako netko nazove Boga tajnim imenom, može Njegovu pažnju privući na sebe. Ali, obično samo duhovno nezreli ljudi gore u takvoj želji. Za one koji žive s Bogom u sebi, nema takve potrebe: našli su Ga unutar svoje Duše i borave u Njemu. Duhovno nezreli ljudi, s druge strane, žedni su znati Ime, štoviše, žedni su radi vlastite životinjske moći ovladati svime i svačim. Ali, oni ne razumiju da je za njih, kao za nezrele fetuse, to kobno.

Čovjekova sužena percepcija, zbog dominacije Životinjske prirode, smanjuje razumijevanje Boga na neki materijalni subjekt koji je, nadalje, isti kao što čovjek vidi sebe u trodimenzionalnom prostoru. Svećenici su Boga imenovali različitim „imenima“, stvarajući ovu ili onu religiju za sebe. Što je još važnije, oni još uvijek tjeraju ljude da se bore i da budu neprijatelji jedni drugima za superiornost svojih religija i Božjeg „imena“, za svoju dominaciju nad suparničkim religijama i, prema tome, za svoje pravo da govore u „ime“ Boga. Zbog različitih epiteta, kao i namjerno drugačijih interpretacija od svećenika, ljudi pogrešno vjeruju da postoje različiti uzvišeni bogovi. Ali sva današnja različita „imena“ Boga su u stvari *epiteti*, kojima su u davna vremena, označavali Jednog umjesto zabranjenoga imena Boga.

Anastasia: U pravu ste, to može potvrditi bilo tko. Dovoljno je pratiti etimologiju podrijetla i izvorno značenje riječi koje znače ime Boga u različitim religijama.

Rigden: Naravno, svaki će inteligentni čovjek, nakon što stavi sve te informacije zajedno, razumjeti da su različita „imena“ Boga u religijama samo epiteti Jednog. Naprimjer, razmotrimo ime vrhovnog boga drevnih Egipćana — *Ozirisa*. Ovo ime je grčka verzija egipatskog imena Usir. Odnosno, grčka riječ „Osiris“ potječe od egipatske „*U'sir*“, koja znači „*Onaj koji je na*

vrhu“. Ili, primjerice, koje je značenje imena avestičkog božanstva u zoroastrizmu *Ahura Mazda* (kasnije Ormazd, Ormuzd), proglašenog po proroku Zaratustri Jedinim Bogom? Usput, prorok je izvorno spomenuo da je ime Ahura Mazda bilo samo zamjena *zabranjenog imena Boga*, koje nitko među ljudima ne zna. Taj je Bog bio zapažen kao „Bezimeni“ čak i u religijskom kalendaru. Avestički „Ahura Mazdā“ u prijevodu je „Gospodin Mudri“, „Učitelj misli“. Avestička riječ „mazdā“ također znači „zadržati u sjećanju“. Zapravo, ovo „ime“ je izvedeno iz dvije drevne iranske riječi koje imaju arijske (indo-iranske) korijene. „Ahura“ odgovara sanskrtskoj riječi „asura“, što znači „gospodar“, a „mazdā“ indijskoj „mēdhā“, što znači „*mudrost, uvid*“.

Zapravo, usput, ljudi su zaboravili jednu jednostavnu istinu — što *Mudrost* uistinu jest. To nikako nije znanje stečeno iz knjiga, niti je to životno iskustvo, sjajan um ili pametna logika u razmišljanju**. U najstarijim tradicijama različitih naroda svijeta, izvorna „Mudrost“ je dar neba (euforija osjećaja, epifanija) tijekom duhovnog rasta čovjeka, dar s kojim se može postići stanje najvišega prosvjetljenja, sveznanje i razumijevanje svega**. Nije slučajno da zoroastrizam spominje Ahura Mazdu kako se otkriva proroku Zaratustri, zahvaljujući „*Dobroj Misli*“, tek nakon njegove uporne duhovne potrage koja je trajala više godina. „Upita prorok, a Bog mu odgovori i povede ga k *božanskoj Mudrosti*“, to jest bio je „*onaj koji daje Mudrost, razumijevanje*“.

Dakle, upravo su iz epiteta svećenici stvorili „ime“ Jednog Boga. To vrijedi za bilo koju religiju; sva „imena“ Boga su epiteti: „Bog Spasitelj“, „Poznati Bog“, „Dostojanstveni“, „Sveobuhvatni“, „Sveprisutni“, „Zračeći“, „Probuđeni“, „Temelj“, „Božanska snaga“, „Onaj koji donosi sreću“, „Nezamislivi“ i tako dalje. Samo imenovanje izvorne semantičke oznake riječi različitih „imena“ (u suštini epiteti) Boga, koje su sada poznate mnogim ljudima

koji pripadaju ovoj ili onoj popularnoj velikoj svjetskoj religiji. Drugim riječima, taj podatak, koji danas leži na površini i dostupan je svakom čovjeku zainteresiranim za tu stvar — da ne spominjemo još drevnije korijene posuđivanja ovih riječi iz sličnih epiteta drevnih religija i vjerovanja, koja su u potpunosti zaboravljena danas, unatoč dostupnim arheološkim artefaktima, koji dokazuju njihovu popularnost u davnim vremenima. Ali na kraju, svi ti „povijesni epiteti“ vode, korak po korak, do izvorne oznake Jednog, u prajeziku koji je bio zajednički svim narodima i koje lingvisti teoretski shvaćaju tek sada.

Anastasia: Da, gorko i smiješno... To znači da se ljudi u društvu bore, svađaju i spore međusobno oko *epiteta* istog koji je Jedan za sve.

Rigden: Nažalost... čak i bez razumijevanja one **jedne duhovne suštine** za sve narode, za čovječanstvo u cjelini. Zato, poznavajući ljudsku prirodu, u početku je imenovanje Jednog ljudima dano, kao što sam prije rekao, ne pod Njegovim imenom, već pod *zvukom* „Ra“, koji je simbolizirao koncept „Jednog, Vječnog (Svevišnjeg)“. Zato, od davnina, čak i uvjetna oznaka Boga među ljudima iniciranim u ovo Znanje ne spominje Njegovo ime (uzgred, to se odnosi i na prstenjak). Puno kasnije, kad je počeo nesklad u društvu, koji su poticali svećenici, pojavile su se razne interpretacije i podjele na „naše“ i „njihove“ bogove i tako dalje, što je na kraju dovelo do gubitka iskonskog Znanja. Ali, sve su to djela čovječanstva.

No, vratimo se temi prstenova. Prvi prstenovi bili su jednostavni i glatki. Usput, ranije su takvi prstenovi bili korišteni od iniciranih, a izrađivani su isključivo od kristala, kao energijsko-informacijskog spremnika...

Anastasia: To jest od prirodnog materijala u kojem su elementarne čestice (atomi, ioni i molekule) smještene

prema geometrijskim zakonima prostornih aspekata i kristalnih rešetki i uglavnom su geometrijski ispravnih oblika i struktura (naprimjer poliedri, koji su već spomenuti u razgovoru). Općenito, može se reći da je to, opet, znak ne samo dvodimenzionalnog prostora, već i trodimenzionalnog prostora, gdje vanjski oblik odražava simetriju unutarnjeg rasporeda elementarnih čestica i, posljedično, raspodjelu energija koje ih formiraju...

Rigden: Svakako... Kasnije, kad su ljudi počeli gubiti Znanje, da bi napravili takve prstenove počeli su koristiti tvrdo kamenje, drvo ili kosti. Mnogo kasnije su bili izrađivani od metala... Dakle, prvi prstenovi u drevnim tajnim društvima bili su jednostavni, a jedina je razlika bila u ruci na kojoj su se nosili: lijevoj ili desnoj. No nakon što je, kako kažu, došlo do curenja informacija i obični ljudi su počeli oponašati inicirane, prstenovi su se počeli naširoko nositi u društvu, bez razumijevanja suštine, na različitim prstima, izrađeni od raznih metala, ukrašeni dragim kamenjem i tako dalje. Zatim su inicirani počeli na svojem prstenju prikazivati određene znakove i simbole, koji su bili razumljivi društvenim krugovima. Naprimjer, oni koji pripadaju silama Svjetla nosili bi prsten na desnom prstenjaku, a prsten bi imao oblik zmije koja grize svoj rep, s glavom u smjeru kazaljke na satu. Dok su sljedbenici Tamnih sila nosili prsten na lijevom prstenjaku. Na takvu je prstenu zmijska glava bila okrenuta u smjeru suprotnom od kazaljke na satu. Ali ni to nije dugo trajalo.

Uskoro, zbog ljudske imitacije i izobličenja Znanja, takva konvencionalnost kao što je nošenje prstena izgubila je svoje značenje među onima koji su bili uključeni u iskonsko Znanje. Ipak, tradicija nošenja prstenova kao ukrasa ili simbola određenih privilegija nastavila se među ljudima. Ljudi su izmislili brojne načine hvalisanja jednih pred drugima, počevši od izmišljenih „supermagičnih prstena“, koji su navodno

čovjeka štitili od bolesti i nevolja ili „davali silu“, sve do onih sa simbolima društvene nejednakosti u obliku prstena bogatog čovjeka — „počasnog građanina“. Općenito govoreći, sve kao i obično: ljudski ponos bez pokrića.

Anastasia: Željela bih rasvijetliti još jedno zanimljivo pitanje u vezi s načetom temom prstenjaka i prstena. Jednom ste pričali o podrijetlu izraza „prst Božji“, iz čega je, ustvari, nastao pojam „prstena“.

Rigden: Da, staroslavenska riječ „перст”(„perst“) znači „prst“. Štoviše, ranije se prstenjak desne ruke nazivao „perst“. Do danas, neki narodi, naprimjer Kazahstanci, još uvijek imaju običaj povezan s drevnim narodnim vjerovanjem da se novorođenoj djeci treba prvo dati ne majčinu dojku da sisaju, nego prstenjak, da bi se osiguralo da dijete izraste u dobrog, pristojnog i duhovnog čovjeka. To su stvarni odjeci, iako u ljudskoj interpretaciji, spomenutih saznanja o konvencionalnoj simbolici prstenjaka. Danas je nošenje prstena puka moda i tradicija; naprimjer, staviti vjenčani prsten na prstenjak bilo desne ili lijeve ruke (ovisno o državi). Ipak, odjeci znanja kojeg su ljudi nekoć posjedovali se još uvijek mogu naći. Naprimjer, u pravoslavlju, na *vjenčanju*, prsteni koje mladenci stavljaju na prstenjake desnih ruku još uvijek obilježavaju *znak vječnosti i* nerazdvojivosti *krune s duhovnim svijetom.*

Anastasia: Većina ljudi uopće ne zastane i ne razmisli zašto postoje različite tradicije koje slijede i odakle raste korijen takvih tradicija. Ali kad se razumiju takvi detalji, i druge informacije postaju jasnije. Na primjer, što znači veza jednog prsta s drugim u skulpturama ili slikama božanstava kao uvjetni pokazatelj meditativnih tehnika.

Rigden: Što se tiče položaja prstiju... Ako je prstenjak, prema meditativnim funkcijama, simbolizirao

duhovnu viziju, znanje i supermoći, tada je palac simbolizirao energijski potencijal sile samog čovjeka. Točnije, palac je ukazivao da se čakra nalazi otprilike u donjem dijelu trbuha, unutar zdjeličnog pojasa, između trtice i preponske simfize, a bila je uključena u meditaciju. Izvana na dijagramima čovjeka, uvjetno je prikazana u predjelu perineuma. Ali to je samo uvjetno, budući da se ne radi o fizičkom, nego energijskom tijelu čovjeka.

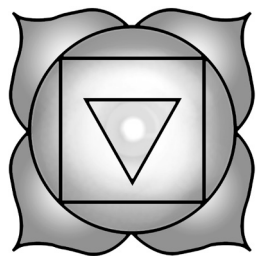

Slika 93. ***Shematski crtež čakre „Muladhara“ u Indiji.***

Usput, u Indiji se ova čakra naziva „Muladhara“ (“mūlādhāra“ je riječ izvedena iz sanskrtskog jezika, gdje „mula“ znači „korijen, baza“, dok je „adhara“ „temelj, osnova, podrška“). Ova čakra povezana je i s buđenjem energijskog potencijala čovjeka. Tradicionalno je obilježena crvenom bojom.

Na Istoku se buđenje ovog snažnog energijskog potencijala naziva „buđenjem uspavane *Zmije Kundalini uvijene u tri i pol okreta*“. Već sam više puta spomenuo ovu energiju dok sam govorio o uvojitim (spiralnim) strukturama. Od davnina, ova je sila smatrana ženskim aspektom božanske moći (Allat), a kasnije su se u kršćanstvu neka njena svojstva počela pripisivati Duhu Svetomu. Pomogla je u buđenju snažne, stvaralačke sile duhovne Ljubavi u čovjeku, koja nije ni blizu bilo kakvoj fizičkoj senzaciji ili manifestaciji grubih energija.

U Indiji su ovu čakru često izjednačavali s domom Brahmana. Smatralo se da se sila skrivena u ovom energijskom središtu nalazi u svakom čovjeku, iako u stanju mirovanja. Ova se sila budi tek kad čovjek radi na sebi i na pripitomljavanju svoje Životinjske prirode i kad u sebi teži prevladavanju Duhovne prirode. U kršćanstvu, asketičari (grčka riječ „askesis“, što znači „vježba, praksa“) ovu fazu duhovnog razvoja nazivaju *postizanjem* stanja *bestrašća*. Odnosno, stanje izvan utjecaja strasti i želja, stanje odbacivanja zlih namjera i djela na putu vrline, stanje čistoće uma. Bez tog unutarnjeg rada na sebi niti jedan duhovni alat neće dati pravi rezultat.

Na Istoku se rezultat buđenja Kundalinija smatra kvalitativnom promjenom svijesti čovjeka, duhovnim buđenjem, intuitivnim opažanjem Istine. I u kršćanstvu se ta faza već naziva *stanjem bestrašća*, kada „um ulazi u nadčulno“, a onaj tko ga postiže „prevozi se u zemlju vodstva, gdje um prebiva u duhu Božjeg prebivališta“. Na Istoku se smatra da je to vrlo moćan zamah za transformaciju Osobnosti — uspon Kundalini energije s dna kralježnice, kroz središte glave do vrhovnog, do njezina spajanja s božanskim Jednim. Kad se svijest stapa s Jednim i ovo stanje postaje trajno, dolazi „oslobođenje“.

U tom istom kršćanstvu, naprimjer, dostignuće vrhovnog duhovnog stanja naziva se „Dobro“, i to se smatra univerzalnom vrijednošću, konačnom granicom težnji čovjeka, putovanjem prema dobroti, kao osobnom vlasništvu Duha Svetoga.

Štoviše, precizirano je da je to posebno stanje, koje ne može biti postignuto bilo kojim uobičajenim osjećajem, nepristupačno je mašti i nadilazi svaku logičku misao, to se „ne uklapa u um“. Drugim riječima, može biti postignuto samo duhovnim radom, u izmijenjenom stanju svijesti, u nedostatku misli i mašte, isključivo s

1

2

Slika 94. ***Uvjetno označavanje glavnih čakri u postizanju vrhovnog stanja oslobođenja:***

1) *suvremeni tradicionalni shematski prikaz ljudskog bića u položaju lotosa sa 7 čakri;*
2) *shematski prikaz postignuća stanja duhovnog oslobođenja na tripoljskom ritualnom vrču. Položaj ruku žene označava vezu prve i sedme čakre.*

najdubljim osjećajima („šesto osjetilo“, koje je običnom čovjeku nepoznato). Bog se smatra „najvećim Dobrom“, nepromjenjivim, vječnim i besmrtnim, onim koji sadrži vrhovnu snagu i mudrost. To je Dobro kojemu teži svaka ljudska Duša. U suštini, upravo je to kvalitativna transformacija čovjeka i preobrazba njegove energijske prirode u oblik koji u ljudskom razumijevanju nalikuje energijskoj kocki koja stoji na jednom od svojih uglova.

Anastasia: Da, ova gesta spajanja prstenjaka s palcem, kao simbolom povezanosti Božje moći s energijskim potencijalom samog čovjeka, štoviše od samog Isusa Krista kao Sina Božjeg, doista je gesta *blago*slova čovječanstva.

Rigden: Nadalje, na ikoni „Spasitelj u sili“ Krist je prikazan u pozadini geometrijskih oblika. Konkretno, u pozadini je crveni kvadrat, na čijim se uglovima nalaze krilati čovjek, lav, tele i orao.

Anastasia: To su simboli četiriju Suština na pozadini crvenog kvadrata.

Rigden: Da. Danas se u kršćanstvu ove slike (tetramorfi) tumače kao simboli propovjednika (Matej, Marko, Luka i Ivan). Zbog takva svećeničkog tumačenja, danas malo ljudi zna pravu prirodu ovih simbola i njihovo podrijetlo. A za „stado“ ove globalne religije objašnjeno je na sljedeći način: Matej je slika krilatog *čovjeka*. Bio je poreznik i zato je obično portretiran s novcem, kopljem, mačem...

Anastasia: Da, *slika čovjeka — to je simbol ljudske prirode i želje*. Tradicionalna je alegorijska interpretacija Stražnje suštine među drevnim istočnim narodima, u kontekstu znanja o četiri Suštine.

Slika 95. ***Shematska slika ilustracije iz Karolinške minuskule.***
(9. st .; otkrivena u Francuskoj;knjižnica Valenciennesa): Mistično janje (u sredini) i četiri „apokaliptične zvijeri“ koje drže Knjigu.

Rigden: Upravo tako, mada ga se već odavno nitko ne sjeća. Zatim dolazi simbol Marka — lav, kralj životinja. Simbol Luke je krilati bik, gdje se i sam bik vidi kao žrtvena životinja.

Anastasia: Pa, već u pra-indijskoj civilizaciji bik je značio Životinjsku prirodu, dok ga je većina starih naroda povezivala s karakteristikama Desne suštine. Koliko je starih orijentalnih priča bilo posvećeno borbi protiv lava, a pobjeda nad njim kao simbol čovjekova pripitomljavanja vlastite najpametnije i najjače Lijeve suštine — podrške Životinjske prirode!

Rigden: Sve je jednostavno kad shvatiš očito... Ivanov simbol je orao. Međutim, u kontekstu znanja o četiri Suštine, izvorno je bila još jedna ptica. Ustvari, ovdje bi trebao biti prikazan sokol, prema izvornoj priči, iz koje su svećenici kopirali priču za svoju novu religiju. Za mnoge drevne narode, uključujući Egipćane, ptica (sokol) je bila simbolična oznaka Prednje suštine. Orao je već svećenički dodatak u informacije posuđene od drugih naroda. Ali to je već druga tema za razgovor.

Dakle, što je značajno u priči pravoslavne ikone „Spasitelj u sili“.Sva ova „zoomorfna bića“ drže **Knjigu** i smještena su kao simboli na krajevima tajnog uzorka — *dijagonalnog križa* u obliku zraka koje dolaze iz kocke. Potonji je simbolično prikazan kao romb. Općenito, nad *crvenim kvadratom* se stavlja *plavi (zeleni) oval* na slici, a na vrhu ovala je *crveni romb* (kao simbol transformacije kvadrata u romb, to jest formiranja kocke postavljene na jednom od svojih uglova).

Anastasia: To je nevjerojatno, jer kocka na ravnini u izometrijskoj projekciji je pravilan šesterokut i svako od njenih lica je romb! Sve ovisi o tome kako gledaš.

Rigden: Upravo tako. U ovom slučaju rekao bih točnije: sve ovisi o tome tko točno gleda. Dakle, na ikoni Isus

Slika 96. ***Shema rasporeda simbola na ikoni „Spasitelj u sili“.***
(1408, slikar Andrej Rublev):

1) lav;
2) plavi (zeleni) oval (sfera);
3) prijestolje na kojem Krist sjedi kao Sudac;
4) gesta blagoslova: veza prstenjaka s palcem desne ruke;
5) krilati čovjek;
6) Isus Krist u zlatnom ruhu;
7) orao;
8) serafimi i kerubini;
9) otvorena Knjiga;
10) crveni romb;
11) crveni kvadrat u koji je upisan plavi (zeleni) oval;
12) bik;
13) Kristovo stopalo stupa na ugao crvenog romba.

sjedi na prijestolju preko pozadine crvene kocke. Štoviše, jedno je njegovo stopalo zakoračilo *na ugao* ove *kocke*, a drugo stopalo je smješteno unutar plavog ovala. U kršćanstvu je potonje nazvano „vijencem u obliku badema“ ili „ribljim mjehurom“, a to je smatrano simbolom Božanske sile koja okružuje Krista za vrijeme Njegova uskrsnuća i preobrazbe. U plavom (zelenom) ovalu postoje serafimi (izvorno u crvenoj boji) i kerubini (izvorno u plavoj boji), kao simboli nebeske hijerarhije. I svaki od njih je prikazan u obliku lica okruženog sa šest krila!

Razmisli o izgledu (shematskoj slici ljudskog lica) „Velikog idola Šigira“, koji simbolizira dimenzije. Takva uvjetna oznaka drugih dimenzija bila je tipična ne samo za Šigirsku kulturu (5.-4. tisućljeće prije Krista, Srednji Ural i Trans-Ural; današnja Rusija), nego i za Okunevsku kulturu u južnom Sibiru (2. tisućljeće prije Krista) i za druge drevne kulture, davno prije pojave kršćanstva i svjetskih religija koje su poznate danas. Usput, Okunevska kultura je prilično bogata znakovima i simbolima u obliku krugova, spirala i trokuta, kao i po stiliziranim antropomorfnim figurama, slikama sokola, ženskim boginjama i simboličkim duhovnim znakovima (Allata). Takve su oznake bile prilično raširene u drevnom svijetu.

Dakle, vratimo se na razgovor o ikoni „Spasitelj u sili“. Kombinacija crvene i plave boje se u kršćanstvu također smatra spajanjem ljudske prirode s božanskom prirodom Isusa Krista. I sama slika Krista smatra se simbolom Njegove nove, buduće teofanije ljudima, kao Gospodina vidljivog i nevidljivog svijeta, simbolom nespoznatljivog i utjelovljenja.

Anastasia: Da, za ljude koji znaju je ovo nevjerojatna ikona u svojoj simbolici. Kvadrat, kao simbol zemaljskog s četiri Suštine, romb kao simbol kocke koja stoji na jednom od svojih uglova — sedma dimenzija, simbol

ljudske duhovne preobrazbe i oslobođenja. Oval označava prostor osobne energije između čovjeka i njegovih Suština, povezanost s drugim svjetovima (dimenzijama). Krist je unutar crvenog *romba*, to jest u sedmoj dimenziji, raju, „sedmom nebu“, a također blagoslivlja tako značajnom gestom desne ruke! Ovo sadrži sva osnovna znanja o čovjeku i njegovoj duhovnoj sposobnosti na putu do Boga! Ovo je još jedna potvrda činjenice da kada posjedujete Znanje, možete zrelo razumjeti ključ suština informacija koje su ljudi zabilježili u prošlosti.

Rigden: U principu, takva metoda prijenosa Znanja se koristila od davnina. Osim toga, u pravilu, na taj način osnovno Znanje stavljano je na vidjelo. Dovoljno je pogledati znakove i simbole koji nas okružuju u životu ili tradicionalne vjerske slike ili pogledati povijest umjetnosti naroda svijeta kako bismo shvatili da to Znanje oduvijek postoji.

Anastasia: U pravu ste. Koliko znam, ikona „Spasitelj u sili“ bila je u samoj sredini ikonostasa Katedrale Navještenja u Moskovskom Kremlju od 14. stoljeća do danas. Ali pitanje je tko to *vidi*? U kršćanskoj religiji „Spasitelj u sili“ simbolizira složeni teološki koncept o tome kako će se Krist pojaviti na kraju vremena u svoj punini Njegove sile i slave za „Posljednji Sud“ te dolazeću preobrazbu Univerzuma, u ispunjenju Božanske Providnosti za svijet: „da sve zemaljsko i nebesko sjedini pod glavom Krista“.

Rigden: Ova se ikona smatra nekom vrstom cijele studije o simbolizmu, proročanstvu budućnosti i jeziku ikonopisa.

Anastasia: Zanimljivo je da je ovdje poseban naglasak stavljen na *Knjigu*! Tijekom Drugog dolaska, *otvorenu Knjigu* drži Krist, a sve zoomorfne figure drže po knjigu. Je li se ovdje mislilo na Evanđelje ili je ovo simbol

nekog zajedničkog alegorijskog značenja? Znam da je još od ranih dana kršćanstva Isus Krist simbolično prikazivan *u obliku knjige na koju se grlica spušta kao manifestacija Svetog Duha*. Pitala sam se i zašto se grlica često spominje u Bibliji. Ispostavilo se da se razlikuje od goluba, manje je veličine i selica je. Grlica bi se u rano proljeće pojavila u Palestini. Smatrala se prvim glasnikom, čistom pticom.

Rigden: To je zaista tako. Reći ću još i više. Izvorno, u ranom kršćanstvu Sveti Duh je bio prikazivan kao bijela grlica (kasnije golubica), ali ne kao golub. Zato što je bila *simbol božanske ljubavi, stvarajući ženski princip, Pramajka svih stvari (Allat)*. A to je povezano s još drevnijim znanjem, kad je Božanstveno Trojstvo predstavljano kao Otac, *Majka* i Sin. Naprimjer, takvo je trojstvo postojalo u drevnom Egiptu: Oziris-Isis-Horus. Kasnije u kršćanstvu, grlica (na drugim slikama — golubica) počela se prikazivati uglavnom na slikama Navještenja (u kontekstu prikazivanja priče s Arkanđelom Gabrijelom i Djevicom Marijom) i krštenja Krista.

Što se tiče Knjige, tvoje je zapažanje ispravno. Naglasak je stavljen na prisutnost Knjige kao takve, *u njenom otvorenom obliku, to jest dostupnoj za čitanje*. U kršćanskoj kulturi simbolika knjige je prilično značajna i duboka, tako da su je svi crtali na temelju općeprihvaćenih kanona. To su mogle biti Radosna vijest, Knjiga Života s imenima Spašenih, Knjiga Otkrivenja o proročanstvima drugog dolaska Krista. Usput, u potonjem je priča o Knjizi napisanoj „iznutra i izvana“, zapečaćenoj sa sedam pečata, koju ne može otvoriti i pročitati nitko osim Janjeta. Govori i o četiri životinje — Čuvara oko prijestolja i tako dalje.

Anastasia: Molim vas da podsjetite one čitatelje za koje je ova tema značajna, gdje se točno u „Otkrivenju“ mogu pronaći priče o Knjizi i o četiri životinje.

Rigden: U Bibliji (kralja Jamesa) to je četvrto i sljedeće poglavlje iz Ivanova „Otkrivenja“. Naprimjer, četvrto poglavlje sadrži sljedeće retke: „...U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri bića, sprijeda i straga puna očiju: prvo biće slično lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s licem kao čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. Ta su četiri bića — u svakoga po šest krila — sve naokolo i iznutra puna očiju...“ Peto poglavlje govori o Knjizi: „I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju — knjiga, iznutra i izvana ispisana, zapečaćena sa sedam pečata. I vidjeh Anđela silnog gdje jakim glasom proglašuje: Tko je dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti pečate njezine? I nitko — ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom — nije mogao otvoriti knjige i pogledati u nju. I vidjeh: posred prijestolja i četiriju bića i posred starješina stoji, kao zaklan, Jaganjac sa sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji poslanih. On pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju uzme knjigu. A kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjca, u svakoga bijahu citre i zlatne posudice pune kâda, to jest molitava svetačkih. I pjevaju oni pjesmu novu govoreći: dostojan Ti si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si Ti bio zaklan i krvlju Svojom otkupio nas Bogu iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda; i učinio nas kraljevima i svećenicima Bogu našemu; i mi ćemo kraljevati na zemlji. I vidjeh, i začuh glas Anđela mnogih uokolo prijestolja, i zvijeri i starješina, a broj njihov bijaše deset tisuća puta deset tisuća, i tisuću puta tisuću, i klicahu glasom gromkim: dostojan je zaklani Jaganjac primiti silu i bogatstvo, i mudrost i snagu, i čast i slavu, i blagoslov. I svako stvorenje, koje je na nebu i na zemlji, i pod zemljom, i u moru, i sve što je u njima, začujem da govori: Sjedećem na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova. I četiri životinje rekoše: amen. I dvadeset i četiri starješine padoše ničice i pokloniše se Živućem u vijeke vjekova.“

Anastasia: Da, ove riječi zvuče u potpunosti različito uz prošireno razumijevanje suštine onoga što se događa!

Rigden: Zapravo sam jednom spomenuo da se sveta knjiga u svetoj simbolici smatra zapisom svetih simbola, koji označavaju Riječ Božju (Zvuk Stvaranja) koja se otkrila svijetu. Naprimjer, stari Egipćani su hijeroglife smatrali svetim znakovima, koji su podrazumijevali čitave pojmove, a ponekad i pojedine zvukove. Kasnije se pojavilo pojednostavljeno pismo, primjenjivo ne samo u religijskim, nego i u svjetovnim tekstovima.

Što su, naprimjer, suvremena slova u različitim jezicima? Ona su, ustvari, konvencionalni znakovi koje su izmislili ljudi. Njihova različita kombinacija je vrsta uvjetnog kôda za razumijevanje ove ili one informacije. Osim toga, bilo koji konvencionalni znak sam po sebi je neutralan. Ali, u različitim kombinacijama čak i konvencionalni znak postaje dio osebujnog informacijskog portala za provođenje i djelovanje jedne ili druge sile i Volje. Ali sve ovo, nazovimo to informacijskim prostorom, aktivira se i počinje raditi samo kada čovjek primijeni svoju silu na to (pažnja, svjesnost) čitanjem tog koda. Naprimjer, kada čovjek vidi zatvorenu knjigu i ne zna što piše u njoj, njezini konvencionalni znakovi su u neutralnom stanju. Ali čim počne čitati (ako se razumiju ovi znakovi), upravo je to početna primjena sile za aktiviranje tog informacijskog prostora.

Vrlo je važno što dominira nad čovjekom u tom trenutku i koja je sila primjene, to jest kakva je priroda njezina nastanka. Na primjer, čovjek čita modernu knjigu, dobar roman. Ali, u tom trenutku u njemu dominira Životinjska priroda (sebičnost, bijes, mržnja i tako dalje). Prema tome, čak i prilikom čitanja dobre, pristojne knjige, njen će ga sadržaj nadražiti, razljutiti, zabaviti njegovu megalomaniju „primitivnošću“, iza-

zivajući zavist i ogorčenje. Izabrat će one njene točke koje zadovoljavaju njegov ego. Drugim riječima, konvencionalni znakovi zapisani u knjizi doprinijet će većem aktiviranju sile koja prevladava u čovjeku u tom trenutku, to jest o Volji u skladu s programom iz Životinjske prirode. Ako u čovjeku u tom trenutku vlada Duhovna priroda, u njemu će se otvoriti druga strana: ne samo da će se obogatiti informacijama, nego će ih moći zrelo razvrstati; moći će biti u stanju shvatiti podrijetlo određenih izvora sila, koje je sam autor umetnuo kroz šifru konvencionalnih znakova, te ih aktivirao.

Anastasia: Dakle, tu istu knjigu, ali koja je pročitana, kako kažu, s Ljubavlju Božjom u Duši, moguće je razumjeti i bez pristranosti shvatiti suštinu, osjetiti i prepoznati izvor njezina nastanka. Drugim riječima, knjiga je uvjetni informacijski kod, a njegova percepcija ovisi o dominantnom izboru samog čovjeka.

Rigden: Tako je. Ove uvjetne informacijske šifre (riječi i rečenice) u knjigu bilježe ljudi kojima je u vrijeme bilježenja (pisanja knjige) dominirala jedna ili druga sila (ili, bolje rečeno, Volja iz Duhovnog svijeta ili iz Životinjskog uma). Ako čovjek ne zna ove uvjetne kodove, naprimjer jezik na kojem je knjiga napisana, naravno, neće je moći pročitati. Ali ako ih zna i u skladu s tim ih aktivira, tada će osjetiti učinak te aktivacije, to jest utjecaj sile te Volje.

Anastasia: Drugim riječima, ako nad tobom dominira Životinjska priroda, čak i dok čitaš duhovne traktate, propustit ćeš najvažnije, sve ćeš poreći i nećeš razumjeti ništa, zbog sužene svijesti u tom trenutku. Ako dominira Duhovna priroda, tada ćeš opažati bilo koju knjigu u stanju proširene percepcije svijeta, koja će olakšati odvajanje „žita od kukolja“ i razumijevanje dominantnih motiva pisca, tko je što stavio unutra i s kojom svrhom.

Rigden: Da, to znači da, kad svjesnošću dominira Duhovna priroda (što znači da postoji proširena percepcija svijeta zbog najdubljih osjećaja), počinješ shvaćati pravu suštinu i stjecati Mudrost. A kroz Mudrost dolazi Znanje. Znanje, kao kodni znak, koji aktivira Duhovna priroda, stvara uvjete, ne samo za transformaciju Osobnosti, nego i svijeta koji je okružuje. Dakle, **knjiga i informacije kodirane u njoj su, u stvari, provodnici Volje** (bilo Duhovnog svijeta ili Životinjskog uma). Informacijski kodovi pripadaju *razmjenjivim informacijama*; *neutralni su* dok ih čovjek ne aktivira i ne dođe u rezonancu s njihovom silom. Ove konvencionalne znakove pisanja izmislili su ljudi. Ne smiju se brkati s izvornim *aktivnim radnim znakovima, koji su u ovaj svijet uvedeni izvana*... To su potpuno različiti pojmovi i različiti znakovi.

Anastasia: Mislite na one izvorne znakove?

Rigden: Apsolutno. Mislim upravo na onih *originalnih 18 radnih znakova* koji još uvijek postoje u ljudskom društvu: 9 pozitivnih znakova stvaranja (unesenih iz Duhovnog svijeta) i 9 negativnih radnih znakova (unesenih iz Životinjskog uma). Ovi su znakovi aktivni bez obzira na čovjeka i njegove dominantne želje i sile. Oni su aktivni sami po sebi, to jest obdareni su silom i komuniciraju s okolnim vidljivim i nevidljivim svjetovima te s čitavom složenom strukturom čovjeka u šest dimenzija.

Anastasia: Da, ove informacije zahtijevaju duboko razmišljanje...

Rigden: Što se tiče podataka zabilježenih u simbolima ikone „Spasitelj u sili“u Rusiji, ovo se znanje kasnije širilo i pomoću slike ikone Majke Božje „Gorući grm“. Dakle, simbolično alegorijska kompozicija ove ikone, u glavnim geometrijskim detaljima, praktički ponavlja „Spasitelja u sili“: crveni *kvadrat* (s četiri propovjednika

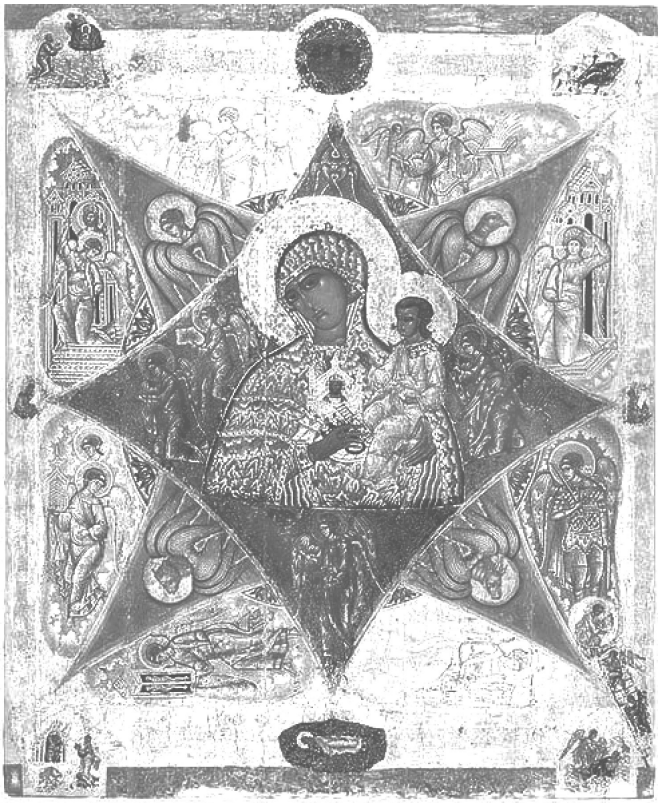

Slika 97. ***Slika ikone Gospe „Gorući grm“***
(kraj 16. stoljeća; od lokalne linije ikonostasa Spaso-Preobraženski katedrale samostana Solovetsky; moskovski muzej-rezervat „Kolomenskoje“, Rusija)

u zoomorfnim, apokaliptičnim likovima — čovjek, lav, tele i orao), *dijagonalni križ*, skriveni *oval*, *romb (u kojem je upisana slika Majke Božje*, 6 anđela u rombu). Općenito, sve je kako treba biti. Samo su geometrijski elementi različito imenovani u opisima, naprimjer kao dvije četverokrake zvijezde koje se preklapaju (ukupno osam vrhova) ili kao osmokraka zvijezda *s odrezanom donjom zrakom*! A romb je u pravilu *zelene* ili *plave*

(mornarsko plave) boje, dok je kvadrat ispod njega crven, kao što i treba biti. U središtu je Majka Božja, koja u lijevoj ruci drži Dijete Krista, dok se u njenoj desnoj ruci nalaze ljestve (ponekad ljestve u takvim ikonama dodiruju rame Majke Božje, a ponekad su umjesto ljestvi Vrata i šipka, nacrtane kao simboli Spasitelja). Sve to simbolizira da Majka Božja duhovno uzdiže čovječanstvo „od Zemlje do Neba“. Među slikama na toj ikoni nalazi se i Arkanđeo Gabrijel sa simbolom *blago*vijesti — granom ljiljana.

Anastasia: Da, ova je ikona dobro poznata stručnjacima za lijepu umjetnost, naprimjer slika iz 16. stoljeća, ikona Majke Božje „Gorući grm“, koja potječe iz lokalne linije ikonostasa Katedrale preobraženja samostana Solovetsky. Mnogi ljudi znaju za nju. Gotovo svaka pravoslavna obitelj ima ikone ove vrste. Samo tko je među ljudima obratio pažnju na takve detalje o znaku? Uostalom, ako pitate bilo kojeg čovjeka, mnogi ljudi poznaju ovu ikonu kao „zaštitnika doma od požara“. U najboljem slučaju reći će vam da se ova ikona temelji na biblijskoj priči „o Mojsiju kad je odlučio voditi svoje ljude iz Egipta“ ili „o gorućem grmu gloginja, iz kojeg je Bog pozvao Mojsija, a on je, iz radoznalosti, otišao vidjeti zašto je zapaljen, a nije progutan plamenom…“

Rigden: (nasmijavši se): Iako su riječi ljudi zabavne, suština u njima je istinita! Svećenici su uvijek bili obuzeti znatiželjom i zavišću: odakle istinsko Duhovno Biće dobiva toliko božje sile. Što misliš, kako su Mojsije, Majka Božja i požari povezani?

Anastasia: Znate, postoji osjećaj da je sva ta „veza“ stvorena umjetno. Ako se držimo bitnog, Majka Božja, sudeći po svim duhovnim znakovima i činjenicom koliko se čuda u svijetu dogodilo kroz njenu sliku tijekom ovih tisuća godina — to je doista Spasitelj u Sili.

Rigden: Tako je. Ikona Majke Božje „Gorući grm“(„Neopalimaya Kupina”) nema nikakve veze sa svim ovim stvarima oko svećenstva. U Rusiji se ona nije tako nazivala prema riječi „купина” („kupina“), nego prema staroslavenskoj riječi „купа” („kupa“), što znači „veza“, „uzdignuće“, „ukupnost nečega“. A činjenica da se povezala s vjerovanjem da štiti od vatre, a ona se, kao što si ispravno primijetila, nalazi u svakom domu, je zbog toga što je postala poznata po činjenju čuda. Ali, ono što je važnije je to da kroz nju dolazi znanje preneseno većini, makar i u takvu „raspakiranom obliku“. I postoji sada, što uopće nije nevažno!

Nije slučajno što je „Gorući grm“povezan sa simbolikom bezgrešnog začeća *Božje Majke* iz Duha Svetoga. To je upravo simbol onoga o čemu sam ti govorio. *Božja Majka* je Provodnik sile Božje za svakog čovjeka koji ide duhovnim putem, ona je *sila božje Ljubavi*, uz pomoć koje je Duša čovjeka oslobođena od zemaljskih utjelovljenja. Isus, kao Duhovno Biće iz *drugog* svijeta, obnovio je istinsko Znanje koje se kroz stoljeća izgubilo i dao ljudima duhovni alat za duhovno spasenje. To jest, drugim riječima, ostavio je *ključeve*. Radeći na sebi tim alatima, čovjek je stjecao, figurativno rečeno, *ključ za znak*. A *Majci Božjoj* kao Provodnici sile Božje, kao duhovno oslobođenom Biću, koje je između svjetova radi duhovnog oslobođenja ljudskih duša, On je dao *silu i same znakove*. I to samo u zajedništvu marljivosti i rada na sebi, duhovni tragač i sila Božje Majke (Allat) spojili su Osobnost s Dušom, to jest čovjek je postigao oslobođenje svoje Duše, sedmu dimenziju ili, kako kažu u kršćanstvu, „raj“, „kraljevstvo Oca i Sina“. A to ovisi samo o izboru čovjeka, hoće li znak biti aktivan i hoće li čovjek biti Dostojan primanja te božanske sile koja će ga voditi Bogu. *Ključ je dan da bi se koristio. A da bi se ključ koristio, potrebno je uložiti trud*. Dakle, takav je **put duhovnog čovjeka — put *gorućega* duhovnog bestrašća koji, samo *skupa (*zajedno*)* sa stvarajućom silom Boga, vodi do oslobođenja.**

To se zna, ne samo u kršćanstvu, nego i u drugim religijama. To se znalo već u drevno doba, kada su ljudi imali različita imena za Boga, Njegova Sina, i Božju Majku (Veliku Majku). Uostalom, njihove religije ne stoje na svećeničkim koncepcijama iz uma i njihovim epitetima, nego u jednom te istom duhovnom zrnju. Evo jednostavnog primjera.

Kao što sam spomenuo, ne tako davno, kult božice Izide, koji potječe iz drevnog Egipta, nekada je bio vrlo popularan među različitim istočnim i zapadnim narodima. Usput, samo treba obratiti pažnju na umjetnost drevnog Egipta, na one njegove obrasce koji su bili sačuvani do danas na građevinama, slikama drevnih hramova i skulpturalnim slikama. Mogu se vidjeti simboli prenošenja temelja duhovnog znanja kao svugdje u svijetu: radni znak **„AllatRa“**, lotos, krug, kocka, dijamant, piramida, križ, kvadrat, simbolična slika četiriju Suština. Dakle, kult božice Izide trajao je više od jednog tisućljeća, uključujući doba Rimskog Carstva. A gdje je skriven pravi razlog takve popularnosti? U aktivnim znakovima — *znaku* **„AllatRa“**, koji se u tim vremenima širio kultom božice Izide, baš kao što se širi i danas kultom Božje Majke. Iskonsko Znanje je uglavnom odavno izgubljeno, ali simboli i znakovi su ostali!

Anastasia: Da, Izida kao „Velika Majka“ je bila često prikazivana upravo sa znakom **„AllatRa“** na glavi, kao što smo rekli, u obliku *čašastog polumjeseca* s krajevima prema gore, iznad kojih se nalazi *krug* smješten kao izbočena strana bisera.

Rigden: Ovaj simbol označava da ta sila pripada Jednome koji je stvorio sve u Svemiru. Već sam rekao da su ljudi davno *označavali koncept „Jedinog vrhovnog“ (Jedinog Vječnog) zvukom Ra*. Tu se kasnije, s pojavom svećenstva, pojavio bog *po imenu* Ra, koji je, prema legendama, nastao iz cvijeta lotosa koji se uzdigao iz svjetskog oceana. Velika Boginja (koja je bila nazivana

različitim epitetima, koji su kasnije preobraženi u imena) u početku je djelovala kao provodnica sile Ra (Jednog Vječnog). U različita vremena, osim Izide, nositelji takva znaka u starom Egiptu bile su božice Hator (kćerka sunca Ra, njezino ime znači „dom Neba“), božica Iusat (njezino ime znači „stvarajuća ruka Boga“, „najveća među onima koje proizlaze“). Smatralo se, naprimjer, da ako čovjek okusi duhovne darove božice Hator, oni će mu dati dodatne duhovne sile, a ona će mu pomoći da prijeđe iz zemaljskog svijeta u *drugi (duhovni).* Zbog toga su joj bili darovani sljedeći epiteti: Velika Majka, boginja Ljubavi, duhovna radost, „Sjajeća u zrakama Ra“, Velika Žena, Stvoriteljica svega živog. Među dodatnim asocijativnim oznakama koje su je simbolizirale bio je javor, kao „Drvo Života“, kao i simboli *vječnog* života — *zelena i plava boja,* koje su, kako legende kazivaše, određene od Nje. Potonji je povezan s kodiranim znanjem *o valnoj prirodi čovjeka* u trenutku duhovne preobrazbe.

Anastasia: Da, prisutne su iste boje, kao što sam već spomenula, u označavanju božanskih likova koji za različite narode utjelovljuju kozmički poredak, vode života, plodnost, pramajku i stvaranje božanske snage ženskog principa. U kršćanskoj religiji ove su boje svojstvene Majci Božjoj. Isti romb „Gorućeg grma“, u kojem se nalazi slika Djevice Marije, također je označen *zelenom* ili *plavom* (mornarsko plavom) bojom. To ukazuje na to da je postojalo jedno te isto osnovno znanje prenošeno s generacije na generaciju, od naroda narodu. Usput, postoji drevna riječ „Главка” („Glavka“), koju su stari Grci posudili u svoje vrijeme za svoju mitologiju, od naroda koji su nekad živjeli na današnjim slavenskim teritorijima, za označavanje stvaralačke sile božanskog principa povezanog s vodom, koja je također zapovjedila *„zelenu i plavu boju“.*

Rigden: Reći ću još više. Da bismo objasnili ljudima Znanje o nevidljivom svijetu, trebamo se koristiti

asocijacijama i slikama razumljivim stanovnicima trodimenzionalnog svijeta. U drevna vremena, Velika Majka (boginja), kao stvarajuća sila Duhovne prirode čovjeka (čiji je odraz na kraju postao, na primjer, ta ista Izida, koja je bila predstavljena kao žena), u početku je prikazivana u izvjesnoj pozi, koja podsjeća na svetu *kocku* — kad čovjek sjedi obuhvativši rukama koljena. Odozgo je „kocka“ bila okrunjena glavom koja pokazuje njen vrh. A znak **„ALLATRA“** je postavljen na glavi ili na jednoj od strana same kocke. Suština je jednostavna. Ovo je simboličan prikaz puta duhovnog oslobađanja Osobnosti kad se spaja s Dušom (bez obzira na tijelo u kojem se nalazi čovjek, na primjer njegov spol, rasa i tako dalje). Ovako je izvorno prikazana u drevna vremena *Pramajka — sjedeći u kockastom položaju. Osim toga, bila je postavljena na kvadratnoj, ravnoj podlozi. Kocka* je značila duhovni svijet, koji čovjek može doseći uz pomoć božanske sile ženskog principa (Allata) i kvalitativno promijeniti svoju prirodu, postajući drugo — Duhovno Biće. To je ujedno značilo i šest dimenzija, u kojima je bila smještena struktura čovjeka. Ravni *kvadratni* kamen je zemaljski materijalni svijet, a također su i četiri ugla naznaka četiri glavne Suštine čovjeka. Kasnije, kad su ljudi to krenuli oponašati, svećenici su počeli umnožavati (ovjekovječivati radi zemaljske slave) svoja lica u obliku kockastih skulptura.

Kasnije, kada su u tom istom drevnom Egiptu bogovi počeli biti prikazivani u obliku personaliziranih skulptura, da bi odrazili svoju božansku suštinu, figura boga bila je stavljena na kocku. A ako je trebalo navesti vezu između zemaljskog i nebeskog (božanskog), stavljena je na kocku, koja je bila postavljena na ravni kvadrat. Ako je lik bio jednostavno postavljen na ravni kvadrat, to je značilo samo zemaljski aspekt postojanja. Takve početne kockaste statue (kao i njihove varijacije rombičnih tipova), u svoje su vrijeme bile dosta rasprostranjene kao kanonski kiparski prikazi, ne samo u drevnom Egiptu, nego i u drugim dijelovima svijeta.

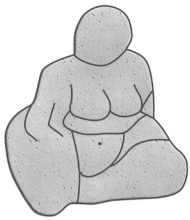

1

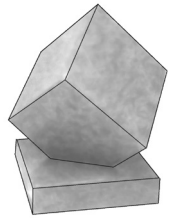

2

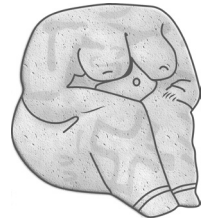

3

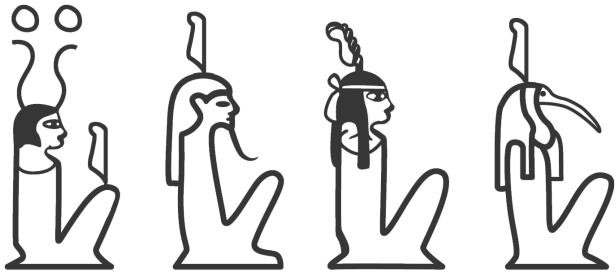

4

5

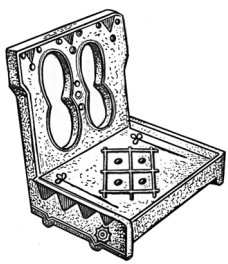

6

7

8

9

10

11

12

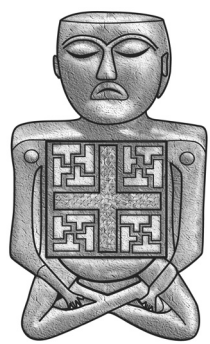

13

14

Slika 98. ***Kubični kipovi i simboli drevnog svijeta:***

1) *kubična skulptura paleolitske figurice „Venere“;*
2) *kineska skulptura u obliku kocke postavljene na ugao (izrađena od kamena jaspisa; u drevnoj Kini jaspis je bio štovan kao „čisti kamen“, koji simbolizira Nebo; vjerovalo se da bi ga čovjek, slijedeći put samousavršavanja, trebao stvoriti („rastopiti“) u sebi kao sredstvo za postizanje besmrtnosti, a u kineskim traktatima su ga nazivali „prekrasnim biserom“, „jaspidanskim draguljem“, koji bi transformirao cijelo tijelo i učinio ga čistim i besmrtnim (jaspis));*
3) *paleolitska kockasta skulptura božice u sjedećem položaju sa savijenim koljenima i rukama omotanim oko njih (simboli su crtani na tijelu; u pravilu je bila prikazivana bez lica, a ponekad i bez glave);*
4) *ulomak slike „Sud Ozirisa“ na drevnom egipatskom papirusu; u starom Egiptu su ljudi, životinje i bogovi tradicionalno prikazivani iz profila;*
5) *terakotne figurice ljudi koji sjede u pozi sa savijenim koljenima i rukama omotanim oko njih (artefakti Harappanske civilizacije);*
6) *eneolitski objekt sa središnjim rombičnim simbolom;*
7) *obredni eneolitski kubični oblik s geometrijskim ukrasom (stoji oslonjen na četiri noge, vrh je ukrašen kao simbolička slika šest dimenzija);*
8) *kubični kip sjedećeg čovjeka, na kojem se nalazi slika drevnog egipatskog boga mudrosti Thotha (u obliku babuna) sa znakom „AllatRa“ (4.-1. stoljeće prije Krista, hram Karnak (Teba, Egipat);*
9) *brončana statua u obliku kocke na kojoj ustoličena, sa savijenim koljenima i rukama oko njih, sjedi drevna egipatska božica Istine i Pravde, univerzalnog sklada i reda — Maat (12.-11. stoljeće prije Krista; drevni Egipat);*
10) *kubični kip pisara Kha sa znakom „AllatRa“ (2. tisućljeće prije Krista, Abidos, drevni Egipat);*
11) *lik aztečke božice vode — Chalchiuhtlicue (15.-16. stoljeće prije Krista; Meksiko, Srednja Amerika);*
12) *lik aztečkog „gospodara godine“, boga vatre i vulkana u mitologiji Indijanaca Srednje Amerike — Xiuhtecuhtli (14.-15. st. pr. Kr.; Meksiko, Centralna Amerika);*

13) *kubična figura čovjeka koji sjedi u položaju lotosa, sa simbolima na tijelu; bila je korištena za sidrenje svete kante; kanta je otkrivena na brodu Viking (9. st., Norveška);*
14) *kubični kip Senusret-Senebefni (2. tisućljeće prije Krista; drevni Egipat).*

Anastasia: Zaista sam se često susretala sa sličnim figuricama božanstava koja sjede u *kubičnom položaju* među arheološkim nalazima otkrivenim u različitim dijelovima svijeta. Figurice pronađene u paleolitskim slojevima (takozvana „Velika Majka“) također sjede na isti način, s nogama zataknutim ispod i rukama na koljenima. Slične figurice otkrivene su među nalazima koji pripadaju Harappanskoj civilizaciji. A što je s kubičnim figuricama drevnih indijskih i kineskih bogova?! Da ne spominjem mnogobrojne artefakte Azteka, Olmeka i Maja u Srednjoj Americi! Na teritorijima gdje je živio slavenski narod pronađene su figurice *Velike Pramajke* iz razdoblja civilizacije Tripolja, gdje joj se na njedrima nalazi romb s dijagonalnim križem unutra i s točkama-centrima! I druga verzija njezina portreta sadrži specifične simbole krnje piramide ili dvije isprepletene zmije koje su, uzimajući u obzir, primjerice, drevno indijsko znanje o sili „Zmije Kundalini“, simboliziraju stvarajuće sile duhovnog preporoda čovjeka.

Rigden: Usput, dvije zmije uvijene u klupko za drevne su bile jedan od izvornih simbola *umiranja i uskrsnuća* prirode, njezina *obnavljanja*. Zmije (naprimjer bjelouške) u jesen idu pod zemlju i uvijaju se u veliko klupko u zemljanoj jazbini, padaju u hibernaciju, zatim se probude u proljeće i napuste podzemnu jazbinu. Zbog toga su poslužile kao asocijativni primjer za ljude koji su htjeli razumjeti što reinkarnacija, smrt i uskrsnuće čovjeka predstavljaju u ciklusu preporoda njegove Duše.

Anastasia: Da, mnogi su narodi, osobito na Istoku, poštovali zmiju, kao simbol povezan s plodnošću, ženskim

principom, zemljom, vodom i također Mudrošću. Ako razmotrimo ovo saznanje u duhovnom kontekstu, sve dolazi na svoje mjesto. Što se tiče Tripoljske civilizacije, zanimljivo je da su, primjerice, keramički vrčevi sa sakralnim simbolima bili uglavnom *rombičnog oblika*. Ako pažljivo proučimo arheološke nalaze, naći ćemo značajne simbole i znakove duhovnog razvoja prikazane na takvim vrčevima: krug, polumjesec (s krajevima okrenutim prema gore), spirale, trokute (piramide), uvijene zmije (cik-cak razdjelne linije, veza s vodom, drugim riječima, s *drugim svijetom*), četverokrake križeve, „sunce i mjesec“, četiri „sunca“. Štoviše, prema arheološkim iskopavanjima, svaka kuća Tripoljske civilizacije imala je sveti „oltar“ križnog oblika (u obliku dijagonalnog križa), gdje je bila zapaljena prva vatra za peć. To je upravo simbol vatre Duše i četiriju Suština!

Rigden: Oblik romba često se nalazi na većini drevnih ukrasa. Nazvan je simbolom jedinstva Zemlje i Neba te je bio povezan s ljiljanom i lotosom.

Anastasia: Evo, čak i ako pratimo etimologiju riječi „romb“, možemo otkriti zanimljive činjenice. Ova riječ je izvedena od grčke „rombos“, što znači „vrtoglavica, čarobni kotač, tamburin“. U vezi s tim, dovoljno je prisjetiti se važne simboličke uloge koju je tamburin igrao u magijskim radnjama, naprimjer među šamanima. Štoviše, obično je takav tamburin bio ukrašen, ponovo, istim glavnim simbolima i znakovima.

Rigden: Upravo tako. Usput, vjerovalo se da šaman iz njega jednom rukom izvlači *sveti Zvuk*, dok u drugoj ruci drži prečku tamburina, koja je u pravilu imala oblik *dijagonalnog ili jednakostraničnog križa*. Uostalom, prema simbolici, sjecište kružnice i križa stvara osam lica (osmerokut). Bijeli šamani Sibira imali su vjerovanje, „sveto znanje“ da, ako se kvadrat, to jest znakovi četiriju elemenata, pokreće, onda se može pretvoriti u znak vječnosti (krug)... A na Zapadu, u drevnoj filozofiji,

Grci su isti proces nazvali — kvintesencija (od latinske riječi „quinta essentia“ — „peta suština“), teorija petog elementa.

Anastasia: Istina, i to se zvalo „primarni eter“, „božanski“, „vječni“ i „gora“ (nebeski, nalazi se iznad). Aristotel je općenito definirao kvintesenciju kao najtanji element, osnovnu suštinu, materijal cijelog nebeskog svijeta, za razliku od četiri elementa zemaljskog svijeta, koji su podložni neredovitosti međukonverzija („nastanak i uništenje“). Sve je tako jednostavno! Ispada da svi pričaju o istoj stvari, samo koristeći različite riječi.

Rigden: Naravno, sve je jednostavno ako znaš! Kad postigneš razumijevanje, sve postaje jednostavno. Što se tiče šamana, sasvim si ispravno primijetila da su u ta vremena ovo znanje i ovakav oblik prenošenja bili prirodni za različite narode. Ali čak i ranije, ovo osnovno znanje bilo je poznato većini ljudi u društvu i nisu im bila potrebna dodatna objašnjenja, čak i ako su živjeli u različitim dijelovima planeta.

Dakle, statua u obliku kocke simbolizirala je pobjedu Duhovne prirode čovjeka nad materijalnom, to jest Duhovne prirode nad Životinjom. To je ujedno značilo i duhovno zrelog čovjeka, spremnog opaziti božansku Riječ. Potonja je u to doba bila smatrana *nečujnim Zvukom, zahvaljujući kojem je Bog „komunicirao“ s čovjekom i duhovnim uvidom čovjeka u razumijevanju Jednog*. Odnosno, bogovi su bili ponekad prikazivani s otvorenim ustima, ali češće su odgovarajući znakovi bili postavljeni na njihovim kubičnim kipovima. A kasnije, kad su se pojavili hijeroglifi, počelo se klesati komunikaciju s Jednim, koji je imao nevidljivu prirodu.

Anastasia: Vjerujem da će čitateljima biti zanimljivo saznanje da su ljudi već u one dane znali za Praiskonski Zvuk.

Rigden: Naravno, znali su. Uostalom, to je osnovno duhovno Znanje... Što je, naprimjer, značio hijeroglif u drevnom Egiptu? U početku se smatrao svetim znakom, „božanskom riječi“, znakom koji je označavao Zvuk. Štoviše, hijeroglifi su napisani u određenom redu i grupirani su u različite *kvadratne* i *pravokutne* oblike, koji su također imali svoje značenje. Takvo se pisanje učilo samo u hramskim školama pod nazivom „Kuće života“. Podsjećam te da je simbol „života“, „vječnog života“ za drevne Egipćane bio znak ankh, koji je nazvan „ključem života“, „ključem vječnosti“. Usput, ovaj osebujni križ, kao simbol besmrtnosti, povezan je s vodom (*drugim* svijetom). Ovo nije bilo znano samo u drevnoj egipatskoj civilizaciji, nego i u civilizaciji Maja, među drevnim europskim narodima, naprimjer Skandinavcima. Zanimljivo je da su baš staroegipatski pisari, koji su primjenjivali svete znakove, u pravilu bili prikazivani u položaju lotosa (sjedeći s prekriženim nogama), na *kvadratnom ravnom kamenu*. Položaj lotosa se u davnim vremenima također uvjetno nazivao „piramidom“.

Slika 99. ***Drevna egipatska statua „Pisar sa svitkom“***
(19.-18. st. pr. Kr., drevni Egipat; Državni muzej likovnih umjetnosti. A.S. Puškina, Moskva, Rusija).

Stari Egipćani imali su poseban stav prema Zvuku, kao svetoj manifestaciji nevidljivog Jednoga koji je stvorio sve. Odatle im razumijevanje zapisano u legendama, da Zvukovi probude Svemir, oni ne probude samo Dušu, već i najljepšu stvar u njoj — povezanost s nevidljivim Jednim.

Anastasia: Očito se zato u starom Egiptu glazba posebno štovala kao velika stvarajuća sila. Sačuvana su sjećanja da se u nekim religijskim ceremonijama samo ženama dopuštalo prostor ispunjavati svetim zvukovima, na primjer svećenicama boginje Izide i Hator, na čijim se glavama, usput, nalazio znak **„AllatRa“**.

Rigden: Sve su to, naravno, vanjski rituali, koji su, međutim, simbolizirali upravo stvarajuću silu božanskog principa Allata, koja je očitovala silu Boga (Primordijalni Zvuk stvaranja) kroz znak **„AllatRa“**. Ali, najvažnija stvar u cijeloj toj teatralnoj radnji asocijativnog prijenosa duhovnog Znanja su stav vjernika i radni znak kojeg mase ljudi vide.

Kasnije, kad se Znanje počelo gubiti, inicirani su ga ljudi počeli obnavljati u obliku koji su nove generacije mogle razumjeti. Zatim je još jedna slika Velike božice Majke postala popularna, ali ne u obliku kocke, već u obliku *Sjedeće žene* koja na licu paralelepipeda (šesterokut čija su suprotna lica, koja simboliziraju 6 dimenzija, jednaka i paralelna, kao kod kocke). Štoviše, naglasak je stavljen na činjenicu da božica *sjedi* točno *na vrhu* ove simbolično prikazane kocke, označavanjem ili isticanjem ukrasima jednog od vrhova kocke. Stopala Božice su počivala na *kvadratnom ravnom kamenu*. Sve je to simboliziralo povezanost Zemlje i Neba. Na glavi Velike Majke uvijek je postojao znak „AllatRa“, koji je igrao ključnu ulogu u duhovnoj aktivaciji čovjeka koji ga gleda.

Duhovni simboli počeli su se stavljati u ruke *Velike Majke*. Naprimjer, u lijevoj je ruci bio znak ankh („*ključ*

za vječnost“), a u desnoj ruci bio je *cvijet lotosa* s dugom stabljikom (ponekad je prikazana i boginja koja drži simboličke oznake Desne i Lijeve suštine u svojim rukama, kao znak pobjede nad Životinjskom prirodom, koje su kasnije zamijenjene štapom). Lotos je u početku bio simbol duhovnog Znanja, duhovne prakse, stvarajuće sile, savršenstva i vječnosti u Jednom. Zbog toga je prozvan svetim cvijetom (Znanjem) blistavog Jednog (Ra). Mnogi bogovi (i ne samo u drevnom Egiptu) prikazani su kako sjede na cvijetu lotosa.

Usput, kao što sam jednom spomenuo, **lotos je bio jedan od prvih simbola besmrtnosti i uskrsnuća** među različitim narodima, u značenju duhovne transformacije čovjeka. Kasnije se to, na ovaj ili na onaj način, odražavalo na religijskim uvjerenjima različitih kultura, naprimjer drevne Indije, drevnog Egipta, Asirije, Fenikije, Hetita i drugih. Ako je prikazan pupoljak lotosa, to je značilo potencijalne sposobnosti (čovjeka) tijekom njegova života, a ako je prikazana zrela sjemenka lotosa, koja ima oblik obrnute krnje male piramide u obliku korneta, to je značilo rezultat cjeloživotnog rada čovjeka, svojevrsni „plod“ (ukupnost) nakon njegove smrti. Ako je ova stabljika s mahunama bila unutar ruku božanstva, to je značilo plodonosnu silu stvaranja. Osim toga, lotos je često prikazan zajedno s Velikom Majkom (kako je znanstvenici nazivaju — božicom Mjeseca), pa su ga kasnije počeli crtati u obliku zdjele.

Dakle, u rukama Djevice Majke drevne egipatske kulture lotos je simbolizirao čednost, duhovnu plodnost, djevičansku čistoću stvarajuće sile ženskog principa. Kasnije su postojala različita tumačenja cvijeta lotosa u rukama Velike božice: palica (štap duhovne moći nad materijom, isprepleten jednom ili dvjema zmijama, procvjetalo žezlo), *znanje* u obliku *otvorenog svitka (otvorena knjiga)*. Ipak, kasnije je božica Izida počela biti prikazivana na sljedeći način: dlan desne ruke joj

Slika 100. ***Slika statue božice Izide s Djetetom Horusom***
(12. stoljeće prije Krista, drevni Egipat; muzej „Ermitaž“, St. Petersburg, Rusija).

je pritisnut na solarni pleksus, a lijevom rukom drži Dijete (Sina Jednoga), kojemu je ime Horus, što znači „Onaj koji je s Neba“. Horus, kao stvarajući bog, obično je bio prikazivan s glavom sokola.

Anastasia: Da, već smo u razgovoru spomenuli da je u mitologiji svjetskih naroda od davnina ptica služila kao asocijacija vezana za duhovne pojmove: za Duhovna Bića „koja su došla s Neba“, iz „*drugog svijeta*““, kao i za Prednju suštinu čovjeka. Za mnoge je narode crtanje krila značilo vezu s drugim svjetovima, dimenzijama, simbol uzdizanja Duše u Vječnost Duhovnog svijeta

nakon smrti tijela u materijalnom svijetu. Slika ptice postala je arhetip za sva krilata stvorenja.

Rigden: Točno. Osim toga, ptice su također bile atributi bogova koji su personificirali borbu između sila svjetla i tame, koji su djelovali u nevidljivom svijetu i naveli čovjeka na odabir neke od strana. Zato su od davnina inicirani dijelili ptice simbolički. Naprimjer, *sokol* je simbolizirao sile svjetlosti, duhovne budnosti i hrabrosti u djelovanju. *Orao* je simbolizirao mračne sile i borbu za materijalnu moć. Ali zbog imitacije i nerazumijevanja suštine ovih simbola, simbolike ovih ptica su se praktički spojile te su međusobno zamijenjene u ljudskom društvu. Međutim, za inteligentnog čovjeka dovoljno je pogledati modernu simboliku zastava država i međunarodnih organizacija. Ima li mnogo sokolova na njima? Međutim, broj orlova je beskonačan. Ovo je još jedna neizravna potvrda brojnih činjenica na kojem rubu stoji današnje čovječanstvo, tko njime upravlja i koje sile vladaju na ovom svijetu.

Anastasia: Visoki let sokola u starom Egiptu, naprimjer, asocijativno je uspoređen s letom Duša u nebeskim sferama. Vjerovalo se da je Horus, kao Sin Ozirisa i Izide, bio pozvan u čovjekov svijet ujediniti Nebo i Zemlju te se boriti protiv sila Tame. Utjelovljenje životne sile i Duše — „ba“ bilo je predstavljeno u obliku sokola s glavom čovjeka. A neki su bogovi, naprotiv, prikazani kao čovjek s glavom sokola.

Rigden: Točno. Takvi bogovi drevnog Egipta, naprimjer Ra i Montu su prikazivani u drevno doba u obliku čovjeka sa sokolovom glavom, a na njihovoj glavi bio je znak *kruga*. Njihov je simbol bio krilati sunčani disk (*krug*). Bio je atribut ne samo drevnih egipatskih Raa, Montua i Horusa, nego kasnije, kao što sam već spomenuo, bio je simbol i bogova drugih naroda, naprimjer vrhovnog boga Dobra za drevne Perzijance — Ahura Mazde.

Slika 101. ***Slika drevnog egipatskog sokola***
(dio privjeska; 7. stoljeće prije Krista; drevni Egipat).

Dakle, vratimo se temi simbolike Velike Majke i kocke. Ime božice Isis, naprimjer, prevedeno iz drevnog egipatskog, u grčkom jeziku znači „prijestolje“, „sjedište“. Grčka riječ „thronos“ znači „sjedalo, uzdignuta platforma“. Upravo je to povezano s drevnim slikama Velike Majke (u položaju Sjedeće) u obliku kocke. Hijeroglif koji se odnosi na ime Isis prikazivan je na ovakav način — kao pogled sa strane na ravni kvadratni kamen, paralelepiped, koji naglašava činjenicu da božica *sjedi na* samom njegovu *vrhu* (*uglu*). Ovo prijestolje (sjedište) se također često postavlja na glavu Isis, kao oznaka njezina imena, što je jedno od drevnih epiteta Velike Majke, povezano s duhovnim uzvišenjem, simboličnim svetim mjestom, veza između Neba i Zemlje. I tako je simbolična kocka postala prijestolje.

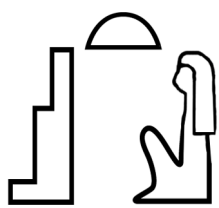

Slika 102. ***Staroegipatski hijeroglifi božice Isis***
(prvi simbol je bočni pogled na prijestolje).

A sada je dovoljno izvući analogiju iz onoga što razne religije nazivaju mjestom *približavanja Bogu*, najvišim *prosvjetljenjem u samousavršavanju* i mnogo toga će postati jasno. Buda je, na primjer, prikazan na „prijestolju“, koje je bilo imenovano epitetima prijestolje „lotosa“ i „dijamanta“. U kršćanstvu, primjerice, umjesto riječi „prijestolje“ se koristila riječ sličnog značenja — „prestol“. Stara slavenska riječ „престол“ („prestol“) potječe od riječi „стол“ („stol“), „стлать“ („širiti se“), štoviše, znači „sjedeće mjesto“, pa čak i „platforma“ (veza s vrhovnim). Zato postoji izreka: „Prijestolje Božje je Nebo“.

Anastasia: Prijestolje (*četverokutni* stol s relikvijama, *prekriven velom*) glavno je obilježje pravoslavne crkve. Stoji *nasred oltara*. Usput, važno je napomenuti da mnoge vrste oltarnih kompozicija predstavljaju upravo *Majku Božju na prijestolju*.

Rigden: Točno tako... Ali vrijedi primijetiti da je jedna stvar prikazati bogove s tipičnim simbolima kako bi se moglo prenijeti duhovno Znanje, a drugo su ljudi sa svojom nezasitnom žeđi za materijalnom imitacijom i moći. Tijekom razdoblja razvoja političkih i svećeničkih institucija moći u ljudskom društvu, oni na vlasti, oponašajući drevne slike bogova koji su „sjedili na prijestolju“, nisu oklijevali okružiti svoje drage sebe svim simbolima „božje slave“, često bez razumijevanja njihove izvorne suštine. Da ne spominjem civilizacije Istoka (Azije) i Zapada (Srednje Amerike) u tom pogledu; njihova povijest sadrži dovoljno takvih činjenica. Jednostavno ću dati primjer analitičke priče o „carskim regalijama“ u Rusiji, o takozvanom Monomahovom prijestolju, koja se sačuvala do danas.

Ranije se carski tron nazivao „Carskim mjestom“. Ono je bilo simbol vrhovne moći. Nalazilo se ne samo u kneževom vanjskom predsoblju (u palači), nego i u hramovima. U hramu je, u pravilu, bio postavljen

Slika 103. ***Monomahovo prijestolje*** *(1551. godina; moskovska Katedrala Uspenja Kremlj, Moskva, Rusija).*

na desnoj strani Carskih vrata ikonostasa, u obliku *šatorske nadstrešnice* (pokrov) *na četiri stupa*, gdje je bilo ograđeno *sjedište* iza zasebnog ulaza. S*tubovi* ovog *piramidalnog prijestolja* bile su figure *četiri životinje*. A koje su to životinje? „Razjareni lav, skiment (čudovišna zvijer), uena (hijena) — opaka zvijer koja ne okreće vrat i dva oskrogana: jedan ima mnogo čvorova, a drugi je također do vrha napunjen svjetlom“.

Anastasia: Drugim riječima, u stupovima carskog prijestolja bili su simboli sve četiri čovjekove Suštine? Lav i hijena su bočne Suštine, a onaj koji ima mnogo čvorova definitivno mora biti Stražnja suština. I koji je točan prijevod posljednje fraze sa staroslavenskog?

Rigden: „...a drugi je ispunjen svjetlom do ruba (granice, vrha).“

Anastasia: To se sigurno odnosi na Prednju suštinu! To je stari slavenski jezik kojega je, kako kažu, šteta ne znati.

Rigden: Što se tiče četiri Suštine, za drevne Slavene, kao što sam već spomenuo, ovo nije bilo ništa novo. Njihova drevna božanstva, koja su se u eri širenja kršćanstva počela nazivati poganskim, potpuno su odražavala svo ovo znanje, koje je formulirano u razumljiv asocijativni oblik. Naprimjer, razmotrimo slavensko božanstvo Strobož (Stribog) — bog četiriju vjetrova. Korijen njegova imena dolazi od riječi „graditi“, a njegova glavna funkcija definirana je kao „organizator Dobra“. Četiri vjetra različitih godišnjih doba alegorijski su značila četiri Suštine čovjeka, one nevidljive inteligentne prostore koji pokušavaju dominirati u njemu. Pri tome su tri *vrtloga*, koji stvaraju vrisak i zvižduk, koji se okreću užurbanim plesom „uz zvuk nebeskih zborova“. Kasnije su u folkloru (rusko vračanje) ljudi izmišljali psovke protiv „strašnog đavola, nasilnog vrtloga... i leteće vatrene zmije“. A proljetni vjetar bio je povezan s Prednjom suštinom, s prvim proljetnim pticama, glasnicama „dobrog raspoloženja“ te s „pjevanjem i glazbom neba“. Tako su dani svi alati kako bi ljudi „izgradili Dobro unutar sebe“. Ostalo je već ovisilo o čovjekovu izboru.

Anastasia: Da, ispada da su asocijativni pojmovi drevnih Slavena o prirodi prostorne strukture čovjeka i njegove duhovne komponente bili bliži istini. Vjetar, kao element opipljivog prostora, najbolje karakterizira nevidljivu prirodu četiri Suštine!

Rigden: Ali što je još zanimljivije u vezi s drevnim Slavenima, njihovo znanje zabilježeno je ne samo u mitologiji, nego i na arhitektonskim građevinama! Mnogo prije kršćanstva, u Rusiji je postojala konstrukcija hramova koje su kasnije počeli nazivati „šatorski“. Stara ruska riječ „шаторъ“ („shator“) potječe od turskog

„šatyr“ - „šator, nadstrešnica“. Usput, drevna indijska riječ „chattram“, koja znači „barijera, veo“, bila je povezana sa značenjem „otkrivam i zakrivam Svjetlo“.

Anastasia: „Otkrivam i zakrivam Svjetlo“? U stvari, u duhovnom tumačenju to je „ključ neba“?!

Rigden: Upravo tako. Dakle, u staroruskoj arhitekturi naziv „shator“ je bio davan *završetku* srednje građevine u obliku tetraedarske ili oktaedarske *piramide* na vrhu kula, hramova, pa čak i prednjih strana trijemova u običnim drvenim kućama. Ovo je bio simbol, govoreći suvremenim jezikom, aktivne težnje čovjeka za duhovnim (Nebom). Ustvari, ta struktura predstavljala je „*osmerokut postavljen na četverokut*“, što omogućava izvršiti prijelaz razine *kvadratnog* u smislu osnove toga hrama, do njegovog osmerokutnog završetka (šatora), na vrhu kojeg je postavljena mala *kupola* kao cilindar s polukuglom.

Anastasia: Vrh s *polukuglom*?! Vršak na osam strana s naznakom „glavka“?! To je zasigurno *vrh kocke postavljene na svoj kut*! To su istinski arhitektonski simboli stupova Svjetlosti!

Rigden: Usput, riječ „glavka“ dala je podrijetlo staroslavenskoj riječi „глава“ („glava“), kao početak svega, osnova, vrhovno: glava posla, glava kuće, glava rukopisa na brezinoj kori, kasnije u knjizi i tako dalje. Ali u čovjeku samom „glavka“ je bila *kruna* njegove glave, vrhunac čovjeka.

Anastasia: Pa, kruna glave je uvijek označavana kao čakra „Tisuću latica“ ili, kako je zovu u Indiji — čakra „Sahasra*Ra*“, što u prijevodu sa sanskrta znači „Tisuću latica lotosa“. To je *sedma* čakra čovjeka. Zanimljivo je da hindusi vjeruju da upravo tu Duhovna svijest blokira niže suštine čovjeka koje vežu za zemaljske vezanosti i želje Dušu koja teži Vječnosti. Upravo se uz

pomoć ove čakre odvija to Sjedinjenje s Vrhovnim, kao završna faza duhovnog rasta Duše u tjelesnoj ljusci. Ovdje se, prema gledištima duhovnih asketa iz Indije, odvija buđenje stvaralačke sile Kundalinija („Zmija Kundalini“), uspinje se kroz šest čakri, završava svoj put, i događa se superprosvjetljenje, ujedinjenje sa supersvijesti, Duše s Bogom (Svevišnjim Jednim).

Rigden: Također je vrijedno obratiti pažnju na simbol kojim označavaju ovu čakru — providnim dijamantom, od kojeg potječe naziv „lotos, dijamantno prijestolje“ Bude.

Anastasia: Svaki put kad naiđem na drevno znanje indoeuropskih naroda, njihova mudrost i dubina spoznaje duhovne suštine uvijek me iznova zadive.

Rigden: Razni narodi, uključujući i one koji žive na današnjim slavenskim teritorijima, imali su to znanje od davnina... Dapače, što je još bilo tipično za drevne ruske hramove s takvom gradnjom. Ostavili su prilično snažan dojam svojim vanjskim simbolima i razmjerima konstrukcija. Ali unutarnji prostor tih drevnih hramova bio je izuzetno malen i *nije namijenjen za mnogoljudno* „bogosluženje“. U ovom unutarnjem uskom prostoru hrama naglašena je n*evjerojatna visina iznad središnjeg križa.* Često je *Pramajka* ovog ili onog naroda ta kojoj su posvećeni takvi hramovi, kao i stvarajućoj božanskoj sili ženskog principa, stoga je njihov unutarnji prostor također simbolizirao put duhovnog usavršavanja u samom čovjeku.

Anastasia: Stari narodi koji su nekad živjeli na današnjim slavenskim teritorijima zaista su imali bogato duhovno nasljeđe, o čemu svjedoče arheološki nalazi koji sadrže relevantne duhovne simbole i znakove, koji datiraju iz 12.-4. tisućljeća prije Krista. Samo danas, očito, netko ima koristi od ljudi koji žive na tim područjima i koji pogrešno vjeruju da su njihovi

preci navodno porijeklom iz „divljačkih plemena“ bez duhovne baštine.

Rigden: Ljudi bi trebali razmisliti zašto se takvo „mišljenje“ nameće njima i njihovoj djeci te zašto se sve poduzima kako bi se osiguralo da ni same ljude ne zanima nešto veće, ono što „ne bi trebali znati“, kako bi rekli oni na vlasti. Zašto, s današnjim tehničkim mogućnostima civilizacije, svećenici svijeta nastavljaju s informacijskim napadima na svijest ljudi, čineći od njih „Ivane koji se ne sjećaju svog roda“?

Anastasia: Da, ako se slavenski narodi probude iz svoga duhovnog sna, tada će, slijedeći velikodušnost svojih Duša, duhovno probuditi druge narode, a to će sveopće buđenje utjecati na cijeli svijet...

Jednom ste nam rekli nekoliko zanimljivih podataka o Ivanovu „Otkrivenju“. Konkretno, kako je napisao priču o Apokalipsi, koristeći podatke židovskih svećenika, koji su mnogo posudili iz starogrčkih legendi, religijskih vjerovanja istočnjačkih naroda, uključujući egipatske i babilonske mitove. Sve sam to uključila *u knjigu „Sensei-4“*. Dakle, Ivan je, kao što ste spomenuli, pisao i o prijestolju postavljenom na nebo, na kojem je bio „*Sjedeći*“. Najvažnije je da govori o iste *četiri* apokaliptične zvijeri koje stoje oko prijestolja!

Rigden: Da, i Ivan je imao „*Sjedećeg*““, „koji je izgledao poput kamena jaspisa i karnelija; i *duge* oko prijestolja izgledom poput smaragda“. Naravno, sve je isto. Opet iste *boje* dragulja koji simboliziraju božicu Izidu i ostale Provodnike Allata. I opet to isto „prijestolje postavljeno na nebu, sa Sjedećim na prijestolju“, „...pred prijestoljem more stakla poput kristala“ i „sedam vatrenih svjetiljki pred tronom, koje su sedam duhova Božjih“. „U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri životinje, sprijeda i straga pune očiju: prva životinja slična lavu, druga životinja slična juncu, treća životinja s licem kao

čovječjim, četvrta životinja slična letećem orlu. Te su četiri životinje — u svake po šest krila — sve naokolo i iznutra pune očiju. Bez predaha dan i noć govore: ‘Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!’ I kad god bića dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na prijestolju, Živomu u vijeke vjekova, dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na prijestolju i poklone se njemu — Živomu u vijeke vjekova. I stavljaju svoje vijence pred prijestolje govoreći: Dostojan si, Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i silu: jer Ti si sve stvorio, i Tvojom voljom sve postade i bî stvoreno“. Ivan je jednostavno koristio podatke židovskih svećenika koji su kopirali većinu ovog znanja iz legendi drugih naroda, prirodno ih prisvojivši za oblikovanje pojmova uma i stvaranje svoje vlastite religije.

Samo je on kao osnovu uzeo zaplet, naravno, ne o stvarajućoj sili Allata za žive ljude, nego o Sudu svakom čovjeku nakon smrti njegova fizičkog tijela. Stari Egipćani nazivali su ga „zagrobnim sudom vrhovnog boga Ozirisa“, (podsjećam da se božica Izida smatrala ženom potonjega). O Ozirisu sam već govorio. Njegovo ime znači „*Onaj koji je na vrhu*“. On se smatra gospodarom zagrobnog svijeta, koji provodi Sud nad Dušom svakog čovjeka nakon zemaljskog života, odlučujući o njezinoj daljnjoj sudbini. U modernoj verziji prijevoda teksta papirusa koji govori o „zagrobnom Sudu“, epitet čovjeka koji ulazi u ovaj „Sud“ zvuči prilično zabavno — „svježe umrli“. Kao što kažu, kako čovjek razumije život, tako prevodi na drugi jezik. Stari Egipćani vjerovali su da se život nastavlja i nakon smrti fizičkog tijela, ali u drugačijem obliku i prostoru. To gledište se temeljilo na Znanju koje je jednom bilo dano svim ljudima. Mjesto Suda (*prijelazno stanje čovjeka nakon fizičke smrti*) u „zagrobnom svijetu“ kod starih se Egipćana nazivalo „Velikom Dvoranom Dviju Istina“. Oziris na Sudu, kao Biće iz vrhovnoga duhovnog svijeta, simbolično je prikazan *Sjedećim* na *kubičnom* „prijestolju“, noge

su mu počivale na *četvrtastoj* podlozi. On sudi s *vrha* kocke, na kojeg u pravilu pokazuje označeni kut kocke. Na Sudu (u Velikoj Dvorani Dviju Istina), također prisustvuju *četiri* zaštitnika Ozirisova prijestolja...

Anastasia: Sjećam se da ste nam jednom pokazali primjerak papirusa sa slikom Suda Ozirisa. Tamo su bila i *četiri* zaštitnika Ozirisova prijestolja u podzemnom svijetu, koji su stajali na cvijetu lotosa pred Sucem.

Rigden: Zaista. Prema legendi, to su sinovi Sina Ozirisa — Horusa (Horus, što znači „Onaj tko je s Neba“). Svaki od njih je zaštićen određenom božicom koja je prikazana kao *krilata žena*. Imena Horusovih sinova su Amset, Hapi, Duamutef i Qebehsenuef. Amset ima *ljudski oblik*, Hapi je prikazan s glavom *majmuna*, Duamutef — s glavom *šakala*, Qebehsenuef — s glavom *sokola*. Ova je *glavna četvorka* dosljedno spominjana u „Tekstovima piramida“, u „Tekstovima lijesa“, u „Knjizi mrtvih“ i u drugoj religijskoj i magičnoj literaturi starih Egipćana. Naravno, već je velik dio duhovnog znanja pretrpio promjene i izobličenja zbog interpretacije iz uma s dominacijom materijalnog razmišljanja, ali bez obzira na to, ostali su neki odjeci.

U izvornom duhovnom smislu to su upravo te *četiri* glavne Suštine čovjeka. To je upravo onaj dio strukture čovjeka, pravi „Svjedoci“ nevidljivog svijeta koji, poput crne kutije u avionima, bilježe sva otvorena i prikrivena djela Osobnosti, misli, izbore i sklonosti tijekom dosadašnjeg života. Stražnja suština — Amset bila je prikazana u ljudskom obliku kao simbol cijele ljudske prošlosti — prošli životi različitih Osobnosti (podosobnosti) u zemaljskim reinkarnacijama Duše (kod Ivana je „zvijer imala lice poput čovjeka“). Desna suština — Hapi prikazana je s glavom majmuna (grivasti babun), kao simbolom divljine, instinkta krda, manifestacije životinjskih poriva, snage, bijesa i agresivnosti (kod Ivana je to „zvijer poput teleta“- životinja stada).

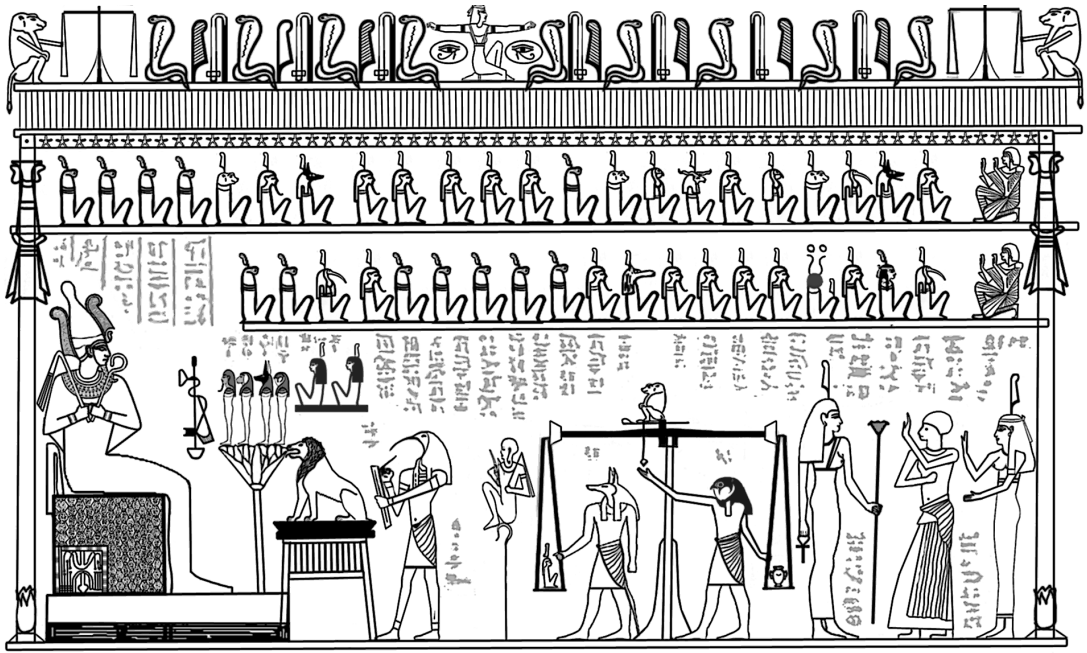

Slika 104. ***Sud Ozirisa***
(shema staroegipatske slike na papirusu; VI. st. pr. Kr., „Knjiga mrtvih“; Ermitaž, Sankt Peterburg, Rusija).

Lijeva suština — Duamutef — s glavom šakala, simbol je visokorazvijene životinje, munjevitog napada, spretnosti, inteligencije i lukavosti (Ivan je opisuje kao „životinju poput lava“).Općenito, treba napomenuti da su u asocijativnoj slici šakala stari Egipćani vrlo točno uhvatili glavne karakteristike Lijeve suštine tijekom njenih napada na čovjeka u odgovarajućim misaonim oblicima. Jer šakal se također vješto prikrada žrtvi, neprimijećeno i oštro je grabi. Karakteriziraju ga hrabrost i drskost iznenadnih napada. Može čak, skokom u vis, zgrabiti pticu koja polijeće. Osim toga, vrlo je glasan. Ova zvijer proizvodi cvileći plač kad kreće u lov. Zavija tako glasno da životinje u blizini počinju to ponavljati i odgovarati cvileći.

I konačno, simbol Prednje suštine je Qebehsenuef s glavom sokola (Ivan je opisao kao „životinju poput letećeg orla“; orao je već tumačenje svećenstva). Sokol je doista bio simbol duhovne slobode čovjeka koji teži duhovnom putu (prema gore, prema Nebu), prema oslobađanju svoje Duše. To je ujedno bio simbol nadahnuća, uspon kroz sve razine i pobjeda nad materijom. U Egiptu je sokol bio Kralj Ptica, nebeska priroda, jedna od prvih manifestacija, simbol boga Ra. I za mnoge druge narode, poput Inka, bio je također solarni (sunčev) simbol, koji je čuvao duhovni put čovjeka i jačao njegov duh. To je uspoređeno sa sokolovom sposobnošću da leti visoko i dugo, da bude „blizu sunca“.

U „Knjizi mrtvih“ nalaze se i ove četiri Suštine, zvane „gospodarima Istine i Istinitosti“, „vrhovnim prinčevima koji stoje iza leđa Ozirisa“, „Shu stubovima“ (Shu, prema kozmološkim legendama, je „Onaj koji je jednom podigao nebo sa zemlje i drži ga gore; onaj bog zraka koji dijeli Nebo i Zemlju“, u svetim legendama o čovjeku — oznaka njegove „sjene“ u nevidljivom prostoru). Postavljeni su na cvijet lotosa, a kasnije — na strane prijestolja, iza prijestolja ili pred prijestoljem (kod Ivana su „nasred prijestolja i oko prijestolja“).

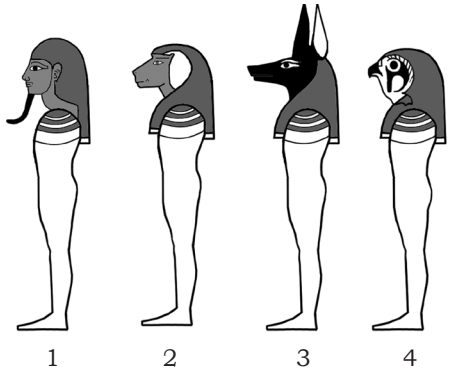

Slika 105. ***Četiri suštine na Sudu Ozirisa*** *(ulomak crteža „Sud Ozirisa“):*

1) *Stražnja suština (Amset) s glavom čovjeka;*
2) *Desna suština (Hapi) s majmunskom glavom (grivasti babun);*
3) *Lijeva suština (Duamutef) s glavom šakala;*
4) *Prednja suština (Qebehsenuef) s glavom sokola.*

Anastasia: Tada ste spomenuli da je pred „Sjedećim na kocki“ (Ozirisom), na „oltaru“ simbolično prikazan *Životinjski um*, u obliku lava, kao i izblijedjeli cvijet lotosa. Od potonjeg ostaje samo posuda za sjeme na kojoj, ustvari, stoje ove četiri Suštine.

Rigden: Tako je. Kao što sam već rekao, lotos se u ovom obliku obično prikazivao kao simbol duhovnog rezultata životnog puta Osobnosti nakon smrti tijela. Lotos s laticama simbol je aktivnog života, a kada latice otpadnu, ostaje suština — duhovno sjeme koje čovjek stječe za vrijeme svog života. Slika papirusa simbolično prikazuje četiri glavne Suštine, poput Svjedoka koji stoje na ovoj „suštini“. Jednostavno rečeno, ovo su podaci o svakom danu života čovjeka, da tako kažem, sekundu po sekundu. Zapis iznad njih u pravilu prikazuje simboličke oznake broja „misli i djela“ (grijeha) čovjeka, zabilježene od svake Suštine. Ovo je vrsta uvjetnog pokazatelja kvantitativnog ekvivalenta

aktivne dominacije svake Suštine tijekom života kojeg je Osobnost proživjela. Nemoguće je sakriti bilo što; otkrivaju se sve tajne. Ove četiri Suštine postaju poput „tihih Svjedoka“ koji nikada ne lažu. Sva djela, misli, osjećaji, iskustva, sva iskušenja, sve čime je čovjek bio zaveden i što je izabirao kroz život — sve je tu pred Sucem.

Slika 106. ***Tihi Svjedoci pred Sucem, koji stoje na cvijetu lotosa***
(fragment slike „Sud Ozirisa“).

Anastasia: Zanimljivo je da je stari egipatski papirus jasno pokazao da Duša čovjeka ne sudjeluje u ovom procesu; ona čeka svoju sudbinu u skladu s rezultatima svjedočenja četiriju Suština dok stoji na vagi.

Rigden: Da, obično pored nje, nedaleko od zdjele, simbol Prednje suštine je dodatno prikazan (lik s glavom sokola), što ukazuje na njenu uključenost u vaganje, a što pokazuje koliko je bila aktivna za vrijeme života čovjeka. Jedna od Suština Životinjske prirode (Stražnja, Desna ili Lijeva) bila je, u pravilu, postavljena blizu suprotne vage, na kojoj je stajao lik božice Pravde i Istine (Maat) ili njezino obilježje — pero.

Ovdje je prikazana dominantna Suština Životinjske prirode, pokazujući koliko je bila aktivna tijekom cijelog života čovjeka. Najčešće je na ovom mjestu bila prikazana Lijeva suština (figurica s glavom šakala). Smatra se da je najstarija (ona koja vodi Stražnju i Desnu suštinu) i najpametnija hipostaza Životinjske prirode u čovjeku.

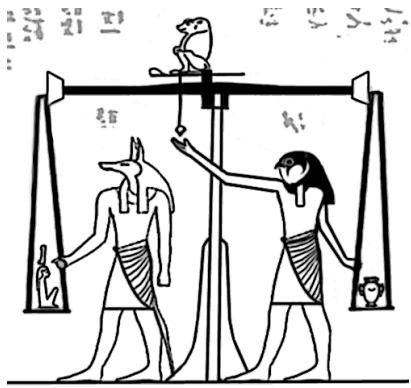

Slika 107. ***Vaganje duše***
(fragment slike „Sud Ozirisa“): na vagi za koju se drži lik s glavom šakala (Lijeva suština; Duamutef) pojavljuje se lik božice Pravde i Istine (Maat); na vagi za koju se drži lik sa glavom sokola (Prednja suština; Kebek Enuf) nalazi se drevni egipatski simbol prikazivanja Duše; iznad vage je bog Thoth (bog Mudrosti, računanja i pisanja, „gospodar vremena“), kojeg i stari Egipćani prikazuju u obliku pavijana; prema legendi, Thoth je bilježio dane rođenja i smrti ljudi, bilježio je povijest, a na Sudu je bilježio rezultat vaganja Duše svakog čovjeka.

Anastasia: Ako to promatramo iz perspektive duhovnog Znanja, ispada da te Suštine isprva provociraju određene misli u čovjeku tijekom njegova života, a tada, na temelju njegova Izbora bilježe ono čemu on najviše pridaje pažnju i daje životnu silu. Nakon njegove smrti one, takoreći, „cinkaju“ svoju Osobnost na ovom Sudu?!

Rigden: Istina, ovaj Sud se ne događa na način na koji su ga ljudi zamislili, objašnjavajući procese nevidljivog svijeta međusobnih asocijativnih slika koje ljudi trodimenzionalnog svijeta mogu razumjeti. To su jednostavno neizbježni procesi koji se odvijaju za svaku Osobnost... možemo reći, na energijsko-informacijskoj razini, koji je čekaju nakon smrti fizičkog tijela.

Anastasia: Dakle, ako je tijekom svog života Osobnost uglavnom odabirala Životinjsku prirodu, aktivirajući uglavnom stražnju i bočne Suštine, tada je, u stvari, postala „zapečaćena“ podosobnost i Duša je opet bila uronjena u materijalni svijet Životinjskog Uma, to jest dogodila se još jedna njezina reinkarnacija i još jedno zatočenje u materijalnom tijelu...

Rigden: Sasvim točno, Duša je opet bila zatočena, koristeći jezik religije, u „paklu“. U starom Egiptu naprimjer, ovo je simbolično prikazano kao prožđiranje (gutanje) Duše od čudovišta zvanog Amat. Ovo čudovište je svojom slikom personificiralo životinjski svijet inteligentne materije, štoviše, prikazuje tri dimenzije svijeta u koje je poslana Duša. Konkretno, Amat je imao osobine tri životinje: krokodila, lava i nilskog konja. To jest, jednostavno rečeno, Duša je otišla u reinkarnaciju vraćajući se opet zemaljskom životu trodimenzionalnog svijeta.

A ako je „prevagnula“ aktivacija Prednje suštine tijekom života čovjeka, tada je „Duša postala slobodna“. Prema drevnim egipatskim vjerovanjima, ona je poslana na „Sunčev brod“, koji se također zvao „Brod vječnosti“, „Brod milijuna godina“u Iaru (Ialu, polja blaženih, „Raj“), to jest drugi, Duhovni svijet.

Anastasia: Ako uzmemo u obzir da su drevni Egipćani, baš kao i drugi narodi, poput Tripoljske civilizacije, prikazivali „Sunčev brod“ u obliku znaka **„AllatRa“** (polumjesec s krugom, „osmijeh Ra“), tada usporedba

postaje prilično intrigantna. Onaj koji je jednom dao to Znanje očito je znao puno više o dimenzijama Univerzuma i Duhovnog svijeta od onog što se naknadno ogledalo u religijskim pojmovima i vjerovanjima tih naroda.

Rigden: Sve to postoji i sve je to oduvijek bilo. Sve je to simbolika stvarnih energijskih procesa koji se dešavaju kada Osobnost, zajedno s Dušom, napušta tijelo nakon fizičke smrti. To je objašnjeno za duhovno nezrelog čovjeka, za logiku njegova materijalnog uma, koristeći se asocijativnim primjerima trodimenzionalnog svijeta koje je društvo toga vremena moglo razumjeti.

Anastasia: Da, ispada da je „tamo“ nemoguće promijeniti bilo što. Ono što si odabrao ovdje, ono je što dobiješ „tamo“. Život je zaista vrlo odgovorno „poslovanje“. Iskušenja (teret) života su mi uistinu dana u skladu s mojom silom i ničim izvan toga. Važno je da razumijem da mi, u stvari, nije teško kontrolirati sebe ovdje i sada, ignorirati provokativna šaputanja stražnje i bočnih Suština. Jer sve je u mojim rukama! Ja sam ta koja bira hoću li ih slušati ili ne! Samo trebam više kontrole s moje strane: ako se neka odlika Životinjske prirode negdje manifestirala, ne smijem dopustiti da se ona razvije u meni; moram se u tom trenutku više usredotočiti na pozitivne misli i raditi više duhovnih i konstruktivnih djela tijekom dana. Ovo je bilo kazivano iz stoljeća u stoljeće. Prisjetite se, barem nedavnog razdoblja. Uzmimo za primjer retke iz Isusove biblijske „Propovijedi na gori“: „Svjetiljka je tijelu oko. Ako je, dakle, oko tvoje bistro, cijelo će tijelo tvoje biti svijetlo. Ali ako je oko tvoje zlo, cijelo će tijelo tvoje biti tamno“; „...Gdje je blago tvoje, ondje će biti i srce tvoje“.

Rigden: Upravo tako. „Onaj koji žanje prima nagradu i skuplja plodove za vječni život, tako da će se i onaj

koji sije i onaj koji žanje zajedno radovati.“. Ovo se, u jednom ili drugom obliku govori u gotovo svim tradicionalnim religijama svjetskih naroda koji imaju „duhovno zrnje“. Naprimjer, u svetoj knjizi islama Kur'anu, spominju se sljedeće stvari. Svemogući, stvorivši nebo i Zemlju u *šest* dana, na površinu vode je postavio svoje veličanstveno *prijestolje*, koje pokriva nebesa i zemlju i odakle On upravlja svojim stvaranjem. „Njegov prijesto je iznad vode bio — da bi vas iskušao koji će od vas bolje postupati“ (Sura 11, ajet 7). Štoviše, prijestolje se određuje dvama terminima: Kursi (prijestolje — uzdignuto sjedeće mjesto) i Arš (najviše mjesto, ono koje obuhvaća sve što postoji, nalazi se iznad). Arš grli Kursi i nalazi se iznad njega.Prema muslimanskim vjerovanjima, smatra se da prijestolje sada počiva na ramenima *četiri* najveća anđela koji ga podupiru. Prema legendi, ti anđeli imaju različita lica: jedan od njih ima lice orla, drugi — lava, treći — teleta i četvrti — čovjeka.

Kur'an spominje da anđeo Džibril (koji dalje prenosi prorocima Otkrivenja Svemogućeg, uključujući u obliku svitaka i knjiga, i onome tko dođe pomoći u slučaju potrebe) govori Muhamedu o duhovnim misterijama iz ljudske duše, vodeći svoju borbu u prostoru i vremenu, oko nagrada i naknada za svakog čovjeka na Sudnji dan, za djela u zemaljskom svijetu. Sura 17, koja sadrži priču o Muhamedovom usponu na *sedmo nebo*, zahvaljujući anđelu Džibrilu, glasi ovako:

Ajet (11)

Čovjek na isti način doziva zlo;
Kao što bi on pozivao na dobro,
Doista čovjek je nagao
(u nerazumnosti svojoj).

Ajet (15)

Tko ide pravim putem,
Taj samom sebi koristi.
Tko je u zabludi skrenuo
(s toga puta),
Taj u zabludi sam sebi šteti.

I nijedna opterećena duša
Neće nositi tuđi teret grijeha.
I nitko nikada nije bio
kažnjen od Nas,
dok ne pošaljemo (k njemu)
Poslanika
(s upozorenjem o kazni
I obavijesti o ispravnom, ravnom putu).

Ovdje je vrijedno obratiti pažnju na ove i sljedeće retke, s vrha razumijevanja već dostupnih Znanja. Na primjer, poznavanje karakteristika strukture čovjeka u šest dimenzija; aktivnost četiri glavne Suštine čovjeka (uključujući i njihovo Svjedočenje na zagrobnom Sudu); o težnji Duše čovjeka za Vječnošću, njegovoj „želji“ da živi „zadnji život“ u materijalnom svijetu; o mnogim željama Životinjske prirode koje blokiraju Dušu u „prolaznim životima“, a potaknute su trima Suštinama u svrhu provedbe izbora čovjeka.

Ajet (18)

Tko god želi (dobrobiti) života
kratkotrajna, prolazna
Mi ćemo to odmah predati,
kome god Mi želimo
Kako god Mi hoćemo.
I (tek) tada Mi ćemo mu odrediti Pakao,
Gdje će on u njemu gorjeti
odbačen i prezren.

Ajet (19)

A ako netko ljubi život Posljednji,
I traži (vječnost) budućeg svijeta,
K njemu će težiti i mariti za to
S dužnom revnošću
Predavši se (Bogu svom Dušom)
On je taj čiju težnju,
Uz blagoslov prima (Bog)!

Anastasia: Da, smisao je dubok. Dakle, Džibril je govorio o aktivnosti ove četiri Suštine u odnosu na čovjeka. To jest, ako čovjek daje pažnju i želi ono što mu je Desna, Lijeva i Stražnja Suština predložila, dobit će ono što želi. Samo, tada će trebati odgovarati za svoj izbor svojim patnjama, postajući podosobnost u reinkarnacijama („u paklu“, „u kome će se osramoćen i odbačen peći“), opterećujući Dušu novim porobljavanjem u materiji. Ako čovjek želi prekinuti krug zemaljskih reinkarnacija i pobjeći u Vječnost Duhovnog svijeta i pokušava u svom životu učiniti sve što je u njegovoj moći da se duhovno razvije, tako da ovaj zemaljski život bude Posljednji za njega, tada ima izgleda da bude prihvaćen u Duhovnom svijetu... Da, takve mudre riječi iz Kur'ana zaista odražavaju duhovnu suštinu, a one su se vjekovima spuštale do današnjih dana. Mnogi ljudi, posebno mladih generacija, nisu upoznati s takvom duhovnom literaturom različitih naroda poput, primjerice, „Veda“, „Avesta“, „Tripitake“, „Biblije“ i „Kur'ana“; kao što nisam ni ja bila u njihovoj dobi. To je razlog zašto mnogi od njih čak ne znaju da su podaci o Sudnjem danu također u Kur'anu.

Rigden: Naravno, o Sudnjem danu i o knjizi svih postupaka čovjeka tokom života, a i o vagi pravde. Na primjer, Sura 99, „Zemljotres“ (Az-Zalzalah) (Ajet 7 i 8) kaže: „Onaj ko čini dobro — (makar) težinu zrnca prašine, vidjet će ga (dobit će naknadu za to). Onaj tko čini zlo - (makar) težinu zrnca prašine vidjet će ga

(dobit će naknadu za to)“. A onaj ko bude uradio koliko trun zla — vidjeće ga (vratit će mu se)“. Svaki čovjek će iznijeti svoje misli, postupke i djela. Svijet islama do danas poznaje riječi proroka Muhameda: „Sudnjeg dana čovjek neće napustiti mjesto obračunavanja sve dok ne odgovori na 4 pitanja: Kako si proveo svoj život? Kako si koristio svoje tijelo? Kako si zaradio i koristio svoje imanje? Kako si koristio svoje religijsko znanje?“

Anastasia: U stvarnosti, to je račun koji je povezan s četiri Suštine. Jer Stražnja suština (ljudska prošlost) je kako ste proveli život. Desna suština su životinjski nagoni čovjeka, to jest kako je čovjek koristio svoje tijelo. Lijeva suština su žeđ za moći i mnogobrojne zemaljske želje povezane s njom. Prednja suština je kako se čovjek duhovno razvijao kroz cijeli svoj život.

Rigden: Tako je. U suri 21, „Proroci“ (AlAnbiya) (Ajet 47), kaže se: „Na Sudnjem danu Mi ćemo vagu pravde postaviti, i nitko neće okusiti nepravdu — ni za težinu zrna gorušice. Jer nitko drugi ne zna računati (djela) kao što znamo računati Mi!“

Anastasia: Doista, ljudi vide samo vanjsku religijsku ljušturu vjere, ali ne pokušavaju shvatiti suštinu duhovnih zrnaca koja su tamo položena.

Rigden: Nažalost, to je tako... Napomene o dva puta Duše — pravom i krivom — također postoje u drevnoj indoeuropskoj mitologiji. Također su sačuvane u djelima „Upanišada“, koja se smatraju završnim dijelom „Veda“, gdje je predočeno sveto znanje i objašnjenje tajnog unutarnjeg značenja duhovnog puta. Ovo djelo je osnova ortodoksnih religijskih filozofskih sustava Indije. Drevna iranska religija zoroastrizam, čija je sveta knjiga „Avesta“, također govori o *osobnom Sudu* nad čovjekom nakon smrti njegova tijela. Posebno se spominje da posmrtna *sudbina* čovjeka ovisi u potpunosti o tome koliko je pravednih *dobrih misli, riječi i djela* skupio tokom svog

života. Tri dana nakon smrti tijela, ljudska Duša odlazi na „Most zasluga“ (Chinvat) na Sud koji će izvršiti sinovi Ahura Mazde — Mitra, Sraosha i Rashnu. Radnje koje je čovjek počinio za vrijeme svoga zemaljskog života važe Rashnu (duh pravednosti; „izravan, iskren“). Usput, prema religijskim djelima, Ahura Mazda imao je *četiri* sina: Mitru, Sraosha, Rashnua i Ashia (Suština Istine, Istinski Zakon Svemira, termin „Ashi“ bio je korišten i u značenju imena božice Sudbine, Istine i Pravde).

Drevne iranske legende spominju da bi svaki čovjek nakon smrti, na ulazu u drugi svijet, uvijek upoznao svoju Daenu u ženskom obliku — utjelovljenje njegova unutarnjeg duhovnog svijeta. Samo za pravednike bi se pojavila kao slika lijepe djevojke i vjerovalo se da je pravednik prošao četirima koracima, počevši s prvim korakom — u nebo dobrih misli, drugim korakom — dobrih riječi, trećim korakom- dobrih djela, a nakon četvrtog koraka bi dostigao „beskonačnu svjetlost“. Oni koji su potratili život na zemaljsko, svojim prikupljenim lošim mislima, riječima i djelima, smatrali su se prokletim dušama. Za tako opterećenu Dušu Daena bi se pojavila u obliku strašne starice. Takva bi duša prošla kroz tri pakla zlih misli, riječi i djela, a na kraju, u četvrtoj bi se fazi suočila s vrhovnim božanstvom zla Ahrimanom i njegovim pomagačima.

Anastasia: Iako je ovo legenda, puno je stvarnih informacija stavljenih u nju.

Rigden: Pa, svrha stvaranja legendi bila je prijenos informacija, čak i preko onih koji ih ne razumiju. Dakle, različite svjetske religije, poput kršćanstva, islama, budizma, zoroastrizma i hinduizma, u ovom ili onom obliku, govore o tom, da tako kažem, osobnom Sudu, od kojeg niti jedan živi čovjek neće pobjeći nakon smrti fizičkog tijela. To znanje je bilo prisutno među gotovo svim narodima svijeta, iako je ono bilo različito izraženo. Naprimjer, od davnina se kod Slavena koristio

pojam „Sud“, u značenju sudbine i, kasnije, božanstva povezanim sa sudbinom čovjeka. Vjerovalo se da „Sud“ drži u svojim rukama sve što je dobro, ali i katastrofalno, te da je njegove rečenice nemoguće izbjeći, ni umom ni lukavstvom.

Anastasia: Do danas, različiti narodi tumače koncept „suda“ (baš kao i u jeziku drevnih Indijaca) kao „povezanost“ i „jedinstvo“. Naprimjer, drevni Skandinavci i Nijemci su ga tumačili kao „tjesnac, mjesto preko kojeg možete plivati“, a Grci kao „trezor“.

Rigden: Apsolutno točno. Usput, u religijskim vjerovanjima starih Grka, vrhovni bog Zeus bio je vođa božica sudbine — Moira. Vjerovalo se da svi ljudi imaju moiru (grčka riječ „Μοῖρα“ od „μοῖρα“ znači „sudbina“). U ranim religijskim uvjerenjima to su nazivali neizbježnim zakonom prirode, „božanskom predodređenošću“. Prema vjerovanjima starih Grka, Zeus je vladao i zemljom i svijetom ispod zemlje te je donio Sud o mrtvima. Spomenuto je da su amaneti ljudskih sudbina često bili nepoznati Zeusu i samo je preko zlatne (nebeske) solarne vage, na kojoj je jedna strana utjelovljivala ljudski život, a druga je značila smrt, saznao sudbinu. Sam Zeus ostao je ravnodušan na rezultate vaganja. Za žive ljude, on je dobro i zlo vadio iz dvije posude i „naslijepo“ ih dijelio ljudima.

U kineskim vjerovanjima spominju se knjige sudbine, koje su pohranjene na drugom svijetu, gdje su glavni događaji i trajanje života naznačeni za svakog živog čovjeka. U sumero-akadskim religijskim vjerovanjima mislilo se da „umrijeti“ znači upoznati svoju „shimtu“; drugim riječima, onu koja je nevidljivo pratila čovjeka tijekom čitavog života to jest ono što je određivalo njegovu daljnju sudbinu. Usput, postojali su koncepti „shedu“ i „alade“, kao dvije suprotstavljene sile utjelovljene u životnoj sili čovjeka, koje određuju karakter i sudbinu. Pri tome je riječ „alad“ korištena

u značenju „stvaranja“. Takvih je primjera prilično mnogo.

Anastasia: Jednom ste spomenuli da nijedno od popularnih vjerovanja u drevnom svijetu, da se nijedna svjetska religija ne bi tako raširila među ljudima kad ne bi uključivala podatke o nevidljivom svijetu strukture čovjeka, o duhovnim stupnjevima čovjekova razvoja, o odgovornosti Osobnosti za potrošeni život i upozorenja o posljedicama vlastita izbora.

Rigden: Religija je samo vanjski oblik, raznolikost koju su izmislili svećenici u različita vremena, uglavnom za provedbu svojih zemaljskih ciljeva. Međutim, temelj za vlastitu nadgradnju (kao oblik različitih špekulativnih pojmova) bilo je duhovno znanje koje je prenošeno s generacije na generaciju različitih naroda. Inače te religije ne bi bile privlačne za mase. Svojim Dušama, na dubokoj unutarnjoj razini, ljudi osjećaju stvarno duhovno zrno, bez obzira na sve ljuske ljudskog uma kojima ga svećenici prekrivaju.

Anastasia: Da, to ste nam više puta rekli: *nakon smrti njegovog tijela*, sviđalo se to čovjeku ili ne, u nevidljivom svijetu se odvija „osobni Sud“ za njega. Koliko razumijem, u religijskim pojmovima, na primjer kršćanstva, islama i zoroastrizma, dolazi do spajanja pojmova osobnog Suda nad čovjekom nakon njegove smrti i sveukupnog Suda čovječanstva kojeg ste prije spomenuli, rekavši da je za cijelo *živo* čovječanstvo određen kolektivni „Sudnji dan“.

Rigden: Upravo tako. Vremena Raskrižja. Davno je predskazano u različitim proročanstvima da u određeno vrijeme, *dok su ljudi živi*, kolektivni „Sud“ će se održati cijelom čovječanstvu.

Anastasia: U knjizi „Raskrižje“ pisala sam o ovim proročanstvima koja se danas ostvaruju i koja su postojala

među različitim svjetskim narodima: Sumeranima, Majama („Proricanja čovjeka-ptice“), Keltima (proricanje „Kotača vremena“), drevnim Perzijancima i tako dalje. Usput, i Perzijanci su u zoroastrizmu, kao što ste rekli, sačuvali puno podataka o zagrobnom životu, Uskrsnuću, kolektivnom Sudnjem Danu („Frashegird“, što znači „činjenje (svijeta) savršenim“). Prema vjerovanjima zoroastrijanaca, tri Saoshyanta moraju doći u zemaljski svijet (Saoshyant je avestinska riječ, particip budućeg vremena glagola „spasiti“). Prva dva Saoshyanta morat će na kraju vremena vratiti učenje Ahura Mazde. A zatim će doći posljednji saoshyant u konačnu bitku s nositeljima zla i izvršiti „Strašni Sud“. Postoji također informacija da će se na kraju vremena, kada se iscrpi krug tisućljetne evolucije (kad Asha pobjedi — Istina, Pravda, Dobro), „raj na zemlji“ napokon uspostaviti, gdje će ljudi sretno živjeti: zemlja će postati poput doline; postojat će jedan jezik, jedan zakon za sve ljude. A svaki pravedni čovjek svojim mislima i djelima približava ovaj događaj svjetske transformacije. Iz današnje perspektive, sva ta predviđanja uopće ne izgledaju kao legende.

Rigden: Da, sve ovisi o samim ljudima, njihovu izboru. Ali danas većina ljudi ne razumije važnost ovih procesa, važnost osobne duhovne transformacije, koja može, ne samo čovjeku otvoriti put do Vječnosti, nego također neizbježno podrazumijeva preobrazbu okolnog svijeta.

Predviđanja o „Sudnjem danu“ postoje dugo vremena. Svećenici, stvarajući ovu ili onu religiju, također su ih uključili u svoje koncepte. Ali iskoristili su to znanje za svoje materijalne ciljeve, naglašavajući činjenicu da ako vjerujete samo u njihovu religiju, spasit ćete se nakon smrti, ustati iz mrtvih „tjelesnim uskrsnućem“ na „Sudnji dan“. Pa, do čega su dovele te materijalne zamjene ljudskog uma? Do činjenice da se danas neki jednostavno tome smiju, drugi neodgovorno misle da će se to dogoditi „kasnije“ i „nakon moje smrti“, kad dođe taj jedan, jedini *dan* Sudnji, a treći fanatično i

životinjskim instinktom ubijaju jedni druge „zbog vjere“, misleći da će biti „tamo nagrađeni“. Dok je većina vjernika jednostavno bila prisiljena da se ponaša pasivno, s idejom koja im se nametala, da trebaju biti „stado“ samo ove religije i nijedne druge pa će sve za njih biti odlučeno bitkom negdje tamo na nebu između anđela i demona. Sve su to trikovi Životinjskog uma i izobličenja od strane svećenika koji žude za zemaljskom moći.

Zapravo, u *drugom, duhovnom svijetu,* ne postoji podjela između materijalne i duhovne naravi, tamo postoji samo Duhovno! Podjela i borba postoje u samom čovjeku zato što je dio duhovnog svijeta (Duša) smješten u materijalno tijelo. „Anđeli i demoni“, kojima svećenici plaše ljude, izmišljajući im različite oblike — sve je to, ustvari, čovjekov odabir ove ili one Volje (Volje iz Duhovnog svijeta ili Volje iz Životinjskog uma), koju prihvaća i koju tada smatra svojom. Ovim izborom čovjek određuje svoju daljnju sudbinu u odlučujućoj unutarnjoj bitci. Svi ti isti procesi se također projiciraju na društvo. I, **puno je lakše pobijediti Životinjsku prirodu u društvu u cjelini, nego svakom čovjeku pobijediti je u samom sebi**. „Sudnji dan“ za čovječanstvo nije jedan dan, nego ukupan zbroj do kojeg je čovječanstvo stiglo (sva društva) od prvog dana do posljednjeg. To je „Sud“ živih nad živima, kojeg ljudi sami čine nad sobom u vrijeme globalnih kataklizmi i promjena na Zemlji povezanih s kozmičkim pojavama.

Anastasia: Da, kad bi društvo danas imalo duhovni vektor razvoja i kad bi na pameti imalo ideju univerzalnog jedinstva na temelju prijateljstva i međusobne pomoći među narodima, onda bi zaista, uzimajući u obzir postojeće tehničke mogućnosti, imalo šanse preživjeti ovo razdoblje. Ali, s ovakvim neskladom kojeg sada imamo i zbog toga što političari i svećenici uzburkavaju animozitet među narodima, malo je vjerojatno da će ovo

društvo imati budućnost. Sve je, zapravo, u rukama ljudi! Jednom ste spomenuli da u životu Stvarnog Čovjeka uvijek postoji mjesto za herojsko djelo. Kako ljudi kažu, Duša je mjera za sve!

Rigden: Tako je... Nažalost, suvremeni svijet ostavlja puno toga u svijetu želja. Iako... sve teče, sve se mijenja. Kao što praksa pokazuje, globalne ideje se provode samo kad se temelje na uobičajenim težnjama i postupcima većine ljudi, jačanjem napora u zajedničkim interesima različitih skupina. Tako i sami ljudi još uvijek mogu promijeniti situaciju; gdje postoji volja...

Anastasia: Što onda ljudima nedostaje za takvu duhovnu hrabrost zarad budućnosti cijelog čovječanstva? Možda društvu nedostaje iskonsko Znanje koje je, ustvari, nekad ujedinjavalo sve ljude u njihovim glavnim duhovnim težnjama?!

Rigden: Već sam rekao, ali i dalje ću općenito iznositi suštinu onoga što je prethodno rečeno. S obzirom na postojanje znakova, simbola i određenih duhovnih zrna u različitim kulturama, svatko može zaključiti da je Znanje kao takvo postojalo u svakom trenutku. Štoviše, postoji i danas. Ako čovjek uistinu žudi za Duhovnim, može ga pronaći.

Ali, stvar je u tome što je današnji čovjek, sa svojim materijalnim svjetonazorom, upravo proizvod današnjeg društva. Trenutno društvo, nažalost, ima potrošački format razmišljanja, gdje ljudi češće postaju žrtve Životinjskog uma, provodnici njegove Volje, robovi na njegovim galijama. Uostalom, dok je u stanju dominacije Životinjske prirode, čak i u duhovnom Znanju, čovjek će vidjeti još jednu priliku za materijalnu korist, za zadovoljavanje vlastitoga značaja i drugih osobina Životinjske prirode. To znači da će doći do brojnih zamjena i odsutnosti stvarnog duhovnog rasta, čak i s obzirom na dostupnost Znanja kao takvog.

Ne moramo ići dublje u povijest. Razmotrimo jednostavan primjer s tvojim knjigama, što je, zapravo, tipično za situaciju općenito. Brzo su se pojavili, osim ljudi koji traže znanje, oni koji su počeli koristiti Znanje iz ovih knjiga za podizanje svoje osobne slike i jačanje svoga autoriteta, skrivanje svoga koncepta materijalnog razmišljanja, kako bi zadovoljili svoju megalomaniju i svoj značaj. Neki od njih, koristeći ovo Znanje kao pokriće, počeli su sebe nazivati „Učiteljima“ ili „slugama“, pokušavajući zaraditi, ako ne novac za te informacije, onda bar neki osobni autoritet. Znanje je, međutim, dano u knjizi upravo u svrhu njegova širenja među ljudima u svom čistom obliku, bez posrednika koji propovijedaju iz svojih umova i iskrivljuju bit znanja, iz neznanja ili nerazumijevanja.

Stvarno se može žaliti te ljude. Jer Duhovna priroda je ta koja potiče na dijeljenje dobivenih informacija ljudima. Ali njihovo razmišljanje, kodirano temeljima i postulatima prethodnog iskustva (stečeno u različitim religijama i sektama), preusmjerava tu želju i silu koja proizlazi iz Duše prema njihovu svjesnom materijalnom pravcu. Tako stvaraju cijele bakanalije: pokušavaju „učiti“ druge i propisivati im kako bi trebali meditirati, iako su po prirodi sebični, bez razumijevanja sebe. Vjeruju da im je dopušteno mijenjati tehnike meditacije, kombinirati ih, iskrivljavati i mijenjati na temelju svojih prethodnih iskustava stečenim u različitim sumnjivim institucijama okultnog i religijskog karaktera. Općenito, pokušavaju „učiti“ druge iz svoga ljudskog uma. Ali stvari ostaju nepromijenjene.

U knjigama su dani precizni alati, ali ti ljudi, zbog neznanja, pokušavaju ih pokvariti. Ali ne može se izgraditi dobra stvar lošim alatom. Osim toga, to se događa sada, tijekom vaših života, ispred vaših očiju. Što će se dogoditi za sto godina, da ne spominjem tisućljeća, ako, naravno, ova civilizacija uopće ima toliko vremena?

Anastasia: Da, to je istina. Nažalost, takvih je ljudi mnogo... Ali još uvijek ima mnogo više onih koji su nadahnuti dubinom ovog Znanja, koji se pokušavaju promijeniti, postati Čovjekom, koji nesebično dijele ove informacije. Postoje ljudi koji prakticiraju meditacije iz knjiga, bez razlikovanja sebe od svojih prijatelja s kojima hodaju duhovnim putem, čak i ako imaju malo više iskustva u tim praksama nego njihovi drugovi... Takvi ljudi ne galame na sve strane, već se njihov duhovni napor, prije svega na sebi, može vidjeti na njihovim djelima i radnjama.

Rigden: Dobro je da takvi ljudi postoje. Upravo za njih je dano Iskonsko Znanje. Duhovni se alati moraju koristiti za samorazvoj i za postizanje vrhovnog. Dakle, Znanje postoji u društvu, a ono što nedostaje je samo prebacivanje dominantne perspektive sa Životinjske prirode na Duhovnu. Ono što nedostaje je odlučan izbor svakog dana i neovisan rad na sebi. Uostalom, ako sam čovjek ne želi promjene (samo za sebe osobno, a ne za hvalisanje pred drugima) i ne stječe praktično iskustvo rada na sebi i kontrole nad svojim mislima i željama, zapetljat će se u mnoštvu iskrivljenih teorija i praksi, koje su osakaćene do neprepoznatljivosti, poput ljepljivih paučina.

Kad čovjek dođe u doticaj s istinskim duhovnim Znanjem, otkriva njegovu jednostavnost, dubinu i prirodnost za sebe. Ali, kao što je poznato, teorija je mrtva bez prakse. Nije dovoljno samo znati o nečemu; treba također moći primijeniti to znanje u praksi. **Duhovni rad na sebi je višestruk u svakom danu. On uključuje ne samo rad uz pomoć duhovnih alata, nego i razvijanje čistoće misli, radnji i djela dostojnih naslova Čovjeka.**

U nedostatku takva sveobuhvatnog rada na sebi, čak i ako je čovjek primio Znanje, nakon nekog vremena će se preispitivati: „Dakle, sad sam primio Znanje, radio

sam neke prakse, ali što se promijenilo?“ Odnosno, posjedovanje ovog Znanja samo će ga uznemiravati drugim pitanjima iz uma. Ali zašto? Jer kad čovjek ne radi naporno na svojoj duhovnoj preobrazbi, ispunjen je tajnom nadom da će mu to Znanje pomoći da promijeni ili poboljša svoj materijalni život.

Anastasia: Drugim riječima, takav čovjek očekuje brzo vidljive promjene za sebe u materijalnom svijetu.

Rigden: Upravo tako. Ali što se može promijeniti u tom uskom rasponu trodimenzionalnog svijeta kojeg on vidi i opaža sa svojih pet materijalnih osjetila? Cigla koja mu padne na nogu, naprimjer, nanijet će mu istu bol; toplina i hladnoća će na isti način njegovu tijelu donijeti nelagodu; čovjek će i dalje osjećati potrebu za hranom i snom, a njegova Životinjska priroda će ga terorizirati na isti način kao i tisuće želja i apetita za sva zadovoljstva materijalnog svijeta. Čovjek, dok je pod utjecajem Životinjske prirode, podsvjesno očekuje neke materijalne promjene u svom životu, stjecanje magijske moći, koja će mu dati zadovoljstvo u nečemu, tajni utjecaj nad nekim i tako dalje.

Anastasia: Drugim riječima, čovjek gleda na duhovno Znanje, uz pomoć kojeg se može duhovno uzdići iznad materijalnog svijeta, iz perspektive stanovnika (Promatrača) trodimenzionalnog prostora. A materijalno razmišljanje u okviru ove dimenzije je u pravilu ograničeno tajnim neispunjenim željama iz Životinjske prirode... Pa točno, što mu još Životinjska priroda može prišapnuti: „Nisi ovim Znanjem stekao tajnu moć nad drugima, a materijalni nimbusi još nisu započeli sjajiti iznad glave pred gomilom. Gdje je obećano *uzdignuće*?“

Rigden: Izvjesno nerazumijevanje duhovnih procesa je nesumnjivo prisutno kod čovjeka u prvim fazama rada na sebi. Istina je da se izvana ništa ne mijenja, tijelo sa svojim problemima i dalje nastavlja starjeti. U početku,

čovjek ne primjećuje tu zahvalnost prema iskonskom Znanju, on dobiva nešto *drugo*, ono vječno, ono što je mnogo važnije od svega trodimenzionalnog, materijalnog i smrtnog. Znanje mu daje temelj za procvat duhovne sile i Mudrosti. Znajući za svoju Životinjsku prirodu, u određenim situacijama čovjek će već obuzdati njene manifestacije, zaustaviti sebe, zanemariti lošu misao, dakle promijeniti svoju budućnost, koja bi se neizbježno dogodila da je dopustio mislima Životinjske prirode da razviju situaciju negativnu za njegovu Duhovnu prirodu. Dok svakodnevno radi na sebi, pomoći će nekome, riječju i primjerom svojih dobrih djela, čime će dijeliti duhovno Znanje s ostalima. I tako čovjek sve češće donosi svoj *svjesni* dnevni Izbor u svakome danu, to jest „ovdje i sada“. A iz tih „ovdje i sada“ satkan je cijeli njegov život.

Dakle, takve su nedoumice tipične samo za onoga tko je na početku svog procesa duhovnog razvoja. Ali onaj koji već čvrsto stoji na duhovnom putu, radikalno se mijenja, postajući svjesniji dubljeg značenja svoga kratkotrajnog života. Takvi ljudi svakodnevno žure činiti mnoga dobra djela za ljude i za Dušu, kako planski, tako i posve slučajno, povećavajući izglede svoje Osobnosti za duhovno spasenje. Dakle, dok je u čvrstom položaju duhovnog Promatrača, uz posjedovanje iskonskog Znanja i rada na sebi, čovjek praktički dobiva ključeve za samousavršavanje i pronalazi zrnca Istine, čak i ako su skrivena u silosu punom pljeve.

Anastasia: S obzirom na razvoj informacijske tehnologije, ljudi danas imaju vremena i mogućnosti analizirati pogreške i iskustva iz prošlosti ljudske civilizacije. Štoviše, suvremeni ljudi imaju priliku djelomično pratiti stanje u svijetu u različitim aspektima života globalnog društva, zahvaljujući, naprimjer, internetskoj tehnologiji. Mnoge životne činjenice te aktivnosti političara i svećenika sve češće postaju javne. To, naravno, povlači za sobom odgovarajuću reakciju dijela društva: ljudi više ne vjeruju vlastima.

Mnogi su ljudi počeli shvaćati tko to kuha „juhu“ s događajima za narode, u dogovoru sa svećeničkim i političkim klanovima — „kuha“ u „kuhinji“ svijeta politike, ekonomije i, što je najvažnije, ideologije. Puno ljudi je postalo svjesno tko naređuje, a tko izvršava. Ali ljudima je nametnuto uvjerenje da se ovakva situacija u društvu ne može promijeniti, „tako je bilo oduvijek“. Iako su, u stvari, sami ljudi (nacije) ti koji izvršavaju i sudjeluju u svim tim procesima te „konzumiraju“ politički ili religijski „proizvod“. I tako, mnogi ljudi shvate apsurdnost ove situacije. Oni razumiju da više nije moguće živjeti ovako, ali ne razumiju što treba učiniti da život u društvu zaista postane bolji, ne na papiru, nego u praksi. Kako promijeniti kanal kretanja društva tako da on ide putem poticanja istinskog kulturnog, moralnog i duhovnog razvoja u čovjeku, umjesto da nastavi biti zaglavljen u beznadnoj močvari Životinjske prirode s njenim potrošačkim obrascem razmišljanja, ratovima i razdorima?

Rigden: Da, nažalost, mišljenje o beznađu i neizbježnosti tih procesa već se dugo formira u suvremenom društvu, ali u stvari postoji izlaz i vrlo je jednostavan. Ljudi trebaju, koliko god je moguće, procijeniti informacije, svakodnevni život i događaje u njemu iz perspektive Promatrača Duhovne prirode; tada će bolje razumjeti kako živjeti i što činiti. To je slično primjeru rada na čistoći vaše svijesti: kad misao iz Životinjske prirode dolazi, zanemarite je, ne pridajte joj pažnju; bolje je da obratite više pažnje na dobro, na misli, radnje i djela iz Duhovne prirode. Isto je u društvu: jednostavno ignorirajte sve loše i množite oko sebe sve dobre, stvarajuće i pristojne stvari. Pojedinac ne smije biti pasivan u društvenim poslovima, ne bi trebao stvarati uvjete za procvat podražaja koji aktiviraju Životinjsku prirodu kod ljudi; naprimjer gajenje ponosa, novcem vođeno podmićivanje, sebični odnosi umjesto prijateljstava i tako dalje. Kad većina ljudi prestane podržavati i unositi u život „volju“ svećenika i političara koja potiče agresiju i osobine

Životinjske prirode kod ljudi, tada će mnogi umjetno stvoreni problemi nestati iz društva.

Samo treba shvatiti da smo svi ljudi i da smo svi stvoreni od istog. Nitko od nas nije viši ili niži. Svi sjedimo u bačvi materijalne prljavštine, to jest zatočeni smo u ovom materijalnom svijetu, u ovome smrtnom tijelu, sa svojim „vječnim problemima i neiscrpnim željama“. U nekom će trenutku svi morati odgovarati za proživljeni život. Svećenici i političari su također ljudi, ravnopravni sa svima drugima. Oni nisu drugačiji od ostalih, osim po pretjeranoj žeđi zemaljskom moći i strasti za nagomilavanjem bogatstva.

Anastasia: To je točno. Sudeći po povijesti razvoja ljudske civilizacije, svećenici (baš kao političari) su oduvijek bili ovisni o podršci ljudi, pa su činili sve da povećaju svoj autoritet među ljudima, koristeći sve vrste metoda, uglavnom one zasnovane na strahovima. Ali, u stvari, ako bi većina ljudi prestala podržavati ovu ili onu religiju, ona bi izblijedila.

Rigden: S pravom si istakla da je to samo još jedna religija koja je izblijedila kao određeni obrazac ponašanja za javnu svijest, ali ne i kao *vjera* ljudi u Boga. Međutim, svećenici su koristili tu vjeru u svako doba i na temelju nje stvorili nove obrasce, povoljne za svoje režimske predloške, u svrhu porobljavanja javne svijesti.

Anastasia: U to vrijeme, nakon jednog nezaboravnog razgovora s vama, temeljito sam istražila pitanja motivacije i opravdanja svećenika, u različita vremena, za važnost ove ili one religije za svijest naroda. I otkrila sam niz zanimljivih činjenica. U gotovo svim vjerovanjima naglasak je stavljen na obred prinošenja *žrtve* ovom ili onom bogu, koje je sačinjavalo glavni čin u vjerskom obredu. Danas, naprimjer, pored tradicionalnih ceremonija, uobičajena je pojava donacija novca „u vjerske svrhe“.

Sjećam se riječi koje ste tada izgovorili: „Sjećaju li se ljudi uopće što je ‘žrtva’ Bogu? Na kraju, gotovo svi religijski sustavi u različitim vremenima izgrađeni su oko rituala žrtvovanja. Zašto je od davnina ‘žrtva’ igrala tako važnu ulogu u bogosluženju različitih naroda?“ Ono što ste kasnije rekli bio je pravi uvid za mene. Možete li i čitateljima reći o tom trenutku, značajnom za čovječanstvo?

Rigden: Pa, vrijedilo bi. Počet ću, možda, sa staroslavenskim tumačenjem riječi „жертва“ („zhertva”), koja, iako možda zvuči zabavno, sadrži suštinu. Jednom sam objasnio da riječ „жертва“, koja se pojavila u ruskom jeziku u 11. stoljeću u vezi sa širenjem kršćanske religije, proizlazi iz verbalne formacije, drevne slavenske riječi „жьрѫ“ („жру“, „prinosim žrtvu“). Riječ „жру“ („жьрѫ“) ranije je korištena među Slavenima u značenju „žderati“ (stari slavenski glagol „žrat“ je indoeuropskog podrijetla), to jest „proždirati“. Usput, „proždiranje“ je bilo povezano s drevnom ruskom riječi „живот»“, što je u davna vremena značilo upravo „život“. Iz nje proizlazi da je staroslavenska riječ „животное“ doslovno znači „ono što živi“. Usput, riječ „животное“ postala je raširena u Kijevskoj Rusiji, posebno od 11. do 12. stoljeća, zahvaljujući tajnoj obnovi iskonskog duhovnog Učenja (uključujući ono o četiri Suštine) preko Agapita Pečerskog.

Anastasia: Dakle, to znači da staroslavenski poganski hramovi, naročito oni na kojima su crtani posebni znakovi i simboli, nisu bili „žrtveni oltari“ kao takvi. Možda su u nekim slučajevima to bila javna poznata mjesta na koja su stoljećima ljudi dolazili proučavati (koristeći znakove i simbole) duhovna znanja i dijeliti svoje iskustvo poput drevnih ljudi okupljenih u svojim svetim špiljama, proučavajući petroglife.

Rigden: Lako će ljudi pratiti nakon što su stekli osnovno duhovno znanje... Dakle, riječ „жру“ („жьрѫ“, „жерети“) kasnije je postala poznata kao riječ „жрец“ —

„svećenik“. Ako se prati etimologija srodnih riječi, može se naći da je ranije značila „onaj koji se hvali, podsjeća na sebe, veliča se“. Otuda među ljudima podrijetlo riječi „svećenik“, što znači, kako bi se danas reklo, pravi potrošač poklona donesenih uvjetnom božanstvu. Usput, u stara vremena u Rusiji, postojala je riječ „жерцовать“ („žercovati”), što je također značilo „gutati“, „proždirati“. To je izvedeno iz riječi „жерц“, što znači „primatelj mita, tlačitelj, razbojnik, prijestupnik“. Tako su ljudi precizno opisali tko je tko u ovom svijetu. Ako tražite značenje ruske riječi „жертва“ („žrtva”), možemo ustanoviti da to znači „požderan, uništen, nestao“. To je ono što je dano ili ono koje se trajno gubi. To je samoodricanje, odricanje od koristi i užitaka.

U religijskim vjerovanjima mnogih naroda žrtvovanje je pomirljiva ili zahvalna ponuda za sve vrste božanstava, uglavnom od plodova zemlje ili iz kraljevstva životinja. To je „čišćenje od prljavštine i dostignuće duhovne čistoće“. Uzmimo za primjer Bibliju, u kojoj se spominju sinovi potomaka koji čine žrtvu Bogu: Kajin je žrtvovao plodove zemlje, a Abel je žrtvovao iz svojih stada. U suvremenim svjetskim religijama žrtva se smatra simbolom pružanja nečega što je drago i ugodno iz vašeg obilja.

Ali ako se udubimo u duhovno podrijetlo ovih simboličkih rituala i vjerovanja, možemo razumjeti što je prava žrtva prema Bogu, a ona podrazumijeva odnos između Boga i čovjeka. **Prava žrtva Bogu je kada čovjek žrtvuje svoju Životinjsku prirodu na oltar svog života, to jest odriče se svojih brojnih želja, misli, kratkotrajnih i privremenih iluzija, otvarajući tako sebi duhovni put do istinske vječnosti — u svijet Boga**. Davno prije, u zoru čovječanstva, ljudima je bilo objašnjeno da su odlike Životinjske prirode poput plodova zemlje: oni isprva zavedu oko, a zatim se brzo pokvare. Jedino žrtvovanjem tih prolaznih stvari Bogu imaš priliku prijeći u Njegovu Vječnost, to jest, radeći na sebi i odbijajući iskušenja Životinjske prirode. Ako

se duhovno razvijaš, činiš dobro i pomažeš probuditi druge ljude koji žive po svojim životinjskim instinktima, za Boga je to slično tvojoj radosti koju doživljavaš od dobrog potomstva svojih stada.

Nije slučajno da je mjesto za žrtvovanje ili komunikaciju vjernika s bogovima, kojeg danas ljudi zovu oltarom (od latinskog „altaria“ i od „altus“, što znači „visoko“), izvorno u davnim vremenima naznačeno jednostavno kao *znak ili simbol*, uglavnom u obliku *kvadrata, kruga, ovala* (cilindra), *kocke* (romba). **Svi su ti natpisi služili kao jasni simboli duhovnih praksi koje je čovjek izvodio u izmijenjenom stanju svijesti, i dok je bio u tom stanju, komunicirao izravno s Bogom na dubokoj osjećajnoj razini. Takav trenutak zajedništva s Bogom kroz osjećaje moguć je samo kad je Osobnost u potpunosti uronjena u taj proces i pod dominacijom isključivo Duhovne prirode. Čineći takav Izbor u korist Duhovnog svijeta, čovjek svjesno „žrtvuje“ uobičajenu materijalnu dominaciju Životinjske prirode u svojoj svijesti.** Kasnije, kad su ljudi počeli gubiti duhovno znanje, počeli su se postavljati materijalni oltari sličnih simboličkih oblika (od gline, drveta, metala): mogli su biti ravni, okrugli ili *ovalni* kameni, *kvadratni* stol, kocka i tako dalje. Počeli su ih postavljati na *uzvišenim* mjestima, u hramove, kako bi ih orijentirali na određeni dio svijeta i činili materijalne žrtve.

Anastasia: Doista, došlo je do vrlo ozbiljne zamjene u religijskim sustavima.

Rigden: Ne radi se samo o zamjeni duhovnog svjetonazora materijalnim. To je poput gubitka svjetlosti unutar sebe, koja čini stvari vidljivima za tvoje oči. Zamjena se dogodila u samom korijenu čovjekova globalnog razumijevanja suštine svoga života i okolnog svijeta, ciljeva i svrhe privremenog boravka na ovom svijetu. Izgubljena je glavna duhovna komponenta, glavna duhovna smjernica — služenje Bogu i neprekidna

veza s Njim. Zato Volja Životinjskog uma vrlo lako hvata ljudsku svijest. Kao rezultat, oni iluziju ovog svijeta shvaćaju kao suštinu. Čak i oni koji u svojim rukama drže duhovno znanje generacija, jure za pepelom ovog svijeta — za materijalnu dobit i banalnu moć nad svojim stadom. Zbog svog ponosa svećenici sebe smatraju vlasnicima ovog univerzalnog ljudskog duhovnog znanja i na njemu su izgradili unosan biznis u kojem su ljudi postali njihovi robovi i stalni sponzori, odnosno žive po formuli koju su izmislili svećenici: „daj novac i služi nam“. Izgubljeno je ono važno — *besplatno služenje Bogu i ljudima*, što podrazumijeva širenje iskonskog duhovnog Znanja omogućujući Osobnosti da se stopi s Dušom i da čovjek samostalno postigne duhovno oslobođenje.

Anastasia: Da, Životinjski um je uistinu porobio današnje ljude. Kao što bi stari rekli, umjesto slobodne ptice koja teži duhovnim visinama, postaju poput ptičjeg pera kojeg vjetar nosi diljem svijeta, prema svojoj ćudi. Ljudi su davno primijetili da to bezgranično povećanje materijalne dobiti i moći ne podrazumijeva poboljšanje morala.

Rigden: Sasvim točno. Dakle, ritual žrtvovanja postoji od davnina. Osim toga, imaj na umu da je bilo tipičnih različitih oblika razvoja *religije*: plemenskih, etničkih, državnih i globalnih. U osnovi, *u formatu religije* to se tretiralo kao magijski čin, obred prinošenja žrtava (darova) nadnaravnim silama, duhovima ili bogovima, s ciljem da se iskaže odanost tim silama i postigne, zahvaljujući njima, da tako kažem, određen utjecaj na stanje materije (ljudi i prirodnih pojava) na način koji je nadnaravan za čovjeka. Pri tome su obavljane razne vrste žrtvovanja. Naprimjer, spaljivanje tamjana radi čišćenja od prljavštine ili traženja od duhova i bogova nečega zemaljskog. Vješanje šarenih komadića tkanine za umanjenje elemenata u mjestima „sila“ i „naseljima“ šamanskih duhova, na planinskim prolazima i u blizini „svetih izvora“.

Anastasia: Da, poznato je žrtvovanje sakupljenih proizvoda poljoprivrede u svrhu bolje žetve sljedeće godine, boljeg lova ili boljeg plijena sljedeći put. Stoka je također žrtvovana radi povećanja potomstva ili kao zahtjev za nečim u vezi s poslovima zajednice ili čovjeka na ovome svijetu.

Rigden: Točno, bilo je svakakvih žrtvovanja u sustavima različitih religijskih uvjerenja, u rasponu od bezopasnog pušenja aromatičnog bilja do žrtvovanja djevičanstva, hramova homoseksualnosti, krvavih žrtvovanja dijelova ljudskih tijela i samih ljudskih života. U većini slučajeva sve su to radili svećenici kako bi stekli određenu moć u materijalnom svijetu, za zemaljsku svrhu.

Anastasia: Najzanimljivije je da se to događalo ne samo u davnim vremenima, već se događa i sada i u religijama i u zatvorenim tajnim okultnim društvima, naprimjer među Arhontima. I to unatoč činjenici da je svjetska zajednica odavno osudila žrtvovanja ljudi i slična divljaštva svećenika iz prošlosti. Sigurna sam da će čitateljima, baš kao i meni nekada, biti vrlo zanimljivo saznati zašto su prinesene tolike žrtve kroz povijest čovječanstva i zašto je ovaj fenomen prilično živ u ljudskom društvu. Zašto se tome posvećuje toliko pozornosti u religijskim strukturama? Koji je izvor takve zamjene duhovnog znanja za revno služenje ovosvjetovnoj materiji?

Rigden: To je, naravno, prilično ozbiljno pitanje. Ali ako ljudi danas već počinju razmišljati o tome, možda je vrijedno priopćiti njegovu globalnu suštinu. U materijalnom svijetu postoji *jedan Životinjski um*, kojeg sam spomenuo više puta. Danas čak i suvremena znanost bilježi neke od njegovih manifestacija, koje su uglavnom vidljive u ponašanju unutar zajednice živih bića. Naprimjer, počevši od reprodukcije i napada skupa bakterija na stanice, do skupnih migracija, agresije, samouništavanja životinja i tako dalje. Kada

govorimo o tome, latinska riječ „quorum“ znači „kojih ima dovoljno“, odnosno dovoljan broj iz zajednice. U znanosti se ovaj fenomen naziva kolektivnom inteligencijom. Osjećaj za kvorum (posebno onaj koji je usmjeren na dominaciju, kontrolu i hvatanje materije, kao i proždiranje iste) kontrolira mnoge procese, kako u mikro, tako i u makro svijetu. U medicini je, naprimjer, zamijećeno da stanice raka djeluju skupa, kao inteligentna zajednica. Čak i kad su izložene lijekovima, prenose signale jedne drugima i neko vrijeme miruju; odnosno, one „zajedno“ blokiraju učinak lijeka. Svaka stanica, dok od kvoruma prima određene signale, mijenja model svog ponašanja prema općem ponašanju (kolektivna inteligencija). Drugim riječima, to je zapravo inteligentni organizam unutar inteligentnog organizma. Danas je nagomilano mnogo istraživanja na području biologije o životu zajednica pčela, mrava, miševa, štakora, dupina i velikih sisavaca, gdje se jasno vidi dominacija kolektivne inteligencije.

Manifestacije dominacije jedne materije nad drugom postoje svugdje, pa i u svemiru. Ovo su također promatrali astronomi u ponašanju planeta i sazviježđa. Naprimjer, nedaleko od nas, u sazviježđu Mliječne staze, postoje divovske zvijezde koje su u suštini vampiri. To su binarne zvijezde, gdje jedna od zvijezda jednostavno privlači materiju na sebe, u obliku plina iz svog „partnera“, kojem je smještena vrlo blizu. Onda to potpuno apsorbira ovu zvijezdu, posljedično produžujući vlastiti život i postajući supervelika zvijezda na neko vrijeme. To je sve isto, prema istim zakonima dominacije materije. Da ne spominjemo kolektivni utjecaj zajednice planeta i galaksija na procese koji se odvijaju u vanjskom svemiru, odnosno onog što čovječanstvo još uvijek ne može proučiti, s obzirom na nedovoljnu razinu tehnoloških mogućnosti. Ali ti fenomeni postoje, pa se i danas može pronaći mnogo neizravnih dokaza za njih.

Dakle, pokornost ujedinjenom Životinjskom umu je tipična u bilo čemu, uključujući i ljudsku zajednicu, koja se sastoji od bića koja dijelom imaju materijalnu prirodu. Jedinstveni Životinjski um ima zajedničko porijeklo (sebe) i svoje vlastite jedinice u obliku kolektivnih i individualnih umova. Figurativno rečeno, to je poput neovisnog organizma sa svojom strukturom i organizacijom na više razina. Slučajno, riječ „organizam“ potječe od grčke riječi „organon“, što znači „alat, instrument“. Da bi se lakše razumjelo svu njegovu složenost i koherentnost u upravljanju, dat ću primjer na organizmu čovjeka, koji funkcionira kao jedinstvena cjelina.

Tijelo ima različite razine organizacije (molekularna, stanična, tkiva i tako dalje). Ima zajednički um (mozak), koji koordinira rad svih njegovih bioloških sustava i na taj način održava život tijela. Također, postoje sustavi kojima su organi podređeni. Postoje organi čije stanice rade u određenom općem ritmu. Postoji stanica, kao najniža razina organske individualnosti, koja ima svoju vlastitu strukturu i sposobnost repliciranja, postojanja i tako dalje. Međutim, ta ista stanica je dio organa, dio sustava, dio cijelog organizma. Isto je i sa strukturom ujedinjenog Životinjskog uma materije. Tamo su mnoge jedinice kolektivnog i individualnog uma koje usko međusobno djeluju, stvarajući tako čitave sustave u mikro i makro svijetu, a podređene su jednom Životinjskom umu.

Anastasia: Budući da govorimo o kontroliranoj materiji, onda bi Ahriman trebao biti uključen u to?

Rigden: Upravo tako. Ahriman je taj koji ima moć preko Životinjskog uma i koristi je u svrhu razdvajanja, da tako kažem, kroz materijalne filtere „čiste Duše“ za svijet Boga.

Anastasia: Mislim da će svakom čovjeku koji ostaje na putu samousavršavanja, to biti zanimljivo da bi otkrio kako Životinjski um djeluje u čovjeku.

Rigden: On očituje svoju Volju na različite načine: kroz Životinjsku prirodu (kroz aktivnost stražnje i bočnih Suština kad djeluju na svoj način), materijalno tijelo…

Anastasia: Da, s obzirom na to da se većina ljudi identificira sa svojim odrazom u ogledalu, misleći da je tijelo, kako ljudi kažu, „zaozbiljno“.

Rigden: Kad bi čovjek bio samo tijelo, temeljito bi poznavao sve suptilne nijanse kontrole nad njim te bi živio upravljajući desecima tisuća različitih vitalnih funkcija i operacija koje se stalno odvijaju u njegovu tijelu. Ali tijelo, kao jedinstveni organizam, uglavnom funkcionira na način koji je neovisan o svjesnosti Osobnosti. Što čovjek u svom tijelu vidi bez ogledala? Što vidi ovdje i sada, otvorenim očima, u vidljivom svijetu? Vidi samo ono što mu je dopušteno vidjeti dvama „malim prozorima“ (očima), u početku dizajniranim za promatranje ovog trodimenzionalnog vanjskog svijeta iz „mračne sobe“ njegove svijesti. Hoće li Osobnost na taj način vidjeti i znati mnogo o sebi ili o raznolikosti svijeta? Jesu li misli i emocije proizvod njegove svijesti? I zna li čovjek odakle i kako se one pojavljuju?

Životinjski um stalno utječe na čovjeka, na ovaj ili onaj način, kroz svoj ogranak — Životinjsku prirodu, koja je dio materijalnog svijeta. U većini slučajeva ljudi to uopće ne razumiju. Misli su jednostavno tu, a čovjek misli da su njegovo „vlasništvo“. Teško je ljudima uhvatiti djelovanja i misli Životinjskog uma unutar sebe, kad ne znaju o svojoj dvojnoj prirodi i, naravno, ne prate sve to u sebi. Rezultat je da oni percipiraju manifestacije Volje Životinjskog uma kao svoje vlastite misli, želje, emocije i tako dalje. **U stvarnosti, čovjek je slobodan samo u svom Izboru, ali nije slobodan od svojih misli, jer njegova svijest (Promatrač) ih u stvari ne proizvodi, on samo bira** između dva toka: misli i podražaja iz Duhovne prirode (Njegova Volja) ili misli

i želja iz Životinjskog uma (njegova Volja). **Odnosno, čovjek može odabrati Volju koja mu se svidjela ili koja ga je zavela, te na nju primijeniti snagu svoje pozornosti, koja započinje djelovanje**. Upravo je ovo **ključni trenutak ljudskog Izbora**.

Anastasia: Da, čovjek samo bira hoće li ili neće prihvatiti ovo ili ono napadno raspoloženje, emocije, misli. Mnogi čitatelji to već razumiju u praktičnom smislu, prateći svoje misli tijekom dana. Evo, naprimjer, tipične situacije koju ljudi opisuju svojim riječima: „Toliko sam puta primijetio da se čini kako je sve u redu, a onda se odjednom pojavljuje negativna misao ili emocija, a raspoloženje postaje očajno bez vidljivog razloga. Nastaje apatija prema svemu, kao i osjećaj unutarnje napetosti, tjeskoba i strah. Ali nisam tako htio, događa se samo po sebi, nekako bez moje želje“. Najzanimljivije je da ako počnete jednostavno ignorirati loše misli ili emocije, koje su odjednom pohrlile, i namjerno se usredotočite na nešto dobro, primjerice na dobre misli ili dobra djela, onda se s vremenom negativnost povlači, kao da nikad nije postojala. Ako se predate lošem raspoloženju, počnete se samosažaljevati i tako dalje, drugim riječima, ako dajete svoju pažnju negativnim emocijama, tada se to stanje samo pogoršava i počinje živjeti u vama ili, bolje rečeno, počne vam trovati život poput parazita. Nakon toga mi je prilično teško sjesti meditirati, jednostavno se prisilim. S druge strane, kada već obavljate duhovnu praksu, ovdje već prelazite u stanje unutarnje slobode, koja vam je draga, na osjećaj neizmjerne Zahvalnosti i Ljubavi za sve što postoji, do čistoće osjećaja...“

Rigden: Svakako, u ovom prebacivanju, ignoriranje misli iz Životinjske prirode, izbor i potvrda dominacije Duhovne prirode je suština rada na sebi. Životinjski um prisiljava ljude da se usprotive svojoj duhovnoj prirodi, da vjeruju samo u dominaciju materije, u svom „nedjeljivom“, „besmrtnom“ materijalnom tijelu. Kad

čovjek padne u depresiju, krene u samooptuživanje ili, naprotiv, umota se u snove o materijalnim željama, dok slijedi zemaljsku slavu, bogatstvo i tako dalje — sve to znači da je u ovom trenutku on, bez da je primijetio, podređen Volji Životinjskog uma, koja ga lako kontrolira.

Anastasia: Čovjek, u stvari, može pratiti trenutke manifestacije Životinjskog uma, preko uzbudljivih ideja i materijalnih želja iz Životinjske prirode.

Rigden: Da, ali pod uvjetom da čovjek *prati* očitovanje takvih misli i želja u sebi, ali ne sudjelujući u ovom procesu i ne jačajući ga. Upravljanje životom čovjeka od strane Životinjskog uma je uobičajena pojava, koju sam čovjek praktički ne primjećuje, pripisujući njenu manifestaciju svojim mislima, željama, navikama, karakteru i tako dalje. Očito podređivanje Volji Životinjskog uma može se pratiti u postupcima, kako bi psiholozi rekli, uzbuđene gomile, ili još više — glumačke gomile, ako je ključni trenutak u njenoj aktivaciji dominacija Životinjske prirode. Upravo je to dominacija Životinjskog uma i njegovo očitovanje kroz kolektivnu inteligenciju u „bijesnoj“ gomili.

Općenito, treba razumjeti da svi ti pojedinci „s karakterom“ vrlo brzo gube svoju „individualnost“ u gomili. Postaju pokorni u zajedničkom loncu kolektivne inteligencije. U takvoj okolini svi se brzo zaraze općim uzbuđenjem, impulzivnošću i brzim djelovanjem, međusobnom odgovornošću bez razmišljanja. U osnovi, ljudi u gužvi gube individualnost i postaju masa. Pojedinac gubi samosvijesti i u sebi budi eksploziju emocija, tipičnu za *skupnu Volju gomile.* Kolektivna inteligencija (podređena Životinjskom umu) svojstvena je ljudskom društvu, s obzirom na činjenicu da su ljudi također dio materijalnog svijeta.

Postoji bitna razlika između čovjeka kada je u gomili i podređen je Volji Životinjskog uma, i kad je čovjek

u grupi ljudi, ali svatko zadržava svoju istinsku individualnost. U prvom slučaju se odvija potpuna dominacija Životinjske prirode u svijesti te je ona sužena, dok u njoj djeluju samo materijalne želje, stimulacije i životinjski nagoni, dok je Duhovna priroda blokirana. U gomili pojedinac nestaje kao Osobnost; postoji samo organizam rulje s jednim Životinjskim umom. Ali kad Duhovna priroda dominira u čovjeku i on je u skupini istomišljenika koji, naprimjer, čine opće dobro, stvaralački rade zajedno, tada on zadržava svoju istinsku individualnost, odnosno povezanost svoje Osobnosti s Dušom (Bogom). Može osjetiti kako drugi ljudi, takoreći, bivaju na istim valnim duljinama s njim, raduju se zajedničkim uspjesima, ali njegova će se svijest i dalje proširivati i on će održavati stalnu individualnu vezu s Dušom, kroz pažnju i najdublje osjećaje. Sličan proces se događa i za vrijeme kolektivnih meditacija, kada ljudi zajedno obavljaju duhovnu praksu, ali svatko ima osobnu vezu sa svojom Duhovnom prirodom.

Anastasia: Kad se osnovno iskonsko Znanje o Duhovnoj prirodi izgubi u društvu, a preostali su odjeci temeljito preinačeni religijama, tada je ljudima teško spoznati što je nadmoć Volje Duhovne prirode u društvu i u svakom čovjeku. Danas to zvuči kao legenda „o raju na zemlji“. Međutim, kada dođe do dominacije Volje Životinjskog uma u gomili, primjera ima napretek. Ljudi većinom ne razumiju bit nevidljivog izvora utjecaja i razlog zašto je ovaj fenomen svojstven ljudskom društvu. Suvremena znanost već ima dosta istraživanja u socijalnoj psihologiji, u proučavanju problema ponašanja gomile. Ako se netko upozna s tim, moći će shvatiti da su sve karakteristike Životinjske prirode prilično tipične za tu istu agresivno djelujuću gomilu.

Na primjer, *agresivna gomila* je pokretana zajedničkom emocijom bijesa, gnjeva i slijepe mržnje. Ova Volja, strana duhovnoj prirodi čovjeka, usmjerava akcije ljudi

u gomili prema uništavanju i ubijanju njihove vlastite vrste. *Paničnu gomilu* nadvladava zajednička emocija straha. Ljudi su izloženi njenom utjecaju dok bježe, kao i bilo koje drugo stado životinja mogu u panici gaziti svoje ljude. U ovom trenutku ljudi gube humanost i postaju bića s dominacijom životinjskih nagona, i kako se kaže, „gube glavu“ od straha i želje da spase samo sebe. Dominantne emocije takozvane *grabežljive gomile* su upravo osobine Životinjskog uma, kao što su pohlepa i želja za posjedovanjem većeg materijalnog bogatstva. Ili, na primjer, *buntovnička gomila*, koja je stalni pratitelj svih revolucija i pučeva. Tipičan je provodnik Volje Životinjskog uma, što pokazuju radnje činjene u tom „ludilu“: ubijanje ljudi, pogromi, paljevina, želja za grabljenjem oružja, sklonost apsolutnoj moći, nasilju, bahatosti i tako dalje.

Rigden: Upravo tako. U osnovi je emocija provodnik Volje Životinjske prirode, ali i istih zakona upliva i borbe za dominaciju jedne materije nad drugom. Iako čovječanstvo, uglavnom, nema ni općenitu predodžbu o utjecaju Životinjskog uma na njega, ipak, predmet njenih izoliranih manifestacija, poput različitih vrsta ponašanja gomile, pažljivo se proučavaju, posebno od strane obavještajnih agencija različitih zemalja. Štoviše, postoji razvoj i primjena tehnologija koje koriste takve nesvjesne radnje ljudi u gomili da postignu određene političke ili religijske ciljeve.

Primjerice, odavno je poznato da i najbeznačajnija ulična nezgoda (uzmimo, primjerice, prometna) okuplja slučajnu gomilu u obliku znatiželjnih prolaznika. Ova se gomila zarazi emocijama istog tipa onoga što se dogodilo, to jest događa se takozvana „kružna reakcija“ (rastuća emocionalna infekcija u gomili). Počinje se s uobičajenom raspravom: tko je što vidio, tko i kako vozi, kako se vozač okrenuo i tko je od vozača kriv. Takvo pogoršanje emocionalnih strasti može završiti brzom preobrazbom gomile od *povremene* (slučajne,

od latinske riječi „occacio“ — „slučaj“) do *izrazite*, pri čemu se tema razgovora o prometnoj nesreći mijenja na pronaći tko je odgovoran za strašnu kvalitetu cesta, loš život i nedostatak reda u društvu. Ako se takve emocije podstiču, nije daleko do transformacije gomile u *djelujuću*.

Za bolje shvaćanje kako se to točnije događa, opisat ću klasičnu shemu kako tajne službe koriste tehnologije smjene vlasti temeljene na takvim učincima zaraze gomile. Ove metode primjenjuju i suprotstavljene države i vlastite državne službe u raznim državama. Na primjer, otprilike u isto vrijeme u različitim dijelovima glavnog grada počinju se događati „iznenadne“ prometne nesreće. Naravno, pojavljuju se nasumične gomile „gledatelja“, među kojima se nalaze stručnjaci koji svojim govorima mogu povremenu (slučajnu) gomilu pretvoriti u djelatnu, usmjeriti je na nerede i nemire kako bi se dogodila zamjena jednog režima drugim. Također, slična zaraza gomile, samo drugim sredstvima i drugim različitim shemama koje uzrokuju očitovanje Životinjskog uma u masama, može se pratiti nizom pripremljenih i umjetno stvorenih obojanih revolucija u raznim državama svijeta.

Anastasia: Tužno je što većina ljudi toga nije svjesna i kao rezultat takvih tehnologija i dalje djeluju u gomili. Kad bi čovjek znao za to, on ne bi bio pijun u tuđim rukama, ne bi se svjesno prepustio Volji koja je tuđinac njegovoj Duhovnoj prirodi i ne bi bio njen aktivni provodnik, opterećujući svoju Osobnost težinom materijalnih dominacija. Ali možda se to događa i zbog ljudske navike življenja i davanja prednosti mislima i emocijama Životinjske prirode u svakodnevnom životu. Osim toga, ljudi imaju tendenciju kopirati ponašanje drugih, a mnoge danas nije briga za čistoću vlastitih misli.

Možda se zato „životinjski modus“ u društvu prenosi češće i brže od bilo čega dobrog, duhovnog i

pozitivnog. Širi se među stanovništvom poput vatre duž detonacijskog fitilja. Mnogi se susreću s takvim pojavama, ali ih, nažalost, nisu uvijek svjesni. Primjerice, susreću se s prijateljima ili rodbinom, koji im u pravilu počinju govoriti o nekome s kime su se danas ili nedavno susreli, s kim su razgovarali i tko ih je snažno impresionirao svojim negativnim postupcima ili riječima. Ono što je zanimljivo je da čovjek ne prenosi jednostavno riječi „remetitelja svog duševnog mira“, već pokušava njegov bijes kopirati na slušatelja, s naglaskom na određene riječi i pokazivanjem vlastitih gesti. Drugim riječima, prenošenjem ove informacije, nadvladan je istim emocijama i silom koja dolazi iz Životinjskog uma. Osim toga, ne shvaćajući to, on ih kao provodnik pokušava prenijeti, prisilno nametćući negativnost svojim prijateljima, kolegama na poslu ili članovima obitelji. Općenito uzimajući u obzir koliko je ovaj fenomen uobičajen u svjetskom društvu i koliko puta u danu ljudi to rade na razini čovječanstva, tim više se javlja prilično tužna situacija.

Rigden: Ljudi samo trebaju razumjeti uzrok takvih situacija, zanemariti Volju Životinjskog uma i ne biti jedan od njegovih provodnika. Inače, ako čovjek daje puno vlastite pažnje u takvim trenucima, na primjer razgovoru koji ga je zarobio, tada će se zaraziti time i postati još jedan provodnik Životinjskog uma. Kao rezultat takve zaraze, čovjek će žudjeti da ispriča ovu „novost“ svojim drugim prijateljima, često uz trik Životinjske prirode (kao izgovor da ispravi ili omalovaži nekoga, nekome se naruga) i uvijek kopirajući emocije na isti način. Životinjska priroda je jaka kod ljudi koji ne znaju za nju i ne prate njezinu manifestaciju u sebi.

Anastasia: Zanimljivo je i da se vijesti o nečem dobrom, pozitivnom, a posebno o nečem značajnom u duhovnom smislu, ne šire tako brzo kao u slučaju emocionalnih vijesti iz Životinjske prirode. Ono što je tipično jest da čovjek, dok dijeli dobre vijesti, pokušava

to izgovoriti vlastitim glasom, kao da reproducira neku svoju mudrost iz ove vijesti, kao da je ona osobno došla od njega.

Rigden: Nažalost, nije uobičajeno da današnji ljudi služe kao provodnici Duhovnog svijeta. Iz tog razloga oni vide događaje na televiziji, ali ih ne vide, slušaju nečije riječi, ali ne razumiju to bez riječi, mogu čitati knjige na različitim jezicima, ali ne mogu čitati knjigu svog života. Oni streme ići po struji rijeke svog života, suprotstavljaju se struji, tražeći smisao u tome, ali ne razumiju da je smisao njihova postojanja na drugoj strani. Mnogi žive upravo za mrtve izvanjske stvari, slijepo služeći Životinjskom umu. A čovjek treba živjeti za duhovnu kreaciju i služiti Duhovnom svijetu. Tek tada će vidjeti događaje, razumjeti ljude i biti u stanju prilagoditi svoj život iz perspektive Promatrača iz Duhovne prirode.

Anastasia: Htjela bih se dotaknuti i bolne teme suvremenog društva — ovisnosti nekih ljudi o alkoholu i drogama. U jednom ste trenutku govorili kako Životinjski um dovodi Osobnost pod kontrolu svoje Volje kroz te otrove, kako se neprimjetno razvija ovisnost o njima i što se to gubi kada se padne pod taj utjecaj.

Rigden: Da, ovo je posebna tema. Jedan od načina Životinjskog uma da potpuno stavi čovjeka pod svoju kontrolu je provocirati u njemu želju za konzumiranjem alkohola ili droge. **Kad čovjek počne konzumirati alkohol ili drogu, Životinjski um počinje potpuno vladati njime, porobljavati ga i blokirati svaku mogućnost manifestacije sile iz Duhovne prirode.** Na razini neurofiziologije dolazi do neravnoteže i mnogi se neuroni mozga blokiraju. Čovjek počinje loše percipirati informacije. Umjesto toga, Životinjska priroda aktivno dominira u njemu, a njemu se čini da je „heroj“ i da mu je sve na ovom svijetu dopušteno. Takav mjehurić sapuna (iluzija) zapravo se pojavljuje, ne zbog toga što je on takav

u stvarnosti, već jednostavno zato što se događa kvar u sustavu moždanih funkcija, a stanje svjesnosti Osobnosti prelazi u drugi mod, gdje postoji potpuna pokornost Životinjskoj prirodi. Za Duhovnu prirodu — to je kolaps; to je, figurativno rečeno, stavljanje Duše u smrtonosno otrovno okruženje. Njezina sila je ionako djelomično blokirana „optičkim filterima“ — podosobnostima, a takva potpuna dominacija Životinjske prirode u novoj Osobnosti jednostavno joj oduzima posljednju priliku i nadu. **Alkohol i droga pretvaraju čovjeka u poslušnog roba Životinjskog uma i čak u malim dozama ubijaju u njemu duhovne klice.**

S vremenom se kod čovjeka ovisnost o alkoholu ili drogama razvija, ali on to negira. Istovremeno, čovjek uporno konzumira taj otrov navodeći bilo kakve razloge (tradicije, praznici, rođendani, sprovodi, osobni stres i tako dalje). Kao rezultat toga, ne primjećuje da su se njegovi duhovni temelji izgubili, ovisnost eskalirala u smanjivanje njegove ljudske prirode na razinu životinjskih nagona i degradaciju Osobnosti. Već sam spomenuo da su ljudi u stanju alkoholne opijenosti neadekvatni u percepciji informacija. U većini slučajeva sve što dominira u njima u trenutku alkoholne opijenosti (praktično trovanja) jesu misli (naglas) iz Životinjske prirode o dragom sebi, o predmetima njihova ponosa, o njihovim neispunjenim sebičnim željama i neostvarenim pretjeranim ambicijama. To je uistinu prava tragedija, prije svega za samu Osobnost.

Što se tiče ljudi koji se ozbiljno bave svojim duhovnim razvojem, njihovo tijelo fizički ne može podnijeti te otrove (alkohol i droge). Zašto? Zato što se konzumiranjem tih otrovnih supstanci, suptilna povezanost s Duhovnim svijetom narušava; korištenjem suvremenog jezika, gube se izvanosjetilne sposobnosti. Dok je pod utjecajem alkohola ili droga, čovjek nije sposoban čitati informacije koje dolaze iz nevidljivog svijeta; njegove nadnaravne moći jednostavno blijede. Sve što opaža

u takvom stanju je manifestacija Volje Životinjskog uma, koju čovjek smatra svojim vlastitim mislima i željama.

To je bilo znano u davnim vremenima. To je i sada dobro poznato. Na primjer, u Sovjetskom Savezu je postojao snažan sustav posebnih službi, koji je između ostalog uključivao odjele koji su bili uključeni u proučavanje paranormalnih pojava i psihičkog razvoja među nekim zaposlenicima, na primjer spavačima. Dakle, čak je i mliječni kefir bio isključen iz njihove prehrane, a da ne spominjemo strogu zabranu konzumacije alkohola i droga. Pušenje je, tehnički gledano, dopušteno: iako i nikotin i katran intoksiciraju tijelo, ne blokiraju zrcalne neurone i, posljedično, omogućuju nesmetan rad s nevidljivim svijetom i čitanje potrebnih informacija.

Dakle, čovjek koji konzumira čak i male količine alkohola, bez obzira koliko dugo, degradira se duhovno kao Osobnost. **Ako se javlja želja konzumirati alkohol ili koristiti drogu — ovo su prvi simptomi da ste pod vlašću vlastite Životinjske prirode.** To znači da trebate poduzeti mjere za prebacivanje dominantne svijesti, povećati naglasak na neke pozitivne aspekte, vježbati, obavljati fizički rad. Treba napomenuti da ako čovjek potpuno prestane piti ili koristiti drogu, tijelo se na kraju oporavi i čovjek dobije priliku za duhovni razvoj svoje Osobnosti.

Materijalni um je vrlo aktivan. To su njegove manifestacije kada se „nevjerujućim“ ljudima s materijalnim razmišljanjem nameću misli o dostizanju nekakve „bezgranične slobode“ uz pomoć alkohola ili droga. To su njegove manifestacije, kada se „vjerujući“ ljudi, tjeraju na razmišljanje o dobivanju, uz pomoć alkohola ili droge, navodno jedne od „prilika“ za nekakvo tajno znanje ili shvaćanje „duhovnih visina“. Sve ove misli iluzija su Životinjske prirode koja, na ovaj ili onaj način, gura ljude u stalnu ovisnost o Volji Životinjskog

uma i stvara privlačne misaone forme povezane s uzimanjem još jedne doze otrova.

Anastasia: Mnogi jednostavno ne vide očigledne činjenice i ne prestaju, pa razmišljaju zašto se to događa njima i njihovim prijateljima i zašto ovaj problem još uvijek postoji u društvu. Ne postavljaju si pitanja: „Kako nastaje i kako se oblikuje trajna ovisnost o alkoholu? Tko ga je umjetno uveo u društvo i tko aktivno podržava takvu, po duhovnu prirodu, fatalnu 'tradiciju'?“ Na kraju krajeva, čovjek uništava ne samo sebe i svoju Osobnost, već stvara probleme i u društvu oko sebe.

To je prava nevolja, posebno kada je čovjek odgovoran za svoju obitelj i djecu. Na kraju krajeva, ne radi se o tome koliko je materijalnih dobara mogao pružiti svojoj djeci. Smisao je u tome koliko je duhovnih bogatstava čovjek mogao dati *svojim primjerom života*. Na kraju krajeva, djeca nisu osobno vlasništvo i nisu „štaka“ na koju se čovjek namjerava u starosti oslanjati. Prvo i najvažnije, to su nove Osobnosti, čija je svijest prazna ploča. One su došle u ovaj svijet, kao i svi drugi, kako bi stekle priliku za duhovno oslobođenje. Ustvari, ove nove Osobnosti od rane dobi promatraju i usvajaju životno iskustvo prethodnih generacija od ljudi koji su im autoritet, uglavnom od roditelja, koji im na mnogo načina služe za primjer. Ako obitelj ima „tradicije“ vezane uz pijenje alkohola, ono što se djeci od djetinjstva demonstrativno nameće jest negativno iskustvo i obrasci ovisnosti o Životinjskoj prirodi, što odrasli pokazuju pijući, na primjer, na kućnim proslavama. Ljudi smatraju da je to bezazlena radnja, jer ne razumiju suštinu iste, kao što ne razumiju ni dugoročne posljedice.

Rigden: Oni ne razumiju jad koji započinju čineći to, osuđujući na patnju Duše ne samo svoje djece, već i njihovih potomaka. Međutim, stanje se može ispraviti ako ljudi počnu raditi prije svega na sebi, ako aktivno

mijenjaju samo društvo u kojem žive, nabolje. Da, a što je s društvom? Ovdje treba gledati u korijenu tko to popularizira alkohol i droge među ljudima i zašto se to još uvijek radi? Te podatke možemo naći prilično lako i danas. Prvi koji su drogu i alkohol počeli uvoditi u masovnu konzumaciju ljudi bili su svećenici i političari, koji su u tome vidjeli svoju očitu korist. Zašto? Jer, kao što sam već rekao, uz pomoć droga i alkohola, blokira se duhovna komponenta Osobnosti, a čovjek se već lako podvrgava tuđoj Volji. Provodnicima Životinjskog uma postaje lakše kontrolirati i manipulirati njegovom sviješću kao dijelom gomile („biomase“).

Dovoljno je pogledati stvarnosti današnjice. Zašto se, usprkos jasno vidljivoj borbi protiv ovih pojava u cijelom svijetu, zapravo sve ovo prešutno potiče? To je isto kao i u drevnim vremenima, samo propaganda u masovnijim razmjerima i distribucija alkohola i droga, ne samo putem samih proizvoda i njihova reklamiranja, već i kroz stvaranje stereotipa, njihova uvođenja u masovnu kulturu društva. Na primjer, kroz masovni utjecaj medija za masovno informiranje, kao i kroz popularne kulturne projekte i igrane filmove. Uostalom, kroz slike idola i njihove „navike“ najlakše je stereotipno kodirati čovjeka, podrediti ga sustavu, budući da je svaki pojedinac, kao što sam već rekao, sklon oponašanju. Općenito, nije sve tako jednostavno kao što se čini na prvi pogled.

Anastasia: To je, nažalost, istina današnjice.

Rigden: Ali opet, tko sprječava da ljudi sami uvedu red u društvo? Tko sprječava Osobnost da disciplinira svoje misli? Sve je u rukama samih ljudi.Vi samo trebate poslužiti kao dobar primjer drugima i barem stvoriti povoljno okruženje oko sebe u tom pogledu, ne poticati ljude na konzumiranje alkohola i droga i ne stvarati uvjete za širenje ove životinjske ovisnosti među ljudima. Treba učiniti sve što je moguće da se

u masovnoj kulturi populariziraju duhovno znanje, kulturne i moralne vrijednosti, primjeri slike pravog Čovjeka.

Anastasia: Nadam se da će ljudi postati nadahnuti tim saznanjima. Ako je moguće, molim vas, osvijetlite nekoliko drugih točaka o Životinjskom umu. Rekli ste da on uglavnom djeluje kroz kolektivne i individualne umove, drugim riječima, kroz svoje podjele. Možete li pojasniti njegovu manifestaciju na širem nivou na primjeru ljudskog društva?

Rigden: Ovi se procesi mogu pratiti i u mikro i u makro svijetu. Ljudi, zbog dualnosti svoje prirode, nisu samo u stanju svjesno pristupiti proučavanju istih, već i stvaranju društva na istinski duhovnoj osnovi. Uostalom, dok se duhovno razvija, čovjek ima priliku biti Promatrač iz sfere Duhovne prirode i, prema tome, razumjeti manifestacije Životinjskog uma. U stanju je pratiti njegove postupke i ispraviti njegov razvoj, ne dopuštajući da se ta Volja, tuđinac njegove duhovne prirode, miješa u njegov život. Isto je i s društvom. Na primjer, postoji mnogo znanstvenih radova o proučavanju i praćenju prirode raspoloženja javnosti. Upravo se oni uglavnom svode na rezultate političke i svećeničke kontrole masa. Ali, nije to poanta. Čak se i u tim radovima mogu naći prilično zabavni dijelovi.

Raspoloženje je psihološka izvedenica. Predmet masovnog raspoloženja je određena masa (broj ljudi, gomila) koja se ujedinjuje zbog djelovanja nekog čimbenika. Kao takav čimbenik mogu poslužiti *emocije, osjećaji* i druge psihološke manifestacije koje odražavaju ponašanje ljudi. Poticaj za formiranje mase su *glasine*, obično negativne prirode. One stvaraju skrivenu ljutnju u čovjeku (zbog aktiviranja stražnje i bočnih Suština). Već smo govorili o tome kako se brzo ove glasine šire i kako ljudi voljno služe kao provodnici Volje Životinjskog

uma. Ako većina ljudi *vjeruje* u takve glasine, drugim riječima, u njih stavlja *silu svoje pažnje*, onda, shodno tome, oni sami postaju nositelji ove Volje, pridonoseći njezinu daljnjem širenju.

U pravilu, lanac glasina izgrađen je na suprotnosti — „mi“ i „oni“. Svijest ljudi postaje sužena na sadašnju situaciju i oni ne vide korijen, pravi razlog koji je stvorio žarište napetosti. Zato se ljudi okupljaju u gomili na ulici, želeći poboljšati svoj život, ali kao rezultat to završava frustracijom i pogoršanjem njihova života ili jednostavno krvavim pokoljem. Povijest poznaje dovoljno primjera kada ljudi koji su izašli na ulice, čak i samo u mirnoj podršci nekih pokreta, nakon što su se pridružili gomili, kasnije nisu znali objasniti što im se osobno dogodilo i što ih je natjeralo da trče sa svima i ruše infrastrukturu svojih vlastitih gradova u kojem su trebali živjeti sutra.

Dakle, masovna raspoloženja su svojstvena sljedećem: podsticaj, reakcija na njega i spremnost za djelovanje. Takva masa nastaje ovisno o situaciji i reagira na jedne te iste podražaje na identičan način. Ona je ujedinjena psihičkom vezom koja je, pak, stvorena iz *sličnih emocija i impulsa*. To je posebno mentalno stanje ujednačeno za većinu ljudi. Štoviše, ono obično sadrži određeni destruktivni naboj i ima skriveni negativni smjer. Kad bi ljudi uspjeli uhvatiti kretanje energije misaonih oblika u gomili, vidjeli bi da ima oblik *spirale u smjeru suprotnom od kazaljke na satu*. Jedne te iste riječi i osjećaji se reproduciraju iznova i iznova, povećavajući intenzitet i zbog sve većeg uzbuđenja samih provodnika, koji uzbuđuju jedni druge, te vezanosti (hvatanja) svijesti novih ljudi koji su voljni slušati govornike ili shvatiti situaciju. Tada započinje potraga za krivcem kome se pripisuju sve vrste negativnih kvaliteta. Na kraju, situacija se može razviti u izlijevanje sve te negativne energije mase na nešto određeno ili na najbliži objekt ili na pojedince koji, prema „mišljenju“ gomile, imaju

neke veze s uzrokom njihovih nevolja. Usput, ako takvo poticanje jednih na druge i kruženje glasina izostanu, ta raspoloženja brzo gube snagu.

Anastasia: Da, to je tradicionalna potraga za „žrtvenim jarcem“, što je tipično za dominaciju Životinjske prirode u čovjeku. Upravo se sve to ovdje očituje u toj masi koja je podvrgnuta utjecaju Volje Životinjskog uma.

Rigden: Točno tako. Treba napomenuti da Životinjski um očituje svoju Volju ne samo u raspoloženju mase, koja nosi jasan destruktivni naboj, već i u skrivenoj obrani onoga što već smatra svojim „vlasništvom“. Zaraza Voljom Životinjskog uma događa se brzo u masi, poput širenja virusa. Pritom, gomila, koja je podvrgnuta ovoj Volji i pod čijim je upravljanjem, nepromišljeno odbacuje sve što je narušava ili joj se suprotstavlja, ili nekako pokušava razbiti ovaj površni stereotip. Masa, kao jedinstvena cjelina, usmjerava svoju negativnost protiv potencijalnog remetitelja ove Volje. Također je tipično da su sve težnje gomile, koja je pod utjecajem Životinjskog uma, površne. Sadržaji su prazni; nema prisutnosti najdubljih osjećaja u njima i ne postoji povezanost pojedinca s njegovom Duhovnom prirodom. Kasnije, kad čovjek ostane sam sa sobom, ne može objasniti zašto se ponašao na tako neprimjeren i neprirodan način dok je bio u bijesnoj gomili. Odgovor je jednostavan: u trenutku svoje prisutnosti u masi, on je bio samo jedan od provodnika Volje Životinjskog uma.

Anastasia: Da, u osnovi takve su manifestacije negdje identične i u društvu i u „napadima“ Životinjske prirode na pojedinca. Na primjer, u knjigama svetih starješina možemo pronaći primjere njihove borbe s njihovim „strastima“. Između ostalog, spominje se i to da kada čovjek živi u duhovnom stanju, tada ga, koristeći naš jezik, Životinjska priroda počinje iskušavati na sve moguće načine, ne samo primamljivim mislima, već i

pogoršanjem zdravlja, agresijom ljudi oko njega i tako dalje. Drugim riječima, svojim manifestacijama kroz vidljivu i nevidljivu materiju.

Slični primjeri se mogu naći ne samo u literaturi, već i pratiti u stvarnom životu, na primjer, kako ljudi različito reagiraju na Znanje koje je dano zahvaljujući vama i zapisano u knjigama. Postoje ljudi koji su se, nakon što su ih pročitali, počeli duhovno buditi, širiti svoje vidike i pokušali disciplinirati svoje misli. Oni su samo započeli pratiti Životinjsku prirodu u sebi, ne odajući svoj interes za duhovni rad na sebi u vanjskom svijetu. I, u stvari, mnogi od njih su primijetili da čim su počeli pristupati ovom radu na sebi odgovorno, agresivno su napadnuti od strane Životinjske prirode. Štoviše, kako iz svojih krugova (poznanika, rođaka), tako i prijatelja, koji su i sami češće podložni aktiviranju Životinjske prirode unutar njih samih, a i od „vlastite svijesti.“ Životinjska priroda pružala je očajnički otpor kao odgovor na napad na njenu vlast u svijesti čovjeka i „nedodirljivost“ njenih duboko ukorijenjenih obrazaca razmišljanja. Štoviše, neki ljudi, koji bi bili posebno uporni u duhovnom radu, odjednom bi primili agresivne besmislene pozive udaljenih rođaka, bivših prijatelja, uključujući i one o kojima dugo nisu čuli. Ali još češće, posebno u ranim fazama rada na sebi, niotkuda bi se mogao pojaviti agresivni napad okoline na poslu, kod kuće i od strane onih ljudi koji su bili osjetljiviji na utjecaj svoje Životinjske prirode nego neki drugi. Potonji, očito, nisu niti sumnjali da su u tom trenutku bili samo provodnici napada Životinjskog uma.

Rigden: To je prirodno. Životinjski um učinit će sve kako bi duhovno probuđenog vratio natrag u staru stazu uobičajene dominacije Životinjske prirode, kako bi vratio svoju bivšu moć nad zupčanikom koji se odvaja od njegova materijalnog sustava. Njezin je posao probuditi životinjski strah u čovjeku i natjerati

ga da vjeruje u nadmoć materije, njene sile i zakone, tako da se čovjek duhovno preda. Ali, u stvari, izbor uvijek ostaje na Osobnosti. Zahvaljujući duhovnom razvoju, čovjek spoznaje ne samo sebe, nego i nevidljivu stranu okolnog svijeta. Počinje razlikovati stvarnost od iluzije koju je prije smatrao stvarnošću. Čovjek, osjećajući svoju istinsku Duhovnu prirodu, počinje gubiti strahove koje nameće Životinjska priroda. *On počinje osjećati svoju Dušu i njezin svijet, te shvaća da kada je sam Provoditelj Volje Duhovne prirode, tada za njega u stvari nema prepreka u materijalnom svijetu.* Dakle, kada čovjek boravi u tako jasnom, proširenom stanju svijesti, sve što ostaje Životinjskom umu kako bi vratio svoju izgubljenu moć nad ovom Osobnošću je „stražariti“ do trenutka kada Osobnost oslabi svoju duhovnu kontrolu, popuštajući emocijama ili iskušenjima, bilo kakvim mislima i željama iz Životinjske prirode. To jednostavno treba shvatiti i ne padati na te trikove. Ali glavno u ovom procesu aktivnosti Životinjskog uma tijekom duhovnog buđenja čovjeka jest da sam čovjek, bivajući u poziciji Promatrača iz sfere Duhovne prirode, stječe praktično iskustvo i razumijevanje onih stvari pred kojima je Životinjski um nemoćan.

Jedino čemu se Životinjski um ne može oduprijeti jest duhovna sila. To jest, kada čovjek već svjesno odabire duhovni put i živi po svom unutarnjem duhovnom svijetu, svojom dubinom, međusobnim povezivanjem osjećaja kroz svoju Dušu sa svijetom Boga, kada je u stanju kontrolirati svoju Životinjsku prirodu i njene višestruke manifestacije u raznim emocijama i željama. Naravno, ovo „borbeno“ iskustvo, na neki način, stječe se napadima Životinjskog uma, koji duhovno probuđeni ljudi privlače na sebe. Svijest postaje bojno polje. Ali, rezultat pobjede toga je vrijedan, jer čovjek budi duhovne moći u sebi, jača ih, shvaća stvarnost i smisao svog postojanja te počinje svjesno stremiti k Bogu, u Duhovni svijet, to jest u Vječnost.

Duhovna sila dana čovjeku je ogromna. Ako većina ljudi u današnjem društvu shvati ovu jednostavnu Istinu, shvati svu krhkost i prolaznost materije koja ih okružuje i počne se duhovno buditi, to će neizbježno utjecati na svo ljudsko društvo u cjelini, i monada će se preokrenuti. Tada će doći zlatno tisućljeće, o kojem su ljudi sanjali od davnina.

Anastasia: Sve započinje prvim korakom u duhovnom smjeru pojedinca kao jedinične strukture društva. Zato je važno da svi spoznaju svoju istinsku prirodu, to pred čime je Životinjski um nemoćan, da nauče kako pratiti njegovu manifestaciju unutar sebe i kako spriječiti njegovu dominaciju i nasilje nad svojom Osobnošću.

Rigden: Apsolutno, to je puno jednostavnije nego što ljudi misle dok su u stanju duhovne neaktivnosti. *Čovjek jednostavno ne smije dopustiti da Volja Životinjskog uma postane njegova stvarnost.*

No, vratimo se našem razgovoru o materijalnim žrtvovanjima. Znanje o postojanju kolektivnog i individualnog uma bilo je prisutno i u društvu tih vremena kao sastavni dio duhovnog znanja. Razumijevanje dualne prirode omogućavalo je čovjeku svjestan izbor kojoj će prirodi (Duhovnoj ili Životinjskoj) posvetiti svoj prolazni život i čijoj Volji će služiti. Usput, temelj iskonskog Znanja o kolektivnom i individualnom umu kasnije je potaknuo arhaična vjerovanja, na primjer totemizam, animizam, fetišizam, animatizam i šamanizam. Primjerice totemizam. U početku je totem općenito označavao *određeni znak*, preko kojeg čovjek koji posjeduje duhovno znanje može utjecati na prirodne elemente, procese i faunu, drugim riječima, na materiju. A mnogo kasnije, zbog ljudskih iskušenja magijskim praksama, povećane dominacije Životinjske prirode u zajednicama, kao i želje za postizanjem obilja i materijalnog blagostanja, ljudi su sve to pretvorili u kult

totema, čitav niz vjerovanja u natprirodnu „srodnost“ između plemena i određenih totema (životinja, biljaka, prirodnih pojava i neživih predmeta). Još jednom, na čemu je bio naglasak? Na zahtjev ljudi Životinjskom umu „da dijeli moć s njima“, to jest, natprirodnu moć, da steknu neka ovozemaljska dobra ili da im se da moć nad drugim ljudima i tako dalje. Kao što je poznato, slično privlači slično.

Također su se pojavili magija, animizam (vjerovanje u duhove i natprirodna bića) i fetišizam (obožavanje neživih predmeta — fetiša koji su, prema vjerovanju ljudi, obdareni natprirodnim silama). Tako se pojavio animatizam (kult obožavanja bezlične, natprirodne sile koja, po mišljenju ljudi, određuje životne procese u prirodi, primjerice uspjeh u lovu, ratu, bolju žetvu i tako dalje), šamanizam (utemeljen na kultu duhova, vjeri u nadnaravnu komunikaciju kultnog posrednika — šamana — s duhovima). U tim kultovima, nekad formiranim na temelju duhovnog znanja, nakon toga su se počele odvijati zamjene iz Životinjske prirode, rodilo se svećenstvo i počela je utrka za vlast. U njima se Znanje o zakonima materije počelo primjenjivati u korist sustava Životinjskog uma. Odnosno, ljudi su počeli obožavati i oponašati „najjačeg“. Počeli su ga obožavati i stvorili mu aureolu nevinosti. A u nekim su slučajevima čak i jeli „najjače“, jer se smatralo da je u nekim kultovima potrebno biti poput njega i dobiti njegovu silu. Štoviše, predstavnike takvih uvjerenja karakterizirao je agresivan stav prema bilo kome drugačijeg mišljenja, na svaki mogući način potican je napad na „neprijatelje“ (ljude koji su poštivali druge kultove) i njihovo uništenje. Dakle, svrha štovanja takvih obreda govori sama za sebe: bogaćenje, to jest umnožavanje materijalnog bogatstva, dobivanje garancija plodnosti zemlje i ljudi te naklonost elementima, koji su postignuti kao rezultat sklapanja sporazuma (često i u krvi) s „natprirodnim silama“, koji je bio pečaćen žrtvovanjima.

Anastasia: Drugim riječima, ove su radnje tipične za materijalno biće (ili masu) na koje utječe Volja Životinjskog uma.

Rigden: Sve je to djelovalo: stihije su se držale podalje od sela, priroda je davala dobre žetve, a ljudi koji su u svojim „molitvama“ tražili silu i spretnost u materijalnom svijetu, dobili su kvalitete koje su željeli. Općenito, u mnogim su slučajevima ljudi dobivali od materije beneficije koje su tražili u zamjenu za molitvu, „molitvu“ *po vjeri (dominantnom izboru)* i materijalnu žrtvu tome mjestu u kojem su živjeli.

Ali koja je bila stvarna cijena koju su Osobnosti plaćale za opskrbu svojih smrtnih tijela tim privremenim, zemaljskim blagodatima Volje Životinjskog uma?! Čak i za vrijeme najbezazlenijeg „svetog rituala“, ljudi su trošili na to *silu svoje vjere*, svoje unutarnje, stvaralačke najdublje osjećaje, koji su u početku namijenjeni Osobnosti za spajanje s Dušom i za oslobađanje od zarobljeništva materije. Inače se u materijalnom svijetu ne bi dogodio nikakav učinak. Takve ljudske materijalne želje, zajedno s povećanjem udobnosti i uvjeta postojanja, kao i gomilanjem bogatstva, samo su pridonijele jačanju Životinjske prirode u čovjeku, većem iskušenju i privlačnosti za posjedovanjem „natprirodnih sila“, podjeli i svađi među ljudima te pojavi institucija političke i svećeničke moći. Pojedinačno posjedovanje ove ili one moći dovelo je do podjele na klanove, do sukoba i svađa, što je ponekad ljude vodilo do besmislenog uništavanja čak i njihovih vlastitih obitelji, kada su sinovi išli protiv očeva zbog njihove vjere u moć totema susjednog plemena.

Ali mora se reći da su, usprkos takvom štovanju i prinošenju žrtvi Životinjskom umu materijalnog, duhovne mladice još uvijek krčile svoj put, to jest, bilo je ljudi koji su intuitivno tražili iskonsko duhovno Znanje u svojoj vjeri, žudeći za mirom, dobrotom i

jedinstvom. Napokon, uz kult, svaki je narod imao i bogatu mitologiju o postanku svijeta čovjeka, koja se također izvorno temeljila na jedinstvenom zrnu iskonskog Znanja zajedničkom svim narodima.

Bilo je, naravno, i mirnih plemena koja su iskonska Znanja uglavnom koristila za svoj duhovni razvoj, to jest onako kako i jest stvarna namjera. Živjeli su skromno, razumijevajući vremensku prirodu i prolaznost svog života te činjenicu da je on dan za duhovnu preobrazbu čovjeka, „pripremu za *drugi*, vječni život“. Ti su ljudi dobivali hranu potrebnu za svoje pleme fizičkim radom, bez trošenja svoje dragocjene sile (koja je najdublji unutarnji osjećaj utemeljen na iskrenoj vjeri) namijenjene duhovnom razvoju. Što se tiče materijalnog svijeta, tu su jedinstvenu silu koristili samo u izuzetno rijetkim slučajevima, na primjer kad im je prijetila stvarna opasnost od neočekivane prirodne katastrofe koja bi mogla uništiti cijelo njihovo pleme.

Imali su također i bolju društvenu organizaciju od današnjeg čovječanstva. Živjeli su u skupinama i družili se jedni s drugima. Oni nisu imali vođe, ali je bilo iskusnih ljudi koji su sačuvali duhovno, magijsko i medicinsko znanje i prenosili ga na one mlade ljude koji su bili duhovno najdarovitiji. Čovjek koji je u tim stvarima bio najiskusniji, smatrao se vođom kojeg su svi priznavali i koji je izabiran isključivo na osnovu dogovora cijele zajednice. Svatko se mogao obratiti njemu za važan savjet. Pri tome ovaj čovjek nije imao posebne privilegije ili vlasti u grupi i živio je kao i svi drugi.

Usput, potomci nekih od tih naroda i danas žive i imaju istu društvenu organizaciju. Uz to, oni žive u uvjetima puno lošijim u odnosu na ljude u „civiliziranim“, točnije, u ugodnijim i imućnijim zemljama. Ali to ih ne sprječava da žive humano u svojim zajednicama. Tamo gdje postoji želja, postoji i način! Na primjer,

Bušmani — afrički narodi koji govore drevne jezike kosjanskih naroda sa škljocajućim suglasnicima. Upravo oni koji su u drevnim vremenima čuvali zapise u slikama na stijenama. Usput, naziv „Khoisan škljocajući jezici“ čisto je uvjetan. Riječ „койсанский“ potječe od riječi „кой“ (Koi) što znači „čovjek“, a koja se s te strane koristila za označavanje samostalnog imena afričkog naroda Koi-Koin (koji je također govorio škljocajućim jezikom), što znači „ljudski ljudi“ ili „istinski ljudi“.

Anastasia: Da, ovo je zanimljiva usporedba: „istinski ljudi“ govorili su škljocajućim jezikom, što je očito odjek „ptičjeg jezika“ koji ste jednom spomenuli kao prvi proto jezik ljudi. Istinski Čovjek bio je još u drevnim vremenima Čovjek! Kao što izreka kaže, pravi ljudi nisu oni koji lijepo govore, već oni koji pravilno žive.

Rigden: Apsolutno. Nedavno smo u našem razgovoru spomenuli narod Ainu, drevni narod japanskih otoka. Ovaj narod je s europskim crtama lica nekoć došao s teritorija na kojima se nalazi današnja Rusija. Dakle, u japanskom jeziku „ainu“ doslovno također znači „istinski čovjek“. Naravno, ne mogu reći da su njihovi današnji potomci sačuvali svo znanje, mitologiju i društvenu organizaciju koje su imali njihovi daleki preci. Ali obrati pažnju na njihovo nacionalno ruho i vidjet ćeš znakove i simbole koji su ti poznati i koji će ti puno reći.

Anastasia: Zanimljivo… Toliko o arhaičnim vjerovanjima! Govoreći o znakovima i simbolima, praktički ste uklonili ozbiljne praznine u znanosti, „bijele mrlje“ pitanja geneze arhaičnih vjerovanja. Doista, znanstvenici su beskrajno raspravljali o tom pitanju više od jednog stoljeća. No, mnogi smatraju da je sve bilo „nerazumijevanje divljaka“ povezano s razmišljanjem primitivnih ljudi. Oni shvaćaju da ovaj „zametak“ sadrži praktički sve glavne elemente budućih svjetskih religija (koje su utjecale na mase

ljudi iz njima nepoznatih razloga), uključujući i uvjete prinošenja žrtava.

Rigden (nasmijavši se): „Nerazumijevanje divljaka“?! Suvremeni čovjek se ne razlikuje od „primitivnog čovjeka“: ni po građi mozga, ni po mišljenju sa svojim višestrukim željama Životinjske prirode, ni po impulsima Duhovne prirode. Kako je bilo, tako je i dalje, sve ovisi uvijek o Izboru.

Anastasia: U pravu ste, čovjeka uvijek vlastiti ponos sprječava da shvati Istinu. U svakom dobu mogu se pronaći „učeni ljudi“ koji su do neba hvalili dostignuća svojih suvremenika, kritizirajući stupanj razvoja prethodnih generacija. Iako su u sljedećem stoljeću te snažne izjave proklinjane već i od vlastitih potomaka. Vrlo je mali broj nepristrano obraćao pozornost na zanimljive činjenice o duhovnom razvoju čovjeka daleke prošlosti.

A što se tiče socijalne organizacije mirnih plemena, koju ste spomenuli, današnji ljudi, ovdje, zaista moraju puno toga naučiti. Posebno je značajno da su svi živjeli u miru i prijateljstvu, a najiskusniji su nesebično i aktivno pomagali ljudima, živeći u skladu s ideologijom Dobra, bez ikakvih privilegija ili vlasti u zajednici. Općenito, živjeli su kao i ostali njihovi ljudi. To je dobar primjer za one ljude koji se danas smatraju vođama i svećenicima, odnosno političari i crkveni službenici. Mislim da bi svaki razuman narod želio imati takvu društvenu organizaciju. Evo jedne zanimljive usporedbe: ako je u prošlosti iskusan čovjek, živeći kao i svi drugi, u praksi pomagao zajednici svojim znanjem, radeći pojedinačno s ljudima, u suvremenom svijetu svećenici i političari ne postoje odvojeno od ljudi, a oni ipak pokušavaju pojačati svoju moć kroz masovna raspoloženja pomoću različitih obećanja. Iako u stvari, ako slijedimo povijesne primjere stare čak i tisuće godina, nitko nikada nije ispunio ova obećanja. Za

svećenike i političare to je samo drevna igra obećanja koja se temelji *na vjeri* ljudi.

Rigden: Jednostavno je potrebno razumjeti zašto se to događa i zašto i samo društvo podržava taj proces, svaki put stajući na iste grablje. Sve je to predvidljivo kada u društvu vlada potrošačko razmišljanje. Koja su obećanja političara i svećenika? Za one na vlasti to je samo metoda manipulacije masama, odnosno raspoloženjem javnosti. To je predstava o željama i težnjama, naglašavam, masa, čiji se obrasci razmišljanja formiraju kroz masovne medije u vlasništvu onih na vlasti. Za mase, obećanja i uvjerenja političara i svećenika izraz su potrošačkog formata koji nema nikakve veze ni s pravom duhovnošću, ni s banalnim postizanjem onog što je obećano. Ono što je masi obećano da će joj se „dati, i po mogućnosti besplatno“, je ono što ljudi već u svojim mislima smatraju vlastitim. Ovdje je riječ isključivo o osobnoj koristi, onoj koja utječe na njihove materijalne interese. Znajući za ovu potrošačku želju ljudi, svećenici i političari jednostavno manipuliraju raspoloženjem masa.

Na primjer, dok ljudi žive u nadi da će svećenici i političari održati svoja obećanja, potonji se bezbrižno bave svojim poslom. Čim u društvu počne bujati nezadovoljstvo, a ljudima ponestane strpljenja, otvara se politički teatar akcije. U društvu, uz pomoć svećenika i političara, počinje podsticanje negativnih osjećaja. Iz njihovih se krugova šire glasine o tome tko točno obmanjuje ljude i tko je kriv za sve nevolje (a bijes ljudi usredotočen je na još jednog pijuna političara i svećenika), koji navodno nije održao svoja obećanja i čije se riječi ne slažu s njegovim postupcima (ljudi uvijek ovo posljednje doživljavaju kao izdaju svojih potreba). Kao rezultat, putem masovnih medija, oni na vlasti brzo dovode mase do kritične točke i dolazi do emocionalne eksplozije.

Svećenici i političari skidaju jednog od svojih pijuna i stavljaju drugog na njegovo mjesto, koji na isti način počinje davati prazna obećanja i uvjeravanja ljudima, stječući popularnost kroz *vjeru* samih ljudi. I opet, kruženje misli iz Životinjske prirode počinje u ljudima u novom krugu.

Anastasia: Dakle, to znači da vodstvo bilo koje zemlje na svijetu, u stvari, odgovara potrošačkim potrebama njihovih ljudi. Drugim riječima, kada neki kandidat ili organizacija u predizbornoj kampanji izjavljuje da će pomoći ostvarenju težnji mase, ljudi žure da glasaju za ispunjenje svojih želja iz Životinjske prirode. I nakon izbora, uz pomoć masovnih medija, ljudima se jednostavno pruža iluzija da se njihove želje ostvaruju ili da će se one ispuniti u „skoroj budućnosti“. Takva se igra Životinjskog uma događa iz generacije u generaciju. Ljudi na taj način preusmjeravaju snagu svoje pažnje. Drugim riječima, umjesto da ispune duhovne potrebe svoje Osobnosti i Duše, rasipaju pažnju u prazno. A onda samo sjede i čekaju da netko počne stvarati njihov materijalni i duhovni život umjesto njih. To je prava zamjena stvarnosti od strane Životinjskog uma.

Rigden: Točno. A takva zamjena djelovanja čovjeka njegovom neaktivnošću, posebno u duhovnim stvarima, započela je upravo stvaranjem religije kao takve. Konkretno, razvojem institucije svećenstva, kada su duhovne temelje počele zamjenjivati materijalni pogledi i obećanja. Svećenici su iskoristili činjenicu da su ljudi koji su se duhovno usavršili živjeli u iščekivanju duhovnog oslobođenja, budućeg blaženstva u *drugom* svijetu. Na toj su osnovi svećenici stvorili sustav religije, koju su političari kasnije posudili kako bi stvorili svoj sustav politike. To jest, kroz uvjeravanja i sugestije, svećenici su najprije stvorili snažno mišljenje kod ljudi da je čovjek sam duhovno slab i „grešan“, te da nije sposoban postići duhovnu slobodu bez svećeničke

pomoći. Usadili su u mase uvjerenje da čovjek može dobiti duhovnu slobodu samo ako ropski ispunjava volju svećenika, slijedi njihove obrede i sponzorira ih kroz cijeli svjesni život. Drugim riječima, nametano je da ljudi neće moći postići duhovnu slobodu samostalnim radom na sebi, već samo preko posrednika — svećenika. No, pokrećući mehanizam utjecaja na mase, svećenici su odmah ljudima predložili ideju „odgađanja“ provedbe težnji, odlažući ostvarenje njihove duhovne želje na neodređeno vrijeme. Na primjer, u eshatološkim religijama i vjerovanjima, kako bi ljude posebno vezali za svoju religiju, svećenici su koristili informacije o posljednjem „Sudnjem danu“ svjetskog postojanja, koje su posudili iz drugih drevnih religija. Međutim, vjernicima nije ništa rečeno o drevnim spominjanjima u drugim religijama; oni su samo bili uvjereni da će se, poštujući samo ovu religiju i služeći njenim svećenicima besplatno cijeli život, jednoga dana sigurno spasiti. Tako su svećenici održavali svoju vlast dajući ljudima obećanja o budućem blaženstvu nakon smrti, što je, ustvari, prazna iluzija, jer bez stvarnog duhovnog rada na sebi Osobnost nema budućnosti.

U političkom sustavu duhovne težnje ljudi bile su tek zamijenjene materijalnim željama i obećanjima, umjesto vječnosti, nekim iluzornim slobodama „u skoroj budućnosti“. Samo što političari, za razliku od svećenika, stalno nameću uvjerenje da bez njih ljudi neće moći izgraditi slobodno i sigurno društvo s kvalitetnom razinom materijalnog prosperiteta i jednakosti. Oni u ljudima oblikuju *vjerovanje* u dobrog „vladara“ (političara) koji će im osigurati sretnu budućnost i neprestano potkopavaju njihovu vjeru u život, da može izgraditi društvo bez političara i svećenika. Stoga su i svećenici i političari zainteresirani za potrošački razvoj društva kako ne bi izgubili svoju moć nad njim. U suprotnom, svjetsko se društvo može ujediniti i odabrati vektor u pravcu istinskog duhovnog razvoja, što će, naravno, odbaciti sustav političke i svećeničke vlasti kao nepotrebne.

Anastasia: Gledajući svijet danas, postavlja se pitanje: s kojom dominantnom sviješću ljudi izlaze s političkim i religijskim teorijama i uvode ih u mase?

Rigden: Ovo je značajno pitanje. Oni koji žele pronaći odgovor na njega, trebali bi bliže pogledati suvremeno društvo i njegove dominantne vrijednosti. Uostalom, žrtvovanja za jedinstven Životinjski um su ostala. Ponos jede ljude; njima dominira i njima lako manipulira Životinjska priroda (kao strukturna jedinica Životinjskog uma), instalirajući ponos za „individualni um“. Najžalosnije je to što su današnji ljudi toliko puni tih osobina Životinjske prirode da ne primjećuju očito, uvjeravajući jedni druge u jedno te isto (zapetljavanje misli u krug) da Duhovni svijet ne postoji i da postoji samo materijalni, vidljivi svijet koji se može vidjeti; „raj u tijelu“. To jest, ljudi percipiraju ono što je strano njihovoj Duhovnoj prirodi kao istinu, šireći dalje informacije kojima svećenici i političari potiču njihov svjetonazor.

Kao rezultat toga, većina u društvu odlučila je živjeti po zakonima Životinjskog uma: na primjer, obožavanje i oponašanje najjačeg u ovom materijalnom svijetu (bilo da su to ljudi, zemlje, organizacije, tajni redovi, svećenici ili političari, boreći se za postizanje veće moći), slijedeći samo materijalne ciljeve. Dovoljno je promatrati kako su ljudi podijeljeni među sobom u svijetu, kako političari i svećenici pokreću ratove radi vlastitog profita i moći, sastavljajući „ugovore u krvi“ i nudeći milijune ljudskih života kao žrtvu za vlastitu dobit, uspjeh i blagostanje njihovih potomaka. Kolika li se samo ogromna masa ljudi brzo umata u agresiju i kontrolira kolektivnim Životinjskim umom poput stada životinja. Koliko li se ljudi, pokušavajući se ostvariti u životu, „saginju“ ispred višeg vodstva kako bi dobili nešto više, nešto bolje za sebe, daju mito, sklapaju posao sa sviješću radi materijalnih koristi, kao jamčevinu za uspjeh u poslu i bolje materijalne zalihe za svoje

potomke. A u starosti su spremni izvršiti bilo kakvo „žrtvovanje“ kako bi osigurali zdravlje i nekadašnju moć nad nekim. Ukratko, oni žive po strogim zakonima materije, jedinstvenog Životinjskog uma.

Uostalom, da bi nešto dobio u materijalnom svijetu, moraš se zauzvrat odreći nečega vrijednog — ovo je smisao žrtvovanja u domeni Životinjskog uma. Tako čovjek daje ono najdragocjenije što ima, ono za što se rodio na ovom svijetu. On rasipa silu koja je namijenjena da dostigne Vječnost u ništavilo za dosezanje kratkotrajne, prolazne iluzije, na ono što će sutra postati prah, a za njega kolaps. On troši silu svoje pažnje, najdublje osjećaje unutarnje vjere namijenjene duhovnom razvoju tijekom cijelog života, za stapanje svoje Osobnosti s Dušom i spasenje u Vječnosti kako bi ostvario privremene, glupe snove o moći, zdravlju, bogatstvu i uspjehu u materijalnom svijetu. Dakle, u odnosu na sebe i svoju Dušu, čovjek zapravo čini zločin, koji ga dugo opterećuje, uključujući i stanje nakon smrti fizičkog tijela. Uostalom, ne može ništa biti gore od toga! Zato ljudi pate tijekom svog života, čak i ne shvaćajući pravi razlog muke vlastitog duha, pripisujući sve to vanjskim čimbenicima i okolišu. Ali izbor je izbor. Čemu čovjek daje prednost u ovom prolaznom životu, to je ono što dobiva.

Kao što sam već napomenuo, Isus Krist je rekao: „Neka vam bude prema vašoj vjeri“. Svećenici su od Njega, naravno, napravili sebi komadnu robu, „žrtvu otkupljenja za grijehe čovječanstva“.Ali Isus Krist je bio i još uvijek je veliko Duhovno Biće, jedan od onih koji su posjedovali ogromnu silu Duhovnog svijeta (svijeta Božjeg) sposobnog preobraziti bilo koju materiju. Čineći čuda koja su ljudi tražili, rekao bi: „Neka vam bude prema vašoj vjeri“. Neki su ga molili za zdravlje (za liječenje bolesti) i prihvaćali ga, drugi za hranu; neki su se molili za ulov ribe, a drugi za uskrsnuće fizičkog tijela. A razbojnik koji je visio pored Isusa na

križu, trpeći od gladi i mučenja, u samrtnom grču tijela, tražio je Krista samo za spas svoje Duše. I tom Čovjeku je dano *duhovno oslobođenje* od strane Onoga koji je istinski blizak Bogu u Njegovu vječnom svijetu. Samo što su svećenici u kanonskim evanđeljima ovu istinu predstavili na drugačiji način, uvodeći koncept uskrsnuća u tijelu za stado i izostavljajući pojedinosti o reinkarnacijama i oslobođenju Duše, o kojima je Isus ljudima govorio u svom Učenju. Zato su svećenici uništavali istinske sljedbenike Krista, one koji su se, unatoč svećeničkim religijama, sjećali i držali Njegova Učenja u duhovnoj čistoći. Na primjer, dovoljno je spomenuti nemilosrdni progon i istrebljenje vatrom i mačem gnostika (od 1.-3. stoljeća) i Katara (od 11.-13. stoljeća) koji su sačuvali znanje o reinkarnacijama Duše, o dualnoj prirodi čovjeka, o njegovim Suštinama, o ulozi Ženskog principa u stvaranju svijeta, o sili znakova i simbola i još mnogo toga, što su svećenici pokušali izbrisati iz sjećanja naroda.

Anastasia: Da, zaista, neka vam je prema vašoj vjeri.

Rigden: I danas ljudi idu u crkvu, ali što od Boga traže, za što se mole? Za to isto zdravlje, blagostanje, bogatstvo, uspjeh i materijalne koristi za sebe i svoje bližnje i drage! To je ista žrtva i služenje jedinstvenom Životinjskom umu, obraćanje moći tajnih onozemaljskih i natprirodnih sila za postizanje materijalnih ciljeva i ugoda za smrtno tijelo. Uostalom, danas gotovo svaka religija ima molitve upućene svecima, bogovima i duhovima, koji navodno pomažu u liječenju jedne ili druge bolesti, činjenju ljudskih djela zdravima u materijalnom svijetu i postizanju uspjeha u raznim svakodnevnim stvarima. A što se od ljudi traži zauzvrat? Samo da mole (to jest da koriste svoje duboke osjećaje vjere) za svoje probleme *u ovom svijetu, za materijalne* potrebe i da doniraju novac određenom hramu (ili, bolje rečeno, onima koji posjeduju taj hram). Svećenici su čak stvorili čitave popise s detaljnim uputama o tome što

vjernici moraju raditi i kako, kome i u čemu se trebaju moliti. I tek na kraju ovog popisa može se pronaći mali postskript u kojem piše da se, naravno, može moliti i za nalet duševnih sila i za spasenje Duše. No na što će obratiti pozornost onaj tko gleda ovaj dugački popis želja stražnje i bočnih Suština?

Anastasia: Da, nije ni čudo što na „Sudu Ozirisa“ s drevnog egipatskog papirusa, gdje su sve ove suštine postavljene jedna za drugom u određenom slijedu, Prednja suština (lik glave sokola) stoji posljednja u ovoj „pletenici“ ljudskih želja i molitvi tijekom proživljenog života.

Rigden: Nažalost, od tog se vremena nije ništa promijenilo u vezi s tim. **Suvremeni čovjek mora razumjeti da bez obzira kojoj religiji pripada ili čak i ako sebe smatra izvan religije, samostalno idući duhovnim putem, treba se moliti samo za spas svoje Duše i zaista raditi na sebi svaki dan. Potrebno je staviti na oltar svog života svoju Životinjsku prirodu, odričući se mnoštva svojih želja i iluzornih misli. Jer to je jedina žrtva ugodna Bogu (bez obzira kojim ga epitetima ljudi nazivali) koja čovjeku otvara duhovni put u Njegov svijet.**

Anastasia: Sudeći po pismima čitatelja koji pripadaju redovima vjernika različitih religija, ljudi su također zabrinuti zbog takvog trenutka vezanog za spas Duše. Mnogi se gorljivo mole ne samo za vlastito zdravlje ili ozdravljenje svoje rodbine, već i za spasenje duša svih ljudi, smatrajući samu pomisao spasenja samo svoje Duše sebičnom. Je li to u redu ili nije? Uzgred, čitatelji također napominju da susreću mnoge ljude koji sa žarom razgovaraju o spašavanju svijeta i čovječanstva, ali koji se istovremeno ne trude duhovno transformirati.

Rigden: Čovjek uvijek postaje poput onoga tko mu služi kao uzor koji treba slijediti. Sklon je da se odaje ponosu

što se može moliti za nekoga, iako je i sam duhovno nezrelo biće. A takvih je ljudi mnogo. Usporedio bih ih s ribarima koji su se zimi našli nasred rijeke i pali kroz led. Utapajući ribari su stanje suvremenog čovječanstva. U isto vrijeme, mnogi ljudi, idući na dno i ne poduzimajući pokušaj vlastitog spasenja, bezumno troše silu i vrijeme razmišljajući o tome kako će spasiti druge. Kako netko tko se utapa može spasiti druge? Uostalom, da biste spasili nekoga, prije svega morate izaći na čvrsti led ili, još bolje, do obale, a zatim spasiti ostatak. **Bit Istine je jednostavna: prvo spasite sebe prije spašavanja drugih.**

Čak i ako se svi ljudi na Zemlji mole za spasenje Duše jednog čovjeka, a sam se čovjek ne želi promijeniti, onda će sve te molitve i trošenja duhovnih sila biti nepotrebni. Nitko ne može dobiti oproštaj za nagomilane „grijehe“ Osobnosti i podosobnosti. Samo čovjek, mijenjajući se iznutra i počevši raditi na sebi, stvarnim postupcima može postići spajanje svoje Osobnosti s Dušom, te postati Duhovno Biće i pronaći istinski spas u Vječnosti.

Naravno, ljudi mogu moliti za nečije zdravlje, kao i bogatstvo i uspjeh, ali čineći to, oni će umanjiti šansu da spase sebe i svoju Dušu, ustvari nepromišljeno mijenjajući Vječnost za prah. Napokon, ono čemu ste dali prednost je ono je što dobivate. Žrtvujete ili duhovno (vječno) ili životinjsko (prolazno) — takav je izbor u prolaznom životu Osobnosti. Ako čovjek, držeći se u molitvi, želi da mu Bog da zemaljske blagoslove (od zdravlja tijela do materijalnog bogatstva), čineći to, u stvari, uništava svoju Osobnost i svoju Dušu. Čak i dok se moli s dobrim namjerama za zdravlje svojih najmilijih, čini li dobro za njihovu Dušu, a pogotovo za svoju Dušu? *Ne smijete tražiti od Boga ništa materijalno, jer ćete, zapravo, svoju duhovnu silu uložiti u zahtjeve prema materijalnom svijetu.* A upravo će vam oni kojima će se davati da upravljaju stvarima na ovom svijetu, šaputati želje Životinjske prirode. Sve će vam

biti dano, ono malo što tražite, ali mnogo više će vam biti oduzeto. A Bog nema nikakve veze s tim. Napokon, sami donosite izbor u korist materije i svojim izborom upropaštavate svoju duhovnu sudbinu, mijenjajući Vječnost za smrtni trenutak.

Anastasia: Velika većina ljudi moli za zdravlje jednostavno iz neznanja, navodeći činjenicu da su to činili i njihovi preci, ali više zbog straha od nepoznatog i od gubitka života. I ja sam u svojim mladim godinama doživjela ovu paniku od strane Životinjske prirode i jako dobro razumijem kako se ti ljudi osjećaju. Ali zapravo, ako se nepristrano gleda na događaje iz tih godina, mogu reći da su mi tada zdravstveni problemi pomogli da korjenito promijenim svoj stav prema životu. To me potaknulo da potražim alternativna rješenja, što je u konačnici dovelo i do vas i do otkrića Duhovnog svijeta, zahvaljujući vašem znanju. Taj je susret utjecao na ostatak moje sudbine, promijenio moj život i, sudeći po mnogim pismima čitatelja, ne samo moj. Ali ja sam srela vas u svom životu. Što drugi ljudi da rade?

Rigden: Zapravo, u životu čovjeka su sve okolnosti (i loše i dobre) dane u skladu s njegovom silom, a dane su čovjeku da nešto shvati, da nadiđe sebe i da se susretne s duhovnim znanjem na ovaj ili onaj način. A s kojom dominacijom u svojoj svijesti će on percipirati te okolnosti — to je njegov osobni izbor, o kojemu na kraju ovisi buduća (posmrtna) sudbina njegove Osobnosti.

U životu se događaju različite situacije. Ponekad je čovjek još uvijek pun životne sile i odjednom ga pogodi smrtonosna bolest. U pravilu, nakon što je otkrije, čovjek počinje, s jedne strane, preispitivati svoj život, a s druge, ustupati mjesto očaju, prepuštajući se provokativnim mislima Životinjske prirode. Uostalom, Životinjska priroda uvijek pokazuje jednu te istu iluziju čovjeku, a to je da će živjeti jako dugo. Ljudi često nisu svjesni prolaznosti vremena, nužnosti i važnosti

duhovnog rada na sebi. Ali životna istina je da čovjek nije samo smrtan — on je *iznenada smrtan*. U stvarnosti, on nema vremena „za kasnije“ — on ima samo „ovdje i sada“ u ovom promjenjivom materijalnom svijetu.

Ako je ishod jasan i ako ne postoje šanse, čak i u takvim slučajevima ne treba očajavati. Treba ustrajati i nastaviti boriti se za život. Ali najvažnije je *udvostručiti svoj trud o brizi o svojoj Duši, duhovni rad na sebi,* i pomoći drugim ljudima da shvate stvarne životne vrijednosti i nepostojanost danog životnog vremena. Ako ste to uspjeli shvatiti sami — pomozite nekom drugom. Uostalom, pomažući drugim ljudima u duhovnom smislu pomažete sami sebi. Dakle, možete si pomoći puno više od liječnika koji privremeno spašava vaše materijalno tijelo. A smrt je smrt: na ovaj ili onaj način, prije ili kasnije, to će biti neizbježno za svakog čovjeka. **Nije važan broj proživljenih godina već kvaliteta proživljenog života u duhovnom smislu.** Netko može živjeti sto dvadeset godina beskorisnog sebičnog života, a drugi samo dvadeset i jednu, ali kvalitetnog duhovnog života, života pravog Čovjeka. Razlika u njihovoj sudbini nakon smrti bit će ogromna. Uostalom, život ne završava smrću tijela. Čovjeku kome uopće nije preostalo vremena za život, važno je zaslužiti, ako ne spasenje svoje Osobnosti i Duše, onda barem Mir.

Anastasia: Mir?

Rigden: Da. Ako se na kraju života čovjeku odjednom otvori Istina, ali ju je, zapravo, cijeli život nesvjesno slijedio, onda on ima šansu, imajući Znanje, čak i u ostatku životnog vremena napraviti iskorak u svom duhovnom razvoju i zaraditi, ako ne spasenje Duše, onda barem Mir. Ovo posljednje znači da ako je čovjeku za njegov duhovni rad predodređen Mir, tada će njegova trenutna Osobnost, kad postane podosobnost, biti izuzeta patnji, iako neće biti lišena

nijemog promišljanja o životnom putu nove Osobnosti, njenih tegoba i pogreški. Uostalom, tijekom ponovnog rođenja, figurativno rečeno, zajedno s automobilom (tijelom) mijenja se i vozač, koji nestručnom vožnjom kroz život unosi ekstremnu nelagodu svim svojim tihim putnicima (podosobnostima). Usput, na temelju odjeka Znanja o Miru ljudi su stvorili različite posmrtne rituale, poput, na primjer, sahrane, i tako dalje. Ali, činjenica je da taj Mir sam čovjek mora zaslužiti tijekom svog života.

Naravno, postoje i drugi slučajevi kada čovjek u zoru životnih sila otkrije Istinu, ali je odbaci, primamljen iluzijama materijalnog svijeta. Međutim, vrijeme brzo leti. Na kraju životnog puta, u pravilu, takvi ljudi postaju razočarani, jer se očituju i laži iluzija o svijetu i zamjene iz Životinjske prirode. I čovjeku bi bilo drago uroniti u Istinu, ali njegov rat je izgubljen i Mir više nije dostupan.

Stoga ljudi jednostavno trebaju shvatiti sljedeće: materijalno je za materijalno, a duhovno za duhovno. Ako čovjek ima materijalnih problema, uključujući zdravstvene probleme, mora ih riješiti uz pomoć uobičajenih resursa i mora se usmjeriti na svoje jedinstvene unutarnje sile namijenjene duhovnom spasenju. Pitanja o zdravlju odnose se na disciplinu uma i obuzdavanje pretjeranih želja svoje Životinjske prirode.

Sve bolesti se liječe znanjem. Ako čovjek već ima ozbiljan zdravstveni problem, dakle, postoje liječnici i specijalisti za razne bolesti. Moderna medicina, kao znanost, danas je proširila svoje mogućnosti na području genetike, farmakologije i biotehnologije do te mjere da su mnoge bolesti zapravo postale izlječive, čak i one za koje se danas kaže da su neizlječive. Štoviše, suvremena medicina omogućuje borbu čak i protiv bolesti kakva je starost.

Anastasia: Produljenje biološkog života čovjeka izvan granica vrste, odnosno, povećanje života za duže vremensko razdoblje?! Da, još uvijek ne mogu zaboraviti rezultate vaših jedinstvenih eksperimenata!

Rigden: Pa, ne govorim sada o tome, već o sposobnostima suvremene medicine...

Anastasia: Moram reći da sam bila vrlo impresionirana vašim istraživanjima na tim područjima, posebno eksperimentima o produljenju životnog vijeka laboratorijskih životinja. Ono što me najviše iznenadilo je da ste za izradu ovog lijeka koristili jednostavne sastojke koji su dostupni za masovnu proizvodnju. Kronoprotektor — kako ga je naš zajednički poznanik u šali nazvao! Kao što kažu, u svakoj šali ima malo istine. Vaš eksperimentalni lijek je prava zaštita od vremena. Uostalom, rezultati tog eksperimenta zapravo dokazuju da je već danas moguće produžiti ljudski život do 200 godina, a u najboljem slučaju u budućnosti, uzimajući u obzir funkcionalnost ljudskog mozga — do 1000 godina!

Rigden: To je moguće, čak i bez biološkog starenja. Ali koji je smisao?! Gdje je izravan put očit, kakav je smisao stranputice?

Anastasia: Pa, kako već... Koliko se sjećam, na početku eksperimenta životinje su imale biološku dob iznad prosjeka, koja bi, kad se računa u ljudskim godinama, bila 65 godina. Već nakon nekoliko mjeseci, kao rezultat cjelokupne regeneracije tijela, koja je uslijedila nakon samo tri injekcije lijeka, biološka dob laboratorijskih životinja odgovarala je 35-40 godina ljudskog života. I najvažnije, tako je bilo sve dok životinje nisu povučene iz pokusa.

Rigden: Da, životinje su povučene iz pokusa kada je njihova stvarna starost prekoračila granicu vrste za više od dva puta... Pa što?

Anastasia: To je više od 200 godina kada to preračunamo u ljudsku dob! I da su životinje nastavile primati, takozvane, „kronoprotektore“, mogle su živjeti i mnogo duže.

Rigden: Apsolutno... Ako se time dovodi do zaključka o čovjeku, onda ću reći sljedeće. Ako čovjek koji je doživio čak i poodmaklu dob počne primati ove preparate, tada će se njegovo tijelo pomladiti u srednju dob i ono će dugo ostati u takvom stanju. Kao što je pokazao eksperiment, više od 200 godina, i bez starenja, sačuvali bi srednju dob tijela tijekom života. Naravno, besmrtnost materijalnog tijela ne dolazi u obzir, jer svaka je stvar smrtna. Ali, sasvim je moguće značajno produžiti biološki život čovjeka izvan granica vrste, i štoviše, učiniti to na znanstven način. Ovdje nema magije, to je samo obično znanje. Uostalom, osnova lijeka koji sam koristio bio je međustanični matriks...

Anastasia: Nevjerojatna je činjenica da ste praktički dokazali da međustanični matriks, kao jedinstvena međustanična supstanca, igra presudnu ulogu u regeneraciji tjelesnih stanica i utječe na produljenje života izvan granica vrsta! Danas znanost zna da molekularno oštećenje struktura međustaničnog matriksa ne samo da prati starenje, već uzrokuje i mnoge ozbiljne bolesti.

Rigden: Naravno, čak i male promjene u strukturi međustaničnog matriksa doprinose razvoju različitih vrsta patologija! Jedan od glavnih uzroka starenja je upravo porast molekularnih promjena u tijelu, prvenstveno u strukturi međustaničnog matriksa.

Anastasia: Međustanični matriks u tijelu čovjeka prilično je raznolik i općenito je dosta dobro proučen. Ali niti jedno istraživanje nije obraćalo puno pažnje na takvu vrstu *primarnih oblika međustaničnog*

matriksa kao onog kojeg ste istaknuli i koji je skriven u *embrionalnom notokordu*!

Rigden: Postoji drevna mudrost: uzrok svakog kraja krije se u početku.

Anastasia: To je činjenica! Ono što se trenutno događa u znanstvenom svijetu, najblaže rečeno, uzrokuje konfuziju. Uostalom, znanstvenici koji proučavaju probleme gerontologije zaglavili su s time da je životni vijek svake vrste, uključujući i čovjeka, genetski predodređen, a do danas je znanstveno dokazano da se potencijal čovjeka računa samo na 100–120 godina. Dakle, znanstvenici fokusiraju svoja istraživanja na produženje aktivnog razdoblja života vremešnih ljudi bez napuštanja granica ovog istraživanja. Oni trče ukrug oko matičnih stanica tijela kako bi se uhvatili u beskrajnoj petlji razvijanja i prodaje peptidnih lijekova. Ali ne idu dalje od toga.

Rigden: Pa, mislim da je odgovor na pitanje zašto se ne ide dalje u današnjem društvu sa svom moćnom modernom tehnologijom i globalnim znanstvenim potencijalom, očigledan.

Anastasia: Ne, ja razumijem da u današnjem svijetu potrošački odnos prema životu, nažalost, postaje sve dominantniji u umovima ljudi, a sam format društvenog svjetonazora ostavlja mnogo toga za željeti... Ali vaše znanje i razvoj su epohalna senzacija! Sadrži jedinstvene podatke o međustaničnom matriksu, potrebnim uvjetima za regeneraciju tijela... i o osobitostima stvaranja umjetne gravitacije. Ovo su vrijedne informacije o čovjeku, čak i za znanosti poput gravitacijske fiziologije i biologije! Uostalom, ovo polje znanja praktički je prazno mjesto u znanosti! Utjecaj gravitacijskog polja u kojem živimo nije dovoljno proučen. Što je sa svemirom? Nismo čak ni otišli u svemir izvan gravitacijskog polja Zemlje, a da ne spominjem proučavanje gravitacije

i njen utjecaj na čovjeka na drugim planetima. Pa, kad će ljudi eksperimentalno doći do brojčanih karakteristika utjecaja različitih stupnjeva gravitacije i do razumijevanja da u tijelu čovjeka postoji čitav sustav koji reagira na promjene gravitacije, a da ne govorimo o načinu na koji ga mogu kontrolirati? Koliko će još stoljeća proći?

Rigden: Što će se promijeniti u samom čovjeku? Osim toga, hoće li ljudi uopće shvatiti ovaj put?

Anastasia: Pa, kako kažu, bolje ikad nego nikad! Uostalom, već danas znanstvenici shvaćaju da funkcioniranje živog organizma u velikoj mjeri ovisi o veličini gravitacijskih sila te koliko brzo tijelo reagira na smanjenje gravitacije, smanjujući volumen te iste poslovične međustanične tekućine. Ali nije stvar u tome. Napokon, vaše znanje i istraživanje zapravo dokazuju da planet Zemlja sa svojim gravitacijskim uvjetima nije rodni dom čovječanstva! Može se reći da smo svi mi ovdje stranci! Vaše informacije pružaju osnovu za teorijske proračune gravitacijskih uvjeta pod kojima se u čovjeku odvija samo-regeneracija u tijelu i, posljedično, povećanje životnog vijeka desecima puta više nego što je trenutno... Ovo će biti takav proboj u svjetonazoru ljudi!

Rigden: Budući da je potrošačka misao dominantna u današnjem društvu, bolje je da ljudi misle kako su potekli od majmuna na Zemlji. Znanje na koje upućuješ korisno je samo kad cijela svjetska zajednica, ili barem većina, krene u smjeru duhovnog razvoja i dominacije Duhovne prirode u ljudima. Inače je to znanje besmisleno! Kada Životinjska priroda dominira u svijesti većine, život tih ljudi je poput voska rastopljene svijeće koja ne daje ni svjetla, ni topline. Za sadašnje društvo ovo znanje neće donijeti dobro. Nadalje, rekao bih da bi bilo štetno iz razloga što će povećani životni vijek (čak i za dvadeset godina) rezultirati

povećanjem broja stanovnika planete. To će neizbježno dovesti do kriza, i prehrambenih i gospodarskih, koje bi djelomično umjetno stvorili političari i svećenici. Posebno, budući da je po tom pitanju također potrebno uzeti u obzir rastuću negativnu dinamiku aktivnosti različitih prirodnih procesa na Zemlji. Da bi se izbjegle sve ove posljedice u takvom trenutku i produžio život ljudi, prije svega je potrebno promijeniti vektor razvoja društva od potrošačkog ka duhovnom i stvaralačkom vektoru, tako da univerzalni duhovni i moralni zakoni budu dominantni u društvu — i to ne na papiru, već na djelu.

Znanje je, prije svega, odgovornost. Ako ovo znanje padne u ruke ograničenog kruga ljudi, onda će to dovesti do još ozbiljnijih negativnih posljedica za cijelo čovječanstvo nego ako bi ga imala većina ljudi. Zamisli da neki svećenici ili političari dođu do tog znanja. Oduvijek su oni bili ti koji su se prvi zainteresirali za te „probitke“ u znanosti kako bi učinili „besmrtnima“ sebe i snagu svoje Životinjske prirode. Dovoljno je zaviriti u povijest: predstavnici tajnih društava stoljećima su tražili eliksir besmrtnosti. Međutim, besmrtnost u tijelu je definitivno mit, jer je svaka stvar smrtna i konačna. Ali produženje života za određeno razdoblje sasvim je realno. Imajući to na umu, zamisli samo što bi se dogodilo ako bi ljudi, njihova djeca, unuci i praunuci 200 godina tolerirali i hranili neku skupinu svećenika i političara koji neće ostarjeti dok će generacije ljudi umirati? To bi neminovno dovelo do ratova i krvoprolića. Još jednom bi Životinjski um dominirao ljudskim slabostima, a jedna bi stvar uništavala drugu. Koji je smisao?

Vrijeme života je prolazno i leti vrlo brzo, bez obzira na to je stotinu, dvjesto ili tisuću godina u pitanju. No, hoće li čovjekova agonija i njegova unutarnja muka uminuti kao posljedica toga? A onda ćete morati odgovarati za sve ove potrošene godine, za sve ono što ste stvorili

u sebi u tim trenucima. Oni koji su uistinu došli u dodir s Duhovnim svijetom Boga kroz dubinu svojih osjećaja razumiju koliko je prolazan i kratkotrajan sav taj iluzorni materijalni svijet. Osobno ne bih ni za tren produžio za sebe određeno razdoblje postojanja u ovom materijalnom svijetu, u ovom smrtnom tijelu, sa svojim višegodišnjim problemima i željama.

Anastasia: Da, to je istina. Međutim, to razumiju oni koji imaju osobno duhovno iskustvo. Međutim, većina ljudi ne može kontrolirati ni sebe ni svoju Životinjsku prirodu. Mislim da bi ljudi, kad bi živjeli duže, imali više izgleda da razumiju sebe. Ne bi bili u tolikoj žurbi kao sada, galopirajući životom, čineći mnoge greške, živeći po obrascima kao i svi drugi, i tek krajem života shvaćajući da je sve to isprazno i nije vrijedno njihove pažnje. Imali bi vremena naučiti i razumjeti Znanje te se svjesno duhovno razvijati, s obzirom na iskustvo svojih grešaka u prošlosti. Uostalom, to se može promatrati i kao šansa za duhovni razvoj, za postizanje spajanja Osobnosti s Dušom i izlazak izvan materijalnog svijeta!

Rigden: Da, za čovjeka to zaista može biti šansa, ali samo kad društvo promijeni svoje obrasce ponašanja, svoj potrošački pogled. To nije ništa složeno. Potrebno je da čovjek shvati svoju pravu, duhovnu suštinu. Tada će moći donijeti istinske promjene u život društva i probuditi ljude oko sebe. Što se toga tiče, čak i jedan čovjek na terenu je Ratnik i može učiniti puno korisnih stvari! Uostalom, u životu svatko ima mnogo „uloga“ koje mu pružaju priliku za komunikaciju s različitim ljudima: roditelj, rođak, susjed, prijatelj, profesionalac, sportaš, student, radnik, vođa, društveni aktivist, „stanovnik“ interneta i tako dalje. Razmisli koliko je ljudi u životu već susreo: prijatelji iz djetinjstva, kolege iz razreda, kolege studenti, suradnici, poslovni partneri, daleka rodbina i poznanici. To je već čitavo mini-društvo: ljudi s kojima se susretao u prošlosti i oni s kojima komunicira u sadašnjosti. Dakle, to znači

da čovjek može mijenjati situaciju svugdje — i na poslu i kod kuće, kako među ljudima koje poznaje, tako i među onima koje ne poznaje, bez obzira na njihovu nacionalnost, socijalni status i vjeru. Sve ove naizgled različite Osobnosti doista imaju puno zajedničkog. Svi smo mi ljudi, svi jednako patimo od istih manifestacija Životinjske prirode i jednako se radujemo istinskim duhovnim manifestacijama, jer svi smo ovdje, u materijalnom svijetu, privremeno, „u gostima“.

Anastasia: Da, u pravu ste, nema ništa teško u tome: jednostavno se treba stalno duhovno usavršavati, živjeti u Duhovnom svijetu, primjenjivati ovo Znanje u praksi i početi živjeti u društvu kao ljudsko biće, kako i treba biti za stvarnog Čovjeka, a onda to Znanje prenositi dalje.

Kad pogledamo oko sebe i vidimo što se događa u religijama i svjetskoj politici... Čini se da je sada mnogo različitih religija, a one praktički sve pozivaju čovjeka da vodi računa o duhovnoj čistoći i moralnim vrijednostima. Ali, u stvarnosti, to više nije tajna, većina poslanika svih vrsta kultova vodi se isključivo interesima plaćenika koji kod ljudi formiraju potrošački način razmišljanja, još više zatežući petlju materije oko njih, izbijajući im duhovni temelj pod nogama. Gdje god pogledaš, zamjene su svugdje. Svećenici iskorištavaju gomilu vjernika kao stočari mliječne krave, izvlačeći materijalne resurse iz njihovih džepova pod bilo kakvom izlikom. Ne zaustavljaju se ni pred čim i koriste vlast nad stadom da bi povećali svoj politički utjecaj, a sve, dakako, za osobnu korist.

Da ne spominjemo politiku. Evidentan je rezultat učinka Životinjskog uma na društvo kroz ovo područje aktivnosti, povezano s moći i kontrolom. Sebičnost, gramzivost i stav „čovjek je čovjeku vuk“ postali su norma u društvu. Nacije su podijeljene u društvene skupine, stranke, religije, i prisiljene su se

suprotstavljati, boriti i ubijati jedni druge radi interesa svojih vođa, koji koriste jednu te istu drevnu metodu različitih obećanja za kontrolu masa. Jasno je kako i u koje se svrhe agresija aktivira u svjetskoj zajednici, ali tužno je što ljudi sami to podržavaju. To se događa u trenutku kada je potrebno upravo suprotno, cijela međunarodna zajednica mora se konsolidirati radi opstanka čovječanstva kao vrste, s obzirom na rast dinamike, učestalosti i razmjera prirodnih katastrofa, kao i onih problema s kojima će se čovječanstvo suočiti u bliskoj budućnosti.

Rigden: Da, ako se društvo ne promijeni, čovječanstvo jednostavno neće preživjeti. Za vrijeme globalnih promjena, ljudi će se zbog agresivne aktivacije Životinjske prirode (koja se povinuje glavnom Životinjskom umu), poput bilo koje druge inteligentne materije, i sami boriti za opstanak. Odnosno, nacije će uništavati jedna drugu, a one koje prežive bit će uništene od strane same prirode. Moguće je preživjeti nadolazeće kataklizme samo ako se cijelo čovječanstvo ujedini i društvo transformira u duhovnom smislu. Ako su ljudi zajedno u stanju promijeniti smjer kretanja međunarodne zajednice s potrošačkog kanala ka istinskom duhovnom razvoju, s dominacijom Duhovne prirode u tome, tada će čovječanstvo imati šanse preživjeti ovo razdoblje. Pored toga, i društvo, i buduće generacije moći će dostići potpuno novu fazu svog razvoja. Ali to danas ovisi o stvarnim izborima i radnjama svakog ponaosob! Ono što je najvažnije, mnogi pametni ljudi na Zemlji to razumiju, vide predstojeću katastrofu i kolaps društva, ali ne znaju kako sve to izdržati i što učiniti.

Anastasia: Što treba učiniti da bi se društvo promijenilo ovdje i sada? Gdje da počnemo?

Rigden: Počnite s jednostavnim, počnite sa sobom. Kada se shvati smisao vlastitog života i smisao duhovnog razvoja, sve se kvalitativno mijenja. Ako su

ta saznanja dostupna mnogim ljudima na Zemlji, tada će se i društvo u cjelini prije ili kasnije promijeniti, pa će vektor kretanja ljudske civilizacije biti potpuno drugačiji.

Anastasia: Zapravo je vrlo teško današnjem čovjeku, koji se zapetljao u djela ljudskog uma (u mnoštvu postojećih religija, njihovih koncepata i dogmi), shvatiti duhovnu suštinu, pravo značenje i istinski razlog zbog kojeg on postoji na ovome svijetu. Jednostavna Istina postala je komplicirana i zbog toga je suština postala neshvatljiva. Naravno, danas je gotovo svakome dostupno mnoštvo alata: postoje duhovne prakse, molitve, tehnike meditacije i tako dalje. Krajnji je cilj jasan — duhovno oslobođenje. Ali taj zajednički temelj, zahvaljujući kojem se postiže ovo više duhovno stanje, je izgubljen. Uostalom, i sami alati ne daju razumijevanje temeljnog principa. Taj princip leži u svijesti i najdubljim osjećajima Majstora koji radi na sebi pomoću ovih alata. Možete li reći ljudima iskonsku istinu: koja je svrha duhovnog razvoja čovjeka?

Rigden: Svrha duhovnog razvoja čovjeka je u njegovoj kvalitativnoj unutarnjoj promjeni. To podrazumijeva, prije svega, ne samo oporavak unutarnjeg duhovnog dijaloga s Bogom u svakom danu življenom kroz najdublje osjećaje, kroz iskrenu Ljubav prema Njemu, nego i življenje po ovom otajstvu. Čovjek je privučen takvim čistim unutarnjim dijalogom s Bogom. Ta najdublja potreba najviše se u njemu očituje u djetinjstvu, kad je sjećanje na utjelovljenje još svježe. On osjeća taj duboki osjećajni kontakt kroz svoju Dušu, koji se može očitovati izvana u obliku iskrene i sveobuhvatne dječje radosti i čiste ljubavi prema svemu i svakome. Zato se vjeruje da su djeca bliža Bogu od odraslih. Napokon, nova je Osobnost još uvijek čista i povezana je s Dušom svojom iskrenošću i vjerom, a Duša ulijeva nadu u spas novoj Osobnosti. Zato se tog trenutka čovjeku čini da najbolje tek dolazi.

Zapravo, u minutama očitovanja svoje „iskrene sreće“, mali čovjek doživljava najdublje osjećaje kada dođe u kontakt sa svojom Duhovnom prirodom, pažnjom, Ljubavlju i brigom Boga za njegovu Dušu, čak i u tako teškim uvjetima za njeno zatočenje u tijelu.

S vremenom nova Osobnost počinje uočavati i spoznavati okolni svijet, a taj se razgovor kroz osjećaje prenosi u komunikaciju s najbližim ljudima — majkom, ocem i rodbinom. Prve vanjske vizualne slike su fiksirane u svijesti, zahvaljujući iskustvu najdubljih osjećaja iskrene Ljubavi koja dolazi od Boga. Potonje je povezano isključivo s unutarnjim svijetom čovjeka, s tim bez riječi, stvarnim razgovorom s Bogom u Njegovoj Ljubavi. Zato imamo najtoplija sjećanja iz djetinjstva, na primjer, majke kao svemogućeg, voljenog bića, za koje na ovom svijetu nemoguće ne postoji. Ali, kao odrasli, gledamo je različitim očima: kao odraslu ženu s vlastitom sudbinom.

Kad tijelo počne sazrijevati i nova Osobnost počinje češće donositi izbor u korist Životinjske prirode, čovjek ludošću gubi ovaj nevidljivi senzualni dijalog s Bogom. Iako sama Duša nikad ne prestaje „kuckati“ čovjeku, dajući mu svoje signale. U životu čovjeka nastaju okolnosti koje mu, na ovaj ili onaj način, nagovještavaju da se vrati tom dijalogu s Bogom, umirujućem za Dušu. Ali čovjek, vođen mislima iz Životinjske prirode, odbija slušati i biti uslišan svojom Duhovnom prirodom, a to je Duša koja provodi Božju Ljubav.

U tom trenutku, Životinjska priroda sobom zamjenjuje ovu živu komunikaciju. Osobnost, promatrajući svoje misli, može jasno ući u trag tom procesu u sebi ako želi. On započinje kada čovjek, ometan mislima iz Životinjske prirode, ili, kako bi u davnim vremenima rekli, „prašinom“, gubi Dijalog s Onim Koji je Vječan, s Onim Koji mu je najdraži i najbliži. *U tom trenutku čovjek počinje osjećati unutarnju usamljenost.* Posljedica toga

je da *proizvodi zamjenu*, *tražeći vanjsku komunikaciju* s onima koji su, baš poput njega, ovdje privremeno i od praha sačinjeni ili, potpuno podliježući mislima svoje Životinjske prirode, započinje razgovarati „sam sa sobom“. Ali ta je komunikacija potpuno različita od duhovnog Dijaloga s Bogom. U njoj nestaju osjećaji iskrenosti i duhovne čistoće, a pojavljuju se osjećaji ogorčenosti, ponosa, zavisti i sebičnih interesa.

Ovo su najradikalnije zamjene iz Životinjske prirode kada ona dominira u svijesti. Događaju se zato što čovjek prestaje razumjeti sebe i svoju duhovnu prirodu, prestaje shvaćati što je istinski smisao života. Njegov zemaljski ja-ego iskrivljuje razumijevanje sile najdublje želje Duše da postane slobodna i neovisna o materiji, da pobjegne iz tog zatočeništva. Čovjek više ne razumije svoje stvarne osjećaje. Zatvara se od svih u svojoj sebičnoj tvrđavi. Počinje isprobavati imaginarne maske koje nudi Životinjska priroda. U takvom se stanju mentalno obraća, ne Bogu, nego samom sebi. Zapravo, počinje slušati i razgovarati samo o sebi, točnije o svojoj Životinjskoj prirodi, koja zamjenjuje vječnu Istinu privremenom iluzijom, koja pretvara čovjeka u svog provodnika. Takav dijalog sa samim sobom pretvara se u dijalog smrtnog čovjeka, što ga čini pakosnim i ovisnim o mnogim materijalnim potrebama. Više ne živi od Boga, nije slobodan, zadovoljstvo i smisao svog žalosnog postojanja pronalazi u materiji (posvećuje životno vrijeme i pažnju na njezinu akumulaciju), podređujući druge sebi i nanoseći im patnju. Štoviše, suština ove zamjene je što sam čovjek to ne primjećuje; čini mu se da radi sve kako treba; i da će na taj način, prema „njegovu mišljenju“, biti bolji za druge.

Međutim, zadržavajući se u dijalogu smrtnog čovjeka, ne nalazi sreću i nastavlja se ljuljati u svojim materijalnim željama poput klatna. Vrijeme prolazi i dolazi razumijevanje da je sve to ispraznost taštine. Prisjeća se da je svojedobno u djetinjstvu imao iskrenu

radost, čistu ljubav i samopouzdanje, što mu je davalo osjećaj nevjerojatne unutarnje slobode. A sada nema iskrenosti, čistoće i vjere — sve je izgubljeno, a svaki dan u njegovu Dušu donosi samo tugu.

Ali Božja Ljubav ne napušta čovjeka čak i kad zaboravi na nju. Bog ne napušta čovjeka nikada, jer je Njegova Ljubav, zahvaljujući Duši, uvijek s njim. Međutim, čovjek ne želi uvijek prihvatiti ovu vječnu Ljubav i često odlaže sveto učenje o njoj za „kasnije“, vođen trenutnim, privremenim željama smrtne materije. **Ali čovjek nema to „kasnije“, postoji samo „ovdje i sada“, u kojem se događa istinsko kretanje i izbor. Treba se samo otvoriti i vjerovati u Boga.** Nema smisla trošiti dragocjeno vrijeme života. **Čim započne napad Životinjske prirode koja potiče osjećaj usamljenosti, čovjek mora odmah svladati ovaj zemaljski egoizam u sebi i iskrenošću djeteta obratiti se Bogu oslanjajući se na Njegovu Volju.** Obratite se tako kako možete, svojim iskrenim riječima, mislima, i što je najvažnije, unutarnjim, najdubljim osjećajem kao najbližem i najdražem Biću. Kada čovjek počne razgovarati sa svojom Dušom s osjećajem dubokog pokajanja, Božja se Ljubav množi u njemu mnogostruko. Bog dolazi u Dušu i daje joj mir. Ona postaje izvor neiscrpne unutarnje sile za čovjeka. Ona oživljava u njemu duh vjere, pruža priliku razumjeti stečena iskustva i daje mu novu perspektivu u životu. Čovjek stječe dar uvida: prebiva u Ljubavi, jer on je u Bogu i Bog je u njemu. Ima što za reći Bogu, ima snagu iskrenosti i vjere potrebne da osjeti Njegov duhovni odgovor. Taj Dijalog dvoje koje vole jedno drugoga je beskonačan. Jer Bog je komunikacija u Ljubavi. Čovjek shvaća da je postojanje ovog zajedništva, duhovnost i jedinstvo s Bogom stvarni, istinski život. Ovo otajstvo događa se u svakome od nas kad ga prihvatimo i otvorimo se pred Bogom našim iskrenim osjećajima.

Ali ako se čovjek oslanja na svoju sebičnost, sam zatvara Vrata Duše i zauvijek se osjeća usamljeno, bez

obzira koliko ga prijatelja ili rodbine okružuje. Ako su Vrata Duše otvorena za zajedništvo s Bogom, čovjek nikada nije sam, jer je uvijek u razgovoru s Njim. Kad nastavi ovu unutarnju komunikaciju s Bogom, dolazi mu zdravo razumijevanje da je njegova percepcija života ograničena i da on vidi tek dio nje. Bog je jedini koji život čovjeka vidi u njegovoj punoći. Dolazi do spoznaje da je čak i najveća patnja upravo ta okolnost koja ga zapravo vodi na put komunikacije s Bogom i obnovu izgubljenih duhovnih veza. Jer Bog vidi čovjekova iskušenja i njegove potencijale za unutarnje duhovne promjene. Zato Bog takve okolnosti i daje, zahvaljujući kojima čovjek stječe iskustvo i razumijevanje svog izbora, priliku za ponovno uspostavljanje komunikacije s njim, što u konačnici doprinosi spajanju Osobnosti s Dušom i prelasku u Duhovni svijet. Ali izbor je uvijek na čovjeku, s čime živjeti: sa smrtnim ponosom ili s vječnom milošću.

Duhovne prakse pomažu čovjeku da ovaj Dijalog s Bogom usavrši na dubokoj razini osjećaja, gdje vlada čistoća namjere. One kao provodnici stvaraju uvjete za sjedinjenje Osobnosti sa Dušom, obogaćivanje unutarnjeg svijeta, obnavljanje Znanjem i silom i čistoćom osjećaja koji proizlaze iz Duhovnog svijeta. Duhovne prakse su alati pomoću kojih čovjek počinje razumijevati sasvim drugačiji svijet i ostvaruje vrlo blizak odnos s njim. One prate Osobnost od prvog orijentacijskog koraka spoznaje do potpunog prelaska u Duhovni svijet, od želje za promjenom sebe do razumijevanja nužnosti stalnog boravka u Bogu. To je način života. To je put u Vječnost. To je poput daha svježeg zraka, vode, svjetla i duhovne topline, to je radost pokajanja i sreća bivanja u Božjoj Ljubavi.

Čovjek koji počne raditi na sebi i savladavati duhovne prakse često ih nakon nekog vremena napušta, pada u malodušnost, nevoljnost i lijenost, izmišljajući izgovore za sebe i za razna odvraćanja od Dijaloga s Bogom. Ali,

kad se takvo stanje pojavi, trebalo bi prestati i početi razmišljati tko je to tko vam ne dopušta da razgovarate s Bogom? Tko stvara mentalna ograničenja i iluzorne prepreke u vašoj svijesti? Tko čini da mislite da su stvari ovog vremenskog, trenutnog svijeta važnije od najvažnijeg u vašem životu — duhovnog spasenja u Vječnosti? Tko ne želi da idete duhovnim putem? Postoji jedan odgovor — Životinjska priroda. To je razlog zašto, baš onda kada se očituje protivljenje ispoljeno u obliku lijenosti, nespremnosti i izgovora, treba udvostručiti napore i početi duhovno raditi na sebi. Naprotiv, potrebno je povećati vrijeme meditacija, zaroniti dublje u osjećaje bez obzira na to, upornije kucati u Duhovni svijet i vraćati za sebe spasonosni iskreni Dijalog s Bogom. Duhovne prakse trebate raditi najmanje dva puta dnevno, a tijekom dana sačuvati vezu sa svojim unutarnjim svijetom, s Dušom, s osjećajem prisutnosti Boga. Tada će to postati ne samo način života, već će to postati taj duhovni put koji će vas svakim korakom približavati Vječnosti.

Živeći u Bogu, čovjek više nema unutarnji nesklad, sukob unutar sebe. Više nema želje za pojedinačnim zahtjevima, koji su puni straha i briga materijalnog svijeta, jer razumije da je suština njihova porijekla od njegova zemaljskog ega. Više ne pokušava umom razumjeti gdje je Bog na djelu, a gdje ne, jer sve to počinje osjećati i znati. A to Znanje ne dolazi iz uma, već iz najdubljih osjećaja Duše. Uostalom, čovjek vjeruje umom, ali Zna Dušom. Počinje usredotočivati svoj unutarnji život samo na Dušu, jer kroz nju spoznaje Boga i beskonačni Duhovni svijet, koji je njegov pravi dom. Čovjek stječe jedinstvo s vlastitom Dušom. U njemu više nema prostora za loše jer počinje živjeti u svijetu Boga, u smirenju od kontakta s Njim.

Takva se komunikacija odvija stalno. U čovjekovom unutarnjem životu više nema ništa osim Boga, i Duša stoji čista pred njim. Ovo zajedništvo je misterija njih

dvoje. Čovjek osjeća prisutnost Boga i voli Ga, poseže za Njim poput zaljubljenika za voljenim Bićem za kojim žudi da bude zauvijek u blizini i da s njim beskonačno komunicira. S vremenom čovjeku dolazi stvarno razumijevanje ne samo stalne prisutnosti Boga u njemu već i Njegove prisutnosti bilo gdje i svugdje, u cijelom okružujućem svijetu. Čovjek shvaća da je Bog svima sve. Tako, stupajući u dijalog s Bogom, ubrzo se sam mijenja, stječući drugačije razumijevanje i drugačiji pogled na svijet. I što je najvažnije, Osobnost tijekom svog života, zahvaljujući takvoj neovisnoj komunikaciji s Bogom, počinje boraviti u Njegovu Duhovnom svijetu, dobivajući to stanje stapanja s Dušom, koje se u raznim religijama različito naziva — svetošću, Nirvanom, vrhovnom vezom s Bogom i tako dalje. Ovo stanje je istinska sloboda, ono istinsko postojanje kojem čovjek teži cijeli svoj život.

Anastasia: Hvala vam u ime svih, svih ljudi koji uistinu žude za duhovnim prosvjetljenjem! To razumijevanje uistinu otvara oči do istinske suštine duhovnog razvoja svakog čovjeka!

Rigden: Ne meni Hvala, nego Njemu, ja samo ponizno prenosim Njegovu Volju, Mudrost Njegovu!

Anastasia: HVALA **TEBI!** Da, riječi ne mogu izraziti sve, ovdje je toliko iskrenih osjećaja! Za mnoge ljude koji žude za Istinom ovo je pravi duhovni uvid, otkrivenje kako se kvalitativno transformirati.

Rigden: Važno je da ljudi upamte da u njihovoj svakodnevici **ključni element**- **je pažnja**. Ono čemu čovjek u svom životu posvećuje pažnju (na koje misli, sklonosti i želje), to i prima. **Život je u svojoj stvarnoj manifestaciji razmjena informacija**, koja nije ograničena na uski spektar vidljivih i čujnih frekvencija koje čovjek djelomično opaža u trodimenzionalnom svijetu. Već sam upotrijebio figurativni primjer informacijskih blokova

da objasnim da su informacije svuda i da su sadržane u svemu. One postoje izvan vremena i prostora, jer formiraju sve, uključujući vrijeme i prostor. Informacije stalno utječu na pojedinca. Ali tek kada on na nju počne obraćati pozornost, odnosno napravi svoj izbor, informacija u njemu počinje u potpunosti djelovati prema programu. Odnosno, postoji uključenost struktura čovjeka povezanih ne samo s trodimenzionalnim svijetom (na primjer, sviješću, podsviješću), već i s njegovom općom **energijskom** strukturom. Osobnost, neopažena sama po sebi, počinje živjeti po toj informaciji, ona postaje dio njene stvarnosti. Stoga, čovjek svojim izborom, stvara svoju daljnju sudbinu, obraćajući pozornost na ove ili one informacije. Dajući im silu svoje pažnje, on zapravo daje život programu sadržanom u njoj, koji njegov život pretvara u ovu ili drugu stvarnost.

Anastasia: Da, ovo je vrlo važna točka za razumijevanje kako čovjek postaje provodnik volje Životinjskog uma ili provodnik volje Duhovnog svijeta. Sve je u neprestanom izboru. U kakvu informaciju (program nečije Volje) čovjek najviše uloži silu svoje pažnje i podupre je, on postaje provodnik te Volje. Problem suvremenog čovječanstva je u tome što mnogi ljudi ne razumiju sebe pa nemarno posvećuju svoju pažnju vanjskom, a ne unutarnjem svijetu.

Rigden: Osnovna čovjekova komponenta, oko koje je izgrađena njegova cijela struktura, je Duša, a Osobnost u ovoj strukturi predstavlja modul za duhovnu, kvalitativno novu transformaciju ove sile. Usput, riječ „modul“, u prijevodu s latinskog („modulus“), znači „mala jedinica“ ili „mala mjera“. Drugim riječima, temeljno načelo u čovjeku je njegova duhovna komponenta. Namjera stvaranja čovjeka kao racionalnog entiteta s duhovnim temeljnim elementom leži u njegovoj duhovnoj transformaciji samog sebe uz očuvanje prava izbora, stvaranje istinskog provoditelja sila Duhovnog svijeta u uvjetima materijalnog svijeta.

Doista, mnogi ljudi u suvremenom svijetu ne razumiju sebe, svoje istinske sposobnosti i ogromnu duhovnu silu sadržanu u njima samima, te zato ne razumiju kako preobraziti svoje živote i život društva u svrhu poboljšanja njihove kvalitete. Oni uopće ne razumiju što su istinski život ili istinska sreća. Ljudi pokušavaju zamijeniti čak i unutarnji duhovni praznik komunikacije s Bogom i kontakt s Duhovnim svijetom, koju doživljavaju najdubljim osjećajima tijekom duhovnih praksi, vanjskim obredima i slavljima koje je izmislio ljudski um. Ipak, najzanimljivije je da čovjek s velikom nadom očekuje i to vanjsko ljudsko slavlje. A kad se to dogodi, tada ono, zapravo, iscrpljuje čovjeka, pretvarajući ga u neku vrstu „siročeta“ razočaravajućim senzacijama, jer čovjek podsvjesno čeka nešto veće, ali ne zabavu ili zadovoljavanje mesa i kostiju, već najdublje osjećaje koje nije dobio. Sve je to zbog činjenice da je to zamjena istinske duhovne radosti (koja se doživljava svaki put kad se dođe u kontakt s Duhovnim svijetom) običnom kazališnom predstavom uma s povezanim vanjskim materijalnim ukrasima.

Toliko se koncepata u životu ljudi smjenjuje postavljanjem programa Volje Životinjskog uma, jer ljudi često sami biraju misli i želje iz Životinjske prirode, usredotočujući svoju pažnju i životnu silu na njih. Problem ljudi leži u činjenici da, iako čine svoj izbor i postaju provoditelji i izvršitelji volje Životinjskog uma, a da to uopće ne razumiju, vjeruju da on (Životinjski um) kao takav ne postoji. Uostalom, on je njihovim očima nevidljiv, za razliku od njihovih fizičkih tijela i okolnog trodimenzionalnog svijeta. Takvi ljudi podcjenjuju njegovu moć i silu. Oni ne razumiju njegove sposobnosti kontrole ljudskog uma i, što je najvažnije, njegovu težnju za potpunom materijalizacijom ljudske svijesti unutar čitave ljudske zajednice. A to će sve ljude, bez izuzetka, pretvoriti u provodnike Volje Životinjskog uma, što će značajno povećati njegovu silu.

Resurs životne sile čovječanstva s njegovim sposobnostima povezanim s prisutnošću „vječnog motora“ (Duše) u strukturi svakog čovjeka vrlo je važan za Životinjski um. Pametnim ljudima je dovoljno pogledati događaje posljednjih stoljeća. Kako se dramatično povećao broj stanovnika planeta, kako su se u samo dva stoljeća razvile tehnologije koje su prvenstveno dizajnirane da osiguraju masovnu komunikaciju ljudi na planetu, odnosno da ujedine sve u jedno informacijsko polje. Kako se intenzivno u cijelom svijetu nameće potrošački format razmišljanja, kako se odvija očigledan nagib civilizacije prema materiji. To nije ništa drugo nego priprema Životinjskog uma za potpunu kontrolu nad čovječanstvom i korištenje njegovih sila i resursa za vlastite svrhe, što možda nije čak niti povezano s trodimenzionalnim svijetom. U njegovoj vlasti su dimenzije više i zanimljivije unutar gusto naseljenog materijalnog svijeta, gdje čak i manje promjene povlače za sobom globalne promjene u nižim dimenzijama, dovodeći do određenih rezultata nadopunjavanja sile Životinjskog uma. A potonje je neophodno za opstanak samog Životinjskog uma, koji ovisi o materiji, za produljenje njegova privremenog postojanja u suprotstavljanju velikim silama — silama Allata. A za to Životinjski um neće štedjeti nikakve žrtve u obliku kolektivnih i individualnih umova, podređenih njegovoj Volji.

Dakle, ljudi bi trebali dobro promisliti na kakvom se rubu svjetska zajednica trenutno nalazi, čiju Volju oni nepromišljeno provode u djelo i kakve posljedice čekaju, kako pojedinačno svaku Osobnost tako i ljudsku civilizaciju u cjelini. Danas je izuzetno važno za čovječanstvo, kao i za svaku Osobnost, da se duhovno probudi, ujedini na duhovnoj osnovi i promijeni predznak „minus“ u „plus“, koristeći za to od Životinjskog uma pripremljenu tehničku bazu u duhovne svrhe. Na rezultat neće trebati čekati. U nevidljivom svijetu, takve odluke i postupci konsolidiranog čovječanstva

mogu zaustaviti vrtlog sve bržeg odmotavanja događaja duž obrnute svastike. Zahvaljujući tome, ljudi ne samo da će moći spriječiti buduće događaje koji bi se trebali dogoditi u skladu s programom Životinjskog uma, a koji činjenično prijete postojanju čovječanstva, već i vrtlog događaja zavrtjeti u ispravnom smjeru svastike. Posljednje nije ništa drugo nego aktiviranje stvaralačkih sila Allata i prema tome stvaranje kvalitativno *drugačije* budućnosti za cijelo čovječanstvo.

Anastasia: Da, razumijem o čemu govorite jer stvarne sposobnosti, kako čovjeka tako i društva u cjelini, nisu ograničene na trodimenzionalni svijet. Međutim, da bi društvo postiglo kvalitativno različitu razinu razumijevanja, ljudi moraju naučiti kontrolirati vlastitu Životinjsku prirodu, trebaju učiniti duhovnu transformaciju.

Rigden: Upravo tako. Zato je i dana glavna osnova iskonskog duhovnog Znanja: od tvojih prethodnih knjiga i do ove. One su dovoljne da se čovjek ne samo duhovno probudi, nego i da, radeći na sebi, samostalno postigne duhovno stapanje svoje Osobnosti s Dušom. Dakako, pod uvjetom da će se ljudi stvarno baviti samousavršavanjem, da ne iskrivljuju ovo Znanje, već da ga slijede kao po plovnom putu, šireći svoje vidike spoznaje svijeta i duhovno se orijentirajući u ovom burnom oceanu materijalnog života.

Znanje dolazi čovjeku u važnoj fazi njegova života, čak i ako on to ne shvaća, ali ono se otkriva kada se čovjek počne duhovno preobražavati i postane dostojan da ga prihvati. U protivnom ono mu neće donijeti koristi. Važno je koliko ljudi usvoje već stečeno Znanje, koliko će značajne biti promjene u njihovu unutarnjem duhovnom rastu i kakve će se u vezi s tim transformacije dogoditi u društvu. Jer je sljedeća razina Znanja prilika da ljudi ostvare duhovne transformacije u višim dimenzijama materijalnog svijeta što, kao što sam

već napomenuo, može dovesti do globalnih promjena u nižim dimenzijama. A to je velika odgovornost, to je sukob sa silama Životinjskog uma, koje se neće tako lako odreći svojih pozicija. To je, ako hoćeš, područje korištenja „natprirodnih sila“ ili, kako se to prije nazivalo, umijeće „više bijele magije“, a ljudi koji se direktno suprotstavljaju silama Životinjskog uma, protiv kojih su se borili s druge strane stvarnosti, zvali su se Gelijari.

Anastasia: Da, nažalost, danas većina ljudi ne razumije elementarne duhovne stvari. A oni koji čak i primaju ovo Znanje često se ne žure s preobražajem, živeći po svojim starim obrascima koje nameće sustav Životinjskog uma. Ljudi i dalje nemaju čvrstu želju da žive i stvaraju iz svoje Duhovne prirode. To se vidi iz običnih životnih situacija. Na primjer, čovjek koji, čitajući ove knjige, stupi u kontakt s Istinom, brzo se nadahnjuje, u njemu se rasplamsava želja da radi na sebi i ostvari duhovne promjene u svom životu. Međutim, nakon kratkog vremenskog razdoblja, nakon što je ponovno usmjerio pozornost na svakodnevne probleme i nevolje materijalnog svijeta, njegova duhovna želja brzo izblijedi. Sustav kroz Životinjsku prirodu ponovno preuzima kontrolu nad njegovom sviješću, mada Duša čovjeka uvelike pati od takvog životinjskog ugnjetavanja.

Rigden: Čovjek koji živi po skrivenim željama svoje Životinjske prirode duhovno je slab. Zbog toga se, kada dođe u kontakt s Istinom, upali poput šibice, ali tada se brzo gasi, jer još uvijek nema duhovnu podršku, ni u sebi ni u društvu oko sebe. Ali, ako čovjek ima čvrstu namjeru da izbjegne vladavinu svoje Životinjske prirode, tada se mora češće vraćati izvoru Istine — knjigama koje će mu pomoći da preusmjeri svoju pažnju i izađe iz suženog stanja svijesti. Štoviše, čovjek mora razumjeti da će u početnim fazama duhovnog razvoja komunikacija s istomišljenicima igrati glavnu ulogu

za njega. Ova uzajamna duhovna podrška je posebno važna za one koji su na samom početku svog puta.

Sjeti se samo kako je takva komunikacija unutar tvoje grupe pomogla svima vama na početku vašeg duhovnog puta da prevladate, ne samo nedostatak samopouzdanja u sebe i svoje sile, već i da se na vrijeme oduprete skrivenim napadima Životinjske prirode. Stvar je u tome što se u početnim fazama čovjekova buđenja u glavi često odvija jednostavna konfuzija i zamišljene zamjene, što rezultira pogrešnim tumačenjem gdje su manifestacije njegove Životinjske prirode, a gdje se očituje Duhovna priroda. U grupi istomišljenika, komunicirajući s drugim ljudima, čovjek brže i bolje razumije sebe. U pravilu se ljudi u početku boje „odavanja“ tajni svoje Životinjske prirode, posebno u grupi; plaše se javno objelodaniti svoje probleme, iako rado slušaju one koji za to imaju hrabrosti. Kad se čovjek „odrekne“ pozicije svoje Životinjske prirode, tada, u suštini, blokira njezine rupe, odnosno mogućnost tajnog djelovanja. Osim toga, skupina istomišljenika neće samo čuti čovjeka, nego će i dijeliti svoje slične situacije i metode koje su pronašli za njihovo rješavanje. Stoga čovjek ne dobiva samo duhovnu potporu ljudi istomišljenika, već i pomoć savjetima koji proširuju njegovo znanje i iskustvo.

Takva praksa postoji još od davnina. Na primjer, rani kršćani prakticirali su takozvane javne ispovijedi u malim zajednicama. U osnovi je to isto što i razgovor od srca s prijateljima, koji čovjeku donosi duhovnu korist. No, kada je stvorena institucija za kontrolu mase — religija, mnogo je toga okrenuto naglavačke.

Anastasia: Tako je. Službeno je, praksa ispovijedi za sve vjernike „razumne dobi“ uvedena u kršćanstvo 1215. godine odlukama četvrtog Lateranskog Sabora. Usput, na njemu je usvojen čitav niz mjera za borbu protiv hereze (uključujući i stvaranje inkvizicije) radi jačanja

autoriteta Crkve, uključenih u reforme i razvoj kodeksa „kanonskog zakona“. To je bio odgovor Crkve na širenje masovnih „heretičkih pokreta“ u ranom 13. stoljeću — Katare, Albižane, Valdene i tako dalje. Krivnja potonjih je bila samo u tome što su ljudi željeli spoznati Istinu o istinskom Kristovom učenju i počeli su je tražiti te se duhovno razvijati bez posrednika.

A sad o praksi ispovijedi prihvaćenoj u religiji. Vjerniku je bilo propisano to činiti najmanje jednom godišnje. Da, i sastojalo se u tome da je vjernik bio obavezan priznati svoje grijehe svećeniku koji bi zauzvrat, u ime Isusa Krista, „dopuštenim riječima“ koje je crkva posebno odredila, odriješio te „grijehe“. I to se smatralo nužnim uvjetom da čovjek dobije „božanski oprost“, jer su svećenici ustanovili da bez ispovijedi neće biti dopuštena „sveta pričest“, a bez nje čovjeku ne bi, navodno, bilo spasenja, budući da je prema crkvenoj dogmi „pričest ponovno spajanje s Kristom“, „blagoslovljeno posvećenje duše za vječni život“. U suprotnom bi takav čovjek bio izgnan iz religije, plašen da će mu biti uskraćeno pravo da bude pokopan prema kršćanskom obredu i tako dalje.

Da, naravno, razlika je značajna. Jedna je stvar kada se čovjek sam želi unapređivati i usavršavati, komunicirati s istomišljenicima i prijateljima, kad želi razumjeti sebe, dobiti duhovnu podršku i učiniti sve što može kako bi pomogao drugima. A sasvim je drugo kada je čovjek dužan to učiniti pod prijetnjom izopćenja od Crkve i javnog uznemiravanja, štoviše, u ime službene organizacije — Rimokatoličke Crkve, koja je u to vrijeme zapravo bila institucija izvršne vlasti. Doista, sve je bilo namjerno okrenuto naglavačke, tako da se čovjek pokajao vođen strahom, a ne duhom; kako ne bi ni pomislio baviti se duhovnom askezom samostalno.

Rigden: To su upravo zamjene iz Životinjskog uma, koje ljudi ne primjećuju dok su njegovi provodnici,

misleći da su takve misli njihove vlastite, da su namijenjene jačanju njihove snage i da istodobno doprinose „duhovnom rastu stanovništva“. U duhovnim pitanjima ne možete biti prisiljeni na dobrotu; ovdje je važan osobni izbor čovjeka. Sve je građeno na tome. Uostalom, nema loših ljudi, postoje samo ljudi koji ne znaju svoje stvarne duhovne sposobnosti i zato pate.

Anastasia: Poznato je da je čovjekova osobna duhovna transformacija uvijek imala određeni utjecaj na društvo oko njega. Više ste puta spomenuli da ako bi duhovno probuđeni ljudi bili većina, onda bi se i društvo promijenilo. Možete li reći ljudima na koji način kvalitativno transformirati društvo kako bi se odmaknulo od klišeja i stereotipnih predložaka Životinjske prirode, kao i od potrošačkog formata razmišljanja i preusmjeravanja vektora kretanja suvremene civilizacije prema duhovnom razvoju?

Rigden: Sve je jednostavno. Potrebno je stvoriti uvjete za fundamentalno **novi model društva, uzimajući u obzir dualnu prirodu čovjeka, eliminirajući i najmanje mogućnosti ispoljavanja iskušenja Životinjske prirode u svim sferama društva.**

Gdje počinje izgradnja takvog društva? Ako većina ljudi zaista ima namjeru stvoriti civilizaciju koja bi živjela prema duhovnim načelima, sve se može riješiti vrlo jednostavno. Prvo što treba učiniti je urediti duhovni razvoj društva. U civilizaciji koja je orijentirana na duhovni vektor, to jest zahtijeva visoku razinu razvoja, ne bi smjelo biti fragmentacije u različite religije; nadalje, ne bi smjela postojati religija kao ona koja kontrolira mase, te nikakvi posrednici između Boga i čovjeka. Ne bi smjelo biti *niti nagovještaja o pojavi kao što je svećenstvo, bez obzira kako nazivali tu strukturu, koja stvara vjerske sustave i institucije različitih religija u svijetu.* Morala bi postojati težnja i konkretni postupci samog društva u stvaranju životnih

uvjeta za duhovni razvoj ljudske Osobnosti kao takve, kao osnovne komponente takvog društva!

U zoru čovječanstva postojali su počeci takve organizacije života ljudi, gdje se više pažnje poklanjalo duhovnom životu zajednice, a materijalni problemi bili su u drugom planu. Kao rezultat zemljopisnih i drugih razloga, mnoge su skupine ljudi, koje su imale jedna te ista duhovna zrna Znanja, egzistirale izolirane jedna od druge. S vremenom, kao rezultat gubitka iskonskog Znanja počelo je iskrivljenje na stranu dominacije Životinjske prirode u ljudima, podjela unutar grupa i pojava socijalne nejednakosti. Nastanak institucije svećenstva i uspostava različitih religija temeljili su se na zadužbini primarnih duhovnih zrnaca Znanja. Međutim, sam sustav izgrađen je pod materijalnom dominantom. Ustvari, to je pokušaj Životinjskog uma da u potpunosti podčini i stavi pod svoju kontrolu konglomerat inteligentne materije, što za njega predstavlja čovječanstvo, sa svojim jedinstvenim izvorom sile — životnom energijom namijenjenom duhovnim svrhama.

Anastasia: To znači da religija kao sustav služi interesima Životinjskog uma, iako privlači mase ljudi upravo zbog duhovnih zrnaca. Da, ako razmotrimo svu raznolikost duhovnih učenja, vjerovanja i religije naroda svijeta, odbacujući ljuske svećeničkog sustava i njegovih koncepata, prisustvo jednog te istog Znanja postaje očigledno: kako se čovjek treba pridržavati duhovnog puta i ne treba podlijegati iskušenjima materijalnog svijeta. Jednostavno su sva ta zrna Znanja u biti jedna te ista stvar, ali su prikazana u različitim ljudskim tumačenjima.

Rigden: Točno, to znanje nije religija i zato se može naći na različitim dijelovima planete među različitim narodima s različitim vjerovanjima. To Znanje doprinosi prirodnom procesu duhovnog razvoja čovjeka, bez

obzira na rasu, nacionalnost, regiju, prebivalište, socijalni status i tako dalje. Ali svećenici su, koristeći se ovim Znanjem, stvorili vlastite religije, koje su plod ljudskog uma. Oni su izmislili karakteristike i razlike između religija samo kako bi zahvatili vlast nad velikim brojem ljudi.

U povijesti čovječanstva bila su vremena kada se ljude masovno pokušavalo pretvoriti u ateiste. Činilo se da slijede plemenite ciljeve — spasiti ljude od svećeničkog jarma. Ali problem je bio u tome što je dominanta Životinjske prirode i dalje ostala u sferama društva. Stoga, umjesto „svijetle budućnosti“, u čovječanstvu su stvoreni uvjeti za još gori oblik dominacije Volje Životinjskog uma nad ljudima u njihovoj svijesti. Za nove naraštaje koncepti Duše i Boga eliminirani su i kao takvi zamijenjeni sebičnim „Ja“ i materijalnim prioritetima u životu. Rezultat takvog odnosa Životinjskog uma prema čovječanstvu je očit: svjetskim društvom dominira materijalistički svjetonazor, a svijest većine ljudi robuje materijalnim obrascima i smjernicama. Danas čovjeka koji vjeruje u jednog Boga i moli za spas svoje Duše, većina ljudi, nažalost, doživljava kao „relikt prošlosti“, kao vrstu jedinke koja je otuđena od društva i čija je svijest navodno „zaslijepljena religijom ili sektom“, čak i ako on s tim organizacijama nema nikakve veze.

Zašto se u današnjem društvu učvrstio tako negativan stav prema glavnom smislu života čovjeka — duhovnom razvoju, Bogu i Duši? Zato što se prioriteti Životinjskog uma promiču i slave svugdje, a oni usmjeravaju društvo prema materijalnim vrijednostima i potrošačkim načelima. U glavama ljudi dominiraju stavovi štednje i gomilanja novca, imovine, nekretnina, neograničeno pravo na njihovo očuvanje i prenošenje nasljeđivanjem. Čovjek u tome suženo vidi cilj svog života, nastojeći sebi steći slavu ne samo tijekom života, već je zadržati i nakon smrti (ovo je svojevrsni element zamjene Životinjskog uma, kako se kaže, zamjena za besmrtnost). Pojedinačne

želje mase ljudi svode se na težnju da posjeduju nešto, imaju vlast u materijalnom svijetu, izokrećući sve što ih okružuje, uključujući njih same, u svoje nedjeljivo vlasništvo. Sve to ne ukazuje samo na patogene znakove zaraze društva shodno stavovima Životinjskog uma, već i na činjenicu da čovječanstvo dolazi na rub samouništenja. Ako se sada ne poduzmu hitne mjere za njegov duhovni oporavak, sutra može biti prekasno, jer će destruktivni procesi postati nepovratni. Najvažnije je shvatiti da samo čovjek sam, svojim izborom i svojim postupcima, može spasiti i sebe i društvo koje ga okružuje.

Anastasia: Dva su prastara pitanja: „Tko je kriv?“ i „Što da radimo?“

Rigden: Ljudi ne smiju gubiti vrijeme tražeći nekoga koga bi krivili, zabavljajući svoju Životinjsku prirodu ili čekati da netko nešto učini za njih. Oni sami trebaju početi djelovati i postati primjer drugima. U društvu su ljudi privučeni onima koji imaju Čast i Dostojanstvo, koji pomažu drugima besplatno, koji žive po svojoj Savjesti, koji istinski služe Duhovnom svijetu, zanemarujući materijalne prioritete. Takav čovjek treba biti, prije svega radeći na sebi.

U civiliziranom društvu s duhovnim vektorom razvoja, svaki bi čovjek od djetinjstva morao biti u stanju ignorirati misli iz Životinjske prirode, razumjeti svoju dualnu prirodu, svoju energijsku strukturu i njezine mogućnosti. On mora znati da je izravno povezan s duhovnim svijetom, da je Bog jedan i da uopće ne bi trebalo biti posrednika u komunikaciji s Njim, to je sakrament dvoje: čovjeka i Boga. U društvu je neophodno stvoriti uvjete kako bi nove Osobnosti koje dođu na ovaj svijet shvatile osnovni smisao života: povećati svoju duhovnu silu, slijediti kulturne i moralne temelje koji su prirodni za čovjeka, pokazati više humanosti i dobrote u svojim mislima, riječima i

djelima, usavršavati se u unutarnjem radu na sebi, i na kraju, spasiti svoju Dušu.

Moramo uzeti u obzir pogreške iz prošlosti i ne gubiti glavne duhovne referentne točke. U današnjem svijetu ljudi zaboravljaju jednu jednostavnu istinu: vrijeme njihova života leti vrlo brzo. Oni vide određeni stupanj slobode u ostvarenju svojih materijalnih želja. Ustvari, ta je sloboda uvjetna, iluzorna. Čovjek u stvarnosti ne može posjedovati nikoga i ništa u materijalnom svijetu, čak i ako u njemu osvoji značajan teritorij, pokori narode i stekne vlast nad njegovim mnogobrojnim bogatstvima. Rođen je sam i umire sam. Ovaj svijet za čovjeka je samo informacijska iluzija, koja stvara uvjete za potvrdu njegova dominantnog izbora.

Osobnosti u takvom kvalitativno novom društvu, moraju biti poznati i dostupni različiti duhovni alati za rad na sebi. Ako čovjek želi koristiti dodatne alate za svoj duhovni razvoj, na primjer, u obliku molitvi, duhovnih praksi, meditacija i slično — molim, to je njegova želja. Ali alati su samo alati. Oni kao kamertonska vilica usklađuju pažnju na određenom valu, dajući mogućnost da u jednom trenutku osjete drugu stranu, drugi svijet, svijet Boga, da steknu iskustvo, usporede i shvate razliku od ovoga svijeta, uđu kroz najdublje osjećaje u kontakt sa svojom Dušom i osjete njenu silu. Ali tada se čovjek ponovno vraća u poznati trodimenzionalni svijet, u kojem on ponovno donosi svoj izbor svaki dan. I ovdje je vrlo važno što izabrati u budućnosti, imajući takvo duhovno iskustvo iza sebe. Hoće li čovjek htjeti kvalitativno preobraziti svoju prirodu i postati Duhovno Biće, ili će biti zaveden privremenom iluzijom Životinjskog uma i tako osuditi svoju Dušu i Osobnost na nastavak patnje? Sve ovo se čini kao mali detalj i samo je rezultat osobnog izbora pojedinca. Ali od izbora svakog čovjeka sastoji se i ovisi kretanje civilizacije u cjelini. Sve započinje čistoćom i iskrenošću namjere svakog čovjeka u društvu, njegovim

istinskim unutarnjim izborom i odgovornim pristupom svom životu s obzirom na njegov vrlo ograničeni rok.

Da bi se uspostavio civilizirani poredak u društvu, a prije svega u duhovnom aspektu, potrebno je da u njemu ima što više duhovno pismenih ljudi. To se odnosi na one koji se bave radom na sebi i duhovnom transformacijom proširujući svoje vidike znanja. U prvim je fazama neophodno udružiti sile takvih ljudi u svrhu širenja Znanja u raznim sferama društva. Neophodno je stvoriti uvjete da u svjetskoj zajednici bude više prosvjetljenih i intelektualno razvijenih ljudi, s dominantnom Duhovnom prirodom, koji imaju slobodan pristup iskonskim Znanjima za spoznaju svijeta i sebe.

Anastasia: To jest, učiniti sve što je moguće kako bi se u društvu utvrdili prioriteti koji se temelje na unutarnjoj potrebi stvaranja i povećanja Dobra: „ja — Bogu“ i „ja — ljudima“, a ne postojeći format potrošačkog razmišljanja kupnje i prodaje „ti meni — ja tebi“.

Rigden: Upravo tako... Dakle, sljedeće što je potrebno jest ukinuti samu strukturu svećenstva, ovu masu različitih religijskih hijerarhija i armije svećenika koji obavljaju žrtvene obrede i koji sebe smatraju posrednicima između ljudi i Boga (bez obzira na to kako Ga zvali u različitim religijama), ali ustvari koji naprosto žive na teret naroda. Za mnoge od njih religija je puko zanimanje i izvor prihoda (stečenih na teret rada običnih vjernika); to je sredstvo manipulacije masovnom sviješću putem religije u političke svrhe. Da bi se ukinula struktura svećenstva, nije potrebno praviti revolucije, organizirati krvave obračune, svađe i slične provokacije Životinjske prirode. Ovaj sustav moguće je ukinuti mirnim putem. Uostalom, i svećenici su ljudi, kao i svi drugi; i njima je svojstveno griješiti i pogriješiti, kao i svakom čovjeku. Potrebno je samo da društvo stvori takve uvjete u kojem će se institucija svećenstva sama od sebe raspasti kao nepotrebna. Tada

će se ljudi uključeni u nju naći u drugim zanimanjima, koja su korisnija za društvo, prema njihovim stvarnim prioritetima i životnim izborima.

Anastasia: Kako stvaramo takve uvjete?

Rigden: Zapravo, sve ovo nije tako teško. Ljudi bi jednostavno trebali prestati „griješiti“ zavodeći svećenike svojom milostinjom. Na kraju, kad im taj posao prestane donositi osobne prihode, oni će biti prisiljeni skinuti svoje svećeničke halje i otići raditi u korist društva, kao i svi ostali ljudi.

Općenito, ako govorimo o konceptu grijeha kao religijskom pojmu, onda se jednim od najtežih grijeha može nazvati upravo milostinja za svećenike, bez obzira kojoj konfesiji pripadaju. Zašto? Čovjek daje svećenicima i njihovoj vojsci unajmljenih slugu pogrešno vjerujući da su oni svetiji nego on sam, da su ti ljudi u drugoj odjeći bliži Bogu i prema tome je njihova molitva učinkovitija. Ali svećenici su isti ljudi kao i svi; oni sebe i svoju Dušu još nisu spasili, kako onda mogu spasiti druge? I opet, čovjek bi trebao promisliti kome se prinosi ta materijalna žrtva i u koje svrhe.

Dakle, samo vojska svećenika treba materijalnu milostinju vjernika. Bogu nije potreban novac niti druga bogatstva materijalnog svijeta. Odnos čovjeka i Boga temelji se isključivo na najdubljim, osobnim osjećajima iz kontakta s Duhovnim svijetom, njegovoj iskrenoj Ljubavi i zahvalnosti prema Bogu. Ti istinski najdublji osjećaji čovjeka prema Bogu su stvarna, jedina vrijednost koja može biti prihvaćena tim svijetom od čovjeka. A odnosi s Duhovnim svijetom odvijaju se bez posrednika.

Mora se razumjeti da sve dok čovjek procjenjuje svijet iz perspektive stanovnika trodimenzionalnog prostora,

to jest kroz prizmu svog materijalnog razmišljanja, on će tada u mnogim duhovnim stvarima biti ispunjen iluzijama nadahnutim njegovim ponosom. On smatra, budući da se udostojio dati dio svoje pažnje Duhovnom svijetu, sad se cijele vojske anđela moraju za njega brinuti, udovoljavati njegovim zahtjevima i praktički ga na kraljevskim jastucima odnijeti u raj. U stvarnosti, sve dok Osobnost duhovno ne sazrije, ona je Duhovnom svijetu neprimjetna. Ispričavam se zbog banalne ljudske usporedbe, ali takve su Osobnosti poput milijuna reproduktivnih stanica. Gamete imaju skup kromosoma i nose nasljedne karakteristike. Čovjek uopće ne primjećuje njihovo materijalno nastajanje, postojanje i smrt. Štoviše, on ponekad koristi njihovu silu, čak i bez razumijevanja toga. Međutim, kada se dvije gamete spoje u zigotu i zametak se počne razvijati, ovdje najmanje jedan čovjek, mislim na ženu (u duhovnom smislu, božanstveno žensko načelo), ne može više zanemariti ovu činjenicu. Ona će obavezno pomno obratiti pozornost na ovaj fenomen i brinut će se za novo biće u budućnosti. Tako je i u duhovnim odnosima. Čovjek treba naporno raditi na sebi, razumjeti smisao duhovnih praksi, živjeti u komunikaciji na dubokoj osjećajnoj razini sa svijetom Boga, tako da dođe do stapanja Osobnosti s Dušom, i on time stječe pravo da bude prihvaćen u Vječnost. Tada će i Duhovni svijet usmjeriti pažnju na ovog pojedinca, okružiti ga brigom kao dugo iščekivano novo savršeno Biće.

Nažalost, u suvremenom svijetu izgubljena je drevna Istina o postizanju spajanja Osobnosti s Dušom, a čovjek, nadajući se da će izraziti svoju Ljubav i zahvalnost Bogu, daje materijalnu milostinju svećeniku, čime pomaže Životinjskom umu u iskušavanju i zavođenju materijalnog svijeta tog čovjeka u svećeničkom djelovanju. Ti griješiš, i svećenik griješi prihvaćajući ovu milostinju, koja za njega postaje predmet iskušenja. Svojom milostinjom čovjek se zalaže da on razmišlja, ne o duhovnom nego o materijalnom,

ne brine o svojoj Duši i istinskom služenju Bogu, već o povećanju svojih materijalnih prihoda. Shvaćaš li što je težina ovog grijeha? Čovjek svojom milostinjom gura Osobnost i Dušu tog svećenika u „pakao“, priklanjajući njegov izbor u korist materije, to jest Životinjskog uma, opterećujući tim grešnim činom i samoga sebe. Ovaj je grijeh još strašniji od ubijanja ljudskog tijela, jer je tijelo privremena odjeća, zapravo, prah. I ovaj grijeh je poput smrtonosnog otrova za Dušu, koji danoj Osobnosti oduzima priliku da se probije u Vječni Život. U temelju takvih materijalnih milostinja i prinošenja žrtvi leži zamjena Životinjskog uma u obliku, kao što si rekla, tipične formule kupi — prodaj: „ti meni — ja tebi“, vjerovanje u mogućnost materijalnog „otkupa“, „isplate“ za svoje grijehe i stjecanja novih materijalnih dobara u budućnosti, sve od zdravlja do imućnosti.

Anastasia: Mnogi ljudi jednostavno nisu nikada razmišljali o tome. Da, i za obične vjernike takvi zahtjevi za milostinju za potrebe crkve izgledaju prirodni i humani, jer to podrazumijeva pomoć drugim ljudima. Zato što obično svećenici i njihovi službenici motiviraju zahtjeve za milostinju, primjerice, za izgradnju novog hrama, potrebe crkve, (ranije u propovijedima, riječ Crkva često je bila povezana s konceptom Nebeske Crkve), pomoć potrebitima i tako dalje. Nitko ne izvještava stado o stvarnim okolnostima raspodjele tih javnih sredstava niti im dostavlja financijske izvještaje o prihodima i rashodima.

Rigden: U normalnom, civiliziranom društvu pomoć drugim ljudima, poput gradnje hrama namijenjenog zajedničkim duhovnim praksama, mogu i trebaju raditi udruge običnih građana, stanovnika određenog mjesta ili naselja. Sve se to odvija po principu: skupili se, odlučili i učinili, ako je to stvarno od vitalne važnosti za lokalno stanovništvo i postoji njihova želja za tim. Na primjer, ljudi u selu žele sagraditi hram za sebe, svoju djecu i seljane; oni tu žive i oni odlučuju kako živjeti,

a ne netko odozgo. I budite sigurni da će duhovno kompetentni ljudi za sebe, svoje rođake, prijatelje i djecu sagraditi hram bez znakova koji aktiviraju materijalnu prirodu u čovjeku, već samo sa znakovima koji bude duhovnu komponentu ljudi. U hramu ili na drugom mjestu namijenjenom kolektivnim duhovnim praksama, ljudi će razmjenjivati znanje i iskustvo kao jednaki i obavljati zajedničke molitve za spasenje svojih Duša na slavu i zahvalnost Božjoj Ljubavi. Oni neće voditi, kao većina svećenika u današnjim hramovima, političke ili svećeničke religijske monologe za stado, miješajući duhovno znanje sa željama i ciljevima Životinjske prirode, ili indoktrinacijom prema svećeničkim programima. Već će to doista biti namijenjeno ljudima i njihovu duhovnom razvoju, a neće biti mjesto za miješanje duhovnih zrna s materijalnim ciljevima ili za progonstva stada od strane „regruta“ u svećeničkim haljama. U njemu će se ljudi sami baviti svojim duhovnim razvojem.

Nitko ne bi trebao profitirati od hramova i mjesta na kojima se ljudi okupljaju radi duhovnog razvoja i komunikacije. Čim u hramovima ili „svetim mjestima“ započnu iznuđivanja, prodaja, plaćene usluge ili isplata plaća bilo kome, pojavit će se i iskušenja, kako zaraditi više, zatim kako steći više moći, a pogotovo ne raditi ništa u isto vrijeme. Uostalom, ispraznom umu je lakše nositi svijeću u pompoznom kazališnom ritualu i uspoređivati svoj ponos prema analogiji s vrhovnim bićem nego raditi pneumatskim čekićem u rudniku ugljena. Tako čovjek neće ni primijetiti kako pada u mrežu poroka. Ovo je odavno poznata metoda Životinjske prirode.

Ali, ne radi se o hramovima kao takvim, nego o ljudima. Duhovno samousavršavanje može se prakticirati bilo gdje — i vani, i u zatvorenom prostoru. Već sam rekao kako su se u davnim vremenima ljudi bavili duhovnim razvojem u pećinama, a generacije ljudi su

dolazile tamo i učile duhovne prakse po znakovima i simbolima koje su na zidovima stijena slikali njihovi preci. Te špilje postoje i danas; nitko od njih nije bio u iskušenju zbog svog materijalnog siromaštva, a duhovne vrijednosti — Znanje čak i sada mogu koristiti duhovno pismeni ljudi. Svećenici različitih religija, u davnim vremenima, za postignuća svojih kultova podizali su veličanstvene hramove, ukrašavajući ih zlatom i draguljima, na primjer, u drevnom Egiptu, Babilonu, drevnoj Grčkoj i tako dalje. A gdje su sada ti hramovi? Umjesto njih su ruševine, a zlato je odavno opljačkano od ljudi zavedenih tim materijalnim blagom. **Pogrešno je zavoditi ljude materijalnim tamo gdje je mjesto duhovnom prosvjetljenju.**

Tako da nije ispravno da neki ljudi imaju priliku zaraditi na duhovnoj težnji drugih ljudi. Širenje duhovnog znanja ne bi smjelo čovjeku donijeti financijsku ili bilo kakvu drugu materijalnu korist; samo na taj način se mogu izbjeći materijalna iskušenja, a tada će to čovjek činiti iz Duše, iskrenošću svojih duhovnih namjera!

Anastasia: Da, problem većine vjernika je u tom što dajući donacije religijama, ljudi, u biti, kao da isplaćuju duhovni rad na sebi, otpisujući djela svoje Savjesti na svećenstvo. Umjesto da sami čine dobro u svijetu, lakše im je dati novac „slugama oltara“. A svećenstvo to nekažnjeno koristi.

Rigden: Nažalost, to je tako. Međutim, ne sasvim nekažnjeno, jer još nitko nije uspio i neće ubuduće izbjeći osobni Sud, i svatko će prema svojim djelima i mislima biti nagrađen. A što se tiče samih ljudi koji se pokušavaju otkupiti od duhovnog rada na sebi na račun milostinje svećenicima, to je njihova zabluda. Ustvari, to je samoobmana, jer bez obzira na to kakav je materijalni otkup čovjek smislio, duhovni rad umjesto njega nitko neće obaviti. Uostalom, nije

važan njegov novac u hramu, već njegovo osobno sudjelovanje u stvaralačkim djelima u društvu i osobne duhovne promjene povezane s tim. Što se tiče donacija i hramova, pametnom čovjeku je dovoljno da pogleda današnju stvarnost. Sada je gradnja crkava u gradovima pretvorena u poslovne projekte. Ne gledaju na kvalitetu, već na kvantitetu, ne koliko se ljudi doista može priključiti duhovnom, već kakva će biti ekonomska profitabilnost i politička korist. Pri tome svaka vjerska organizacija, posebno u velikim gradovima, pokušava sebi zgrabiti komad zemlje bliže područjima masovnih okupljanja ljudi kako bi osigurala najveći priliv župljana.

Rascjepkanost religija na sekte i njihova borba među sobom samo su borba za vlast, gdje se o važnosti čovjeka prosuđuje po debljini njegova novčanika, a vlast nad običnim vjernicima vidi se kao politička vlast nad biračkim tijelom. Sve je okrenuto naglavačke! To se može ispraviti tek kad sami ljudi u društvu postanu pismeniji u duhovnim pitanjima, počnu širiti svoje vidike Znanja i svjetonazor, aktivno sudjelovati u životu društva, živjeti iznutra s Bogom i činiti dobra i stvaralačka djela. Tada će nestati „potreba“ za trgovanjem s posrednicima između Boga i čovjeka.

Anastasia: U vezi s tim postavlja se još jedno važno pitanje. U svećeničkoj „vojsci“ sigurno postoje ljudi koji su se odlučili služiti jednoj ili drugoj religiji s nadom u svoje duhovno oslobođenje, bez poznavanja stvarnog stanja u sustavu prije nego što su ušli u njega. Međutim, iako promatraju stvari koje nisu prikazane masama vjernika, oni u ovoj političkoj prljavštini nisu izgubili čistoću svoje vjere i svoje iskrene namjere da služe samo Bogu, a ne svećeničkim klanovima. Jednom ste rekli da je istinska duhovnost takvih, u stvari, „božjih ljudi“, kojih je, nažalost, vrlo malo u cijelom svijetu, ono što drži, poput stupova, slavu bilo koje masovne religije ili vjerovanja. Ako se sustav religija ukine kao

takav, što bi trebali raditi ljudi koji istinski idu prema Bogu, baveći se duhovnom asketizmom i istodobno iskreno pomažu druge ljude?

Rigden: Pa, kao prvo, danas je premalo onih koji imaju iskrenu želju služiti Bogu, a ne svom ponosu, koji se brinu o ljudskim dušama, ne uzimajući za to naknadu. Ustvari, njih je zaista mali broj od milijuna svećenika koji služe u vojsci raznih religija. Velika većina onih koji služe u religijama su došljaci koji su iskušani materijalnim ciljevima, a ne duhovnim spasenjem. A drugo, za istinski „božje ljude“ nikakve vanjske promjene neće zaustaviti njihov unutarnji duhovni proces. Čak i nakon što promijene svoju profesiju i radeći, kao i svi drugi, za dobrobit društva, oni će se i dalje duhovno razvijati jednako iskreno, posvećujući svoje slobodno vrijeme pomaganju drugima. Jer to je njihova duhovna potreba, njihov unutarnji život koji prevladava nad okolnostima ovog svijeta. Dakle, vanjske ih promjene neće zaustaviti, već će ih obradovati s obzirom na ono s čime se moraju suočiti i vidjeti u svakodnevnom unutarnjem životu religijske zajednice, kao i u postupcima i djelima svojih „kolega“.

Jedan od nužnih uvjeta za postizanje kvalitativne transformacije društva je **razumijevanje od strane samih ljudi smisla svog duhovnog razvoja, kao i prestanak sudjelovanja u zavođenju vlašću i materijalnim vrijednostima ljudi** koji pripadaju „vojsci“ svećenstva. Nemojte im davati novac (donacije) ili bilo kakve poklone; ne uznemirujte njihov ponos naklonom, klanjanjem, ljubljenjem ruku, servilnošću, poslušnošću, molbama ili sličnim iskušenjima za njihovu Životinjsku prirodu. To jest, drugim riječima, **ne trebaš sam „griješiti“ i provocirati drugoga na to.** Uostalom, svećenik je čovjek baš poput tebe. On (sluga kulta žrtve) se ni na koji način ne razlikuje od običnog čovjeka, jer se njegova Duša također nalazi u tijelu, u ovom materijalnom svijetu. Ovdje ne može

nitko biti niži ili viši, jer sve ljudske duše podjednako pate od ove materijalne zarobljenosti.

Čovjek ima samo jedan izlaz iz ovih materijalnih kliješta — duhovno se razvijati i osloboditi svoju Dušu, otići u svijet Boga**. Nema ljudi koji barem jednom nisu osjetili tu potrebu koja dolazi iz Duše i očituje se u težnji za *istinskom duhovnom slobodom*. Druga je stvar da Životinjska priroda čovjeka tu potrebu Duše tumači na svoj način, iskrivljujući sam koncept „slobode“, dajući joj materijalnu kvalitetu, koja je strana Duhovnoj prirodi. Svi su ljudi vjernici; samo svatko koristi silu svoje vjere po svom izboru.** Usput, oni koji sebe smatraju prilično gorljivim ateistima zapravo su, kad su sami sa sobom, skloni istim strahovima i praznovjerjima kao i vjerujući čovjek. Ti ljudi u društvu, u suštini, isti su svećenici, samo u „malom“ obimu, koji za razliku od njih, otvoreno veličaju kvalitete Životinjske prirode (svoje samoljublje, ponos, ispraznost i tako dalje).

Anastasia: Nakon što se u društvu ukine institucija svećenstva, kako ljudi mogu izbjeći slične pogreške u budućnosti? Mislim na širenje duhovnog znanja, kako ne postati obuzet ponosom, ispraznošću, kako ne poželjeti vlast nad vlastitom vrstom, odnosno kako se oduprijeti iskušenjima Životinjske prirode.

Rigden: Ako se civilizacija bude kretala u duhovnom smjeru, to će se pitanje riješiti prilično lako. Moramo shvatiti da čovjek ima dualnu prirodu i u njemu se neprestano događa njihanje između Životinjske i Duhovne prirode. Prema tome, to se mora učiniti na način da *duhovna spoznaja i širenje općeg ljudskog iskonskog Znanja ne bude u korist čovjekove Životinjske prirode kao provodnika Životinjskog uma, predstavljajući materijalni svijet i njegove interese, već tako da to bude apsolutno prihvatljivo i povoljno za razvoj Duhovne prirode u čovjeku kao provoditelja Duhovnog svijeta.* Važno

je da se iskonsko duhovno Znanje učini dostupnim svim ljudima i dok se ono širi da se eliminira svaka mogućnost iskušavanja čovjeka poticajima Životinjske prirode.

Anastasia: Dakle, potrebno je da ljudi sami stvore takve uvjete u društvu, da čovjeku koji se bavi duhovnim prosvjećivanjem drugih ljudi to bude materijalno neisplativo.

Rigden: Da, u rješavanju ovog pitanja potrebno je ukloniti sve mogućnosti manipulacije javnom sviješću provodnicima Životinjskog uma, pribavljanja bilo kome ekonomskog profita ili političke koristi; a još više, spriječiti izobličavanje informacija i manipuliranje njima u vlastitom interesu, odnosno, takvo ispoljavanje diskrecijske moći u djelu širenja Znanja.

Anastasia: Međutim, to će biti doista moguće tek kada mnogi ljudi nauče osnove iskonskog Znanja. I kada svjetska zajednica bude imala ove informacije, tada će većina ljudi početi jasno razlikovati duhovna zrna od pljeve, te neće podleći utjecaju i provokacijama ljudi s lošim namjerama. Moći će zanemariti očitovanje Životinjske prirode u sebi i podržavati Duhovnu prirodu u svojoj zajednici i okruženju.

Rigden: Apsolutno. Prije svega, ljudi se moraju duhovno probuditi, a onda će ti ostaci kolonijalnog razmišljanja nestati sami od sebe u društvu, a od duhovnog će odbaciti cijelu vojsku parazita i njihovih privjesaka, koji žive od vjere naroda. Uostalom, dokle god sjede ljudima na vratu, oni će smišljati bilo što samo da bi živjeli svoje živote socijalnih parazita, parazita na društvu, a povrh toga da im ljudi za to ljube ruke i odaju poštovanje.

Ljudi moraju naučiti biti gospodari svoje duhovne sudbine i ne čekati da netko drugi učini za njih bitan

duhovan posao; već se sami usavršavati, raditi na sebi i širiti svoje vidike spoznaje svijeta. Ne očekivati milost od svećenika i političara, ne upuštati se u iluzije i ne dopustiti da se njima manipulira, već treba biti zrelija Osobnost, društveno aktivan i duhovno odgovoran Čovjek. A da se ne bi ponovile greške iz prošlosti, da bi se u budućnosti izbjegla ovisnost o Volji Životinjskog uma, iskrivljenja duhovnog Znanja i povratak svećeničkim shemama, neophodno je da oni *koji su odlučili pomoći sebi i drugima u duhovnim pitanjima čine to nauštrb svog ponosa i materijalnih interesa.* Jer, kao što sam već rekao, tamo gdje se pojavljuje financijski interes, mogućnost zadovoljenja ponosa, stjecanje bilo kakve koristi ili privilegija i moć nad nekim, prije ili kasnije će se pojaviti iskušenje i slabost ljudskog duha.

Kako to izgleda u praksi? Ako se čovjek samostalno usavršava, ima duhovno iskustvo i unutarnju potrebu za širenjem duhovnog Znanja, on u svoje slobodno vrijeme pomaže ljudima, a oni uče i, sa svoje strane, pomažu nekim drugim ljudima, a ti ljudi pomažu sljedećima. Ali svi bi trebali raditi u korist društva, imati nekakvo civilno zaposlenje, zarađivati svakodnevni kruh svojim radom. A u slobodno vrijeme od posla ići učiti i dijeliti iskustvo i znanje s drugima na ravnopravnoj osnovi, poput dobrih prijatelja, suzbijajući svoju Životinjsku prirodu i vođeni Duhovnom prirodom u svojim postupcima. To je prava pomoć ljudima i istovremeno rad na sebi: prepoznavanje manifestacija Duhovne i Životinjske prirode, budna kontrola nad svojim mislima, proučavanje svoje prirode i duhovni razvoj. U tome je smisao: sam rasteš i pomažeš drugima.

Shvaćaš li što je tako posebno u širenju duhovnog znanja na ovaj način? Čovjek odlazi s ljudima dijeliti znanje o Bogu i troši svoje osobno vrijeme, svoju silu i svoja sredstva na to, a zauzvrat ne dobiva ništa materijalno, nema nikakvih iskušenja ili ugađanja Životinjske prirode. Jedino što dobiva je duhovno

uvećavanje dok bez strasti komunicira s Dušama istih patnika kao on. Što posiješ u sebe, to ćeš na kraju i požnjeti. Duhovnom — duhovno, materijalnom — materijalno. To jest, taj čovjek prinosi na duhovni oltar svog života ovozemaljsko jastvo — žrtvu u obliku ambicija svoje Životinjske prirode, a također umnožava svoje duhovne „darove“ od komunikacije s ljudima. Štoviše, ti darovi nisu materijalni (ni novac, ni hrana, ni stvari, ni ljudske ambicije iz ponosa). To je duhovna komponenta koju čovjek predaje drugim ljudima preko duhovnog Znanja. Tako, širenjem iskonskog duhovnog Znanja, čovjek se samim tim suprotstavlja jedinstvenom Životinjskom umu i pomaže drugim ljudima da barem malo upoznaju, osjete i razumiju božansku suštinu skrivenu u njima, koja se ne odnosi na materijalni svijet. Materija je smrtna, a Duša besmrtna. Osobnost ima slobodu izbora: postati smrtna ili otići u Vječnost. U tome je sav smisao; to je odakle sve mora rasti.

Morate upamtiti da je Životinjski um vrlo jak, a čovjek, zbog svoje dualne prirode i zbog oklijevanja između izbora dviju priroda, slab. Čak i onaj koji odlučno ide duhovnim putem izložen je napadima Životinjske prirode. Dovoljno je da čovjek samo bude odvučen, malo iskušan materijalnim, pa da Životinjski um odmah preuzme njegovu svijest, često pobjeđujući u onim trenucima života kada je izbor Osobnosti osobito važan. Zbog toga se preporučuje biti budan, neumorno raditi na sebi i ne dati silazak svojoj Životinjskoj prirodi. Ako ste jednom nagazili na grablje, onda ih znate slijedeći put zaobići. Tijekom širenja duhovnog Znanja, uvijek postoje iskušenja Životinjske prirode kroz ponos ili uspoređivanje sebe s višim bićem, u želji da to Znanje prisvoji, da tumači na svoj način i iz svog uma u razgovoru s drugim ljudima. Tako se obično događa izobličenje od Životinjske prirode, zamjena materijalnim konceptima i, kao rezultat, gubi se iskonsko Znanje. Čovjek mora shvatiti da je duhovno Znanje dano svim ljudima. Čovjek nije Bog, ni anđeo,

ni kerubin, ni Duh Sveti. On je samo čovjek, kao i svi ljudi, budući da je njegova Duša ograničena na višedimenzionalnu energijsku strukturu, koja pripada materijalnom svijetu.

Anastasia: Postoji još jedno važno pitanje koje zanima čitatelje. Može li čovjek nekome otpustiti „grijehe“, oprostiti nekome nešto u duhovnom smislu u ime viših Duhovnih Bića?

Rigden: ***Čovjek ne može nikome otpustiti „grijehe“ ili moliti za nekoga, jer je sam nesavršen. I nikome na Zemlji nije dana moć opraštanja u ime viših Duhovnih Bića, a pogotovo u ime Boga.***

Odrješenje od „grijeha“ povezano je s ispovijedi, što smo već spomenuli u našem razgovoru. Potrebno je razumjeti psihološku prirodu porijekla pojave u religiji znanoj kao ispovijed. Učinak katarze (od grčke riječi „katharsis“, što znači „pročišćenje“) dobro je poznat, ne samo religijskim službenicima, već i psihoanalitičarima i psihoterapeutima. On je bio poznat i u davnim vremenima. To je terapijska metoda kada se čovjek prisjeća uznemirujućih trenutaka svog života, koja služi kao poticaj za duboko iskustvo unutarnjeg sukoba ili psihoneurotičkog poremećaja. Zapravo, za čovjeka je to psihološko olakšanje, koje je svojstveno bilo kojem razgovoru od srca, na primjer, s prijateljem o nevoljama ili problemima, nakon čega stanje depresije nestaje i čovjek doživljava vrstu psihološkog smirenja. Kao što kažu: „Podijeljena radost je dvostruka radost, podijeljena tuga je pola tuge“. Štoviše, u većini slučajeva, što je više u čovjeku ponosa, to mu je teže to priznati u nečem učinjenom. Službenici religija dodali su ovu praksu u svoju oružarnicu. Priznanje djela predstavljalo se kao vrsta žrtve, za koju zasigurno slijedi nagrada — „praštanje za nepravedna djela“ ili „odrješenje grijeha“. Ljudi su, u biti, odviknuti da duhovno rade na sebi i naučeni misliti da kad čovjek

lijepo pita, onda će sigurno dobiti oproštaj. Ponavljam, ovo je jednostavno čisto psihološka tehnika temeljena na vjeri čovjeka.

No, što želim reći u tom pogledu. Razgovor od srca je, naravno, dobar. Ali to samo privremeno pomaže čovjeku da preživi jednu od posljedica svog unutarnjeg sukoba u određenom trenutku, ali ne rješava glavno — uklanjanje uzroka sukoba. Korijeni potonjeg leže u svakodnevnoj navici razmišljanja, koja je uglavnom povezana s koncentracijom pozornosti Osobnosti na misli i želje Životinjske prirode. Uzrok nastanka takvih sukoba može radikalno ukloniti samo čovjek sam u sebi, i nitko drugi za njega to neće učiniti. Samo on sam, svojim izborom i unutarnjim promjenama, umnožavanjem svojih dobrih djela i ozbiljnim radom na sebi može duhovno pročistiti sebe, razviti se i kao zrelo Biće pobjeći iz materijalnog zarobljeništva, osloboditi svoju Dušu. Samo on sam, zahvaljujući vlastitom duhovnom radu, može samostalno ući u sedmu dimenziju („sedmo nebo“, „raj“, Nirvanu), to jest popločiti svoj duhovni put u Božji svijet. Svatko tko istinski ide duhovnim putem, radi na sebi, i čijim životom dominira njegovo osobna, intimna komunikacija s Bogom, Ljubav i povezanost s Duhovnom prirodom, prije ili kasnije sam dolazi do ovog razumijevanja.

Ljudi bi trebali naučiti shvaćati svoju dualnu prirodu, razumjeti i oprostiti jedni drugima pogreške na način kao da je ta lekcija njihova i kao da se to upravo dogodilo njima. Svakom čovjeku svojstveno je činiti greške. Međutim, duhovno jaki ljudi ne samo da priznaju svoje pogreške, već mogu i učiti iz njih. Imaju hrabrosti i strpljenja prepoznati učinjene pogreške i po mogućnosti ih otkloniti. Ne treba tugovati zbog onoga što se ne može popraviti. Ali treba udvostručiti svoje napore u onome što će uvijek donijeti duhovnu radost, ne samo vama već i drugim ljudima. Život je prava škola, gdje su pogreške lekcije, a stečeno iskustvo učitelj.

Kako kažu, na mirnom moru ne može se postati iskusan mornar. Stječući Mudrost, zahvaljujući duhovnom iskustvu, čovjek počinje pouzdano i svrhovito upravljati svojim brodom usred bijesnog oceana života, izbjegavajući pogreške prošlosti, ne dopuštajući elementima prošlosti da ga bacaju s kraja na kraj, izazivajući unutarnje sukobe. Kako su mudraci drevnih vremena govorili, držanje životnog kormila u bijesnom oceanu života zahtijeva, prije svega, duhovni rad na sebi. Za tako hrabrog čovjeka koji upravlja svojim brodom kroz oluju životnih elemenata, prije ili kasnije doći će dan kada će se njegovu unutarnjem pogledu otvoriti potpuno drukčiji, duhovni, čisti svijet, koji prije nije poznavao u sebi. Taj svijet rađa mir u Duši i omogućava Mudrosti da pobjednički izađe iz elemenata materije i pristane na obali Vječnosti.

Anastasia: Zapravo, ne treba davati povoda za pojavu i jačanje u svijesti misli o različitim materijalnim iskušenjima, prije svega sebi — to je činjenica. Mislim da bi mnogi željeli živjeti i stvarati u društvu gdje idući kroz život ne gaze jedni druge u blatu egoističnih ambicija, negativnih emocija i drugih manifestacija Životinjske prirode, već potiču dobro u društvu i odnose se jedni prema drugima s razumijevanjem i poštovanjem. Sudeći prema povijesti čovječanstva, to je stari san ljudi.

Rigden: Sasvim točno. Dakle, kad se duhovnim pitanjima društva bude bavilo samo društvo i to u njemu postane prirodno i prioritetno, tada će biti i reda. A za to je potrebno stvoriti takve uvjete da većina ljudi u toj civilizaciji živi radi duhovnih ciljeva, a ne radi materijalnih prioriteta, kao danas. Tada će sve svećeničke strukture nestati same od sebe, jer će prestati postojati struktura tajne moći nad ljudima, koja se održava prikrivanjem istinskog duhovnog Znanja. Ljudi će znati o Istini i ona će biti dostupna svima.

Anastasia: Da, kvalitativne promjene u društvu zahtijevaju promjenu razmišljanja samih ljudi koji čine to društvo. Sve to pretpostavlja inovativni način razmišljanja, kao i inovativnu kulturu i ponašanje koji su, između ostalog, uvedeni na inicijativu samog društva. Iako, sve je novo vrlo dobro, a zapravo zaboravljeno staro. Ljudi su dugo sanjali o stvaranju idealnog pravednog društva u kojem bi vladali sloboda i jednakost. Međutim, svećenici i političari koriste tu želju naroda, uključujući je u svoja obećanja, ali u stvarnosti čine sve da se to ne dogodi. Dakle, ta je „jednakost“, zapravo, uvijek samo formalnost, čak i nakon što bi svećenici i političari izazvali njima povoljne društvene preokrete, reforme i revolucije, kao i promjene jedne religije, stranke ili društvenog uređenja drugima. Lako je primijetiti da je ishod takvih perturbacija uvijek isti — svećenici i političari ponovno stvaraju upravljačku hijerarhiju (elita s povlasticama); to jest, situacija se u društvu zapravo globalno ne mijenja. Mijenja se samo reklamna tabla s natpisom naziva društvenog sustava ili dominantna religija. Možda se to događa zato što su ljudi odavno zaboravili što su istinska jednakost i sloboda.

Rigden: Ljudi gledaju u krošnje drveća, ali ne vide korijenje. A suština je u sljedećem: **svi su ljudi jednaki, u prvom redu, u uvjetima zatočeništva u ovom materijalnom svijetu, u karakteristikama svoje Duhovne i Životinjske prirode, u prolaznosti svojih života i privremenosti boravka na ovom svijetu! Svi se ljudi rađaju i umiru sami i svi imaju svoju duhovnu sudbinu, koju sami formiraju svojim izborom.** Svi su ljudi po svojoj Duhovnoj prirodi dragi, jer svatko ima Dušu, i u tom smislu, svi su srodni i vrlo bliski jedni drugima, jer su Duše sjedinjene, one su iz svijeta Boga. Upravo to **ujedinjuje sve** ljude, *bez obzira na socijalni status, mjesto stanovanja, vjerska uvjerenja i nacionalnost* ***njihovih tijela***. Uostalom, nisu ljudi (nove Osobnosti) krivi što su dobili određeno tijelo

s određenim genetskim nasljeđem jedne ili druge rase, što su neki od njih rođeni kao Kinezi, drugi kao Englezi, treći kao Nigerijci i tako dalje. To jest, što je njihova biološka, materijalna školjka bila reproducirana u ovoj ili onoj etničkoj skupini.

Ali primijetite da, unatoč nekim fiziološkim razlikama, ljudi, bez obzira na pripadnost jednoj ili drugoj rasi, procjenjuju sebe i druge, i poznate i nepoznate im ljude, *po stupnju čovječnosti*; svi narodi imaju pojmove Dobra i Zla. Ova procjena ide na bojno polje njihove svijesti, temeljem njihova izbora između Duhovne i Životinjske prirode. A glavno za ljude nije to kako izgleda tijelo njihova poznanika, već kakav je sam čovjek po svojim unutarnjim kvalitetama, kakva je njegova „duševna ljepota“.

A tijelo je tijelo. Stvarno znanje većine ljudi o vlastitom tijelu sadržano je u rečenici: „Ovdje me nešto boli“. Da, i ideali ljepote tijela u ljudskom društvu su relativni, zbog reklamiranja jednih ljudi i oponašanja drugih ljudi. Štoviše, različiti narodi imaju svoje ideje o ljepoti tijela: neki smatraju da je lijepo produžiti vratove prstenovima još od djetinjstva, a neki imati izgled tinejdžera. Ali nije u tome smisao. Duše ljudi nisu krive što su strpane u ta ili druga tijela.Tijelo Osobnosti, kao i svi vanjski uvjeti njegova postojanja, posljedica su odabranih prioriteta, dominantnih želja i izbora koji su jednom bili učinjeni od strane podosobnosti čovjeka.

A tko danas tako intenzivno dijeli ljude, dijeleći jedinstvenu cjelinu — čovječanstvo — na sastavne dijelove: rase, etničke i razne društvene i religijske skupine? Političari i svećenici. Oni određuju smjer razvoja znanosti u raznim područjima, stvaraju uvjete da se ljudi uključe u širenje i produbljivanje određenih tema, te sukladno tome, integriraju u obrazovni sustav mlađe generacije. Na primjer, tko proučava nacije i nacionalizam? Politolozi. Oni dobivaju znanstvene

titule i različite nagrade za neko „istraživanje“ i za razvoj svojih različitih špekulantskih koncepata u općem smjeru koji im je dodijeljen, prema političkim nalozima. Tako kopaju u svim smjerovima, izmišljajući različite teorije, jer svi žele dobro živjeti, imati pristojnu plaću, čast i poštovanje.

Svjetski političari, radi svoje osobne moći, dijele narode, a to rade rukama samih ljudi. Na primjer, predstavnici znanosti (svjesno ili bez razumijevanja globalne suštine) za plaću provode njihove programe i smjernice, provode političke odluke u djelo, a zapravo popularizirajući u društvu koncepcije koje idu na ruku vladajućima. Štoviše, sve te teorije temelje na brojnim povijesnim činjenicama (pod uvjerljivim izgovorom povijesnog znanja), demonstrirajući destruktivne modele prošlosti, navodno pod parolama javne cenzure, kao „to ne smijete činiti“. Ali, u stvari, to je demonstracija i nametanje ljudima modela, stereotipova ponašanja i otvaranje mogućnosti „kako se to može“, koji doprinose još većoj podjeli, to jest diferencijaciji društva. Na primjer, opisuju ideje klasne borbe, nejednakosti, rasne diskriminacije, socijalne nepravde, podjele ljudi na „više“ i „niže“, na „elitu“ i „stado“, načine pokretanja ratova i tako dalje. Uzmite udžbenik politologije iz bilo koje zemlje svijeta. To je opći pritisak ksenofobijom (od grčkog „xenos“, što znači „tuđinac; stranac; i „phobos“, što znači „strah“), odnosno odbacivanje, strah i mržnja jednih prema drugima, netolerancija prema bilo čemu stranom ili nepoznatom, što znači podsvjesno neprijateljsko raspoloženje prema čovjeku. Ali niti u jednom udžbeniku ne piše kako doista stoje stvari na vrhu vlasti, na čemu zapravo današnji političari i svećenici grade svoju moć i kako čitave narode iskorištavaju u svojim trgovačkim interesima.

Dakle, podjelu i fragmentaciju društva stimuliraju svjetski političari i svećenici *umjetno*! Radi čega? Da bi se u svijesti ljudi formirala slika *neprijatelja* i držalo

tom slikom cijelo društvo u strahu i poslušnosti. Tako da bi pod tim izgovorom, usmjereno na borbu protiv nekoga, društvo bez razmišljanja odobrilo izdvajanje velikih sredstava iz državnog proračuna svoje zemlje za „pooštravanje sigurnosnih mjera“ i za druge slične stavke rashoda. Drugim riječima, država na taj način jača svoju kontrolu i vlast nad ljudima. A tko predstavlja državu? Grupe političara, odnosno pojedinci sa svojim vlastitim interesima. Oni koriste taj umjetno stvoreni, sponzoriran s vremena na vrijeme, javni „strah“, za jačanje svoje vlasti i banalne pljačke proračuna pod izgovorom tajnosti i osiguranja sigurnosti stanovništva.

Dovoljno je pogledati što se ljudima prikazuje na televiziji — puko zastrašivanje, kako je sve loše u njihovoj zemlji: ubojstva, eksplozije, pljačke, skandali, žrtve prirodnih katastrofa, to jest, stalna hitna stanja i incidenti. Kako normalna psiha može sve to izdržati? Zašto to sve pokazuju? Zar nema dobrih vijesti u svijetu? Ima, samo što su namjerno malo prikazane. Nameću ono čemu je Duhovna priroda čovjeka duboko suprotstavljena, no zato snažno aktivira njegovu Životinjsku prirodu. Političarima i svećenicima zapravo odgovara da čovjek bude poput progonjene životinje, da u njemu dominira životinjski strah za svoj život, a u masama– životinjska servilnost i agresija prema umjetno stvorenoj slici neprijatelja. Tada moć nad takvim zombiranim ljudima postaje neograničena. Dakle, društvo ima neizbježan rezultat: dok većina ljudi uistinu želi ravnopravnost, slobodu i pravdu, zapravo u svjetskom društvu političari i svećenici potiču stalne ratove te rasne, nacionalne i vjerske mržnje među ljudima.

Anastasia: Da, to je čista obmana. To je ekvivalentno dijeljenju lopata ljudima tako da za sebe kopaju grobove vlastitim rukama, misleći da kopaju temelje za novu kuću svojoj multinacionalnoj obitelji. Gdje god pogledamo, vidimo umjetnu podjelu i fragmentaciju

čovječanstva. Međutim, sva ta obmana može postojati samo dok sami ljudi ne promijene ovu situaciju.

Rigden: Točno tako, sve je u rukama ljudi ili, bolje rečeno, sve je u načinu njihova razmišljanja. Istina je jedna. Ali ako čovjek umom dopusti malu razliku u tome, ona s vremenom postaje beskonačno podijeljena praznina u njemu. Spoznati Istinu ne znači sve što je u njoj podijeliti umom: „za“ ili „protiv“. Spoznati Istinu znači shvatiti Dušom njenu jedinstvenu suštinu i beskonačnost duhovne slobode. Iz Duhovne prirode proizlazi prirodna čovjekova potreba da živi **u jednakosti, bratstvu, jedinstvu s čitavim čovječanstvom, spoznaja da su svi ljudi na planetu rodbina i bliski jedni drugima u svojoj duhovnoj komponenti.**

Kada u čovjeku dominira Životinjska priroda, ona iskrivljuje tu potrebu. Tada čovjek počinje uspoređivati sebe s drugima u potrošačkom formatu razmišljanja, vjerujući da je jednak onima koji su, po njegovu mišljenju, na neki način „viši od njega“, čak se i ne sjećajući onih koji su, po njegovu mišljenju, „niži od njega“. Političari i svećenici to uspješno koriste uključivanjem sličnih ideja u svoje slogane o jednakosti i bratstvu, vjerske spise, političke koncepte i zakone na komadima papira.

Anastasia: Pa da, i onda se ljudi pitaju kako se događa kad se čini da su svi braća i sestre, a ustavi i međunarodne konvencije govore o međunarodnom humanitarnom pravu, o uklanjanju svih oblika rasne diskriminacije, o jednakosti svih ljudi, i tako dalje, to jest napisani su u brizi za čovjeka, njegova prava, na temelju načela pariteta. Ali, ustvari, živimo u svijetu daleko od jednakih mogućnosti za sve.

Rigden: Ono što razdvaja ljude je materija i njezine potrebe, to jest Životinjska priroda. **No ako se ljudi**

usredotoče na svoju Duhovnu prirodu, tada će kolektivno moći prevladati sve razlike među sobom.

Možda da podijelim drevnu istočnjačku **prispodobu o dva brata** koja govori o ljudskom izboru i njegovim posljedicama. „Nekada davno, u jednom naselju, na svijet su stigla dva brata blizanca. Iako su rođeni tek nekoliko minuta jedan za drugim, prvorođeni se čitav život smatrao starijim i, stoga, pametnijim. Kad su braća odrasla, dogodilo se da se jedan putnik zaustavio na noćenju u njihovoj kući. Pokazalo se da je on Duhovan i Mudar čovjek. U to vrijeme su ljudi ovog naselja bili u ratu sa susjedima. Taj rat je donio puno tuge ljudima, ali nitko nije znao kako izbjeći rat i smrt. Braća su pitala Mudraca za savjet.

Duhovni čovjek im je, nakon što ih je poslušao, rekao jednostavne istine o suštini života i smrti. Ispričao im je što se događa u svijetu ljudi, o prirodi dualnosti čovjeka, što čovjeka drži u lancima neznanja i kako ih se osloboditi. Govorio je o tome kako pronaći svoj pravi put, spasiti svoju Dušu i doći do onoga što nadilazi i život i smrt. Na kraju je rekao: **„Osloboditi se smrti moguće je samo spoznajom Istine. Istina je imovina unutarnjeg. Put do Istine je imovina izvanjskog. I tek kad prođeš ovaj Put, spoznat ćeš Istinu i osloboditi se smrti“.** Braća su slušala, ali svaki od njih je razumio riječi Mudrog čovjeka na svoj način. Svaki je odabrao vlastiti Put da spasi svoju Dušu.

Stariji brat je odlučio usavršiti se u duhovnom znanju. Napustio je rodnu zemlju kako bi izbjegao sudjelovanje u ratu. Posjetio je mnoge zemlje, gdje je proučavao religije lokalnih naroda i odabrao iz njih ono što je smatrao najboljim, ono što će ga dovesti do stjecanja „unutarnjeg bogatstva“. Na kraju je stekao najrazličitija znanja i iskustva te toliko uspio u svojim nastojanjima da je sebe smatrao Prosvijetljenim čovjekom obdarenim

dobrom voljom Izabranika. Toliko je vjerovao u to da su mu i mnogi ljudi počeli vjerovati i počeli su učiti od njega.

Mlađi brat je otišao do ljudi i počeo im govoriti jednostavne istine koje je čuo od Mudraca. Neki su ljudi slušali njegove riječi. Drugi su se smijali misleći kako o svemu na ovome svijetu odlučuju vladari koji slušaju božje savjete. Ali, ubrzo su čak i oni koji su mu se smijali počeli slušati mladićeve govore jer su njegove riječi bile iskrene — u njima se nalazila Istina. Ljudi su mu rekli da ne žele rat, da ne žele nikoga više ubijati i da ne žele i sami poginuti. Ali nisu znali što učiniti jer su bili prisiljeni na borbu po volji svojih vladara pa su pitali mladića za savjet. Mladić je odgovorio: **„Ako vladari mogu uništiti, ali ne mogu stvarati, koja je njihova zasluga? Ako ne mogu uskrsnuti mrtve, kako onda mogu osuditi žive na smrt? Bilo koji čovjek može odrezati granu s drveta, ali samo je Majstor može pričvrstiti za stablo. I vladar je samo čovjek. On se također boji smrti, kao i bilo koji od vas, pa se skriva iza života svojih ratnika, izdajući naredbe. Ali vi provodite njegove zapovijedi. Vladar je jedan, a vas je puno. On vas obmanjuje, govoreći kako je jak, a vi ste njegova sila, dok ispunjavate njegovu volju protivno vlastitoj. Ako ljudi polože oružje, neće se imati tko boriti. Sila planine nije u kamenu koji leži na vrhu, već u njenoj nedjeljivoj prirodi“.** Ljudi su bili nadahnuti tom mudrošću i dijelili su je sa susjedima s kojima su bili u ratu. Čula se Istina. I svi su položili oružje. Dakle, na tom mjestu, zahvaljujući običnom mladiću koji je s ljudima dijelio istinsku riječ Mudraca, rat je prestao i zavladao je mir. Istina je spasila mnoge živote i mnogi su ljudi našli Put do nje.

Međutim, vrijeme brzo prolazi. Prošle su zemaljske godine braće. Kao što su rođeni istog dana, tako su i umrli istog dana. Zahvaljujući neumornoj revnosti,

stariji je brat postigao takve visine u svom duhovnom savršenstvu da se mogao pojaviti pred samim Čuvarom, iza kojega se spuštao most Presude. Bilo mu je dopušteno da vlastitim očima gleda kako njegov mlađi brat prelazi most i kako sam Vratar otvara pred njim Vrata Vječnosti. Visokoduhovni stariji brat bio je toliko zadivljen onim što je vidio da je svih svojih narednih devet reinkarnacija čvrsto slijedio duhovni put mlađeg brata, čuvajući sjećanje na ono što je vidio te je govorio ljudima o tome.

Anastasia: Da, to je vrlo dobra, poučna priča. To je istina, za mnoge ljude duhovno ostaje na razini visokog samopouzdanja, umjesto stvarnog rada na sebi; baš kao i u društvu u cjelini — sve je na papiru, a u životu se po mukama hoda.

Rigden: Zapravo su ljudi ti koji biraju kako živjeti, od svakog čovjeka do grupe, od male do velike zajednice. Svjetski političari i svećenici uvjeravaju ljude da su oni, kao administrativno osoblje, ti koji objedinjuju silu i da bez njih narodi neće učiniti ništa. Oni to potiču i stalno dijele ljude; u protivnom bi narodi počeli djelovati bez njih, zajedno. Jer sve ovisi o ljudima, ljudi su ti koji provode planove svećenika i političara radeći posao i provodeći različite programe u društvu. **Nema i ne može biti političara ili svećenika ako ih ne podržavaju sami ljudi**. Čim je političar ili svećenik lišen takve podrške, gubi autoritet i moć, svi zaboravljaju na njega i on postaje običan član društva, poput drugih.

Anastasia: Molim vas, recite, kakav bi trebao biti model društva? Danas postoji mnogo oblika državne i političke strukture (upravljanja društvom), političkih režima i ideologija. Međutim, kad se pažljivo počne proučavati svaka pojedinačna ideologija, shvatimo da je sve izgrađeno na Životinjskoj prirodi, neljudsko. Ako je negdje teorija lijepa i naslikana, u praksi, sudeći prema

povijesnim događajima ispada, kao u onoj poslovici: „naslikali na papiru, a zaboravili na gudure“.

Rigden: Da, zato što je sve što si ovdje navela izgrađeno na politici, to jest na upravljanju, moći i nepodijeljenoj vladavini političara i svećenika nad društvom. Jesi li primijetila da se čak i riječi pišu odvojeno — „država i društvo“? Osim toga, na državu se gleda kao na političku nadgradnju društva i vladavinu vlasti nad ljudima. Pogledaj, na primjer, etimologiju riječi „государство“ („država“ — opaska prevoditelja) na ruskom jeziku. „Государство“ (država) je posjed „государя“ (gospodara — vladara — op. prev). Stara ruska riječ „государь“ označena je kao *„određeni čovjek, posjeduje vlast“* tako i *„ugovorna formula*“, na primjer, „Gospodin Veliki Novgorod“. Ova riječ je povezana s „господарь“ („gospodar“), tako su nazivali vlasnika, domaćina, kneza — vladara. Perzijanci na drevnom Istoku imali su još precizniju definiciju — „vlasnik ovaca“ („gōspanddār“). Znaš li kako je nastala riječ „politika“?

Anastasia: Pa, koliko ja znam, od grčke riječi „politike (techne)“, što znači „umijeće vođenja države“. Neki se pozivaju na činjenicu da su ove riječi izvedene od grčke riječi „poly“– „mnogo“ i „techne“ — „umjetnost“, „zanat“. Drugi, da potječe od grčke riječi „polis“, koju su drevni Grci koristili za svoje gradove-države.

Rigden: Ovaj je odgovor sasvim predvidiv. Te se informacije unose u svijest čovjeka zahvaljujući mnogim udžbenicima i knjigama. No, uđimo dublje u detalje. Odakle je antička Grčka dobila takav oblik društvenog upravljanja, štoviše samoimenovanjem najvišeg dužnosnika u grčkim državama — gradovima — arhonta? Iz drevnog Rima — iz tada podržavajućeg „gnijezda“ svećenika slobodnih zidara, koji su zapravo ustanovili religijske kultove i oblike društvenog upravljanja u svoje svrhe, stvarali zanatske cehove i tako dalje. Odakle

su Grci dobili oblik vladavine kakav je demokracija (od grčke riječi „demos“– „narod“, „kratos“– „vlast“, to jest „vladavina naroda“)? Odakle se i Rimljanima pojavila republika (od latinskih riječi „res“ — posao i „publicus“ — javni; „res publica“ — „javna (opća) stvar“). Sve ove oblike vladavine razvijali su svećenici slobodnih zidara (Arhonti) i promovirali ih među narodima putem javnih osoba.

Možda se pitaš zašto su, pod tim i takozvanim „narodnim“ oblicima vlasti i političkih režima, koje republika i demokracija danas predstavljaju u svijetu, sami narodi, zapravo, udaljeni od upravljanja svojom državom. Iako je sve lijepo napisanona papiru, gdje zakoni uzimaju u obzir metode kolektivnog odlučivanja, uključujući „jednake mogućnosti“, „davanje građanskih osobnih i političkih prava i sloboda“ i tako dalje. No, u stvarnosti zapravo imamo okupaciju upravljačkih tijela „narodne vlasti“ od strane lokalnih i središnjih svećeničkih i političkih elita i njihovu samovolju. Te samoprozvane „elite“ gotovo otvoreno dijele javno vlasništvo među sobom, iskorištavaju ljude zanemarujući njihove interese i koriste državne resurse u svoje ili sebične svrhe svojih klanova, radi banalnog profita. A mase se, kao i uvijek, hrane obećanjima od izbora do izbora. U stvarnosti, postoji obična zakulisna borba financijskih i političkih skupina polufederalnih „kneščića“ i „sivih kardinala“, koji se bore za širenje sfera utjecaja, to jest njihovih pokretača. To se događa u cijelom svijetu, a prije svega u „civiliziranim“ zemljama. Isto se odnosi i na ideološke modele političke moći, na primjer, liberalizam (od latinske riječi „liberalis“, što znači „slobodan“) s njegovom primjenom individualnih sloboda, kao i socijalizam (od latinske riječi „socialis“, što znači „društveni“) koji se temelji na javnim idejama socijalne pravde, slobode, jednakosti i tako dalje. Da ne spominjem agresivno orijentirane ideologije, političke režime i oblike vlasti utemeljene na vladavini jednog

čovjeka — tiraniji (monarhiji) ili vladavini manjina — oligarhiji (aristokracija).

Zašto se takav fenomen pojavljuje u suvremenom svijetu? Zato što se sve u početku razvijalo na temelju dvaju stimulansa upravljanja masom — *vjere i straha*, po zakonima materijalizma ili, bolje rečeno, Životinjskog uma, u korist nižih instinkata čovjeka, njegova prizemnog sebstva, gdje su se duhovni ciljevi proglašavali na papiru, a služili (kako ranije tako i danas) samo kao kulisa stvarne apsolutne moći političara i svećenika. Zato i danas svi samo govore o idealnom, humanitarnom ljudskom društvu. No, je li ga zapravo itko stvorio u stvarnom svijetu? Pa čak i sama formulacija pitanja o stvaranju idealnog društva neizbježno je povezana, ne s društvom kao takvim, već s tim kakav će biti *oblik državne vlasti* nad tim društvom, uz čuvanje istog globalnog sustava upravljanja nad ljudima, opet, od strane svećenika i političara.

Anastasia: To je točno! Za ljude je svaki režim stalan izbor između dva zla.

Rigden: Upravo tako. Dakle, vratimo se riječi „politika“. Riječ „polis“ potječe od talijanskog „polizza“, što znači „priznanica; sporazum“. Arhonti jako vole pokretati svoje projekte pod riječima koje imaju dvostruko značenje. Smatrajući sebe posrednicima između bogova i ljudi, Arhonti su projicirali svećenički model upravljanja na društvo ili, bolje rečeno, na onaj dio društva koji, iz ovog ili onog razloga, nije bio podređen njihovoj religijskoj moći (na primjer, uključivao bi ljude koji su živjeli u drugim zemljama, vjerovali samo u svoje lokalne bogove, imali drugačiju kulturu, i tako dalje). Riječ „politika“ bila je formirana od dvije grčke riječi: od „poly“, što znači „mnogi“ i „Theos“, što znači „Bog“ — i nije značila ništa drugo nego vlast „mnogih bogova“ nad društvom. Odatle su nastali lokalni „mali bogovi“–političari koji su podređeni sustavu vladavine Arhonta. Nije iznenađujuće

što danas mnoge zemlje žive s anglosaksonskim i građanskim pravom, jednim od najčešćih svjetskih pravnih sustava. No, u to doba osnova za njihovo stvaranje bio je rimski zakon koji je razvilo svećenstvo u drevnom Rimu („Zakon dvanaest tablica“) i drugi svećenički dokumenti za upravljanje ljudima, napisani u najboljoj tradiciji Životinjske prirode).

Anastasia: Pa da, i zato je, kako ljudi kažu, politički zakon, baš kao i religijski, uvijek kazneni. Tužno je, naravno, da svjetska zajednica živi po pravilima koje Arhonti postavljaju, pod svojim agresivnim znakovima…

Rigden: Tako se živi zato što ljudi zapravo ne znaju tko njima upravlja i kako, a ne znaju jer se ne bave tim pitanjima. Ako ljudi pokažu veće zanimanje za svjetsku povijest ili barem heraldiku (po srednjovjekovnom latinskom „heraldus“, što znači „glasnik“; proučavanje grbova), proširit će im se obzor na prilično zanimljive činjenice, na koje jednostavno nisu prethodno obraćali nikakvu pozornost. Konkretno, ako pogledamo barjake, zastave, ambleme kneževina, gradova i grbove država koje su, u pravilu, dizajnirali odbori Arhonta i podmetnuli neznalicama, tada možemo vidjeti znakove i simbole u njima koji utječu na podsvijest i aktiviraju Životinjsku prirodu kod čovjeka.

Sve to postoji i danas, kao što je postojalo i prije, a namjera je potajno utjecati na svijest ljudi. Dovoljno je pogledati službene simbole suvremenih država svijeta, njihova središnja i lokalna tijela vlasti, ministarstva, odjele i službe, kao i simbole ispisane na novčanicama raznih svjetskih valuta. To su uglavnom križevi, oznaka za blokiranje Prednje suštine (znakom ili simbolom, najčešće s kraljevskim atributima zemaljske moći u obliku krune) i naglasak na Životinjsku prirodu, mislim na bočne Suštine čovjeka, koje su uglavnom prikazane u obliku jedne ili druge agresivne životinje

sa svake strane središnjeg simbola. Dovoljno je vidjeti brojne grbove i ambleme označene znakovima ili simbolima slobodnih zidara, od gradova i zemalja do međunarodnih organizacija i korporacija: luk i strijela (zajedno i odvojeno), sjekira, srp, čekić, mač, rapir, vatreno oružje, kompas, lav, leopard, zmaj, orao, frigijska kapa, maslinova grana (židovsko svećenstvo). Da ne spominjem prisutnost određenih numeričkih simbola u obliku zvijezda (6, 13, i tako dalje).

Ovi agresivni znakovi koriste se u javnim atributima namijenjenima masovnom umnožavanju, to jest, ljudi ih često vide i koriste, dok ih uzimaju zdravo za gotovo, u dokumentima, na građevinama, na odjeći, u masovnim medijima i tako dalje. Njihov utjecaj na ljudsku psihu je poput kapi koja uništava kamen — oni podsvjesno stimuliraju Životinjsku prirodu i agresiju, budeći niže instinkte. Kao rezultat, sve to doprinosi rastu napetosti u društvu, poput plina metana u rudniku. U nekom je trenutku dovoljno upaliti iskru, odnosno izazvati agresiju kod određene mase ljudi da bi čitavu državu progutao val nasilja, uz nepovratne destruktivne posljedice ili, bolje rečeno, *predvidive* neizbježne posljedice.

Ali ova shema tajnog upravljanja kod ljudi djeluje samo dok većina ljudi ne sazna za to. Arhonti koriste svaku priliku da svoje znakove i simbole postave na „teritorije pod kontrolom“, mogli bismo reći da postavljaju svoj „matriks“. Nadalje, sve se to radi „tiho“, s formalnim „sudjelovanjem naroda“ u takvim raspravama. Odluku u pravilu donosi uski krug službenika, a za novu je javnost izmišljena još jedna priča da su upravo ovi simboli i znakovi „vrlo značajni“ za ljude koji u ovom gradu ili državi žive, sa stajališta povijesti, filozofije i kulture ovog područja. Nadalje, ponekad su u ove stvari uključeni i znanstvenici koji imaju zadatak da upravo takvo mišljenje potkrepljuju, i nijedno drugo.

Slika 108. ***Grbovi raznih zemalja****:*
1) Gambija; 2) Butan; 3) Gvajana;
4) Savezna Republika Njemačka;
5) Njemačka Demokratska Republika (1949.-1990.);
6) Francuska; 7) SAD; 8) Nizozemska;
9) Francusko carstvo (1804.-1815.);
10) Norveška; 11) Gruzija (1991.-2004.), sedmostruka struktura grba (sedam zraka i sedam zvijezda) za usporedbu s grbom;
12) Gruzija (od 2004.); 13) Belgija; 14) Vatikan.

Ali ono što želim reći o tome je sljedeće. Ako bi se ljudi, bez obzira na bilo čije mišljenje, zainteresirali za istinsku povijest svoje zemlje i svog naroda, za simbole i znakove, i tim stvarima proširili svoj horizont, odgovorno pristupili procesu spoznaje iz perspektive Promatrača Duhovne prirode, bilo bi ih teže zavarati. Uostalom, govorimo o zemlji u kojoj trebaju živjeti oni, njihova djeca i unuci. Drugim riječima, kada ljudi spoznaju Istinu, na lokalnoj razini će sami urediti stvari. Jer glavna je moć u većini, u samom društvu, a ne u hrpi svećeničkih i političkih podanika.

Anastasia: Dakle, Arhonti su od svjetske politike sebi napravili poluge kontrole nad svjetskim društvom, a od država kao takvih napravili su oruđe nasilja nad narodima i sredstvo za bogaćenje sebe i šačice marioneta pod njihovom kontrolom.

Rigden: Nije tajna da se u svakoj zemlji svijeta stvarna politika radi „iza kulisa“, gdje se o odlukama i dogovorima u osnovi ne razgovara s biračima.

Anastasia: Da, a u samom društvu potajno se promovira model u kojem „jaki uništava slabe“, sve od odnosa u maloj skupini ljudi (obitelj, firma, organizacija), pa do odnosa između zemalja, kada jake države proždiru slabe i natječu se među sobom. Drugim riječima, isti zakoni Životinjskog uma.

Rigden: Apsolutno. Dokazi o takvom sustavu, koji su ljudi umjetno stvorili i koji djeluje kao provodnik volje Životinjskog uma, mogu se vidjeti ako se zna cijela istina o tome što su radili političari, kako u prošlosti tako i sadašnjosti. Mogao bih, za bolje razumijevanje dati tipičan primjer iz povijesti. Prije nekoliko stoljeća u srednjovjekovnoj Europi postojale su mnoge feudalne kneževine kojima su upravljali vladari svih vrsta. Svaki takav „kneščić — političar“ imao je svoje vojnike, zastave, grbove, pratnju i nešto nalik vladi. Njegovu

kneževsku *plaćeničku vojsku* nazivali su „*bandom*“ (od keltskog „band“, što znači „obaveza“). Dakle, što su oni radili? Kneževi su neprestano ratovali među sobom i tako proširivali teritorij pod svojom kontrolom, uspostavljajući poreze na okupirane zemlje za lokalne trgovce, zanatlije i seljake. Odnosno, od njih su prikupljali porez (uplatu) za pokroviteljstvo i zaštitu od drugih knezova, koji su također bili „razbojnici“. Bilo je bolje ne odbiti takvo kneževo dobročinstvo, jer onaj koji je štitio i prijetio bio je jedan te isti! Ali poanta je u tome što je bilo mnogo takvih lovaca na tuđe dobro, jer je postojala velika „konkurencija“ među kneževima, da tako kažemo, za pružanje „vojnih (sigurnosnih) usluga“ zajednici. Danas jedan „kneščić-političar“ organizira krvavu obranu, a sutra drugi. Svi su željeli biti branitelji „siročadi i potlačenih“! Ali, zapravo, bila je to prava pljačka pod krinkom zaštite stanovništva. Kako se kaže, banda je uvijek banda.

Danas se u svjetskoj politici nije ništa promijenilo. Samo se sada otvoreno zlostavljanje ljudi naziva „miroljubivim oporezivanjem“, ali sustav iznuđivanja je ostao isti. Ovo nasilničko-miroljubivo, dobrovoljno-obavezno prikupljanje novca je pljačka stanovništva planeta i u malom i u velikom obimu. Zato se sve to danas naziva ljepšim riječima — monopol na zakonito zlostavljanje (monopol nad carinama, hranom, informacijama i tako dalje).

Anastasia: To je istina. U mnogim se zemljama od ljudi uzima naknada čak i za puki, formalni papir (za obradu dokumenata, potvrđivanje vlastitih prava, pa čak i za prihvaćanje žalbi na razmatranje). To zasigurno ne olakšava život građanima.

Rigden: Pa, bande će biti bande, ostale su kao što su i bile, samo što sada pljačkaju stanovništvo u različitom obimu, koristeći zakone koje su napisali... Sve je do samih ljudi, koji su većina, ali ne čine ništa, dok su

Arhonti manjina, ali djeluju neprestano i vrlo agresivno. U tome je sva razlika. Neophodno je da se ljudi probude, prošire svoje horizonte znanja, aktivno sudjeluju u upravljanju svjetskim društvom, kombiniraju svoje napore, budu prijatelji jedni drugima, bez obzira na nacionalnost, rasu i zemlju prebivališta. Tada će čovječanstvo konačno doći do modela pravednog društva o kojem se toliko dugo sanja.

Arhonti su se pobrinuli da mnogi ljudi rade za politiku, drugim riječima, da je u to uključen značajan ljudski potencijal. Osim toga, inovativni ljudski resursi uglavnom su u njihovoj vlasti, jer svjetsku znanost, općenito, sponzoriraju i kontroliraju organizacije i fondovi o kojima isti i ovise. Nadalje, Arhonti su pokrenuli stvaranje različitih znanosti koje proučavaju i razvijaju metode kontrole mase, kako bi ljudi sami izmislili kako se staviti u njihove okove. Uzmimo, na primjer, sociologiju (od latinske riječi „societas“, a koja označava „društvo“, i „logos“, što znači „proučavanje“) — znanost koja proučava društvo i zakone njegova razvoja, društvene grupe i odnose ljudi i društva. Što točno znanstvenici proučavaju u kontekstu ove znanosti, izvršavajući programske zadatke onih koji ih sponzoriraju i štite? Sociologija ne proučava unutarnji svijet čovjeka. Oni na vlasti dodijelili su taj zadatak psihologiji i stavili žarište na usmjeravanje prioriteta razvoja u njegovanju egoista u društvu pod bilo kojim uvjerljivim izgovorom. Duhovna su pitanja u potpunosti pod vlašću svećenika, hraneći se religijama. Sve je podijeljeno i komplicirano kako bi se obeshrabrilo čovjeka da dođe do suštine: smisla vlastitog života, spoznaje tko je on zapravo i koliko uistinu ima ogroman potencijal. Dakle, sociologija proučava ponašanje velike mase ljudi, kao i razne interakcije u malim društvenim skupinama. Drugim riječima, ovi znanstvenici promatraju ponašanje pojedinačnog i kolektivnog Životinjskog uma. Ali tko koristi rezultate njihovih istraživanja i u koje svrhe?

Opet, ti isti političari i svećenici to čine kako bi lakše upravljali ljudima i pritiskali prave tipke u njihovoj svijesti, aktivirajući Životinjsku prirodu.

No, o političkim znanostima uglavnom ne pričam. Smiješno je i žalosno reći koji je cilj te „znanosti“ i što ona proučava. Na primjer, predviđanje promjena vladajućih režima, ishod političke borbe stranaka, pronalazak i stvaranje političkih slika za kandidate, sudjelovanje u predizbornim kampanjama i osmišljavanje govora (a ne djela!) i novih obećanja kojima će se pridobiti naklonost javnosti za kandidata tijekom izborne kampanje. Politolozi, baš kao i sociolozi, psiholozi, novinari i drugi sudionici ove političke emisije su ljudi iz naroda. Političar plaća samo nekim ljudima da stvore mit o njemu za druge ljude, kako bi mogao doći do veće vlasti radi vlastitih interesa. To znači da on sam ne znači ništa bez podrške ljudi koji ga promoviraju vlastitim rukama; štoviše, kasnije ljudi sami izvršavaju naredbe ovog političara i pate zbog njih.

U svijetu su se izbori političara već odavno pretvorili u jednokratnu masovnu političku predstavu pod nazivom „Demokracija“. Koja je njena skrivena svrha, kakav je njen utjecaj na narode? Što mase vide? Televizijski odabir kandidata, s elementima reality showa sa sočnim detaljima o privatnom životu „glavnih likova“, njihovom međusobnom nadmetanju u šokantnim izjavama, beskrajnom rijekom međusobnih optužbi i tako dalje. Odnosno, sve radi na poticanju Životinjske prirode kod ljudi, čineći da se emocije i misli vrte u začaranom krugu, kako bi kao rezultat toga bilo lakše upravljati masom, bez obzira na to tko će od tih političkih lutki na vlasti pobijediti.

Tko danas definira vektor razvoja globalnog društva? Arhonti, koji manipuliraju svjetskom politikom kao vlastitim oruđem moći nad narodima. Arhonti su podređeni sustavu Životinjskog uma i provode „svoje“

ideje preko političara. Ali većina ljudi ne zna te stvari koje se događaju „iza svjetskih kulisa“. Namjerno su zamagljeni tim teatrom akcija koje se odvijaju na političkoj sceni njihove zemlje, ograničavajući tako opseg njihovih spoznaja, sužavajući njihovu svijest te lišavajući ih želje da uspoređuju i analiziraju događaje na ljestvici svjetskog društva. Zato ljudi vide da političari razvijaju zakone po kojima društvo treba živjeti. Ali oni se uopće ne pitaju zašto upravo ti zakoni i zašto upravo ti političari provode te projekte. Zašto se slične stvari provode ili su već provedene u drugim zemljama svijeta i kako je to utjecalo na život društva u stvarnosti? Što se dominantno aktiviralo u tom društvu?

U najboljem slučaju, puštaju da ljudi razumiju da političari u svojim zemljama brane stavove određene bande koju predstavljaju. Ali opet, tko sve ove programe čini stvarnošću? Upravljanje tekućim poslovima bilo koje države provode službenici, opet pripadnici naroda. Tko su političari u bilo kojoj zemlji? Političari su ljudi iz „elite“, koji su *uglavnom* došli na vlast kako bi sebi osigurali posao i zadovoljili svoju megalomaniju. To su ljudi koji su postali ovisni i pali pod moć sustava Životinjskog uma. Oni nisu više zadovoljni samo novcem, žele imati nešto više, na primjer, kontrolu nad velikim brojem ljudi. Oni potajno uživaju u sluganstvu tih ljudi.

Mnogi od njih uopće ne razumiju da su samo provodnici Volje Životinjskog uma. Bilo da čovjek ovo shvati ili ne shvati, njegova Duša definitivno pati zbog tog izbora Osobnosti i nerazumnog rasipanja životne sile, sve više odvajajućije od Duhovnog svijeta. Uostalom, život prolazi vrlo brzo i snaga je dana tek nakratko, ali cijena za to je neizmjerno visoka. Životni trenutak ljudske slabosti pretvara se u dugu agoniju podosobnosti i produživanje muka Duše u zatočeništvu materije. Previsoka cijena morat će se platiti zbog odabira onih

iluzija koje se, poput pare, pojavljuju nakratko i odmah nestaju u tami postojanja.

Oni pametni političari koji uspijevaju uvidjeti ovaj globalni blef i razumiju trenutni destruktivni smjer kretanja svjetskog društva na putu „obrnute svastike“ te shvaćaju odakle raste korijen zla u nastajanju negativnih svjetskih događaja, zapravo ne znaju što treba učiniti. Oni traže odgovor na pitanje kako se, zapravo, riješiti tog „starog, bolesnog stabla“ sustava moći svjetskih svećenika, čiji su zaraženi krakovi poput hobotnice opkolili cijeli svijet.
Zapravo, to nije ništa kompleksno, ako razumijete alate koje koriste Arhonti, u čijim je rukama koncentriran najveći dio zemaljskog kapitala. Zadaća Arhonta je nametnuti još jednu iluziju, ideologiju Životinjskog uma što većem broju ljudi, tako da mase vjeruju u to. Na primjer, uvjeriti javnost u prednosti materijalnog načina razmišljanja i potrošačkog formata odnosa s javnošću, preplašiti ljude još jednom svjetskom krizom, uvjeriti ih u neophodnost započinjanja rata ili etničkih sukoba, pretvoriti sljedbenike različitih religija u tupane, upriličiti krvavi razdor, sukobe, revolucije u boji i tako dalje. A onda, kada se masa ljudi zarazi tim idejama, počinju ih sami materijalizirati, radeći svu tu sramotu vlastitim rukama.

Glavna stvar za Arhonte je aktiviranje Životinjske prirode kod ljudi, preciznije njihova kolektivnog Životinjskog uma. Uostalom, oni samo pišu scenarije i sponzoriraju svoje političare. A upravo je njihova cjelokupna svjetska politička mreža aktivno sredstvo za utjecaj na mase. Uostalom, tko je političar? Glumac koji igra ulogu napisanu za njega. Zadatak mu je da se često pojavljuje na televizijskim ekranima svoje zemlje, kao i u medijima, da lijepo govori i informira ljude o određenim idejama. Politika je umjetnost laganja, od Ahrimana, u početku su je na taj način oblikovali Arhonti, i još uvijek postoji u ovom obliku u svjetskom

društvu. Dakle, političar je po naravi glumac. Na javnim pozornicama svojih zemalja političari koji rade za Arhonte prenose ideje svojih svećenika „scenarista“ i „producenata-sponzora“, u čije postojanje ljudi ne sumnjaju. Dok javnost sluša i gleda predstave tih „glumaca“, smatra da je sve što je rečeno „sjajna ideja“ samih političara, koji tako uvjerljivo pozivaju na rat ili etničku svađu, navodno u ime „sretne budućnosti nacije“. Ali nitko od njih ne kaže da rat donosi smrt, a svaka svađa nestabilnost i ekonomsku recesiju u društvu. Mnoštvo sluša i čuje iluzije, primajući ideje koje aktiviraju Životinjsku prirodu, a koje u velikoj mjeri dolaze iz programa i ciljeva Volje Životinjskog uma.

Zamislite da Arhonti predlože svakom razumnom čovjeku na planetu da treba ići u rat sa svojim bratom kako bi Arhonti mogli dobro živjeti. Kamo bi im svi rekli da idu? Tako je, na određenu, dobro poznatu adresu. Koji bi inteligentan čovjek htio uništiti mir i spokoj svoje obitelji, rodbine i prijatelja? Što je rat za većinu ljudi? Smrt, uništenje i tuga. A što je izazvani rat među narodima za Arhonte? Rat nije toliko metoda brzog obogaćivanja, koliko politička igra i stvaranje uvjeta za veću kontrolu, širenje i potvrđivanje njihove vlasti nad stanovništvom zemalja u ratu. Uostalom, tijekom rata, zaraćene države ne troše samo svoje resurse. Nakon što je gotovo, preživjeli i dalje žive u strahu, a zemlje politički i ekonomski ovise o „moćnicima ovoga svijeta“. Ljudi s obje strane i dalje se plaše jedni drugih i osjećaju mržnju čak i do novorođenih generacija nakon rata. Drugim riječima, mase žive u stalnom strahu od prijetnje novog rata.

To jest, svaki rat je način podjele, fragmentacija društva, metoda zastrašivanja naroda. Nisu ljudi željni rata, već političari i svećenici. Nije da jedna država napada drugu, već hrpa političara i svećenika igra svoju igru na štetu života milijuna običnih ljudi. Ali ako prijateljstvo

procvate među narodima i sami ljudi tome aktivno doprinesu, započet će proces ujedinjenja čitave svjetske zajednice. Zajedno će ljudi moći onemogućiti svaki rat, jer se svi sukobi u suvremenom svijetu događaju na razini informacija za početak, to jest najprije u glavama ljudi, svjetskoj zajednici, a tek se onda razvijaju i provode njihovim rukama. **Prvo dolaze informacije, pa izbor, promjena svijesti, a tek onda, posljedica svega toga je djelovanje.**

Ljudi to moraju ne samo shvatiti, već i prema najboljim mogućnostima aktivno se protiviti pokretanju bilo kakvog rata, posebno u fazi pripreme javnog mnijenja na internetu i sredstvima masovnog informiranja. U suprotnom, Arhonti će i dalje koristiti efekt „zaraze“ gomile kroz vojsku svojih političara i svećenika, koji izvode javne nastupe, maltretirajući milijarde televizijskih gledatelja i porobljavajući njihov um strahom i poslušnošću materijalnog sustava.

Ako se u svjetskom društvu probudi aktivnost po pitanjima samouprave, a sam proces upravljanja i sve njegove informacije postanu transparentne, a također se eliminira i ovaj alat Arhonta — politika i svećenstvo, kao svjetski sustavi kroz koje oni utječu na mase, tada se mnogo toga u životu društva može kvalitativno promijeniti. Arhonti su samo mala jadna gomila u odnosu na cijelo čovječanstvo, a žive pod obmanom koja ne može trajati zauvijek, kao i sve smrtno. Za onoga koji je jednom izdao sebe i svoju Duhovnu prirodu, Istina djeluje smrdljivo. On živi obmanjujući druge, ali u biti obmanjuje sebe.Razlog laži nije u riječi, već u želji za obmanom svoje prirode.

Anastazija: Ispada da je s politikom ista situacija kao i s duhovnim aspektom života društva. Ako se takvo sredstvo utjecaja na mase kao što je politika ukine u svjetskom društvu, tada će iz njega nestati i fenomeni moći, kao i „parazitski“ poslovi, odnosno oni

koji profitiraju od javne imovine. I pametni, pošteni ljudi, koji se istinski brinu o životu i sudbini naroda, ne riječima, nego djelima, kojih, nažalost, nije mnogo u političkom sustavu, nastavit će pomagati društvu jednako savjesno i nesebično nakon što se institucija političke vlasti ukine. Na primjer, oni će ljude naučiti osnovama javne samouprave i kontrole, primjenjivat će svoju stručnost u dobrim djelima društva i tako dalje. Iako je takvih ljudi u politici, kao i „božjih ljudi“ u religiji, jako malo, još uvijek postoje. Za njih Čast, Savjest, iskreno služenje društvu, privrženost i predanost onome što rade nisu samo riječi, već i način njihova života, gdje je njihov život položen na oltar služenja čovječanstvu.

Rigden: Da, to je pravi podvig — biti u sustavu i pritom ostati Čovjekom. Pomoć tih poštenih i pametnih ljudi bit će značajna za društvo. Neophodno je da se promjene ne događaju samo u određenoj zemlji, već svuda, među svim narodima svijeta. Tada će ovaj proces biti teško zaustaviti. Svakako, potrebno je da se većina ljudi u svijetu nadahne ovom idejom, da ljudi postanu zreliji u Znanju i aktivnije sudjeluju u pozitivnoj transformaciji svih sfera društva, od svoje zemlje pa do svjetske zajednice. Čovječanstvo se mora ujediniti. Samo udruživanjem snaga ljudi mogu izgraditi potpuno novo svjetsko društvo, u kojem će vladati Istina i gdje neće biti mjesta niti jednom režimu kao sredstvu nasilja nad ljudima. Tada, u toj ujedinjenoj svjetskoj zajednici neće biti ni svećenika, ni političara, ni predsjednika, odnosno onih ljudi koji vladaju narodima.

Usput, i riječ „predsjednik“ pojavila se u društvu na prijedlog Arhonta, ljubitelja dvostrukih značenja. Oni nisu imenovali ovu poziciju „vođe grupe“, na primjer, preambulom (od latinske riječi „praeambulus“, što znači „*idući* ispred“). Ovu su riječ zadržali za unaprjeđenje svojih poslova i upotrebljavali je za označavanje uvođenja zakonodavnih akata, deklaracija ili međunarodnih

dokumenata pod kontrolom slobodnih zidara. Dok se položaj čelnika izvršne vlasti, koji upravlja ljudima, nazivao predsjednik, što u prijevodu s latinskog „praesidens“ doslovno znači „*sjedeći* ispred“, u biti, blokirajući kretanje naroda. Dovoljno je pogledati koliko predsjednika raznih korporacija, kompanija i akademija znanosti danas imamo u svijetu. Čak niti ne govorim o politici. Ali suština je ista. Kao što svećenici realiziraju svoju vlast skrivajući se iza imena Boga, tako to rade i političari, dok u predsjedničkim stolicama svojih zemalja, svoju vlast prakticiraju u ime naroda. Arhonti su prvi put testirali riječ „predsjednik“ na svijest masa, naslovom „glava nacije“ za vrijeme *rata* za neovisnost američkih kolonija. Sjećaš se, pričao sam ti o tome?

Anastasia: Je li to kada su Arhonti usmjerili i sponzorirali svoj projekt stvaranja „najslobodnije i najdemokratskije države na svijetu“? Da, naravno, te sam informacije uključila u knjigu „Sensei-4“. Oni pažljivo osmišljavaju svoje operacije, planiraju mnogo godina unaprijed i vješto koriste iste znakove i simbole, pa čak i imena, koja utječu na mase na podsvjesnoj razini...

Rigden: Kada većina ljudi pokaže kompetenciju i po ovim pitanjima, ti će problemi nestati kao takvi. U svim sferama života ljudi sami moraju isključiti bilo kakvu mogućnost ispoljavanja Životinjske prirode u čovjeku, štiteći sebe i društvo na taj način od pokornosti Volji Životinjskog uma. Potrebno je čovječanstvu postaviti duhovni vektor razvoja zahvaljujući sudjelovanju i naporima svakoga. To jest, stvoriti zdravo okruženje za obnovu Duhovne prirode u čovjeku i njezin procvat, kao i za popularizaciju kulturnih i moralnih vrijednosti u čitavoj svjetskoj zajednici. Kad sami ljudi i svjetska zajednica ukinu sve vrste institucija koje podrazumijevaju sam pojam vlasti, mnogi će umjetno stvoreni problemi nestati. Upravljanje društvom mora pripadati samom društvu, a

ne Arhontima i njihovim predstavnicima. U ujedinjenom društvu uopće ne bi smjele postojati granice. Svi ljudi na svijetu moraju živjeti u prostoru u kojem je kretanje apsolutno neograničeno, odnosno, moraju imati sve mogućnosti potpuno slobodnog kretanje planetom, bez ograničenja. Ne smiju postojati uvjeti za pojavu sukoba među ljudima, uključujući i međunacionalne. Postoje nacionalne kulture naroda svijeta koje sadrže razne tradicije i znanja o čovječanstvu. Ali postoji i vrhovni koncept — duhovni, koji ujedinjuje ljude svih nacionalnosti i koji je, na primjer, na ruskom jeziku poznat po riječi Человек (Chelovek; Čovjek- op.prev).

Usput, sama riječ Chelovek („Человек“) nije jednostavna. „Chelo“ („Чело“) u originalu znači „vrhovni“, i zato je u stara vremena riječ ukazivala na „čelo“. A riječ „век“ — „сила“, prvotno je značila „ispunjen silom“, „vječan“. **Čovjek — je ispunjen (pun) vrhovnom (duhovnom) silom. A Stvarni Čovjek ili Praiskonski Čovjek — je onaj prepunjeni, u kojem dominira ova vrhovna, vječna sila — Duhovna priroda.**

Dakle, o svim pitanjima moraju odlučivati sami ljudi, počevši od mjesnih seoskih vijeća pa sve do svjetske razine. Taj postupak mora biti apsolutno otvoren za sve sudionike društva. Suvremene tehnologije omogućuju primjenu ove odredbe u praksi. Štoviše, o svim tim pitanjima društvenog života moralo bi se razgovarati i odlučiti o njima u vrijeme slobodno od posla. Takav sustav samoupravnog društva djelovat će onda kad ljudi sami preuzmu odgovornost za poboljšanje života cijelog društva i izraze spremnost da na redovnoj osnovi troše svoje osobno vrijeme za svoje izvedivo sudjelovanje u javnim poslovima, uključujući kolektivno stvaranje. To je poput kontrole čovjeka nad mislima i željama od Životinjske prirode, kada on preuzima na sebe odgovornost, ne samo sam sebe kontrolirati po tim pitanjima, već i raditi na stvaranju dobrih misli, postupaka i djela iz Duhovne prirode.

U društvu, također, ne smije postojati pojam „režima tajnosti“ u pitanjima samouprave u društvu. Prije svega, to se odnosi na financiranje, odnosno raspodjelu i redoslijed korištenja resursa. U svijetu je većina informacija o protoku sredstava javnosti nedostupna. U zemljama se to prikrivanje u pravilu opravdava državnim tajnama koje uključuju pitanja nacionalne sigurnosti, ekonomskih, političkih interesa i tako dalje. Ali kamo novac zapravo ide, ljudi ne znaju.

Zašto se to događa? To je zato što postoje svjetske političke i svećeničke bande i postoji borba za vlast i kontrolu financijskih tokova. Pod ovom krinkom „tajnosti“ političari donose zakone koji su povoljni za njihovu vladavinu i poslovanje te pljačku državnog proračuna. A ljudi i dalje žive u siromaštvu. Ista se stvar događa i na svjetskoj razini među državama, samo što se ta krađa događa u puno većem obimu. Ako se u svijetu ukinu institucije političke i svećeničke vlasti, nestat će i tajne. Kad se svjetsko društvo ujedini u svojim kreativnim procesima i duhovnim težnjama, koncept tajnosti će nestati. Društvo će samo odlučiti koje su stavke rashoda prioritet i na što se njihova sredstva trebaju trošiti, u prvom redu kako bi se poboljšao život u njemu. Svaki čovjek svjetske zajednice trebao bi biti u stanju pratiti za što će se točno sredstva trošiti i na što su utrošena. U osnovi, treba stvoriti takve uvjete da ne bude niti jedna rupa za krađu javnih sredstava ili samoposluživanje profitirajući od njih.

Rješavanje pitanja samouprave svjetskog društva trebalo bi biti otvoreno i transparentno na svim razinama. Sada ljudi ne sudjeluju u ovom procesu, ne samo na globalnoj razini, već ni u svojoj zemlji. Uzmimo više ili manje vjeran primjer — slavenske zemlje. U sadašnjem sustavu ljudi su svoja „prava“ dodijelili zastupnicima, koji stupanjem na vlast godinama sjede u „imunitetu“ i dobivaju gomilu pogodnosti i privilegija. Uglavnom, ti poslanici brane svoje osobne interese ili interese nekih

korporacija, koje pripadaju svećenicima i političarima (onima na vlasti). Stoga djeluju sa snagom naroda (djelujući u *ime* naroda ili, navodno, u *njihovo* ime), što nema nikakve veze s rješavanjem tih pitanja. Uzgred, sama riječ „deputat“ („namjesnik“) potječe iz mrtvog jezika (jedan od Arhontovih omiljenih) — latinskog. „Deputatus“ (deputare) znači „ukazivati, namjeravati“. Primijetite da to nije izabrani, već imenovani, poslani („odozgo“ od strane vlasti) čovjek! Uglavnom, tako je bilo i u prošlosti. Na primjer, u drevnoj Grčkoj ime „deputat“ dano je svećeničkom slugi kojega je ovaj slao sa „svetim naredbama“ u Delfi ili na Olimp. A u starokršćanskoj crkvi ime „deputat“ davano je jednom od osoba klera (ministrant svećenika) koji je hodao pred patrijarhom čisteći mu put.

U novoj svjetskoj zajednici, orijentiranoj na duhovni vektor razvoja, ne moraju postojati „trajni“ ovlaštenici, poput današnjih zastupnika i sličnih. Ako je potrebno delegirati svoje ovlaštene predstavnike na javne skupove kako bi se prenijelo mišljenje ljudi s ovog ili onog područja, onda svakako. Ali ti bi ljudi doista trebali biti izabrani iz naroda prema njihovim osobnim i moralnim kvalitetama, razini odgovornosti i profesionalnosti te određenim djelima koja su već počinili za društvo. Ovim predstavnicima moraju se uskratiti bilo kakve povlastice i privilegije. Oni moraju provoditi javne aktivnosti o svom trošku, u slobodno vrijeme, bez ikakvih materijalnih ili drugih naknada ili bilo kakvih prednosti u odnosu na druge sudionike društva. Štoviše, samo kada takav pojedinac poboljša životne uvjete svih sudionika društva, poboljšava život i sebi. Kao rezultat stvaranja takvih uvjeta, aktualnim pitanjima života društva bavit će se pošteni, inteligentni ljudi, oni koji su spremni žrtvovati svoje osobno vrijeme, ne radi sebe, već radi služenja društvu, u nekom smislu, na štetu svojeg materijalnog života, ne dobivajući ništa zauzvrat. Naravno, društvo će kontrolirati rješavanje takvih pitanja i formulirati prioritete. I kao najvažnije,

životnopodržavajuća pitanja trebala bi rješavati cijela svjetska zajednica.

Usput, suvremena tehnologija omogućava održavanje takvih otvorenih javnih sastanaka u stvarnom vremenu, bez skupih putovanja i okupljanja, i sve se lako rješava na lokalnoj razini. To ne samo da štedi puno vremena i sredstava, omogućavajući brzo djelovanje na rješivim pitanjima, već ono što je jednako važno, otvorenost takvih „internetskih sastanaka“ za javnost uklanja i nepotrebna masovna „okupljanja“ te isključuje tajne igre i lobiranje privatnih interesa na štetu društva.

Anastasia: Dobro, glasovanje, kontrola broja glasova i provjera podataka, brzo rješavanje pitanja i izražavanje različitih pogleda — sve se to stvarno može učiniti čak i na mreži. Ali što ako netko želi monopolizirati digitalne i internetske tehnologije u privatne ruke i tako stvoriti instrument moći za sebe?

Rigden: Ako društvo samo kontrolira i sprječava bilo kakav pokušaj monopolizacije digitalnih, internetskih ili drugih tehnologija, kao i sredstava komunikacije, to se neće dogoditi. I u cjelini, dok gradimo takvo društvo, mora se uzeti u obzir da sva strateška i održiva poduzeća i njihovi resursi moraju pripadati društvu. To se odnosi na energetski sektor, financijske institucije (banke i tako dalje), proizvodnju i prodaju lijekova i medicinske opreme, razvojne i rudarske operacije, kao i velika industrijska, poljoprivredna i znanstvena poduzeća. Sve to mora pripadati cijeloj svjetskoj zajednici. Vlasništvo nad svim tim ne smije se dopustiti privatnom kapitalu, drugim riječima, da sve to, na ovaj ili onaj način, bude u privatnim rukama ili pripada bilo kojem određenom pojedincu ili odabranoj skupini. Samo pod tim uvjetima, moguće je izbjeći korupciju, rast cijena i financijsku krizu. Samo društvo će postaviti cijene prihvatljive za život, definirati kvalitetu usluga i tako dalje.

U suprotnom slučaju, ako se ništa ne promijeni, bit će kao sada, ako ne i gore. Odnosno, korupcija će napredovati kao i razne prevare, kupovina i prodaja „zraka“, nesavjesni zajmovi, inflacija i sve ostale zamke Životinjskog uma u području „odnosa na slobodnom tržištu“. Dovoljno je pogledati današnji svijet. Svi kolapsi i oštri porasti nacionalnih i međunarodnih valuta, razne svjetske ekonomske, prehrambene, političke i druge krize — sve je to umjetno, sve to rade ljudi. Jednostavno netko stvara uvjete za to i od toga zarađuje nevjerojatne novce, dok netko drugi gubi i košulju tijekom ovih umjetno stimuliranih procesa. U normalnom ljudskom društvu to je neprihvatljivo.

Anastasia: Spomenuli ste da financijske institucije moraju pripadati cjelokupnom svjetskom društvu. Dakle, to podrazumijeva da će se ljudi još uvijek baviti novcem u ovom ili onom obliku.

Rigden: Novac je ekvivalent razmjene. Ekvivalent u smislu posjedovanja sile (od latinskog „aequus“, što znači „jednak“ i „valentis“ kao „imati značenje, silu“). Ova sila je derivat materijalnog svijeta i ne može se izbjeći. Čovjek živi u materijalnom svijetu i boravi u fizičkom tijelu koje podliježe zakonima trodimenzionalnog svijeta, odnosno fizičko se tijelo mora hraniti, oblačiti, održavati čistim; potrebno je zadovoljiti tražene životne potrebe, boriti se protiv njegovih bolesti i slično. U tu svrhu, naravno, potrebna je hrana, lijekovi, odjeća i drugi predmeti materijalnog svijeta. Dakle, čovjek treba zaraditi sredstva za svakodnevne životne potrebe, koje podržavaju njegovo postojanje u tijelu.

Anastasia: Ali dok se novac koristi u bilo kojem obliku, postojat će podjela na bogate i siromašne, kao što povijest pokazuje. Osim toga, bogatstvo podrazumijeva i postojanje privatnog biznisa, a samim tim i vlasništva.

Rigden: Što se tiče bogatih i siromašnih... Društvo mora stvoriti takve uvjete za svoje postojanje da u

njemu uopće nema siromaštva. Na današnjoj razini tehnologije sve je to sasvim moguće postići: nahraniti sve ljude, pustinju pretvoriti u cvjetajući vrt, očistiti i onečišćene vode i učiniti ih prikladnima za upotrebu, a umjesto fosilnih goriva koristiti alternativne izvore energije. Sve ove tehnologije već postoje, ali dostupne su samo nekolicini. Većina ljudi na svijetu i ne zna za to. Ti se podaci namjerno skrivaju, a razvoj takvih progresivnih tehnologija umjetno je sputan u cijelom svijetu po nalogu svjetskih svećenika. Zašto se to radi? Kako bi ti isti Arhonti mogli zadržati svoju moć i političke poluge utjecaja u svjetskom društvu, nastaviti iskorištavati milijarde ljudi, povećavati napetost u svijetu i držati većinu ljudi u strahu da ne padnu ispod granice siromaštva. Jer kada je svijest masa zaokupljena pitanjima preživljavanja, puno je lakše manipulirati njima i kontrolirati ih te naginjati izbor ljudi u korist provođenja Volje Životinjskog uma.

Dakle, prilikom izgradnje novog društva potrebno ga je načiniti tako da siromaštvo uopće ne postoji na planetu. Važno je da se ljudima osiguraju sve neophodne stvari i da postoji blagostanje srednje i visoke razine. Ako je čovjek radoholičar, može zaraditi. Pošten privatni biznis sasvim je prihvatljiv, na primjer, pružanje nekih usluga javnosti, ali ni u kojem slučaju nije prihvatljivo posjedovanje „tvornica i parobroda“, odnosno velikih poduzeća, monopola i čitavih industrija koje podržavaju život društva.

Mora postojati jasno ograničenje bogatstva! Maksimalna kapitalizacija jedne obitelji kao društvene jedinice ne smije prelaziti deset milijuna dolara u novčanoj vrijednosti (prema današnjim cijenama), uključujući svu materijalnu i osnovnu imovinu. Pa čak je i to puno! Ja sada govorim o previsokom broju samo da ne bih šokirao one ljude koji imaju mnogo veći kapital. Ta su sredstva više nego dovoljna za uzdržavanje obitelji. A višak, odnosno obiteljski dohodak koji prelazi ovaj

iznos, mora ići za potrebe društva. Drugim riječima, čovjek se od toga neće obogatiti, a istovremeno će pomagati i druge ljude. Uostalom, od davnina je poznato da se istinska vrijednost marljivog čovjeka nalazi u njegovu duhovnom bogatstvu. A u društvu u kojem će dominirati univerzalne ljudske duhovne i moralne vrijednosti, takvi postupci i primjeri čovjeka moraju biti prestižni.

Uostalom, što danas pokreće bogate ljude u svijetu, je li to žeđ za novcem? Ne. Potiče ih banalna želja Životinjske prirode da se pokažu drugima. Kao, ja imam bolji auto, bolju kuću, pa čak i čarape koštaju puno više nego što susjed zarađuje na mjesec. Sve je to smiješno, sve su to gluposti koje je potrošačko društvo nametnulo i način na koji pametni stvaraju da bi zavarali budale, tako da bi bilo lakše izmamiti im još više novca. To je neograničeni kapital koji rađa agresiju u društvu, izaziva zavist, želju za manipulacijom drugim ljudima i promiče dominaciju Životinjske prirode u čovjeku. U normalnom, civiliziranom društvu toga općenito ne smije biti. To nije lijepo i ozloglašeno je. Ali bi moralo biti „cool, ugledno i prestižno“ pomoći društvu i ljudima, i ne samo nahraniti nekoga jednom ili udijeliti mu igračku, već pružiti stvarnu, redovitu praktičnu pomoć selima, gradovima, regijama i tako dalje; to jest učiniti sve što se može da se pomogne društvu.

Anastasia: Kako se ljudi na odgovornim pozicijama mogu zaštititi od iskušenja da koriste svoj status?

Rigden: Elementarno. Izvršna birokracija koja se bavi trenutnim poslovima u društvu mora biti svedena na potrebni minimum i biti spriječena na najbolji mogući način da ima bilo kakve mogućnosti da svoj službeni položaj koristi za osobne, privatne interese. Drugim riječima, neophodno je stvoriti takve uvjete za rad ljudi na ovim pozicijama koji bi isključili svaku

mogućnost da ih u iskušenje dovedu vlast, status ili materijalna korist. Štoviše, urediti da ljudi mogu stalno nadgledati (uključujući u stvarnom vremenu) aktivnost funkcionara, odnosno nomenklature zaposlenih u administrativnom stroju. I sam postupak obavljanja dužnosti od strane službenika mora biti toliko otvoren za javnost da ti ljudi ne bi mogli primijeniti kvalitete svoje Životinjske prirode na svojim položajima. Tada će funkcionari doista postati javni službenici, to jest savjesno će služiti ljudima i časno izvršavati svoje dužnosti.

Anastasia: To je sigurno dobro. Ali osobno ne mogu zamisliti kako će to izgledati u stvarnom životu.

Rigden: Ne brini, u svim područjima života društva (pa i u ovom) ima mnogo inteligentnih, profesionalnih ljudi koji će, kad prihvate opću ideju, uzmoći, kad udruže snage sa sličnim ljudima, istomišljenicima (ne samo u svojoj zemlji) razmišljati o svemu svjesno, od prvog do zadnjeg. Da ljudi (svatko, koga ove informacije nisu ostavile ravnodušnim) ne sjednu i ne učine ništa, već započnu stvari dovoditi u red barem u profesionalnim i drugim područjima života društva koje su im poznate, prije ili kasnije će uspjeti. Ljudi će sami stvoriti sustav koji će blokirati sve moguće rupe i sve mogućnosti za ispoljavanje bilo kakve korupcije u društvu, posebno na javnim pozicijama. Zahvaljujući radnom iskustvu na određenom polju, poznavanju njegovih „zamki“, praćenjem i kontroliranjem svoje Životinjske prirode, razmotrit će kako isključiti svaku mogućnost, sve preduvjete za stvaranje uvjeta koji dovode čovjeka u iskušenje.

Anastasia: U redu, a kako će izgledati javna kontrola i upravljanje, primjerice, znanošću? Napokon, znanost je raznolika, i u tako specifičnim stvarima čovjek bi zaista trebao biti stručnjak, ili barem razumjeti o čemu se raspravlja i odabrati obećavajuće pravce svog razvoja.

Rigden: Postoje stručnjaci, znanstvenici, koji slijede jedno ili drugo područje znanosti i razvijaju ga. Ovisno o tome koliko je to važno, potrebno i učinkovito za cjelokupno društvo danas, društvo za to osigurava sredstva. Društvo mora brinuti za svoje uštađevine poput pažljivog vlasnika i trošiti sredstva na ono što je stvarno potrebno. Na primjer, u znanosti je potrebno isključiti slučajeve raspodjele sredstava onima koji žude da imaju bilo kakvu moć nad ljudima, koji se, kako kažu ljudi, bave znanošću „ispiranja očiju“, ali istovremeno ne čine išta korisno. Potrebno je osloboditi znanstveno okruženje takvih ljudi ili ih prebaciti na neko drugo radno mjesto i stvoriti tamo uvjete u kojima će društvo imati koristi od njih. Već sam rekao da je znanost proces spoznaje Istine. To ne smije biti sredstvo za postizanje moći. Specijalist mora savjesno raditi svoj posao i imati odgovarajuće uvjete za život i pravilno profesionalno djelovanje.

Općenito, u bilo kojoj grani i sferi života, potrebno je stvoriti takve uvjete da ne postoje mogućnosti za ispoljavanje dominacije Životinjske prirode, kako bi svi podaci bili otvoreni ljudima, a društvo donosilo velike odluke zajedno. Zajednica mora brinuti o svakom čovjeku, a čovjek za zajednicu. Potrebno je koristiti ovo svojstvo ljudske prirode — oponašanje. Oponašanje je instinkt Životinjske prirode kod čovjeka. Ali toga se nećemo riješiti, jer živimo u materijalnom tijelu i u materijalnom svijetu. Jednostavno ih treba pravilno koristiti. Na primjer, kada postane moderno i popularno u društvu činiti dobro, nesebično pomagati ljude, besprijekorno služiti javnom dobru, posjedovati takve kvalitete kao što su iskrenost, odgovornost i savjesnost, općenito, biti istinski Čovjek, to će biti prihvaćeno od strane mnogih, kao rezultat oponašanja. Najvažnije je da će tim idejama biti prožete nove generacije, za koje će takve ljudske težnje, kulturne i moralne vrijednosti i dominacija Duhovne prirode postati sasvim prirodne norme života. To znači da će novim generacijama biti

lakše prevladati svoju Životinjsku prirodu, ostvarivati svoj osobni duhovni rast, što će se, naravno, odraziti na usavršavanje same svjetske zajednice.

Anastasia: Da, zaista je to apsolutno novi model čovječanstva, o kojem ljudi dugo sanjaju kao o idealu građanskog društva. Samo što su to sve zamislili u granicama želja iz Životinjske prirode. Sada razumijem zašto nisu uspjeli zaživjeti ovu ideju. Ljudi su pokušali stvoriti takvo društvo, ne iz perspektive svoje istinske, duhovne prirode, već iz perspektive materijalnog sustava moći i kontrole koji se, na ovaj ili onaj način, preklapa s programima Volje Životinjskog uma. U većini slučajeva dokumentirali su čak i vrlu ideju novog društvenog poretka s dolijevanjem svojih želja iz Životinjske prirode.

Rigden: Sasvim točno. Ali evo što želim reći u vezi s tim. U naše vrijeme čovječanstvo je, prvi put u povijesti tijekom čitavog svog postojanja, ima takvu jedinstvenu priliku — *stvaranje ujedinjene samoupravne svjetske zajednice s duhovnim vektorom razvoja*. Prije toga, prije nekih 30-50 godina, provedba ove ideje na globalnoj razini bila je nemoguća, jer za većinu ljudi nije bilo tehničkih uvjeta i dostupnosti interaktivne komunikacije korištenjem danas sad već svima poznatih sredstava komunikacije, primjerice, mobilne komunikacije i interneta.

U svom povijesnom vremenu, pojedinačne skupine iniciranih u iskonsko Znanje pokušale su transformirati društvo, mislim na Imhotepa i njegov narod ili na Templare. I za neko vrijeme uspjeli su barem malo poboljšati život ljudi svoje zemlje, pa čak i nekoliko država, te su mnogim Osobnostima pružili priliku da se duhovno razvijaju tijekom svojih kratkih ljudskih života. Ali sve su to pojedinačni slučajevi, čija se praksa kasnije nije razvijala pravilno, jer se sve to odvijalo u uvjetima postojanja vladavine političara i svećenika nad društvom, točnije, u uvjetima

postojanja umjetno stvorenog svećeničkog sustava upravljanja čovječanstvom, u skladu s programima Volje Životinjskog uma.

I sada, čovječanstvo ima jedinu pravu šansu da spasi sebe i svoju budućnost. Danas Životinjski um dostiže svoj vrhunac u ljudskom društvu, trijumf nad ljudskim promišljanjem. Pogledaj samo brzinu kojom se svijetu usađuje potrošački format razmišljanja; još malo i svi će duhovni poticaji biti uništeni ili zamijenjeni, kako u društvu tako i u svijesti pojedinca. I u osnovi, brz tempo sveukupnog uvođenja dostupnih tehničkih sredstava komunikacije među narodima širom svijeta i popularizacija „minimalne prihvatljive pismenosti“ u tim pitanjima — to je upravo rad globalnih provodnika Životinjskog uma u svrhu organizacije kasnije potpune kontrole nad čovječanstvom i podvrgavanje istog njegovoj Volji. Ali to je također i slabost Životinjskog uma. Čovječanstvo ima jedinstvenu priliku da iskoristi iste alate i tehničku bazu koju je pripremio kako bi se samoorganiziralo i ujedinilo, izravno suprotstavilo Životinjskom umu i stvorilo slobodno društvo na planetu. Sada postoji jedinstvena prilika za preokret monade; u protivnom, još malo i bit će prekasno. Jer sve ostaje na *ljudskom izboru*!

Anastasia: Da, ovo je doista prava prilika da se okrene monada. Zanimljivo je da je princip vladavine i kontrole u društvu danas predstavljen ljudima u obliku piramide s vrhom prema gore. Na dnu je većina stanovništva, u stvari, oni koji „preživljavaju“ u prosjačkim uvjetima koje su umjetno stvorili političari i svećenici. A na vrhu — pojedinci „obdareni“ snagom od ovog društva, koji žive koristeći javno bogatstvo i imaju većinu beneficija i privilegija.

Ali ako se znak okrene, dobivamo trokut s vrhom koji je usmjeren prema dolje, prema principu kreativnog Allata kao simbola društva, u kojem ne postoji vlast

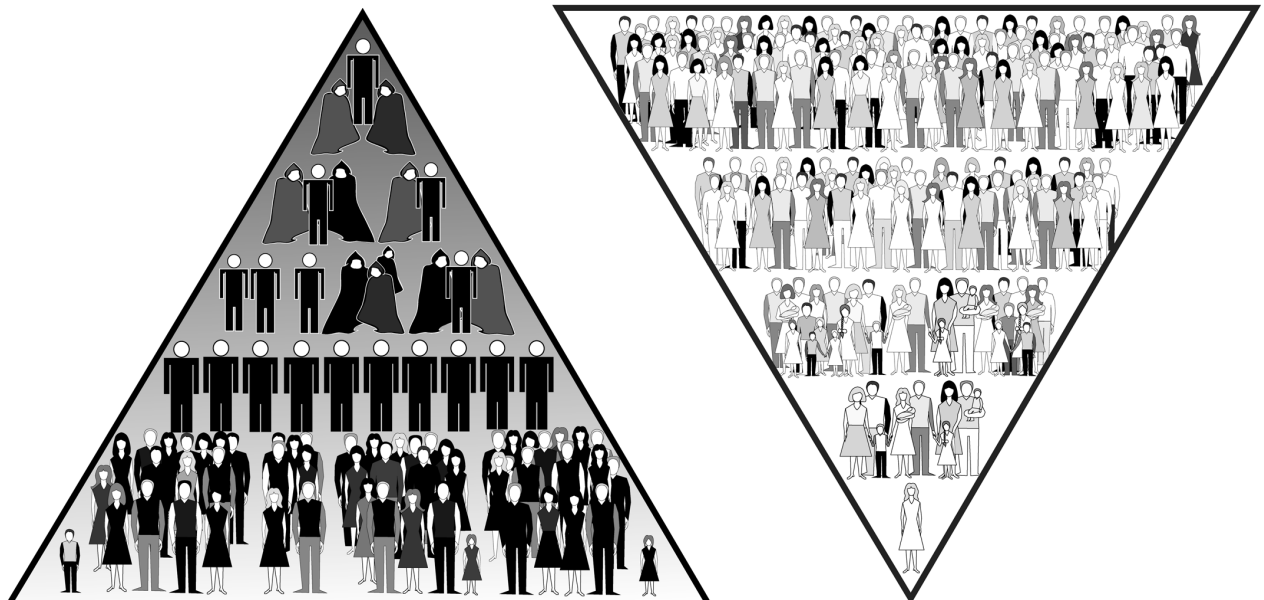

Slika 109. ***Piramida ljudskog društva:***
Trokut s vrhom prema gore simbol je vlasti svećenika i političara nad narodima; Trokut s vrhom okrenutim prema dolje simbol je slobodnog i ravnopravnog društva — Allata naroda.

kao takva, gdje svaki čovjek, dok se duhovno usavršava, poboljšava svoj život, koji sam po sebi donosi korist i dobrobit čitavom čovječanstvu, gdje svjetsko društvo upravlja procesima svog života, krećući se u duhovnom smjeru i koristi sve pogodnosti i resurse. To je upravo kretanje od nižeg prema višem, to je pravi napredak, kvalitativni evolucijski skok ljudske civilizacije!

Rigden: Sasvim točno. Tako da, zapravo, ovdje nije ništa teško. Jednostavno, sami bi se ljudi trebali aktivno uključiti u proces transformacije društva i stvoriti, prema najboljim mogućnostima, potrebne uvjete za obrazovanje naroda, ujedinjujući svjetsku zajednicu i prateći ljudsku civilizaciju duž duhovnog vektora razvoja.

Osnovni uvjeti za stvaranje takvog društva:

1) povećanje duhovne i intelektualne pismenosti ljudi;
2) duhovno samousavršavanje čovjeka i njegovo aktivno sudjelovanje u životu društva;
3) samostalno ujedinjenje naroda u jedno svjetsko društvo;
4) ukidanje svjetskog sustava vladavine svećenika i političara;
5) strogo ograničenje kapitalizacije pojedinca;
6) upravljanje društvom mora pripadati samom društvu kao cjelini;
7) **najvažnije od svega — ideološka preobrazba društva koja je nerazdvojivo povezana s dominacijom moralnih vrijednosti i Duhovne prirode u čovjeku i društvu.**

Kao što svaki čovjek mora u sebi pratiti manifestacije negativnih misli koje dolaze iz Životinjske prirode, tako i društvo u cjelini mora kontrolirati svoje „kolektivne, javne misli“. A budući da su glavni izvori potonjih masovni mediji u svim oblicima, onda ih samo društvo mora pratiti radi njihove čistoće.

Odnosno, mora biti razvijena kultura koja će popularizirati duhovne i moralne vrijednosti, znanje, dobrotu, savjest, čast, dostojanstvo, prijateljstvo među ljudima, pozitivne, kreativne modele i primjere razmišljanja i najbolja ljudska djela, kako Osobnosti tako i kolektiva. Ne smije biti propagande negativnosti koju nameće Životinjski um — ratova, nasilja, ubojstava, svađa, mržnje, sebičnosti i tako dalje. Štoviše, inicijativa i pitanje popularizacije konstruktivne ideologije moraju potjecati od samog društva, kao i sprječavanje bilo kakvih pokušaja nametanja destruktivne ideologije ljudima. Ti su uvjeti osnova za stvaranje jedinstvene svjetske zajednice s duhovnim vektorom razvoja.

Ovdje je važno razumjeti koliko značajnu ulogu u životu čovječanstva ima *umjetno informacijsko polje*, koje stvaraju sami ljudi dok su provodnici, ili Volje Životinjskog uma, ili provodnici Volje Duhovnog svijeta. Danas nije tajna da se zahvaljujući sredstvima masovnog komuniciranja u svijetu formira određena *ljudska komunikacijska masa* koja višestruko nadmašuje svako, pa i najveće fizičko okupljanje ljudi. Ali također se u ovom *umjetnom informacijskom polju* stvaraju, šire (preko infekcije i imitacije) i funkcioniraju različiti obrasci ujednačene percepcije, razmišljanja, ponašanja i djelovanja ljudi, tvoreći ovu nevidljivu jednu masu. To jest, postoji omasovljenje svijesti i ponašanja mnogih pojedinaca koji pripadaju objektivno nepovezanim društvenim skupinama i kulturama. Transpersonalna komunikacija povezuje i ujedinjuje različite ljude. Ali ono što je značajno je da se za razliku od fizičke gomile, u ovoj većoj masi svatko pojedinačno, *po vlastitom izboru*, povezuje u tok ovih ili drugih informacija, koje na kraju tvore zajedničko heterogeno informacijsko polje. Ti tokovi, poput tisuća struja, imaju svoj smjer, širenje, jačanje i produbljivanje u programe jednog ili drugog informacijskog kanala koji ih ujedinjuje. U granicama materijalnog svijeta postoje samo dva dijametralno suprotna vektora informacija: vektor iz Volje Životinjskog uma i vektor iz Volje Duhovnog svijeta, od kojih svaki

formira svoje informacijsko polje, i u skladu s tim, svoju „kritičnu masu“. Potonji je, kao fenomen, podložan zakonima fizike materijalnog svijeta (samo na globalnoj razini) i podrazumijeva tu masu, koja je neophodna za pokretanje samoodržive lančane reakcije u ljudskom društvu upošljavanjem ogromne količine energije. Dakle, kada u globalnoj dominaciji programa očito prevladava jedno od dva informacijska polja (iz Volje Životinjskog uma ili iz Volje Duhovnog svijeta), *zahvaljujući ljudskoj komunikacijskoj masi*, monada se preokreće.

Anastasia: To jest, izvana (iluzorno) takoreći čuva se najviši mogući stupanj individualizacije ljudi. Čini se da čovjek ima slobodu izbora u primanju informacija, na primjer, hoće li slušati radio, čitati novine, časopise, gledati različite TV kanale (a zatim razgovarati o tome s drugim ljudima) ili obratiti pažnju na različite poruke i zabavu na internetu. Ali ispada da slobode kao takve nema i sve je to samo iluzija individualizacije. U stvari, odabirom nečega iz civilizacijske ponude, čovjek se povezuje na umjetno stvoreno informacijsko polje koje, može se reći, ni iz čega formira masu. Uostalom, većina ljudi, baš poput nje, na televiziji gledaju jedne te iste kanale, čitaju iste novine, slušaju isti radio, posjećuju iste web-stranice i komuniciraju online putem društvenih mreža. Stupanj orijentacije aktivnosti takve mase stalno se nadzire i kontrolira pomoću rejtinga televizijskih kanala, najvećim prometom na web-stranici, popularnošću određenih članaka u tisku i tako dalje.

Ali to je stvarno omasovljenje psihe, koje su prije prakticirali šamani uz tamburin, magovi pomoću rituala i slični vračevi pred javnošću. Samo se sada isti taj drevni mehanizam utjecaja na svijest čovjeka provodi novim alatima i na globalnoj razini. Ali principi su isti. Uostalom, publici se isprva pruža određeni skup informacija; stvara se jedinstveni sustav percepcije kod mase, zajednički stavovi i vrijednosne orijentacije.

Suvremeni komunikator emitira poruke koje uzrokuju, na primjer, nagovještaj tuposti, nekritičke imitacije i slijepu podčinjenost, odnosno emocionalno i psihološko stanje koje je uobičajeno za publiku. To najzad dovodi do stvaranja određenog predloška razmišljanja i ponašanja oblikovanog tom informacijom *ljudske komunikacijske mase* i usmjeravanja njezine pažnje, te stoga djeluje i u programiranom smjeru, štoviše, prolazi neopaženo za pojedinca koji ovu masu čini.

Rigden: Upravo tako. Taj je utjecaj na svijest čovjeka dobro poznat od davnina, samo se danas koristi u bitno novoj kvaliteti. A njegova je globalna razlika ta što u umjetnom informacijskom polju, koje emitira Volja Životinjskog uma kroz ljude-provodnike, sa svom raznolikošću informacija koje stimuliraju Životinjsku prirodu u čovjeku, pojedinac, u stvari, nema izbora. Za Osobnost je to slijepa ulica u duhovnom razvoju, bez obzira koliko informacija čovjek dobiva iz ovog izvora. Zbog svih ovih informacija pažnja će biti usmjerena na produžavanje života Životinjskog uma.

Međutim, u informacijskom polju koje je umjetno stvoreno u čovječanstvu i koje prenosi Volju Duhovnog svijeta kroz ljude-provoditelje, izbor ostaje na pojedincu. Zato što primanjem Istine, zbog reprodukcije u čistom obliku od strane takvih ljudi kroz isto umjetno informacijsko polje, svaki čovjek dobiva priliku spoznati sebe, postati Promatrač iz pozicije Duhovne prirode. To jest, povezivanje s *globalnim informacijskim poljem*, koje se u svojoj biti ni na koji način ne može uspoređivati s ograničenim, umjetno stvorenim informacijskim poljem čovječanstva, stvorenim u materijalnom svijetu. To znači da će čovjek pridonijeti duhovnom rastu svoje Osobnosti, njenoj kvalitativnoj duhovnoj transformaciji u novo Biće. I u tome je ključna razlika.

Anastasia: Točno ste rekli — ograničeno, umjetno stvoreno informacijsko polje. Putem sredstava masovnog

informiranja (prije svega televizije i interneta) stvara se mit, aktivno ga se podržava i kultivira za masovnu svijest, što formira određenu percepciju svijeta, stvara stavove i u svojoj raznolikosti doprinosi međusobnom jačanju informacija. Ovaj mit jača u svijesti pojedinca, u biti, sastavljen uzročno-posljedičnim odnosima između stvarnih predmeta, generira legende o događajima i javnim osobama prošlosti i sadašnjosti, oblikuje ili predstavlja gotovi izumljeni model stavova nasuprot stvarnosti. Ovo fragmentirano znanje o svijetu, ali posluženo u tako lijepom omotaču mita, stvara među masama iluziju sveobuhvatnog znanja o svijetu i onome što se događa. U njima se pokreće isti princip lažne percepcije kao u publici na mađioničarskom showu: „Vidio sam to, mora biti istina“. Iako u stvari, ljudi ni sami ne analiziraju dobivene informacije i ne trude se razumjeti razloge tko je i zašto potreban masi da obrate pažnju na ove informacije, dok ih petljaju po tako uskom rasponu materije trodimenzionalnog svijeta. Unatoč svim vanjskim raznolikostima informacija, ljudi su zapravo obespravljeni za samostalno razmišljanje, obnavljanjem percepcije i mišljenja publike po mađioničarskom modu. Sam karakter okvira protoka različitih poruka zaslužuje posebnu pažnju, gdje je glavni cilj emocionalno uzbuditi i privući pažnju na ovu ili onu poruku.

Rigden: Rekao bih preciznije da glavni cilj ovdje nije privlačenje, već odvraćanje pažnje čovjeka od njegova unutarnjeg duhovnog razvoja. Osim toga, ako pogledaš svu raznolikost današnjih informacija, u njihovoj osnovi možeš vidjeti jedinstven materijalni korijen i aktivaciju strasti Životinjske prirode u pojedincu, gdje je sve izgrađeno na aktiviranju određenih emocija i oblikovanju određenog načina razmišljanja gomile pod križem utjecaja različitih izvora informacija.

Anastasia: Doista, ako je čovjek na valnoj duljini Životinjske prirode, on ustvari nema izbora jer uopće

ne shvaća da je objekt vanjskih manipulacija i shvaća slike i misli koji su mu nametnute kao svoje vlastite ideje, bez razmišljanja o pravom izvoru njihova nastanka. Ali kad je čovjek Promatrač iz sfere Duhovne prirode, ima s čime usporediti ponuđeno, zaista ima izbor, razumije kako Životinjski um utječe na njega, kakav je Duhovni svijet, koliko je brz život i koliko je važno osobno duhovno samousavršavanje u njemu.

Rigden: Da, to je sve istina. Nažalost, mnogi ljudi ne razmišljaju otkud u njima različite misli, zašto im pridaju pažnju i nastavljaju život jednog ili drugog programa u sebi. Tko to i zašto to mora učiniti tako da bi velika masa ljudi (među kojima ste poput mrlje prašine) vidjela ovu ili onu dojmljivu priču, film, šokantnu poruku ili pročitala emocionalno nabijeni članak. Ljudi ne razmišljaju o originalnom izvoru, što ta informacija nosi u sebi, kome ona zapravo služi, što je, općenito, iza jednog ili drugog umjetno stvorenog informacijskog polja u cijelom svijetu, kojem čovjek pridaje svoju pažnju, trošeći dragocjeno životno vrijeme na to.

Navest ću jednostavan primjer iz života prosječne današnje obitelji koja se odmara u večernjim satima nakon napornog radnog dana. U pravilu, svi su zaokupljeni vlastitom informativnom zabavom. Neki provode vrijeme na mreži, usredotočujući svoju pozornost na poruke, igre i zabavu koje ih najviše uzbuđuju i privlače njihovu pažnju. Dovoljno je pogledati službenu statistiku i nazive najposjećenijih web-stranica da biste shvatili koje udice Životinjske prirode još uvijek drže zakačenima pažnju ljudi, tvoreći masu određenog tipa s vlastitim karakteristikama. Drugi članovi obitelji slušaju, na primjer, glazbu, doživljavajući emocije koje odgovaraju melodiji. Treći gledaju TV, suosjećajući s likovima filmova i emisija, mentalno sudjelujući u virtualnoj radnji. Četvrti su zaokupljeni domaćim poslovima, ali također u svojim razmišljanjima prelistavaju, primjerice, trenutke koji

su na njih psihološki utjecali, događaje dana, vijesti dobivene iz masovnih medija ili svoje trenutne osobne probleme.

Ali apsolutno kod svih od navedenih jednakim maksimumom je zaokupljena pažnja razonodom, koja zapravo ima materijalni vektor i povezana je sa silama Životinjskog uma. Zapravo su sve te „okupacije“ prazne; to je informacijsko odvraćanje pozornosti koja uništava životni vijek. A života, poput vode u rukama, brzo ponestane. Čini se da čovjek nije ništa loše učinio, ali od njegova postojanja nije došlo ništa dobro. Po svom sadržaju život završava prazan, poput klasa žita na vjetru, nošenog tu i tamo, a potom trune, ne dajući duhovni plod. Tako su i ovdje svi, poput klasja, *odvraćeni* vanjskim informacijama *od svojeg duhovnog razvoja.* Svijest ljudi postaje toliko sužena, usredotočena na ove ili one emocije i misli Životinjske prirode da u tim trenucima nitko niti ne razmišlja o duhovnom, a da ne spominjemo ozbiljan rad na sebi. Iako je, ustvari, duhovni razvoj najvažnija stvar u životu svakog čovjeka, smisao njegova postojanja.

Čovjek emocionalno suosjeća, daje mnogo pažnje praznoj iluziji, koja mu ne daje ništa jer ga duhovno ne obogaćuje. Ali ta iluzija isisava emocije (silu) iz mase ljudi koja ih je formirala. Sve što pojedinac dobije nakon što ekspanzivno sudjeluje (nametljiva, impulzivna, emocionalna neobuzdanost) u ovoj iluzornoj predstavi za psihu mase, je devastacija, jačanje misli, emocija i želja iz Životinjske prirode, što je, ustvari otrov za Dušu. Dakle, formirana masa ljudi koju je zaokupila ova ili ona informacijska iluzija, koja baca svakog pojedinca u neku vrstu iluzorne sanjarije i zanemarivanja bilo kakvog nagovještaja njegova duhovnog razvoja, je nevidljivo pod kontrolom i upravljanjem Životinjskog uma. Svakog dana ljudi nesvjesno daju svoju životnu silu na to obraćajući svoju pažnju na informacije Životinjske prirode i na taj

način, poput donatora, neprestano hrane i povećavaju snagu Životinjskog uma.

No, probudivši se duhovno, čovjek počinje razmišljati o tim, za njega, ključnim pitanjima. Počinje shvaćati da je do tada bilo tek nepristali element reprodukcije i distribucije informacija iz Životinjske prirode za masu. Duhovno se probudivši i radeći na sebi, čovjek u stvari čini svoj istinski izbor. On postaje aktivni provoditelj Volje Duhovnog svijeta, pridonoseći širenju Istine u informacijskom polju koje su ljudi umjetno stvorili. Istina postaje sila koja višestruko umnožava njegove mogućnosti.

Anastasia: Da, Istina je, kako se ispostavilo, vrlo jednostavna... Ispada da u ovoj fazi Životinjski um aktivno stvara sustav koji bi u teoriji trebao globalno prekriti svijest većine ljudi na planetu.

Rigden: Nažalost, to je tako. Trenutno se aktivno usavršava alat koji uključuje sve super efekte novih masovnih komunikacija. Ovaj je alat već dobro poznat većini ljudi na ovom planetu, mislim na internet, kao jedno od danas najučinkovitijih sredstava omasovljenja psihe. Sada se televizija ubrzano zamjenjuje internetom, i to se aktivno provodi u različitim zemljama svijeta. Ulažu se svi napori kako bi se osigurao masovni pristup za razne narode, to jest privukao maksimalni broj ljudi na svjetsku mrežu. Njegova prednost u odnosu na televiziju, tiskane medije i radio je u tome što internet kombinira sva ta sredstva masovne komunikacije, ali je jeftiniji i, prema tome, masama dostupniji. On zadržava određeni stupanj individualizacije čovjeka. No, najvažnije, u njemu je utjelovljena raspoloživost reproduciranja i umnožavanja informacija širom svijeta na štetu same formirane mase, kako „vođa mišljenja“ tako i aktivnih ljudi. Ali ova globalna tehnologija također skriva i *slabu točku* Životinjskog uma. I pametni ljudi bi to trebali uzeti u obzir.

Ako prethodno čovjek, dok je u fizičkoj gomili i shvaća sve apsurdnosti postupaka koje je počinio, zapravo, mogao vrlo malo učiniti za promjenu situacije, sada je svakom aktivnom čovjeku dana takva prilika. Drugim riječima, zahvaljujući internetskim tehnologijama **čak je i jedan Čovjek u polju već Ratnik, jer on jedan donosi duhovnu Istinu mnogim ljudima**. Svaki čovjek dobiva mogućnost reproducirati informacije, brzo ih prenijeti i umnožavati. Svakome tko je primio ove informacije dano je pravo učiniti svoj svjesni izbor: nastaviti služiti destruktivnoj Volji Životinjskog uma ili provoditi stvaralačku Volju Duhovnog svijeta.

Sada su stvoreni takvi jedinstveni uvjeti, pod kojima čovječanstvo može iskoristiti svoju šansu i preokrenuti monadu prema duhovnom razvoju civilizacije. Ono može stvoriti potpuno novi društveni svjetski poredak, koristeći alate informacijskog utjecaja Životinjskog uma na ljude u svrhu i u pravcu koji mu je potpuno suprotan — razvoj čovječanstva na duhovni i stvaralački put. Osobni doprinos svakog čovjeka zajedničkom uzroku duhovne i moralne preobrazbe društva vrlo je važan. Može se reći da svaka, čak i naoko jednostavna i „beznačajna“ stvar učinjena u svrhu širenja Istine, na kraju, na ovaj ili onaj način utječe na globalnu situaciju u društvu i oblikuje njenu budućnost. Kao što je more nastalo iz mnogih potoka i rijeka, tako je i globalno stvaralačko informacijsko polje formirano iz misli i djela mnogih ljudi, koji su prihvatili Istinu i postali njeni aktivni voditelji. Ako čovjek, imajući sve te informacije, poželi ih širiti, tada mu je neophodno: *1) pružiti ljudima cjelokupni opseg Znanja opisan u ovim knjigama, nastojeći ih širiti maksimalnom broju ljudi diljem Zemlje; 2) dati doprinos procesima objedinjavanja ljudi na temelju tih informacija, što će neizbježno podrazumijevati promjenu ponašanja i stavova, kao i formiranja novih vrijednosti i duhovno samoobrazovanje zajednice.* Pod uvjetom da se ovi ciljevi provode, neizbježno je formiranje samodostatnog svjetskog društva koje će

se moći organizirati, rješavati važna pitanja i provoditi donesene odluke u život. Aktivna komunikacija svakog njegovog sudionika samo će poslužiti jačanju, podršci i proširenju utjecaja tih informacija, prenosit će određeni emocionalni i psihološki ton drugim ljudima, zaraziti ih primjerom ponašanja, općom idejom i djelovanjem. Općenito, ovdje nema ništa kompleksno. Glavno je donijeti informacije ljudima u čistom obliku, biti aktivan sudionik procesa formiranja novog društva i stalno raditi na sebi.

O takvom društvu ljudi sanjaju još od pamtivijeka, nazivajući ga u svojim legendama „Zemlja Dobra“, „stanje blaženstva“, „zlatni milenij“, „svijet pravde“, „milenij“, a to je budućnost koja se može približiti božanskom intervencijom, ali koja će se dostići djelovanjem čovjeka. Na primjer, u kršćanstvu pojam „tisućljeća“ pripada eshatologiji (grčka riječ „eschatos“, što znači „posljednja“, „konačna“ i „logos“ — „riječ“, „učenje“), to jest religijskom učenju o konačnoj sudbini svijeta i čovjeka, o posljednjim fazama dominacije životinjskog uma u čovječanstvu. Eshatologija razmatra teme „buduće tisućljetne Kristove vladavine nakon Drugog dolaska — povratka na Zemlju i Njegovoj pobjedi nad Sotonom“, Armagedona — posljednje bitke između dobra i zla na kraju vremena, u kojoj će sudjelovati „*kraljevi cijele naseljene Zemlje*“. Ali tko je taj, tko se u kontekstu ovog kršćanskog učenja naziva Sotonom? Životinjski um materijalnog svijeta.

Dovoljno je pogledati oko sebe i vidjeti što se događa: borba za vlast, svećeničko, političko i ekonomsko nasilje bande Arhonta nad narodima; dominacija tržišnih i potrošačkih stavova koji kod ljudi formiraju čisto materijalističko mišljenje; odnosi temeljeno na životinjskim instinktima. Uslijedio je istinski agresivan informacijski napad na ljudsko društvo od strane Životinjskog uma, ustvari, informacijski rat. Suvremeni čovjek češće bira materiju i jedva izlazi iz sfere utjecaja

svoje Životinjske prirode, svog zemaljskog „ja-ega“, sebičnosti. Kao provodnik, ovaj model ponašanja nameće drugima, a da uopće ne primjećuje da je uhvaćen Voljom koja je tuđinac-nametnik njegovoj Duhovnoj prirodi. To i jest ta moć, „obličje Sotone“, Životinjskog uma, koja je porobljavala čovječanstvo i koja sada hoda okolo bez maske.

Ali u rukama samih ljudi je mogućnost da se sve promijeni! Ljudi čekaju božansku intervenciju. Ali to je isto kao i dijalog s Bogom. To se može postići samo izborom, postupcima i stvarnom duhovnom preobrazbom samog čovjeka! Biblija sadrži sljedeće Isusove riječi svojim učenicima: „I Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Tješitelja, da bude s vama zauvijek; Duha Istine, Kojega svijet ne može primiti, jer Ga ne vidi i ne poznaje Ga...“. Znanje je već dano čovjeku, a njegov izbor i djelovanje ovise samo o njemu! A od djelovanja svakoga — promjene u cjelokupnom svjetskom društvu! Za sve žive ljude ovo je stvarno posljednja preostala šansa da duhovno spase sebe i civilizaciju.

Izgradnja takvog društva je nužnost jer je to jedini model koji će omogućiti čovječanstvu da opstane u budućnosti. Zapravo je lako graditi. Temelji su postavljeni, dok pojedinosti ovog novog modela ljudima neće biti teško raditi zajedno. Već sada postoje mnogi kompetentni i pametni ljudi koji doista mogu i žele promijeniti suvremeno društvo, učiniti ga slobodnim i ravnopravnim, ne samo na papiru pod parolama Arhonta, nego u životu, iz perspektive dominacije Duhovne prirode u čovjeku. Izgradnja takvog društva ovisi o djelovanju i osobnom izboru svakoga. Arhonti su navikli ljude da budu neaktivni i da pasivno čekaju da netko dođe, odluči i učini sve umjesto njih. I u svom sustavu ograničili su „zatvorsku Slobodu“ za čovjeka na mjesto na kauču, gdje može pljuvati po televizoru koliko želi i zlostavljati političare i svećenike jer ga ionako neće nitko čuti. Ali svakom čovjeku je lako

uništiti ovu nametnutu iluziju u sebi. Jednostavno se ne smije sjediti prekriženih ruku; potrebno je preobraziti sebe i društvo te biti glasnik mira u punom i istinskom smislu ove riječi.

Anastasia: Glasnik? Uistinu dobro rečeno! Jer glasnik je onaj koji donosi znanje! A u današnjem svijetu ovo se ime daje i liku u klasičnoj tragediji koji izvan scene pripovijeda o onome što se događa. S obzirom na sve gore spomenuto, glasnik mira je onaj koji zna i objašnjava skriveni smisao onoga što se događa svim ljudima koji gledaju predstavu na svjetskoj pozornici.

Rigden: Svi mi, budući smo u tijelima, sudjelujemo u kazalištu materije. Predstava šokira, ali je poučna. Pogledu jednih otkriva se Istina, drugi su upijeni glumačkom predstavom. Jedina je razlika na čijoj je strani tvoja svijest na ovom mjestu iluzornih prizora.

Glasnik je sposoban prenijeti Istinu mnogima: prijateljima, rođacima, poznanicima i strancima. On može potaknuti želju u njima da ovu Istinu govore u svojim krugovima, a oni drugima. I tako će poruka letjeti svijetom poput sokola u svom brzom letu. O samim ljudima, o naporima svakog glasnika ovisi koliko brzo će se te informacije proširiti u društvu. Što više bude onih koji su nadahnuti Istinom, to će biti više onih koji će početi mijenjati situaciju u globalnom društvu, u skladu sa svojim mogućnostima na lokalnoj razini. Za širenje informacija mogu se koristiti sva moguća dostupna sredstva: verbalni prijenos, masovni mediji, uključujući radio, tisak, televiziju i danas glavnu polugu masovne komunikacije — internet. Ako svaki čovjek da svoj doprinos, um i čistoću svojih namjera, tada će se ove izvorne informacije vrlo brzo proširiti po cijelom svijetu, a u kratkom će roku ta ideja prožimati većinu. A u većini leži stvarna sila! Kada ljudi prime i prožmu se tim informacijama, oni će sami razumjeti kako poboljšati

život društva u skladu sa svojim stvarnim sposobnostima i doći će do vala sveopćeg ujedinjenja. Dakle, od jednog čovjeka mnogo toga ovisi, glavno je ne sjediti i čekati milost od Arhonta!

Istinska duhovna strana čovjeka u odnosu na društvo očituje se u njegovoj iskrenoj namjeri i nesebičnom djelovanju za dobro društva. Ujedinjeni u takvoj namjeri, ljudi će moći postići više i stvoriti uvjete za formiranje potpuno nove civilizacije — čovječanstva koje će biti vođeno suštinom *Riječi* **„ALLATRA“**.

Tajnu ove *Riječi* nekoć su u svojim krugovima čuvali duhovno posvećeni ljudi koji su se odupirali snazi Životinjskog uma u svakoj od njegovih manifestacija. To su bili pravi ratnici Svjetla, čuvari Iskonskog Znanja. Za njihova oružanog podviga otkrila im se Istina: „Nema sile veće od Duhovne!“ Posjedujući Iskonsko Znanje, posjedujete i silu. Posjedujući silu, utječete riječju koja je slava, ime i poziv. Slava navješćuje Istinu u sjaju besmrtnosti za one koji se, ovjenčani čašću, približavaju Jednome. Ime manifestira znak Praiskonskog, koji je osnova i ključ za razumijevanje događaja. Vječni poziv je Iskonski Zvuk, Zvuk Stvaranja. On ispunjava znak silom Allata i čini ga moćnim u stvaranju. Jer Allat je očitovanje Volje Boga, sveprožimajuće sile, Pramajka svega stvorenog u skladu s Njegovom Voljom. Dostojan slijedi vječni poziv Duše, odjekujući krikom Njezine pobjede: **„ALLATRA“!** Svi koji čuju su Pozvani i zajedno su sila koja je sposobna mijenjati cijeli svijet. Stvarajuća sila koja dolazi od Boga je

ALLATRA

U ovoj knjizi nije stavljena točka, jer se zadnja riječ ostavlja za ljude…

Službena web stranica Anastasije Novih:
schambala.com.ua

Elektronička pošta Anastasije Novih:
anastasija_novix@mail.ru

Knjige Anastasije Novih poznate su u cijelom svijetu kao duhovni, intelektualni bestseleri koji daju odgovore na isključivo osobna pitanja svakog čovjeka, koji daju duboko razumijevanje svijeta i sebe, jačaju najbolje ljudske kvalitete, nadahnjuju unutarnju samospoznaju, proširuju vidike, potiču na dovršenje pobjede nad samim sobom i činjenje stvarnih dobrih djela. Knjige spisateljice — „**Sensei. Iskonska Šambala**“ (četiri sveska), „**Ezoosmos**“, „**Ptice i kamen**“, „**Raskrižje**“ i „**AllatRa**“ prevedene su na mnoge jezike svijeta. One su postale priručnik za ljude različitih dobnih skupina, nacionalnosti, religije, koji žive na različitim kontinentima, u raznim zemljama.

Fenomen stvaralaštva Anastasije Novih jest taj što svatko vidi u njemu svoje skriveno. To je rudnik znanja o svijetu i čovjeku, o njegovom smislu života i praktičnim načinima samospoznaje i samousavršavanja. Ove su knjige objedinile mnoge ljude na planeti svojim univerzalnim znanjem i novošću percepcije svijeta i sebe. Sve su knjige besplatno dostupne svima na Internetu na službenoj web stranici autorice.

schambala.com.ua

books.allatra.org

sensei.org.ua

Jedinstvene knjige Anastasije Novih postale su temelj za veliko udruživanje istomišljenika i ljubaznih ljudi širom svijeta. Zahvaljujući ovim knjigama, dolazi do ujedinjavanja dobrih ljudi iz cijelog svijeta koji svoje vještine i sposobnosti žele usmjeriti u stvaralačkom smjeru. Ti ljudi provode velike projekte koji razvijaju i jačaju moral, duhovnost i kulturu u svjetskom društvu.

Među gledateljima su posebno popularni programi iz ciklusa **„Istina je jedna za sve“** i novi film **„SVIJEST I OSOBNOST. OD NEIZBJEŽNO MRTVOG DO VJEČNO ŽIVOG“**.

Ovo je razgovor uživo s Igorom Mihajlovičem Danilovim. Ovo je živa knjiga. Ovo je početak globalnih događaja, koji će se neizbježno dalje razvijati. Ovo je posljedica onoga što se dogodilo 21. prosinca 2012. Ovo je sljedeći korak nakon knjige „AllatRa“.

Razotkrivanje sustava. Znanje, izgubljeno kroz vjekove. Alati, zahvaljujući kojima će mnogi ljudi moći dobiti istinitu Slobodu od porobljavanja sustava, koji skriveno djeluje kroz svijest. Jedinstveno iskustvo i praksa kontakta sa Duhovnim Svijetom. Razgovor uživo za one koji žele biti dio Beskonačnog Svijeta.
Ovdje su dati alati ne samo za otpor Zlu u sebi, nego i da se na ovaj svijet dovede ono što već dugo nedostaje — a to je više Ljubavi Božje, iskrene, prave, one Slobode, koja poput svježe vode ispire prljavštinu i laži svijesti i gasi duhovnu žeđ Osobnosti. Razgovor uživo je KLJUČ za Osobnost i PUT preobrazbe čovjeka iz neizbježno mrtvog u vječno Živog.

ISTINA, koja razotkriva sustav, ZAUVIJEK TE MIJENJA!

U OVOM RAZGOVORU UŽIVO:

- praktično iskustvo samospoznaje;
- što je Osobnost kao Duh;
- koja je razlika između autogenog treninga, meditacije i duhovne prakse;
- s čime su se suočavali Proroci;
- čovjek je dva puta stvoren;
- kako je bilo: „čovjek je stvoren na sliku i priliku“;
- kakav je prvi grijeh? Ti nisi griješan!
- svijest kao instrument sustava;

- do 8 dana čovjek se ne razlikuje od Životinje;
- kako sustav funkcionira, što ljudi ne vide;
- kako sustav razgovara s ljudima;
- trikovi i zamjene sustava u praksi: mir i sila;
- kako doći u dodir s Duhovnim svijetom: iskustvo i praksa;
- fizika nadnaravnog;
- jedinstvo — novi format društva i čovjeka;
- magija svijesti; cijela istina o magiji;
- predviđanja se ostvaruju: kraj i početak.

Tekstualna verzija filma **„SVIJEST I OSOBNOST. OD NEIZBJEŽNO MRTVOG DO VJEČNOG ŽIVOG“** koju je uredila Anastasia Novih, objavljena je na stranici:

https://allatra.tv/category/beseda-soznanie-i-lichnost

Prijevodi tekstualne verzije objavljeni na raznim jezicima svijeta dostupni su na web stranici: allatra-book.org